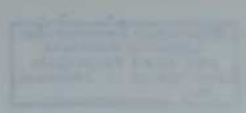

MOBITEBNIC

ÎNTRU SLAVA SFINTEI ȘI CELEI DE O FIINȚĂ,
DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MOBITEBNIC

CUPRINZÂND SLUJBE, RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI
SĂVÂRȘITE DE PREOT LA DIFERITE TREBUIȚE
DIN VIAȚA CREȘTINILOR

TIPĂRIT CU APROBAREA SFÂNTULUI SINOD ȘI CU
BINECUVÂNTAREA PREA FERICITULUI PĂRINTE
EPISCOPIULUI ȘEF AL Bisericii Ortodoxe Române
"S. P. P. Constantin" Local și Pastoral
nr. 67/6142
PĂRINTE
PĂRINTE Bisericii Ortodoxe Române

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE
BUCUREȘTI - 2002

CUVÂNT ÎNAINTE

*P*otrivit Sfintei Scripturi, scopul vieuirii noastre creștine este acela de a deveni "părtași dumnezeieștii firi" (II Petru 1, 4). La o asemenea stare se poate ajunge însă numai printr-o înaltă trăire duhovnicească, iar aceasta – după cum ne învață Nicolae Cabasila – "își are izvorul în Sfintele Taine" – Despre viața în Hristos, trad. de Pr. prof. T. Bodogae, București, 1997, p. 150. În aceste lucrări sfinte, prin care ni se comunică harul mântuirii, avem posibilitatea de "a fi în Hristos" încă din viața aceasta.

De "libertatea mării fiilor lui Dumnezeu" (Rom. 8, 21), este chemată însă să se bucure și întreaga fire, căzută pradă stricăciunii și suferinței, în urma păcatului strămoșesc. În loc de a-și împlini rostul ei sfânt, de mediu transparent al descoperirii lui Dumnezeu, lumea a devenit, prin deformarea sensurilor ei de către om, domeniul de manifestare a celui rău.

De aceea, Ortodoxia a înțeles lucrarea izbăvitoare a Logosului întrupat și ca pe o virtuală readucere a creației sub puterea harului dumnezeiesc, tămăduitor și sfințitor: O asemenea interpretare se îngemănează, de bună seamă, cu atitudinea caracteristică Bisericii noastre, de prețuire a lumii, aceasta nefiind niciodată confundată cu o simplă alcătuire trecătoare, întâmplătoare, destinată pieirii sau unei veșnice nedesăvârșiri.

Pentru dreapta credință, creația a avut dintru început o menire liturgică, împărtășirea de bunurile ei trebuind să poarte o semnificație euharistică. Însemnătatea acordată restabilirii demnității inițiale a firii, când toate erau "bune foarte" (Facerea 1, 31), decurge și dintr-o altă viziune specifică Ortodoxiei. Este vorba de participarea întregii creații la opera de răscumpărare a omului din

robăa păcatului și a morții, săvârșită de Fiul lui Dumnezeu întrupat. Astfel, apa a fost prezentă la Botezul Domnului, lemnul a adus ca ofrandă Sfânta Cruce, mirul a prevestit și pregătit pentru îngropare Preasfântul Trup al Mântuitorului, pe care apoi pământul l-a adăpostit în sânul său, până la Înviere, iar pâinea și vinul au transmis neîncetat peste veacuri, prin prefacerea lor de către Duhul Sfânt, Trupul și Sângele Domnului.

După cum nimic din cele create n-a fost considerat nevrednic să ia parte la taina mântuirii noastre, tot așa nici unul din elementele de seamă ale lumii văzute nu putea fi omis din rugăciunea Bisericii. Sfințindu-le, ea le rează, de fapt, în relația lor firească, originară, nu numai cu Dumnezeu, ci și cu omul, căruia i se reamintește astfel neîncetat porunca de "a stăpâni" natura, nelăsându-se înrob de ea.

Textele liturgice ale Sfințelor Taine și Ierurgii, prin care Biserica noastră însoțește, binecuvântând, marile momente și trebuințe din viața credincioșilor ei, sunt cuprinse în prezenta carte de cult, fără de care este de neconceput împlinirea lucrării sfințitoare de către preotul ortodox.

De aceea, publicarea acestei cărți liturgice constituie, de fiecare dată, un moment însemnat al vieții noastre bisericești. Față de edițiile anterioare, cea de față cuprinde – potrivit hotărârii Sfântului Sinod și în formularea aprobată de acesta – și textul pomenirii eroilor la Parastas.

Binecuvântând, cu părintească dragoste, apariția acestei noi ediții a cărții de căpătâi a slujirii preoțești, o punem la îndemâna clerului nostru dreptmăritor, cu credința tare că va mijloci rodirea de mari foloase duhovnicești în viețile credincioșilor Bisericii noastre.

ARHIEPISCOP AL BUCUREȘTILOR,
MITROPOLIT AL MUNTEI ȘI DOBROGEI
ȘI
PATRIARH AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

SFINTELE TAINE ȘI IERURGIILE

BOTEZUL

RÂNDUIALA ÎN ZIUA ÎNTÂI LA FEMEIA LĂUZĂ

Sfințirea apei

După ce femeia naște pruncul, moașa aduce la biserică într-un vas apă curată pentru sfințire, iar preotul o sfințește, începând așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citești: Amin. Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângăietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiești întru noi și ne curățești pe noi de toată întinăciunea și mântuiești, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre pentru numele Tău.

Doamne, miluiește (de trei ori). Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Preotul zice cefonisul:

Că a ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin. Apoi aceste tropare, glasul al 6-lea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoși, robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum, ca un Milostiv, și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri; că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine de nevoi, căci tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel cu nume mare, Care faci minuni fără de număr, vino, Stăpâne, la robii Tăi, care se roagă Ție, și, prin trimiterea Sfântului Tău Duh, sfințește apa aceasta (de trei ori). Și fă-o, cu puterea Duhului Sfânt, să fie robilor Tăi, celor ce vor gusta din ea, sau o vor lua, sau se vor stropi, spre alinarea durerilor, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea tuturor relelor, spre tărie, vindecare și sfințire a caselor. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit preacinstul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciunile la femeia lăuză

În a opta zi, merge preotul la casa unde s-a născut pruncul, aprinde lumânare și, cădind toată casa, face începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul zilei sau al sfântului de rând, ori acest tropar, glasul al 4-lea:

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de

la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus; Doamne, slavă Ție. Slavă... Și acum... *Condac, glasul al 3-lea:*

Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Atotțiitorule, Cel ce vindeci toată boala și toată neputința, Însuți vindecă și pe roaba Ta aceasta (N), care a născut, și o ridică din patul în care stă, pentru că, după cuvântul proorocului David, în fărădelegi ne-am zămislit și întinați suntem toți înaintea Ta. Păzește-o pe ea și pe pruncul pe care l-a născut. Acoper-o pe ea sub acoperământul aripilor Tale, din ziua de azi până la sfârșitul ei, cu rugăciunile Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi; că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai născut din Preacurata Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, și ca un prunc Te-ai arătat, Cel ce în iesle ai fost culcat, Însuți, Doamne, și pe roaba Ta aceasta, care a născut acest prunc, miluiește-o și-i iartă ei păcatele cele de voie și cele fără de voie și o păzește pe ea de toată asuprirea diavolului. Iar pe pruncul care s-a năs-

cut dintr-însa ferește-l de toată fermecătura, de toată răutatea, de tot viforul potrivnicului, de duhurile viclene, cele de peste zi și cele de peste noapte. Păzește-o pe ea sub mâna Ta cea puternică și-i dă grabnică ridicare; și de întinăciune o curățește și-i vindecă durerile, dându-i sănătate și putere sufletului și trupului. Ocrotește-o cu îngeri de lumină și strălucitori și o apără de toată năvala duhurilor nevăzute. Așa, Doamne, apăr-o pe ea și pe pruncul acesta, de neputință, de slăbiciune, de râvnire, de zavistie și de deochi, după mare mila Ta. Curățește-o de întinăciunea cea trupească și o scapă de tot felul de dureri ale pântecelui, care vin asupra ei; și o ridică prin grabnica Ta milă, îndreptând smeritul ei trup. Iar pe pruncul care s-a născut dintr-însa învrednicește-l să se închine Bisericii pământești, pe care ai gătit-o ca în ea să fie slăvit numele Tău cel sfânt. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai binevoit a Te pogori din cer și a Te naște din Sfânta, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria pentru mântuirea noastră a păcătoșilor, Tu, Care știi neputința firii omenești, iartă, după mulțimea îndurărilor Tale, pe roaba Ta aceasta (N), care a născut; căci Tu, Doamne, ai zis: Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți. Pentru

aceasta și noi, robii Tăi, ne rugăm și, îndrăznind pentru iubirea de oameni cea plină de îndurare, cu frică chemăm numele cel sfânt al împărăției Tale. Caută din cer și vezi neputința noastră a osândiților și iartă pe roaba Ta aceasta (N) și toată casa în care s-a născut pruncul acesta. Iartă și pe cei care s-au atins de dânsa și pe toți care se află aici, ca un Dumnezeu bun și de oameni iubitor că Tu singur ai putere a ierta păcatele; cu rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

*Apoi rugăciunea pentru moașa care ridică pruncul:
Domnului să ne rugăm.*

Doamne, Iisuse Hristoase, Care Te-ai născut din Tatăl, mai înainte de veci fără mamă, și, în zilele cele din urmă, ai fost trimis de la Tatăl și Te-ai născut pe pământ, din Maică nenuntită; Cel ce ai primit daruri de la magi, cântare de slavă de la păstori și cântări de la îngeri, înfășare cu scutece și punere în ieslea vitelor, vino și, cu luminarea Ta, binecuvintează pe roaba Ta aceasta (N), care a ridicat pruncul, și o curățește pe ea, ca să intre cu vrednicie în Biserica Ta. Că Tu ești Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*Altă rugăciune pentru celelalte femei, care stau în ajutor:
Domnului să ne rugăm.*

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai zis Apostolului Petru, despre vietățile din vasul cel ca o față de masă de pânză: Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu le numi spurcate, și ai poruncit ca cele spurcate și necurate să fie curate, Însuți binecuvintează și sfințește pe acestea care au ajutat la naștere pe roaba Ta (N), și le învrednicește a intra neîntinate în sfântă Biserica Ta și a lua dumnezeieștile și preacuratele și de viață făcătoarele Taine și a avea parte de cereasca Ta împărăție. Ca Ție slavă să înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul face obișnuitul sfârșit, zicând:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Slavă... Și acum... Doamne, miluiește (de trei ori). *Apoi sfârșitul:*

Cel ce în peșteră S-a născut și în iesle a fost culcat, pentru a noastră mântuire, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și stropește preotul casa în chipul crucii; apoi însemnează pruncul, binecuvântându-l, la frunte, pentru minte, la gură, pentru cuvânt și suflare, iar la inimă, în care avem noi viețuirea, pentru putere, zicând: Măinile Domnului te-au făcut și te-au zidit. Aceasta se face ca să fie păzit pruncul până va primi și Sfântul Botez.

Tot a opta zi după naștere se citește și

**Rugăciunea la însemnarea pruncului,
când i se pune numele**

Se cuvine a ști că, în a opta zi după naștere, înainte de botezul pruncului, acesta este adus la biserică, iar preotul, în pronaos, face începutul, zicând: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi troparul zilei sau al sfântului al cărui hram îl poartă biserica, după care preotul, însemnând pe prunc la frunte, la gură, la piept și binecuvântându-l, zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, să se însemneze lumina feței Tale peste robul Tău acesta (aici îi pune numele) și să se însemneze Crucea Unuia-Născut Fiului Tău în inima și în cugetul lui, ca să fugă de deșertăciunea lumii și de toată vicleana uneltire a vrăjmașului și să urmeze poruncile Tale. Și dă, Doamne, ca numele Tău cel sfânt să rămână nelepădat de dânsul, când se va uni, la vremea cuvenită, cu Biserica Ta cea sfântă, desăvârșindu-se prin înfricoșătoarele Taine ale Hristosului Tău; ca, după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestrîcată, să dobândească fericirea celor aleși în împărăția Ta. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi, luând pruncul în mâini, stă înaintea icoanei Maicii Domnului din pronaos și face cu el chipul crucii, zicând acest

Tropar, glasul I:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, căci din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos, Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veselește-te și tu, bătrânule drept, cel ce ai primit în brațe pe Mântuitorul sufletelor noastre, Care ne-a dăruit nouă și învierea.

Merge apoi înaintea icoanei Mântuitorului din pronaos și, închinându-se, zice:

Condac, glasul I:

Cel ce ai sfințit pântecul Fecioarei cu nașterea Ta și ai binecuvântat mâinile lui Simeon, precum se cuvenea, întâmpinându-ne și acum, mântuiește-ne pe noi, Hristoase Dumnezeule; împacă lumea în războaie și întărește poporul nostru, pe care l-ai iubit, Unule, Iubitorule de oameni.

Apoi se face știutul sfârșit.

Se cuvine a ști că, dacă pruncul născut este slăbit și nu suge, ci trage să moară, nu trebuie să se aștepte, cum rău zic unii, până la a șasea sau a opta zi, spre a-l boteza; ci, în ceasul în care s-a născut, spălându-l, îndată să-l și boteze, spre a nu muri nebotezat. Căci, dacă femeile însărcinate de cinci luni care, din vreo lovitură se întâmplă să lepede pruncul, cad sub osânda de ucidere, după legi și canoane, cu atât mai vărtos trebuie să păzim pruncii de curând născuți să nu moară nebotezați.

Rugăciune când femeia leapădă pruncu

Preotul face începutul, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate cereșe..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

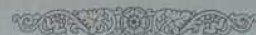
Apoi troparul zilei și rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care Te-ai născut din Sfânta, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria și în iesle, ca un prunc, ai fost culcat, Înșuți pe roaba Ta aceasta (N), care astăzi a căzut în păcat de ucidere cu voie sau fără de voie și a lepădat pe cel zămislit într-însa, miluiește-o după mare mila Ta și iartă-i păcatele cele de voie și cele fără de voie. Ferește-o de toate uneltirile diavolului și curățește-i întinăciunea; vindecă-i durerile; sănătate și putere trupului și sufletului dăruiește-i, iubitorule de oameni, și, cu înger de lumină, păzește-o de toată năvălirea nevăzuților demoni. Așa, Doamne, scap-o de neputință și de slăbiciune și o curățește de toată întinăciunea cea trupească și de tot felul de dureri ale pântecelui ce vin asupra ei. Și, prin mila Ta cea multă, o scoală pe ea, întărindu-i neputinciosul ei trup și o ridică din patul în care stă. Că în păcate și în nelegiuiri ne-am născut și toți suntem întinați înaintea Ta, Doamne, și cu frică strigăm și grăim: Caută din cer și vezi neputința noastră, a celor osândiți. Iartă pe roaba Ta (N), care a căzut în păcat de ucidere cu voie sau fără de voie și a lepădat

pe cel zămislit într-însa; și pe toți, câți s-au aflat și s-au atins de dânsa, ca un Dumnezeu bun și de oameni iubitor, după mare mila Ta, miluiește-i și-i iartă, că Tu singur ai putere a ierta păcatele și fără-delegile, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi obișnuitul sfârșit.

**Canoanele Sfinților Apostoli
și ale Sfinților Părinți privitoare la Sfântul Botez**

Canonul 47 al Sfinților Apostoli:

Dacă episcopul sau preotul ar boteza din nou pe cel ce are botezul adevărat sau dacă nu ar boteza pe cel spureat de către eretici (cei fără credință adevărată) să se caterisească, ca unul care ia în răș crucea și moartea Domnului și nu deosebește pe preoții adevărați de preoții mincinoși.

Canonul 49 al sinodului local de la Cartagina:

... Nu se permite a se face botezări din nou sau hirotoniri din nou...

Canonul 48 al Sfinților Apostoli:

Dacă vreun episcop sau preot nu ar boteza după orânduirea Domnului, în Tatăl și în Fiul și în Sfântul Duh, ci în trei fără de început, sau în trei fii sau în trei mângâietori să se caterisească.

Canonul 50 al Sfinților Apostoli:

Dacă vreun episcop sau preot nu ar săvârși trei afundări ale unei singure sfințiri (a botezului), ci numai o afundare, aceea care se dă (se

practică) întru moartea Domnului să se caterisească... Pentru că nu a zis Domnul: întru moartea mea botezați, ci, mergând, învățați toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh (Matei 28, 19).

Canonul 7 al sinodului II ecumenic:

Pe aceia dintre erefici care vin la ortodoxie, în partea celor ce se mântuiesc, îi primim după rânduiala mai jos arătată și după obicei. Pe arieni și pe macedonieni și pe sabatieni și pe novațieni, cei ce-și zic lor catari și stângaci, apoi pe patrusprezeceni (quartodecimani), adică pe mercenari (tetradiți) și pe apolinariști îi primim dacă dau zapis (scrisoare de mărturisire de credință) și dacă dau anatemei toată erezia care nu cugetă (învață) cum cugetă (învață) sfânta lui Dumnezeu Biserica sobornicească și apostolească și îi pecetluim, adică îi ungem mai întâi cu sfântul mir, adică fruntea și ochii și nările și gura și urechile și, pecetluindu-i pe ei, zicem: Pecetea darului Duhului Sfânt.

Iar pe eunomieni, pe cei ce se botează cu o singură afundare, și pe montaniști, adică pe cei care se numesc aici frigieni, și pe sabelieni, care învață că Fiul este tot una cu Tatăl (identitatea Fiului cu Tatăl) și care fac și alte oarecare lucruri de neîndurat (urâte), și pe toate celelalte erezii (câci multe sunt aici mai cu seamă cele care pornesc din Țara Galatenilor), pe toți care dintre aceștia doresc să se adoaie (atașeze) ortodoxiei, îi primim ca pe elini (păgâni): și (adică) în prima zi îi cercetăm, a doua zi îi catehizăm, iar a treia zi le facem lepădările de Satana (îi exorcizăm), suflăm asupra lor de trei ori în față și în urechi și astfel îi catehizăm și facem să petreacă timp îndelungat în biserică și să asculte Scripturile și atunci îi botezăm.

Canonul 48 al sinodului local de la Laodicea:

Se cuvine ca cei ce se luminează, după botez să se ungă cu hrismă cerească și să fie părtași împărăției lui Hristos.

Canonul 6 al sinodului local de la Neocezarea:

Femeia gravidă trebuie să se lumineze (boteze), când va vrea; căci ceea ce naște nu este părtașă întru aceasta cu cel născut pentru că să se arate voința proprie a fiecăruia la mărturisire.

Canonul 6 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă o femeie catehumenă și-a dat numele său ea să se lumineze, iar în ziua botezării sale i s-au întâmplat cele după obiceiul femeiei, se cuvine a se lumina întru aceea zi? ori să amâne? și cât să amâne?

Răspuns: Se cuvine să amâne până ce se va curăți.

Canonul 1 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă un copil catehumen ca de șapte ani sau un om matur (catehumen), s-ar întâmpla a fi la vremea când se face aducerea Jertfei și, neștiind, s-ar împărtăși, ce trebuie să se facă în privința acestuia?

Răspuns: Trebuie a se lumina, căci de Dumnezeu a fost chemat.

Canonul 5 al Sfântului Chiril al Alexandriei:

Iar dacă unii sunt supuși excluderii, epitimisindu-se pentru greșeli, apoi, fiind catehumeni, ar fi să se sfârșească, să se boteze, și să nu plece din cele omenești neîmpărtășiți de har, adică nefiind în comuniune; fiindcă se vede că și aceștia trebuie să fie după legiurile bisericești.

Canonul 2 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă catehumenul ar fi demonizat și însuși el sau rudele lui ar dori ca el să primească Sfântul Botez, dacă trebuie să-l ia sau nu și mai ales când este spre moarte?

Răspuns: Dacă cel îndrăcit nu se va curăți de necuratul duh, nu va putea primi Sfântul Botez; dar la sfârșitul vieții se botează.

Canonul 4 al lui Timotei Alexandrinul:

Întrebare: Dacă vreun catehumen, fiind bolnav își iese din minte, și nu poate însuși mărturisi credința, și rudele lui se roagă să primească Sfântul Botez, până este viu, se cuvine a i-l da sau nu?

Răspuns: Se cuvine a-l lua, dacă nu se băntuiește de duh necurat.

Canonul 111 al sinodului local din Cartagina:

Așijderea s-a hotărât ca, oricine ar zice că harul lui Dumnezeu, prin care cineva se îndreaptă prin Iisus Hristos, Domnul nostru, are putere numai pentru lăsarea păcatelor celor săvârșite deja, și că nu dă încă ajutor spre a nu mai săvârși altele, să fie anatema.

RÂNDUIALA DINAINTEA SFÂNTULUI BOTEZ

Rugăciuni la facerea catehumenului sau a celui chemat la botez

Cel care urmează a se face catehumen, dacă va fi bărbat în vârstă, să vină la biserică; iar dacă va fi prunc, să-l aducă cei care vor să-i fie nași și să stea cu dânsul înaintea ușilor bisericii; iar preotul, stând în ușa bisericii, cu epitrahilul pe grumaz, să-l descingă de brâu sau de fașă pe cel care vine să se lumineze. Apoi, după ce îl va dezbrăca de haine, să-l întoarcă cu fața spre răsărit, descins, cu capul descoperit, descult, numai în cămașă, ținându-și mâinile în jos, slobode; iar dacă cel care vine să se boteze va fi prunc, să-l țină nașa sau nașul, care trebuie să fie ortodocși și ei înșiși să fie botezați. După acestea preotul îndată să sufle de trei ori, în chipul crucii, pe fața lui, însemnându-l de trei ori la frunte, la gură și la piept, și zicând la fiecare închinare: Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit. Apoi, punând mâna pe capul lui, zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

In numele Tău, Doamne, Dumnezeu adevărului, și al Unuia-Născut Fiului Tău și al Duhului Tău celui Sfânt, pun mâna mea peste robul Tău acesta (N), care s-a învrednicit a scăpa către numele Tău cel sfânt și a se păzi sub acoperământul aripilor Tale. Depărtează de la dânsul înșelăciunea cea veche și-l umple pe el de credința cea întru Tine, de nă-

dejde și de dragoste, ca să cunoască că Tu ești Unul Dumnezeu, Dumnezeu adevărat, și Unul-Născut este Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, și Duhul Tău cel Sfânt. Dă-i lui să umble în toate poruncile Tale și cele plăcute Ție să păzească; că, de va face omul acestea, viu va fi printr-însele. Scrie-l pe dânsul în cartea vieții Tale și-l împreună cu turma moștenirii Tale, ca să se preaslăvească de dânsul numele Tău cel sfânt și al iubitului Tău Fiul, al Domnului nostru Iisus Hristos, și al Duhului Tău Celui de viață făcător. Să fie ochii Tăi căutând totdeauna cu milă spre el și urechile Tale să asculte glasul rugăciunii lui. Veselește-l pe el în lucrul mâinilor lui și în tot neamul lui, ca să se mărturisească Ție, închinându-se și slăvind numele Tău cel mare și preaînalt; și să Te laude pururea în toate zilele vieții sale. Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești și a Ta este slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, preotul citește următoarele patru rugăciuni de exorcizare sau de înlăturare a puterii celui rău, dintre care primele două cu fața spre apus (adresate diavolului), iar celelalte două, cu fața spre răsărit (adresate lui Dumnezeu):

Rugăciunea întâi

Domnului să ne rugăm.

Eartă-te pe tine, diavole, Domnul, Cel ce a venit în lume și S-a sălășluit între oameni ca să surpe tirania ta și pe oameni să-i izbăvească; Cel ce pe lemn puterile cele potrivnice a biruit, soarele întu-

necându-se şi pământul clătînându-se, mormintele deschizându-se şi trupurile sfinţilor sculându-se; Care a zdrobit cu moartea pe moarte şi a surpat pe cel ce avea stăpânirea morţii, adică pe tine, diavole. Juru-te cu numele lui Dumnezeu, Care a arătat pomul vieţii şi a rânduit heruvimi şi sabie de foc ce se întorcea de-l străjuia; cutremură-te şi te depărtează. Căci te jur cu numele Aceluia care a umblat ca pe uscat pe valurile mării şi a certat viforul vânturilor; a Cărui căutătură seacă adâncurile şi groaza Lui topeşte munţii; că Acela şi acum îţi porunceşte prin noi: Teme-te, ieşi şi te depărtează de la zidirea aceasta şi să nu te întorci, nici să te ascunzi în el, nici să-l întâmpini pe el, nici să lucrezi împotriva lui, nici noaptea, nici ziua, nici dimineaţa, nici la amiază. Ci te du în iadul tău, până în ziua cea mare gătită judecăţii. Teme-te de Dumnezeu, Cel ce şade pe heruvimi şi caută spre adâncuri; de Care se cutremură îngerii, arhanghelii, scaunele, domniile, începătoriile, stăpâniile, puterile, heruvimii cei cu ochi mulţi şi serafimii cei cu câte şase aripi; de Care se cutremură cerul, pământul, marea şi toate câte sunt în ea. Ieşi şi te depărtează de la cel însemnat, noul ales ostaş al lui Hristos, Dumnezeuul nostru. Că te jur cu numele Aceluia Care umblă pe aripile vânturilor şi face pe îngerii Săi duhuri şi pe slugile Sale pară de foc. Ieşi şi te depărtează de la zidirea aceasta, cu toată puterea ta şi cu toţi slujitorii tăi. Că s-a preaslăvit

numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul cel sfânt, Cel înfricoşător şi slăvit, Cel ce este în toate lucrurile şi în tăria Sa neajuns şi nepătruns, Cel ce mai înainte Ți-a rânduit Ție, diavole, pedeapsa muncii de veci, prin noi, nevrednicii robii Lui, îţi porunceşte, Ție şi la toată puterea cea împreună cu tine lucrătoare, să te depărtezi de la noul însemnat cu numele Domnului nostru Iisus Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu. Juru-te dar, întru tot viclene şi necurate şi spurcate şi urâte şi duhule străine, cu puterea lui Iisus Hristos, Care are toată puterea în cer şi pe pământ, Cel ce a zis duhului celui mut şi surd: Ieşi din om şi de acum să nu mai intri într-însul. Du-te; cunoaşte-Ți puterea ta cea deşartă, care nici peste porci n-a avut stăpânire; adu-Ți aminte de Cel ce Ți-a poruncit Ție, după cererea ta, să intri în turma lor. Teme-te de Dumnezeu, cu a Cărui poruncă pământul pe ape s-a întărit; de Cel ce a zidit cerul şi a pus înălţimilor hotar şi văilor măsură; de Cel ce a pus nisipul hotar mării şi în apă mare cărare tare; de Cel ce Se atinge de munţi şi ei fumegă; de Cel ce Se îmbracă cu lumina ca şi cu o haină; de Cel ce a întins cerul ca un cort; de Cel ce a acoperit cu ape înălţimile lui; de Cel

ce a așezat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului; de Cel ce cheamă apa mării și o varsă peste fața întregului pământ. Ieși și te depărtează de la cel ce se gătește către sfânta luminare. Juru-te cu Patima cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos și cu cinstitul Lui Trup și Sânge și cu venirea Lui cea înfricoșătoare, că va veni, și nu va zăbovi, să judece tot pământul, și pe tine și pe toată puterea cea împreună-lucrătoare cu tine să te muncească în gheena focului, dându-te în întinericul cel mai din afară, unde viermele nu doarme și focul nu se stinge. Că puterea este a lui Hristos, Dumnezeuul nostru, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia

Domnului să ne rugăm.

Doamne Savaot, Dumnezeuul lui Israel, Cel ce tămăduiești toată boala și toată neputința, caută spre robul Tău acesta (N); cercă-l, cercetează-l și depărtează de la dânsul toată lucrarea diavolului. Ceartă duhurile cele necurate și le depărtează și curățește lucrul mâinilor Tale. Și, lucrând, cu grabnica Ta lucrare, zdrobește degrab pe satana sub picioarele lui și-i dă biruință asupra lui și asupra duhurilor lui celor necurate. Ca, dobândind

mila Ta, să se învrednicească de Tainele Tale cele nemuritoare și cerești și Ție slavă să înalțe, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra

Domnului să ne rugăm.

Dăpâne Doamne, Cel ce ești, Cel care ai făcut pe om după chipul și după asemănarea Ta și i-ai dat lui puțința de a dobândi viața de veci; după aceea, căzând prin păcat, nu l-ai trecut cu vederea, ci ai rânduit mântuire lumii prin întruparea Hristosului Tău; Însuți primește în împărăția Ta cea cerească și făptura aceasta a Ta pe care ai izbăvit-o din robia vrăjmașului. Deschide-i lui ochii gândului, ca să strălucească în el lumina Evangheliei Tale. Însoțește viața lui cu înger de lumină, ca să-l izbăvească pe el de toată bântuiala potrivnicului, de întâmpinarea celui viclean, de demonul cel de amiază și de năluciri rele.

Apoi preotul suflă asupra lui de trei ori, în chipul crucii, și-l însemnează, binecuvântându-l, iarăși de trei ori, la frunte, la gură și la piept, zicând:

Depărtează de la dânsul pe tot vicleanul și necuratul duh, care se ascunde și se învâlmă în inima lui (și zice aceasta de trei ori după care continuă rugăciunea astfel): duhul înșelăciunii, duhul vicleșugului, duhul slujirii idolești și a toată lăcomia, duhul minciunii și a toată necurăția, care lucrează după învătătura diavolului. Și-l fă pe el oaie cuvântătoare turmei

celeii sfinte a Hristosului Tău, mădular cinstit al Bisericii Tale, fiu şi moştenitor al Împărăţiei Tale. Ca, după poruncile Tale vieţuind şi păzind pecetea nestricată şi ferind veşmântul neîntinat, să dobândească fericirea sfinţilor în împărăţia Ta. Cu harul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Urmează lepădările de satana:

Fiind descins şi desculţ cel care vine să se boteze, preotul îl întoarce cu faţa spre apus şi, dacă va fi om în vârstă, îşi ridică mâinile în sus, iar

Preotul întreabă:

Te lepezi de satana? şi de toate lucrurile lui? şi de toţi slujitorii lui? şi de toată slujirea lui? şi de toată trufia lui?

Şi răspunde cel care vine să se boteze, la fiecare întrebare; iar de va fi prunc sau păgân de altă limbă cel care vine să se boteze, atunci răspunde naşul şi zice:

Mă lepăd de satana.

Preotul întreabă a doua oară:

Te lepezi de satana? şi de toate lucrurile lui? şi de toţi slujitorii lui? şi de toată slujirea lui? şi de toată trufia lui?

El sau naşul răspunde:

Mă lepăd de satana.

Preotul întreabă a treia oară:

Te lepezi de satana? şi de toate lucrurile lui? şi de toţi slujitorii lui? şi de toată slujirea lui? şi de toată trufia lui?

El sau naşul răspunde: Mă lepăd de satana.

Preotul iarăşi întreabă pe cel ce se botează: Te-ai lepădat de satana?

El sau naşul răspunde: M-am lepădat de satana.

Preotul îl întreabă a doua oară: Te-ai lepădat de satana?

El sau naşul răspunde: M-am lepădat de satana.

Preotul îl întreabă a treia oară: Te-ai lepădat de satana?

El sau naşul răspunde: M-am lepădat de satana.

După aceea îi zice preotul: Suflă şi-l scuipă pe satana.

Iar el sau naşul suflă de trei ori şi scuipă de trei ori.

Şi făcându-se acestea, urmează unirea cu Hristos. Preotul întoarce cu faţa spre răsărit pe cel care se botează, care ţine mâinile sloboade în jos, şi îl întreabă: Te uneşti cu Hristos?

Şi răspunde cel care vine să se boteze sau naşul: Mă unesc cu Hristos.

Preotul îl întreabă a doua oară: Te uneşti cu Hristos?

El sau naşul răspunde a doua oară: Mă unesc cu Hristos.

Preotul îl întreabă a treia oară: Te uneşti cu Hristos?

El sau naşul răspunde a treia oară: Mă unesc cu Hristos.

Apoi îl întreabă preotul: Te-ai unit cu Hristos?

El sau naşul răspunde: M-am unit cu Hristos.

Şi îl întreabă preotul: Şi crezi Lui?

Şi el sau naşul răspunde: Cred Lui, ca unui Împărat şi Dumnezeu.

Apoi zice însuşi cel ce se botează, sau naşul pruncului, sau preotul însuşi, iar nu altcineva simbolul credinţei:

Ired întru unul Dumnezeu, Tatăl atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, văzutei tuturor şi nevăzutei. Şi întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut; Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut; Care, pentru noi

oamenii și pentru a noastră mântuire. S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, și S-a făcut om; și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pontiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat; și a înviat a treia zi, după Scripturi; și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui; și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un botez, spre iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

După rostirea Simbolului credinței, preotul zice iarăși către dânsul:

Te-ai unit cu Hristos?

El sau nașul răspunde: M-am unit cu Hristos.

Și preotul îl întreabă: Și crezi Lui?

Și acela sau nașul răspunde: Cred Lui, ca unui Împărat și Dumnezeu.

Și zice: Cred întru unul Dumnezeu..., tot, până la sfârșit.

Și după ce a rostit a doua oară Simbolul credinței, preotul îl întreabă a treia oară: Te-ai unit cu Hristos?

El sau nașul răspunde: M-am unit cu Hristos.

Și iarăși îl întreabă preotul: Și crezi Lui?

El sau nașul zice: Cred Lui, ca unui Împărat și Dumnezeu.

Și zice: Cred întru unul Dumnezeu..., tot, până la sfârșit.

Și după ce a rostit a treia oară Simbolul credinței, îl întreabă preotul, de trei ori zicând: Te-ai unit cu Hristos?

Și el sau nașul răspunde de trei ori: M-am unit cu Hristos.

Apoi zice preotul: Și te închini Lui?

El sau nașul, închinându-se, zice:

Mă închin Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Treimii Celei de o ființă și nedespărțite.

Apoi zice preotul:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, cheamă pe robul Tău (N) către luminarea Ta cea sfântă și-l învrednicește pe dânsul de acest dar mare al Sfântului Botez. Dezbracă-l pe dânsul de cele vechi și-l înnoiește pentru viața de veci. Și-l umple de puterea Sfântului Duh, spre unirea cu Hristos, ca să nu mai fie el de acum fiu al trupului, ci fiu al împărăției Tale. Cu bunăvrea și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat ești împreună cu Preasfântul și bunul și de-viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Scurtă învățătură despre Sfântul Botez

După Simeon, arhiepiscopul Tesalonicului

Cap. 61: pentru citirea rugăciunilor

Dator este preotul a citi deslușit sfintele rugăciuni și a le zice cu socotință și rar, iar dacă nu va fi vreo nevoie, să le citească în auz. Pentru că am auzit de la Părinți că, cei ce se înfricoșează de multe ori de năluciri, pățimesc aceasta, fiindcă preoții care i-au botezat pe ei n-au zis rugăciunile de lepădarea diavolului și celelalte sfinte rugăciuni cu luare-aminte. Deci, de va îngădui vremea, nu numai o dată trebuie zise din început rugăciunile lepădărilor și celelalte rugăciuni, ci de mai multe ori, fiindcă și în Molitfelnic, de opt sau de zece ori serie să le zici; și era și un obicei vechi al Bisericii ca în fiecare zi, adică în cele șapte zile ale săptămânii, să se zică acestea, de către preoții rugători, celor ce se botezau, și a opta zi iarăși se citeau de arhieru sau de preotul care urma să săvârșească botezul; și într-acest chip se boteza de arhieru sau de preot. Noi am văzut preoți cucernici botezând după ce, de trei ori, citeau acestea, fără lipsă.

Cap. 62: Se cuvine ca nașul celui ce se botează
să fie ortodox și să fie cucernic

Trebuie să luăm bine seama a face nași pe creștinii ortodocși și, pe scurt, cunoscători ai credinței. Căci eu am auzit lucru foarte greu și fără socotință că unii fac nași ai copiilor lor pe hulitorii, pe vrăjmașii credinței, pe cei fără de Dumnezeu și pe eretici, pentru pricină omenească, nădăjduind de la ei ceva din cele omenești. Unii ca aceștia și taina o leapădă și pe copiii lor nu-i luminează, ci mai vartos îi întunecă. Iar preotul care slujește se face părtaș celor depărtați de Dumnezeu. Căci cum ar putea să învețe dreapta credință cel ce hulește pe Dumnezeu, sau ce împărtașire are lumina cu întunericul, sau ce parte are credinciosul cu cel necredincios? Precum serie, cel ce face unele ca acestea osândit este.

SLUJBA SFÂNTULUI BOTEZ

Intrând preotul în biserică, se îmbracă în sfită de culoare albă, punând și mănecele; aprinzând toate lumânările în sfeșnice, ia cădelnița și vine la cristelniță tămăind împrejur; după aceea, dând cădelnița, se închină.

Apoi diaconul zice: Binecuvintează, părinte; iar preotul, făcând semnul sfintei cruci cu sfânta Evanghelie deasupra cristelniței, zice cu glas:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoție și întru Hristos diaconime pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român, de pretutindeni, pentru cărmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vină peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii Celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu lumina cunoștinței și a dreptei credințe prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmașilor celor văzuți și a celor nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca vrednic să se facă de împărăția cea nestricăcioasă acesta* care se botează într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru acesta care vine acum la sfânta luminare și pentru mântuirea lui, Domnului să ne rugăm.

* Dacă botezul se săvârșește pentru o femeie sau o pruncă, se va zice aceasta, făcându-se peste tot adaptarea textului la genul feminin.

Pentru ca să se arate el fiu al luminii și moștenitor al veșnicilor bunătăți, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă el împreună sădit și părtaș morții și învierii lui Hristos, Dumnezeu nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-și păzească el haina botezului și logodirea duhului neîntinată și fără prihană în ziua cea înfricoșătoare a lui Hristos, Dumnezeu nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă lui apa aceasta baie nașterii de-a doua, spre iertarea păcatelor și spre îmbrăcăminte de nestricăciune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți, el și noi, de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Și în timp ce diaconul zice ectenia, preotul citește în taină această

Rugăciune

Indurate și Milostive Dumnezeule, Cel ce cercetezi inimile și rărunchii, iar cele ascunse ale oamenilor numai Tu le știi, căci nu este lucru ascuns înaintea Ta, ci toate sunt goale și descoperite

înaintea ochilor Tăi; Care știi și cele ce sunt despre mine, să nu Te scârbești de mine, nici să-Ți întorci fața Ta de la mine, ci treci greșelile mele în ceasul acesta, Cel care treci cu vederea păcatele oamenilor când se pocăiesc. Și-mi spală necurăția trupului și înfinăciunea sufletului și pe mine întreg, cu totul, mă sfințește, cu puterea Ta cea nevăzută și cu dreapta cea duhovnicească; ca nu cumva, propovăduind eu altora slobozirea și făgăduind-o cu deplină încredințare în iubirea Ta de oameni cea negrăită, să nu mă arăt eu însumi netrebnic rob al păcatului; nu, Stăpâne, Cel ce singur ești bun și iubitor de oameni, să nu mă întorc umilit și înfruntat, ci-mi trimite mie putere de sus și mă întărește spre slujba acestei Taine mari și cerești. Și fă să ia chip Hristosul Tău în acesta ce se va naște din nou prin a mea nevrednicie și-l zidește pe dânsul pe temelia Apostolilor și a proorocilor Tăi; și să nu-l surpi, ci sădește-l pe dânsul sădire a adevărului în sfânta Ta sobornicească și apostolească Biserică și să nu-l smulgi, ca, sporind el în dreapta credință, să se slăvească și printr-însul preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a ști că, la sfârșitul acestei rugăciuni, rostite în taină, preotul însuși zice: Amin.

Apoi citește rugăciunea aceasta cu glas mare:

Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale (de trei ori).

Iă Tu, de bunăvoie, toate aducându-le dintru ne-ființă întru ființă, cu puterea Ta ții făptura și cu purtarea Ta de grijă chivernisești lumea. Tu din patru stihii ai așezat făptura, cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngerești. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te slăvește luna. Ție se pleacă stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozesc adâncurile. Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pământul peste ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu spre răsuflare ai revărsat aerul. Puterile îngerești Ție slujesc și cetele arhanghelilor Ție se închină; heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, împrejur stând și zburând, de frica slavei Tale celei necuprinse se acoperă. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând și de cuvânt, și fără de început, ai venit pe pământ, chipul nostru luând, întru asemănare omenească făcându-Te; că n-ai răbdat, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, să vezi neamul omenesc chinuit de diavolul, ci ai venit și ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tănuim facerea Ta de bine. Toată firea omenească ai izbăvit-o; pântecul Fecioarei l-ai sfințit cu nașterea Ta. Toată făptura Te laudă pe Tine, Cel ce Te-ai arătat, că Tu, Dumnezeul nostru, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai viețuit; Tu, trimițând din cer Duhul Tău cel Sfânt, ai sfințit curgerile Iordanului și capetele balaurilor care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Aici, așundând preotul mâna în apă, face semnul crucii, de trei ori, zicând de fiecare dată:

Tu însuși, dar, Iubitorule de oameni, Împărate, vino și acum, cu pogorârea Sfântului Tău Duh, și sfințește apa aceasta (de trei ori).

Și-i dă ei harul izbăvirii, binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe ea izvor de nescricăciune, har de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească. Să fugă de la ea pizmașii zidirii Tale, că am chemat, Doamne, numele Tău cel minunat, slăvit și înfricoșător pentru cei potrivnici.

Și suflă asupra apei în chipul crucii, de trei ori, zicând rugăciunea aceasta:

Să se zdrobească sub semnul chipului Crucii Tale toate puterile cele potrivnice (de trei ori).

Să se depărteze de la noi toate nălucirile cele din văzduh și nearătate și să nu se ascundă în apa aceasta duhul cel întunecat, rugămu-ne Ție, Doamne, nici să se pogoare la acesta care se botează duh viclean, care aduce întunecare gândurilor și tulburare cugetului. Ci Tu, Stăpâne a toate, arată apa aceasta, apă de izbăvire, apă de sfințire, curățire trupului și sufletului, dezlegare legăturilor, iertare păcatelor, luminare sufletului, baie de-a doua naștere, înnoire duhului, har de înfiere, îmbrăcăminte de nescricăciune, izvor de viață. Că Tu, Doamne, ai zis: spălați-vă și vă curățiți, scoateți vicleșugurile din sufletele voastre. Tu ne-ai dăruit nouă de sus a doua naștere prin apă și prin Duh. Arată-Țe, Doamne, în apa aceasta și dă acestuia care se botează să se schimbe prin ea, să lepede pe omul cel vechi, stricat de poftelile înșelăciunii, și să se îmbrace în cel nou, care este înnoit după chipul Ziditorului său, ca, fiind împreună-sădit

cu asemănarea morții Tale prin Botez, să se facă părtaș învierii Tale și păzind darul Sfântului Tău Duh și sporind așezământul harului, să ia plata chemării celei de sus și să se numere cu cei întâi-născuți înscrși în cer, întru Ține, Dumnezeu și Domnul nostru, Iisus Hristos. Că Ție se cuvine slava, puterea, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de-viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Și ținând diaconul vasul cu untdelemn, suflă preotul peste untdelemn în chipul crucii, binecuvântând de trei ori. Apoi diaconul zice: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeu părinților noștri, Care, celor ce erau cu Noe în corabie, le-ai trimis porumbelul, având în gură ramură de măsline, semnul împăcării și al mântuirii din potop, și ai închipuit prin acelea taina harului; și ai dat rodul măslinului spre plinirea Sfințelor Tale Taine; Care prin el ai umplut de Duh Sfânt pe cei ce erau în Lege, iar pe cei ce sunt în Har îi faci desăvârșiți, Însuși binecuvintează și acest untdelemn cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Tău Duh, ca să se facă acesta: ungere de nescricăciune, armă dreptății, înnoire sufletului și trupului, izgonire a toată

lucrarea diavolească, spre înlăturarea tuturor răutăților pentru cei care se ung cu credință sau vor și gusta din el, spre slava Ta și a Unuia-Născut Fiului Tău și a Preasfântului și bunului și de-viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi diaconul zice: Să luăm aminte.

Și preotul cântă, împreună cu cei ce se vor afla, Aliluia, făcând o dată cruce, cu miritorul înmuiat în untdelemn, în mijlocul apei sau turnând din vas.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia — și face a doua cruce cu untdelemn în apă.

Diaconul: Să luăm aminte.

Preotul: Aliluia — și face a treia cruce cu untdelemn.

Apoi preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce luminează și sfințește pe tot omul care vine în lume, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și este adus cel ce vrea să se boteze; iar preotul ia din untdelemnul sfințit cu două degete și-i face chipul crucii pe frunte, zicând:

Se unge robul lui Dumnezeu (N) cu untdelemnul bucuriei, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe piept: Spre tămăduirea sufletului. Pe spate: Și a trupului. La urechi: Spre ascultarea credinței. La mâini: Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit. La picioare: Ca să umble pe căile Tale. Și, după ce-l unge cu untdelemn peste tot trupul, îl ia în mâini și, ținându-l drept și cântând spre răsărit, îl botează, afundându-l de trei ori, zicând la întâia afundare:

Se botează robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui. Amin. La a doua afundare: și al Fiului. Amin. Iar la a treia afundare: și al Sfântului Duh. Amin; acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi îl așază pe brațele nașului, care ține în mâini o pânză albă. Dacă este adult, îl îmbracă în haină albă, curată, zicând:

Se îmbracă robul lui Dumnezeu (N) în haina dreptății, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Când se botează un adult, se poate folosi un vas mare, cu apă, în care se introduce candidatul, cufundându-i-se capul, de trei ori, cu formula botezului, la momentul respectiv. În lipsă de vas, putem administra botezul adulților prin turnare sau stropire, ca o excepție.

Apoi își spală preotul mâinile, iar cântărețul citește

PSALMUL 31

Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele când strigam toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, și am căzut în suferință când ghimpele Tău mă împungea. Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o, împotriva mea. Zis-am: «Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului»; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi

spre Tine ochii mei. Nu fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu falcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătoșului; iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei drești la inimă.

Apoi binecuvântând preotul lumânarea, o dă în mâna nașului, cântând troparul acesta, glasul al 8-lea:

Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Mult-milostive Hristoase, Dumnezeuul nostru.

Apoi preotul se roagă, zicând această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Ninecuvântat ești, Doamne Dumnezeule, Atot-țiitorule, Izvorul bunătăților, Soarele dreptății, Care celor ce erau întru întuneric le-ai strălucit lumina mântuirii prin arătarea Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru și ne-ai dăruit nouă, nevrednicilor, fericita curățire prin Sfântul Botez și dumnezeiasca sfințire prin ungerea cea făcătoare de viață; Care și acum ai binevoit a naște din nou pe robul Tău acesta nou luminat, prin apă și prin Duh, și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și a celor fără de voie. Însuți Stăpâne, Preaîndurate Împărate al tuturor, dăruiește-i lui și pecetea darului Sfântului și întru tot puternicului și închinatului Tău Duh și cuminizarea cu Sfântul Trup și cu

scumpul Sânge al Hristosului Tău. Păzește-l pe dânsul întru sfințenia Ta. Întărește-l în credința ortodoxă. Izbăvește-l de cel rău și de toate uneltirile lui. Și păzește sufletul lui în frica Ta cea mântuitoare, în curățire și în dreptate, ca, în tot lucrul și cuvântul bineplăcând Ție, să se facă fiu și moștenitor cereștii Tale împărății. Că Tu ești Dumnezeuul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, după rugăciune, unge cu luare-aminte pe cel botezat cu Sfântul Mir, făcând chipul crucii: la frunte, la ochi, la nări, la gură, la amândouă urechile, pe piept, pe spate, la mâini și la picioare, zicând:

Pecetea darului Sfântului Duh.

După aceasta preotul, împreună cu nașul și cu pruncul, înconjoară cristelnița și analogul, cântând și cântând de trei ori:

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia.

Apoi prochimenu, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu; de cine mă voi teme?

Stih:

Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 3-11)

Nraților, au nu știți că toți câți în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a înviat din morți,

prin slava Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții. Căci dacă am fost altoiți pe El prin asemănarea morții Lui, atunci vom fi părtași și învierii Lui. Cunoșcând aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai fi robi ai păcatului. Căci Cel care a murit a fost curățit de păcat. Iar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și viețui împreună cu El, știind că Hristos, înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăiește, trăiește lui Dumnezeu. Așa și voi, socotiți-vă că sunteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

Apoi Aliluia (de 3 ori)

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, cîltire. Să luăm aminte:

(XXVIII, 16-20)

In vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-sa toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-i să păzească toate câte v-am poruncit vouă; și, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

Și îndată preotul zice:

Rugăciunile la spălarea pruncului

Domnului să ne rugăm.

El ce ai dăruit robului Tău izbăvire de păcate prin Sfântul Botez și i-ai dat lui înnoirea vieții, Însoți, Stăpâne, Doamne, binevoiește să strălucească pururea lumina feței Tale în inima lui; apără pavăza credinței lui nebântuită de vrăjmași; păzește într-însul nespurcată și neîntinată haina nestrăciunii cu care s-a îmbrăcat, păstrând într-însul, cu harul Tău, nestrăcată pecetea cea duhovnicească; și fii milostiv acestuia și nouă, după mulțimea îndurărilor Tale. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne, Doamne, Dumnezeu nostru, Care prin spălarea botezului dai strălucire cerească celor botezați; Cel ce a doua oară ai născut pe robul Tău acesta nou luminat prin apă și prin Duh și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și a celor fără de voie, pune peste dânsul mâna Ta cea puternică și-l păzește pe el cu puterea bunătății Tale. Ferește-i arvuna nefurată și-l învrednicește pe dânsul de viața de veci și de cele bineplăcute Ție. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește rugăciunea aceasta în taină:

El ce s-a îmbrăcat întru Tine, Hristoase, Dumnezeu nostru, Ție dimpreună cu noi și-a plecat capul său; păzește-l să rămână ostaș nebiruit împotriva celor ce poartă în zadar dușmănie asupra lui și asupra noastră; și, cu cununa Ta cea nepieritoare, arată-ne pe toți biruitori până la sfârșit.

Cu glas:

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi și Ție slavă înălțăm dimpreună cu Cel fără de început al Tău Părinte, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luând preotul fașa pruncului, udă amândouă capetele și stropește fața lui, zicând:

Îndreptatu-te-ai, luminatu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, luând un burete nou, udat în apă, șterge pe prunc pe toate părțile pe unde l-a miruit, zicând:

Botezatu-te-ai, luminatu-te-ai, miruitu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunile la tunderea părului

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne, Doamne, Dumnezeu nostru, Care cu chipul Tău ai cinstit pe om, întocmindu-l din suflet cugetător și din trup bine alcătuit, ca trupul să slujească sufletului și, punând capul peste celelalte mădule, ai așezat în el mai multe simțiri, care nu se împiedică una pe alta, și ai acoperit capul cu peri, ca să nu se vatăme de schimbările vremii; și toate mădulele lui spre trebuință le-ai sădit, ca pentru toate să-Ți mulțumească Ție, preabunule meșter, Însuți Stăpâne, Cel ce prin vasul Tău cel ales, Apostolul Pavel, ne-ai poruncit nouă ca toate să le facem spre slava Ta, pe robul Tău (N), care începe a-și tunde părul capului său, binecuvintează-l împreună cu nașii lui. Și le dă lor să gândească toate întru legea Ta și să facă cele bineplăcute Ție. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce, prin săvârșirea tainei Sfântului Botez, cu bunătatea Ta, ai sfințit pe cei ce cred în Tine, binecuvintează pe pruncul acesta și să se pogoare peste capul lui bine-

cuvântarea Ta. Și, precum ai binecuvântat prin proorocul Samuel pe împăratul David, binecuvintează și capul robului Tău acestuia (N), prin mâna mea, a păcătosului, însoțindu-l pe el cu Duhul Tău cel Sfânt, ca, sporind cu creșterea și cu căruntețile bătrâneților, să-Ți înalțe slavă și să vadă bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții sale. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul îl tunde pe dânsul în chipul crucii, zicând:

Se tunde robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și punând părul în cristelniță, zice:

Miluește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluește.

Încă ne rugăm pentru acest nou botezat, robul Tău (N), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (aici pomeneste pe nași), care au primit pe pruncul acesta, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule..., Slavă... Și acum..., Doamne, miluește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează. Și sfârșitul acesta:

Cel ce, în Iordan de la Ioan, a binevoit a Se boteza pentru a noastră mântuire, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și îndată să-l împărtășești cu Sfintele Taine, căci întâmplându-se a se săvârși din viață neîmpărtășit, greșești de moarte.

RÂNDUIALA SFÂNTULUI BOTEZ PE SCURT

Se cuvine a ști că dacă pruncul va fi atât de slab, încât să fie primejdie și îndoială că nu va trăi până ce se va plini toată rânduiala Botezului, precum mai sus s-a rânduit, într-o astfel de întâmplare, se aduce apă și preotul lasă acea lungă rânduială și săvârșește slujba pe scurt, după cum se arată mai jos, începând așa:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Împărate cerese..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, Făcătorule a toată zidirea cea văzută și cea nevăzută, Cel ce ai făcut cerul și pământul, marea și toate cele ce sunt în ele, Cel ce ai adunat apele la un loc, Cel ce ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit pe el cu înfricoșător

și slăvit numele Tău, Cel ce ai ridicat apele mai presus de cer, Tu ai întemeiat pământul pe ape, Tu ai întărit cu puterea Ta marea, Tu ai zdrobit capetele balaurilor în ape, Tu înfricoșător ești și cine Îți va sta împotriva? Caută, Doamne, spre zidirea Ta aceasta și spre apa aceasta, și-i dă ei har de izbăvire, binecuvântarea Iordanului; fă-o pe ea izvor de neștricăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească, ca să fugă de la ea pizmașii zidirii Tale, că am chemat Doamne numele Tău, cel minunat, slăvit și înfricoșător pentru cei potrivnici.

Și îndată toarnă untdelemn în apă și apoi îl botează pe prunc, zicând: Se botează robul lui Dumnezeu (N) și celelalte. Apoi îl unge cu Sfântul Mir, zicând: Pecetea darului Sfântului Duh. Amin. Și după aceasta, îmbrăcându-l, înconjoară cu el masa și cristelnița, după obicei, cântând: Câți în Hristos v-ați botezat... Și făcând sfârșit, îl împărtășește.

Iar după aceasta, întâmplându-se ca să trăiască pruncul, atunci dator este preotul să-i citească toată slujba Botezului, afară de afundare și ungere.

SE CUVINE A ȘTI, iarăși că, dacă va fi pruncul slab, precum mai sus s-a zis, și nu s-ar întâmpla să fie în preajmă preot, atunci, ca să nu moară pruncul nebotezat, orice parte bărbătească, sau nefiind nici un bărbat, orice femeie, luând apă, să-l boteze, zicând: Se botează robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Bărbatul sau femeia care vor face acest botez, trebuie să aibă ei înșiși botezul ortodox. Iar de va trăi pruncul după acest botez, trebuie să fie adus la preot ca să plinească ungerea cu Sfântul Mir și toată slujba Botezului după cuviință.

RUGĂCIUNILE ce se citesc după patruzeci de zile femeii care a născut

Iar când se împlinesc 40 de zile, se aduce pruncul în biserică, ca să se îmbisericească, adică să facă început intrării în biserică. El este adus de maica sa, fiind curățită, și fiind de față și nașul cel ce l-a botezat.

Iar preotul începe, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Apoi troparul zilei; iar de vei vrea, zi și troparul și condacul, care sunt arătate la pagina 17.

Apoi: Slavă... Și acum...

Doamne, cu rugăciunile tuturor sfinților și ale Născătoare de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi ca un îndurat.

Și, plecându-și mama capul împreună cu pruncul, face preotul semnul Sfintei Cruci peste ei și, punând epitrahilul pe capul ei, zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care cu cuvântul Tău toată firea cea cuvântătoare și cea necuvântătoare ai zidit și toate din neîntințată în ființă le-ai adus, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, pe roaba Ta aceasta (N), pe care ai mântuit-o cu voia Ta, curățește-o de tot păcatul și de toată întinăciunea, ca, venind în biserică Ta cea sfântă, să se învrednicească fără de osândă a se împărtăși cu Sfintele

Tale Taine. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Rugăciune pentru mama pruncului

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în lume pentru mântuirea neamului omenesc, vino și la roaba Ta aceasta (N) și o învrednicește pe ea, prin rugăciunile cinstitei preoțimi, să se adăpostească în sfântă sobornicească biserică Ta și să intre în casa slavei Tale. Și o învrednicește să se împărtășească cu cinstitul Trup și scumpul Sânge al Hristosului Tău. Spală-i întinăciunea trupului și necurăția sufletului, la plinirea acestor patruzeci de zile, ca, învrednicindu-se a intra în biserică Ta cea sfântă, să slăvească împreună cu noi preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a ști că dacă va fi murit pruncul, aici se face sfârșitul.

Iar de trăiește pruncul, citește și aceste rugăciuni pentru el, punând mâna pe capul lui.

Rugăciune pentru prunc

Ii pe acest prunc, născut dintr-însa, binecuvintează-l, crește-l, sfințește-l, înțelepțește-l, fă-l întreg la minte și cu bună pricepere. Că Tu l-ai adus pe acesta și i-ai arătat lui lumina cea simți-

toare, ca să se învrednicească și de lumina cea înțelegătoare în vremea pe care Tu ai hotărât-o. Și să se numere împreună cu turma Ta cea sfântă, prin Unul-Născut Fiul Tău, cu Care binecuvântat ești împreună cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce prunc fiind, la patruzeci de zile, ai fost adus la Templul Legii de Maria, cea neispită de nuntă și sfântă Maica Ta, și în brațele dreptului Simeon ai fost ținut, Însuți Stăpâne atotputernice, și pe acest prunc, care a fost adus ca să fie înfățișat Ție, Făcătorul tuturor, binecuvîntează-l și spre tot lucrul bun și bineplăcut Ție crește-l, depărtând de la dânsul toată puterea potrivnică prin însemnarea chipului Crucii Tale, că Tu ești Cel ce păzești pruncii, Doamne. Ca, învrednicit fiind de Sfântul Botez, să dobândească partea aleșilor împărăției Tale, păzindu-l împreună cu noi, cu harul Sfintei și Celei de o ființă și nedespărțitei Treimi. Că Ție se cuvine toată slava, mulțumirea și închinăciunea, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Dumnezeule, Părinte atotîitorule, Care, prin Isaia, marele cuvîntător între prooroci, mai înainte ai vestit nouă întruparea cea din Fecioară a Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeuului nostru, Cel ce în zilele cele mai de pe urmă, cu bunăvoința Ta și prin împreună-lucrarea Sfântului Duh, pentru mîntuirea noastră a celor muritori, prin milostivirea cea nemăsurată, a primit a Se face prunc dintr-însa și după obiceiul din Legea Ta cea sfântă, la împlinirea zilelor de curățire, El, Care era adevăratul dătător al Legii, a socotit drept să fie înfățișat preotului și a primit să fie ținut în brațe de dreptul Simeon; închipuirea acestui lucru de taină arătat am cunoscut-o la proorocul mai sus pomenit prin cărbunele din clește, iar urmarea ei o ținem și noi cei credincioși în Legea harului; Însuți și acum, Cel ce păzești pruncii, Doamne, binecuvîntează pe pruncul acesta, împreună cu părinții și cu nașii lui, și, învrednicit fiind de nașterea cea din apă și din Duh, numără-l pe el cu turma cea sfântă a oilor Tale celor cuvîntătoare care se numesc cu numele Hristosului Tău. Că Tu ești Cel care petreci întru cei de sus și privești spre cei smeriți și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi luând preotul pruncul, face cu dânsul semnul crucii înaintea ușilor bisericii, zicând:

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea îl duce în biserică, zicând:

Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi în biserică Ta cea sfântă,

Și mergând în mijlocul bisericii zice iarăși aceasta:

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu...

Apoi zice:

În mijlocul bisericii Te voi lăuda.

De aici îl duce înaintea ușilor altarului, zicând:

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu.

Apoi îl închină pe prunc la icoanele împărătești și cele laterale, zicând troparele obișnuite.

Și dacă pruncul va fi parte bărbătească, îl duce pe dânsul în sfântul altar, pe ușa de miazănoapte, și-l închină la cele patru laturi ale Sfintei Mese, iar de va fi parte femească o duce până la ușile împărătești, o închină la icoanele catapetesmei și la iconostas. **Apoi zice:**

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor și slava poporului Tău, Israel.

Și după acestea, îl pune pe prunc înaintea ușilor altarului; și așa, închinându-se nașul de trei ori, îl ia pe el și iese. Iar nefiind el de față, atunci îl ia mama pruncului, închinându-se de trei ori, și preotul face sfârșitul așa:

Cel ce a binevoit a fi ținut în brațe de dreptul Simeon, pentru a noastră mântuire, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

MĂRTURISIREA (SPOVEDANIA)

ÎNVĂȚĂTURĂ PENTRU SPOVEDANIE

După Botez, care este începutul mântuirii tuturor credincioșilor, Mărturisirea este a doua curățire și ca al doilea Botez. Drept aceea, se cuvine ca noi toți, mireni și monahi, clerici, preoți și arhierei să ne mărturisim păcatele și nici unul din noi să nu ne depărtăm de la aceasta, pentru că toți am greșit și păcătuit; să nu uităm că Mântuitorul și Judecătorul vine; drept care și apostolul zice: «să lepădăm dar lucrurile întinericului și să ne îmbrăcăm în armele luminii». Și cum că tuturor le este de trebuință mărturisirea sau pocăința, însuși apostolul Iacob întărește zicând: «mărturișiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul ca să vă vindecați» (v. 16).

Pocăința arată cineva când în toată vremea se umilește și se socotește pe sine păcătos și cu inimă înfrântă și cu suflet umilit aleargă la mărturisire și căință; căci între oameni nimeni nu este fără de păcat.

Drept aceea, se cuvine vouă, părinților duhovnici, să nu vă leneviți în aceasta, nici să așteptați ca păcătoșii de la sine să se întoarcă la pocăință; ci mai ales voi să umblați, căutând și cercetând pe cel păcătos și în tot chipul să-l atrageți, ca, smulgându-l din năravurile lui cele greșite, să-l aduceți către Dumnezeu.

Mărturisirea nu se cuvine să se facă așa, oricum, la întâmplare, ci precum ne-a arătat Mântuitorul, când a chemat pe Zahau și pe femeia desfrănată. Căci Zahau cu umilință și-a spus toate păcatele și a făgăduit să-și îndrepte viața sa și să pună început de fapte bune; iar femeia desfrănată, luând un vas cu mir de mult preț și stând la picioarele Lui, în spate, că în față nu cuteza, cu lacrimi le uda și, cu părul capului său ștergându-le, le ungea cu mir, plângând. Pentru aceea și Hristos i-a zis: «Iartă-se ție păcatele tale» (Luca VII, 47); iar lui Zahau i-a zis: «astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia» (Luca XIX, 92). Vezi dar cum, pentru călduroasă și adevărată lor pocăință, le-a dăruit și iertarea păcatelor și mântuirea. Iar celor ce nu părăsesc calea răutăților le zice: «depărtați-vă de la Mine cei ce lucrați fărădelegea» (Matei VIII, 23). Și celor ce defaimă pe Sfântul Duh, încă le zice: «nicidecum nu se va ierta hula lor» (Matei XII, 32). Asemenea și cei ce nu poartă grijă ca, după ce păcătuesc, să se pocăiască nu vor fi iertați, după cum mărturisește evanghelistul Luca (XIII, 5), zicând: «de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri»; asemenea și celor ce nu se supun Lui, Domnul zice: «dată se lasă casa voastră pustie» (Matei XXIII, 38).

Pentru aceea se cuvine să ne spovedim cu inimă curată și cu umilință, iar nu cum zic unii (lucru de rău), că mâncând și bănd se deschide inima spre mărturisire; și plini fiind de beție se încearcă a face cele ce sunt ale mărturisirii, lucrând împotriva acestei Taine și împotriva Celui ce zice: «luați aminte de voi, ca nu cumva să se îngreueze inimile voastre cu mâncările și cu bețiile, și fără de veste să vină peste voi pieirea» (Luca XXI, 34). Și cum, oare, va avea adevărată zdrobire de inimă unul ca acesta? Sau cum se va smeri și cu ce luare aminte va face cele ale mărturisirii? Drept aceea, luați aminte ca în nici un chip să nu se facă aceasta, nici să primiți astfel de mărturisire.

Se cuvine ție, o, duhovnice, să faci mărturisirea pentru marea datorie ce ai de a mântui sufletele și a te îngriji de mântuirea multora, iar nu pentru vreun câștig lăsec, care-ți va fi de mare pagubă. Asemenea, afară de canoanele sfinților părinți să nu îngreuezi, nici să ușurezi pe

cineva, ca să nu te faci pe tine părtaș la păcate străine. Căci Mărturisirea, cum am zis, este una din Tainele cele mai mari ale Bisericii și nimeni nu se poate socoti pe sine mai învățat, nici mai înțelept și nici cu mai multă luare aminte spre aceasta decât sfinții părinți.

Drept aceea, nimeni să nu se înșele pe sine și să creadă că ar putea fi mai iertător decât sfinții părinți, purtându-se ca un om fără grijă și păcătuiind dimpreună cu cei ce fără nici o sfilă cad în păcate. Și cine ar putea sau ar cuteza a se socoti mai îndurător decât sfinții părinți? Și de unde poate avea această putere? De vreme ce pe aceștia îi defaimă și lucrează afară de canoanele și hotărârile lor, lucrul său nu poate fi de nici un folos și este fără temei, abătut fiind de la pravila sfințelor canoane. Deci toate să le facem după canoane și după hotărârile părinților, dacă voim a moșteni în noi harul lor, și dacă voim ca iertarea păcatelor, pe care o dăm, să fie adevărată și încredințată.

Iar cele ce pot îndemna pe duhovnic a ierta păcatele ori a face unele ușurări peste canoanele sfinților părinți, acestea sunt: când cineva vine către dânsul și se arată cu căință fierbinte și plină de umilință pentru păcatele sale, cu adevărată mărturisire a greșelilor sale, cu adâncă și duioasă frângere a sufletului său, și cu adevărată părăsire a faptelor lui celor rele, cu depărtare de dănsule și cu inimă curată, încă și cu ne-fățarnică silință către faptele cele bune însoțite de înfrânare și milostenie. Că acestea sunt lucruri bune, le mărturisește și sfinții părinți. Deci, pe unul ca acesta să-l primești și cu dragoste să-l mângâi, și-i poți face încă și ceva ușurare din canoane spre folosul lui; iar într-alt chip, nu. Să știi încă și aceasta, o, duhovnice, că scopul Bisericii este de a îndemna și a atrage pe toți către Dumnezeu cu dragostea învățaturii celei bune, fără a lăsa pe nimeni întristat. Că Dumnezeu caută căință de la noi toți, ca pe toți să ne mântuiască și nimeni să nu piară.

La Mărturisire să iei seama, duhovnice, ca să judeci păcatul după priceperea și înțelegerea ce are fiecare, iar nu într-alt chip. Că dacă vei lua aminte, vei afla copii de 12 ani, care pot să aibă minte mai multă decât bărbatul de 30 de ani; și iarăși vei afla om de 25 ori 30 de ani, care poate să aibă minte sau pricepere mai puțină decât un copil de 15 ani. Ia seama, dar, că Dumnezeu ne judecă după mîntea și priceperea fiecăruia din noi, cum mai sus am zis.

Astfel poruncim vouă, duhovnicilor, deoarece mulți dintre oameni, când se îmbolnăvesc, nu cheamă pe duhovnic, ci numai când sunt

aproape de moarte, încât, aflându-se în cea din urmă slăbiciune, când merge duhovnicul, pe cei mai mulți îi află fără grai și așa rămân nemărturisii și pier sufleteste și trupește; de aceea, cântați a avea grijă de aceasta și, când se îmbolnăvește vreunul din enoriașii voștri, să nu așteptați, nici să-l lăsați până la cea din urmă slăbiciune, când i se va lega limba, ci să vă siliți de cu vreme a-l îndrepta sufleteste după învățătura sfintei noastre Biserici, întărindu-l în credință; și aducându-i aminte de nădejdea ce avem, să-l mărturisiți, să-l îndreptați și așa să-l împărtășiți cu Sfintele Taine, învățându-l a avea în mintea sa nădejdea vieții de veci.

De asemenea, la sfintele sărbători, în posturi și mai ales în Postul Mare, după cum este știut, mulți din parohieni nu merg la sfânta biserică, ba unii dintr-înșii petrec tot Postul cel Mare fără nici o grijă de mântuirea sufletului lor și tocmai aproape de Paști, când nu numai că nu pot să se folosească, dar nici să audă măcar bine canonul ce li se dă de duhovnic, atunci vin și, ca niște furi de cele sfinte, se fac a se mărturisi și ei, rătăciți, amăgindu-se cu nădejdi mincinoase; ei, ca și cum ar fi fost curățiți de păcate, cu eutezare obraznică se apropie de cele Sfinte și așa, întinați, se împărtășesc cu preacuratele și Sfintele Taine.

Să învățați, dar, pe unii ca aceștia ca în toate posturile și sărbătorile, și mai ales în Postul cel Mare, în săptămâna cea dintâi și peste tot postul să meargă la biserică, precum se cuvine creștinilor, și să aibă grijă ca toți să-și mărturisească păcatele până la săptămâna din urmă, a Sfintelor Patimi, curățindu-se prin pocăință și pregătindu-se de la mic până la mare ca din vreme să-și împlinească canonul cel dat de părințele lor duhovnicesc; și nimeni să nu rămână nemărturisit până la această săptămână; căci atunci se cuvine ca toți să fie pregătiți și nu tocmai atunci să se facă pregătirea, fiind acest lucru foarte necuviincios și afară de rânduiala sfintei noastre Biserici. Iar oricine nu va asculta, pe acela să-l arătați Bisericii, ori să-l lăsați cu totul neîmpărtășit cu Sfintele Taine, până când se va întoarce și-și va recunoaște păcatul său.

ÎNVAȚATURA

către preotul ce urmează să fie făcut duhovnic, cum să învețe fără sfilă pe cei ce vin către dânsul

Cel ce va trebui să ia asupra-i sarcina cea grea a duhovniciei, unul ca acela este dator să se facă pildă și chip al faptelor bune: înfrânat, smerit, lucrător de toată fața bună, în tot ceasul rugându-se către Dumnezeu ca să i se dea lui cuvântul înțelegerii și al cunoștinței, ca să poată îndrepta pe cei păstoriți de dânsul. Și mai înainte de toate, dator este să se îndeletnicească cu citirea dumnezeieștii Scripturi, a Legii Vechi și a celei Noi; să știe pe de rost cele zece porunci și cu de-amănuntul să le păzească; să știe, de asemenea, Tainele și dogmele credinței ortodoxe; să postească întâi el miercuri și vineri peste tot anul și orânduile posturi, dar mai ales Postul Mare după apostoleștile și soborniceștile canoane, ca, din bunătățile ce are el, să poată porunci și altora ca să le facă. Căci de va fi el însuși fără învățatură și neînfrânat și iubitor de dezmiardări, cum va putea învăța pe alții fața cea bună? Sau cine ar fi atât de nepriceput, ca să poată asculta la cele ce zice el, văzându-l pe el că este fără de orânduială și bețiv? Căci zice dumnezeiasca Scriptură: «mai crezută este vederea decât auzul».

Drept aceea ia aminte la tine, o, duhovnice, ca nu pentru neputarea ta de grijă să piară vreun suflet, căci din mâna ta se va cere. Căci iarăși zice Scriptura: «blestemat este tot cel ce face lucrul Domnului cu neputare de grijă». Să nu te grăbești, ci, pe rând, cum aici s-a însemnat, pe câte unul să întrebi, nemirându-te de mărimea sau mulțimea păcatelor ce ți se vor spune, nici înfricoșându-te, ca nu cumva să tai îndrăzneala celui ce se mărturisește și să ascundă păcatele sale; ci cu fața blândă să-i zici că ori în ce fel de păcat ar fi căzut, mărturisindu-l și părăsindu-l și plinindu-și canonul, Dumnezeu îl iartă. Însă să iei aminte iarăși ca nu cumva prea cu de-amănuntul iscodind întâmplările și lucrurile pacatelor, să le ațâți și în inima ta.

Așijderea și marele Vasile zice: «să nu te temi de om pentru mărirea și căderea lui, ca nu cumva să dai pe Fiul lui Dumnezeu în mâinile celor nevrednici; nici să te rușinezi de vreunul din cei mari ai pământului; ci chiar de ar fi împărat sau domn, nefiind vrednic, să nu eutezi a-l împărtăși cu Sfintele Taine, pentru că dumnezeieștile canoane poruncesc

tuturor celor nevrednici să nu se împărtășească, căci îndrăznind, în veac se vor osândi; și de nu se vor întoarce, vai și lor și celor ce-i împărtășesc pe dânsii». Acestea și altele ca acestea să păzești. Și mai înainte de toate, să păzești în întregime toate dumnezeieștile porunci, ca să te poți mântui pe tine și pe cei ce te vor asculta pe tine.

Și niciunul dintre voi, preoții, fără binecuvântarea arhierelui eparhiot, să nu îndrăznească a fi duhovnic, că unul ca acela cu pravila se va pedepsi ca un călător al dumnezeieștilor canoane; pentru că nu s-a păgubit numai pe sine, ci și pe câți s-au mărturisit la dânsul, căci sunt nemărturișiți. Și câte a legat sau a dezlegat n-au nici o putere, după canonul 6 al soborului din Cartagina și după canonul 43 al aceluiași sobor.

SLUJBA MĂRTURISIRII

Duhovnice, venind la tine cei ce vor să se mărturisească, să stai tu îmbrăcat în toate veșmintele preoțești înaintea icoanei Stăpânului Hristos și, chiar dacă ar fi mărturisirea în grabă, fără epitrahil și felon să nu îndrăznești a mărturisi.

Apoi fă început, zicând așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Slavă Ție, Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește... (de 12 ori). Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... și Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la pagina 185). Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi... Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii... (Acestea caută-le înapoi la paginile 10-11).

Apoi citește aceste

Rugăciuni de iertare

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Care, prin proorocul Tău Natan, ai dăruit lui David, cel ce s-a pocăit, iertare pentru păcatele lui și ai primit rugăciunea lui Manase pentru pocăința lui,

Însuți și pe robul Tău acesta (N), care se căiește de păcatele ce le-a făcut, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate cele făcute de dânsul, Cel ce ierți nedreptățile și treci peste fără-delegi. Că Tu ai zis, Doamne: cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; și, de șaptezeci de ori câte șapte, să iertăm păcatele. Pentru că, după cum slava Ta este neasemănată, așa și mila Ta este nemăsurată; că de vei căuta la fără-delegi, cine va putea suferi? Că Tu ești Dumnezeu cel ce se pocăiește și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu celui viu, Păstorule și Mielule, Cel ce ridici păcatele lumii, Care ai iertat datornia celor doi datornici și păcătoasei l-ai dăruit iertarea păcatelor ei, Însuți Stăpâne, slăbește, lasă, iartă păcatele, fără-delegile, greșelile cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele prin călcare de poruncă și prin neascultare, care s-au făcut de robul Tău acesta (N). Și în orice chip, ca un om, purtând trup și viețuind în lume, a fost înșelat de diavolul: sau în cuvânt, sau în faptă, sau cu știință, sau cu neștiință; sau cuvântul preotului a călcat, sau sub blestem preoțesc este, sau sub blestemul său a căzut,

sau cu jurământ pe numele lui Dumnezeu s-a jurat și l-a călcat, Însuți ca un bun Stăpân, care nu ții minte răul, binevoiește să se dezlege robul Tău acesta (N) prin cuvânt, iertându-i lui și blestemul și jurământul după mare mila Ta. Așa, Stăpâne iubitorule de oameni, Doamne, auzi-mă pe mine, slujitorul Tău care mă rog bunătații Tale pentru robul Tău acesta (N), și treci cu vederea ca un milostiv toate păcatele lui. Izbăvește-l pe el de chinurile cele veșnice. Că Tu ai zis, Stăpâne: oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în cer; și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în cer. Că Tu singur ești fără de păcat și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi duhovnicul cheamă numai câte unul din cei cărora le-a citit molitfele, nu câte doi sau mai mulți, și șade pe scaun cu fața senină, ca și când ar închipui iubirea de oameni a lui Dumnezeu, iar cel ce se spovedește să stea cu capul descoperit, cu mâinile strânse la piept, plecându-și capul în jos cu umilință și cu frică de Dumnezeu. Și duhovnicul zice către cel ce se mărturisește acestea:

Iată, fiule, Hristos stă nevăzut, primind mărturisirea ta cea cu umilință. Deci nu te rușina, nici nu te teme ca să ascunzi de mine vreun păcat, ci fără sfilă spune toate câte ai făcut, ca să iei iertare de la Domnul nostru Iisus Hristos. Iată, și sfânta Lui icoană este înaintea noastră. Iar eu sunt numai un martor, ca să mărturisesc înaintea Lui toate câte-mi vei spune mie; iar de vei ascunde de mine ceva, să știi că toate păcatele îndoite le vei avea; ia seama, dar, de vreme ce ai venit la doctor, să nu te întorci nevîdecat.

Și așa să-l întrebi pe el cu de-a dînsul pe rînd, una câte una; și să-l aștepti pînă cînd va răspunde la fiecare întrebare. Și de va ști cele 10 porunci, să le zică; iar de nu va ști, arată-i-le toate pe rînd, deslușindu-i fiecare poruncă și îndemnându-l ca să le învețe pe dinafară.

Cele zece porunci dumnezeiești

1. Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, să nu ai alți dumnezei afară de Mine.
2. Să nu-ți faci ție chip cioplit, nici altă asemănare a câte sunt în cer sus, sau pe pămînt jos, în apă și sub pămînt; să nu te închini lor, nici să slujești lor.
3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeuului tău în deșert.
4. Adu-ți aminte de ziua Domnului ca să o sfințești pe ea. În șase zile muncește și săvârșește toate lucrurile tale, iar în ziua a șaptea te odihnește, căci este ziua Domnului Dumnezeuului tău.
5. Cîstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pămînt.
6. Să nu ucizi.
7. Să nu fii desfrănat.
8. Să nu furi.
9. Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău.
10. Să nu poțestești femeia aproapelui tău, nici casa lui, nici sluga lui, nici toate câte sunt ale lui.

Și mai înainte de toate, să-l întrebi despre credință, zicîndu-i:

Mai întâi de toate, spune-mi, fiule, crezi cu adevărat în Sfînta și de-viață-făcătoare Treime?

Iar cel ce se mărturisește să răspundă așa:

Cred întru unul Dumnezeu Tatăl, și întru unul Fiul lui Dumnezeu, Care din Tatăl S-a născut și întru unul Duhul

Sfînt, Care de la Tatăl porcede, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Întrebare: Dar crezi că sobornicească și apostolească Biserica este sădită și crescută în Răsărit și de la Răsărit s-a întins peste toată lumea, și că de atunci pînă acum stă neschimbată și neclintită? Sau te îndoiști de vreo oarecare poruncă sau învățătură?

Și de va crede drept și fără îndoială și de va ști carte, să zică Simbolul credinței pînă la sfîrșit. Adică: Cred întru unul Dumnezeu...

Iar neștiind carte, să-l înveți să zică acestea:

Cred întru una, sfîntă, sobornicească și apostolească Biserica a Răsăritului, care stă din început în toate dogmele ei neclintită și neschimbată.

Întrebare: Crezi că Sfîntul Botez, care se face prin harul Sfîntului Duh, nu dă numai iertarea păcatului strămoșesc și a celor făcute de noi, ci dă și tărie și putere celui botezat să nu mai păcătuiască după aceea; și mai ales ai nădejdea vieții de veci?

Răspuns: Cred și mărturisesc un Sfînt Botez, care se face prin harul Sfîntului și de-viață-făcătorului Duh, spre spălarea păcatului strămoșesc și a celor în care noi, de bună-voie, prin nepurtarea de grijă, cădem; și, cu bună nădejde, așteptăm învierea morților și viața veacului ce va să vie.

Întrebare: Spune-mi, nu cumva ești eretic sau despărțit de Biserica Răsăritului? Sau te-ai unit cu ereticii, cercetînd adunările lor, ascultînd învățătura lor, sau citindu-le cărțile?

N-ai mărturisit strâmb? N-ai călcat vreo făgăduință făcută lui Dumnezeu sau Scripturile cele dumnezeiești le-ai socotit minciuni? Spune-mi, nu ți-ai stricat fecioria ta, împlinindu-ți poftele trupești? Nu cumva și acum faci aceasta?

Nu cumva ai păcătuit cu femei? şi ce fel a fost, faţă bisericească sau mirenească, cu bărbat sau fără bărbat? Sau ai păcătuit cu femeia ta înainte de a o lua?

N-ai păcătuit cu careva din rudeni sau cu cumătra ta?

N-ai făcut sodomie tu cu altul, sau altul cu tine?

N-ai păcătuit cu alte femei sau cu femeia ta peste fire? sau cu vreun fel de dobitoac?

Nu cumva ai ucis pe vreun om cu voie sau fără de voie?

N-ai furat ceva şi apoi ai jurat că nu ştii, sau altul a furat şi tu ai ascuns furtişagul?

Nu te-ai bătut cu cineva? Şi cum, cu voia ta sau fără voia ta?

N-ai dat pe cineva în mâinile celor mari, cu vreun fel de pădă dreaptă sau strâmbă, spre vreun folos al tău sau din pizmă?

N-ai asuprit pe cineva, vrând să cumperi moşii, dobitoace sau odoare?

N-ai făcut farmece cuiva? N-ai turnat ceară sau plumb? N-ai adus vrăjitori la casa ta ca să-ţi facă vrăji, sau n-ai făcut tu vrăji cuiva?

N-ai făcut sau n-ai umblat cu vrăji ca să strici casa cuiva?

N-ai legat nunta vreunui bărbat sau femeie?

N-ai purtat baieră, ca să nu te cuprindă vreo răutate?

Spune-mi, n-ai batjocorit pe părinţii tăi, sau pe preoţi, sau pe călugări, sau pe vreun om?

N-ai cu cineva vrajbă? Sau dacă ai, împacă-te cu dănsul, că de vei fi cu cineva învrăjbit sau de-l vei pizmui, prinoasele tale şi rugăciunea ta şi orice vei face pentru Dumnezeu, neprimite sunt.

Spune-mi, n-ai mâncat mortăciune, sau sugrumat, sau sfâşiat de lup, sau bătut şi ucis de păsări, sau nu te-ai spurcat cu altele ca acestea, pe care sfânta pravilă ne opreşte a le mânca?

N-ai mâncat miercură şi vinerea carne, ouă sau brânză?

N-ai dat pe vreun om diavolului?

Ai hulit sau ai ocărât Credinţa sau Legea? Sau ai rostit vreo hulă, sau ai blestemat pe vreun om?

N-ai grăit minciună sau n-ai jurat strâmb?

Nu te-ai mândrit sau trufit cu mărire deşartă; sau eşti beţiv, din care pricină îţi pierzi trupul şi sufletul?

Nu cumva ai ştiut de vreun fel de păgubiri şi furturi şi, auzind citindu-se carte de blestem pentru acele pagube, n-ai vrut să le vădeşti, ci ai tăcut, făcându-te şi tu părtaş blestemului?

N-ai botezat sau cununat sau măritat cu gândul ca în urmă să păcătuieşti cu vreunele din acele fete?

N-ai ţiitoare, sau, dacă ai lăsat-o, cauţi şi acum prin scrisoare, sau altfel, a înnoi cu dănsa dragostea?

N-ai făcut strâmbătate vreunei fete fecioare? Sau nu ţi-ai lăsat femeia şi ai luat alta?

N-ai băut fără saţiu şi, îmbătându-te, ai bătut sau ai făcut vărsare de sânge? Sau n-ai vărsat din pricina beţiei, sau după ce te-ai împărtăşit?

N-ai dat sfaturi viclene aproapelui tău să fure, sau să ascundă ce a furat, sau pe hoţi să nu-i vădească? Sau n-ai îndemnat să ucidă, să facă desfrânare, sau alte răutăţi să facă, spre paguba şi ocara aproapelui său?

N-ai îndemnat pe oarecare tineri spre sodomie, sau nu te-ai însoţit la alte răutăţi cu dănsii?

N-ai luat bani cu împrumut sau ai făcut datorii şi nu le-ai plătit? Sau n-ai luat de la alţii dobândă cât nu se cuvenea?

N-ai pârât pe cineva şi din pâra ta i s-a întâmplat moarte sau pagubă mai mare decât greşeala lui?

Nu răzi de ologi, de orbi, de ciungi şi de tot omul sărac, pe care Hristos îi numeşte fraţi?

Îţi aduci aminte de părinţii tăi ca să-i pomeni la Sfintele Liturghii, lucru care este primit de Dumnezeu?

N-ai hulit preasfânt numele lui Dumnezeu, sau nu te răzvrăteşti împotriva Lui, la vreun necaz sau nenorocire? Nu cumva crezi în vise şi din pricina lor ai părăsit ajutorul lui Dumnezeu şi ai alergat la farmece sau la alte lucruri diavoleşti?

Oare, primeşti şi nu izgoneşti îndată din inima ta gândurile cele viclene?, căci duh este diavolul, duh este şi sufletul omului, şi umblă diavolul pururea cercând inimi fără pază. Drept aceea, se cuvine nouă pururea să-l izgonim, stăndu-i împotriva cu gândul cel către Dumnezeu.

Te mărturiseşti de patru, sau de trei ori, sau măcar o dată într-un an?

Ți-ai plinit canonul cel dat de duhovnic? Oare, te mărturisești mereu la același duhovnic? Sau neguțătorești mărturisirea umblând din duhovnic în duhovnic?

Nu cumva ești pizmuitor și neîubitor de oameni, și nu cumva te silești pururea spre paguba și răul lor?

N-ai adus vreodată prinoase la biserică, având pizmă sau vrajbă cu cineva, și n-ai spus preotului pricina ca să te îndreptezi?

N-ai schimbat hotarele vreunei moșii, sau n-ai îndemnat pe altul să le schimbe?

Iar de va fi slujbaș sau om cu dregătorie înaltă, să-l întrebi acestea, zicând către el așa:

Socotește aceasta, fiule iubit al sfintei noastre Biserici de Răsărit, că nouă tuturor, deobște, mari și mici, bogați și săraci, ne este de trebuință pocăința. Și, precum sufletul este mai de preț decât trupul, așa și mântuirea lui este de mai mare folosință și câștig, precum și Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, grăiește, zicând: «ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată și își va pierde sufletul său?». Se bucură, dar, în acest ceas sufletul meu, înțelegând că eu nu grăiesc astăzi către un om simplu, care nu știe Sfintele Scripturi, ci grăiesc către tine, care, din fragedă vârstă, ai crescut în acestea și cu ele te-ai hrănit; din care, și duhovnicește ca dintr-un izvor al vieții adăpându-te, cu daruri de mare cinste te-ai împodobit. Cu această învățătură văzându-te eu îndestulat, nădăjduiesc că, fără sfială, neîmpiedicându-te de nici un fel de pricină, ca și către doctorul tău, în acest ceas curățitor, toate rănile tale pe care, ca un viețuitor în lume, le-ai dobândit din diferite întâmplări, fără fățărnicie le vei arăta ca să ieși adevărată tămăduire de la Însuși Domnul nostru Iisus Hristos, Doctorul și Mântuitorul sufletelor și al trupurilor noastre.

Și apoi să-l întrebi de toate pe rând, cum crezi, însă ține seama, duhovnice, de este slujbaș, dregător mare sau mic. Și așa pe rând, după celelalte ce s-au zis, să-l întrebi și acestea:

Spune-mi, judeci drept, fără părtinire; nu cumva ieși mită la judecată? Judeci curând sau lași pe cel sărac de picire din cauza lenevirii și pornirii tale?

N-ai asuprit pe săraci cu vreun fel de năpăstuire și le-ai luat tot ce au avut, casă, grădină, moșie sau alte odore?

Porți grijă și conduci cu bun cuget slujba sau dregătoria ce ți s-a încredințat, nefăcând necazuri și nedreptăți unora sau altora?

Chivernisești bine, precum place lui Dumnezeu, casa și slujitorii tăi?

Nu ți-ai lăsat sau și acum nu ții la cinstea și dragostea soției tale și te pornești cu poftă spre slujnicele ce ai în casă?

Înveți pe fiii sau pe fiecele tale, precum și pe slugile și slujnicele tale, să urmeze poruncile bisericesti? Căci multe din slugi, neînvățând poruncile lui Dumnezeu, pier, și tu ai a da seama.

Nu silești pe cei de sub porunca ta să plătească, sau să lucreze în sărbători, sau să argătească mai mult decât este cu dreptul?

AI plătit argaților, slugilor și muncitorilor celor cu ziua simbria lor?

N-ai luat ceva cu de-a sila și din lăcomie nu te-ai îndurat să întorci?

AI știut de vreo nedreptate ce avea să vină asupra oamenilor și nu te-ai silit, cu cuvântul, după putință, a ajuta pe cei primejduiți și a opri nenorocirea?

Miluiești, după puterea ta, pe cei lipsiți?

Mângâi pe cei întristați sau treci cu vederea pe cei mârniți?

Cercetezi bolnavii și pe cei cu multe necazuri?

Cercetezi temnițele și pe cei ce sunt închiși, și mai ales pe văduvele sărace și neputincioase și pe copiii săraci?

Nu treci cu vederea pe cei ce te roagă spre ajutorul lor?

N-a rămas săracul necăjit și nedreptățit din lenevirea sau din pornirea ta, fiindcă nu te-ai silit să-i faci judecată?

N-ai tulburat bisericile cu vreun fel de asuprire?

N-ai hotărât vreo moșie cu strămbătate pentru mită sau pentru vreo pizmă?

N-ai uneltit împotriva vreunei rude, sau a altcuiva, ca să-l cobori din cinste şi să-l pierzi dinaintea oamenilor?

Nu primeşti sfaturile creticilor sau pările lor împotriva creştinilor ortodocşi, şi nu le dai lor dreptate în paguba acestora?

N-ai stat împotriva Bisericii? Sau nu cumva n-ai ascultat pe arhiereul tău, întru cele ce te-a învăţat spre folos?

Nu te-ai certat cu arhiereul sau cu preotul tău şi n-ai luat iertare de la dânsii?

Şi mai ales n-ai făcut sau nu faci ceva împotriva Bisericii şi a canoanelor sfinţilor părinţi?

Iar dacă este femeie să o întrebi pe rând aşa:

Spune-mi, fiică, n-ai luat buruieni sau doctorii ca să nu faci copii? Sau nu ţi-ai otrăvit pântecele ca să lezezi copiii, sau, grea fiind, n-ai umblat fără rânduială, ridicând ceva sau alergând peste putinţă, sau altceva ţi s-a întâmplat şi ai născut pruncul fără de vreme, mort?

N-ai pus baieră sau cercel la copii sau la dobitoac ca să trăiască? N-ai vrăjit ca să ştii cât vei trăi? Sau câţi copii vei naşte, sau să ştii ceva din cele neştiute?

Nu cumva ai păcătuit de fată mare sau când ai fost logodită? Sau să fi făcut păcate cu altă fată sau femeie?

N-ai păcătuit cu altul, având bărbat, şi nu l-ai înşelat cu alte feluri de meşteşuguri, cu minciuni sau cu alte viclenii?

N-ai furat ceva de la dânsul, spre paguba lui? N-ai păcătuit cu bărbatul tău împotriva firii?

N-ai îndemnat femeia cuiuă spre desfrânare?

N-ai ascultat pe la ferestre?

N-ai purtat minciuni cu care să fi învrăjbit pe vreunii din oameni?

Nu te împodobeşti sau sulimeneşti, sau nu te ungi cu alte feluri de mirosoari, punându-ţi în gând să amăgeşti pe tineri spre răvna păcatului?

Nu cumva intri sulimenită în sfânta biserică, tulburând pe creştini, şi nu cumva vorbeşti în biserică, spre paguba ta sufletească şi spre ocara ta trupească?

Nu joci şi răzi în chip nestăpănit şi fără socoteală şi nu cumva umbli din casă în casă fără treabă şi gura o porneşti nestăpănită spre multe feluri de vorbe netrebnice?

Porţi cinstea bărbatului tău precum se cuvine, sau îl ocărăşti, sau îl nedreptăţeşti, sau, pentru multă mândria ta, îl faci să cheltuiască pe îmbrăcăminte sau pe alte lucruri mai mult decât are el, din care vi se poate trage vouă sărăcie?

Nu cumva îl porneşti cu mânie asupra aproapelui?

Nu te juri pe tine sau pe dânsul ca să vă răzbunaţi asupra cuiuă pentru vreo greşală?

N-a făgăduit bărbatul tău să dea ceva bisericii, sau milostenie la săraci, sau alte fapte bune a vrut să facă şi tu l-ai oprit? Sau, din lene, nu porţi grijă de casa ta precum trebuie?

Şi aşa, cu toată socoteala şi purtarea de grijă, să îţi seama celor ce se mărturisesc la tine, ţinând seamă de este slujbaş sau dregător sau om simplu; de este sănătos sau bolnav; cărturar sau necărturar; şi învăţându-l să-i zică aşa:

Iată, de acum, de toate acestea dator eşti să te păzeşti, de vreme ce te-ai botezat cu al doilea botez, după rânduiala Tainelor creştineşti. Pune, dar, de acum început bun, nădăjduind spre Dumnezeu. Cel ce poate să-ţi ajute; şi mai vărtos te păzeşte ca să nu te mai întorci la greşelile pe care le-ai făcut, ca să nu fii de răs şi batjocură diavolilor şi lumii. Căci păcatele nici un folos nu aduc creştinilor, ci neputinţă, boală, sărăcie şi multe feluri de necazuri în această lume; iar pentru cealaltă, arvunesc osândă veşnică şi chinul iadului. Drept aceea datori suntem toţi, mici şi mari, săraci şi bogaţi, ca fiecare din noi cu frica lui Dumnezeu şi cu cucernicie să vieţuim, ca pururea să fim întăriţi cu harul lui Dumnezeu.

Acestea toate zicându-le către dânsul şi ispitindu-l cu de-amănuntul, şi el iarăşi cu de-amănuntul pe rând mărturisindu-le şi descoperindu-le, să-i zică lui: Pleacă-ţi capul. Şi, plecându-şi el capul şi îngenunchind, citeşte-i această rugăciune:

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Dăpâne Doamne, Dumnezeu, Cel ce ești mântuirea robilor Tăi, Milostive, Îndurate și Îndelung-răbdătorule, Căruia Ți pare rău de răutățile noastre și nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, Însuși și acum milostivește-Te asupra robului Tău (N) și-i dă lui chip de pocăință, iertare păcatelor și dezlegare, iertându-i lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie. Împacă-l și-l unește pe dânsul cu sfânta Ta Biserică în Iisus Hristos, Domnul nostru, cu Care împreună Ți se cuvine stăpânire și mare cuviință în veci. Amin.

Și, sfârșind rugăciunea, zi ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru lăsarea și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să-i dăruiască lui iertare păcatelor și vreme de pocăință.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și la sfârșitul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeu, nădejdea noastră, slavă Ție. După aceea, punând mâna pe capul lui, zi această

Rugăciune

Domnul și Dumnezeuul nostru Iisus Hristos, cu harul și cu îndurările iubirii Sale de oameni, să te ierte pe tine fiule (N), și să-ți lase ție toate păcatele. Iar eu, nevrednicul preot și duhovnic, cu puterea ce-mi este dată, te iert și te dezleg de toate păcatele tale, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și, zicând sfârșitul dezlegării acesteia, fă semnul sfinte cruce cu mâna pe capul celui ce s-a mărturisit. Apoi zi: Cuvine-se cu adevărat să te fericiți... Și așa, slobozindu-l cu pace, să-i dai canonul după potrivă păcatelor lui; și, dacă va fi făcut păcate mai multe și mai mari, să-i dai canon mai mare, adică să fie oprit de la Sfânta Împărtășanie mai mulți ani; iar cele mai ușoare păcate să i le ierți lui, pentru canonul cel mai mare ce l-ai dat. Însă, pentru păcatele mari, să zici către dânsul așa:

Fiule, atâția ani poruncesc dumnezeieștii părinți să nu te împărtășești cu Sfintele Taine, ci numai să bei aghiazmă mare. Și, de vei avea grijă să nu te împărtășești, ți se vor dezlega păcatele tale; iar de vei îndrăzni, peste porunca sfinților părinți, ca să te împărtășești, atunci te vei socoti al doilea luda. Iar dacă vei fi bolnav și tare slab, temându-te de moarte, atunci să te împărtășești; și dacă te vei însănătoși, iarăși vei rămâne oprit atâția ani câți ți s-au poruncit, până când vei plini canonul. Iar dacă te vei împărtăși de frica morții, plinind canonul cel dintâi, ți se va socoti alt canon pentru împărtășire și-l vei plini și pe acela.

Să socotești și aceasta, duhovnice:

Că, dacă va fi părăsit omul păcatul, din acel moment să-i socotești și canonul. De pildă: un om a făcut păcate de moarte, ucidere sau desfrânare, pentru care zece ani trebuie să se lipsească de Sfânta Împărtășanie; pe acesta să-l întrebi, și, dacă va fi părăsit de doi ani acel păcat, să-i dai opt ani, scăzându-i pe cei doi, iar dacă va fi părăsit de cinci ani, tu să-l canonisești numai cu cei cinci. Și pentru altele, așa să

faci scăderea. Că, după cum grăiește marele Vasile, câtă vreme va face omul păcatul și nu se va împărtăși, cu nimic nu i se scade canonul opririi de la Sfintele Taine dacă nu părăsește păcatul; și dacă se va întâmpla ca iarăși să cadă în păcat, iarăși de la început se cuvine să i se dea canonul. Iar dacă se va întâmpla să cadă într-alt păcat, mai înainte de terminarea canonului ce i s-a dat, se cuvine a socoti anii canonului celui neîmplinit sau ai canonului păcatului celui făcut de curând. Și al cărui păcat va fi canonul mai mare, acela să i-l dai acum pentru amândouă păcatele; și după facerea păcatului celui de pe urmă, dacă se va fi oprit de la sine, sau de la alt duhovnic de la Sfânta Împărtășanie, acei ani și vreme să i se socotească în numărul canonului ce-i vei da.

Socotește și aceasta:

Că, dacă se va afla acel om cu bună cucernicie și va veni să facă în toate zilele metanii după putință, să-i ierți un an din numărul anilor ce l-ai oprit să nu se împărtășească; și de va vrea să facă milostenie după putere, să-i ierți și alt an. Dacă va posti miercurea și vinerea, după porunca Sfinților Apostoli, să-i ierți încă un an. Dacă va vrea să postească și luna – să nu mănânce carne – să-i mai lași un an. Dacă va fi de vârstă mai jos de 30 de ani, să-i lași încă un an. Dacă va fi mai jos de 20 de ani, să-l canonisești mai puțin.

Iar dacă va vrea să se pocăiască de păcate și va vrea să se facă călugăr, atunci să-i ierți a treia parte din canon. Dacă va vrea să meargă în mănăstire de obște, să-i lași jumătate din canon. Iar dacă va cădea, după ce a luat chipul călugăriei, atunci să le facă toate deplin.

ÎNVĂȚĂTURĂ DESPRE CANOANE

scoasă din Canoanele sfințelor sinoade și ale sfinților părinți, și cum trebuie date pentru fiecare păcat

Pentru preacurvie, 15 ani să nu se împărtășească, după canonul 58 al marelui Vasile.

Iar canonul 20 de la Ancira, pe preacurvari ca și pe curvari îi canonisește, însă numai pe cei ce se făgăduiesc că vor face milostenie și alte fapte bune.

Sodomia, 15 ani: canoanele 7, 62 și 63 ale marelui Vasile; 59 al Sf. Ioan Postitorul.

Curvia cu dobitoac, 15 ani: canonul 63 al marelui Vasile.

Pentru curvie, 7 ani: canonul 59 al marelui Vasile.

Cel ce va curvi cu nora, cu soacra, sau cu mama soacrei, ori cu dobitoace sau cu păsări păcătuind, sau cu femeia lui peste fire curvind, sau cu vrăji umblând, să nu mai fie preot: canonul 81 al marelui Vasile; 26 și 65 ale Sf. Ioan Postitorul.

Cel ce va curvi cu sora lui cea de un tată și de o maică, 20 de ani să nu se împărtășească: canonul 67 al marelui Vasile. Iar Ioan Postitorul zice, 15 ani: canonul 24.

Cel ce va curvi cu nora, cu soacra, sau cu mama soacrei, ori cu cumătra, 11 ani, după canoanele 79, 67, 75 ale marelui Vasile; 26 al Sf. Ioan Postitorul.

Cu vară primară, 10 ani; cu a doua vară, 9 ani; cu mama nașei sale, 11 ani; iar cu nașa, 20 ani; cu cumnata, 11 ani. Femeia ce va curvi cu doi frați, 11 ani: canoanele 60, 63 și 58 ale Sf. Ioan Postitorul.

Cu mama vitregă, 20 de ani, după canonul 79 al marelui Vasile. Pentru fecioară mai mică de 12 ani, cine o va strica, 12 ani, după Ioan Postnicul: canonul 25.

Așijderea femeile care n-au bărbați, cu canonul curviei să se canonisească, adică 7 ani.

Iar cele cu bărbați, cu canonul preacurviei să se canonisească, adică cu ani mai mulți, și anume 15 ani.

Cel ce va umbla cu femeia sa peste fire, 5 ani și preot să nu se facă. Așa să canonisești și pe femeie, de va fi fost cu voia ei, iar de va fi fost cu sila, mai ușor s-o canonisești, însă precum vei pricepe tu sila ei: canonul 65 al Sf. Ioan Postitorul.

Cel ce va umbla cu femeie străină, peste fire, 15 ani.

Cel ce jură strâmb, 10 ani, iar de a făcut aceasta de nevoie, 6 ani: canoanele 64 și 82 ale marelui Vasile.

Martorul mincinos, 6 ani.

Cel ce face malahie, post de 40 de zile, și metanii 100 pe zi; iar de nu va posti, un an să nu se împărtășească, și câte 50 metanii pe zi: canonul 20 al Sf. Ioan Postitorul.

Iar de a făcut unul cu altul malahie, peste 80 de zile, sau 2 ani să nu se împărtășească și câte 50 metanii pe zi: canonul 11 al Sf. Ioan Postitorul.

De va muri copilul nebotezat din nepurtarea de grijă a părinților lui, 3 ani să nu se împărtășească, mâncând luna, miercurea și vinerea, o dată, și metanii 200 pe zi.

Iar de va fi din lenea preotului, atunci al lui este păcatul.

Cel ce va avea vrajbă cu careva să nu intre în biserică până nu se va împăca, că rugăciunea lui spre blestem și spre păcate se socotește, și să facă pe toată ziua câte 50 de metanii.

Femeia care-și va omori pruncul de față, 7 ani să nu se împărtășească: canonul 2 al Sfântului Vasile cel Mare.

NUNTA SLUJBA CE SE FACE LA LOGODNĂ

După dumnezeiasca Liturghie, preotul, așezând o masă în mijlocul bisericii, pune Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie pe masă, aprinzând și făclile în sfeșnice. Și, venind cei care vor să se logodească, cu nașii lor, stau în mijlocul bisericii, înaintea mesei: mirii în mijloc (bărbatul în dreapta, adică spre sud, mireasa în stânga, adică spre nord, nașul în dreapta bărbatului, nașa în stânga miresii. Preotul, luându-le inelele, le pune pe Sfânta Evanghelie, al bărbatului de-a dreapta, iar al femeii de-a stânga, dând nașilor făclii aprinse să le țină în mâna dreaptă; și, binecuvântând de trei ori capetele celor ce se logodesc, cădește după obicei, iar dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvintează părinte.

Iar preotul zice cu glas:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amlu

Diaconul:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, milulește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se logodesc unul cu altul, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea lor fii spre moștenirea neamului, și toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se trimită lor dragoste desăvârșită, pașnică și ajutor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântați ei în deplină înțelegere și în credință tare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie păziți ei în viață și petrecere fără prihană, Domnului să ne rugăm.

Ca Domnul Dumnezeu nostru să le dăruiască lor nuntă cinstită și viață neîntinată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amlu.

După aceea preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel veșnic. Care pe cele despărțite le aduni într-o unire și ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat pe ei moștenitori făgăduinței Tale; Însuți binecuvintează și pe robii Tăi aceștia

(preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor), povăţuindu-i pe dânsii spre tot lucrul bun. Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm. Şi preotul citeşte în taină rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvintează logodna aceasta; uneşte şi păzeşte pe robii Țăi aceştia în pace şi într-un gând.

Ecfonisul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi preotul, luând întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii peste Sfânta Evanghelie, apoi pe faţa bărbatului, atingând fruntea mirelui şi a miresei, zicând de trei ori:

Se logodeşte robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Şi-l pune preotul, împreună cu nunul, în degetul inelar al mâinii drepte a mirelui. Aşijderea şi cu inelul miresei, făcând chipul crucii peste Sfânta Evanghelie şi apoi pe faţa miresei, atingând şi fruntea mirelui, zice de trei ori:

Se logodeşte roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Apoi preotul pune inelul, împreună cu nuna, în degetul inelar al mâinii drepte a miresei. După aceasta, nunul schimbă inelul în degetul inelar al mâinii stângi a mirilor.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care împreună cu sluga patriarhului Avraam, ai călătorit în Mesopotamia, trimiţându-l să logodească femeia stăpânului său Isaac şi, prin mijlocirea scoaterii de apă, i-ai descoperit să logodească pe Rebeca; Însuţi binecuvintează logodna robilor Țăi acestora (N) (preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor) şi întăreşte cuvântul ce şi-au dat. Uneşte-i pe ei cu sfânta unire cea de la Tine. Că Tu din început ai zidit parte bărbătească şi femeiască şi de la Tine se însoţeste bărbatului femeie spre ajutor şi spre dăinuirea neamului omenesc. Însuţi dar, Stăpâne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai trimis adevărul peste moştenirea Ta şi făgăduinţa Ta peste robii Țăi, părinţii noştri, cei aleşi ai Țăi din neam în neam, caută spre robul Țău (N) şi spre roaba Ta (N) şi întăreşte logodna lor în credinţă, în înţelegere, în adevăr şi în dragoste. Că Tu, Doamne, ai arătat să se dea logodire şi să se întărească toate. Prin inel s-a dat lui Iosif stăpânirea în Egipt; prin inel s-a preamărit Daniel în ţara Babilonului; prin inel s-a arătat adevărul Tamarei; prin inel Părintele nostru cel ceresc S-a îndurat spre

fiul cel risipitor, când a zis: daţi inel în dreapta lui şi, junghiind viţelul cel gras, mâncând, să ne veselim. Această dreaptă a Ta, Doamne, a întrarmat pe Moise în Marea Roşie, căci prin cuvântul Tău cel adevărat cerurile s-au întărit şi pământul s-a întemeiat. Şi dreapta robilor Tăi să se binecuvinteze cu cuvântul Tău cel puternic şi cu braţul Tău cel înalt. Înсуђi dar şi acum, Stăpâne, binecuvintează această punere a inelelor cu binecuvântarea cerească (se face semnul binecuvântării asupra mirilor) şi îngerul Domnului să meargă înaintea lor în toate zilele vieţii lor. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate câte sunt şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi ectenia aceasta:

Milueşte-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne şi ne milueşte.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfinşitul (Arhi-) Episcopul şi Mitropolitul nostru (N)], şi pentru toţi fraşii noştri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cărmuitoarii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi a satelor şi pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru robii lui Dumnezeu (N), care s-au logodit unul cu altul, pentru sănătatea şi pentru mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toţi dreptmăritorii creştini, care sunt de faţă la săvârşirea acestei sfinte slujbe, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Ecfonisul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi otpustul zilei.

Scurtă învăţătură despre nuntă,
după Simeon, Arhiepiscopul Tesalonicului

Cap. 280: pentru nuni

Se cuvine a şti că nunii cei primitori ai curăţiei şi ai unirii, fiind părinţi şi învăţători ai unirii într-un gând şi ai însoţirii, trebuie să fie ortodocşi şi iubitori de Dumnezeu.

Se cuvine a şti şi aceasta, că de vor vrea să se cunune cei logodiţi îndată după logodnă, așa precum sunt strânşi în biserică, numaidecât începe preotul Psalmul "Fericii toţi..." şi corul credincioşilor sau cântăreşii cântă: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție, după cum s-a arătat la începutul cununiei.

Iar de va fi trecut câţiva vreme după logodna lor, atunci preotul având ştire, iarăşi pregăteşte masa în mijlocul bisericii, după cum s-a arătat la începutul logodnei, punând peste Sfânta Evanghelie, în locul inelelor, cununile: a bărbatului de-a dreapta şi a femeii de-a stânga. Şi venind cei ce vor să se cunune, având lumânări aprinse, îi cădeşte preotul, citind Psalmul 127, iar credincioşii sau cântăreşii, la fiecare stih, cântă: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

SLUJBA CUNUNIEI

După ce vin cei logodiți, cu nași lor, în biserică, stau înaintea mesei, pe care se află Sfânta Evanghelie, Sfânta cruce, cununile (a bărbatului în dreapta și a miresei la stânga), paharul cu vin și pâine și sfeșnice cu lumini. Nașii țin lumânările aprinse, preotul îi cădește, citind Psalmul 127, iar credincioșii sau cântăreții cântă la fiecare stih: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție.

Care umblă în căile Lui.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Rodul muncii mâinilor tale vei mânca.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Fericit ești; bine-ți va fi!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Femeia ta ca o vie roditoare, în laturile casei tale.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Fiii tăi ca niște vâlstare tinere de măslin, împrejurul mesei tale.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Iată, așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Te va binecuvânta Domnul din Sion și vei vedea bunătațile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

Slavă Ție, Dumnezeu nostru...

Apoi, închinându-se, preotul sărută Sfânta Cruce și Sfânta Evanghelie, făcând binecuvântarea deasupra cununilor cu Evanghelia.

Dacă este diacon, acesta zice:

Binecuvintează, părinte.

Iar preotul, cu glas mare:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Cu pace, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul şi Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoţie şi întru Hristos diaconime, pentru tot clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cărmuitorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se însoţesc unul cu altul, prin taina nunţii, şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie binecuvântată nunta aceasta, ca şi aceea din Cana Galileii, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea lor viaţă cumpătată şi naştere de prunci buni spre folos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se veselească ei la vederea fiilor şi a fiicelor lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor bucuria naşterii de prunci buni şi purtare fără de prihană în viaţă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor şi nouă toate cererile cele către mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviţi ei şi noi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii să o pomenim.

Pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonisul:

Că Tie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această

Rugăciune

Dumnezeule cel preacurat şi Ziditorule a toată făptura, Care, din iubirea Ta de oameni, ai prefăcut coasta strămoşului Adam în femeie şi i-ai binecuvântat pe dânsii şi ai zis: creşteţi şi vă înmulţiţi şi stăpâniţi pământul; şi pe amândoi i-ai arătat un trup prin însoţire; căci pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va uni cu femeia sa şi vor fi amândoi un trup, şi pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă.

Cel ce ai binecuvântat pe robul Tău Avraam şi ai deschis pântecul Sarrei, şi l-ai făcut tată a multe neamuri; Cel ce ai dăruit pe Isaac Rebecăi şi ai binecuvântat naşterea ei; Care ai însoţit pe Iacov cu Rahela şi dintr-însul ai arătat doisprezece patriarhi;

Cel ce ai însoțit pe Iosif cu Asineta și le-ai dăruit lor prunci pe Efrem și pe Manase; Care ai primit pe Zaharia și pe Elisabeta și le-ai dat lor prunc pe Înaintemergătorul; Cel ce, din rădăcina lui Iesei după trup, ai crescut pe pururea Fecioara și dintr-însa Te-ai întrupat și Te-ai născut spre mântuirea neamului omenesc; Care, pentru negrăitul Tău dar și multa bunătate, ai venit în Cana Galileii și nunta care era acolo ai binecuvântat-o, ca să arăți că din voia Ta se face însoțirea cea după Lege și nașterea de prunci dintr-însa.

Însuți, Stăpâne Preasfinte, primește rugăciunea noastră a robilor Tăi și, precum acolo, și aici, fiind de față cu ajutorul Tău cel nevăzut, binecuvintează nunta aceasta (se face semnul binecuvântării asupra mirilor). Și dă robilor Tăi acestora (N) viață pașnică, lungime de zile, înțelepciune, dragoste unuia către altul întru legătura păcii, dar de prunci, seminție cu viață îndelungată, cununa cea neveștejită a măririi. Învrednicește-i pe dâșii a-și vedea pe fiii fiilor lor. Păzește viața lor fără băntuială. Și le dă lor din roua cerului de sus și din belsugul pământului. Uplete casele lor de grâu, de vin, de untdelemn și de toată bunătatea, ca să dea și celor lipsiți; și dăruiește și celor ce sunt dimpreună cu dâșii toate cererile cele pentru mântuire.

Că Dumnezeu milostiv și îndurat și de oameni iubitor ești, și Tie slavă înălțăm, împreună și Celui

fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește cu glas mare această

Rugăciune

 necuvântat ești, Doamne, Dumnezeu nostru, sfințitorul nunții celei tainice și preacurate și legiuitorul nunții celei trupesti, păzitorul nestricăciunii și chivernisitorul cel bun al celor de trebuință vieții. Însuți Stăpâne, Cel ce din început ai zidit pe om și l-ai pus pe dânsul ca pe un stăpân al făpturii și ai zis: nu este bine să fie omul singur pe pământ; să-i facem lui ajutor dintr-însul; și, luând una din coastele lui, i-ai zidit femeie, pe care văzând-o Adam a zis: «iată acum os din oasele mele și trup din trupul meu; aceasta se va numi femeie, căci din bărbatul său s-a luat ea; pentru aceasta, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup; și pe care Dumnezeu i-a unit omul să nu-i despartă». Și acum, Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, trimite harul Tău cel ceresc peste robii Tăi aceștia (N). Și dă roabei Tale acesteia să se plece în toate bărbatului său, și robului Tău acestuia să fie cap femeii, ca să viețuiască după voia Ta.

Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Avraam și pe Sarra. Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca. Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Iacov și pe toți patriarhii. Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Iosif și pe Asineta. Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Moise și pe Semfora. Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Ioachim și pe Ana. Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Zaharia și pe Elisabeta (Preotul însoțește fiecare din aceste rostiri de semnul binecuvântării asupra mirilor).

Păzește-i pe dâșii, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai păzit pe Noe în corabie. Păzește-i pe dâșii, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai păzit pe Iona în pânțele chitului. Păzește-i pe dâșii, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum ai păzit de foc pe sfinții trei tineri, trimițându-le lor rouă din cer. Și să vină peste dâșii bucuria aceea pe care a avut-o fericita Elena, când a aflat cinstita Cruce.

Adu-Ți aminte de dâșii, Doamne, Dumnezeuul nostru, precum Ți-ai adus aminte de Enoh, de Sem și de Ilie. Adu-Ți aminte de dâșii, Doamne, Dum-

nezeul nostru, precum Ți-ai adus aminte de sfinții Tăi patruzeci de mucenici, trimițându-le lor cununi din cer. Adu-Ți aminte, Doamne, Dumnezeuul nostru, și de părinții lor, care i-au născut și i-au crescut, pentru că rugăciunile părinților întăresc temeliile caselor copiilor. Adu-Ți aminte, Doamne, Dumnezeuul nostru, și de robii Tăi (N), nașii lor, și de nuntașii care s-au adunat la săvârșirea acestei Sfinte Taine. Adu-Ți aminte, Doamne, Dumnezeuul nostru, de robul Tău (N) și de roaba Ta (N), și-i binecuvintează pe dâșii (preotul face semnul binecuvântării asupra mirilor).

Dă-le lor roadă pântecelui, prunci buni și bună înțelegere sufletească și trupească. Înaltă-i pe dâșii ca cedrii Libanului, ca o vie odrăslită. Dă-le lor roadele pământului, ca, toată îndestularea având, să sporească spre tot lucrul bun și bineplăcut Ție și să vadă pe fiii fiilor lor, ca niște mlădițe tinere de măsline împrejurul mesei lor, și, bineplăcând înaintea Ta, să strălucească ca luminătorii pe cer, în Tine Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, puterea, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Duhului Tău celui de viață Făcător, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amln.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această :

Rugăciune

Dumnezeule cel sfânt, Care din ţărână ai făcut pe om şi din coasta lui ai făcut femeie şi ai însoţit-o lui spre ajutor, pentru că aşa a plăcut slavei Tale, să nu fie omul singur pe pământ, Însuţi şi acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaş şi uneşte pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N), pentru că de către Tine se însoţeşte bărbatul cu femeia. Uneşte-i pe dânsii într-un gând; încununează-i într-un trup; dăruieşte-le lor roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea şi a Ta împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Când preotul zice: «uneşte pe robul Tău (N) cu roaba Ta (N)», în dreapta mirelui şi o uneşte cu dreapta miresei.

După terminarea rugăciunii, preotul ia cunună mirelui şi face cu ea chipul crucii peste Sfânta Evanghelie şi pe faţa lui, atingând fruntea mirelui şi a miresei, zicând de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Şi sărutând mirele cunună, o pune preotul împreună cu naşul pe capul mirelui. Asemenea se face şi la mireasă, punând preotul cunună împreună cu naşa, după ce a zis iarăşi de trei ori, atingând fruntea miresei şi a mirelui:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Şi îi binecuvintează preotul de trei ori, cântând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu mărire şi cu cinste încununează-i pe dânsii.

Apoi prochinantul, glasul al 8-lea:

Pus-ai pe capetele lor cunună de pietre scumpe.

Stih: Viaţă au cerut de la Tine şi le-ai dat lor.

APOSTOLUL

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 20-33)

Rărilor, mulţumiţi totdeauna pentru toate, întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu şi Tatăl. Supuneţi-vă unul altuia, întru frica lui Hristos. Femeile să se supună bărbaţilor lor ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum şi Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mântuitor şi este. Căci, precum Biserica se supune lui Hristos, aşa şi femeile bărbaţilor lor, întru totul.

Bărbaţilor, iubiţi pe femeile voastre, după cum şi Hristos a iubit Biserica şi S-a dat pe Sine pentru ea, ca s-o sfinţească, curăţind-o cu baia apei prin cuvânt. Şi ca s-o înfăţişeze Său, Biserica slăvită, ne-

având pată sau zbârcitură, ori altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără de prihană.

Așadar, bărbații sunt datori să-și iubească femeile, ca pe înseși trupurile lor. Cel ce-și iubește femeia, pe sine se iubește. Căci nimeni vreodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește, precum și Hristos Biserica.

Pentru că suntem mădulare ale trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. De aceea, va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup. Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos și în Biserică. Astfel și voi, fiecare așa să-și iubească femeia ca pe sine însuși; iar femeia să se teamă de bărbat.

Preotul: Pace fie. **Citețul:** Aliluia, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. Să luăm aminte:

(II, 1-11)

In vremea aceea s-a făcut nuntă în Cana Galileii și era și mama lui Iisus acolo. Și a fost chemat și Iisus și ucenicii Săi la nuntă. Și, sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către El: Nu mai au vin. A zis ei Iisus: Ce ne privește pe Mine și pe tine, femeie? Încă n-a venit ceasul Meu. Mama Lui a zis celor ce slujeau: Faceți orice vă va spune. Și erau

acolo șase vase de piatră, puse pentru curățirea iudeilor, care luau câte două sau trei vedre. Zis-a lor Iisus: Umpleți vasele cu apă. Și le-au umplut până sus. Și le-a zis: Scoateți acum și aduceți nunului. Iar ei i-au dus. Și, când nunul a gustat apa care se făcuse vin și nu știa de unde este, ci numai slujitorii care scosese apă știau, a chemat nunul pe mire și i-a zis: Orice om pune întâi vinul cel bun și, când se amețesc, pune pe cel mai slab. Dar tu ai ținut vinul cel bun până acum. Acest început al minunilor l-a făcut Iisus în Cana Galileii și Și-a arătat slava Sa; și ucenicii Săi au crezut în El.

Diaconul:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (de trei ori).

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea și paza robilor Țăi (N), care se însoțesc unul cu altul, prin taina nunții, și pentru ca să li se ierte lor toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru robii Țăi (N), nașii lor, și pentru poporul care stă înaintea, în sfântă biserică aceasta, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptmăritorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti şi Tie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileii a arăta nunta cinstită, prin venirea Ta, Însuţi şi acum pe robii Tăi aceştia (N), pe care ai binevoit a-i însoţi unul cu altul, păzeşte-i în pace şi bună-înţelegere. Arată nunta lor cinstită, fereşte patul lor neîntinat. Binevoieşte să-şi petreacă viaţa lor fără prihană. Şi-i învredniceşte pe dânsii să ajungă bătrâneţi fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu eşti Dumnezeu nostru, Dumnezeu care miluieşti şi mântuieşti, şi Tie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de-viaţă-făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Ziua toată desăvârşită, sfântă, în pace şi fără de păcat, la Domnul să cerem.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor şi trupurilor noastre, la Domnul să cerem.

Milă şi iertare de păcatele şi de greşelile noastre, la Domnul să cerem.

Cele bune şi de folos sufletelor noastre şi pace lumii, la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieţii noastre în pace şi în pocăinţă a o săvârşi, la Domnul să cerem.

Sfârşit creştinesc vieţii noastre, fără durere, neînfruntat, în pace, şi răspuns bun la înfricoşătoarea judecată a lui Hristos, la Domnul să cerem.

Unirea credinţei şi împărtăşirea Sfântului Duh cerând, pe noi înşine şi unii pe alţii şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Tie, Doamne.

Preotul:

Şi ne învredniceşte pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeu cel ceresc, Tată, şi a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Preotul:

Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi.

Apoi se aduce paharul cu vin și pâine și le binecuvîntează preotul.
Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această
Rugăciune

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai zidit lumea și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor care se însoțesc prin unirea nunții, binecuvîntează-l cu binecuvîntarea duhovnicească (se face semnul binecuvîntării asupra paharului). Că s-a binecuvîntat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi cântăreții cântă: Paharul mântuirii...; iar preotul, luând pâinea și paharul cu vin, dă marelui de gustă din ele de trei ori; așijderea și miresei. Și îndată, luând cădelnița, începe a cădi împrejurul mesei făcând ocolire cu cei cununati și cu nunii, de trei ori, și cântând troparele acestea:

Glasul al 5-lea:

Isaie, dăntuiește; Fecioara a avut în pântec și a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule; lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

După ocolire, mirele face trei închinăciuni și, plecându-și capul, pune mâinile pe Sfânta Evanghelie și pe Sfânta Cruce, stând cu toată evlavia; iar preotul, apucând cununia de o parte și nunul de alta, zice:

Mărit să fii mire ca Avraam, binecuvîntat să fii ca Isaac, să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace și lucrând în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Preotul, împreună cu nunul, ia cununia, o dă marelui de o sărută, și o așază pe Sfânta Evanghelie. Apoi îndată vine mireasa și, făcând la fel, preotul zice:

Și tu, mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veselești ca Rebeca, să te înmulțești ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rânduilele Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Apoi preotul, dacă nu ține cuvântare, zice către miri:

Iată, fiilor duhovnicești, prin punerea mâinilor pe Sfânta Evanghelie și pe Sfânta Cruce, ați săvârșit jurământ înaintea sfântului altar că veți păzi legătura dragostei și a unirii între voi până la mormânt, curată, neîntreruptă, dreaptă și cinstită, și că nu vă veți abate de la datorile voastre nici unul, nici altul, urmând ce este plăcut lui Dumnezeu și oamenilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această
Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileii și nunta de acolo ai binecuvîntat-o, binecuvîntează și pe robii Tăi aceștia (se face semnul binecuvîntării asupra mirilor), care, cu purtarea Ta de

grijă, s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează intrările și ieșirile lor. Înmulțește cu bunătați viața lor. Primește cununile lor în împărăția Ta, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Preotul:** Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice această

Rugăciune

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea întru tot sfântă și de o ființă și începătoare de viață, o Dumnezeuire și o împărăție, să vă binecuvinteze pe voi (se face semnul binecuvântării). Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de prunci buni, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile cele pământești și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum...

Preotul, otpustul:

El ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, mărișilor și întru tot lăudaților

apostoli, ale sfinților de Dumnezeu încununați și întocmai cu apostolii, împărații Constantin și Elena, ale Sfântului marelui Mucenic Procopie și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

După aceasta, cântăreții cântă: Cuvine-se cu adevărat...; iar mirii, nunul și nuna, mergând după preot, sărută icoana Mântuitorului și a Maicii Domnului de lângă ușile împărătești venind înapoi la locul lor, unde părinții mirilor și toate neamurile, câte se vor afla aici, fac trei închinăciuni și sărută Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, cununile și mâna preotului. Acesta felicită pe miri și pe nuni, apoi, binecuvântându-i, zice: Pentru rugăciunile... și celelalte.

Se cuvine a ști că această rânduială, adică a primei nunți, se face și atunci când unul dintre soți (indiferent care) a mai fost căsătorit (cununat).

RUGĂCIUNE ÎN A OPTA ZI DUPĂ CUNUNIE

Venind tinerii cu nași la biserică, preotul ia epitrahilul și iese în tinda bisericii, unde așteaptă aceștia – având aprinse lumânările de la nuntă – și face început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., și troparul Sfinților mucenici.

Apoi, îngenunchind tinerii, preotul zice:

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai binecuvântat cununa anului și ai înmulțit faptele Tale, binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (N), pe care, cu alegerea Ta, ai binevoit a-i însoți unul cu

altul. Trimite-le lor pe îngerul Tău cel păzitor, ca să-i păzească de orice rătăcire până la sfârșit. Învrednicește-i a intra în sfântă biserică Ta și a se împărtăși cu Sfintele Tale Taine, ca totdeauna să slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. *Diaconul:* Capetele voastre Domnului să le plecați.

Intro unire au ajuns robii Tăi, prin binecuvântarea Ta, Doamne, învrednicindu-se a primi Sfânta Taină a Cununii prin rugăciunile preoților Tăi. Dă, Doamne, ca robul Tău (N), să fie plecată soției sale, precum și roaba Ta (N), să fie plecată bărbatului său, ca prin aceasta să rămână nezdruncinată unirea lor până la sfârșit, și Ție slavă să înalțe, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și face sfârșit:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeu, nădejdea noastră, slavă Ție.

Slavă... Și acum...

Cel ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită... și celelalte.

Apoi, binecuvântându-i, preotul intră cu ei în biserică, zicând mirele:

Intra-vom în casa Ta, Doamne, ne vom închina în sfântă biserică Ta.

Mai adaugă și alte rugăciuni ce va ști, sărutând sfintele icoane; apoi, dând cântăreșilor lumânările pentru a fi folosite în biserică, plecându-se spre strane, se duce fiecare la locul său, ascultând sfânta slujbă cu luare-aminte.

SLUJBA LA A DOUA NUNTĂ

Această slujbă se săvârșește când amândoi mirii au mai fost căsătoriți o dată.

Preotule, urmează învățaturii de la pagina 85; apoi fă începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., apoi troparul zilei.

Ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), pentru ocrotirea cea de la Dumnezeu și pentru bună-viețuirea lor împreună, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să viețuiască ei în bună-înțelegere, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule cel veșnic, Care pe cele despărțite le aduni întru unire și ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat pe ei moștenitori făgăduinței Tale; Însuți binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (N), povățuindu-i pe dânsii spre tot lucrul bun. Că mi-

lostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica, fecioară curată, binecuvintează logodna aceasta; unește și păzește pe robii Tăi aceștia (N), în pace și într-un gând.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi luând preotul mai întâi inelul cel din dreapta, face cu el chipul crucii pe fața mirelui atingând fruntea lui și a miresei și zicând de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și îl pune, împreună cu nunul, în degetul mâinii drepte a mirelui. Asemenea și miresei, făcând chipul crucii și atingând cu inelul fruntea ei și a mirelui, zice de trei ori:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Iar pe acesta îl pune, împreună cu nuna, în degetul mâinii drepte a miresei.

Apoi naşii le schimbă în degetul inelar al mâinii stângi a mirilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care pe toţi îi miluieşti şi de toate porţi grijă, Cel ce ştii cele ascunse ale oamenilor şi ai cunoştinţă de toate, curăţeşte păcatele noastre şi iartă fărădelegile robilor Tăi, chemându-i pe dânsii la pocăinţă, şi dându-le lor iertare de greşeli, curăţire de păcate, dezlegare fărădelegilor celor de voie şi celor fără de voie. Cel ce ştii neputinţa firii omeneşti, Ziditorule şi Făcătorule, Care ai iertat pe Rahav cea desfrânată şi ai primit pocăinţa vameşului, nu pomeni păcatele tinereţii cele făcute de noi din neştiinţă. Căci de vei căuta spre fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Sau cine se va îndreptăţi înaintea Ta? Că numai Tu singur eşti drept, fără de păcat, sfânt, mult-milostiv, mult-îndurat, şi-Ţi pare rău de răutăţile oamenilor. Tu, Stăpâne, Cel ce ai însoţit pe robii Tăi aceştia (N), uneşte-i unul cu altul în dragoste, dăruieşte-le lor întoarcerea vameşului, lacrimile desfrânatei, mărturisirea tâlharului; ca, prin pocăinţă din toată inima lor, într-un gând şi în pace făcând poruncile Tale, să se învrednicească şi de împărăţia Ta cea cerească. Pentru că Tu eşti chivernisi-

torul tuturor şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele vostre Domnului să le plecaţi.

Preotul zice această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai înălţat pe cinstita şi de viaţă făcătoare Cruce şi ai rupt zăpăsul care era asupra noastră, şi ne-ai izbăvit pe noi din stăpânirea diavolului, curăţeşte fărădelegile robilor Tăi, pentru că, neputând purta zădăful şi greutatea zilei şi aprinderea trupeză, vin împreună la primirea nunţii a doua, precum ai pus lege prin Pavel apostolul, vasul Tău cel ales, care a zis pentru noi smeriţii că mai bine este a se căsători în Domnul decât a arde. Însoţi, ca un bun şi iubitor de oameni, miluieşte şi iartă, curăţeşte, slăbeşte şi lasă greşelile noastre, că Tu eşti Cel ce ai ridicat pe umeri neputinţele noastre, că nimeni nu este fără de păcat sau fără de întinare, chiar dacă viaţa lui este de o singură zi; numai Tu singur ai purtat trup fără a săvârşi păcat şi ne-ai dăruit şi nouă nepătimire în viaţa cea de veci.

Că Tu eşti Dumnezeu nostru, Dumnezeuul celor ce se pocăiesc, şi Ţie slavă înălţăm împreună şi Părin-

telui Tău celui fără de început și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această

Rugăciune

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a plăcut slavei Tale să nu fie omul singur pe pământ, Însuți și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (N), cu roaba Ta (N), pentru că de către Tine se însoțește hărbatul cu femeia. Unește-i pe dâșii într-un gând; încununază-i într-un trup; dăruiește-le lor roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luând preotul cunună și făcând cu dânsa chipul crucii pe fața mirelui, atingând fruntea lui și a miresei, zice de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și după ce sărută mirele cunună, preotul, împreună cu nunul, i-o pune pe cap. Asemenea face și la mireasă, atingând fruntea ei și a mirelui și zicând de trei ori:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Și pune, împreună cu nuna, cunună pe capul miresei. Apoi îi binecuvintează pe ei de trei ori, zicând:

Doamne, Dumnezeu nostru, cu mărire și cu cinste încununază-i pe dâșii.

După aceasta citește Apostolul și Evanghelia, pe care caută-le înapoi la cunună întâi, paginile 95-96.

Apoi diaconul zice:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne atotstăpânitorule, Dumnezeu părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea și paza robilor Tăi (N), care se însoțesc unul cu altul, prin taina nunții, și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm pentru robii Tăi (N), nașii lor și pentru poporul ce stă înainte în sfântă biserică aceasta, pentru sănătatea și pentru mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptmăritorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas mare această:

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care, în purtarea Ta de grijă cea de mântuire, ai binevoit în Cana Galileii a arăta nunta cinstită, prin venirea Ta, însuși și acum pe robii Tăi aceștia (N), pe care ai binevoit a-i însoți unul cu altul, păzește-i în pace și în bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat. Binevoiește să-și petreacă viața lor fără prihană. Și-i învrednicește pe dânsii să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu ești Dumnezeuul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Tie slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar diaconul zice ectenia: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi... (Cântă la pagina 98-99).

Iar preotul zice:

Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeuul cel ceresc, Tată, și a zice:

Strana: Tatăl nostru...

Apoi preotul:

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. După aceea se aduc paharul cu vin și pâine și le binecuvintează preotul. Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice această:

Rugăciune

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai întărit pământul și ai înfrumusețat cunună tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor ce se însoțesc prin unirea nunții, binecuvintează-l cu binecuvântare duhovnicească. Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi cântăreții cântă: Paharul mântuirii... Iar preotul, luând pâinea și paharul cu vin, dă mirelui de gustă de câte trei ori: asemenea și miresei. Și îndată, luând cădelnița, începe a cădi împrejurul mesei, făcând ocolire cu cei cununați și cu nunii, de trei ori, cântând troparul acesta, glasul al 5-lea:

Isaie, dănuiește; Fecioara a avut în pântec și a născut Fiu pe Emmanuel, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvind-l, pe Fecioara o ferim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tie, Hristoase Dumnezeu; lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

Cei cununati pleacă fruntea spre Sfânta Evanghelie. După aceea preotul ia, împreună cu nunul, cunună de la mire, după ce a zis:

Mărit să fii mire ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace și lucrând în dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Preotul ia, împreună cu nuna, cunună de la mireasă, după ce a zis:

Și tu mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veselești ca Rebeca, să te înmulțești ca Rahela, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind rânduielele Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Apoi diaconul: Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai venit în Cana Galileii și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (N), care cu purtarea Ta de grijă s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează intrările și ieșirile lor. Înmulțește cu bunătăți viața lor. Primește cununile lor în împărăția Ta, păzindu-i curați, fără prihană și neasupriți în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele vostre Domnului să le plecați.

Apoi preotul zice această

Rugăciune

Dată, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea într-un tot sfântă și de o ființă și începătoare de viață, o Dumnezeire și o împărăție, să vă binecuvinteze pe voi. Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de

prunci buni, spor în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile cele pământești și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților.

Și sfârșitul acesta: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum...

Preotul:

El ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli, ale sfinților de Dumnezeu încununati și întocmai cu apostolii, împărații Constantin și Elena, ale Sfântului marelui Mucenic Procopie, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

Apoi cei cununati urmează pe preot la icoana Mântuitorului și la icoana Maicii Domnului unde se închină și le sărută. Vin la masă unde primesc felicitările.

Această slujbă se face neschimbată și la a treia nuntă.

Iar a patra nuntă, nimeni să nu îndrăznească să o săvârșească, pentru că este o fărâdelege; și cine va îndrăzni a cununa să știe bine că va cădea în osânda canonisirii și va fi pedepsit greu, lipsindu-se de harul preoției.

Spre știință

S-a luat obiceiul eu, după 25 de ani de conviețuire, soții care au primit Sfânta Taină a Cununii să ceară preoșilor să le facă așa-numita «cununie de argint», iar după 50 de ani «cununie de aur», sau după 75 de ani – ceea ce este o situație cu totul rară – «cununie de diamant sau platină».

Pentru îndrumarea preoșilor, arătăm că la astfel de ocazii se va săvârși Rânduiala Slujbei de mulțumire pentru toată facerea de bine primită de la Dumnezeu, adăugându-se la ectenii, când se rostesc mulțumirile: Pentru binefacerile ce au fost asupra robilor lui Dumnezeu (N), în timpul celor 25 (respectiv 50 sau 75) de ani de împreună-viețuire. Același adaos se va pune și la Rugăciunea de mulțumire de la sfârșitul slujbei.

Întrucât unii credincioși schimbă din nou, cu acest prilej, inele (de argint, aur etc.), aceste inele, după ce se face cu ele semnul Sfintei Cruci pe Sfânta Evanghelie, vor fi puse în degetele inelare ale celor pentru care se face Slujba de mulțumire, cu formula: Se binecuvintează robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin (de 3 ori).

Punerea inelelor se obișnuiește a se face înainte de rostirea Rugăciunii de mulțumire de la sfârșitul Slujbei de mulțumire, nașii schimbându-le ca și la logodnă. Nu se folosesc cununile, paharul cu vin și pâinea și nici nu se înconjoară masa cu cântarea troparelor respective.

Slujba se încheie cu apolisul de la rânduiala Cununii.

Această slujbă nu face parte din Sfintele Taine. Am considerat totuși că e bine să o așezăm aici, în dorința de a veni în ajutorul preoșilor care o vor folosi astfel cu mai multă ușurință.

RÂNDUIALA SLUJBEI DE MULȚUMIRE

pentru toată facerea de bine
primită de la Dumnezeu

Dacă cineva dorește a mulțumi lui Dumnezeu pentru vreo binefacere dobândită de la Dănsul, mulțumirea se face în felul următor:

Dacă mulțumirea se face împreună cu Dumnezeiasca Liturghie, după Binecuvântată este împărăția..., la ectenia obișnuită se adaugă cererile de mulțumire. După vohod, troparele zilei și ale mulțumirii. După Apostolul și Evanghelia zilei se pun și ale mulțumirii. Chinoiecul zilei și acesta, al mulțumirii:

Cânta-voi Domnului, binefăcătorului meu, și voi cânta numele Domnului, Celui Preaînalt. Aliluia.

După Rugăciunea amvonului se citește rugăciunea mulțumirii și se cântă doxologia mare: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu..., ca și la Utrenie.

Iar dacă mulțumirea nu se face la Liturghie, ci după Utrenie sau după Vecernie, se urmează astfel: preotul, îmbrăcat în epitrahil și felon, stând înaintea Sfintei mese și tămăind cruciș, începe rugăciunea de mulțumire, zicând:

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de-viață-făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și se cântă, pe glasul al șaselea, în timp ce preotul câdește: Împărate ceresc..., Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Veniți să ne închinăm... și

PSALMUL 117

Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, casa lui Israel, că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, casa lui Aaron că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică, dar, toți cei ce se tem de Domnul că este bun, că în veac este mila Lui. În necaz am chemat pe Domnul și m-a auzit și m-a scos întru desfătare. Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Domnul este ajutorul meu și eu voi privi cu bucurie pe vrăjmașii mei. Mai bine este a te încrede în Domnul, decât a te încrede în om. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenii. Toate neamurile m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Înconjurând m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Înconjurat-m-au ca albinele fagurele, dar s-au stins ca focul de spini și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei. Împingându-mă m-au împins să cad și Domnul m-a sprijinit. Tăria mea și lauda mea este Domnul și mi-a fost mie spre mântuire. Glas de bucurie și de mântuire în corturile dreptilor: «Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m-a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere». Nu voi muri, ei voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului. Certând m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat. Deschideți-mi mie porțile dreptății și intrând în ele voi lauda pe Domnul. Aceasta este poarta Domnului; dreptii vor intra prin ea. Te voi lauda, că m-ai auzit și ai fost mie spre izbăvire. Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în

capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și minunată este întru ochii noștri. Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea. O, Doamne, mântuiește! O, Doamne, sporește! Binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului: binecuvântatu-v-am pe voi, din casa Domnului. Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă. Tocmiți sărbătoare cu ramuri umbroase, până la coarnele altarului. Dumnezeu meu ești Tu și Te voi înălța; Dumnezeu meu ești Tu și Te voi înălța. Te voi lauda că m-ai auzit și ai fost mie spre mântuire. Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Slavă... Și acum..., Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de 3 ori).

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace, Domnului să ne rugăm...

Strana: Doamne, miluiește și celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc..., și îndată adaugă această ectenie de mulțumire:

Pentru ca să primească cu milostivire, întru jertfelnicul Său cel mai presus de ceruri, mulțumirea și rugăciunea noastră de acum, a nevrednicilor robilor Săi, și cu îndurare să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu se întoarcă de la mulțumirea noastră, a nevrednicilor robilor Săi, pe care o aducem cu inimă smerită, pentru facerile de bine ce le-am primit de la Dânsul, ci ca o tămâie cu bun miros și ca o ardere de tot grasă, bine primită să-i fie Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă și acum glasul rugăciunii noastre, a nevrednicilor robilor Săi, și buna cerere și dorire a credincioșilor Săi, totdeauna spre bine să o plinească ca un milostiv, totdeauna să ne dea faceri de bine, nouă și sfintei Sale Biserici și la tot credinciosul Său popor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească sfânta Sa Biserică, pe robii Săi (N) și pe noi, de tot necazul, nevoia, mânia și de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți, și, cu sănătate întru lungime de zile, în pace și cu ocrotirea îngerilor Săi, totdeauna să-i înconjoare pe credincioșii Săi robi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește... și celelalte. **Ecfonisi:** Că Ție se cuvine toată slava... **Apoi:** Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori) și

TROPARUL

glasul al 4-lea:

Mulțumitori fiind noi, nevrednicii robii Tăi, Doamne, pentru binefacerile Tale cele mari, ce le-ai făcut asupra noastră, laudând, Te binecuvântăm, mulțumim, cântăm și slăvim marea Ta milostivire și, cu dragoste, ca niște robi, strigăm Ție: Făcătorule de bine, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Slavă..., glasul al 3-lea:

De binefacerile și darurile Tale, ca niște robi nevrednici, învrednicindu-ne în dar, Stăpâne, cu osârdie alergăm către Ține; mulțumire Îți aducem Ție după putere, și slăvind-Te ca pe un Dătător de bine și Făcător a toate, strigăm: slavă Ție, Dumnezeule, întru tot milostive.

Și acum..., același glas:

Născătoare de Dumnezeu, ajutătoarea creștinilor, noi robii tăi, agonisind mijlocirea ta, cu mulțumire strigăm ție: Bucură-te, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară; și ne rugăm totdeauna să ne izbăvești de toate nevoile, cu rugăciunile tale, grabnică-ajutătoare.

Diaconul: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Cântărețul:** Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cânta-voi Domnului, binefăcătorului meu, și voi cânta numele Domnului, Celui Preaînalt.

Stih: Bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta.

Diaconul: Înțelepciune.

APOSTOLUL

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XIII, 1-7)

Răzilor, tot sufletul să se supună înaltelor stăpâniri, căci nu este stăpânire decât de la Dumnezeu; iar cele ce sunt, de Dumnezeu sunt rânduite. Pentru aceea, cel ce se împotrivesc stăpânirii se împotrivesc rânduielii lui Dumnezeu. Iar cei ce se împotrivesc își vor lua osânda. Căci dregătorii nu sunt frică pentru fapta bună, ci pentru cea rea. Voiești, deci, să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele și vei avea laudă de la ea. Căci ea este slujitoare a lui Dumnezeu spre binele tău. Iar dacă faci rău, teme-te; căci nu în zadar poartă sabia; pentru că ea este slujitoare a lui Dumnezeu și răzbunătoare a mâniei Lui, asupra celui ce săvârșește răul. De aceea, este nevoie să vă supuneți, nu numai pentru mânie, ci și pentru conștiință. Că pentru aceasta plătiți și dări. Căci (dregătorii) sunt slujitorii lui Dumnezeu, stăruind în această slujire neîncetat. Dați deci tuturor

cele ce sunteți datori: celui cu darea, dare; celui cu vama, vamă; celui cu teama, teamă; celui cu cinstea, cinste.

Preotul: Pace ție... *Cântărețul:* Și duhului tău. Aliluia.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

(XI, 22-26)

Is-a Domnul ucenicilor Săi: Aveți credință în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că le-ați primit și le veți avea. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru Cel din ceruri să vă ierte vouă greșelile voastre. Că de nu iertați voi, nici Tatăl vostru Cel din ceruri nu vă va ierta vouă greșelile voastre.

Îndată după Evanghelie, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Corul: Doamne, miluieste (de 3 ori, după fiecare ectenie).

Incă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-)Episcopul și Mitropolitul nostru (N)] și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Incă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitoarii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Ca niște robi nevrednici, cu frică și cu cutremur multumind milostivirii Tale, Mântuitorule și Stăpânule al nostru, Doamne, pentru binefacerile Tale, pe care cu îmbelșugare le-ai vărsat asupra robilor Tăi, cădem înaintea Ta, și, ca unui Dumnezeu, Îți aducem doxologie și cu umilință strigăm: izbăvește din toate nevoile pe robii Tăi și ca un milostiv plinește totdeauna dorințele noastre, ale tuturor. Cu deadinsul ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Precum ai ascultat cu milostivire rugăciunile robilor Tăi, Doamne, și le-ai arătat lor marea Ta iubire de oameni, așa și de acum înainte, netrecându-i cu vederea, implinește, spre slava Ta, toate bunele dorințe ale credincioșilor robilor Tăi, și arată spre noi, spre toți, mila Ta cea bogată, trecând cu vederea greșelile noastre. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Ca niște tămâie cu bun miros și ca o ardere de tot grasă, bineprimă să fie, întru tot Bunule Stăpâne, această mulțumire a noastră înaintea slavei Tale, și trimite totdeauna, ca un îndurat, robilor Tăi, mila Ta cea bogată și îndurările Tale și izbăvește pe robii Tăi de toate meșteșugirile văzuților și

nevăzuților vrăjmași, pe ei, Biserica Ta cea sfântă, orașul (ori satul) acesta și pe tot poporul Tău, și dăruiește tuturor sănătate, lungime de zile și sporire întru toate faptele cele bune. Rugămu-ne Ție, auzi-ne și degrab ne miluiește.

Iar preotul zice: Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru... Strana: Amin. Și, închinându-se de trei ori înaltea Sfintei mese, iar diaconul zicând: Domnului să ne rugăm..., preotul, cu toată umilința, citește această

Rugăciune

Deamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Dumnezeu îndurător și a toată milostivirea, a Căruia milă este nemăsurată și iubire de oameni adânc neajunsă, la a Ta slavă căzând, cu frică și cu cutremur, ca niște robi nevrednici, cu umilință aducem acum mulțumire bunătații Tale, pentru binefacerile ce au fost asupra robilor Tăi (sau) robului (N); și ca pe Domnul, Stăpânul și Binefacătorul, Te slăvim, Ți cântăm și Te laudăm. Și iarăși, căzând înaintea Ta, mulțumim, rugând cu umilință nemăsurată și nespusa Ta milostivire ca, precum ai binevoit a primi acum rugăciunile robilor Tăi și cu milostivire i-ai învrednicit a li se împlini cererile, așa și de acum înainte învrednicește-i a spori întru dreapta credință, în dragostea cea către Tine și cea către aproapele și întru toate faptele cele bune și a dobândi ale Tale binefaceri, împreună cu toți cre-

dincioșii Tăi. Mântuiește-i de toată reaua întâmplare, dăruindu-le pace și liniște. Și ne învrednicește pe toți, totdeauna a grăi și a cânta Ție și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, Dumnezeu celui slăvit întru o ființă. (Și îndată cu glas mai înalt:)

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, Dătătorului nostru de bine, în vecii vecilor. Amin.

Apoi se cântă Doxologia mare: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... sau Imnul Sfântului Niceta de Remesiana: Pe Tine, Dumnezeu, Te laudăm... Diaconul: Înțelepciune. Strana: Binecuvintează.

Preotul face otpustul zilei și apoi, binecuvântând poporul, zice:

Binecuvântarea Domnului peste voi toți, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

MASLUL

SLUJBA SFÂNTULUI MASLU

Această Sfântă Taină este folositoare tuturor creștinilor bolnavi de boală trupească sau sufletească, căci le dă tămăduire trupului și iertare sufletului. Pentru aceasta, se cuvine preoșilor să sfătuiască pe toți creștinii, care vor cere a li se săvârși această Taină, ca mai întâi să-și cerceteze eugetul și să se mărturisească la duhovnic. Apoi, adunându-se șapte preoși sau trei numai, în biserică sau în casă, se îmbracă cu epitrahile și feloane; se așază o masă, pe care se pune un vas cu făină de grâu și în mijlocul lui o candelă cu untdelemn curat; în făină se înfig șapte bețișoare înfășurate cu vată pentru ungere. Lângă vas se așază lumânări, Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce. Și stând preoșii în jurul mesei, preotul-protos cădește masa și toată biserica sau casa și pe cei de față, apoi, stând în fața mesei și cântând spre răsărit, face începutul așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., iar strana: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție; Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluiește (de 12 ori)

MASLUL

127

Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 184). Apoi ectenia mică: Iară și iară... și vosglas: Că Ție se cuvine toată slava... Apoi cântăm: Alluia, glasul al 6-lea. Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți... Stih: Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt... Și troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi... Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi... Și acum..., Ușa milostivirii... (acestea caută-le la paginile 10-11). Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la Aghiasma mică, pagina 185). Apoi:

CANONUL

Facere a lui Arsenie

Cântarea I, glasul al 4-lea:

Irmos: Adâncul Mării Roșii, cu urme neudate, trecând Israel...

Stih: Stăpâne, Hristoase milostive, miluiește și tămăduiește pe robul Tău (Acest stih se zice la toate troparele).

Cu untdelemnul îndurării Tale, Stăpâne, mângâind pururea sufletele și trupurile oamenilor și păzind prin untdelemn pe credincioși, Însuși și acum, prin untdelemn, miluiește pe cei ce caută scăpare la Tine.

De mila Ta, Stăpâne, este plin tot pământul: pentru aceea, cu untdelemnul Tău cel dumnezeiesc fiind unși astăzi, cerem cu credință să ni se dea nouă mila Ta cea mai presus de minte.

Slavă...

Iubitorule de oameni, Care ai poruncit, cu milostivire apostolilor Tăi, să plinească ungerea Ta cea sfântă peste robii Tăi cei neputincioși, pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pe toți cu ungerea Ta.

Și acum..., a Născătoare!

Una curată, ceea ce ai îmbogățit adâncul păcii cu rugăciunile tale cele de-a pururea către Dumnezeu, izbăvește pe robul Tău de toate neputințele și necazurile, ca neîncetat să te mărească pe tine.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând...

Tu însuși, Cel ce ești minunat și milostiv pentru oamenii cei credincioși, dă, Hristoase, acestuia, ce boală cumplit, harul Tău de sus.

Stălpărea cea de măsline ai arătat-o odinioară spre încetarea potopului, prin milostivirea Ta cea dumnezeiască; mântuiește, Doamne, prin untdelemnul Tău cel sfânt, și pe acesta ce pătimizește.

Slavă...

Cu luminarea luminii celei dumnezeiești, luminează cu mila Ta, Hristoase, pe acesta ce prin ungere vine acum, cu credință, spre mila Ta.

Și acum..., a Născătoare!

Caută de sus cu bunăvoință, Maica Făcătorului a toate, și, cu rugăciunile tale, dezleagă suferința cea amară a acestuia ce boală.

Apoi Sedealna aceasta, glasul al 8-lea:

Podobie: Fluierile păstorești...

Cel ce ești izvor dumnezeiesc al milei și adânc al marii milostiviri, îndurate, arată râurile milei Tale celei dumnezeiești și tămăduiește pe toți; revărsă izvoarele cele bogate ale minunilor și spală pe toți; că, la Tine pururea alergând, cu căldură cerem har.

Alta, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie...

Doctorul și ajutorul celor ce sunt în dureri, Izbăvitorul și Mântuitorul celor neputincioși, Însuși, Stăpâne al tuturor și Doamne, dăruiește tămăduire neputinciosului robului Tău; îndură-Te și miluiește pe acesta care mult a greșit și-l izbăvește de păcate, Hristoase, ca să slăvească puterea Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te, Biserica...

Mântuitorule, Cel ce ești mirul cel nestricăcios și vărsat prin har, care curățește lumea, îndură-Te și miluiește pe acesta ce-și unge, cu credință în Dumnezeirea Ta, rănila cele trupești.

Însemnând acum pe robii Tăi, cu bucuria pecetii Tale, fă, Stăpâne, simțurile lor intrare de netrecut și de necuprins pentru toate puterile cele potrivnice.

Slavă...

Cel ce ai poruncit ca bolnavii să cheme pe sfinții Tăi slujitori și să se tămăduiască prin rugăciunile lor și prin ungerea cu untdelemnul Tău, Iubitorule de oameni, mântuiește cu mila Ta pe acesta ce pătimizește.

Și acum..., a Născătoare!

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară preasfântă, ceea ce ești acoperământ tare și păzitoare, liman și zid, scară și turn, miluiește și tămăduiește pe acest bolnav, că la tine a alergat.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Tu, Doamne, lumina mea, în lume ai venit...

Cel ce ești adâncul milei, Bunule, miluiește, Milostive, cu mila Ta cea dumnezeiască, ca un îndurat, pe acesta ce pătimește.

Cel ce sfințește de sus în chip tainic sufletele și trupurile noastre, prin semnul dumnezeiesc al peceții Tale, Hristoase, cu mila Ta tămăduiește pe toți.

Slavă...

Preabunule Doamne, Cel ce, cu dragostea Ta cea negrăită, ai primit ungere cu mir de la desfrânata, îndură-Te de robul Tău.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești întru totul lăudată, curată, preabună stăpână, îndură-te de cel ce se unge cu untdelemnul cel dumnezeiesc și miluiește pe robul tău.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne...

Iubitorule de oameni, Cel ce ai arătat prin cuvintele Tale ungerea împăraților prin untdelemn și ai desăvârșit aceasta și prin semnul peceții Tale pentru arhieriei, mântuiește, ca un îndurat, și pe acesta care pătimește.

Demonii cei cumpliți să nu se atingă de acesta ce-și însemnează simțurile cu ungere dumnezeiască, Mântuitorule, ci îl apără pe dânsul cu acoperământul slavei Tale.

Slavă...

Tinde mâna Ta din înălțime, Iubitorule de oameni, și, sfîntînd untdelemnul Tău acesta, Mântuitorule, dă-l robului Tău spre sănătate și izbăvire de toate bolile.

Și acum..., a Născătoarei:

Maica Făcătorului, te-ai arătat în casa Dumnezeuului tău măslin roditor, prin care lumea s-a umplut de milă. Pentru aceasta mântuiește cu mângăierea rugăciunilor tale pe acesta ce pătimește.

CONDAC, glasul al 2-lea

Podobie: Căutând cele de sus...

Cel ce ești izvorul milei, Preabunule, izbăvește de toată suferința pe aceștia ce cad cu credință fierbinte la mila Ta cea negrăită, Îndurate, și, ușurându-le neputințele, dă-le dumnezeiescul har de sus.

Cântarea a 7-a:

Irmos: În cuptorul persan pruncii lui Avraam...

Tu, Mântuitorule, Cel ce ești singurul Dumnezeu, Care, cu mila și cu îndurările Tale, tămăduiești tuturor patimile sufletelor și zdrobirile trupurilor, însuși vindecă și pe acesta ce pătimește în neputințe, tămăduindu-l.

Când se vor mirui capetele tuturor cu ungerea untdelemnului, Hristoase Doamne, acestuia care cere milă de la Tine dăruiește-i, cu mila Ta cea bogată, roada bucuriei și a izbăvirii.

Slavă...

Sabie împotriva diavolilor este pecetea Ta, Mântuitorule; iar prin rugăciunile preoților, foc care mistuiește patimile sufletești; pentru aceasta, cu credință, Te laudăm pe Tine noi cei ce am primit vindecare.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, cea care ai purtat în pânțe pe Cel ce ține toate în palmă și L-ai întrupat în chip minunat, după cum a bine-

plăcut lui Dumnezeu, te rugăm, Maica lui Dumnezeu, fă-l milostiv pe Acela spre acesta care pătimește.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Măinile tinzându-și Daniel...

Miluieste-ne pe toți, Mântuitorule, după mare și dumnezeiască mila Ta, că pentru aceasta ne-am adunat noi toți, ca închipuind cu taină coborârea îndurărilor Tale, să aducem, cu credință, ungere cu untdelemn robului Tău, pe care tămăduiește-l cu puterea Ta.

Cu curgerile milei Tale, Hristoase, și cu ungerile preoților Tăi, spală, Doamne, ca un îndurat, durerile și rănilile și apăsările chinurilor acestuia ce este chinuit de suferințele patimilor, ca, fiind mântuit, să Te slăvească pe Tine cu mulțumire.

Slavă...

Să nu îndepărtezi, Stăpâne, mila Ta de la noi, cei ce însemnăm chipul plecăciunii celei de sus și al bucuriei, și să nu treci cu vederea pe cel ce cu credință strigă pururea: binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum..., a Născătoare!

Preacurată, firea a primit, ca o preamărită cunună, nașterea ta cea dumnezeiască, care oprește și biruiește, cu puterea ei, taberele vrăjmașilor. Pentru aceasta, fiind încununat cu podoabele cele luminoase ale darurilor tale, pe tine te laudăm întru tot cântată, stăpână.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Piatra cea netălată de mână...

Caută din cer, Îndurate, și arată mila Ta tuturor; trimite acum, prin ungerea cea dumnezeiască a preoților, ajutorul Tău și tăria Ta celui ce aleargă la Tine, iubitorule de oameni.

Am văzut cu bucurie, Mântuitorule, preabunule, untdelemnul cel sfânt, pe care l-ai primit, prin dumnezeiasca Ta pogorâre mai mult decât cei ce se împărtășesc de el și îl dai în chip văzut celor ce se împărtășesc de baia cea dumnezeiască.

Slavă...

Mântuitorule, îndură-Te, miluiește, izbăvește de chinuri și de dureri, și apără de săgețile celui viclean pe robii Tăi, tămăduindu-le, ca un stăpân milostiv, sufletele și trupurile cu harul cel dumnezeiesc.

Și acum..., a Născătoare!

Fecioară, primind cântări și rugăciuni de la robii tăi, izbăvește, Preacurată, de patimi cumplite și de dureri, cu rugăciunile tale, pe cel ce prin noi aleargă la acoperământul tău cel dumnezeiesc.

Și îndată se zice:

Cuvine-se cu adevărat să te ferim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii; care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

LUMINANDA

Podobie: Cercetatu-ne-a de sus...

Cu milă caută, cu ochiul Tău, Bunule, spre rugăciunea noastră, a celor ce ne-am adunat astăzi în biserica Ta cea sfântă, ca să ungem cu untdelemnul cel dumnezeiesc pe neputincioşii robii Tăi.

La LAUDE

Se pun stihirile pe glasul al 4-lea, după podobia: Dat-ai semn...

Ai dat harul Tău, prin apostolii Tăi, lesne iertătorule şi iubitorule de oameni, ca să tămăduiască, cu untdelemnul Tău cel sfânt, rănilor şi bolilor tuturor. Pentru aceasta şi acum, ca un îndurat, pe cel ce vine cu credinţă sfinţeşte-l, miluieşte-l, tămăduieşte-l prin untdelemnul Tău, de toată neputinţa, şi-l învredniceşte, Doamne, de desfătarea Ta cea nestrăcioasă.

Cel ce, ca un îndurat, însemnezi, cu mâna Ta cea nevăzută, simţurile noastre prin untdelemnul Tău cel dumnezeiesc, caută din cer, Cel ce eşti necuprins cu mintea, spre cel ce aleargă la Tine cu credinţă şi cere iertare greşelilor, şi dăruieşte-i tămăduire sufletului şi trupului, ca să te preaslăvească pe Tine cu dragoste, slăvind puterea Ta.

Prin ungerea untdelemnului Tău şi prin atingerea preoţilor, iubitorule de oameni, sfinţeşte de sus pe robii Tăi; izbăveşte-i de boli şi de întinărirea sufletului; curăţeşte-i, spală-i, Mântuitorule, şi fereşte-i de tot felul de sminteli; uşurează-le durerile, izgoneşte-le nevoile şi le risipeşte necazurile, ca un milostiv şi îndurat.

Slavă... Şi acum..., a Născătoare!

Pe tine te rog, preacurat palat al Împăratului ceresc, ceea ce eşti mult-lăudată, curăţeşte mintea mea cea întinată cu tot felul de păcate şi o fă locaş înfrumuseţat Treimii celei dumnezeieşti, ca, mântuit fiind eu, netrebnicul robul tău, să slăvesc puterea şi mila ta cea nemăsurată.

După aceea: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparul acesta, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce eşti grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi, celor ce pătimesc; izbăveşte-i de boli şi de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude şi să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoare de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Acum, având untdelemn curat, pus în vas, se aprind şi lumânările şi diaconul zice: Binecuvintează, părinte, iar preotul-protos, luând Sfânta Evangheliă, însemnează chipul Sfintei Cruci peste untdelemn zicând:

Binecuvântată este împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Citeşti: Amin.

Diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Cântăreţul: Doamne, miluieşte.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfinţilor lui Dumnezeu biserici şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvinteze untdelemnul acesta (nici binecuvintează toți preoții untdelemnul), cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru robul lui Dumnezeu (N), și pentru cercetarea lui cea întru Dumnezeu și pentru ca să vină peste dânsul harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți, el și noi, de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea...

După aceasta, zice preotul cel dintâi

Rugăciunea sfințirii untdelemnului

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Doamne, Care, cu mila și cu îndurările Tale, tămăduiești zdrobirile sufletelor și ale trupurilor noastre, Însuși, Stăpâne, sfințește untdelemnul acesta (în acest moment al citirii rugăciunii acestei, toți preoții binecuvintează untdelemnul), ca să fie, celor ce se vor unge din el, spre tămăduire și spre izbăvirea de toată patima

și întinăciunea trupului și a sufletului și de toată răutatea. Ca și întru aceasta să se preaslăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi zic și ceilalți preoți această rugăciune, până se plinește de șapte ori. Iar după rugăciune, se cântă aceste tropare, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tăi celor ce pățimesc; izbăvește-i de boli și de durerile cele amare; ridică-i ca să Te laude și să Te slăvească neîncetat, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, iubitorule de oameni.

Glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-Te-ai astăzi...

Fiind orbit la ochii sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca și orbul cel din naștere, strigând către Tine cu pocăință: Tu ești lumina cea strălucitoare a celor dintru întuneric.

Glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Doamne, sufletul meu cel slăbit cu multe feluri de păcate și cu fapte netrebnice, ridică-l cu cercetarea Ta cea dumnezeiască, precum ai ridicat de demult pe slăbănogul; ca, fiind mântuit, să strig Ție: îndură-Te, Hristoase, și dă-mi tămăduire.

Glasul al 4-lea:

Cel ce ca ucenic al Domnului ai primit, o, drepte, Evanghelia, cel ce, ca mucenic, ai cununa cea veșnică și, ca rudă

a Domnului, ai îndrăznirea, iar, ca ierarh, ai mijlocirea, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Dumnezeu, Cuvântul cel Unul-Născut al Tatălui, Care a venit la noi în zilele mai de pe urmă, te-a arătat pe tine, minunate Iacov, întâi păstor și dascăl al Ierusalimului și iconom credincios al tainelor celor duhovnicești. Pentru aceasta toți te cinstim, apostole.

Glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

În Mira, sfinte, sfințitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ți-ai pus sufletul pentru poporul tău; mântuit-ai pe cei nevinovați din moarte. Pentru aceasta te-ai sfințit, ca un mare tăinuitor al harului lui Dumnezeu.

Același glas:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine, cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Ieșu ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa, Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Același glas:

Purtătorule de chinuri, Sfinte și tămăduitorule Pantelimon, roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Glasul al 8-lea:

Sfinților cei fără de arginți și făcătorilor de minuni, cereți neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Glasul al 2-lea:

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le va spune? Că izvorăști minuni și verși tămăduiri și te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu și de Hristos prealubit.

Al Născătoarei, asemenea:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvor de milă și lumii scăpare, cu osârdie strigăm către tine: Născătoare de Dumnezeu stăpână, vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce singură ești grabnic ajutoare.

De va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul I:

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit și noi întru Tine.

Stih: Bucurați-vă dreptilor întru Domnul.

(1) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola sobornicească a Sfântului Apostol Iacov, citire:

(V, 10-16)

Rărilor, luați ca pildă de suferință și de îndelungă-răbdare, pe proorocii care au grăit în numele Domnului. Iată, noi fericim pe cei ce au răbdare: ați auzit de răbdarea lui Iov și ați văzut sfârșitul hărăzit lui de Domnul; că Mult-milostiv este Domnul și îndurător. Iar înainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să vă fie vouă ce este da, da,

și ce este nu, nu, ca să nu cădeți în judecată. Este vreunul dintre voi în suferință? Să se roage. Este cineva cu inimă bună? Să cânte psalmi. Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, întru numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica și, de va fi făcut păcate, se vor ierta lui. Mărturișiți-vă, deci, unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

Preotul: Pace fie... **Cântărețul:** Aliluia, glasul al 8-lea.

Sfih: Milă și judecată voi cânta Ție, Doamne.

(1) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(X, 25-37)

In vremea aceea, a venit la Iisus un învățător de Lege, ispitindu-L și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața cea veșnică? Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând, a zis: Să iubesci pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată puterea ta și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău, ca pe tine însuși. Iar El i-a zis: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei fi viu. Dar el, vrând să se îndrepteze pe sine, a zis către Iisus: Și cine este

aproapele meu? Iar Iisus, răspunzând, a zis: Un om cobora de la Ierusalim la Ierihon și a căzut între tâlhari, care, după ce l-au dezbrăcat și l-au rănit, au plecat, lăsându-l aproape mort. Din întâmplare un preot se cobora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. De asemenea și un levit, ajungând în acel loc și văzând, a trecut pe alături. Iar un samarinean, mergând pe cale, a venit la el și, văzându-l, i s-a făcut milă și, apropiindu-se, i-a legat rănilor, turnând pe ele untdelemn și vin și, punându-l pe dobitocul său, l-a adus la o casă de oaspeți și a purtat grijă de el. Iar a doua zi, scoțând doi dinari, i-a dat gazdei și i-a zis: Ai grijă de el și, ce vei mai cheltui, eu, când mă voi întoarce, îți voi da. Care dintre acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel care a făcut milă cu el. Și Iisus i-a zis: Mergi și fă și tu asemenea.

Apoi diaconul zice:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Preotul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citește această

(1) Rugăciune

El ce ești fără de început și fără de sfârșit, Sfinte al sfinților, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău să tămăduiască toată boala și neputința suferințelor și trupurilor noastre, trimite Duhul Tău cel Sfânt și sfințește untdelemnul acesta și-l fă robului Tău acesta (N), care se va unge, spre izbăvire desăvârșită de păcatele lui și spre moștenirea împărăției cerurilor. Că Tu ești Dumnezeu mare și minunat, Care păzești legământul Tău și dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine; Cel ce dai izbăvire de păcate prin Sfânt Pruncul Tău, Iisus Hristos; Care ne-ai renăscut pe noi din păcat; Cel ce luminezi orbii și ridici pe cei căzuți; Care iubești pe cei drepti și pe cei păcătoși miluiești; Cel ce ne-ai scos din întuneric și din umbra morții, zicând celor din legăturile iadului: ieșiți, și celor din întuneric: descoperiți-vă. Că a strălucit în inimile noastre lumina cunoștinței Unuia-Născut Fiului Tău, de când S-a arătat pentru noi pe pământ și cu oamenii împreună a viețuit. Și celor ce L-au primit, le-ai dat putere să se facă fiii lui Dumnezeu prin baia nașterii din nou, dăruindu-ne înfierea și făcându-ne părtași biruinței asupra diavolului. Pentru că n-ai binevoit a ne curăți prin sânge, ci ai dat și în untdelemnul sfințit chipul Crucii, ca să ne facem noi turmă lui Hristos, preoție împărătească, neam sfânt, curățindu-ne cu apă și sfințindu-ne cu Duhul cel Sfânt. Înсуți, Stăpâne

Doamne, dă-ne har spre slujba Ta aceasta, precum ai dat lui Moise slugii Tale și lui Samuel iubitului Tău și lui Ioan alesului Tău și tuturor celor ce au bineplăcut Tie în fiecare neam și neam. Așa fă-ne și pe noi să fim slujitori ai legii Tale celei noi a Fiului Tău, prin untdelemnul acesta, pe care sfințește-l cu scump Sângele Său, ca, dezbrăcându-ne de poftele cele lumești, să murim păcatului și să viem dreptății, îmbrăcându-ne în Domnul nostru Iisus Hristos, prin ungerea cu sfințenia ce va fi adusă untdelemnului acesta. Facă-se, Doamne, untdelemnul acesta, untdelemn de bucurie, untdelemn de sfințenie, îmbrăcăminte împărătească, pavază puternică izbăvitoare de toată lucrarea diavolească, pecete nestricată, bucurie a inimii, veselie veșnică. Ca și cei care se vor unge cu untdelemnul acesta al înnoirii, să fie de temut pentru cei potrivnici și să strălucească în strălucirile sfinților Tai, neavând întinăciune ori prihană; să fie primiți în odihna Ta cea veșnică și să ia plata chemării celei de sus. Că Tie se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, și Tie slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

După această rugăciune, până ce unge preotul pe cel căruia i se face maslul, se cântă tropărul acesta, glasul al 8-lea:

Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta o ai dat nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; că morții i-ai sculat și moartea o ai surpat, pentru aceasta ne închinăm îngropării Tale și învierii.

Și, luând preotul un beșior din cele șapte, îl înmoaie în untdelemnul ce s-a sfințit și unge pe cel bolnav în chipul crucii la frunte, la gură, la nări, la urechi, pe piept, pe mâini și pe tălpi, zicând această

Rugăciune

Părinte Sfinte, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și să răscumpere din moarte, tămăduiește pe robul Tău acesta (N) de neputința trupească și sufletească ce l-a cuprins și-l fă să vieze prin harul Hristosului Tău; pentru rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosirile cinstitelor, cereștilor celor fără de trup puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici; ale sfinților și de Dumnezeu purtătorilor noștri părinți; ale sfinților și tămăduitorilor fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și cu ale tuturor sfinților. Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Dumnezeu, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Această rugăciune se zice de către fiecare preot, după ce se citește Evanghelia și rugăciunea (1), ungând cu untdelemn pe cel căruia i se face maslul.

Și, dacă va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 2-lea:

Tăria mea și scăparea mea este Domnul și s-a făcut mie spre mântuire.

Stih: Certându-mă m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

(2) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 1-7)

Praților, datori suntem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și să nu căutăm plăcerea noastră; ci fiecare dintre noi să caute să placă aproapelui său, la ce este bine, spre zidire. Că și Hristos n-a căutat a Sa plăcere, ci, precum este scris: «Ocarile celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea». Căci toate câte s-au scris mai înainte, s-au scris spre învățătura noastră, ca, prin răbdarea și mângâierea care vin din Scripturi, să avem nădejde. Iar Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea vouă a gândi la fel unii pentru alții, după Iisus Hristos, pentru ca toți laolaltă și cu o singură gură să slăviți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. De aceea, primiți-vă sufletește unii pe alții, precum și Hristos v-a primit pe voi, spre slava lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ţie... Cântăreţul: Aliluia, glasul al 5-lea.

Stih: Mille Tale, Doamne, în veac voi cânta.

(2) EVANGHELIA

Diaconul: Înţelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(XIX, 1-10)

In vremea aceea, trecea Iisus prin Ierihon şi iată un bărbat, cu numele Zaheu, şi acesta era marele vameşilor şi era bogat. Şi căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulţime, pentru că era mic de statură. Şi, alergând el înainte, s-a suit într-un dud, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Şi când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Şi a coborât degrabă şi L-a primit, bucurându-se. Şi văzând, toţi murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor şi, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Şi a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, căci şi acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute şi să mântuiască pe cel pierdut.

Apoi diaconul zice: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citeşte această:

(2) Rugăciune

Dumnezeule cel Mare şi Preaînalt, Care eşti închinat de toată făptura, izvorul înţelepciunii şi adâncul cel necuprins al bunătăţii celei adevărate şi noianul cel nemărginit al milostivirii, Însuţi, Iubitorule de oameni, Stăpâne, Dumnezeul celor veşnice şi al celor minunate, pe Care nimeni dintre oameni nu poate să Te cuprindă cu gândul, caută şi ne auzi pe noi, nevrednicii robii Tăi; şi aici, unde aducem acest untdelemn în numele Tău cel mare, trimite darul Tău cel tămăduitor şi iertarea păcatelor, şi tămăduieşte pe robul Tău cu mulţimea milei Tale. Aşa, Doamne, Cel ce eşti lesne iertător, Unule, Milostive şi Iubitorule de oameni, Căruia Îţi pare rău de răutăţile noastre; Cel ce ştii că gândul omului este plecat spre cele rele din tinereţile lui; Care nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu; Cel ce, pentru mântuirea păcătoşilor, Te-ai întrupat, Dumnezeu fiind, şi Te-ai făcut om pentru zidirea Ta; Tu eşti Cel ce ai zis: n-am venit să chem pe cei dreşti, ci pe cei păcătoşi, la pocăinţă; Tu eşti Cel ce ai căutat oaia cea rătăcită; Tu eşti Cel ce cu osârdie ai căutat drahma cea pierdută şi ai aflat-o; Tu eşti Cel ce ai zis: pe cel care vine la Mine nu-l voi scoate afară; Tu eşti Cel ce nu Te-ai scârbit de păcătoasa care a spălat cu lacrimi cinstitele Tale picioare; Tu eşti Cel ce ai zis: de câte ori vei cădea, scoală-te

și te vei mântui; Tu ești Cel ce ai zis: bucurie se face în cer pentru un păcătos care se pocăiește; Însuți, îndurate Stăpâne, caută din înălțimea Ta cea sfântă, umbrindu-ne pe noi păcătoși și nevrednicii robii Tăi cu harul Sfântului Tău Duh în ceasul acesta și trimite-l peste robul Tău acesta (N), care și-a cunoscut păcatele sale și a venit la Tine cu credință. Primindu-l cu iubirea Ta de oameni și iertându-i orice a greșit cu cuvântul, cu lucrul, sau cu gândul, spală-l și-l curățește pe el de tot păcatul. Și, vietuind pururea împreună cu dânsul, păzește-l în ceilalți ani ai vieții lui, ca, umblând întru poruncile Tale, să nu mai fie el batjocură diavolului, ca și într-însul să se slăvească preasfânt numele Tău. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face preotul ungerea împreună cu rugăciunea: Părinte Sfinte... precum s-a arătat înapoi la pagina 144. Și aceasta se va face după fiecare rugăciune, care urmează după Evangheliu.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

(3) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XII, 27-31; XIII, 1-8)

Draților, voi sunteți trupul lui Hristos și mădu-lare (fiecare) în parte. Și pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică: întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învățători; apoi pe cei ce au darul de a face minuni; apoi darurile vindecărilor, ajuto-rările, cârmuirile, felurile limbilor. Oare toți sunt apostoli? Oare toți sunt prooroci? Oare toți învă-țatori? Oare toți au putere să săvârșească minuni? Oare toți au darurile vindecărilor? Oare toți vor-besc în limbi? Oare toți pot să tălmăcească? Răvniți însă la darurile cele mai bune. Și vă arăt încă o cale care le întrece pe toate: De aș grăi în limbile oame-nilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt. Și de aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este bine-voitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește

răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduieşte, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Preotul: Pace fie... Cântăreţul: Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih: Întru Tine, Doamne, am nădăjduit,
să nu fiu ruşinat în veac.

(3) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, dreptă...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(X, 1, 5-8)

In vremea aceea, chemând la Sine pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată şi să tămăduiască orice boală şi orice neputinţă. Pe aceşti doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor şi zicând: În calea păgânilor să nu mergeţi şi în vreo cetate de samarineni să nu intraţi; ci mai degrabă mergeţi către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Şi, mergând, propovăduiţi, zicând: S-a apropiat împărăţia cerurilor. Tămăduiţi pe cei neputincioşi, înviaţi pe cei morţi, curăţiţi pe cei leproşi, scoateţi afară pe demoni; în dar aţi luat, în dar să daţi.

Apoi diaconul zice: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citeşte această

(3) Rugăciune

Ităpâne atotfăitorule, Împărate Sfinte, Cel ce pedepseşti şi nu omori, Care întăreşti pe cei neputincioşi şi ridici pe cei căzuţi; Cel ce îndreptezi chinurile cele trupesti ale oamenilor, rugămu-ne Ție, Dumnezeul nostru, ca să aduci mila Ta peste undelemnul acesta şi peste cei care se ung din el în numele Tău, ca să le fie lor spre tămăduirea sufletului şi a trupului şi spre curăţie şi înlăturare a toată patima şi a toată neputinţa şi boala şi a toată închinăciunea trupestă şi sufletească. Aşa, Doamne, trimite din cer puterea Ta cea tămăduitoare; atinge-Te de trup, potoleşte-i fierbinţeala, uşurează-i suferinţele şi-i izgoneşte toată boala cea ascunsă. Fii tămăduitorul robului Tău acesta (N); ridică-l pe dânsul din patul durerii şi din aşternutul chinurii. Dăruieşte-l pe dânsul sănătos şi întreg Bisericii Tale, ca să fie bineplăcut Ție şi să facă voia Ta.

Că Ție se cuvine să ne miluieşti şi să ne mântuieşti pe noi, Dumnezeul nostru, şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pagina 144.

Şi de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea: În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi.

Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea.

(4) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 16-18; VII, 1)

Iraților, noi suntem templu al Dumnezeului celui viu, precum Dumnezeu a zis că: Voi locui în ei și voi umbla și voi fi Dumnezeu lor și ei vor fi poporul Meu. De aceea: Ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de ce este necurat să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi. Și voi fi vouă tată, și veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul, Atotțiitorul. Având, deci, aceste făgăduințe, iubiților, să ne curățim pe noi de toată întinarea trupului și a duhului, desăvârșind sfințenia în frica lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție... **Cântărețul:** Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih: Așteptând am așteptat pe Domnul...

(4) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(VIII, 14-23)

In vremea aceea, venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcând și aprinsă de friguri. Și s-a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile și s-a sculat și îi sluja Lui. Și, făcându-se seară, au adus la El mulți demonizați și a scos duhurile numai cu cuvântul și pe toți cei bolnavi i-a vindecat, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin Isaia

proorocul, care zice: Acesta neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat. Și văzând Iisus mulțime împrejurul Lui, a poruncit ucenicilor să treacă de cealaltă parte a mării. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis: Învățătorule, Te voi urma oriunde vei merge. Dar Iisus i-a răspuns: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi; Fiul Omului însă nu are unde să-și plece capul. Un altul dintre ucenici I-a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să mă duc și să îngrop pe tatăl meu. Iar Iisus i-a zis: Vino după Mine și lasă morții să-și îngroape morții lor. Intrând El în corabie, ucenicii Lui I-au urmat.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar Preotul citește această

(4) Rugăciune

Bunule și Iubitorule de oameni, Îndurate și Mult-milostive Doamne, Cel plin de milă și bogat în bunătate, Părinte al îndurărilor și Dumnezeule a toată mângâierea, Cel ce, prin Sfinții Tăi Apostoli, ne-ai dat nouă puterea să tămăduim, cu untdelemn însoțit cu rugăciunea, neputințele poporului, Însuți și untdelemnul acesta întocmește-l spre tămăduirea celor care se ung din el, spre depărtarea a toată neputința și a toată boala, spre izbă-

virea de rele a celor ce așteaptă de la Tine mântuire. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, rugămu-ne, Atotputernice, să ne mântuiești pe noi, pe toți. Unule, Cel ce ești doctorul sufletelor și al trupurilor, sfințește-ne pe noi, pe toți. Cel ce tămăduiești toată neputința, tămăduiește și pe robul Tău acesta (N); ridică-l pe dânsul din patul durerii pentru mila bunătații Tale; cercetează-l pe dânsul cu mila și cu îndurările Tale; depărtează de la dânsul toată boala și neputința. Ca, ridicându-l cu mâna Ta cea tare, să slujească Ție cu toată mulțumirea. Ca, și acum, făcându-ne părtași iubirii Tale de oameni celei negrăite, să Te lăudăm și să Te slăvim pe Tine, Cel ce faci lucruri mari și minunate, slăvite și preafinalte.

Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pagina 144.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimnen, glasul al 5-lea:

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Stih: Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios.

(5) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(I, 8-11)

Praților, nu voim ca voi să nu știți de necazul nostru, care ni s-a făcut în Asia, că, peste măsură, peste puteri, am fost îngreuiți, încât nu mai nădăjduiam să mai scăpăm cu viață. Ci noi, în noi înșine, ne-am socotit ca osândiți la moarte, ca să nu ne punem încrederea în noi, ci în Dumnezeu. Cel ce înviază pe cei morți, Care ne-a izbăvit pe noi dintr-o moarte ca aceasta și ne izbăvește, și în Care nădăjduim că încă ne va mai izbăvi, ajutându-ne și voi cu rugăciunea pentru noi, așa încât darul acesta făcut nouă, prin rugăciunea multora, să ne fie prilej de mulțumire adusă de către mulți, pentru noi.

Preotul: Pace ție... Citețul: Aliluia, glasul al 5-lea.

Stih: Millele Tale, Doamne, în veci le voi cânta.

(5) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XXV, 1-13)

Is-a Domnul pilda aceasta: Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care, luând candelilele lor, au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci însă dintre ele erau fără minte, iar cinci înțelepte. Căci cele fără minte, luând candelilele, n-au

luat cu sine untdelemn. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, o dată cu candelile lor. Dar mirele întârziind, au ațipit toate și au adormit. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: Iată, mirele vine! Ieșiți întru întâmpinarea lui! Atunci s-au deșteptat toate acele fecioare și au împodobit candelile lor. Și cele fără minte au zis către cele înțelepte: Dați-ne din untdelemnul vostru, că se sting candelile noastre. Dar cele înțelepte le-au răspuns, zicând: Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă și nici vouă. Mai bine mergeți la cei ce vând și cumpărați pentru voi. Deci, plecând ele ca să cumpere, a venit mirele și cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă și ușa s-a închis. Iar mai pe urmă, au sosit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide-ne nouă. Iar el, răspunzând, a zis: Adevărat zic vouă: Nu vă cunosc pe voi. Drept aceea, privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(5) Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce pedepsești și iarăși tămăduiești, Care ridici de la pământ pe cel sărac și din gunoi înalți pe cel lipsit, Tatăl orfanilor, limanul celor înviforați și doctorul celor

bolnavi; Cel ce porți fără mâhnire slăbiciunile noastre și iei asupra-Ți suferințele noastre; Care miluiești cu liniștirea; Cel ce treci peste fărâdelegi și ierți nedreptățile; Cel grabnic spre ajutor și zăbavnice la mânie; Care ai suflat peste ucenicii Tăi și ai zis: Luați Duh Sfânt, cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor; Cel ce primești pocăința păcătoșilor și ai putere a ierta păcatele cele multe și grele și dai tămăduire tuturor celor ce petrec întru neputință și în boală îndelungată; Care, și pe mine, smeritul și păcătosul și nevrednicul robul Tău, cel încurcat în multe păcate și cufundat în patimile dezmiardărilor, m-ai chemat la sfânta și preainalta treaptă a preoției, ca să intru în ceea ce este dincolo de catapeteasmă, în Sfânta Sfințelor, unde sfinții îngeri doresc să privească și să audă glasul Evangheliei Domnului Dumnezeu și să vadă cu ochii lor chipul Sfintei Jertfe și să se îndulcească de dumnezeiasca și Sfânta Liturghie; Cel ce m-ai învrednicit a săvârși cereștile Tale Taine și a-Ți aduce daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru greșelile cele din neștiință ale poporului și a fi mijlocitor pentru oile Tale cele cuvântătoare, ca, prin multa și negrăita Ta iubire de oameni, să curățești păcatele lor; Însoți, Preabunule Împărate, ascultă rugăciunea mea în ceasul acesta și în această sfântă zi și în toată vremea și locul, și ia aminte la glasul rugăciunii mele și dăruiește tămăduire robului Tău (N), care este în neputința sufle-

tului și a trupului, dându-i lui slobozire de păcate și iertare greșelilor celor de voie și celor fără de voie, tămăduindu-i lui rănile cele netămăduite și toată boala și toată neputința. Dăruiește-i lui tămăduire sufletească, Cel ce Te-ai atins de soacra lui Petru și au lăsat-o pe dânsa frigurile și s-a sculat și a slujit Ție. Însuți, Stăpâne, și robului Tău acesta (N), dă-i tămăduire și izbăvire de toată boala cea vătămătoare. Adu-Ți aminte de îndurările Tale cele bogate și de mila Ta. Adu-Ți aminte că gândul omului cu osârdie este plecat spre cele rele, din tinerețile lui, și că nimeni nu este fără de păcat pe pământ. Că Tu singur ești fără de păcat, Cel ce ai venit și ai mântuit neamul omenesc și ne-ai izbăvit pe noi din robia vrăjmașului. Că de vei intra în judecată cu robii Tăi, nimeni nu va fi aflat curat de întinăciune, ci va amuți toată gura, neavând ce răspunde, pentru că toată dreptatea noastră este înaintea Ta ca o cârpă lepădată. Pentru aceasta păcatele tinereților noastre nu le pomeni, Doamne. Că Tu ești nădejdea celor fără de nădejde și odihna celor istoviți și împovărați cu fărădelegi, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pagina 144.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Miluieste-mă, Dumnezeu, după mare mila Ta...

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu...

(6) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 22-26; VI, 1-2)

Fraților, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul, împreună cu patimile și cu poftete. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi, cei duhovnicești, îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândeții, luând seama la tine însuți, ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți împlini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ție... Cântărețul: Aliluia, glasul al 6-lea.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul.

(6) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:
(XV, 21-28)

In vremea aceea, S-a dus Iisus prin părțile Tirului și ale Sidonului și iată o femeie cananeeancă, din acele ținuturi, ieșind striga, zicând: Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt; și apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozește-o, că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci câinilor. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credința ta; fie ție după cum voiești. Și s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice această

(6) Rugăciune

Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeul nostru, Bunule și iubitorule de oameni, doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Cel ce porți fără durere neputințele noastre, cu a Cărui rană toți ne-am vindecat; Păstorule cel bun, Care ai venit spre căutarea oii celei pierdute; Cel ce dai mângâiere celor slabi la suflet și viață celor zdrobiți; Care ai tămăduit izvorul celei ce era în curgerea sângelui de doisprezece ani; Cel ce pe fiica cananeiencei ai izbăvit-o de demonul cel cumplit; Care ai iertat datoria celor doi datornici și ai dăruit iertare femeii celei păcătoase; Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui; Care, cu cuvântul, ai îndreptat pe vameșul și ai primit pe tâlharul, prin mărturisirea lui cea mai de pe urmă; Cel ce ai ridicat păcatele lumii și pe Cruce le-ai pironit; Ție ne rugăm și cu umilință la Tine cădem: în bunătatea Ta, Însuți slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, fără-delegile și păcatele robului Tău (N) și greșelile lui cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele prin călcarea de poruncă și prin neascultare, cele din timpul nopții și cele din timpul zilei; și de este sub blestem preoțesc, sau al tatălui său, sau al mamei sale; sau cu ochii a poftit, sau cu mirosul s-a desfrânat, ori cu pipăitul s-a pornit spre desfrâ-

nare, sau cu gustul s-a dezmiardat, sau cu vreo aprindere oarecare trupească sau sufletească s-a despărțit de a Ta voie și sfințire, orice a greșit și el și noi, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, Care nu ții minte răul, iartă. Și nu lăsa pe acesta și pe noi să cădem în viața cea întinată, nici pe căile pierzării să alergăm. Așa, Stăpâne Doamne, ascultă-mă pe mine păcătosul în ceasul acesta, pentru robul Tău (N). Treci cu vederea, ca un Dumnezeu, Care nu ții minte răul, toate păcatele lui. Izbăvește-l pe el de chinul cel de veci. Gura lui o umple de lauda Ta. Buzele lui le deschide spre slăvirea numelui Tău. Măinile lui le întinde spre lucrarea poruncilor Tale. Picioarele lui îndreptează-le spre vestirea Evangheliei Tale. Toate mădularele și gândirea lui, întărește-le cu harul Tău. Că Tu ești Dumnezeuul nostru, Care, prin Sfinții Tăi Apostoli, ne-ai poruncit nouă, zicând: oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri. Și iarăși: căroră veți ierta păcatele, se vor ierta lor și căroră le veți ține, ținute vor fi. Și, precum ai ascultat pe Iezechia în întristarea sufletului său la ceasul morții și nu i-ai trecut rugăciunea lui, așa auzi-mă în ceasul acesta și pe mine, smeritul și păcătosul și nevrednicul robul Tău, care mă rog Ție; căci Tu ești, Doamne, Iisuse Hristoase, Cel care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate, și, în bunătatea Ta și în iubirea Ta de

oameni, Îți pare rău de faptele noastre cele rele și Te bucuri de întoarcerea celor rătăciți. Că, precum este slava Ta, așa este și mila Ta, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se face ungerea, cum se arată la pagina 144.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 7-lea:

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri,
nici cu iuțimea Ta să mă cert.

Stih: Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt.

(7) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Tesaloniceni
a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 14-23)

Praților, vă rugăm: dojeniți pe cei fără de rânduială, îmbărbătați pe cei slabi la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți îndelung-răbdători față de toți. Luați seama să nu răsplătească cineva cuiva răul cu rău, ci totdeauna să urmați cele bune unul față de altul și față de toți. Bucurați-vă pururea. Rugați-vă neîncetat. Dați mulțumire pentru toate, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus, pentru voi. Duhul să nu-l stingeți. Proorociile să nu le disprețuiți. Toate să le încercați;

țineți ce este bine; feriti-vă de orice înfățișare a răului. Înșuși Dumnezeuul păcii să vă sfințească pe voi desăvârșit, și întreg duhul vostru și sufletul, și trupul să se păzească fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

Preotul: Pace ție... *Cântărețul:* Aliluia, glasul al 2-lea.

Stih: Auză-te Domnul în ziua necazului.

(7) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(IX, 9-13)

In vremea aceea, trecând, Iisus a văzut un om care ședea la vamă, cu numele Matei, și i-a zis acestuia: Vino după Mine. Și, sculându-se, a mers după El. Și, pe când ședea El la masă, în casă, iată, mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut la masă împreună cu Iisus și cu ucenicii Lui. Și văzând fariseii, au zis ucenicilor: Pentru ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameși și cu păcătoși? Și, auzind, El a zis: Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi. Dar, mergând, învățați ce înseamnă: Milă voiesc, iar nu jertfă; că n-am venit să chem pe drepti, ci pe păcătoși la pocăință.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... *Preotul:* Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

Se face ungerea, cum s-a arătat la pagina 143.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice această

(7) Rugăciune

Tăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce vindeci suferințele cele îndelungate, Care tămăduiești toată boala și toată neputința în popor; Cel ce voiești ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului; Care nu voiești moartea păcătoșului, ci să se întoarcă și să fie viu, căci Tu, Doamne, în Legea cea veche, ai rânduit păcătoșilor pocăință, precum lui David și ninivitenilor, și celor ce au fost mai înainte și celor după aceștia; încă și în timpul venirii Tale în trup n-ai chemat pe cei drepti, ci pe cei păcătoși, la pocăință, precum pe vameșul, pe desfrânată, pe tâlharul, și pe hulitorul și prigonitorul Tău, marele Pavel, prin pocăință l-ai primit; iar pe Petru, verhovnicul și apostolul Tău, care s-a lepădat de Tine de trei ori, prin pocăință l-ai iertat și l-ai primit și i-ai făgăduit lui zicând: tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui pe dânsa; și îți voi da ție cheile împărăției cerurilor. Pentru aceasta, și noi, Bunule și iubitorule de oameni, după nemincinoasele Tale făgăduințe, îndrăznind, ne rugăm Ție și cerem în ceasul acesta: ascultă rugăciunea noastră și o primește pe ea, ca pe tămăia ce se aduce Ție, și cercețază pe robul Tău (N). Și orice a greșit cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, în timpul nopții, sau în tim-

pul zilei; și, de a căzut sub blestem preoțesc, sau sub blestemul său, sau cu jurământ a amărât pe cineva și l-a făcut de a jurat, pe Tine Te chemăm și Ție ne rugăm: slăbește, lasă, iartă-i lui, Dumnezeule, trecându-i cu vederea fărâdelegile și păcatele făcute de dânsul cu știință și cu neștiință. Și, de a călcat ceva din poruncile Tale sau a greșit, ca un purtător de trup și viețuitor în lume, din îndemnul diavolului, Însuți, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-l. Că nu este om care să viețuiască și să nu greșescă; numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău, adevărul. Că n-ai zidit pe om spre pieire, ci spre paza poruncilor Tale și spre moștenirea vieții celei nestricăcioase. Și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta preotul cel dintâi, luând Sfânta Evanghelie, o dă bolnavului să o sărute și să o deschidă; astfel deschisă, preoții slujitori o țin deasupra capului celui bolnav, cu fața în jos, iar preotul cel dintâi zice rugăciunea aceasta cu glas mare, iar ceilalți cântă lui: Doamne, miluiește.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Impărate Sfinte, îndurate, și Mult-milostive Doamne, Iisuse Hristoase, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu celui viu, Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, nu pun

mâna mea cea păcătoasă peste capul celui ce a venit la Tine cu pocăință și cere de la Tine prin noi iertare păcatelor, ci pun mâna Ta cea puternică și tare, ce se află în această sfântă Evanghelie, pe care slujitorii cei împreună cu mine o țin deschisă pe capul robului Tău (N), și mă rog împreună cu dânsii și cer iubirea Ta de oameni cea milostivă și care nu ține minte răul. Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Cel ce, prin proorocul Tău Natan, ai dăruit iertare lui David, care s-a pocăit de păcatele sale, și ai primit rugăciunea cea de pocăință a lui Manase, Însuți și pe robul Tău acesta (N), care se pocăiește de greșelile sale, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate greșelile lui. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate, pentru că precum este slava Ta, așa este și mila Ta, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luând Sfânta Evanghelie de deasupra capului celui cărui se face maslul, i-o dă să o sărute; sărută și Sfânta Cruce și apoi se miruiește preoții, toți cei de față și bolnavul, în timp ce se cântă, pe glasul al 4-lea: Slavă... Izvorul tămăduirilor având, sfinților cei fără de arginți... Și acum... Caută spre rugăciunile robilor tăi... (caută-le la paginile 199-200).

Apoi diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... și ceilalți; iar preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești...

După aceasta preotul face apolismul:

Hristos, adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile Sfântului, măritului și întru tot lăudatului Apostol Iacov, ruda Domnului, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și făcând trei metanii, acela cărui i s-a făcut maslul, precum și toți cei de față, zic de trei ori:

Binecuvântați, părinți sfințiți, și mă iertați pe mine păcătosul.

Și preoții, la fiecare zicere, răspund:

Dumnezeu să te ierte și să te binecuvânteze, și sănătate sufletească și trupească să-ți dăruiască.

Și așa, luând binecuvântare și iertare de la dânsii, dă mulțumire lui Dumnezeu.

ÎMPĂRTĂȘIREA

RÂNDUIALA

împărtășirii grabnice a celui bolnav

Preotul, ajungând la bolnav și punându-și epitrabilul și felonul, zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Și Simbolul credinței: Cred întru unul Dumnezeu... (p. 29). Apoi aceste tropare:

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Doamne, miluiește (de 40 de ori).

Apoi citește rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi

Dăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Mântuitorul nostru, singurul Care ai puterea a ierta păcatele oamenilor, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, treci cu vederea toate greșelile robului Tău (N), cele cu știință și cu neștiință; și fără osândă învrednicește-l să ia preacuratele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățirea sufletului și a trupului și spre arvunirea împărăției Tale. Căci Tu ești ajutor și zid tare și apărare împotriva potrivnicului, și tu dai iertare și curățire greșelilor lui. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este pustie și toată surpată, și nu afli în mine loc vrednic ca să-Ți pleci capul; ci, fiindcă voiești a fi cuprins de noi și a petrece cu noi, ca un iubitor de

oameni, curățește pe robul Tău (N), de întinăciunea trupească și sufletească și învrednicește-l pe dânsul să se împărtășească cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor lui și spre curățirea sufletului și a trupului; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Că Ție se cuvine slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia

Domnul Dumnezeu, preamilostivul, să te miluiască. Domnul Iisus Hristos să-ți îplinească toate cererile cele bune. Domnul, Cel în toate puternic, să te izbăvească de tot necazul și de toată boala. Domnul să te învețe pe tine. Domnul să te înțeleptească. Domnul să-ți ajute. Domnul să te mântuiască. Domnul să te apere. Domnul să te păzească. Domnul să te curețe. Domnul să te umple de bucurie duhovnicească. Domnul să-ți fie sprijinitor sufletului și trupului tău. Domnul, ca un bun, milostiv și iubitor de oameni, să-ți dea iertare de păcate. Domnul Dumnezeu, Iisus Hristos, la ziua judecării să te miluiască și să te binecuvinteze în toate zilele vieții tale. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui

Celui fără de început și Preasfântului, bunului și de viață-făcătorului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și dacă va fi fost mărturisit bolnavul mai înainte, îndată să fie împărtășit cu Sfintele Taine; iar dacă nu, să se mărturisească. După mărturisire, preotul citește

Rugăciunea

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai iertat păcatele lui Petru și ale desfrânatei, prin lacrimi, și ai îndreptat pe vameșul, care și-a cunoscut greșelile sale, primește mărturisirea robului Tău (N), și cele ce a greșit de voie și fără de voie, cu cuvântul, cu fapta, sau cu gândul, ca un bun, iartă-i-le; pentru că Tu singur ai putere a ierta păcatele. Că Tu ești Dumnezeu milelor și al îndurărilor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să zici și aceasta rar, ca să o poată zice și bolnavul după tînc, sau măcar să o înțeleagă:

Ired, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, Care ai venit în lume să mîntuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este însuși preacurat Trupul Tău și acesta este însuși scump Sângele Tău. Deci, mă rog Ție, miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu lucrul, cele cu știință și

cu neștiință; și mă învrednicește fără de osîndă să mă împărtășesc cu preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină... (caută înapoi la pagina 169).

Nu spre judecată sau spre osîndă să-mi fie mie împărtășirea cu preacuratele Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului și a trupului.

După aceea în o părticică din Sfintele Taine și o pune în linguriță, în care toarnă puțin vin, cât îi este cu putință celui bolnav să ia mai lesne.

Și așa îl împărtășește cu Sfintele Taine. Iar după aceea, să zici această: Slavă Ție, Dumnezeule... (de 3 ori). Și, dacă este vreme, să citești rugăciunile de mulțumire, iar dacă nu, măcar aceasta:

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, să-mi fie spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie împărtășirea aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine păcătosul să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi: Acum liberează pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și troparul zilei. Slavă..., Și acum..., al Născătoarei:

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat.

Doamne, miluiește (de 3 ori) și otpustul zilei.

SLUJBA LA IEȘIREA CU GREU A SUFLETULUI

Trebuie să știe preotul că mare datorie are să se îngrijească de bolnavi: pentru aceea, îndată ce va auzi că cineva dintre credincioșii încredințați lui este bolnav, să nu aștepte a fi chemat, ci singur, nechemat, să se ducă, chiar de mai multe ori de va fi trebuință. Să spună încă și credincioșilor săi, ca să-i dea de știre când ar fi cineva bolnav, și mai ales de boală grea.

Preotul, binecuvântând, face început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și urmează

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie, grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: «bine, bine». Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dum-

SLUJBA LA IEȘIREA CU GREU A SUFLETULUI 175

nezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeu, ajută-mă! Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu; Doamne, nu zăbovi!

Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... și Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (p.184-185). Apoi

CANONUL

Alcătuire a lui Andrei al Cretei, Ierusalimiteanul

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Veniți să vă adunați toți, care, cu dreaptă credință, în viață ați trăit, și plângeți sufletul care s-a înstrăinat de la slava lui Dumnezeu și, cu toată stăruința, a slujit demonilor celor răi.

Acum, toată vremea vieții mele ca fumul a trecut și, iată, stau înaintea-mi îngeri trimiși de la Dumnezeu, cerând fără milă ticălosul meu suflet.

Slavă...

Iată s-au înfățișat mulțime de duhuri viclene, ținând zapisul păcatelor mele, și strigă foarte, cerând fără rușine umilitul meu suflet.

Și acum..., a Născătoarei:

De acum către cine voi striga? Cine-mi va primi plângerea cea cu durere și suspinarea inimii, dacă nu tu, Preacurată Fecioară, nădejdea credincioșilor și a tuturor păcătoșilor?

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeuul meu...

Bunii mei prieteni și cunoscuților, pentru ce nu plângeți pe prietenul și fratele cel oarecând iubit, iar acum înstrăinat de Dumnezeu și de voi toți?

Iubiții mei frați, văzând păcatele mele, vădite prin cumpăna cea dreaptă, rugați pe Hristos, Dumnezeuul tuturor, să fie mie îndurător.

Slavă...

Aducându-vă aminte, iubiților, de prietenia mea către voi, rugați pe Hristos să caute spre mine, cel ce sunt lipsit în chip rușinos de viață și sunt chinuit.

Și acum..., a Născătoare:

Pleacă urechea ta spre mine, Maica Dumnezeuului meu, din înălțimea slavei tale celei mari, ceea ce ești bună, și ascultă-mi suspinele cele din urmă și-mi întinde mâna.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

Vai mie, desfrânatul! Amar mie, ticălosul! Căci mâinile-mi tind către prietenii mei și lacrimi vărs din ochi, dar nu este nimeni să mă miluiască.

Lupta cea cu totul pierzătoare de suflet mi-a sosit și, ridicând ochii către îngerii lui Dumnezeu cei luminați, strig: lăsați-mă puțin să viețuiesc; dar nimeni nu mă aude.

Slavă...

Plângeți-mă pe mine, tânguiți-mă, cete îngerești și voi, toți iubitorii de Hristos pământeni, că, fără îndurare, sufletul meu este despărțit de trup.

Și acum..., a Născătoare:

Stăpână, Stăpână, miluiește acum sufletul meu cel strâmtorat, care caută numai către acoperământul tău, și nu mă lăsa, ceea ce ești bună, să fiu dat demonilor.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta...

Fă să lumineze peste mine lumina cea duhovnicească, pentru ca să Te văd măcar cât de puțin, Hristoase; căci de acum nu Te voi mai vedea, că ceată mare de diavoli, fără de veste, a venit asupra mea, și mulțimea faptelor mele cele rușinoase mă acoperă.

Izbăviți-mă voi toți, iubiților, care neîndurați vă arătați spre mine, cel ticălos și cu totul nenorocit. Că, dacă toți ați fi grăit măcar un cuvânt către Stăpânul meu, m-ați fi izbăvit de întuneric.

Slavă...

Mântuiește-mă, mare Arhanghele al lui Dumnezeu, Mihaile, căpetenia îngerilor, că de acum nu voi mai chema în ajutor numele tău cel sfânt, că buzele mi-au tăcut și limba mi s-a legat.

Și acum..., a Născătoare:

Mântuiește-mă și tu, Stăpână preacurată, Maica Hristosului și Dumnezeuului meu, că, de acum, eu, ticălosul, nu voi mai vedea chipul tău, din pricina greșelilor mele; căci s-a stins lumina mea și noaptea mă acoperă.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marca vieţii văzând-o înălţându-se...

Plecaţi urechea voastră către mine, fraţilor, şi cu luare-aminte ascultaţi sunetul slab al graiurilor mele celor umilite şi nu cumva să nu le daţi ascultare, căci toţi veţi lua plată de la Domnul.

Iată, acum se desparte cu durere sufletul de ticălosul meu trup. Deci, să nu-l îngropaţi în pământ, căci nu este vrednic de aceasta; ci, târându-l afară, să-l aruncaţi la câini.

Slavă...

Căci ce folos am eu, dacă sufletul meu este tras la înfricoşătoarele chinuri, iar trupul este cântat de voi! Lăsaţi-l neîngropat, ca să mănânce câinii inima mea.

Şi acum..., a Născătoare!

Trecând, poate, cei străini şi văzându-mi oasele târate de câini, milostivindu-se, vor striga din suflet: ajută, Stăpână, sufletului acestui trup nenorocit.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorului...

Iată, trăgând, au smuls cu durere din trup, fără de veste, ticălosul meu suflet şi-l duc la Judecătorul, de Care trebuie să te temi şi să te înfricoşezi. Deci, aducându-vă aminte, iubiţilor, de petrecerea mea împreună cu voi, faceţi pomenire pentru mine.

Miluîţi-mă pe mine, îngeri preasfinţi ai lui Dumnezeu atotţiitorul, şi mă izbăviţi din toate vămile celor vieni, căci n-am fapte bune să îndreptez cumpăna faptelor celor rele.

Slavă...

Când vă veţi sui, sfinţii mei îngeri, să staţi înaintea scaunului lui Hristos, plecând genunchii, cu plângere să strigaţi Lui: miluieşte, Făcătorule al tuturor, făptura mâinilor Tale, Bunule, şi nu o lepăda de la Tine.

Şi acum..., a Născătoare!

Închinându-vă Stăpânei şi preacuratei Maicii Dumnezeului nostru, rugaţi-o să plece genunchii împreună cu voi, şi-L va întoarce spre milă; căci, fiind Maică şi hrănitore, va fi ascultată.

Cântarea a 8-a:

Irmos: În văpaie, cuvioşilor rouă ai izvorât...

Acum suspinaţi, pentru mine ticălosul, toate marginile pământului şi împreună lacrimaţi, căci a venit de sus hotărâre cumplită: să mi se lege mâinile şi picioarele şi să fiu lepădat afară.

Rătăcind în toate, suspinând strig cu amar către tine, păzitorul ticăloasei mele vieţi: vezi răutatea veşnicelor mele legături şi nu înceta a te ruga pentru mine.

Slavă...

Pentru că am fost dat demonilor şi sunt coborât cu sila în adâncul iadului, ştiu că acum toţi mă vor uita; tu însă, îngerul Domnului, pomeneşte-mă.

Şi acum..., a Născătoare!

Maica Hristosului meu, cum m-ai uitat? Cum n-ai plecat spre îndurare pe Cel ce a izvorât sânge din coastă, ca să mântuiască pe cei pe care i-a zidit? O, amar mie! Cum s-a încuiat milostivirea Hristosului meu!

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor...

De acum nu-mi voi mai aduce aminte de Dumnezeu, pentru că în iad nu este nici o aducere-aminte de Domnul; ci voi zăcea acoperit în chip cumplit de întuneric, aşteptând învierea, când voi fi aruncat în foc de Judecătorul tuturor pământurilor.

Dumnezeu de acum nu-Şi va mai aduce aminte de mine, nici mulţimea îngerilor, nici adunarea arhanghelilor, nici cetele proorocilor şi ale apostolilor, nici mulţimile mucenicilor şi ale tuturor dreptilor, ci singur voi suferi relele pe care le-am adunat.

Slavă...

Plângeţi-mă de acum şi mă tânguţi: adâncul iadului şi amar, viermele şi tartarul şi toate chinurile; suspinaţi pentru mine, pentru că numai eu singur am fost adus şi am fost dat vouă, ca să fiu chinuit amarnic.

Şi acum..., a Născătoare:

Maică a lui Dumnezeu, caută întru adânc şi vezi un suflet dat chinurilor spre pedeapsă; şi, plecându-ţi genunchii, lacrimază, ca să Se plece la rugăciunile tale şi să mă cheme pe mine, Cel ce Şi-a dat sângele pentru mine.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat...

Cuvine-se cu adevărat să te ferim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi preanevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii; care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

RUGĂCIUNE

pentru sufletul cel osândit

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Atotfăcătorule, Cel ce voieşti ca toţi oamenii să se mântuiască şi să vină la cunoştinţa adevărului; Care nu voieşti moartea păcătosului, ci să se întoarcă şi să fie viu, ne rugăm şi cu umilinţă cerem Ție: sufletul robului Tău (N), dezlegă-l de toată legătura şi-l slobozeşte de tot blestemul, căci Tu eşti Cel ce dezlegi pe cei legaţi şi ridici pe cei căzuţi, nădejdea celor deznădăjduiţi. Porunceşte, dar, Stăpâne, să se dezlege în pace sufletul robului Tău şi să se odihnească în locaşurile cele veşnice cu toţi sfinţii Tăi, prin Unul-Născut Fiul Tău cu Care împreună bine eşti cuvântat, cu Preasfântul şi bunul şi de-viaţă-făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi vecii vecilor. Amin.

ALTĂ RUGĂCIUNE

pentru cel ce se luptă greu cu moartea

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce cu înţelepciunea Ta cea de negrăit ai zidit pe om din ţărână şi, întorcându-l după chipul şi după asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfăţişare şi frumuseţe, ca

pe o cinstită făptură cerească, spre măreția și strălucirea slavei și a împărăției Tale; dar el călcând cuvântul poruncii Tale și nepăzind chipul Tău, de care era împărțășit – pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte – din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinților noștri, ai poruncit amestecului și împreunării acesteia și acestei negrăite legături a Ta – prin vrerea Ta cea dumnezeiască – să se desfacă și să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde și-a luat ființă, până la obșteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit. Pentru aceasta ne rugăm Ție, Părintelui fără de început și fără de moarte și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Tău Duh, ca să faci fără durere dezlegarea din trup a sufletului robului Tău (N). Și orice a greșit bunătății Tale, cu știință sau cu neștiință, sau sub blestem preoțesc a fost, sau pe părinții săi i-a amărât, sau vreun jurământ a călcat, sau a căzut în năluciri diavolești și în farmece de rușine prin pizma vicleanului diavol, iartă-i, îmblânzit fiind de bunătatea Ta cea negrăită. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeu, auzi-mă pe mine păcătosul și nevrednicul slujitorul Tău în acest ceas, și dezleagă pe robul Tău (N), de această durere de nesuferit și de această neputință amară ce-l ține, și-l odihnește pe dânsul, unde sunt sufletele dreptilor. Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

SFEȘTANIA sau slujba Aghiasmei mici, adică Sfințirea cea mică a apei

care se face spre toată trebuința,
la întâia zi a fiecărei luni sau când va voi cel mare,
ori când va cere credinciosul.

Știut să fie că prea bun și folositor de suflet obicei este să se facă în biserică, în mănăstiri și în case, sfințirea apei la toate zilele dintâi ale lunii și a stropi pe oameni în mănăstiri și în chilii, asemenea și casele mirenilor și toate ale lor. Această apă sfințită, pe care Duhul Sfânt, prin rugăciunile preoților, o sfințește, are multe feluri de lucrări, precum însăși ectenia sfințirii și rugăciunea mărturisesc: prin stropirea ei, duhurile cele viciene din tot locul se gonesc; se iartă și păcatele cele mici de peste toate zilele, adică nălucirile diavolești și gândurile cele rele; mîntea se curățește de lucrurile cele spurcate și se îndreptează spre rugăciune; bolile le gonest și dă sănătate sufletească și trupească. Și,

mai pe seurt: toți cei ce o primesc cu credință sau sfințenie și binecuvântare. Pentru aceasta, dar, datori sunteți voi, preoților, să vă învățați enoriașii ca să o primească pe ea cu credință spre marele folos al lor.

Preotul, cu epitrahilul și felonul, binecuvântând, face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Slavă Ție, Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., (de 3 ori) și

PSALMUL 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credințioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Măhnit e duhul meu în mine și inima încremenită în lăuntru meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învăță-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stărpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), apoi Dumnezeu este Domnul..., glasul al 4-lea și troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osărdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerti, că pe tine, singură nădejde te-am câștigat.

Slavă..., același. Și acum..., a Născătoareci:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de n-ai fi stat tu înainte, rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

PSALMUL 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărâdelegea mea. Mai vărtos mă spală de fărâdelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărâdelegea mea eu o cunosc și păcatul meu este înaintea mea pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărâdelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale

înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vărtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărâdelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeuule, Dumnezeuul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat. Arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi se cântă troparele acestea, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ceea ce ai primit bucurie prin înger și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, miluiește pe cei ce te măresc pe tine (de două ori).

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Lăudăm pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, și strigăm, precurată stăpână: de toată nevoia izbăvește pe cei ce se roagă Ție.

Tu, cea fără de prihană, ești lauda împăraților, proorocilor, apostolilor și mucenicilor și apărătoarea lumii.

Toată limba drept-credincioșilor laudă, fericește și slăvește precurată nașterea ta, Marie, dumnezeiască mireasă.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Dă-mi, Hristoase al meu, ca un îndurat, și mie nevrednicului, iertarea datoriilor, rogu-mă, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Întru tine mi-am pus nădejile mele, Născătoare de Dumnezeu; miluiește-mă cu rugăciunile tale și-mi dăruiește mie iertare greșelilor.

Viază-mă, ceea ce ai născut pe Dătătorul de viață și Mântuitorul, și mă miluiește cu rugăciunile tale, cea binecuvântată, nădejdea sufletelor noastre.

Ceea ce ai zămislit în pântecele tău pe Ziditorul tuturor, Fecioară cu totul fără prihană, cu rugăciunile tale, miluiește sufletele noastre.

Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată, ceea ce prin cuvânt ai născut, mai presus de cuvânt, pe Cuvântul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Cu rugăciunile tale, stăpână, milostiv fă pe Judecătorul și Fiul tău mie celui ce am greșit mai mult decât orice om.

Noi, cei ce ne rugăm să fim mântuiţi cu rugăciunile tale, după datorie strigăm Ție: bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Izbăvește-mă de focul cel veșnic și de chinurile ce-mi sunt puse înainte, Născătoare de Dumnezeu, ca să te fericesc pe tine.

Nu trece cu vederea rugăciunile robilor tăi, rugămu-ne, întru tot lăudată stăpână, ca să ne izbăvim de toată nevoia.

Slobozește-ne de boli, de toate durerile și de primejdii pe noi, care scăpăm la acoperământul tău cel sfințit.

Minune străină s-a săvârșit întru tine, Născătoare de Dumnezeu; că pentru noi, precum suntem noi, S-a născut din tine Ziditorul tuturor și Dumnezeuul nostru.

Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, s-a arătat locaș de tămăduire fără plată a bolilor și mângâiere sufletelor celor întristate.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Mântuitorul, izbăvește de primejdii și de toată nevoia pe robii tăi.

Preacurată stăpână, scoate pe robii tăi din toată mânia cea viitoare și din toată vătămarea sufletească și trupească.

Miluieste cu rugăciunile tale, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, pe toți care aleargă la tine, și-i scoate din toată nevoia și necazul.

Cine vine la Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, și nu ia degrab tămăduire sufletului, împreună și trupului, Preacurată?

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Fiind rugat de toți sfinții, Indurate, și de cetele cele de sus, curățește-mă pe mine, pentru ceea ce Te-a născut.

Doamne, odihnește cu dreptii pe adormiții robii Tăi.

Iartă, Mântuitorule, sufletele fraților noștri celor adormiți întru nădejdea vieții, slăbește și le lasă greșelile.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieste-ne pe noi.

Bucură-te, curățirea lumii, Fecioară; bucură-te năstrapa și candela cea cu totul de aur a manei celei dumnezeiești și a luminii, mireasă dumnezeiască.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Cântăm Ție, Dumnezeuului celui în Treime, strigând cântarea cea întreit sfântă și rugându-ne ca să luăm mântuire.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieste-ne pe noi.

O, Fecioară, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Stăpânul lumii și Domnul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieste-ne pe noi.

Bucură-te, munte, bucură-te, rug, bucură-te, ușă, bucură-te, scară, bucură-te, masă dumnezeiască, bucură-te, ajutoarea tuturor, stăpână.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Milostive, pentru rugăciunile Maicii Tale celei preacurate și ale tuturor sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților arhangheli și îngeri, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Cu rugăciunile măriților Tăi arhangheli și îngeri și ale cetelor celor de sus, bine-păzește pe robii Tăi, Mântuitorule.

Sfinte Ioane, Proorocule și Înaintemergătorule, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile cinstului și măritului Proorocului, Înaintemergătorului și Botezătorului Tău, Hristoase, Mântuitorul meu, păzește pe robii Tăi.

Sfinților măriților apostoli, mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile măriților apostoli, ale mucenicilor și ale tuturor sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților celor fără de arginți, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile sfinților celor fără de arginți, Născătoare de Dumnezeu, păzește pe robii tăi ca o apărătoare și sprijinitoare a lumii.

Slavă...

Slăvim pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, zicând: Treime Sfântă, mântuiește sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce, în vremile mai de pe urmă, în chip minunat, ai zămislit și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine.

Apoi:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice:

Că sfânt ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Acum a sosit vremea, care sfințește pe toți, și ne așteaptă Dreptul Judecător; ci te întoarce, suflete, către pocăință, ca desfrânata care cu lacrimi striga: Doamne, miluiește-mă.

Hristoase, Cel ce ai revărsat, cu curgeri mari, izvorul tămăduirilor în Biserica cea preacurată a Fecioarei, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, îndepărtează astăzi, prin stropirea binecuvântării Tale, toate bolile celor neputincioși.

Fecioară, ai născut neispită de nuntă și fecioară ai rămas; Maică nenuntită, Născătoare de Dumnezeu, Marie, roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, să ne mântuiască pe noi.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrurile mâinilor noastre și cere iertare păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(II, 11-18)

In raților, cel ce sfințește și cei ce se sfințesc, dintr-unul sunt toți; de aceea nu se rușinează să-i numească pe ei frați, zicând: Spune-voi fraților mei numele Tău. În mijlocul bisericii Te voi lăuda. Și iarăși: Eu voi fi încrezător în El; și iarăși: Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtași sângelui și trupului, în același fel și El S-a împărtășit de acestea, ca să surpe prin moartea Sa pe cel ce are stăpânirea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe acei pe care frica morții îi ținea în robie toată viața. Căci, într-adevăr, nu a luat firea îngerilor, ci sămânța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să Se asemene fraților, ca să fie milostiv și credincios arhieru în cele către Dumnezeu, pentru curățirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pățit, fiind el însuși ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Preotul: Pace fie... Citețul: Aliluia, glasul I.

Stih: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 1-4)

In vremea aceea S-a suit Iisus la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta oilor, era o scăldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăcea mulțime multă de bolnavi: orbi, schiopi, uscați, așteptând mișcarea apei, căci un înger al Domnului se cobora la vreme în scăldătoare și tulbura apa; și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos, ori de ce boală era ținut.

Apoi diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoție și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cărmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru orașul acesta și țara aceasta, pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întoarcerea văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pătinesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta, cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor și trupurilor și izgonitoare a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru toți care au trebuință de ajutor și folosință de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței, prin Treimea cea de o ființă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeuul nostru să ne arate pe noi fii și moștenitori ai împărăției Sale, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu darul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice această

Rugăciune

tăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, cel mare întru sfat și minunat în lucruri, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută; Cel ce păzești așezământul Tău și dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine și păzesc poruncile Tale; Cel ce primești lacrimile cele de umilință ale tuturor celor din nevoi, că pentru aceasta ai venit în chip de rob, nu cu năluciri înfricoșându-ne pe noi, ci dând adevărată tămăduire trupului și zicând: iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești. Încă și din tină

ai făcut ochi sănătoși și poruncind să se spele, prin cuvânt ai făcut să se sălăsluiască lumina; Cel ce oprești valurile patimilor celor potrivnice și poți să mări marea cea sărată a acestei vieți și îmblânzești pornirile cele greu de purtat ale plăcerilor; Însuți, Iubitorule de oameni Împărate, Cel ce ne-ai dat nouă să purtăm veșmânt luminat ca zăpada din apă și din Duh (aici preotul, așezându-se de trei ori mâna dreaptă în apă, face semnul crucii, zicând de fiecare dată):

Și acum trimite harul Preasfântului și de-viață-făcătorului Tău Duh, care sfințește toate, și sfințește apa aceasta.

Și, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta, trimite nouă binecuvântarea Ta, care spală îninșarea patimilor. Așa ne rugăm, cercetează neputința noastră, Bunule, și tămăduiește cu mila Ta bolile noastre cele sufletești și trupești. Pentru rugăciunile preacuratei, preabinecuvântatei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereștilor și netrupești Puteri; pentru rugăciunile cinstitului și măritului Proorocului, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot laudaților apostoli; ale celor între sfinți părinților noștri, mari dascăli și ierarhi ai lumii: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; cu ale sfinților: Atanasie, Chiril și

Ioan cel Milostiv, patriarhii Alexandriei, și ale Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului; cu ale celor între sfinți părinților noștri: Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, Spiridon al Trimitundei, făcătorii de minuni, Calinic Cernicanul, Iosif cel Nou, Iorest și Sava, Antim Ivireanul, Iosif Mărturisitorul, Ghelasie și Leontie; ale sfinților, măriților și marilor mucenici: Gheorghe, purtătorul de biruință, Dimitrie, izvorătorul de mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat, Ioan cel Nou, Serghie și Vah, Ioan Valahul și Nicolae; cu ale sfinților preoți mărturisitori Ioan și Moise, cu ale binecredinciosului voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, cu ale sfinților martiri, Constantin Vodă Brâncoveanu cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și Ianache Sfetnicul; ale sfințelor mucenice: Filoftea și Tatiana și ale tuturor sfinților, bunilor biruitoarelor mucenici și mucenice; ale sfinților, măriților și făcătorilor de minuni doctori fără de arginți: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri: Grigorie Decapolitul, Nicodim de la Tismana, Dimitrie cel Nou, Visarion și Sofronie, Ioan de la Prislop, Antonie de la Iezerul, Daniil Sihastul, Gherman, Ioan Hozevitul și Teodora de la Sihla; ale preacuvioasei maicii noastre Parascheva; ale sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim; ale sfinților și dreptilor și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și ale tuturor

sfinţilor Tăi. Şi păzeşte, Doamne, pe dreptcredincioşii robii Tăi, dându-le lor sănătate sufletului şi trupului, şi împlineşte toate cele de trebuinţă obştii acesteia creştine, care slujeşte Ție, şi-i fii ei întru toate milostiv. Adu-Ți aminte, Doamne, de toată episcopia dreptcredincioşilor, care drept învaţă cuvântul adevărului Tău, şi de tot cinul preotesc şi călugăresc şi de mântuirea lor. Adu-Ți aminte, Doamne, de cei ce ne urăsc şi de cei ce ne iubesc pe noi; de fraţii noştri care slujesc şi stau de faţă; de cei ce, pentru binecuvântate pricini, nu s-au întâmplat aici şi de cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânşii. Adu-Ți aminte, Doamne, şi de părinţii şi fraţii noştri care sunt în robie şi în su-părări, şi-i miluieşte pe dânşii după mare mila Ta, izbăvindu-i de toată nevoia.

Că Tu eşti izvorul tămăduirilor, Hristoase, Dum-nezeul nostru, şi Ție slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de-viaţă-făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. *Diaconul:* Capetele voastre, Domnului să le plecaţi.
Iar preotul citeşte în taină această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta şi ne auzi pe noi, Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan şi ai sfinţit apele; şi ne binecuvintează pe noi pe toţi, care, prin plecarea capului nostru, arătăm semnul supu-

nerii. Şi ne învredniceşte a ne umple de sfinţenia Ta, prin gustarea şi stropirea cu apa aceasta. Şi să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului şi a trupu-lui.

Cu glas:

Că Tu eşti sfinţirea sufletelor şi a trupurilor noastre, şi Ție slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de-viaţă-făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea, luând preotul Sfânta Cruce, o afundă în apă ernei, de trei ori, în timp ce se cântă (de trei ori) troparul acesta, glasul 1:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte, şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău (se cântă o dată de preot şi de două ori de cântăreţi).

Apoi preotul, stropind cu apa cea sfinţită, în chipul crucii, altarul şi biserica (sau casa), cântă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Darurilor tale, fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dum-nezeu, Fecioară, trecând păcatele noastre şi dând tămăduire celor ce cu credinţă primesc binecuvântarea ta, preacurată.

Apoi preotul şi tot poporul sărută Sfânta Cruce: după aceea preotul stropeşte pe toţi cu apa cea sfinţită, în care timp se cântă stihirile ace-
tea, glasul al 4-lea:

Izvorul tămăduirilor având, sfinţilor cei fără de arginţi, daţi tămăduiri tuturor celor ce au trebuinţă, ca unii care v-aţi învrednicit de mari daruri de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Căci a zis Domnul către voi, ca unii care sunteţi de aceeaşi râvnă cu apostolii: Iată, v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate ca să le scoateţi

și să tămăduiți toată boala și toată neputința. Pentru aceasta, după poruncile Lui, bine-viețuind, în dar ați luat, în dar dați, tămăduind patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Slavă...

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră și izbăvind-ne pe noi de tot necazul. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și apărarea ta am dobândit. Să nu fim rușinați, stăpână, noi cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: bucură-te, stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, aco-perământul și mântuirea sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoare, glasul al 8-lea:

Stăpână, primește rugăciunea robilor tăi și ne izbăvește pe noi de toată nevoia și necazul.

Și, după sfârșitul stropirii, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluește.

Strana: Doamne, miluește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor Tăi (N), și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locașul acesta (sau casa aceasta) și toate orașele și satele de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi, și pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să fie nouă bunul și iubitorul de oameni.

Dumnezeul nostru, și să îndepărteze și să împrăstie toată mânia, care se pornește asupra noastră, și să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne, miluește (de 40 de ori).

Preotul zice:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, și milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre și ne miluește pe noi. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Înțelepciune. Strana: Binecuvîntează. Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule... Și sfârșitul acesta:

Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile sfinților și întru tot lăudaților apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Strana: Amin.

RÂNDUIALA PENTRU AGHLASMA MICĂ aşa cum se face după Paşti, în toată Săptămâna Luminată, până la duminica Tomii

După ce preotul binecuvintează, cântă el însuşi: Hristos a înviat... (se cântă o dată de preot şi de două ori de cântăreţi). Apoi stih: Înviază Dumnezeu, risipindu-se vrăjmaşii Lui..., toate pe rând. Şi iarăşi preotul: Hristos a înviat... Cântăreţii: Şi celor din morminte viaţă dăruindu-le (de trei ori). Apoi zice diaconul sau preotul cel mai mare ectenia mare şi ectenisul. După aceea canonul Paştilor pe 8 sau, în caz de grabă, pe 6. La Cântarea a 3-a, ectenia mică şi ipacol: Venit-au mai înainte de dimineaţă cele ce au fost cu Maria...

La Cântarea a 6-a, ectenia mică, condacul Paştilor şi icosul. Apoi prochimenu, Apostolul şi Evanghelia. Învierea lui Hristos văzând... (de 3 ori) şi Înviind Iisus din mormânt... (de 3 ori). Apoi urmează Cântarea a 7-a, până la sfârşit. Şi, după toate cântările, se zice: Hristos a înviat... (de 3 ori). Asemenea şi după Cântarea a 9-a, apoi ectenia şi luminându (de trei ori). Apoi rugăciunile Agliasmei şi după rugăciuni, în loc de: Mântuieşte, Doamne poporul Tău..., când afundă preotul Sfânta Cruce în apă, cântă: Hristos a înviat... (o dată preotul şi de două ori cântăreţii). După aceea, stihurile Paştilor cu stihurile lor şi după sfârşitul stihirei, Slavă..., tot. Hristos a înviat..., până se botează tot poporul. Iar dacă este Lăfie, afară din mănăstire, la întoarcere, se cântă canonul Paştilor sau numai irmoasele, cum va vrea cel mai mare.

SLUJBA ÎNMORMÂNTĂRII

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII MIRENILOR

Adormind vreunul dintre creştini, îndată rudeniile să cheme pe preot; acesta venind la casa unde este trupul celui răposat, îşi pune epitrachilul, pune tămăie în cădelniţă şi, cădînd trupul celui adormit şi pe cei de faţă, începe:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfînte Dumnezeule..., Preasfîntă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Cu duhurile dreptilor, celor ce s-au săvârşit, odihneşte Mântuitorule, sufletul adormitului robului Tău, păzindu-l pe dănsul întru viaţa cea fericită, care este la Tine, iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletul adormitului robului Tău, că Tu singur ești fără de moarte.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât în iad și ai dezlegat durerile celor ferecați; Însuți și sufletul adormitului robului Tău, odihnește-l.

Și acum..., a Născătoarei:

Una curată și preanevinovată Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, roagă-L să mântuiască și sufletul adormitului robului tău.

Apoi ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru odihna sufletului adormitului robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să se ierte lui toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lui, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeu nostru, să cerem.

Apoi rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm...

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavol l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuți, Doamne, odihnește sufletul adormitului robului Tău (N), în loc luminat, în loc de verdeață, în loc de odihnă, de unde

a fugit toată durerea, întristarea și suspinul. Și orice greșală ce a săvârșit el cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să fie viu și să nu greșescă; numai Tu singur ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Ecfonisul:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dacă este obiceiul, se citește stâlpii, adică Evangheliile Învierii și celelalte (canta-le la p. 313-337).

Slavă..., Și acum..., Doamne, miluieste (de 3 ori), Părinte, binecuvintează.

Și preotul face otpustul așa:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților măriților și întru tot lăudaților apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, ale sfântului și dreptului Lazăr cel înviat a patra zi din morți și ale tuturor sfinților, sufletul robului Său (N), cel mutat de la noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, cu dreptii să-l numere, iar pe noi să ne miluiască și să ne mântuiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Şi, când sunt gata toate ale înmormântării, preotul iarăşi face început:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin. Apoi cântă lin şi duios: Sfinte Dumnezeu... Şi, ridicând trupul celui răposat, îl duc la biserică, mergând înainte preoţii cu făclii, iar diaconul cu făclie şi cădelniţă; şi, venind la biserică, pun sieriul cu trupul în pridvor şi se cîleşte

PSALMUL 90

Cel ce locuieşte în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu eşti şi scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor şi de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine şi sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie într-o amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie şi zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia de locaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălţa ca nu cumva să împiedici de piatra piciorul tău. Peste aspidă şi vasilisc vei păşi şi vei călca peste leu şi peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit şi-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine şi-l voi auzi

pe el; cu dânsul sunt în necaz şi-l voi scoate pe el şi-l voi mări. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, şi-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi preotul şi cântăreţii cântă: Aliluia (de 3 ori), glasul al 8-lea; a doua oară cu stihurile:

1. Fericit este cel pe care l-ai ales şi l-ai primit, Doamne.
2. Sufletul lui întru bunătaţi se va sălăşlui şi seminţia lui va moşteni pământul.
3. Şi pomenirea lui în neam şi în neam.

Apoi se cântă

TR O P A R U L, glasul al 8-lea:

Cela ce, prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chiverniseşti şi ceea ce este de folos tuturor le dăruieşti; Unule, Ziditorule, odihneşte, Doamne, sufletul adormitului robului Tău, că spre Tine nădejdea şi-a pus, spre Făcătorul şi Ziditorul şi Dumnezeul nostru.

Slavă... Şi acum..., al Născătoareii:

Pe tine zid şi liman te avem şi rugătoare bine primită către Dumnezeu; pe Carele L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită, a credincioşilor mântuire.

Urmează apoi sturea întâi din Psalmul 118, glasul al 6-lea, zicând după fiecare stih:

† Ferieţi cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

Aliluia.

Ferieţi cei ce păzesc poruncile Lui şi-L caută cu toată inima lor.

Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.
 Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.
 O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale!
 Atunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale.

Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale.

Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârșit.

Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea cuvintelor Tale.

Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lezezi de la poruncile Tale.

În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Cu buzele am rostit toate judecățile gurii Tale.

În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăția.

La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale.

La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale.

Răsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale.

Descoperă ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta.

Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale.

† Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea.

Certat-ai pe cei mândri; blestemați sunt cei ce se abat de la poruncile Tale.

Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit.

Pentru că au sezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale.

Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu.

Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău.

Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale.

Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale.

† Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale.

Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea Ta mă miluiește.

Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat.

Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi.

Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea.

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale și o voi păzi pururea.

Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.

Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit.

† Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie.

Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.

Împlinește robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine.

Îndepărtează ocara, de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune.

Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă. Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău.

Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.

Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit.

Și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.

Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

Am vorbit întru mărturiile Tale, înaintea împăraților; și nu m-am rușinat.

Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte.

Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale pe care le-am iubit și am cugetat la îndreptările Tale.

Adu-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde.

Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul Tău m-a viat.

Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la legea Ta nu m-am abătut.

Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat.

† Măhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc legea Ta.

Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele.

Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta.

Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

Rugatu-m-am feței Tale, din toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău.

Cugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale.

Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar legea Ta n-am uitat.

La miezul nopții m-am sculat ca să Te laud pe Tine, pentru judecățile dreptății Tale.

† Părtaş sunt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale.

De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învață.

Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

Învăță-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în poruncile Tale am crezut.

Mai înainte de a fi umilit, am greșit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.

Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta, învață-mă îndreptările Tale.

Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale.

Închegatu-s-a ca grăsimia inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat.

Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale.

Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint.

Slavă... Și acum... După aceea ectenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm, încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte. Apoi rugăciunea și ectonul cum s-a scris la începutul înmormântării (caută la pag. 204-205).

În continuare, se începe a doua stare, glasul al 5-lea, și, după fiecare stih, se zice: Miluiește pe robul Tău.

† Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și mă voi învăța poruncile Tale.

Miluiește pe robul Tău.

Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit.

Facă-se, dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău.

Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este.

Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptățit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale.

Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale.

Să fie inima mea fără prihană, întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez.

Se topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit.

Sfârșitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: "Când mă vei mângâia?".

† Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc?

Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sunt ca legea Ta, Doamne.

Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă!

Puțin a fost de nu m-am sfârșit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale.

După mila Ta, viază-mă și voi păzi mărturiile gurii mele.

În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer;

În neam și în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne.

După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Tie.

De n-ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aş fi pierit întru necazul meu.

În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-insele m-ai viat, Doamne.

† Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat.

Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput.

La tot lucrul desăvârșit am văzut sfârșit, dar porunca Ta este fără de sfârșit.

Că am iubit legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este.

Mai mult decât pe vrăjmașii mei m-ai înțelepțit, cu porunca Ta, că în veac a mea este.

Mai mult decât învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale gândirea mea este.

Mai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale am căutat.

De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

† De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie lege.

Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea!

Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.

Făclie picioarelor mele este legea Ta și lumină cărărilor mele.

Juratu-m-am și m-am hotărât să păzesc judecățile dreptății Tale.

Umilit am fost până în sfârșit: Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău.

Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne, și judecățile Tale mă învață.

Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și legea Ta n-am uitat.

Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit.

Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele.

† Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac, spre răsplătire.

Pe călcătorii de lege am urât și legea Ta am iubit.

Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit.

Depărtați-vă de la mine cei ce violenți și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu.

Apără-mă, după cuvântul Tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea.

Ajută-mă și mă voi mântui și voi eugeta la îndreptările Tale, pururea.

Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor.

Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea.

Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut.

Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate.

Primește pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevească cei mândri.

Sfârșitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale.

Fă cu robul Tău, după mila Ta, și îndreptările Tale mă învață.

Robul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale.

† Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta.

Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul și topazul.

Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu.

Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci.

Gura mea am deschis și am aflat, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă... Și acum... Apoi ecetenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și apoi rugăciunea și ecfonisul, cum s-a scris la începutul înmormântării (caută la paginile 204-205).

Apoi se începe a treia stare, glasul al 3-lea, și după fiecare stih se zice: Aliluia.

† Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta, față de cei ce iubesc numele Tău.

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău și să nu mă stăpânească nici o fărădelege.

Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale.

Izvoare de apă au curs din ochii mei, pentru că n-am păzit legea Ta.

Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale.

Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul.

Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.

Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el.

† Tânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău adevărul.

Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea.

Drepte sunt mărturiile Tale, în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu.

Strigat-am cu toată inima mea; Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta.

Strigat-am către Tine: Mântuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale.

Din zori m-am sculat și am strigat: Întru cuvintele Tale am nădăjduit.

Deschis-am ochii mei dis-de-dimineată, ca să cuget la cuvintele Tale.

† Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază.

Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la legea Ta s-au îndepărtat.

Aproape ești, Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul.

Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvântul Tău, fă-mă viu.

Departe de păcătoși este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază.

Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

Văzut-am pe cei nepricepuți și mă sfârșeam, că n-au păzit cuvintele Tale.

Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază.

Începutul cuvintelor Tale este adevărul și veșnice toate judecățile dreptății Tale.

† Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea.

Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare.

Nedreptatea am urât și am disprețuit, iar legea Ta am iubit.

De șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale.

Pace multă au cei ce iubesc legea Ta și nu se smintesc.

Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.

Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte.

Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțește.

Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăvește.

Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale.

Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte.

Mâna Ta să mă izbăvească, că poruncile Tale am ales.

Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

† Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie.

Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Și îndată se cântă Binecuvântările înmormântării, glasul al 5-lea:

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Ceata sfinților a aflat izvorul vieții și ușa raiului; să aflu și eu calea prin pocăință; eu sunt oaia cea pierdută; cheamă-mă, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânitoare și pururea veșnică, sfinților; Aceluia cu dinadinsul, mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască nouă dezlegare datorțiilor.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cei ce ați umblat pe calea cea strâmtă și cu chinuri; toți care, în viață, crucea ca jugul ați luat și Mie ați urmat cu credință; veniți de luați darurile, care am gătit vouă, și cununile cerești.

Binecuvântat ești, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sunt, deși port rănile păcatelor; miluiește zidirea Ta, Stăpâne, și o curățește cu îndurarea Ta; și moștenirea cea dorită dăruiește-mi, făcându-mă pe mine iarăși cetățean raiului.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cel ce cu mâna dintru neființă m-ai zidit și cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit, iar pentru călcarea poruncii

iarăși m-ai întors în pământ, din care am fost luat, la cel după asemănare mă ridică, cu frumusețea cea dintâi iarăși împodobindu-mă.

Binecuvântat ești, Doamne...

Odihnește, Dumnezeu, pe robul Tău și-l așază în rai, unde cetele sfinților, Doamne, și dreptii ca luminătorii strălucesc; pe adormitul robul Tău odihnește-l, trecându-i lui toate greșelile.

Slavă...

Pe o Dumnezeire în trei străluciri cu dreaptă credință să o lăudăm, strigând: Sfânt ești Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început și Duhule cel dumnezeiesc; luminează-ne pe noi, care, cu credință, slujim Ție, și ne scoate din focul cel de veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup spre mântuirea tuturor; că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, iar noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată și binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia: slavă Ție, Dumnezeu (de 3 ori). Apoi diaconul: Iarăși iară, cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte, cum s-a scris la început. După cefonis, se cântă acest tropar, glasul al 5-lea:

Odihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robul Tău și-l sălășluiește pe dânsul în curțile Tale, precum este scris, trecând ca un bun greșelile lui cele de voie și cele fără de voie și toate cele cu știință și cu neștiință, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeu, și printr-însa fiii luminii ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

Apoi Psalmul 50 (cântă-l la pagina 185) și

CANONUL

Aleătuire a lui Teofan.

Cântarea I, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israel.

În cămările cerești, biruitorii mucenici pururea Te roagă pe Tine, Hristoase; pe acest credincios, pe care l-ai mutat de pe pământ, învrednicește-l să dobândească bunătățile cele veșnice.

Stih: Doamne, odihnește cu dreptii pe adormitul robul Tău.

Cel ce ai înfrumusețat toate, m-ai zidit pe mine omul, făptură amestecată din smerenie și din mărire; pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Slavă...

Locuitor și lucrător al raiului m-ai rânduit din început, dar, călcând porunca Ta, m-ai izgonit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Și acum..., a Născătoarei:

Cela ce din coastă a zidit la început pe Eva, strămoașa noastră, din preacuratul tău pântec S-a îmbrăcat cu trup, prin care târia morții, Preacurată, a stricat.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este Sfânt...

După lege s-au nevoit mucenicii Tăi, Dătătorule de viață, și, cu cunună de biruință fiind împodobiți de către Tine, mijlocesc mântuire veșnică celui ce în credință s-a săvârșit.

Mai întâi m-ai învățat prin multe minuni și semne pe mine rătăcitul; iar mai pe urmă Însuți, umilindu-Te ca un îndurat și căutându-mă, m-ai aflat și m-ai mântuit.

Slavă...

Pe cel ce a trecut la Tine din stricăciunea aceasta nestărnită învrednicește-l, Bunule, să locuiască cu bucurie în corturile cele veșnice, socotindu-l drept prin credință și prin har.

Și acum..., a Născătoare!

Nimeni nu este fără prihană, ca tine, Preacurată Maica lui Dumnezeu; căci tu singură din veac ai zămislit în pântece pe adevăratul Dumnezeu, Care a stricat puterea morții.

Irmosul:

Nu este Sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeu meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule; și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Iar diaconul zice ectenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm..., și celelalte. Și după ectenis, sedeauna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sunt împărății și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum..., a Născătoare!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă lăsa pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă miluiește.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul...

Făcând dovada înțelepciunii celei înalte și a bunătății celei bogate prin daruri, Stăpâne, cetele mucenicilor le-ai numărat împreună cu îngerii.

Pe acesta ce s-a mutat la Tine, acolo unde este locașul celor ce se veselesc și glasul curatei bucurii, învrednicește-l, Hristoase, să dobândească mărirea Ta cea de negrăit.

Slavă...

Pe cel ce l-ai mutat de pe pământ, care laudă puterea Ta cea dumnezeiască, primește-l, făcându-l fiu al luminii și curățindu-l de ceața păcatului, Mult-îndurate.

Și acum..., a Născătoare!

Locaș preacurat, biserică cu totul fără prihană, chivot preasfânt, loc fecioresc de sfințenie, pe tine, frumusețea lui Iacob, te-a ales Stăpânul.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască strălucire Ta...

Mucenicii, care s-au adus ca o jertfă sfințită și ca o pârgă a firii omenești lui Dumnezeu cel preaslăvit, mijlocesc pururea mântuire pentru noi.

Învrednicește, Doamne, de viața cea cerească și de împărăția darurilor pe credinciosul robul Tău cel adormit, dându-i dezlegare de păcate.

Slavă...

Cela ce prin fire numai Tu ești făcător de viață, Cela ce ești adâncul cu adevărat de nepătruns al bunătății, pe acesta ce s-a săvârșit fă-l vrednic, Îndurate, de împărăția Ta, Cela ce ești singur fără de moarte.

Și acum..., a Născătoarei:

Tărie și cântare și mântuire s-a făcut celor pierduți Cel ce S-a născut din tine, stăpâna lumii, Care a slobozit din porțile iadului pe cei ce cu credință te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieții văzând-o...

Pe cruce fiind răstignit, ai adunat la Tine cetele mucenicilor, care au urmat patimii Tale, Bunule. Pentru aceasta ne rugăm Ție: pe acesta ce s-a mutat acum la Tine, odihnește-l.

Când vei veni întru slava Ta cea de negrăit în chip înfricoșător să judeci toată lumea, binevoiește, Izbăvitorule, să Te întâmpine cu bucurie pe nori credinciosul robul Tău, pe care l-ai luat de pe pământ.

Slavă...

Izvor de viață ești, Stăpâne, Care, cu bărbăție dumnezeiască, dezlegi pe cei ferecați; pe robul Tău acesta, care cu credință a venit la tine, așază-l în desfătarea raiului.

Și acum..., a Născătoarei:

În pământ ne-am întors, călcând porunca cea sfântă a lui Dumnezeu; iar prin tine, Fecioară, la cer de pe pământ ne-am înălțat, scuturând stricăciunea morții.

Irmosul:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viața mea, Mult-milostive.

Apoi ectenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm... și rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., iar după ectonis

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

ICOS

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Și iarăși se cântă: Cu sfinții odihnește, Hristoase...

Cântarea a 7-a:

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Fiind răscumpărați prin sângele Tău de greșala cea dintâi și fiind curățiți prin sângele lor, mucenicii au închipuit lămurit junghierea Ta: binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Cuvântule, Izvorătorule al vieții, Cel ce ai omorât moartea cea semeață, primește acum și pe acesta ce în credință a adormit, care cântă și zice Ție, Hristoase: binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Slavă...

Cel ce m-ai însuflețit pe mine, omul, cu suflarea cea dumnezeiască, Dumnezeule cel fără de început, pe cel mutat fă-l vrednic, Stăpâne, de împărăția Ta, ca să-Ți cânte Ție, Mântuitorule: binecuvântat ești, Dumnezeu părinților noștri.

Și acum..., a Născătoare!

Mai presus de toată făptura te-ai făcut, preanevinovată, zămislind pe Dumnezeu, Care a sfărâmat porțile morții și a frânt încuietorile. Pentru aceasta, curată, pe tine cu cântări te mărim credincioșii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Din văpaie, rouă ai izvorât cuviosilor...

Purtând luptele cu tărie, biruitorilor mucenici ai lui Hristos, v-ați împodobit cu cunună de biruință, strigând: pe Tine Te preainălțăm, Hristoase, în veci.

Pe credincioșii care au părăsit viața în sfințenie și s-au mutat la tine, Stăpâne, primește-i cu blândețe, odihnind, ca un îndurat, pe cei care te preainălțăm pe tine, Hristoase în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Binevoiește acum, Mântuitorule, ca toți cei mai înainte adormiți să se sălășluiească în pământul celor blânzi, socotind drepti, prin credința către Tine și prin har, pe cei care Te preainălțăm întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoare!

Fericimu-te toți, preafericită, pe tine, care ai născut pe Cuvântul cel cu adevărat fericit, Cel ce pentru noi S-a întrupat, și pentru aceasta Îl preainălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Nădejdea a întărit cetele mucenicilor și spre dragostea Ta i-a intraripat, arătând mai dinainte odihna cea cu adevărat netulburată a celor viitoare; de care învrednicește, Bunule, să aibă parte și credinciosul ce s-a mutat de aici.

Binevoiește, Hristoase, ca cel mutat în credință să se facă părtaș al strălucirii Tale celei luminoase și dumnezeiești, dăruindu-i, ca un singur Mult-milostiv, odihnă în sânurile lui Avraam și făcându-l vrednic de fericirea cea veșnică.

Slavă...

Cel ce ești din fire bun și milostiv, voitor de milă și adâncul îndurării, pe cel ce l-ai mutat din locul acesta al răutății și din umbra morții, Mântuitorule, așază-l unde strălucește lumina Ta.

Și acum..., a Născătoare!

Cort sfânt te cunoaștem pe tine, curată, și chivot și tabla legii harului; căci prin tine s-a dăruit iertare celor ce au fost găsiți drepti prin sângele Celui ce S-a întrupat din pântecul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin tine, Precurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care slăvindu-L, cu oștile cerești, pe tine te ferim.

Apoi ectenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm: și celelalte; iar după ecfonis, se cântă stihirile Sfântului Ioan Damaschin, monahul:

Glasul I:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate mai înșelătoare decât visurile; o clipă numai și pe toate acestea moartea le primește. Ci întru lumina feței Tale, Hristoase, și întru îndulcirea frumuseții Tale, pe cel pe care l-ai ales odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul când se desparte de trup! Vai, cât lăcrimează atunci și nu este cine să-l miluiască pe dânsul! Către îngeri ridicându-și ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-și, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubii mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, adormitului să-i cerem odihnă de la Hristos și sufletelor noastre mare milă.

Glasul al 3-lea:

Deșertăciuni sunt toate cele omenesti. Câte nu rămân după moarte! Nu merge cu noi bogăția, nu ne însoțește mărirea, căci, venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Hristos celui fără de moarte să-l strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Glasul al 4-lea:

Unde este dezmiardarea cea lumească? Unde este nălcirea celor trecătoare? Unde este aurul și argintul? Unde este mulțimea slugilor și strigarea? Toate sunt țărână, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, veșnicilor Tale bunătați învrednicește pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l întru fericirea cea neîmbătrânitoare.

Glasul al 5-lea:

Adusu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: eu sunt pământ și țărână; și iarăși m-am uitat în morminte și am văzut oase goale și am zis: oare, cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci, odihnește, Doamne, cu dreptii pe robul Tău.

Glasul al 6-lea:

Început și temei mi-a fost mie hotărârea Ta de a mă zidi; căci, voind să mă faci ființă vie din firea cea nevăzută și din cea văzută, ai plăsmuit trupul meu din pământ și mi-ai dat suflet prin însuflarea Ta cea dumnezeiască și făcătoare de viață. Pentru aceasta, Hristoase, odihnește pe robul Tău în latura celor vii și în locașurile dreptilor.

Glasul al 7-lea:

După chipul și după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om și l-ai pus în rai să stăpânească peste făpturile Tale; dar, din pizma diavolului, fiind amăgit, s-a făcut părtaș mănării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta, l-ai osândit să se întoarcă iarăși în pământul din care a fost luat, Doamne, și să-și ceară odihnă.

Glasul al 8-lea:

Plâng și mă tânguiesc când gândesc la moarte și văd în morminte frumusețea noastră, cea zidită după chipul lui Dumnezeu, zăcând: grozavă, fără mrire și fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Apoi Fericirile, glasul al 6-lea:

Pomeneste-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pe tâlharul, care a strigat Ție pe cruce: pomeneste-mă, l-ai făcut, Hristoase, mai înainte cetățean al raiului. De pocăința aceluia învrednicește-mă și pe mine, nevrednicul.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Cel ce ești Stăpânul vieții și al morții, odihnește în locașurile sfinților pe acesta pe care l-ai mutat din cele trecătoare, care strigă: pomeneste-mă când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cel ce ești Stăpânul sufletelor și al trupurilor, în a Cărui mână este suflarea noastră, mângâierea celor întristați, odihnește în latura dreptilor pe acesta pe care l-ai mutat.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Hristos să te odihnească în latura celor vii, și ușile raiului să-ți deschidă și moștenitor împărăției Sale să te arate, și iertare să-ți dăruiască de cele ce ai greșit în viață, iubitorule de oameni.

Fericiți veți fi, când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni pe voi și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Să mergem și să vedem în morminte că oase goale este omul, mâncare viermilor și putreziciune și să cunoaștem ce este bogăția, frumusețea, tăria și podoaba.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Să auzim ce strigă Atotțiitorul: vai de cei ce cantă să vadă ziua cea înfricoșătoare a Domnului! Căci aceea este întuneric, pentru că va lămurii toate prin foc.

Slavă...

Mă închin Tatălui, Cel ce a născut și purces, prin naștere și purcedere fără început; slăvesc pe Fiul, Cel ce S-a născut; și laud pe Duhul Sfânt, Cel ce strălucește, împreună cu Tatăl și cu Fiul.

Și acum..., a Născătoarei:

Cum izvorăști lapte din pieptul tău, Fecioară? Cum hrănești pe Hrănitorul făpturii? Precum știe Cel ce a izvorât apă din piatră, pâraie de ape poporului celui însetat, precum este scris.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că s-a gătit ție loc de odihnă.

Stih: Către tine, Doamne, voi striga.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(IV, 13-17)

raților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca și ceilalți care nu au nădejde. Pentru că, de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dum-

nezeu, pe cei adormiți întru Iisus, îi va aduce împreună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi, cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiți, pentru că Însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul, în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ție... Cântărețul: Aliluia, glasul a 6-lea:

Stih: Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 24-30)

Is-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis pe Mine are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și care vor auzi vor învia. Căci, precum Tatăl are viață în Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață în Sine; și I-a

dat Lui putere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii. Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Apoi diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... Încă ne rugăm pentru odihna sufletului robului lui Dumnezeu... și celelalte, iar arhiereul sau protosul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... cu glas mare, venind aproape de cel adormit, și împreună cu dânsul și ceilalți preoți.

SE CUVINE A ȘTI că, până când diaconul zice ecteniile, fiecare din preoți citește la rândul său în taină rugăciunea de mai sus, aproape de cel adormit și zice ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața și odihna...

Apoi arhiereul sau preotul citește

RUGĂCIUNILE DE IERTARE

1

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce, cu înțelepciunea Ta cea de negrăit, ai zidit pe om din țărână și, întocmindu-l după chipul și asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfățișare și frumusețe, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreția și strălucirea slavei și a împărăției Tale; dar el călcând cu-

vântul poruncii Tale și nepăzind chipul Tău, de care era învrednicit – pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte – din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinților noștri, ai poruncit amestecului și împreunării acesteia și acestei negrăite legături a Ta – prin vrerea Ta cea dumnezeiască – să se desfacă și să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde ființă și-a luat, până la obșteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit.

Pentru aceasta Ție ne rugăm, Părintelui celui fără de început și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și celui de o ființă și de viață-făcătorului Tău Duh, să nu îngădui ca făptura Ta să fie înghițită de pieire; ci trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit, iar sufletul să se așeze în ceata dreptilor.

Așa, Doamne, Dumnezeul nostru, să biruiască mila Ta cea nemăsurată și iubirea de oameni cea neasemănată. Și, de a căzut robul Tău acesta sub blestemul tatălui său, sau al mamei sale, sau sub blestemul său; de a amărât pe vreun preot și a luat de la el legătură nedelegată; de a căzut în grea afurisenie de la arhiereu și din nepăsare sau din lenevie n-a dobândit iertare; iartă-l pe acesta prin mine păcătosul și nevrednicul slujitorul Tău. Și trupul lui îl dezleagă în cele din care a fost alcătuit, iar sufletul lui îl rânduieste în corturile sfinților. Așa Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai dat sfinților Tăi ucenici

și apostoli această putere ca să dea iertare de păcate, zicând: oricâte veți lega și veți dezlega, să fie legate și dezlegate, și printr-înșii și nouă, deși suntem nevrednici, din iubire de oameni, ne-ai dăruit această putere, dezleagă pe adormitul robul Tău (N), de păcatul sufletesc și trupesc, și să fie iertat și în veacul de acum și în cel ce va să fie, pentru rugăciunile Preacuratei și pururea Fecioarei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

2

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Mult-îndurate, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai dat sfinților Tăi ucenici și apostoli cheile împărăției cerurilor, iar după sfântă învierea Ta, cea de a treia zi, cu harul Tău le-ai dăruit puterea de a lega și dezlega păcatele oamenilor, ca să fie legate și în cer câte de dânșii pe pământ s-au legat, și tot așa să fie dezlegate și în cer câte de dânșii pe pământ s-au dezlegat; Cel ce, prin nespusa Ta iubire de oameni ne-ai învrednicit și pe noi, smeriții și nevrednicii robii Tăi, să fim moștenitori ai aceluiași preasfânt dar și har, ca și noi de asemenea să legăm și să dezlegăm cele ce se întâmplă în poporul Tău; Înсуți, Preabunule Împărate, prin mine, smeritul și nevrednicul slujitorul Tău, iartă adormitului robului Tău (N), orice a greșit ca un om în această viață; și-i iartă lui toate câte a păcătuit cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu

gândul, dezlegându-l și de legătura pusă în orice chip asupra lui, cu care el însuși din mânie sau din altă pricină s-a legat pe sine, sau de la arhiereu, sau de la alteineva a suferit o alunecare ca aceasta, prin pizma și prin lucrarea diavolului. Binevoiește, Preabunule și mult-Îndurate, ca sufletul lui să se așeze cu sfinții, care din veac au bineplăcut Ție, iar trupul să se dea firii celei zidite de Tine. Că binecuvântat și preaslăvit ești în veci. Amin.

3

Domnului să ne rugăm.

Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu nostru, Care a dat sfinților Săi ucenici și apostoli dumnezeieștile porunci, ca să lege și să dezlege păcatele celor căzuți, și de la dânșii asemenea și noi am primit putere să facem aceasta, să te ierte pe tine, fiule duhovnicesc, de tot ce ai greșit în viață ca om, cu voie sau fără voie; acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Arhiereul sau primul preot zice ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața..., apoi se face sărutarea icoanei sau a Sfintei Cruci aflate pe pieptul mortului, în care timp preoții și strana cântă stihirile:

Glasul al 2-lea: Când de pe lemn...

Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulțumind lui Dumnezeu; căci acesta a ieșit din rudenie sa și de groapă se apropie, nemaîngrijindu-se de cele deșarte și de trupul cel mult-pătimitor. Unde sunt acum rudele și prietenii, căci, iată, ne despărțim? Să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Ce despărțire este, o, fraților! Ce tânguire, ce plângere în ceasul de acum! Deci, veniți să sărutăm pe cel ce puțin mai înainte a fost cu noi. Că se dă gropii, cu pământ se acoperă, în întuneric se sălășluiește, cu morții se îngroapă. Toate rudele și prietenii, acum când ne despărțim, să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Acum toată mărirea cea înșelătoare a deșertăciunii vieții se desface; pentru că sufletul a părăsit locașul său, vasul s-a spart; lutul s-a făcut negru, fără glas, fără simțire, mort, nemișcat; pentru care, petrecându-l la groapă, să ne rugăm Domnului să-i dea odihnă în veci.

Ce este viața noastră? Cu adevărat floare și abur și rouă de dimineață. Veniți să vedem lămurit în morminte: unde este frumusețea trupului, unde sunt tinerețile? Unde sunt ochii și chipul trupului? Toate s-au vestejit ca iarba, toate au pierit. Veniți, deci, să cădem la Hristos cu lacrimi.

Mare plâns și tânguire, mare suspin și nevoie este despărțirea sufletului. Atunci apare iadul și pierzarea pentru viața cea trecătoare, care este umbră fără ființă, vis de înșelăciune care se arată ca o nălucă, chin al vieții pe pământ. Să fugim departe de tot păcatul lumesc, ca să moștenim cele cerești.

Văzând pe mort zăcând, toți să ne gândim la ceasul din urmă, căci omul trece ca fumul pe pământ, ca floarea a înflorit, ca iarba s-a tăiat, cu pânză se înfășoară, cu pământ se acoperă. Pe acesta lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm, ca să-i dea odihnă în veci.

Veniți, urmașii lui Adam, să vedem pus în pământ pe cel după chipul nostru, dezbrăcat de toată frumusețea, topit în mormânt, putrejune viermilor, de întuneric stricat, de pă-

mânt învelit; pe acesta lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm ca să-i dea odihnă în veci.

Când sufletul este răpit cu putere din trup, de îngeri înfricoșători, el uită de toate rudele și cunoscuții și poartă grija de cele viitoare, de judecățile ce vor fi asupra deșertăciunii și trupului mult chinuit. Veniți să rugăm pe Judecătorul și toți să cerem ca Domnul să-i ierte cele ce a greșit.

Veniți, fraților, la groapă să vedem țărâna și praful, din care am fost zidiți. Unde mergem acum? Și ce ne-am făcut? Cine este săracul sau bogatul? Cine este stăpânul? Cine este slobodul? Au nu sunt toți țărână? Frumusețea chipului a putrezit și toată floarea tinereților a veștejit-o moartea.

Cu adevărat, toate dulcele și măriile vieții sunt deșertăciune și stricăciune, pentru că toți vom pieri, toți vom muri; împărații și stăpânii, judecătorii și căpeteniile, bogații și săracii și toată firea omenească; căci cei ce oarecând erau în viață acum sunt așezați în morminte; pentru care să ne rugăm Domnului să le dea odihnă.

Toate mădulele trupului se arată acum netrebnice; cele ce, puțin mai înainte, erau mișcătoare, toate sunt nelucrătoare, moarte, nesimțitoare; căci ochii au apus, picioarele s-au legat, mâinile și auzul au încetat, limba cu tăcere s-a îngrădit și gropii se dă. Cu adevărat deșertăciune sunt toate cele omenești.

Mântuiește pe cei ce nădăjduiesc întru tine, Maica Soarelui celui neapus, Născătoare de Dumnezeu, și fă milostiv pe Preabunul Dumnezeu cu rugăciunile tale, rugămu-ne, ca să dea odihnă celui ce a răposat acum, unde sufletele dreptilor se odihnesc; arată-l moștenitor bunătăților celor dum-

nezeiești în locașurile dreptilor, întru pomenire veșnică, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Văzându-mă zăcând fără glas și fără suflare, plângeți toți pentru mine, fraților și prietenilor, rudelor și cunoscuților, căci ieri vorbeam cu voi și fără de veste mi-a venit înfricoșătorul ceas al morții. Ci veniți toți care mă iubiți și mă sărutați cu sărutarea cea mai de pe urmă, că de acum nu voi mai umbla, nici nu voi mai vorbi cu voi. Pentru că mă duc la Judecătorul, unde nu este părtinire; căci sluga și stăpânul împreună vor sta; împăratul și ostașul, bogatul și săracul în aceeași cinste vor fi; și fiecare, după faptele sale, sau se va preamări sau se va rușina. Ci vă rog pe toți și mă cucernicesc vouă, să vă rugați neîncetat lui Hristos-Dumnezeu pentru mine, ca să nu fiu rânduit, după păcatele mele, la locul de pedeapsă, ci să mă așeze unde este lumina vieții.

Și acum..., a Născătoare:

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, proorocilor, arhierilor, cuviosilor și dreptilor, și ale tuturor sfinților, odihnește pe robul Tău cel adormit.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte. Diaconul zice ectenia pentru morți și preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., iar după ectenis: Slavă..., Și acum... și apolisul acesta:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli, ale preacuviosilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, ale

sfântului și dreptului Lazăr cel înviat a patra zi din morți și ale tuturor sfinților, sufletul adormitului robului Său (N), cel mutat de la noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească și cu dreptii să-l numere, iar pe noi să ne miluiască și să ne mântuiască ca un bun și de oameni iubit.

Apoi preotul (diaconul) zice:

Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, sufletului adormitului robului Tău (N), și-i fă lui veșnică pomenire.

Preotul sau soborul cântă o dată, iar cântăreții cântă de două ori: Veșnică pomenire... Apoi, ridicând trupul, îl duce, cântând: Sfinte Dumnezeule... și celelalte, la groapă, unde preotul toarnă peste trupul celui răposat, în chipul Sfintei Cruci, vin amestecat cu untdelemn, zicând: Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vărtos decât zăpada mă voi albi. Iar după ce este coborât coșciugul în groapă, preotul, luând pământ cu lopata, aruncă cruciș deasupra, zicând: Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc într-însa, apoi varsă în groapă cenușa din cădelniță și se astupă groapa cu pământ, după datină, în care timp se cântă troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte, cu otpustul: Slavă lui Dumnezeu, Care așa a binevoit.

SE CADE A ȘTI CĂ: această slujbă, precum s-a arătat mai sus, se cântă și la femei și la copiii răposați la vârste mai mari de șapte ani.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII PRUNCILOR

Făcând preotul obișnuitul început, se citește Psalmul 90: Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt... (caută-l înapoi la pag. 206).

Apoi: Aliluia, glasul al 8-lea, cu stihurile respective.

După aceea troparele: Căla ce prin adâncul înțelepciunii... Slavă... Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu: Pe tine zid și liman te avem... (caută-le la pag. 207). Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută-l la pag. 185) și

CANONUL

Cântarea I, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat...

Stih: Doamne, odihnește pe pruncul acesta.

Cuvântule al lui Dumnezeu, Care ai sărăcit luând trup și ai binevoit a Te face prunc fără schimbare, rugămu-Te, așază în sânurile lui Avraam pe pruncul pe care l-ai luat.

Prunc Te-ai arătat, Cel ce ești mai înainte de toți vecii, și pruncilor, ca un Bun, le-ai făgăduit împărăția cerurilor, cu care numără și pe pruncul acesta.

Slavă...

Pe nevinovatul prunc, pe care l-ai luat, Hristoase Mântuitorule, mai înainte de a ajunge la cunoașterea plăcerilor

celor de pe pământ, învrednicește-l de veșnicele bunătăți, ca un iubitor de oameni.

Și acum... a Născătoare!

Ceea ce în chip de negrăit ai născut înțelepciunea și Cuvântul Tatălui, tămăduiește cumplita rană a sufletului nostru și durerea inimii potolește.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Doamne, Care ai făcut...

Cuvântule, Cel ce ești preadesăvârșit, arătându-Te prunc desăvârșit, pe acest prunc nedesăvârșit cu vârsta l-ai mutat la Tine; pe care odihnește-l cu dreptii, care au bineplăcut Ție, Unule, iubitorule de oameni.

Pe pruncul acesta nestrăcat, pe care l-ai mutat, cu dumnezeiasca Ta poruncă și care a fost răpit, fără să guste din dulcele lumești, Te rugăm, îndurate, arată-l părtaș de dulcelele cele mai presus de lume.

Slavă...

Cămarilor cerești și odihnei celei luminate și cetii celei preasfinte a sfinților, Doamne, părtaș fă pe acest prunc curat, pe care ai binevoit, Mântuitorule, a-l muta de aici.

Și acum... a Născătoare!

Lipsiți de toate alergăm numai sub acoperământul tău, Preacurată stăpână; ajută-ne, că multă bogăție de păcate am strâns și suntem cu totul plini de sărăcia bunătăților.

Irmosul:

Doamne, Care ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu mă întărește întru dragostea Ta, că Tu

ești plinirea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, iubitorule de oameni.

După aceasta prentul rostește ectenia:

Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Cântărețul: Doamne, miluiește.

Încă ne rugăm pentru odihna nevinovatului prunc (N) și pentru ca Domnul, după a Sa făgăduință, să-l învrednicească de cereasca Sa împărăție.

Cântărețul: Doamne, miluiește (de 3 ori).

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde toți dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și odihna cu sfinții a sufletului său, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Cântărețul: Da, Doamne.

Apoi preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Tu ai făgăduit să dai împărăția cerurilor celor născuți din apă și din Duh și în neprihănire mutați la Tine. Tu ai zis: lăsați pruncii să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor. Cu smerenie ne rugăm, fă părtaș împărăției Tale, după cum ai făgăduit, pe robul Tău, nevinovatul prunc (N), mutat acum de la noi.

Iar pe noi ne învrednicește să viețuim și să sfârșim neprihănită viața creștinească și să ne sălășluim cu toți sfinții Tăi în cămările cerești.

Că Tu ești învierea și viața și odihna tuturor robilor Tăi, precum și a robului Tău acum răposat, pruncul (N), Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi SEDEALNA, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina iconomici Tale...

Să nu plângem pe prunci, ci mai vârtos pe noi înșine, care greșim totdeauna, să ne tânguim ca să ne izbăvim de gheena.

Lipsit-ai, Stăpâne, pe pruncul acesta de desfătărilor pământești, dar ca un Judecător drept, învrednicește-l pe dânsul de bunătățile cele cerești.

Slavă...

Cetățean raiului te-a arătat pe tine, cu adevărat, fericite pruncule, Cel ce te-a luat de pe pământ și cu cetele sfinților te va așeza împreună.

Și acum..., a Născătoare:

Cu totul curată te cunoaștem pe tine, Născătoare de Dumnezeu, noi, toți cei luminați prin botez, că ai născut pe Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta...

Cu judecata Ta cea dreaptă, mai înainte de a crește el deplin, ai secerat ca pe o iarbă verde pe pruncul acesta pe care l-ai mutat, Doamne; ei, luându-l pe el, Cuvinte, răsădește-l în muntele cel dumnezeiesc al veșnicelor bunătăți.

Ca pe o stâlpăre tânără, sabia morții venind te-a tăiat pe tine, cel ce n-ai ajuns la cunoașterea dulceților lumești, o, fericite! Ci, iată, Hristos îți deschide ție porțile cerești, numărându-te cu aleșii Săi, ca un îndurat.

Slavă...

Nu mă plângeți pe mine, că n-am făcut nimic vrednic de plâns, strigă pruncul cel mort; ci mai degrabă plângeți-vă pe voi toți, rudelor și prietenilor, cei ce păcătuiți, ca să nu aveți parte de osândă la chinuri.

Și acum..., a Născătoare:

Noi înșine deznădăjduim, când privim la mulțimea faptelor noastre; dar, când ne vii în minte tu, Maica lui

Dumnezeu, ceea ce mai presus de minte ai născut pe Domnul, ne răcorim cu nădejdea că pe tine singură folositoare te-am câştigat.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Rugăciunea mea voi vărsa...

Ca un prunc în iesle ai fost culcat şi ai fost dat în braţele bătrânului, Cel ce plămuiesti pe prunci în pânţec şi muţi la viaţă pe acesta, mai înainte de a ajunge la creşterea desăvârşită; pentru aceasta, cu bună mulţumire Te slăvim pe Tine.

Zis-ai apostolilor, Cuvântule: lăsaţi pruncii să vină la Mine, că împărăţia Mea este hărăzită pentru cei nevinovaţi ca dânşii. Deci pe pruncul acesta, mutat la Tine, învredniceşte-l de lumina Ta.

Slavă...

Lipsit-ai pe pruncul Tău acesta de bunătăţile cele pământeşti, ca să-l arăţi pe dânsul părtaş bunătăţilor Tale celor cereşti, căci încă n-a călcat porunca Ta cea dumnezeiască; slăvim adâncul cel nemăsurat al judecăţilor Tale, Bunule.

Şi acum..., a Născătoare:

Pe tine te avem zid de scăpare şi mântuire desăvârşită a sufletelor şi uşurare în necazuri, Fecioară, şi de lumina ta pururea ne bucurăm; pentru care, stăpână, şi acum de chinuri şi de nevoi ne izbăveşte.

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul şi Lui voi spune întristările mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad; şi ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

După aceasta prentul rosteşte ectenia: Iară şi iară, cu pace Domnului să ne rugăm... şi celelalte, iar după ectenis

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viaţă fără de sfârşit.

ICOS

Tu singur eşti fără de moarte, Cel ce ai făcut şi ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiţi şi în acelaşi pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit şi mi-ai zis: pământ eşti şi în pământ vei merge, unde toţi pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Apoi şi aceste icoase:

Nimic nu este mai jalnic pentru o maică, nimic mai întristător pentru un tată, decât când îşi petrec pruncii de aici la groapă; căci înăuntrul lor se tulbură şi mare jale au inimile lor pentru prunci, mai ales dacă au ajuns să vorbească bine, căci îşi aduc aminte de cuvintele lor, cu cântarea: Aliluia.

De multe ori, înaintea mormântului, maicile îşi bat pieptul şi zic: o, fiul meu şi copilul meu, cel preadulce, nu auzi ce-ţi spune maica ta? Iată şi pânţecul care te-a purtat; pentru ce nu vorbeşti cum ne vorbeai, ci taci aşa, fără să vorbeşti cu noi? Aliluia.

Dumnezeule, Dumnezeule, Care m-ai chemat, fii acum mângâiere casei mele, căci plângere mare s-a întâmplat lor, pentru că toţi la mine căutau, fiind iubitul lor copil. Că

Însuși, Cel ce Te-ai născut din pântecul Fecioarei, mângâie cele din lăuntrul maicii mele și răcorește inima tatălui meu, de la care auzi: Aliluia.

Cântarea a 7-a:

Irmos: Tinerii evrei în cuptor...

Serie în cartea celor mântuiți, ca un Iubitor de oameni, Îndurate, pe pruncul Tău, ca, bucurându-se, să strige puterii slavei Tale; binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeule, în veci.

Cu lumina feței Tale, Cuvântule, luminează pe pruncul Tău acesta, care în credință s-a mutat acum la Tine, în vârstă nedesăvârșită, și-Ți cântă Ție: Doamne Dumnezeule, binecuvântat ești.

Slavă...

Pricină de întristări s-a arătat acum despărțirea ta pentru cei ce te iubesc; dar Ție adevărată pricină de bucurie și de veselie, că moștenești, pruncule, viața de veci.

a Născătoarei:

Vezi întristarea noastră, Fecioară, pe care ne-a adus-o mulțimea răutăților noastre, și, mai înainte de plecarea de aici, dă-ne ușurare cu rugăciunile tale cele de Maică, ca Dumnezeu să ne fie milostiv.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Cuptorul haldailor...

In sâmurile lui Avraam, în loc de odihnă, unde este bucuria celor ce pururea prăznuiesc, în locașurile de liniște, unde este apa cea vie, Hristos, Cel ce S-a făcut prunc pentru

noi, să te așeze pe tine care strigi Lui fără încetare: preoți lăudați-L, popoare preainălțați-L întru toți vecii.

Pricină de întristare și de lacrimi s-a făcut nouă despărțirea ta, cea cu adevărat de neuitat, că, mai înainte de gustarea desfătărilor din viața aceasta, ai lăsat pământul și sâmurile părinților; dar te-a primit pe tine sânul lui Avraam, ca pe un prunc neîmpărțit de nici o întinăciune.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnii.

Ce mă plângeți pe mine, strigă tainic pruncul cel adormit, căci nu sunt de plâns; pentru că bucuria tuturor dreptilor s-a rânduit pruncilor, care n-au făcut lucruri vrednice de lacrimi și care cântă lui Hristos: preoți, lăudați-L, popoare, preainălțați-L întru toți vecii.

Și acum... a Născătoarei:

Scoală-te în ajutorul nostru, Născătoare de Dumnezeu; ia aminte la rugăciunile noastre și ne izbăvește de osânda cea cumplită, de întrebarea cea grea, de întunerie și de foc, de serăsnirea dinților, de supărările diavolilor și de toată nevoia, nădejdea celor fără de nădejde și viața celor deznădăjduiți.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Hristoase, Cel ce Te-ai făcut prunc fără schimbare și Crucea ai primit de voie și ai căutat la durerea de Maică a celei ce Te-a născut, ușurează întristarea și durerea cumplită a credincioșilor părinți ai acestui prunc adormit, ca să slăvim puterea Ta.

Trimis-ai dintru înălțime, Împărate al tuturor, și, luând pe fericit pruncul acesta, Stăpâne, ca pe o pasăre curată în cuiburile cerești, mântuiești duhul lui de lațurile cele felurite și l-ai împreunat cu duhurile dreptilor, spre a se desfăta în împărăția Ta.

Slavă...

Pruncilor, care nimic n-au făcut, Cuvântule al lui Dumnezeu, le-ai dat a locui în ceruri, că așa ai binevoit, Bunule, între aceia numără și făptura Ta, pe pruncul ce acum a venit la Tine, Însuți ușurând durerea părinților, ca un atotîndurat și de oameni iubitor.

Și acum..., a Născătoare;

Cu ochiul inimii noastre pururea căutând la tine, prea-nevinovată, care ai rugăciune de mamă către Cel ce S-a născut din tine, te rugăm, Precurată, adoarme patimile sufletelor noastre, spre dimineața pocăinței ne deșteaptă, Fecioară, și cu lumina ta ne luminează.

Imnosul:

Spăimântatu-s-a de această cerul și marginile pământului s-au minunat, pentru că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup și pântecul tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, mai-marii cetelor ingerești și omenești pe tine te măresc.

Apoi LUMINÂNDĂ

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, că m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, slavă Ție.

Apoi stihurile acestea:

Stih 1: Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori.

Stih 2: Că duh a trecut printr-însul și nu va fi și nici nu-și va mai cunoaște încă locul său.

Stih 3: Și adevărul Domnului rămâne în veac.

Și după fiecare stih, se cântă luminândă:

Apoi: Slavă... Și acum..., a Născătoare;

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintr-însa S-a născut Hristos, Izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ție.

Și îndată zice preotul cu glas mare:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru sfinți Te odihnești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin. Sfinte Dumnezeule... Și de va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea întru care mergi astăzi, suflete, că s-a gătit ție loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 39-45)

 raților, nu toate trupurile sunt același trup, ci unul este trupul oamenilor și altul este trupul dobitoacelor și altul este trupul păsărilor și altul este trupul peștilor. Sunt și trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este mărirea celor cerești și alta a celor pământești. Alta este strălucirea

soarelui și alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebește în strălucire. Așa este și învierea morților: Se seamănă trupul întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; se seamănă întru necinste, înviază întru mărire; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă trup firese, înviază trup duhovnicesc. Dacă este trup firese, este și trup duhovnicesc. Precum și este scris: Făcutu-s-a omul cel dintâi Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă, cu duh dătător de viață.

Preotul: Pace ție... **Citețul:** Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti....

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 35-39)

Is-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-ați și văzut și nu credeți. Tot ce-Mi dă Mie Tatăl, va veni la Mine; și, pe cel care vine la Mine, nu-l voi da afară; pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia mea, ci voia Celui ce M-a trimis pe Mine. Și aceasta este

voia Celui care M-a trimis, ca, din toți pe care Mi i-a dat Mie, să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua de apoi.

Apoi această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Cel ce păzești pruncii în viața de acum, iar în cea viitoare, pentru nerăutatea și nevinovăția minții lor, umpli cu ei sânurile lui Avraam și-i sălășluiești în locuri luminoase, unde petrec sufletele dreptilor, primește în pace și sufletul robului Tău (N); căci Tu ai zis: a unora ca acestora este împărăția cerurilor. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea se face sărutarea icoanei sau a Sfintei Cruci, aflată pe pieptul pruncului adormit, în timp ce cântăreții cântă aceste stihiri, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune..

O, cine nu va plânge, fiul meu, mutarea ta cea jalnică din viața aceasta? Căci, ca un prunc fără de vârstă, ai zburat acum grabnic din brațele mamei, ca o pasăre, și la Ziditorul tuturor ai alergat. O, fiule, cine nu va plânge, văzând vestejită fața ta cea veselă, care mai înainte era ca un trandafir frumos?

O, cine nu va suspina, fiul meu, și nu va striga cu plângere pentru podoaba și frumusețea cea multă a vieții tale celei

curate? Căci, precum corabia, ce n-are urmă, așa de grabnic ai apus de la ochii mei. Veniți, prietenii mei, rudele și vecinii împreună cu mine, să sărutăm pe acesta, petrecându-l la groapă.

Moartea este ușurare pentru prunci, pentru că s-au arătat neîntinși de relele lumesti și la odihnă și bucurie cerească au ajuns; în sânurile lui Avraam se bucură și cu cetele cele dumnezeiești ale sfinților prunci acum se veseleşe și cu credință dănuiesc, căci s-au mutat curați de stricăciunea cea iubitoare de păcat.

Slavă... glasul al 6-lea:

Durere a fost pentru Adam gustarea din pomul de demult în Eden, când și-a vărsat șarpele veninul, căci prin aceasta a intrat moartea, care mănâncă tot neamul omenesc; ci, venind Stăpânul, a surpat șarpele și nouă odihnă ne-a dăruit. Deci, către Dănsul să strigăm: iartă-ne, Mântuitorule, și pe cel pe care l-ai luat cu sfinții odihnește-l, ca un Iubitor de oameni.

Și acum... a Născătoare:

Schimbarea celor întristați, izbăvirea celor neputincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, miluiește cetatea și poporul, tu, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Ajunșind la mormânt, se zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile dreptilor..., și celelalte; rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și cele multe ale înmormântării; apoi otpustul.

SE CADE A ȘTI că, dacă nu se află scris până la ce vârstă să se săvârșască această slujbă a înmormântării pruncilor, noi credem că se cuvine să se săvârșască până la vârsta de șapte ani a pruncului.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII PREOȚILOR ȘI A DIACONILOR DE MIR

Dacă se va muta către Domnul vreunul din preoți sau diaconii de mir, merg trei preoți și, luându-l de pe pat, îl pun jos, pe o rogojină sau pe un așternut. Și, deoarece nu se cuvine a-l sculda și nici trupul să i se vadă gol, îl dezbracă și-l sterg cu un burete muiat în untdelemn curat, iar unde nu vor avea untdelemn și burete, să aștepte o pânză în apă curată și să-l steargă. După aceea să-l îmbrace mai întâi în hainele ce a purtat și apoi în toate vestimintele preoțești: să-i acopere fața cu un procvă și să se pună pe pieptul lui Sfânta Evanghelie. Apoi preoții se îmbracă cu epitrahilul și felonul, iar protosul face început:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate creștine..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Apoi troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte; după care diaconul rostește ectenia pentru morți, și preotul zice rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., iar după ectenis face stăruie. La rostirea ectenilor și a rugăciunilor din cuprinsul rânduielii înmormântării preoților și diaconilor, numele celor răposați este însoțit de formula "fratele nostru"; (N) preotul sau diaconul, fratele nostru.

Și îndată, ridicând trupul, îl așază în sicriu, apoi îl duc în mijlocul bisericii și pun împrejurul lui patru slesnice, cruci, cu făclii aprinse. Trupul decedatului rămâne în biserică până în ziua înmormântării. În tot acest timp preoții, secinii și credincioșii din parohie fac rugăciuni

pentru cel răposat și privegheri de noapte. În ziua înmormântării, un sobor de preoți, după săvârșirea Sfintei Liturghii, face slujba înmormântării rânduia pentru preoți și diaconii de mir.

După ce protosul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., urmează aceeași slujbă, ca și la mireni, până după terminarea binecuvântărilor (vezi paginile 203-220).

Apoi diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și după ecfonis, troparul: Odihnește, Mântuitorul nostru... Slavă... Și acum... Cel ce din Fecioară ai răsărit... (caută-le tot la înmormântarea mirenilor, pag. 220).

Apoi îndată se cântă ANTIFOANELE

Antifonul întâi, glasul al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule, miluiește-mă ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi, urgisiții, făcându-ne vase de bună trebuință, Ție, Cuvântule.

Slavă... Și acum...

În Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă Acesta spre cineva după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl crește și sus îl așază.

Antifonul al doilea:

De nu era Domnul cu noi, nimeni dintre noi nu s-ar fi putut împotrivi luptei vrăjmașului; căci cei ce biruiesc prin aceasta se înalță.

În dinții lor să nu se prindă sufletul meu ca o pasăre, Cuvântule; vai mie, cum voi scăpa de vrăjmași, fiind iubitor de păcate.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh este îndumnezeirea tuturor, bunăvoința, înțelegerea, pacea și binecuvântarea, pentru că este lucrător deopotrivă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul al treilea

Cei ce se încred în Domnul înfricoșează pe vrăjmași și tuturor sunt minunați, pentru că sus priveșc.

Mântuitorule, ceata dreptilor, avându-Te pe Tine în-tr-ajutor, nu întinde mâinile la nelegiuiri.

Slavă... Și acum...

Sfântului Duh se cuvine stăpânirea peste toate, Căruia se închină oștile cele de sus, împreună cu toată suflarea celor de jos.

După aceea, de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, căci s-a gătit Ție loc de odihnă.

Sîb: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, căci Domnul bine a făcut Ție.

(1) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(IV, 13-17).

Praților, despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca și ceilalți care nu au nădejde. Pentru că, de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, îi va aduce împre-

ună cu El. Căci aceasta vă spunem, după cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiți, pentru că Însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi, cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ție. **Cântărețul:** Și duhului tău. Aliluia, glasul al 8-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

(1) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V, 24-30)

Is-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Adevărat, adevărat, zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Adevărat, adevărat zic vouă, că vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei care vor auzi vor învia. Căci, precum Tatăl are viață în Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață în Sine; și I-a dat putere să facă judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul în care toți

cei din morminte vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei care au făcut cele bune, spre învierea vieții, iar cei care au făcut cele rele, spre învierea osândirii. Eu nu pot să fac de la Mine nimic; precum aud, judec; dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citește această

(1) Rugăciune

Ităpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai nemurire, Care locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce omori și iarăși faci viu; Care duci în iad și scoți; Cel ce cu înțelepciune ai făcut pe om din pământ și ai legiuit să se întoarcă iarăși în pământ, pentru greșala lui, primește sufletul robului Tău și-l odihnește pe dânsul în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov. Și-i dă lui cununa dreptății Tale, parte cu cei mântuiți, în mărirea aleșilor Tăi, ca să ia multă plată în locașurile sfinților Tăi pentru cele ce s-a ostenit în lumea aceasta, pentru numele Tău.

Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu care binecuvântat ești, împreună cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta **SE DEEA L N A**, glasul al 2-lea:

Astăzi mă despart de neamul meu și alerg la Tine, Cel ce singur ești fără de păcat; în corturile dreptilor, cu aleșii Tăi mă odihnește.

Apoi se zice Antifonul întâi, Psalmul 22:

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi.

Aliluia (de 3 ori).

La loc de pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit; sufletul meu l-a întors.

Aliluia (de 3 ori).

Povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui.

Aliluia (de 3 ori).

Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat.

Aliluia (de 3 ori).

Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic.

Aliluia (de 3 ori).

Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Aliluia (de 3 ori).

Slavă... Aliluia (de 3 ori) Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi **TROPARUL** acesta, glasul al 2-lea:

De vreme ce toți mergem la același locaș și sub aceeași piatră vom intra și peste puțin vom fi pulbere, celui adormit

să-i cerem de la Hristos odihnă; căci viața noastră, fraților, este pe pământ ca o jucărie; ceea ce n-am fost ne facem și din ceea ce suntem ne stricăm; vis nestătător suntem, suflare, care nu are putere, zbor de pasăre călătoare, corabie pe mare, care nu lasă urmă. Pentru aceasta să strigăm către Împăratul cel fără de moarte: Doamne, învrednicește de fericirea Ta cea fără de sfârșit pe acesta.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 5-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Tie se cuvine cântare, Dumnezeu, în Sion.

(2) **APOSTOLUL**

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 12-21)

Fraților, precum printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa moartea a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuit în el. Căci, până la Lege, păcatul era în lume, dar păcatul nu se socotește când nu este lege. Ci moartea a împărțit de la Adam până la Moise și peste cei ce nu păcătuiseră, după asemănarea greșelii lui Adam, care este chip al Celui ce avea să vină. Însă, nu e cu greșeala cum e cu harul, căci, dacă prin greșeala unuia, cei mulți au murit, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul Lui au prisosit asupra celor mulți, prin harul unui singur om, Iisus Hristos. Și ce aduce darul nu seamănă cu ce a adus acel unul, care

a păcătuit; căci judecata dintr-unul duce la osândire, iar harul din multe greșeli duce la îndreptare. Căci, dacă prin greșeala unuia moartea a împărătit prin unul singur, cu mult mai mult cei ce primesc prisosința harului și a darului dreptății vor împărăti în viață, prin Unul Iisus Hristos. Așadar, după cum prin greșeala unuia a venit osânda pentru toți oamenii, așa și prin îndreptarea adusă de Unul a venit, pentru toți oamenii, îndreptarea care dă viață; căci, precum prin neascultarea unui om s-au făcut păcătoși cei mulți, tot așa prin ascultarea Unuia se vor face drepti cei mulți. Iar Legea a intrat și ea ca să se înmulțească greșeala; iar unde s-a înmulțit păcatul a prisosit harul; pentru că, precum a împărătit păcatul prin moarte, așa și harul să împărătească prin dreptate, spre viața veșnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

Preotul: Pace ție. **Cântărețul:** Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(2) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(V. 17-24)

 is-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Tatăl Meu până acum lucrează, și Eu lucrez. Deci, pentru aceasta, căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega

sâmbăta, ci și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns Iisus și le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; căci cele ce face Acela, acestea le face și Fiul întocmai. Că Tatăl iubește pe Fiul și-l arată toate câte face; și lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă mirați. Căci, după cum Tatăl scoală morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață celor ce voiește. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, pentru ca toți să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinstește pe Fiul nu cinstește nici pe Tatăl, Care L-a trimis. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel care M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

(2) Rugăciune

 ulțumim Ție, Doamne, Dumnezeuul nostru, că numai Tu ai viață fără de moarte, și slava Ta este neajunsă și mila Ta nemăsurată și iubirea Ta de oameni mai presus de cuvânt, și împărăția Ta nesfârșită, și părănire nu este la Tine, iar pentru toți oamenii ai pus sfârșit obștesc: când se împlinește

firul vieții. Pentru aceasta, Te rugăm, Doamne, Dumnezeu nostru, robului Tău (N), care a fost împreună-slujitor cu noi și a adormit în nădejdea învierii vieții celei veșnice, fă-i odihnă în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacob. Și, precum l-ai pus pe dânsul pe pământ slujitor în Biserică, așa îl arată și în altarul Tău cel ceresc, Doamne. De vreme ce l-ai împodobit pe acesta între oameni cu vrednicie duhovnicească, primește-l neosândit și în mărirea Ta cea hărăzită îngerilor; Tu ai preamărit viața lui pe pământ, și ieșirea vieții lui fă-o ca o intrare între dreptii Tăi cei sfinți și numără sufletul lui cu toți care din veac au bineplăcut Ție.

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin.

Antifonul al doilea, Psalmul 23:

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc în ea.

Aliluia (de 3 ori).

Acesta pe mări l-a întemeiat pe el și pe râuri l-a așezat pe el.

Aliluia (de 3 ori).

Cine se va sui în muntele Domnului și cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

Aliluia (de 3 ori).

Cel nevinovat cu mâinile și curat cu inima, care n-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu vicleșug aproapelui său.

Aliluia (de 3 ori).

Acesta va lua binecuvântare de la Domnul și milostenie de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

Aliluia (de 3 ori).

Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacob.

Aliluia (de 3 ori).

Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori).

Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război.

Aliluia (de 3 ori).

Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori).

Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori).

Slavă... Aliluia (de 3 ori) Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi TROPARUL, această, glasul al 2-lea:

În credință și dragoste, în nădejde și în blândete, în curătenie și în vrednicia preotească, eu bună cinste te-ai înfrumusețat, pururea pomenite. Pentru aceasta, preaveșnicul Dumnezeu, Căruia ai și slujit, va așeza sufletul tău în loc luminos și vesel, unde dreptii se odihnesc; și vei dobândi de la Hristos, la judecată, iertare și mare milă.

Apoi S E D E A L N A, glasul al 5-lea:

Știi, Dumnezeul nostru, că în păcate ne-am născut. Pentru aceasta Te rugăm, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni, pe acesta, ce s-a mutat de la noi, odihnește-l, trecându-i ca un Bun păcatele, pe care, ca un om muritor, le-a făcut în viață.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte, Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(3) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 1-11)

raților, vă aduc aminte Evanghelia pe care v-am binevestit-o, pe care ați și primit-o, întru care și stați, prin care și sunteți mântuiți; cu ce cuvânt v-am binevestit-o – dacă o țineți cu tărie, afară numai dacă n-ați crezut în zadar – căci v-am dat, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit

pentru păcatele noastre, după Scripturi; și că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi; și că S-a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece; în urmă S-a arătat deodată la peste cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit; după aceea S-a arătat lui Iacob, apoi tuturor Apostolilor; iar la urma tuturor, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie. Căci eu sunt cel mai mic dintre Apostoli, care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Dar, prin harul lui Dumnezeu, sunt ceea ce sunt; și harul Lui care este în mine n-a fost zadarnic; ci m-am ostenit mai mult decât ei toți. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine. Deci, ori eu, ori aceia, așa propovăduim și voi așa ați crezut.

Preotul: Pace ție. Citețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Și pomenirea lui în neam și în neam.

(3) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 35-39)

is-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am spus vouă că M-ați și văzut și nu credeți. Tot ce-Mi dă Tatăl va veni la Mine; și pe cel

care vine la Mine nu-l voi da afară, pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui care M-a trimis pe Mine. Și aceasta este voia Celui care M-a trimis ca, din toți pe care mi i-a dat Mie, să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua cea de apoi.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citește această

(3) Rugăciune

Doamne al puterilor, Cel ce ești bucuria celor întristați și mângâierea celor ce plâng și sprijinitor al tuturor celor slabi de inimă, mângâie cu milostivirea Ta pe cei cuprinși de plângere pentru fratele nostru, preotul (N) cel adormit; vindecă toată durerea care este pusă acum în inima lor; și fă odihnă în sâmurile lui Avraam robului Tău, preotul (N) întru nădejdea învierii vieții celei veșnice.

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase Dumnezeu nostru, și Tie slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de-viață-făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Antifonul 3, Psalmul 83:

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului.

Aliluia (de 3 ori).

Inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu cel viu.

Aliluia (de 3 ori).

Că pasărea și-a aflat casă și turtureana cuib, unde-si va pune pui săi; altarele Tale, Doamne al puterilor, împăratul meu și Dumnezeu meu.

Aliluia (de 3 ori).

Fericțiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda.

Aliluia (de 3 ori).

Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; sușuri în inima sa a pus.

Aliluia (de 3 ori).

În valea plângerii, în locul care i-a fost pus; că binecuvântare va da Cel ce pune lege.

Aliluia (de 3 ori).

Merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeu dumnezeilor în Sion.

Aliluia (de 3 ori).

Doamne, Dumnezeu puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeu lui Iacob!

Aliluia (de 3 ori).

Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută spre fața unsului Tău!

Aliluia (de 3 ori).

Că mai bună este o zi în curțile Tale, decât mii.

Aliluia (de 3 ori).

Ales-am a fi lepădat în Casa lui Dumnezeu, mai vârtos decât a locui în locașurile păcătoșilor.

Aliluia (de 3 ori).

Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu har și mărire va da.

Aliluia (de 3 ori).

Dumnezeu nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate.

Aliluia (de 3 ori).

Doamne al puterilor, fericit este omul care nădăjduiește în Tine.

(de 3 ori).

Slavă... Aliluia (de 3 ori) Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi TROPARELE acesten, glasul al 2-lea:

Frații mei cei iubiți, nu mă uitați pe mine când lăudați pe Domnul, ci vă aduceți aminte de dorul și de dragostea mea. Aduceți-vă aminte și de frăție, și rugați pe Dumnezeu să mă odihnească pe mine cu dreptii.

Fără de veste a venit asupra mea moartea și m-a despărțit astăzi de al mei; ci, Hristoase, Cel ce m-ai mutat, în locuri răcoroase odihnește-mă.

Apoi: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii... (caută la pag. 10-11).

Și dacă va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Sufletul lui întru bunătăți se va sălăslui și seminția lui va moșteni pământul.

Stih: Către Tine, Doamne, am strigat.

(4) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XV, 20-28)

Leaților, Hristos a înviat din morți, fiind începutură a învierii celor adormiți. Că, de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților. Și, precum întru Adam toți mor, așa și întru Hristos, toți vor învia. Ci fiecare în rândul cetei sale; început este Hristos; apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui. După aceea, fi-va sfârșitul, când Domnul va da împărăția lui Dumnezeu Tatăl, când va nimici orice domnie și orice stăpânire și orice putere. Căci El se cuvine să împărătească până ce va pune pe toți vrăjmașii Săi sub picioarele Sale. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, este moartea. Căci toate le-a supus sub picioarele Lui. Dar, când zice Scriptura că toate l-au fost supuse Lui, învederat este că afară de Cel care l-a supus Lui toate. Iar când toate se vor supune Lui, atunci și Fiul însuși Se va supune Celui ce l-a supus Lui toate, ca Dumnezeu să fie totul întru toate.

Preotul: Pace ție, Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit bărbatul, care se teme de Domnul.

Stih: Puternică va fi pe pământ seminția lui.

(4) EVANGHELIA

Diaconii: Întelepţiane, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI. 40-44)

Is-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul şi crede în El să aibă viaţă veşnică şi Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sunt pâinea care s-a pogorât din cer. Şi ziceau: Au nu este Acesta Iisus, Fiul lui Iosif, şi nu ştim noi pe tatăl Său şi pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am pogorât din cer? Iisus a răspuns şi le-a zis: Nu murmuraţi între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis; iar Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

După aceea Fericitirile, glasul al 2-lea:

Pomeneste-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiţi cei flămânzi şi însetaţi de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.

De demult, Adam, gustând din rodul pomului, din rai a fost izgonit; iar tâlharul, fiind spânzurat pe cruce şi mărturisindu-Te pe Tine Dumnezeu, în rai a fost aşezat. Şi noi, care am fost mântuiţi prin patima Ta, Stăpâne, urmând tâlharului, cu credinţă strigăm: pomeneste-ne şi pe noi, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Luând ţărână din pământ Tu, Cel ce m-ai zidit, ai plămuit trupul meu după sfatul cel dumnezeiesc, şi, suflând cu suflarea Ta cea purtătoare de viaţă, prin poruncă sfântă, ai pus în mine sufletul; dar, supunându-mă stricăciunii păcatului, m-ai chemat iarăşi la Tine, Iubitorule de oameni, prin milostivirea Ta cea mare. Ci odihneşte, Dumnezeu, cu sfinţii Tai, pe cel pe care l-ai luat.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Despărţirea sufletului de trup este taină înfricoşătoare şi înspăimântătoare pentru toţi; căci sufletul se duce tânguindu-se, iar trupul se acoperă, fiind dat pământului. Pentru aceasta, şi noi, cunoscând moartea trupului, să alergăm cu lacrimi la Mântuitorul, strigând: pomeneste-ne şi pe noi, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei prigonii pentru dreptate, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Pentru ce mă tânguieşti cu jale, oamenilor, pentru ce vă tulburaţi în deşert, grăieşte cel adormit către toţi. Moartea este odihnă pentru toţi, precum am auzit glasul lui Iov, care zice:

moartea este odihna omului. Cî odihnește, Dumnezeu, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Fericiți veți fi, când, din pricina Mea, vă vor ocări pe voi și vă vor prigonii și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Preaînțeleptul Pavel a vestit lămurit mai dinainte mutarea, învățând pe toți că morții se vor scula nestricați și noi ne vom schimba, la porunca lui Dumnezeu. Pentru aceasta, trâmbița va răsună înfricoșător și pe cei adormiți din veac îi va scula din somn. Cî odihnește, Dumnezeu, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Adormitul care zace în groapă, cu bună cucernicie strigă tuturor: veniți la mine pămîntenilor și vedeți frumusețea trupului înegrită toată. Din aceasta, fraților, cunoscând sfârșitul, să alergăm la Mîntuitorul, cu lacrimi strigând: odihnește, Dumnezeu, cu sfinții Tăi, pe acesta pe care l-ai luat.

Slavă... și acum... a Născătoare!

Mai presus de fire în pîntecele tău, stăpână, fără sămîntă ai zămislit pe Dumnezeu cel preaveșnic și cu trup L-ai născut, Dumnezeu și om, fără schimbare și fără amestecare. Pentru aceasta și noi, pururea cunoscându-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu, lui Dumnezeu celui născut din tine, cu credință strigăm: pomenește-ne și pe noi, Hristosule, întru împărăția Ta.

Și dacă va fi diacon zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul și dubulul tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui.

(5) APOSTOLEL

Diaconul: Înțelepciune,

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XIV, 6-9)

Fraților, cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul; și cel ce nu ține ziua, nu o ține pentru Domnul. Și cel ce mănâncă, pentru Domnul mănâncă, căci mulțumește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu. Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. Că, dacă trăim, pentru Domnul trăim și, dacă murim, pentru Domnul murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, suntem ai Domnului. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpânească și peste morți și peste vii.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

(5) EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire:

(VI, 48-54)

Is-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu mai moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a

pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu. Deci iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea trupul Său ca să-l mâncăm? Și le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel care mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

După aceea Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule...

(cântă-l la pag. 185).

Și îndată, C A N O N U L.

Cântarea 1, glasul al 6-lea:

Irmos: Pe Cel ce cu valul mării a acoperit de demult pe Faraon...

Stih: Odihnește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău.

La Tine, Făcătorul de bine și Stăpânul tuturor, Hristoase, cădem cu lacrimi fierbinți, strigând cu plângere această cântare de îngropare: pe credinciosul robul Tău odihnește-l ca un milostiv.

Învrednicește-l, Cuvinte sfinte, să stea de-a dreapta Ta împreună cu aleșii Tăi, pe acesta ce a murit întru nădejdea învierii, Iubitorule de oameni, cu osârdie ne rugăm cu glas de laudă.

În cinstita împărăție crească pe alesul robul Tău cel mutat de pe pământ, învrednicește-l, Iubitorule de oameni, luminat să se bucure, trecându-i lui greșelile sufletești, ca un îndurat.

Slavă...

Vai mie! Ca iarba este mărirea lumească: când a înflorit, îndată s-a uscat. Unde este în groapă vrednicia? Unde este acolo chipul sau frumusețea? Pentru aceasta iartă, Doamne, pe robul Tău, ca un îndurat.

a Născătoare:

După datorie toți cu dragoste te laudăm, pe tine, Fecioară preacurată, Marie, Maica lui Dumnezeu, căci ai pururea ne-adormit ochiul rugăciunii tale; izbăvește-ne pe noi acum de păcate și din judecata morții.

Cântarea a 3-a:

Irmos:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu...

Nu este om pe pământ care n-a greșit, Cuvântule. Pentru aceasta primește, prin noi smeriții, rugăciunea și lasă, iartă, Mântuitorule, robului Tău toate greșelile.

Cine este iubitor de oameni ca Tine, Doamne milostive, Care, cu puterea Ta cea mare, ierți păcatele și ale celor vii și ale celor morți? Pentru aceasta mântuiește și pe robul Tău.

Slavă...

Chemării celei de sus, Mântuitorule, arată-l moștenitor pe acesta ce cu credință s-a mutat, primind rugăciunea cea din urmă a lacrimilor lui. Cel ce singur ești fără de păcat.

a Născătoare:

Ceea ce ești cu adevărat stăpâna noastră, Preasfântă Fecioară, nu înceta rugând pe Dumnezeu, pe Care L-ai

născut, să învrednicească de împărăția Sa pe acesta ce s-a mutat în credință.

Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeuul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Ectenia mică, S E D E A L N A,

glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sunt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase, Dumnezeule, pe robul Tău acesta, mutat de la noi, odihnește-l, ca un Iubitor de oameni.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă părăsi; pe mine ajutorului omenească nu mă încredința, ci singură mă apără și mă miluiește.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Pogorârea Ta cea dumnezeiască de pe cruce...

Pe cei ce s-au mutat îi așteaptă judecata cea nemitar-nică a zilei aceleia de înfricoșătoare amenințare; de aceea cu stăruință să cerem, prin credință, de la Hristos, învierea.

Ca pe cei care, prin pocăință, Ți-a aprins Ție făclie luminoasă, Hristoase, înainte de moarte, pe robul Tău, Stăpâne, îndurate Mântuitorule, de cămara Ta cea luminată învrednicește-l.

Slavă...

Când vei descoperi toate cele ascunse și vei vădi, Hristoase, păcatele noastre, miluiește-l pe acesta pe care l-ai luat, Doamne, aducându-Ți aminte de mărturisirea lui, Bunule.

Și acum..., a Născătoarei:

Nu uita pe cei ce strigă cu osârdie către tine plângând, Sfântă Născătoare de Dumnezeu; ceea ce ești bună, roagă-te să afle odihnă pentru toate credincioșii robii tău acesta care s-a mutat.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Dumnezeiești arătării Tale, Hristoase...

În ceata aleșilor și în desfătarea raiului, Îndurate, sălășluiește pe acesta pe care în credință l-ai mutat dintre noi; că Tu, Mântuitorul nostru, ai pus dumnezeiască pocăință tuturor oamenilor celor ce greșesc, ca un Stăpân, și pe acesta învrednicește-l de împărăția Ta.

Cu putere, ca un Dumnezeu, miluiește ca un Stăpân făptura Ta, la a cărei lege omenească Te-ai supus, Doamne, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta ușurează, iartă, Mântuitorule, păcatele acestuia care în credință s-a mutat, și-l învrednicește pe dânsul de împărăția Ta.

Slavă...

Nimeni nu va scăpa acolo de înfricoșătorul scaun al judecății Tale: toți împărații și puternicii, împreună cu robii

vor sta înainte, și glasul cel înfricoșător al Judecătorului va chema popoarele cele păcătoase la judecata osândei; din care, Hristoase, izbăvește pe robul Tău.

Și acum..., a Născătoare!

Din tine S-a născut mai presus de fire Izbăvitorul firii omenesti, pe Care, Fecioară nenuntită, cu osârdie roagă-L, să scoată pe toți din chinuri și din nevoi și din chinurile cele înfricoșătoare ale iadului; și mântuiește pe acesta care acum în credință s-a mutat.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marea vieții văzând-o înălțându-se...

Moartea și groapa și judecata care vâdește toate faptele ne așteaptă pe noi; din aceasta mântuiește, Iubitorule de oameni, pe robul Tău, pe care acum l-ai mutat.

Deschide, Mântuitorul meu, acestuia ce s-a mutat, ușa milei Tale, rugăm-ne Ție, Hristoase, ca, făcându-l părtaş la veseli stăpânirii Tale, să se bucure întru mărire.

Slavă...

Izbăvește de greșeli cu mila Ta, Mântuitorule, pe robul Tău, pe care acum în credință l-ai mutat; căci nu se îndreptează nimeni numai din faptele omenesti, Iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoare!

Omorârea morții și pierderea blestemului fiind Ziditorul. Care cu trup S-a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, pe toți cei morți îi mântuiește ca un bun și de oameni iubitor.

Irmosul:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viața mea, Mult-milostive.

Diaconul rostește ectenia: Iară și iară, cu pace Domnului să ne rugăm..., și celelalte, iar preotul rugăciunea: Dumnezeul duhurilor...

După aceea C O N D A C U L, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

ȘI TROPARELE acestea:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare, cântând: Aliluia.

Cu osârdie mă rog să ascultați ceea ce cu durere spun către voi, căci am făcut plângerea aceasta, că doar aș afla pe cineva spre folos; dar când veți rosti acestea, aduceți-vă aminte de mine, cel ce eram cândva cunoscut de voi; că de multe ori am intrat împreună în casa lui Dumnezeu și împreună am cântat: Aliluia.

Veniți toți, adunați-vă și, șezând, ascultați cuvânt: fraților, înfricoșătoare este judecata înaintea căreia toți vom sta; nu este acolo nici rob, nici slobod; nu este acolo nici mare, nici mic, ci toți ne vom înfățișa goi. Pentru aceasta, bine este să cântăm neîncetat cântarea: Aliluia.

Să plângem toți cu lacrimi când vedem trupul zăcând, și, apropiindu-ne, toți să-l sărutăm și să zicem unele ca acestea.

către dănsul: iată, ai lăsat pe cei ce te iubesc și mai mult nu vei mai grai cu noi, o, prietene! Pentru ce nu grăiești, precum grăiai, cu noi? Ci faci, așa, fără să cânti cu noi: Aliluia.

Ce amare sunt cuvintele celor ce mor, pe care le zic când se duc de aici: fraților, de frați mă despart, pe toți prietenii îi las și mă duc; dar încotro mă duc nu știu, sau cum va fi acolo, nu cunosc; numai Dumnezeu, Cel ce m-a chemat, știe. Ci voi faceți-mi pomenire cu cântarea: Aliluia.

Oare, unde se duc acum sufletele? Oare, cum petrec acum acolo? Aș dori să știu taina, dar nu este nimeni în stare să mi-o spună. Oare, și ei își aduc aminte de ai lor, precum noi de dânsii? Sau poate că ei au uitat pe cei ce-i tânguiesc pe dânsii și fac cântarea: Aliluia.

Petreceți, prietenilor, pe cei morți și degrab duceți-vă la mormânt și acolo cu osârdie priviți și fiți gata, pentru că tinerețea piere acolo și orice vârstă se vestejește acolo; acolo este țărână și pulbere și viermi; acolo este numai tăcere și nu este nici unul să grăiască: Aliluia.

Iată, acum mă vedeți zăcând și mult nu voi mai sta înaintea voastră; iată limba a amuțit, iată buzele stau nemișcate. Rămâneți sănătoși, prietenilor și fiilor; mântuiți-vă, fraților; mântuiți-vă, cunoscuților, căci eu în calea mea merg. Ci faceți pomenire de mine cu cântarea: Aliluia.

Nici unul din cei de acolo n-a înviat ca să spună nouă cum petrec frații de altădată sau nepoții cei duși mai înainte la Domnul. Pentru aceasta, adesea zicem între noi: oare, putem să ne vedem acolo unul cu altul? Oare, putem să zicem acolo cântarea: Aliluia?

Ne ducem pe calea cea veșnică, stând ca niște vinovați înaintea lui Dumnezeu celui veșnic, toți privind cu fețele în

jos. Unde va fi atunci frumusețea? Unde va fi avuția? Unde va fi atunci mărirea vieții acesteia? Nici una dintr-acestea nu ne va ajuta nouă acolo, fără numai zicând neîncetat cântarea: Aliluia.

De ce te tulburi în deșert, omule? Încă un ceas și toate trec. În iad nu este pocăință, nu este acolo nici un fel de odihnă; acolo-i viermele cel neadormit; acolo totul este întinerie și beznă; acolo am să fiu eu osândit, căci nu m-am nevoit nicidecum ca să zic adesea cântarea: Aliluia.

Nimic nu se uită așa de lesne ca omul când se desparte de om; căci, deși ne aducem aminte de el câtăva vreme, repede uităm de moartea lui, ca și cum n-ar fi fost; chiar și părinții uită cu totul pe fiii lor, pe care i-au născut și i-au crescut și în lacrimi i-au petrecut cu cântarea: Aliluia.

Vă aduc aminte vouă, fraților, fiilor și prietenilor, să nu mă uitați când vă rugați către Domnul; vă rog și iar vă rog și vă poftesc: țineți minte acestea și tânguți-mă ziua și noaptea. Ca Iov către prietenii lui, zic și eu către voi: ședeți iarăși să zicem: Aliluia.

Părăsind toate, ne ducem și ne vom înfățișa goi și amărâți, că frumusețea ca iarba se vestejește; dar noi ne înșelăm, oamenilor; gol te-ai născut, o, ticălosule, și cu totul gol vei sta acolo de față; să nu te amăgești cu mintea, muritorule, a trăi în desfătare în viață, ci numai suspină pururea cu plângere: Aliluia.

Dacă ai miluit, omule, pe vreun om, și tu acolo vei fi miluit; dacă te-ai îndurat de vreun orfan, și tu acolo vei afla îndurare; dacă ai scăpat pe cineva din nevoie, și tu vei fi mântuit acolo din nevoie; dacă ai adăpostit pe vreun gol în viață, și pe tine te va adăposti acolo cântarea: Aliluia.

Cumplită este calea pe care mă duc și pe care niciodată n-am mai umblat; și locul acela îmi este necunoscut, unde nimeni nicidecum nu mă cunoaște; înfricoșător lucru este să vezi pe cei ce ne conduc, dar și mai înfricoșător este să vezi pe Cel ce ne-a chemat, Stăpânul vieții și al morții, Care ne cheamă pe noi acolo, când vrea: Aliluia.

Noi, dacă mergem dintr-o țară într-altă țară, avem nevoie de călăuzire. Ce să facem când ne vom duce în țara pe care nicidecum n-o cunoaștem? Multe călăuze îți trebuie ție, atunci, multe rugăciuni trebuie să mergă împreună cu tine, ca să se păzească ticălosul suflet, până să ajungă la Hristos și să zică către Dănsul: Aliluia.

Cei ce se supun patimilor trupesti, acela nu vor avea acolo nicidecum iertare, căci acolo vor fi învinuitori înfricoșători; acolo și cărțile se vor deschide. Încotro vei privi atunci, omule, sau cine-ți va ajuta ție acolo, atunci? Fără numai dacă ai făcut vreun bine, când ai fost viu, și dacă ai făcut bine săracilor, cântând: Aliluia.

Ținerile și frumusețea trupului, în vremea morții, se vestejesc; limba atunci arde cumplit și gâtul uscat se aprinde; atunci frumusețea ochilor se stinge și toată podoba obrazului se schimbă, iar frumusețea glasului se destramă și de acum încetează a mai zice adesea: Aliluia.

Înștiți-vă acum, liniștiți-vă, pentru cel mort: liniștiți-vă, încetând tânguirea; priviți taina cea mare, căci ceasul este înfricoșător; tăceți, ca să plece cu pace sufletul, că în mare nevoie se află, și cu multă frică se roagă lui Dumnezeu: Aliluia.

Eu am văzut prunc murind și mi-am tăgăuit viața, pentru că se tulbura cu totul și tremura; iar când l-a venit ceasul striga: tată, ajută-mi! mame, scapă-mă! și nu era nimeni în

stare să-l ajute, ci, numai văzându-l, se măhneau și-l plângeau la groapă, cu cântarea: Aliluia.

Căți n-au fost răpiți fără de veste din cămările lor de nuntă, în mormânt, căci s-au însoțit cu însoțire veșnică și au pricinuit tânguire nesfârșită și nu s-au mai sculat din cămara lor de nuntă! În timpul în care a fost nunta, în același timp a fost și groapa; în timpul în care a fost însoțirea, în același timp și despărțirea; în același loc răsul, în același loc și plânsul, împreună și cântarea: Aliluia.

Ne bucurăm, chiar numai auzind, că acolo este veșnică lumină, că acolo este Izvorul vieții noastre și că acolo este desfătarea cea veșnică; acolo este raiul, unde toate sufletele dreptilor se bucură. Să ne adunăm și noi toți în Hristos, ca să strigăm așa lui Dumnezeu: Aliluia.

Preasfântă Fecioară nenunțată, care ai născut Lumina cea neapropiată, te rog și cu smerenie cad înaintea ta și cer ție: nu înceta a ruga pe Domnul pentru adormitul robul tău, Preacurată, ca să aile acolo iertare greșelilor, în ziua judecării, Preasfântă, că îndrăznire ai pururea să te rogi Fiului tău: Aliluia.

Apoi iarăși: C O N D A C U I

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Cântarea a 7-a:

Imn: Măne de negrăit...

De focul gheenei și de hotărârea cea înfricoșătoare, ca un îndurat, Hristoase, izbăvește pe robul Tău, pe care în credință l-ai luat din acestea de acum, și-l dă lui să-ți cânte Ție: Izbăvitorule, Dumnezeule, binecuvântat ești.

În pământul celor blânzi şi în desfătarea raiului, pe robul Tău cel adormit întru credinţă, învrednicindu-l de locaşul mării celei minunate, Dumnezeu, dă-i să-Ţi cânte Ție: Izbăvitorule, Dumnezeu, binecuvântat ești.

Slavă...

Mare este judecata, dar urgia gheenei este de negrăit, fraților, căci acolo sufletele ard dimpreună cu trupurile și cu durerea lacrimăză, strigând: Izbăvitorule, Dumnezeu, binecuvântat ești.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe cei ce neînețat te laudă pe tine, Maica lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, fără prihană, curată, pe cei vii purarea păzește-i cu rugăciunile tale, pe cei muți scoate-i din foc, ca să strige: Izbăvitorule, Dumnezeu, binecuvântat ești.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Înfricoșază-te, teme-te, cerule...

O, ce ceas înfricoșător așteaptă pe păcătoși, fraților! O, ce frică îi va cuprinde, atunci când focul gheenei îi va mistui și șarpele cel târător îi va înghiți! Pentru aceasta, Hristoase îndurate, izbăvește-ne de ziua cea înfricoșătoare a gheenei.

O, de ce bucurie vor avea parte dreptii, când va veni Judecătorul, căci acolo s-au gătit cărări și raiul și toată împărăția lui Hristos; întru acestea fă, Hristoase, ca robii Tăi să se veselească împreună cu sfinții Tăi, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cine va putea îndura, Hristoase, amenințarea venirii Tale celei înfricoșătoare? Atunci cerul se va zbate ca o hârtie bătută de vânt și vor cădea stelele; toată făptura se va clătina

de frică și lumina se va schimba. Atunci iartă, Cuvântule, pe acesta ce s-a mutat de aici.

Și acum..., a Născătoarei:

Fiul, pe Care L-ai întrupat mai presus de fire, curată, este Judecătorul celor vii și al celor morți; El judecă tot pământul și mântuiește din chinuri pe care vrea și mai vătos pe cei ce cu dragoste se închină Lui și pe tine te laudă întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Nu vă tânguți toți cei ce ați murit în credință, căci Hristos pentru noi a răbdat cu trupul și crucea și îngroparea, și a făcut fii ai nemuririi pe toți care strigă către Dânsul: să nu intri la judecată cu robii Tăi.

Ca unii care am adormit în nădejdea dumnezeieștii învieri, noi, credincioșii, am aflat viața cea în Hristos a tuturor. Dar acolo, fraților, ne așteaptă judecată multă și nimeni nu se mântuiește în iad. Dar voi, rugați-vă lui Hristos pentru toți.

Slavă...

În neîmbătrânitoare mărirea Ta și în desfătarea raiului, așază-l, Bunule, pe acesta ce s-a mutat acum de la noi, căci în dreaptă credință și în pocăință a alergat la Tine cu credință; fă-l pe dânsul părtaș ales al împărăției Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe tine, ca pe Maica vieții, ceea ce ești mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cu dreaptă credință te lău-

dăm credincioșii, că noi cei ce eram morți mai înainte, prin tine făcându-ne fără moarte, am aflat viață, și, iată, cântare aducem ție.

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care slăvindu-L cu oștile îngerești, pe tine te ferim.

Apoi diaconul rostește ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... și **preotul rugăciunea:** Dumnezeul duhurilor...

Apoi LUMINĂNDĂ

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, căci m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, slavă Ție.

Și stihurile acestea:

Stih 1: Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului, așa va înflori.

Stih 2: Că duh a trecut printr-însul și nu va fi.

Stih 3: Și adevărul Domnului rămâne în veac.

Și, după fiecare stih, se zice luminându, apoi: Slavă... Și acum... a Născătoare!

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintr-însa S-a născut Hristos, izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ție.

Și îndată laudele; apoi stihurile următoare, glasul al 6-lea:

Podobie: Cea deznădăduită pentru viață...

La Tine s-a mutat sfințitul Tău slujitor, îndumnezeindu-se acum, prin taina cea făcătoare de viață, Hristoase. Primește sufletul lui ca pe o pasăre în mâinile Tale, Mântuitorule; așază-l pe el în curțile Tale cu cetele îngerilor și odihnește pe

acesta pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, pentru mare mila Ta (de două ori).

Străină este taina morții, pentru că vine asupra tuturor fără de veste; firea se strică; moartea ia cu sila pe bătrâni, pe dregători, pe cărturari, pe dascăli și pe cei care cugetă cele deșarte; surpă pe episcopi, pe păstori și pe tot omul muritor. Ci să strigăm cu lacrimi: pe acesta, pe care l-ai luat cu porunca Ta, Doamne, odihnește-l pentru mare mila Ta.

Viețuind întru dreapta credință și înfrumusețat fiind preotul Tău, Hristoase, jertfitorul și slujitorul dumnezeieștilor Taine, cu dumnezeiasca Ta poruncă, s-a mutat din tulburările cele lumești. Pe acesta, ca pe un preot al Tău, Mântuitorule, primindu-l, mântuiește-l; și pe acesta, pe care l-ai luat cu porunca Ta, odihnește-l cu dreptii pentru mare mila Ta.

Slavă... Și acum... a Născătoare!

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Apoi diaconul rostește: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina. **Iar cântăreșii citesc:** Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă... Învrednicește-ne, Doamne.

Diaconul rostește ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... Încă ne rugăm pentru odihna sufletului... Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor...

Iar preoții toți zic în taină rugăciunea: Dumnezeul duhurilor..., **ecfomis:** Că Tu ești învierea...

Apoi stihurile acestea ale lui Ioan Damaschin, glasul I:

Care desfătare lumească este lipsită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate mai înșelătoare decât visurile; o

clipă numai, și pe toate acestea moartea le primește. Ci, în lumina feței Tale, Hristoase, și în îndulcirea frumuseții Tale, pe cel pe care l-ai ales odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Stih: Domnul mă va paște și nimic nu-mi va lipsi.

Mântuitorul meu, cu fapta arăți că Tu ești învierea tuturor; cu cuvântul, Cuvântule, pe Lazăr l-ai înviat din morți; atunci înucietorile s-au sfărâmat și porțile iadului s-au cutremurat; atunci moartea oamenilor s-a arătat ca un somn. Ci Tu, Care ai venit să mântuiești zidirea Ta, nu să o osândești, pe acesta, pe care l-ai ales, odihnește-l ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum..., a Născătoareei:

Ocroitoare caldă te-ai arătat tuturor, Născătoare de Dumnezeu; acoperământ și tărie de la Dumnezeu tuturor celor ce aleargă la tine, celor din nevoi ajutoare, celor robiți, grabnică izbăvire, căci pe tine te-a pus Hristos sprijin și scut și zid nestrucăvat împotriva vrăjmașilor, iar pentru neputincioși tărie nebiruită, și dătătoare de pace sufletelor noastre.

Stihirile, glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul când se desparte de trup! Vai, câtă lacrimăză atunci, și nu este cine să-l miluiască pe dânsul; către îngeri ridicându-și ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-și, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubii mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, adormitului să-i cerem odihnă de la Hristos, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Către Domnul când m-am necăjit, am strigat și m-a auzit.

Veniți cu toții să vedem minune mai presus de minte, că cel ce ieri cânta cu noi, acum zace mort. Veniți să cunoaștem cum, peste puțin, și noi, cei tulburați, ne vom sfârși; cum cei ce se ungeau cu miruri zac greu mirosind; cum cei ce se împodobeau cu aur zac fără podoabă și fără chip? Pentru aceasta, iubii mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, celui mutat să-i cerem de la Hristos odihnă, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Doamne, izbăvește sufletul meu de buze viclene.

Mântuiește-te, viață deșartă, mântuiți-vă toți, prieteni, rude și fii; iată, eu merg acum pe o cale, unde n-am călătorit niciodată; ci, aducându-vă aminte de dragostea mea cea către voi, veniți, întovărășiți-mă și dați gropii acest lut al meu, iar pe Hristos, Care va judeca smeritul meu suflet, cu lacrimi rugați-L să mă izbăvească de focul cel nestins.

Slavă... Și acum..., a Născătoareei:

Ușă neumblată, tainic pecetluită, binecuvântată, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeu, ca să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 3-lea:

Deșertăciuni sunt toate cele omenești. Câte nu rămân după moarte! Nu merge cu noi bogăția, nu ne însoțește mărirea, căci, venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta, lui Hristos celui fără de moarte să-l strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

Iată, zac, iubiții mei frați, în mijlocul tuturor, amuțit și fără glas; gura a tăcut, limba a încetat și buzele s-au lipit; mâinile și picioarele s-au legat, chipul s-a schimbat, ochii s-au stins și nu văd pe cei ce plâng; auzul nu primește strigarea celor ce se tânguiesc, nările nu simt mireasma tămâiei; dar dragostea cea adevărată niciodată nu moare; pentru aceasta, rog pe toți cunoseuții și prietenii mei, să faceți pomenire pentru mine, ca, în ziua judecării, să aflu milă la judecata cea înfricoșătoare.

Stih: Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și până în veac.

O, oamenilor, pentru ce ne tulburăm zadarnic? Calea pe care alergăm este repede și scurtă; fum este viața; abur, cenușă și țărână ne facem peste puțin și ca floarea ne veștejim. Pentru aceasta să strigăm lui Hristos, Împăratului celui nemuritor: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Liman de mântuire te avem, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, noi, cei învăluți în marea vieții. Pentru aceasta, roagă-te lui Dumnezeu. Care S-a întrupat din tine mai presus de fire și în chip de negrăit S-a făcut om, ca să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 4-lea:

Unde este dezmiardarea cea lumească? Unde este nălcirea celor trecătoare? Unde este aurul și argintul? Unde este mulțimea slugilor și strigarea? Toate sunt țărână, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să strigăm Împăratului celui

fără de moarte: Doamne, de veșnicele Tale bunătăți învrednicește pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l pe dânsul întru fericirea cea neîmbătrânitoare.

Stih: Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.

A venit asupra-mi moartea ca un fur; a venit stricătorul și m-a surpat; a venit și, ca și cum n-aș fi fost, m-a arătat; a venit și, pământ fiind eu, ca și cum n-aș fi fost, zac; cu adevărat vis, cu adevărat nălucire suntem noi muritorii. Ci veniți să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, pe acesta ce s-a mutat de la noi, învrednicește-l de veșnicele Tale bunătăți, odihnindu-l pe dânsul în viața cea neîmbătrânitoare.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei:

Una curată și preacinstită Fecioară, ceea ce pe Dumnezeu mai presus de fire L-ai născut, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Stihirile, glasul al 5-lea:

Adusu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: eu sunt pământ și țărână; și iarăși m-am uitat în mormânt și am văzut oase goale și am zis: Oare, cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu dreptii pe robul Tău.

Stih: Au stat picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime.

Tu ai zis, Hristoase: cel ce crede în Mine nu va vedea moarte, ci, precum Eu sunt Lumină din Lumină, așa vor lumina cu Mine cei ce Mă caută; iar cei ce sunt împreună cu

Mine se vor bucura de mărirea cea dumnezeiască, de care învredniceşte, Preabunule, pe robul Tău, cel plecat la Tine, iubitorule de oameni, dând iertare greşelilor lui.

Slavă... Şi acum..., a Născătoare:

Tie ne rugăm, ca Maicii lui Dumnezeu; binecuvântată, roagă-te să ne mântuim noi.

Stihurile, glasul al 6-lea:

Început şi temei mi-a fost mie hotărârea Ta de a mă zidi; căci, voind să mă faci fiinţă vie din firea cea nevăzută şi din cea văzută, ai plăsmuit trupul meu din pământ şi mi-ai dat suflet, prin însuflarea Ta cea dumnezeiască şi făcătoare de viaţă. Pentru aceasta, Hristoase, odihneşte pe robul Tău, în latura celor vii şi în locaşurile dreptilor.

Stih: Către Tine, Cel ce locuieşti în cer, am ridicat ochii mei.

Cinstit-ai cu chipul Tău zidirea mâinilor Tale, Mântuitorule, că ai zugrăvit în chip trupesc asemănarea fiinţei Tale celei înţelegătoare, căreia şi părtaş pe mine m-ai făcut, punându-mă să stăpânesc pe pământ făpturile după libera mea voie. Pentru aceasta, Mântuitorule, odihneşte pe robul Tău, în latura celor vii şi în locaşurile dreptilor.

Slavă... Şi acum..., a Născătoare:

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, singură curată şi binecuvântată; pentru aceasta, neîncetat laudându-te, te mărim.

Stihurile, glasul al 7-lea:

După chipul şi după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om şi l-ai pus în rai să stăpânească făpturile Tale; dar, din pizma diavolului, fiind amăgit, s-a făcut părtaş mîncării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta, l-ai osândit să se întoarcă iarăşi în pământul din care a fost luat, Doamne, şi să-şi ceară odihnă.

Stih: Cât sunt de iubite locaşurile Tale, Doamne.

Moartea, cea dată firii noastre celei din Adam, dezleagă toată întristarea; căci ne-am făcut stricăcioşi, făcându-ne părtaş mîncării; să cunoaştem dar că, fiind zidiţi din pământ, vom deveni iarăşi pulbere, ţărână precum eram mai înainte. Pentru aceasta, cu glas de plângere pe Făcătorul să-L rugăm, ca să dăruiască adormitului iertare şi mare milă.

Slavă... Şi acum..., a Născătoare:

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, zid nesurpat şi nădejde te-au agonisit credincioşii. Pentru că ştii că firea noastră este amestecată cu toate păcatele, nu înceta, stăpână, a te ruga pentru robii tăi, care au adormit în credinţă, ca Fiul tău şi Dumnezeu să dea lor iertare, când va şedea la judecată, ca toţi să te ferim.

Stihurile, glasul al 8-lea:

Plâng şi mă tânguiesc când gândesc la moarte şi văd în morminte frumuseţea noastră, cea zidită după chipul lui Dumnezeu zăcând: grozavă, fără mărire şi fără chip. O, minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu ade-

vărat, precum este scris, după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Stih: Doamne al puterilor, doreşte şi se sfârşeşte de dor sufletul meu.

Cum ne-am dat stricăciunii noi, cei care, precum s-a scris, purtam chip nestrăicios şi, primind prin suflare dumnezeiască suflet nemuritor, am devenit fire amestecată? Şi cum am călcat poruncile lui Dumnezeu? O, minune! Cum, lăsând hrana vieţii, am mâncat mâncare amară şi aducătoare de moarte? Cum ne-am înşelat, lipsindu-ne de viaţa cea dumnezeiască? Pentru aceasta să strigăm: pe cel ce s-a mutat, în curţile Tale, odihneşte-l.

Slavă... Şi acum..., a Născătoarei:

Acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este doctorie sufletească, că, sub acela scăpând, ne izbăvim de bolile sufleteşti.

Alte stihuri idiomelice, glasul al 8-lea:

Nemăsurat este chinul pentru cei ce vieţuiesc în desfrânări: scrâşnire dinţilor şi plângere nemângăiată, negură neluminată şi întunericul cel mai din afară, vierme neadormit, lacrimi fără trecere şi judecată fără milă. Pentru aceasta, mai înainte de sfârşit, să strigăm, grăind: Stăpâne Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat, odihneşte-l cu aleşii Tăi.

Vă răsună trâmbiţa şi morţii ca dintr-un somn se vor scula, dorind să ia viaţă cerească; să nu osândeşti pe robii Tăi, care au nădăjduit în Tine, Făcătorul şi Domnul, că muritor pentru noi Te-ai arătat, Cel ce eşti nemuritor. Pentru aceasta, îndrăznind, cădem la Tine şi grăim: Stăpâne Hristoase, priveşte cu milă pe cel pe care l-ai chemat şi odihneşte-l cu aleşii Tăi.

Iată, şi stihile, cerul şi pământul, se vor schimba şi toată făptura în nestrăicune se va îmbrăca. Pieri-va stricăciunea şi se va risipi întunericul, la venirea Ta; căci iarăşi ai să vii cu slavă, precum s-a scris, ca să răsplăteşti fiecăruia după faptele lui. Pentru aceasta, Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat odihneşte-l cu aleşii Tăi.

A Născătoarei:

Cel ce Te-ai arătat din Fecioară, Mântuitorul meu, ai slăvit fecioria; de aceea, cetele fecioarelor, aprinzându-şi candelile, cântă Tie, dorind slava Ta. Deci, precum pe aceea, aşa şi pe robul Tău învredniceşte-l să intre în câmara Ta cea dumnezeiască, cu rugăciunile curatei Fecioare, binecuvântata Maica Ta, care Te-a născut fără prihană, şi cu ale tuturor sfinţilor Tăi, iubitorule de oameni.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Veniţi şi priviţi toţi străina şi înfricoşătoarea vedere, cunoscută tuturor, chipul care acum se arată, şi să nu mai gândiţi la cele trecătoare, căci astăzi sufletul se desparte de trup, mutându-se la lumea cea veşnică, mergând pe o cale în care niciodată n-a umblat, şi la Judecătorul cel nefăţarnic, unde stau înainte cetele îngereşti; şi înfricoşătoare este, fraţii mei, judecata aceea, unde toţi vom sta goi: unii ruşinaţi, iar alţii încununaţi. Pentru aceasta, să strigăm către Împăratul cel nemuritor: când vei cerceta cele ascunse ale oamenilor, iartă pe robul Tău, pe care l-ai luat, Doamne, iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei:

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, prorocilor, ale

arhierilor, ale preacuvioșilor și dreptilor și ale tuturor sfinților, odihnește pe robul Tău cel ce a adormit.

După aceea: Bine este a ne mărturisi Domnului..., Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., tropărele: Cu duburile dreptilor... și celelalte. Apoi ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta... și celelalte. Și după rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... se face sărutare, așa cum s-a arătat la înmormântarea mirenilor, în care timp se cântă stihirile, glasul al 2-lea: Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea... Apoi, Slavă..., glasul al 6-lea: Văzându-mă zăcând fără glas... Și acum..., a Născătoarei (caută-le la înmormântarea mirenilor, pag. 236-239).

După aceasta, ridicând coșciugul, ocolesc mai întâi biserica și fac trei opriri, unde se rostesc ectenia pentru morți, apoi este dus la mormânt, iar preoții, mergând înainte, cântă Irmoasele Canonului Mare, glasul al 6-lea:

Irmosul Cântării 1:

Ajutor și apărător s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeu meu și-L voi preaslăvi; Dumnezeuul părinților noștri și-L voi înălța pe Dânsul, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Irmosul Cântării a 2-a:

Ia aminte, cerule, și voi grăi și voi lăuda pe Hristos, Care din Fecioară S-a arătat lumii cu trup.

Vedeți, vedeți că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană și apă din piatră am izvorât de demult, în pustiu, poporului Meu, numai cu dreapta și cu puterea Mea.

Irmosul Cântării a 3-a:

Pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește Biserica Ta.

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea care se clatină, că Tu ești singur sfânt și Domn.

Irmosul Cântării a 4-a:

A auzit prorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a cutremurat că vrei să Te naști din Fecioară și să Te arăți oamenilor, și a zis: am auzit glasul Tău și m-am temut. Slavă puterii Tale, Doamne.

Irmosul Cântării a 5-a:

Pe mine, cel ce mă rog dis-de-dimineață, iubitorule de oameni, Te rog luminează-mă și mă îndreptează întru poruncile Tale și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Irmosul Cântării a 6-a:

Din iadul cel mai de dedesubt, am strigat din toată inima către înduratul Dumnezeu și m-a auzit și a scos din stricăciune viața mea.

Irmosul Cântării a 7-a:

Am greșit, am făcut fărădelege, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nu am păzit și nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeuul părinților.

Irmosul Cântării a 8-a:

Pe Cel pe Care oștile cerești Îl slăvesc și de Care se cutremură heruvimii și serafimii, pe Acela toată suflarea și făptura lăudați-L, binecuvântați-L și-L preainălțați întru toți vecii.

Trimosul Cântării a 9-a:

Neînțeleș lucru este rodul zămislirii mai presus de fire și fără stricăciune nașterea Maicii celei fără de bărbat; căci nașterea lui Dumnezeu înnoiește firele. Pentru aceasta, toate neamurile pe tine, ca pe o maică, mireasă dumnezeiască, cu dreaptă credință te mărim.

Apoi Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte. După aceea, diaconul rostește ectenia pentru morți și preotul citește rugăciunea: Dumnezeu duhurilor...

Și făcând apolisul, așază trupul celui adormit în mormânt, așa cum s-a arătat la înmormântarea mirenilor.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII

cum se face la Sfintele Paști
și peste toată Săptămâna Luminată

Stiut să fie că, dacă va răposa vreunul dintre creștini de Sfintele Paști sau în orice zi din Săptămâna Luminată, până la Duminica Tomii, nu se cântă slujba obișnuită a înmormântării, pentru mărirea și cinstea sărbătorii Învierii și pentru că acestea sunt zile de bucurie și de veselie, iar nu de jale și de plângere, căci toți câți murim în nădejdea învierii și a vieții celei veșnice, în Hristos înviem. Biserica așa învață și așa ne poruncește să ținem.

Deci venind preotul cu cântăreții în casa în care s-a așezat trupul celui adormit, își pune epitrahilul și felonul și, cădând ca de obicei, începe:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., apoi preotul cântă troparul, glasul al 5-lea:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Apoi citește stihurile acestea:

Stih 1: Să învieze Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii Lui, și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăse pe El.

Iar cântăreții cântă după fiecare stih: Hristos a înviat din morți...

Stih 2: Precum se împrăstie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de la fața focului.

Stih 3: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească.

Stih 4: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Slavă..., Hristos a înviat..., Și acum..., Hristos a înviat...

După cântarea acestora, pun trupul mortului în sicriu. Și diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... (caută-le la pag. 204). Și, după ectenis, se citește Învierea lui Hristos văzând... Iar când sunt gata cele ale înmormântării, ridicând sicriul, pornesc spre biserică, mergând înainte preotii cu diaconii, după dâșii cântăreții și tot poporul, cântând Canonul Paștilor: Ziua învierii, să ne luminăm, popoare..., cât se va putea, până ajung la biserică, iar după ce intră în biserică, pun sicriul pe masă și preotul cădește după obicei, începând Canonul de la început, pe 8.

Cântarea I, glasul I:

Imnosul:

Ziuă învierii, să ne luminăm, popoare! Paștile Domnului, Paștile! Că, din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiata lumină a învierii. Și, cântându-I cântare de biruință, luminat să-L auzim zicând: bucurați-vă!

Cerurile, după cuvîntă, să se veselească și pământul să se bucure. Și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută, că a înviat Hristos, Bucuria cea veșnică.

Apoi ectenia mică și ectenisul:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 3-a:

Imnosul:

Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minune, ci din izvorul nestricăciunii, cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru care ne întărim.

Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul și pământul și cele de dedesubt. Deci, să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care s-a întărit.

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi mă scol împreună cu Tine, înviind Tu; răstignitu-m-am ieri împreună cu Tine, Însuți împreună mă preamărește, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... și ectenisul: Că Tu ești învierea și viața...

Apoi I P A C O I, glasul al 4-lea:

Venind, mai înainte de dimineață, cele ce au fost cu Maria și, aflând piatra răsturnată de pe mormânt, au auzit de la înger: Pentru ce căutați, printre morți, ca pe un om, pe Cel ce este Lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare. Alergați și propovăduiți lumii că S-a sculat Domnul, omorând moartea, pentru că este Fiul lui Dumnezeu, Care mântuiește neamul omenesc.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu-grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, ca un atotputernic.

Parte bărbătească, ca Cel ce a deschis pânțele feciorese, fost-a Hristos; iar ca om, Mielușel S-a chemat. Și fără prihană a fost Paștile noastre, ca Cel ce n-a gustat înținăciune; și, ca un Dumnezeu adevărat, desăvârșit S-a numit.

Ca un mielule de un an, Cununa cea binecuvântată de noi, Hristos, de voie pentru toți S-a jertfit, Paștile cele curățitoare; și iarăși, din mormânt, frumos a strălucit nouă Soarele dreptății.

Dumnezeiescul părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, văzând plinirea celor închipuite, să ne veselim dumnezeiește, că a înviat Hristos, ca un atotputernic.

Ecfonis: Că bun și iubitor de oameni...

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Să mâncăm cu mâncare adâncă și, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzând-o cei ținuți în legăturile iadului, la lumină au mers, Hristoase, cu picioare sprintene, laudând Paștile cele veșnice.

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Care a ieșit din mormânt ca un mire; și să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Apoi ecfonis: Că s-a sfințit și s-a preaslăvit...

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Pogorātu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase; iar a treia zi, precum Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Păzind pecețile întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile Fecioarei cu nașterea Ta, și ne-ai deschis nouă ușile raiului.

Mântuitorul meu, ca un Dumnezeu, pe Tine însuți de voie aducându-Te Tatălui, jertfă vie și nejertfită, ai sculat pe Adam, împreună cu tot neamul, înviind din mormânt.

Diaconul rostește ectenla pentru morți, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeu! duhurilor... și ecfonisul: Că Tu ești învierea și viața...

Apoi: CONDACUL

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ suntem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: pământ ești și în pământ vei merge, unde toți

pământenii vom merge, făcând tânguire de îngropare cântarea: Aliluia.

Si răşi: Cu sfinţii odihneşte, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău... Iar în loc de Sfinte Dumnezeule... **se cântă:** Câţi în Hristos v-aţi botezat, în Hristos v-aţi îmbrăcat.

După aceea Apostolul din Faptele Apostolilor, al zilei în care se face înmormântarea, iar dacă nu se va afla Apostolul, se citeşte cel de la înmormântarea cea de obşte. Apoi se cântă: Aliluia, glasul al 8-lea, şi se citeşte Evanghelia întâi a învierii:

Diaconul: Înţelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XXVIII, 16-20)

In vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Şi, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Şi, apropiindu-Se Iisus, le-a vorbit lor zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea în cer şi pe pământ. Drept aceea, mergând, învăţaţi toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, învăţându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă; şi, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului. Amin.

După aceea se cântă:

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, şi sfântă învierea Ta o laudăm şi o slăvim, că Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu ştim; numele Tău numim. Veniţi, toţi credincioşii, să ne

închinăm sfintei învierii lui Hristos, că, iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna, binecuvântând pe Domnul, laudăm învierea Lui, că, răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat (de trei ori).

Şi stăvira, glasul al 6-lea:

Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viaţă veşnică şi mare milă (de trei ori).

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimeşte ca un muritor; şi, prin patimă, pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestricăciunii. Cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit.

Femeile, cele de Dumnezeu înţeleptite, cu miruri către Tine au alergat; şi bucurându-se, s-au închinat Tie, Dumnezeului celui viu, pe Care, ca pe un mort, cu lacrimi Te căutau; şi Paştile cele de taină, ucenicilor Tăi, Hristoase, le-au binevestit.

Prăznuim omorârea morţii, sfărâmarea iadului şi începutul altei vieţi veşnice; şi, săltând, laudând pe Pricinuitorul, Cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit.

Cât este de sfântă, cu adevărat, şi mult prăznuită această noapte de mântuire şi strălucită, mai înainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, întru care Lumina cea fără de ani din mormânt cu trupul tuturor a strălucit.

Ectenia mică și ecfonisul: Fie stăpânirea Împărăției...

Cântarea a 8-a:

Imnosul:

Această vestită și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, al praznicelor praznic și sărbătoare a sărbătorilor este, în care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Veniți, în ziua cea vestită a Învierii, să ne împărtășim din rodul cel nou al viței, din veselia cea dumnezeiască și din împărăția lui Hristos, laudându-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu în veci.

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi, că, iată, au venit la tine fiii tăi, ca niște făclii de Dumnezeu luminate, de la apus și de la mieznoapte, și de la miezăzi și de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Părinte atotțiitorule și Cuvântule și Duhule, ființă ce ești una în trei Ipostasuri, fire mai presus de fire și dumnezeiască, întru Tine ne-am botezat și pe Tine bine Te cuvântăm întru toți vecii.

Ectenia și ecfonisul: Că s-a binecuvântat...

Cântarea a 9-a:

Stih: Îngerul a strigat celei pline de har: curată Fecioară, bucură-te și iarăși zic, bucură-te, că Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt.

Imnosul:

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit; saltă acum și te bucură, Sioane, iar tu curată, Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru învierea Celui născut al tău.

Stih: Mărește, sufletul meu, pe Cel ce a pătimit de bunăvoie și a fost îngropat și a înviat a treia zi din mormânt.

O, dumnezeiescul, o, iubitul, o, preadulcele Tău glas! Căci cu noi ai făgăduit să fii, cu adevărat, până la sfârșitul veacului, Hristoase; pe Care întărire de nădejde avându-Te, credincioșii să ne bucurăm.

Stih: Hristos, Paștile cele noi, Jertfa cea vie jertfită, Mielușelul lui Dumnezeu, Care ridică păcatul lumii.

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine, mai adevărat, în ziua cea neînserată a împărăției Tale.

Ectenia mică și ecfonisul:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Tie slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

LUMINÂND A

Cu trupul adormind, ca un muritor, Împarate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând-o; Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire (de trei ori).

Apoi Binecuvântările Învierii, glasul al 5-lea:

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-Te pe Tine, între cei morți socotit fiind, și puterea morții, Mântuitorule, stricând și împreună cu Tine pe Adam ridicând, și din iad pe toți slobozindu-i.

Binecuvântat ești, Doamne...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecați, o ucenitelor? Îngerul, cel ce a strălucit la mormânt, a zis mironosițelor: vedeți voi groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Binecuvântat ești, Doamne...

Foarte de dimineață, mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se, dar înaintea lor a stat îngerul și a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți, ci Apstolilor spuneți învierea.

Binecuvântat ești, Doamne...

Mironosițele femeii, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns; dar îngerul către dănele a grăit, zicând: pentru ce socotiți pe Cel viu cu cei morți? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă... a Treimii:

Închinăm-ne Tatălui și Fiului Acestuia și Duhului celui Sfânt, Sfintei Treimi într-o ființă, cu serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne.

Și acum..., a Născătoare:

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai izbăvit; și bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit și pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași. Cel ce S-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule.

Și, după Binecuvântările învierii, îndată se cântă stihurile Paștilor, același glas:

Stih: Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L nrâsc pe El.

Paștile cele sfințite astăzi nouă s-au arătat, Paștile cele noi și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele preacinstite, Paștile Hristos-Izbăvitorul; Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih: Precum se împrăstie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de fața focului.

Veniți de la mormânt, femei binevestitoare, și ziceți Sionului: Primește de la noi bunele vestiri de bucurie ale învierii lui Hristos; veselește-te, saltă și te bucură, Ierusalime, pe Împăratul-Hristos văzându-L, ca pe un mire ieșind din mormânt.

Stih: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească.

Mironosițele femeii, foarte de dimineață, stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, aflat-au inger pe piatră șezând, și acela, grăind către dănele, așa a zis: Ce căutați pe Cel viu cu cei morți? Ce plângeți pe Cel nestricăcios ca și cum ar fi întru stricăciune? Mergând, propovăduiți ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Paștile cele frumoase, Paștile Domnului, Paștile! Paștile cele preacinstite nouă ne-au răsărit! Paștile, cu bucurie unul cu altul să ne îmbrățișăm. O, Paștile, izbăvire de întristare! Că astăzi, din momânt, ca dintr-o câmară strălucind Hristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicând: vestiți Apostolilor.

Slavă... Şi acum... glasul al 5-lea:

Ziua Învierii! Şi să ne luminăm cu prăznuirea şi unul pe altul să ne îmbrăţişăm. Să zicem: fraţilor, şi celor ce ne urăsc pe noi. Să iertăm toate pentru înviere şi aşa să strigăm: Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând, şi celor din morminte viaţă dăruindu-le.

Hristos a înviat... (de 3 ori). Apoi diaconul rosteşte ectenia pentru morţi, iar arhierul sau preotul citeşte cu glas mare, aproape de cel adormit, rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... şi rugăciunea de iertare cu celelate cântări şi rânduieşti (caută-le la pag. 233-234). După aceea se face otpustul: Hristos, Cel ce a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând, şi celor din morminte viaţă dăruindu-le. Adevăratul Dumnezeu nostru... Veşnica pomenire...

Şi apoi ieşind, este dus cel adormit la groapă, cântându-se: Hristos a înviat... Şi este înmormântat cu mulţumire şi cu bucurie, zicând cele scrise la Rânduiala înmormântării mirenilor (caută la pag. 239). Se cântă şi tropaeul:

Pământule, deschide-te şi primeşte pe cel zidit din tine mai înainte cu mâna lui Dumnezeu, care acum iarăşi se întoarce la tine, cel ce l-ai născut. Căci Ziditorul a luat ceea ce a fost după chipul Său, iar tu primeşte trupul lui, drept ceea ce este al tău.

EVANGHELII CE SE CITESC LA STÂLPI

EVANGHELIILE ÎNVIERII

(1)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XXVIII, 16-20)

In vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise Iisus. Şi, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Şi, apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea în cer şi pe pământ. Drept aceea, mergând, învăţaţi toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, învăţându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, şi, iată, Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului. Amin!

(2)

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu
(XVI, 1-8)

N în vremea aceea, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și Salomeea au cumpărat miroase, ca să vină să-L ungă. Și dis-de-dimineață, în prima zi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo Îl veți vedea, după cum v-a spus. Și ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

(3)

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu
(XVI, 9-20)

N în vremea aceea, după ce a înviat dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii, El S-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni. Aceea, mergând, a vestit pe cei ce fuseseră

(4)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca
(XXIV, 1-12)

N în ziua cea dintâi a săptămânii, foarte de dimineață, au venit femeile la mormânt, aducând miroasele pe care le pregătiseră. Și au găsit piatra răsturnată de pe mormânt. Și, intrând,

cu El și care se tânguiau și plângeau. Și ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut. După aceea, S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau la o țarină. Și aceia, mergând, au vestit celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. La urmă, pe când cei unsprezece sedeau la masă, li S-a arătat și i-a mustrat pentru necredința și împietrirea inimilor, căci n-au crezut pe cei ce-L văzuseră înviat. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor ce vor crede, le vor urma aceste semne: în numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi vor grăi, șerpi vor lua în mână și chiar ceva dătător de moarte de vor bea nu-i va vătăma, peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși. Deci, Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei, plecând, au propovăduit pretutindeni și Domnul luera cu ei și întărea cuvântul, prin semnele care urmau. Amin.

nu au găsit trupul Domnului Iisus. Și, fiind ele încă nedumerite de aceasta, iată doi bărbați au stat înaintea lor, în veșminte strălucitoare. Și, înfricoșându-se ele și plecându-și fețele la pământ, au zis aceia către ele: De ce căutați pe Cel viu între cei morți? Nu este aici, ci S-a sculat. Aduceți-vă aminte cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea, zicând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși și să fie răstignit, iar a treia zi să învieze. Și ele și-au adus aminte de cuvintele Lui. Și întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. Iar ele erau: Maria Magdalena și Ioana și Maria lui Iacov și celelalte împreună cu ele, care ziceau către Apostoli acestea. Și cuvintele acestea au părut înaintea lor ca o alură și nu le-au crezut. Și Petru, sculându-se, a alergat la mormânt și, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase.

(5)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XXIV, 12-35)

In vremea aceea, sculându-se Petru, a alergat la mormânt și, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase. Și, iată, doi dintre ei mergeau în aceeași zi la un sat, care era departe de

Ierusalim, ca la șaiszeci de stadii, al cărui nume era Emaus. Și aceia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Și, pe când vorbeau și se întrebau între ei, Iisus însuși, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ținuți ca să nu-L cunoască. Și El a zis către ei: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbați unul cu altul în drumul vostru? Iar ei s-au oprit, cuprinși de întristare. Răspunzând, unul cu numele Cleopa a zis către El: Tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întâmplat în ei zilele acestea? El le-a zis: Care? Iar ei l-au răspuns: Cele despre Iisus Nazarineanul, Care era prooroc puternic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor. Cum L-au osândit la moarte și L-au răstignit arhierii și mai-marii noștri; iar noi nădăjdulam că El este Cel ce avea să izbăvească pe Israel; și, cu toate acestea, astăzi este a treia zi de când s-au petrecut acestea. Dar și niște femei de ale noastre ne-au spăimântat, ducându-se dis-de-dimineață la mormânt, și, negăsind trupul Lui, au venit zicând că au văzut arătare de îngeri, care le-au spus că El este viu. Iar unii dintre noi s-au dus la mormânt și au găsit așa precum spusese femeile, dar pe El nu L-au văzut. Și El a zis către ei: O, nepricepuților și zăbavnici cu inima ca să credeți toate câte au spus proorocii! Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre în slava Sa? Și, începând de la Moise și de la toți proorocii, le-a tăleuit lor, din toate Scripturile

cele despre El. Și s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El se făcea că merge mai departe. Dar ei îl rugau stăruitor, zicând: Rămâi cu noi că este spre seară și s-a plecat ziua. Și a intrat să rămână cu ei. Și, când a stat împreună cu ei la masă, luând El pâinea, a binecuvântat și, frângând, le-a dat lor. Și s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut; și El S-a făcut nevăzut de ei. Și au zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră, când ne vorbea pe cale și când ne tâlcuia Scripturile? Și, în ceasul acela, sculându-se, s-au întors la Ierusalim și au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul și S-a arătat lui Simon. Și ei au istorisit cele petrecute pe cale și cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii.

(6)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XXIV, 36-53)

In vremea aceea, sculându-Se din morți, Iisus a stat în mijlocul ucenicilor Săi și le-a zis: Pace vouă! Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd duh. Și Iisus le-a zis: De ce sunteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră? Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiți-Mă și vedeți, că duhul nu are carne și oase, precum Mă vedeți pe Mine că am. Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile

și picioarele Sale. Iar ei, încă necrezând de bucurie și minunându-se, El le-a zis: Aveți aici ceva de mâncare? Iar ei l-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere. Și, luând, a mâncat înaintea lor. Și le-a zis: Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi, fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în proroci și în psalmi. Atunci le-a deschis mintea ca să priceapă Scripturile. Și le-a spus că așa este scris și așa trebuia să pătimizească Hristos și să învieze din morți a treia zi și să se propovăduiască în numele Său pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Voi sunteți martorii acestora. Și, iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi însă ședeți în cetate, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat. Și, pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Și erau în toată vremea în templu, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

(7)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(XX, 1-10)

Mar în ziua întâi a săptămânii, Maria Magdalena a venit la mormânt dis-de-dimineață, fiind încă întuneric, și a văzut piatra ridicată de pe mormânt. Deci a alergat și a venit la Simon-Petru și

la celălalt ucenic, pe care-l iubea Iisus, și le-a zis: Au luat pe Domnul din mormânt și noi nu știm unde L-au pus. Deci, au ieșit Petru și celălalt ucenic și veneau la mormânt. Și cei doi alergau împreună, dar celălalt ucenic, alergând înainte, mai repede decât Petru, a sosit cel dintâi la mormânt. Și, aplecându-se, a văzut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat. A sosit și Simon-Petru, urmând după el, și a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile puse jos, iar mahrama, care fusese pe capul Lui, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci înfășurată, la o parte, într-un loc. Atunci a intrat și celălalt ucenic care sosise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut. Căci încă nu știa Scriptura, că Iisus trebuia să învieze din morți. Și s-au dus ucenicii iarăși la ai lor.

(8)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan
(XX, 11-18)

In vremea aceea, Maria stătea afară lângă mormânt plângând. Și, pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt. Și a văzut doi îngeri în veșminte albe șezând, unul către cap și altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus. Și aceia i-au zis: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea le-a zis: Că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus. Zicând acestea, ea s-a întors cu fața și a văzut pe Iisus stând, dar nu știa că este Iisus. Zis-a ei Iisus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea, crezând că

este grădinarul, i-a zis: Doamne, dacă Tu L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și eu îl voi ridica. Iisus i-a zis: Maria! Întorcându-se, aceea i-a zis evreiește: Rabuni! (adică, Învățătorule). Iisus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la frații Mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru. Și a venit Maria Magdalena, vestind ucenicilor că a văzut pe Domnul și acestea i-a spus ei.

(9)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan
(XX, 19-31)

Ii, fiind seară, în ziua aceea, întâi a săptămânii, și ușile fiind încuiate, unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: Pace vouă! Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii, văzând pe Domnul. Și Iisus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și, zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt; cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține vor fi ținute. Iar Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci, au zis lui ceilalți ucenici: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnele cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și

dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Şi, după opt zile, ucenicii Lui erau iarăşi înăuntru, şi Toma, împreună cu ei. Şi a venit Iisus, uşile fiind încuiate, şi a stat în mijloc şi a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace şi vezi mâinile Mele şi adu mâna ta şi o pune în coasta Mea şi nu fi necredincios, ci credincios. A răspuns Toma şi i-a zis: Domnul meu şi Dumnezeu meu! Iisus i-a zis: Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericiţi cei ce n-au văzut şi au crezut! Şi încă multe alte minuni a făcut Iisus înaintea ucenicilor Săi, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris, ca să credeţi că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, şi, crezând, să aveţi viaţă în numele Lui.

(10)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan
(XXI, 1-14)

In vremea aceea, sculându-Se din morţi, Iisus S-a arătat iarăşi ucenicilor la Marea Tiberiadei şi S-a arătat aşa: Erau împreună Simon-Petru şi Toma, cel numit Geamănul, şi Natanael, cel din Cana Galileii, şi fiii lui Zevedeu şi alţi doi din ucenicii Lui. Simon-Petru le-a zis: Mă duc să pescuiesc. Şi i-au zis ei: Mergem şi noi cu tine. Şi au ieşit şi s-au suit în corabie, şi în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar, făcându-se dimineaţă, Iisus a stat la ţărm; dar ucenicii n-au ştiut că este Iisus. Deci le-a zis Iisus:

Fiilor, nu cumva aveţi ceva de mâncare? Ei i-au răspuns: Nu. Iar El le-a zis: Aruncaţi mreaja în partea dreaptă a corăbiei şi veţi afla. Deci au aruncat-o şi nu mai puteau s-o tragă de mulţimea peştilor. Şi a zis lui Petru ucenicul acela pe care-l iubea Iisus: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind că este Domnul, şi-a încins haina, căci era dezbrăcat, şi s-a aruncat în apă. Şi ceilalţi ucenici au venit cu corabia, căci nu erau departe de ţărm, ci la două sute de coţi, trăgând mreaja cu peşti. Deci, când au ieşit la ţărm au văzut iar pus jos şi peşte pus deasupra, şi pâine. Iisus le-a zis: Aduceţi din peştii pe care i-aţi prins acum. Simon-Petru s-a suit în corabie şi a tras mreaja la ţărm, plină de peşti mari: o sută cincizeci şi trei şi, deşi erau atâţia, nu s-a rupt mreaja. Iisus le-a zis: Veniţi de prânziţi. Şi nici unul din ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: Cine eşti Tu?, ştiind că este Domnul. Deci a venit Iisus şi a luat pâinea şi le-a dat lor, şi de asemenea şi peştele. Aceasta este, acum, a treia oară când Iisus S-a arătat ucenicilor, după ce S-a sculat din morţi.

(11)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan
(XXI, 14-25)

In vremea aceea, S-a arătat Iisus ucenicilor Săi, după ce S-a sculat din morţi, şi a zis lui Simon-Petru: Simone, fiul lui Iona, Mă iubeşti tu mai mult decât aceştia? El i-a zis: Da, Doamne, Tu ştii că

Te iubesc. Zis-a lui: Paşte mieluşei Mei. Iisus i-a zis iarăşi, a doua oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubeşti? El i-a zis: Da, Doamne, Tu ştii că Te iubesc. Zis-a Iisus lui: Păstoreşte oile Mele. Iisus i-a zis a treia oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubeşti? Petru s-a întristat, că i-a zis a treia oară: Mă iubeşti? Şi i-a zis: Doamne, Tu ştii toate. Tu ştii că Te iubesc. Iisus i-a zis: Paşte oile Mele. Adevărat, adevărat zic ție: Când erai mai tânăr te încingeai singur şi umblai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale şi altul te va încinge şi te va duce unde nu voieşti. Iar aceasta a zis-o, însemnând cu ce fel de moarte va preaslăvi pe Dumnezeu. Şi, zicând aceasta, i-a zis: Urmează Mie. Dar, întorcându-se, Petru a văzut venind după el pe ucenicul pe care-l iubea Iisus, acela care la Cină s-a rezemat de pieptul Lui şi i-a zis: Doamne, cine este cel ce Te va vinde? Pe acesta, deci, văzându-l, Petru a zis lui Iisus: Doamne, dar eu acesta ce se va întâmpla? Zis-a lui Iisus: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Tu urmează Mie. De aceea a ieşit cuvântul acesta între fraţi că ucenicul acela nu va muri; dar Iisus nu i-a spus că nu va muri, ci: dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Acesta este ucenicul care mărturiseşte despre aceasta şi care a scris acestea, şi ştim că mărturia lui e adevărată. Dar sunt şi alte multe lucruri pe care le-a făcut Iisus şi care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că lumea aceasta n-ar cuprinde cărţile ce s-ar fi scris. Amin.

ALTE EVANGHELII

care pot fi citite ca adaos la stâlpi,
precum şi în drum spre locul de înmormântare

(1)

Din Sfânta Evangheliă de la Ioan

(V, 17-24)

 is-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Tatăl Meu până acum lucrează; şi Eu lucrez. Deci, pentru aceasta căutau şi mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci şi pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns deci Iisus şi le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; căci, cele ce face Acela, acestea le face şi Fiul întocmai. Că Tatăl iubeşte pe Fiul şi-l arată toate câte face El şi lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă miraţi. Căci, după cum Tatăl scoală pe cei morţi şi le dă viaţă, tot aşa şi Fiul dă viaţă celor ce voiesc. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, ca toţi să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinsteşte pe Fiul nu cinsteşte pe Tatăl, Care L-a trimis. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu şi crede în Cel ce M-a trimis are viaţă veşnică şi la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viaţă.

(2)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan
(VI, 40-44)

Is-a Domnul către iudeii care crezuseră într-Însul: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul şi crede în El să aibă viaţă veşnică şi Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci, iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sunt pâinea ce s-a coborât din cer. Şi ziceau: Au nu este Acesta Iisus, fiul lui Iosif, şi nu ştim noi pe tatăl Său şi pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am coborât din cer? Iisus a răspuns şi le-a zis: Nu murmuraţi între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis, şi Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

(3)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca
(XII, 16-21)

Is-a Domnul pilda aceasta: Unui om bogat i-a rodit din belşug ţarina. Şi el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele? Şi a zis: Aceasta voi face: Voi strica jîtniţele mele şi mai mari le voi zidi şi voi strânge acolo tot grâul şi bunătăţile mele; şi voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăţi strânse pentru mulţi ani; odihneşte-te, mănâncă, bea, veseleşte-te.

Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Şi cele ce ai pregătit ale cui vor fi? Aşa se întâmplă cu cel ce-şi adună comori sieşi şi nu se îmbogăţeşte în Dumnezeu.

(4)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei
(XXII, 23-33)

In vremea aceea, s-au apropiat de Iisus saducheii, cei ce zic că nu este înviere, şi L-au întrebat, zicând: Învăţătorule, Moise a zis: Dacă cineva moare neavând copii, fratele lui să ia de soţie pe cea văduvă şi să ridice urmaşi fratelui său. Deci erau, la noi, şapte fraţi; şi cel dintâi s-a însurat şi a murit şi, neavând urmaş, a lăsat pe femeia sa fratelui său. Asemenea şi al doilea şi al treilea, până la al şaptelea. În urma tuturor a murit şi femeia. La înviere, deci, a cărui dintre cei şapte va fi femeia? Căci toţi au avut-o de soţie. Răspunzând, Iisus le-a zis: Vă rătăciţi, neştiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Căci la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer. Iar despre învierea morţilor, au n-aţi citit ce vi s-a spus vouă de Dumnezeu, zicând: Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam şi Dumnezeuul lui Isaac şi Dumnezeuul lui Iacov? Nu este Dumnezeuul morţilor, ci al viilor. Iar mulţimile, ascultându-L, erau uimite de învăătura Lui.

(5)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei
(XXIV, 27-33; 42-51)

Fis-a Domnul ucenicilor Săi: Precum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului. Că unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii. Iar, îndată după strâmtorarea acelor zile, soarele se va întuneca și luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului și vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă. Și va trimite pe îngerii Săi, cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini. Învățați de la smochin pilda: Când mlădița lui se face fragedă și odrăslește frunze, cunoașteți că vara este aproape. Asemenea și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că este aproape, la uși. Privegheați deci, că nu știți în care zi vine Domnul vostru. Aceea cunoașteți, că de-ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte vine furul, ar priveghea și n-ar lăsa să i se spargă casa. De aceea, și voi fiți gata, că, în ceasul în care nu gândiți, Fiul Omului va veni. Cine, oare, este sluga credincioasă și înțeleaptă pe care a pus-o stăpânul peste slugile sale, ca să le dea hrană la timp? Fericită este sluga

(6)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei
(VI, 22-33)

Fis-a Domnul către dâșii: Luminătorul trupului este ochiul; dacă va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar dacă va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult! Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona. De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea? Priviți la păsările cerului că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitnițe, și Tatăl vostru Cel

ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai presus decât ele? Și cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot? Iar de îmbrăcăminte de ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesec, nici nu torc. Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Că după toate acestea se străduiesc păgânii; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.

(7)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(VI, 48-54)

Is-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sunt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu moare. Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu. Deci, iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea

trupul Lui să-l mâncăm? Și le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

(8)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca

(XIV, 1, 12-15)

In vremea aceea a intrat Iisus, într-o sâmbătă, în casa uneia dintre căpeteniile fariseilor, ca să mănânce pâine; și a zis celui ce-L chemase: când faci prânz sau cină, nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici vecinii bogați, ca nu cumva să te cheme și ei, la rândul lor, pe tine și să-ți fie ca răsplată. Ci, când faci un ospăț, cheamă pe săraci, pe neputincioși, pe schiopi, pe orbi, și fericit vei fi că nu pot să-ți răsplătească. Căci ți se va răsplăti la învierea dreptilor. Și, auzind acestea, unul dintre cei ce ședeau cu El la masă l-a zis: Fericit este cel ce va prânzi în împărăția lui Dumnezeu!

(9)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XXV, 31-46)

Is-a Domnul: Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii

de alții, precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci, flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci dreptii îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă: Întrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia din aceștia prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică.

(10)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(V, 42-48)

Is-a Domnul: Celui care cere de la tine, dă-i; și de la cel ce voiește să se împrumute de la tine, nu întoarce fața ta. Ați auzit că s-a zis: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău. Iar Eu vă zic vouă: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cel ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru Celui din ceruri, că El face să răsară soarele peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepti și peste cei nedrepti. Căci, dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veți avea? Au nu fac și vameșii același lucru? Și, dacă îmbrățișați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult? Au nu fac și păgânii același lucru? Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este.

(11)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XIII, 44-54)

Is-a Domnul pilda aceasta: Asemenea este împărăția cerurilor cu o comoară ascunsă în țarină, pe care, găsind-o un om, a ascuns-o, și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea. Iarăși este asemenea împărăția ceru-

rilor cu un neguțator care caută mărgăritare bune. Și, aflând un mărgăritar de mult preț, s-a dus, a vândut toate câte avea și l-a cumpărat. Asemenea este iarăși împărăția cerurilor cu un năvod aruncat în mare și care adună tot felul de pești. Iar când s-a umplut, l-au tras pescarii la mal și, șezând, au ales în vase pe cei buni, iar pe cei răi i-au aruncat afară. Așa va fi la sfârșitul veacului: vor ieși îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drepti. Și îi vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Înțele-ați toate acestea? Zis-au Lui: Da, Doamne. Iar El le-a zis: De aceea, orice cărturar cu învățătură despre împărăția cerurilor este asemenea unui om gospodar, care scoate din vistieria sa noi și vechi. Iar, după ce Iisus a sfârșit aceste pilde, a trecut de acolo. Și, venind în patria Sa, îi învăța pe ei în sinagoga lor.

(12)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan

(VIII, 51-59)

Is-a Domnul către iudeii care veniseră atunci la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va vedea moartea în veac. Iudeii l-au zis: Acum am cunoscut că ai demon. Avraam a murit, de asemenea și proorocii; și Tu zici: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va gusta moartea în veac. Nu cumva ești Tu

mai mare decât Tatăl nostru Avraam, care a murit? Și au murit și proorocii. Cine Te faci Tu a fi? Iisus a răspuns: Dacă Mă slăvesc Eu pe Mine însumi, slava Mea nimic nu este. Tatăl Meu este Cel care Mă slăvește, despre Care ziceți voi că este Dumnezeuul vostru. Și nu L-ați cunoscut, dar Eu îl știu; și, dacă aș zice că nu-L știu, aș fi mincinos, asemenea vouă. Ci îl știu și păzesc cuvântul Lui. Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă ziua Mea și a văzut-o și s-a bucurat. Deci au zis iudeii către El: Încă nu ai cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam? Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt mai înainte de a fi fost Avraam. Deci, au luat pietre ca să arunce asupra Lui. Dar, Iisus S-a ferit și a ieșit din templu și, trecând prin mijlocul lor, S-a dus.

(13)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei

(XII, 30-37)

Is-a Domnul: Cine nu este cu Mine este împotri-
va Mea, și cine nu adună cu Mine, risipește. De
aceea vă zic: Orice păcat și orice hulă se va ierta
oamenilor, dar hula împotriva Duhului nu se va
ierta. Celui care va zice cuvânt împotriva Fiului
Omului, se va ierta lui; dar celui care va zice
împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta lui, nici în
veacul acesta, nici în cel ce va să fie. Ori spuneți că
pomul este bun și rodul lui e bun, ori spuneți că

pomul este rău și rodul lui e rău, căci după roadă se cunoaște pomul. Pui de vipere, cum puteți să grăiți cele bune, odată ce sunteți răi? Căci din prisosul inimii grăiește gura. Omul cel bun din comoara lui cea bună scoate afară cele bune, pe când omul cel rău din comoara lui cea rea scoate afară cele rele. Vă spun că pentru orice cuvânt desért, pe care-l vor rosti, oamenii vor da socoteală în ziua judecării. Căci din cuvintele tale vei fi găsit drept, și din cuvintele tale vei fi osândit.

(14)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan
(XII, 24-26; 35-36)

Is-a Domnul către ucenicii Săi: Adevărat, adevărat zic vouă că dacă grăuntele de grâu, când cade în pământ, nu va muri, rămâne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă. Cel ce își iubește sufletul îl va pierde; iar cel ce își urăște sufletul în lumea aceasta îl va păstra pentru viața veșnică. Dacă-Mi slujește cineva, să-Mi urmeze, și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă-Mi slujește cineva, Tatăl Meu îl va cinsti. Deci le-a zis Iisus: Încă puțină vreme Lumina este cu voi. Umblați cât aveți Lumină, ca să nu vă prindă întunericul. Căci cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge. Cât aveți Lumina, credeți în Lumina, ca să fiți fii ai Luminii.

(15)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca
(XII, 32-40)

Is-a Domnul: Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă împărăția. Vindeți averile voastre și dați milostenie; faceți-vă pungi care nu se învechesc, comoară neîmpuținată în ceruri, unde fur nu se apropie, nici molie nu o strică. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră. Să fie mijloacele voastre încinse și făclile voastre aprinse. Și voi fiți asemenea oamenilor care așteaptă pe stăpânul lor când se va întoarce de la nuntă, ca, venind și bătând, îndată să-I deschidă. Fericite sunt slugile acelea pe care, venind, stăpânul le va afla veghind. Adevărat zic vouă că se va încinge și le va pune la masă și, apropiindu-se le va sluji. Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la straja a treia, și le va găsi așa, fericite sunt acelea. Iar, aceasta să știți, că, de ar ști stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea și n-ar lăsa să i se spargă casa. Deci și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți Fiul Omului va veni.

RÂNDUIALA PARASTASULUI

Mergând preotul unde este pregătită coliva și cădindu-o crucii, zice:
Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte
Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este
împărăția..., Doamne, miluiește... (de 12 ori), Psalmul 90: Cel ce
locuiește în ajutorul Celui Preaînalt... și sfârșitul lui: Slavă..., Și acum...,
Aliluia (de 3 ori). Și îndată ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru lăsarea și iertarea greșelilor celor ce întru fericită
adormire s-au mutat, Domnului să ne rugăm.

Pentru pururea pomenirii robii lui Dumnezeu (N) cei din
veac adormiți în dreapta credință: a strămoșilor, a moșilor, a
părinților, a fraților, a ctitorilor acestui sfânt locaș și a tuturor
ortodocșilor creștini, celor ce se odihnesc aici și pretutindenea;
pentru odihna, liniștea și fericirea lor, Domnului să ne rugăm.

La pomenirea Eroilor, se va rosti, în locul ecteniei de mai sus, aceasta:

Pentru fericirii întru adormire eroii, ostașii și luptătorii
români, din toate timpurile și din toate locurile, căzuți pe

câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea
patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamu-
lui, pentru libertatea și demnitatea noastră, Domnului să ne
rugăm.

Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea
fără de voie, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neosândiți să stea la înfricoșătorul scaun al
slavei Domnului, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce plâng și se chinuiesc, așteptând mângâierea
lui Hristos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se îndepărteze de la ei toată durerea, întris-
tarea și suspinul și să-i sălășluiească pe ei unde strălucește
lumina feței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să așeze sufletele lor
în loc luminat, în loc de verdeată, în loc de odihnă, unde toți
dreptii sălășluiesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata...

Pe noi înșine și unii pe alții...

Și, după ectonisiul: Că Tu ești învierea și viața..., se cântă Aliluia
(de 3 ori) pe glasul al 8-lea, zicând aceste stihuri:

Stih 1: Fericiri pe care i-ai ales și i-ai primit Doamne.

Stih 2: Și pomenirea lor din neam în neam.

Stih 3: Sufletele lor întru bunătați se vor sălășlui și seminția lor va
moșteni pământul.

Apoi aceste tropare, glasul al 8-lea:

Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni
toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăru-

iești. Unule Ziditorule, odihnește. Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeuul nostru (de două ori).

Slavă... Și acum..., al Născătoarei:

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu, pe Carele L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu nenunțată, a credincioșilor mântuire.

Apoi diaconul rostește ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor adormiților robilor lui Dumnezeu (N). Pentru ca să li se ierte lor toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

La pomenirea Eroilor, se va citi, în locul cererii de mai sus, aceasta:

Încă ne rugăm pentru fericirii întru adormire eroii, ostașii și luptătorii români, din toate timpurile și din toate locurile, căzuți pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamului, pentru libertatea și demnitatea noastră, Pentru ca să li se ierte lor toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeuul nostru să așeze sufletele lor unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Diaconul: Domnului să ne rugăm, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor... Cântăreții: Doamne, miluieste, ecfonis: Că Tu ești învierea, viața și odihna..., și celelalte până la sfârșit.

Urmează Binecuvântările învierii, pentru cei răposați, glasul al 5-lea cu stihul: Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale; Ceata sfinților a aflat izvorul vieții..., toate pe rând, până la sfârșit (caută-le la Însmormântarea mirenilor, pag. 219-220). Aliluia (de 3 ori).

După aceea, ectenia pentru morți și ecfonisul. Apoi troparul, glasul al 5-lea: Odihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robii Tăi...

Urmează: Nu este sfânt... Marea vieții... ecfonisul: Că sfânt ești Dumnezeuul nostru... Condacul, glasul al 8-lea: Cu sfinții odihnește, Hristoase... Icosul: Tu singur ești fără de moarte... Aliluia (de 3 ori).

Apoi preotul zice, tîmăind: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Lumii, întru cântări cinstind-o, să o mărim. Cântăreții, în loc de stih, zic: Duhurile dreptilor Te vor lăuda pe Tine, Doamne.

Urmează Irimosul Cântării a 9-a: Pe Dumnezeu a-L vedea... și în continuare: Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., troparele: Cu duhurile dreptilor..., Întru odihna Ta, Doamne..., Slavă... Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad..., Și acum..., Una curată și preanevinovată, Fecioară... (caută-le la pag. 343).

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor și ecfonisul: Că Tu ești învierea, viața...

Diaconul rostește: Domnului să ne rugăm, iar preotul citește rugăciunile de iertare (caută la pag. 233-236). După aceea preotul: Înțelepciune. Cântăreții: Ceea ce ești mai cinstită... Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Cântăreții: Slavă... Și acum..., Doamne miluieste (de 3 ori). Părinte binecuvintează... Și otpustul: Cel ce a înviat din morți... Și, după otpust, preotul zice: Întru fericită adormire, veșnică odihnă... Și se cântă: Veșnică pomenire (de 3 ori), făcând sfârșitul: Pentru rugăciunile...

LITIA MICĂ PENTRU MORȚI

Se face în toate zilele peste an, seara, după sfârșitul Vecerniei, și dimineața, după sfârșitul Utreniei, în zilele obișnuite; iar în zilele de sărbătoare, precum în duminicile când se cântă polielei și doxologie, la sărbătorile cele mari, la înainte-prăznuire și după-prăznuire, Litia aceasta pentru morți nu se face.

Rândulala ei este următoarea:

Seara, după sfârșitul Vecerniei, și dimineața, după sfârșitul Utreniei, preotul la cădelnița cu tămâie și celeziarhul la sfeșnicul cu lumânarea aprinsă, mergând înaintea preotului ce-și are pus pe sine epitrahilul; iar cântăreții urmând, cântă o stihiră din cele de la Litia bisericii, preschimbându-le, o dată una, altă dată alta, de câte ori se face Litia; și, când ajung în tinda bisericii, preotul stă în mijloc și, după terminarea stihirii, zice:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Și îndată: Sfinte Dumnezeule... (pe glasul stihirii, însă repede în amândouă stranele). Slavă... Și acum... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Și îndată se cântă troparele acestor morți, iar preotul cădește icoanele din tindă și poporul.

Troparul, glasul al 4-lea:

Cu duhurile dreptilor celor ce s-au săvârșit, odihnește, Mântuitorule, sufletele adormiților robilor Tăi, păzindu-le

pe dănele într-o viață cea fericită care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletele adormiților robilor Tăi, că Însuși ești iubitor de oameni.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați, Însuși, și sufletele adormiților robilor Tăi, le odihnește.

Și acum..., al Născătoarei:

Una curată și preanevinovată, Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Acesta roagă-L să mântuiască sufletele adormiților robilor Săi.

Și îndată diaconul sau preotul zice această eclenie:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Strana: Doamne, miluieste (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru odihna și iertarea sufletelor celor din veac adormiți în dreapta credință: a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a maicilor, a fraților, a surorilor, a fiilor și a tuturor sufletelor celor dintr-o rudenie și seminție cu noi, care mai înainte au adormit în nădejdea învierii și a vieții veșnice; a ctitorilor sfântului locașului acestuia, a miluto-rilor și binefăcătorilor și a tuturor celor ce s-au ostenit și au slujit în sfânt locașul acesta: arhierei, ieromonahi, preoți, ierodiaconi, diaconi, monahi și slujitori ortodocși creștini, care odihnesc aici și pretutindeni, și a robilor lui Dumnezeu care acum se pomenesc (N); și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, în latura celor vii, în

împărăția cerurilor și în raiul desfătării, unde toți dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

Diaconul sau preotul: Domnului să ne rugăm. *Strana:* Doamne, miluiește. *Apoi preotul citește această*

Rugăciune

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavolul l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale; Înсуți, Doamne, odihnește și sufletele adormiților robilor Tăi (N), în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșală au săvârșit ei, cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să viețuiască și să nu greșască; numai Tu ești fără de păcat, dreptatea Ta este în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Ecfonis:

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi (N), Hristoase Dumnezeuul nostru, și Tie slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Slavă Tie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Tie.

Strana: Slavă... Și acum..., Doamne, miluiește..., Părinte, binecuvintează.

Preotul:

Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, sufletele adormiților robilor Săi, cei mutați de la noi, în corturile dreptilor să le așeze, în sânul lui Avraam să le odihnească și cu dreptii să le numere; iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Preotul:

Veșnică pomenire, vrednicilor de fericire și pururea pomeniților, părinților și fraților noștri (de trei ori).

Dumnezeu să-i ferească și să-i odihnească pe dânsii, iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Preotul:

Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, sufletelor adormiților și pururea pomeniților citorilor sfântului locașului acestuia, părinților și fraților noștri ortodocși creștini, care odihnesc aici și pretutindeni și le fă lor veșnică pomenire.

Strana cântă: Veșnica pomenire..., pe glasul al 3-lea (de 3 ori).

Ecleziarhul, luând sfeșnicul, cădelnița și epitrahilul de la preot, le aduce la locul lor, iar preotul, stând înaintea ușilor, zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne, lisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi.

Strana: Amin.

RUGĂCIUNEA

care se citește de către preot
la împărțirea hainelor și a altor lucruri
pentru cei adormiți în Domnul

Domnului să ne rugăm...

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce stăpânești peste cei morți și peste cei vii, Care dai hrană celor flămânzi și îmbrăcăminte celor goi, binecuvintează hainele acestea ca să le poarte cei ce le vor îmbrăca, iar pe adormitul robul Tău (N), îmbracă-l în veșmântul nestricăciunii și în haină înfrumusețată cu lumină și-l așaza în locașul Tău, ca să se bucure în veci într-o desfătare bunătaților Tale și într-o odihnă. Binecuvintează, Doamne, și celelalte lucruri câte se vor mai împărți pentru adormitul robul Tău (N), ca să-i fie lui de pomenire și spre iertarea păcatelor. Dăruiește, Doamne, sănătate și celor ce vor purta aceste daruri

de haine, spre pomenirea numelui adormitului. Dăruiește și adormitului răspuns bun la înfricoșătoare judecata Ta; ușurează-l, Doamne, de păcatele ce a făcut cu fapta, cu cuvântul sau cu gândul. Că numai Tu singur ești fără de păcat, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării și sfințirii crucii
ce se așază la mormânt

Preotul, îmbrăcat în epitraxil și felon, stând cu fața spre răsărit și cădind crucea cea nouă, face obșnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi se cântă troparul crucii, glasul I:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește. Și cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Slavă... Și acum...

Condacul crucii, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește, Hristoase, Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra potrivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

RÂNDUIALA BINECUVÂNTĂRII SE CRUCII 349

Diaconul rostește ectenia pentru morți, iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... Și ecfonisul: Că Tu ești învierea, viața și odihna...

Apoi preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu slavei, Părinte atotțiitorule, Dumnezeule Savaot, Cel ce ai preînchipuit, prin pomul vieții cel din mijlocul raiului, de viață făcătoarea Cruce, pe care preaiubitul Tău Fiu, fiind răstignit, a murit, și cu moartea pe moarte a omorât; Cel ce ai dăruit Bisericii Tale Crucea armă nebiruită, întărire în credință, nădejde tare de mântuire și dătătoare de viață; pentru aceea și noi slujitorii Tăi, care fără vrednicie ne-am împărțășit de harul Tău cel atât de mare, aducând cinstire și mulțumire slavei Tale, cu smerită închinare Te rugăm: trimite harul Preasfântului Tău Duh, și, căutând cu milostivire la crucea aceasta, care va însemna mormântul adormitului robului Tău (N), care se odihnește aici (sau: adormitei roabei Tale (N), care odihnește aici), binecuvintează-o și o sfințește pe ea ca să fie: semn puternic și înfricoșător împotriva tuturor dușmanilor celor văzuți și a celor nevăzuți, alungare și îndepărtare a tuturor uneltirilor și ispitelor diavolești; iar pentru dreptcredincioșii Tăi să fie ajutor, întărire în credință, sprijinire în nădejde, biruință în ispite și sporire în toate virtuțile; iar pentru toți cei ce se vor închina și vor aduce rugăciuni

Înainte crucei acesteia, fii ascultător, plin de milos-tivire și bogat dăruitor al tuturor celor cerute spre mântuire. Și, după cum prin Cruce ai izbăvit lumea de osânda păcatului, așa și pe robii Tăi, care au fă-cut cu credință crucea aceasta și au ridicat-o aici din dragoste pentru adormiții robii Tăi, care odihnesc aici, arată-i, cu puterea Crucii preaiubitului Tău Fiu, totdeauna biruator împotriva păcatului, și le dăruiește toate darurile Tale cele pământești și ce-rești, învățând totdeauna la bine pe toți cei bine-credincioși și îndrumându-i la dobândirea cununilor cerești. Că Tu ești izvorul sfințeniei și dătătorul bo-gat al darurilor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul, stropind cu apă sfințită crucea, zice de trei ori:

Se sfințește crucea aceasta cu harul Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

După aceea se face otpustul: Cel ce, pentru mântuirea noastră, de bunăvoie S-a răstignit pe lemnul Crucii și morții S-a dat și a înviat a treia zi din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru... Și după otpust, preotul zice: Întru fericită adormire veșnică odihne... și se cântă: Veșnica pomenire (de 3 ori), apoi se face sfârșitul: Pentru rugăciunile...

DEZLEGĂRI ȘI MOLITFE

DEZLEGĂRI

RUGĂCIUNEA

pe care o citește arhiereul sau preotul, pentru iertarea tuturor
păcatelor celor de voie și a celor fără de voie
și pentru tot jurământul și blestemul

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Fiule
și Cuvântul lui Dumnezeu, Păstorule și Mielule,
Care ai ridicat păcatul lumii și ai iertat datoria
celor doi datornici și femeii celei păcătoase i-ai
dăruit iertare păcatelor ei, Cel ce ai dăruit vindecare
slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui,
Însuși, Stăpâne, ușurează, lasă, iartă păcatele, nele-

giuirile, greșelile cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele cu călcare de poruncă și cu neascultare, ce s-au făcut de robii Tăi aceștia (N). Și câte, ca niște oameni purtători de trup și viețuitori în lume, au alunecat și au greșit, cu fapta, cu cuvântul, cu gândul, cu știință sau cu neștiință, în timpul nopții și în timpul zilei; sau sub blestem și afurisenie de la arhiereu ori de la preot au căzut, sau pe sine s-au blestemat, sau cu jurământ pe numele lui Dumnezeu s-au jurat și l-au călcat; sau din mânia cea fără socoteală pe vreunul din creștini au afurisit sau au blestemat; sau nebunește au vorbit, sau au osândit, sau au clevetit, sau vorbe spurcate au vorbit, sau au pizmuțit, sau au mințit, sau au ținut minte răul; ori cu mânie s-au pornit, ori s-au mândrit, ori au viclenit sau camătă au luat, ori s-au trândăvit, ori în deșert s-au mărțit, ori în iubire de argint au căzut, ori s-au îmbătat și au vărsat; sau la ferme-cătoare și vrăjitoare și la descântătoare și la alții asemenea acestora au alergat; sau peste măsură au mâncat, sau cu nesaț au fost și a doua oară au mâncat; sau desfrânare, sau preadesfrânare, sau sodomie, sau în alt chip oarecare au făcut păcatul desfrânării; ori au bătut, ori au vătămat, ori au lovit, ori pe cineva au scuipat, ori au răpit sau au furat, sau fără milă și cu scumpete au îngreuiat pe cineva, sau pe săraci n-au miluit și nu le-au făcut bine după pu-

terea lor; sau în gând au hulit, sau de lucruri necuvințioase și-au adus aminte, sau au pârât, sau strâmbătate au făcut, sau pe fratele lor l-au scârbit, sau l-au urât, sau l-au amărât; ori la rugăciune și la cântare stând, mintea lor s-a abătut la alte viclenii și deșertăciuni lumești; ori ca niște robi pântecelui s-au făcut, sau ce nu se cade au vorbit, ori pe ascuns au mâncat, sau ceva necurat au mâncat; ori cu semeție au grăit, sau nebunește au râs, sau frumusețe străină au văzut și cu dânsa și-au rănit inima; ori vorbe deșarte și netrebnice au grăit, ori de păcatele fraților lor au râs și i-au osândit, iar ale lor păcate și nelegiuri nu le-au socotit; sau de rugăciune nu s-au îngrijit; sau poruncile duhovnicilor lor n-au păzit; ori s-au lenevit, ori nebăgători de seamă au fost la cele ce aveau de făcut, ori răbdare n-au avut; sau cu îndrăznire, socotindu-se a fi înțelepți, deșertăciuni au grăit, sau au clevetit, sau altceva rău au făcut.

Pentru toate acestea și altele asemenea acestora, știute și neștiute, câte, ca niște oameni, au greșit robii Tăi aceștia, frații noștri, Iubitorule de oameni Doamne, miluiește-i și le iartă lor toate. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, ascultă-ne pe noi care ne rugăm bunății Tale pentru robii Tăi aceștia, frații noștri, și iartă, ca unul Care nu ții minte răul, toate greșelile și fărâdelegile pe care, ca niște oameni, le-au făcut sau le-au gândit. Că ei singuri, nevrednicii și păcătoșii, mărturisesc înaintea

împărăției Tale, că acestea și mai mari decât acestea au făcut. Ci, pentru mila Ta, ascultă-mă pe mine slujitorul Tău, și-i izbăvește pe dâșii de chinul cel veșnic; fă-i moștenitori veșnicilor Tale bunătăți, împreună cu toți care din veac au bineplăcut Ție, și-i învrednicește pe dâșii fără osândă a se împărtăși cu înfricoșătoarele și nemuritoarele Tale Taine, pentru că Tu ai zis, Stăpâne: oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri, și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri.

Că Tu singur ești fără de păcat și ai putere a ierta păcatele și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce sunt în blestem și pe sineși
cu jurământ s-au legat

Istăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Unule-Născut, Fiule și Cuvântul Tatălui, Care ai rupt toată legătura păcatelor noastre prin patima Ta și ai suflat în fețele Apostolilor Tăi și ai zis: Luați Duh Sfânt, cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor,

și cărora le veți ține, ținute vor fi, Tu, Stăpâne, prin Sfinții Tăi Apostoli ai dăruit și preoților, care slujesc cele sfinte în sfântă Biserica Ta, să ierte păcatele pe pământ și să lege și să dezlege toată legătura nedreptății; deci, și acum Te rugăm pentru fratele nostru (N), care stă înaintea Ta: dă-i lui mila Ta, rupe legătura jurământului și a blestemului cu care s-a legat, și orice a vorbit din neștiință sau din nebăgare de seamă, sau din slăbiciune sufletească a lucrat. Cel ce știi neputința omenească, ca un iubitor de oameni și bun Stăpân, toate păcatele cele de voie și cele fără de voie, iartă-le, Tu, Cel ce dezlegi pe cei legați, Cel ce ridici pe cei căzuți, nădejdea celor deznădăjduiți, odihna celor osteniți; slobozește și pe robul Tău (N) din legătura păcatelor lui.

Că s-a preaslăvit preasfânt numele Tău, împreună cu al Părintelui Tău cel fără de început și cu al Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

de dezlegare la blestem

Indurate Doamne, Bunule și Iubitorule de oameni, Care, pentru îndurările Tale, ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău în lume, ca să rupă zapisul greșelilor cel asupra noastră și să dezlege

legăturile celor legați de păcate și să propovăduiască celor robiți iertare. Tu, Stăpâne, și pe robul Tău (N) liberează-l, cu bunătatea Ta, de legătura ce este pusă asupra lui, și-i dăruiește lui să se apropie fără de păcat, în toată vremea și în tot locul, cu îndrăznire către slava Ta, și cu cuget curat să ceară de la Tine mila cea bogată. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la împăcarea celor învrăjbiți

Iuțumim Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Împăratul veacurilor și Dătătorul bunătăților, Care ai stricat peretele cel din mijloc al vrajbei și ai dat pace neamului omenesc; Cel ce și acum ai dăruit pace robilor Tăi (N), înrădăcinează într-înșii frica Ta și dragostea unuia spre altul o întărește; stinge toată vrajba; îndepărtează dintre dânșii toate îndemnurile spre dezbinare. Că Tu ești pacea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

MOLITFE

MOLITFELE SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

pentru cei care pățimesc de la diavol
și pentru toată neputința, care se citește
și în ziua Sfântului Vasile cel Mare

(1)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul dumnezeilor și Domnul domnilor, făcătorul cetelor celor de foc și lucrătorul puterilor celor fără de trup, meșterul celor cerești și al celor pământești, pe Care nimeni dintre oameni nu L-a văzut, nici poate să-L vadă; de Care se teme și se

cutremură toată făptura; Cel ce a aruncat din cer pe căpetenia îngerilor, care din trufie și-a încordat grumazul oarecând și s-a lepădat de slujba sa prin neascultare, și pe îngerii cei împreună cu dânsul potrivnici, care s-au făcut diavoli, i-a aruncat în întunericul cel adânc al iadului, fă ca blestemul acesta, ce se face în numele Tău cel înfricoșător, să fie spre îngrozirea acestui povățuitor al violenței și a tuturor taberelor lui, care au căzut împreună cu el din lumina cea de sus, și pune-l pe fugă; și-i poruncește lui și diavolilor lui să se depărteze cu totul, ca să nu facă nici o vătămare acestui suflet pecetluit; ci acești pecetluiți să ia tăria puterii ca să calce peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului. Că se laudă și se cinstește și de toată suflarea cu frică se slăvește preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm.

 e blestem pe tine, începătorul răutăților și al hulei, căpetenia împotrivirii și urzitorul violenței. Te blestem pe tine, cel aruncat din lumina cea de sus și surpat pentru mândrie în întunericul adâncului. Te blestem pe tine și pe toată puterea cea căzută ce a urmat voința ta. Te blestem pe tine, duh necurat, cu Dumnezeu Savaot și cu toată oastea

îngerilor lui Dumnezeu, Adonai, Eloi, Dumnezeul cel atotputernic; ieși și te depărtează de la robul lui Dumnezeu (N). Te blestem pe tine cu Dumnezeu, Care prin cuvânt toate le-a zidit și cu Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul Lui cel Unul-Născut, Care, mai înainte de veci, în chip de negrăit și fără patimă, S-a născut dintr-Însul; cu Cel ce a făcut făptura văzută și nevăzută și a zidit pe om după chipul Său și, mai înainte, prin legea firii l-a învățat acestea și cu priveghere îngerească l-a păzit; cu Cel ce a înecat păcatul cu apă de sus și a desfăcut adâncurile de sub cer și a pierdut pe uriașii cei necucernici și turnul fărădelegilor l-a sfărâmat și pământul Sodomei și al Gomorei cu foc și cu pucioasă l-a ars și spre mărturie fumegă fum nestins; cu Cel ce marea cu toiajul a despărțit și pe popor l-a trecut cu picioarele neudate, iar pe tiranul faraon și oastea cea împotrivitoare lui Dumnezeu, tabăra păgânătății, sub valuri de veci a înecat-o. Te blestem cu Cel care, la plinirea vremii, din Fecioară în chip de negrăit S-a întrupat și pecețile curăției întregi le-a păzit; Care a binevoit să spele prin botez întinăciunea noastră cea veche, cu care noi prin neascultare ne spurcasem. Te blestem pe tine cu Cel ce S-a botezat în Iordan și ne-a dat nouă în apă, prin har, chipul nestricăciunii; de Care îngerii și toate puterile cerești s-au mirat, văzând pe Dumnezeu cel întrupat smerindu-Se, când Tatăl cel fără de început a descoperit nașterea cea fără de început a Fiului și când pogorârea Sfântului Duh a mărturisit unimea Treimii. Te blestem

pe tine cu Cel ce a certat vântul și a liniștit viforul mării; Care a izgonit cetele diavolilor; Cel ce prin tină a dat vedere ochilor lipsiți de lumină ai celui orb din naștere și a înnoit zidirea cea veche a neamului nostru și celor muți le-a dat grai; Cel ce a curățit rănile leproșilor și pe morți din groapă i-a înviat; Cel ce până la îngropare cu oamenii a vorbit și iadul prin înviere l-a prădat și toată omenirea a întocmit-o să nu mai fie cucerită de moarte. Te blestem pe tine cu Dumnezeu atotțiitorul, Care a însufletit pe oameni și cu grai de Dumnezeu însuflat dimpreună cu Apostolii a lucrat și toată lumea a umplut-o de dreapta credință. Teme-te, fugi, pleacă, depărtează-te, diavole necurate și spurcate, cel de sub pământ, din adânc, înșelătorule, cel fără de chip, cel văzut pentru nerușinare, nevăzut pentru fățarie, oriunde ești sau unde mergi, de ești însuși Beelzebul, sau de te arăți ca cel ce scutură, ca șarpele, sau ca fiara, sau ca aburul, sau ca fumul, ori ca bărbat, ori ca femeie, ori ca jiganie, ori ca pasăre, sau vorbitor noaptea, sau surd, sau mut, sau care înfricoșezi cu năvălirea, sau sfășii, sau unelțești rele, în somn greu, sau în boală, sau în neputință, sau pornești spre răs, sau aduci lacrimi de dezmiardări; ori ești desfrânat, ori rău mirositor, ori poftitor, ori făcător de desfătare, ori fermecător, ori îndemnător spre dragoste necurată, ori ghicitor în stele, ori sezi în casă, ori ești fără de rușine, ori iubitor de vrajbă, ori fără astâmpăr; sau te schimbi cu luna, sau te întorci după un oarecare timp, sau vii dimineața, sau la amiază, sau la

miezul nopții, sau în orice vreme, sau la revărsatul zorilor, sau din întâmplare te-ai întâlnit, sau de cineva ești trimis, sau ai năvălit fără de veste; sau ești din mare, sau din râu, sau din pământ, sau din fântână, sau din dărâmături, sau din groapă; sau din baltă, sau din trestie, sau din noroaie, sau de pe uscat, sau din necurăție; sau din luncă, sau din pădure, sau din copaci, sau din pasăre, sau din tunet, sau din acoperământul băii, sau din scăldătoare de ape, sau din mormânt idolesec; sau de unde știm, sau de unde nu știm, cunoscut ori necunoscut, sau din vreun loc nebănuit, pieri și te depărtează, rușinează-te de chipul cel zidit și înfrumusețat de mâna lui Dumnezeu. Teme-te de asemănarea lui Dumnezeu celui întrupat și să nu te ascunzi în robul lui Dumnezeu (N), că toiag de fier și cuptor de foc și iadul și scrâșnirea dinților te așteaptă, ca răsplătire pentru neascultare. Teme-te, taci, fugi, să nu te întorci, nici să te ascunzi cu vreo altă vielenie de duhuri necurate, ci du-te în pământ fără de apă, pustiu, nelucrat, unde om nu locuiește, ci este cercetat numai de Dumnezeu, Cel ce leagă pe toți care vatămă și uneltesc asupra chipului Său; Cel ce în lanțuri te-a aruncat în întunericul iadului, pentru noaptea și ziua cea lungă, pe tine diavole, ispititorul și aflătorul tuturor răutăților. Că mare este frica de Dumnezeu și mare este slava Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(3)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul cerurilor, Dumnezeu luminilor, Dumnezeu îngerilor celor de sub tăria Ta, Dumnezeu arhanghelilor celor de sub stăpânirea Ta, Dumnezeu măritelor domnii, Dumnezeu sfinților, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos; Cel ce ai dezlegat sufletele cele legate cu moartea și, prin Unul-Născut Fiul Tău, ai luminat pe omul cel pătruns de întuneric; Cel ce ai slăbit durerile noastre și toată greutatea ai ușurat-o și toată nălucirea vrăjmașului de la noi ai depărtat-o; și Tu, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Care, cu moartea Ta, ne-ai făcut pe noi nemuritori și ne-ai mărit cu slava Ta; Cel ce, cu învierea Ta, ne-ai dăruit nouă să ne ridicăm de la oameni la Dumnezeu, și ai purtat pe crucea Ta toată sarcina păcatelor noastre; Cel ce ai luat asupra-Ți sfărâmarea noastră și ai tămăduit-o, Doamne; Care ne-ai făcut nouă cale la ceruri și stricăciunea în nestrăciune ai prefăcut-o, auzi-mă pe mine, care cu dragoste și cu frică strig către Tine, Cel de a Cărui frică se topesc munții împreună cu tăria de sub cer; de a Cărui putere duhurile necuvântătoare ale stihilor se cutremură, păzind hotarele lor; de a Cărui poruncă focul răsplătirii nu va trece hotarele ce i s-au pus, ci, suspinând, așteaptă porunca Ta; de a Cărui frică toată făptura se chinuiește oftând cu suspinuri negărite și având poruncă să aștepte vre-

mea sa; de Care toată firea cea potrivnică a fugit și oastea vrăjmașului s-a domolit, diavolul a căzut, șarpele s-a călcat și balaurul s-a strivit; prin Care neamurile ce Te-au mărturisit s-au luminat și s-au întărit în Tine, Doamne; prin Care viața s-a arătat, nădejdea s-a întemeiat, credința s-a întărit, Evanghelia s-a propovăduit; prin Care omul cel pământesc s-a înnoit crezând în Tine, că cine este ca Tine Dumnezeu atotputernic? Pentru aceasta, Te rugăm pe Tine, Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, Cel ce ești mai înainte de veci și mai presus de fire, primește pe acesta care a venit la Tine pentru numele Tău cel sfânt și al iubitului Tău Fiu, Iisus Hristos, și al Sfântului și preaputernicului și de viață făcătorului Tău Duh; izgonește din sufletul lui toată neputința, toată necredința, tot duhul necurat, scuturător, de sub pământ, din foc, nesuferit, poftitor, iubitor de aur, iubitor de argint, turbat, desfrânat, tot diavolul necurat, întunecat, fără chip și fără rușine. Așa, Dumnezeule, depărtează de la robul Tău (N) toată lucrarea diavolului, toată vraja, toată fermecătura, slujirea idolească, căutarea în stele, vraja cu mort, vraja cu pasăre, patima desfătării, iubirea trupească, iubirea de argint, beția, desfrânarea, nerușinarea, mânia, iubirea de ceartă, neastâmpărarea și tot cugetul viclean. Așa, Doamne, Dumnezeu nostru, insuflă într-însul Duhul Tău cel pașnic, ca, fiind păzit de El, să facă roade de credință, de fapte bune, de înțelepciune, de curăție,

de înfrânare, de dragoste, de bunătate, de nădejde, de blândețe, de îndelungă-răbdare, de îngăduință, de smerenie, de pricepere, căci este rob al Tău, în numele lui Iisus Hristos, crezând în Treimea cea de o ființă și mărturisind-O împreună cu îngerii, arhanghelii, domniile cele mărite și cu toată oastea cerească. Păzește împreună cu dânsul și inima noastră, că puternic ești, Doamne, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

MOLITFELE

SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

care, de obicei, se citesc în continuarea Molitfelor
Sfântului Vasile cel Mare

(4)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel veșnic, Care ai izbăvit neamul omenesc din robia diavolului, izbăvește și pe robul Tău (N) de toată lucrarea duhurilor necurate; poruncește necuratelor duhuri și viclenilor diavoli să se depărteze de la sufletul și de la trupul robului Tău (N) și să nu rămână, nici să se ascundă într-însul; să fugă, pentru numele Tău cel sfânt și al Unuia-Născut Fiului Tău și al făcătorului de viață

Duhului Tău, de la zidirea mâinilor Tale ca, fiind curățit de toată ispitirea diavolului, să viețuiască cuvios, drept și eucernic, învrednicindu-se de curatele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, cu Care împreună ești binecuvântat și preaslăvit, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(5)

Domnului să ne rugăm.

El ce ai certat toate duhurile cele necurate și cu puterea cuvântului ai alungat legheonul, arată-Te și acum, prin Unul-Născut Fiul Tău, la făptura pe care ai zidit-o după chipul Tău, și o scoate pe dânsa, pentru că este asuprită de cel potrivnic; ca, fiind mîlțuită și curățită, să se numere în turma Ta cea sfântă și să fie păzită ca o casă însuflețită a Sfântului Duh și a dumnezeieștilor și preacuratelor sfințenii. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(6)

Domnului să ne rugăm.

E chemăm pe Tine, Stăpâne, Dumnezeule atotțitorule, preaînalte, neispitite, Împărate al păcii; Te chemăm pe Tine, Care ai făcut cerul și pământul, căci de la Tine au ieșit alfa și omega,

începutul și sfârșitul. Cel ce ai dat și ai supus oamenilor spre ascultare dobitoacele cele necuvântătoare, tînde, Doamne, mîna Ta cea tare și brațul Tău cel preaînalt și sfânt, și cu cercetare cercetează făptura Ta aceasta și-i trimite înger de pace, înger tare, păzitor sufletului și trupului care sînt certe și sînt izgonească de la ea pe tot vicleanul și necuratul diavol. Pentru că Tu singur, Doamne, ești preaînalt, atotțitor și binecuvântat în vecii vecilor. Amin.

(7)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeiasca și sfînta, marea și înfricoșătoarea și neîndurata numire și chemare facem spre izgonirea ta, potrivnice; asijderea și certare facem spre pierderea ta, diavole. Dumnezeu cel sfânt, Cel fără de început, Cel înfricoșător, Cel nevăzut în ființă, Cel neasemănat în putere și necuprins ca Dumnezeu, Împăratul slavei și Stăpînul atotțitorul, Care cu cuvântul bine a întocmit toate din neîființă în ființă și Care umblă pe aripile vînturilor, Acela te ceartă pe tine, diavole. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cheamă apa mării și o varsă peste fața întregului pământ; Domnul Puterilor este numele Lui. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cu frică slujit și lăudat de nenumăratele cete cerești de foc, și cu cutremur închinat și slăvit de mulțimea cetelor de îngeri și de arhangheli. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, cel cinstit de puterile ce-i stau

împrejur, de preînfricoșării heruvimi cei cu ochi mulți și de serafimii cei cu câte șase aripi, care cu două aripi își acopăr fețele lor, din pricina Dumnezeirii Lui celei nevăzute și nepătrunse de minte, și cu două aripi își acopăr picioarele lor, ca să nu se ardă de slava cea negrăită și de măreția Lui cea necuprinsă cu mintea, și cu două aripi zboară și umplu cerul de strigarea lor: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Lui.

Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Dumnezeu Cuvântul, Care S-a pogorât din cer, din sânul Tatălui și prin întruparea cea mai presus de fire și curată din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit S-a arătat în lume ca să o mântuiască și, cu puterea Sa cea singură stăpânitoare, te-a aruncat din cer și cu totul lepădat te-a arătat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a zis mării: taci, liniștește-te; și prin poruncă îndată s-a liniștit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a făcut tină și lumină a dăruit orbului. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care pe fiica mai-marelui sinagogii cu cuvântul a înviat-o și pe fiul văduvei din gura morții l-a răpit și mamei lui întreg și sănătos l-a dăruit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce pe Lazăr din morți a patra zi, neputred, ca și cum n-ar fi fost mort și nestricat, l-a înviat, spre mirarea multora. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce, lovit fiind cu palma, a stricat blestemul, și prin împungerea preacuratei Sale coaste a depărtat sabia cea de foc care păzea raiul. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul,

Care, prin scuiparea preacuratului Său obraz, a șters toată lacrima de la toată fața. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a înfipt crucea spre întărirea și mântuirea lumii și spre căderea ta și a tuturor îngerilor de sub stăpânirea ta. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul la al Cărui glas pe Cruce, catapeteasma Bisericii s-a rupt, pietrele s-au despicat, mormintele s-au deschis și morții cei din veac s-au sculat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care, cu moartea pe moarte, a omorât și cu învierea Sa a dăruit viață oamenilor.

Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care S-a pogorât în iad și mormintele le-a scuturat și pe toți cei legați, care erau ținuti într-însul, i-a slobozit și la Sine i-a chemat; pe Care portarii văzându-L s-au spăimântat și cu oastea iadului ascunzându-se au pierit. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care a înviat din morți, Hristos, Dumnezeuul nostru, și tuturor a dăruit învierea Sa. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care cu slavă S-a înălțat la ceruri, la Părintele Său, și a șezut de-a dreapta pe scaunul slavei. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, care iarăși va să vină cu slavă pe norii cerului, cu sfinții Săi îngeri, ca să judece viii și morții. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care ți-a gătit ție spre chinul veșnic focul cel nestins și viermele cel neadormit și întunericul cel mai adânc. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, de Care toate se tem și se cutremură de fața puterii Lui, că de neîndurat și grozavă este mânia Lui asupra ta. Să te certe pe tine, diavole, Însuși Domnul cu numele Său cel înfricoșător.

Înfricoșează-te, cutremură-te, teme-te, depărtează-te, pieri, fugi, tu care ai căzut din cer și împreună cu tine toate duhurile cele viclene: duhul necurăției, duhul vicleșugului, duhul cel de noapte, cel de zi, cel de la amiază zilei și cel de seară; duhul cel de la miezul nopții, duhul nălucirii, duhul cel ce iese în întâmpinare sau de pe uscat, sau din apă, sau din păduri, sau din trestie, sau din prăpastie, sau din răspântii, sau din trei căi, din bălți și din râuri; care cutreieri prin case, prin curți și prin băi, și vatămi și schimbă mintea omenească; degrab plecați de la făptura Ziditorului Hristos, Dumnezeuul nostru, și vă depărtați de la robul lui Dumnezeu (N), din minte, din suflet, din inimă, din rărunchi, din simțiri și din toate măduarele lui, ca să fie el sănătos și cu totul întreg și slobod, cunoscând pe Stăpânul său și Ziditorul tuturor, Dumnezeu, Care adună pe cei rătăciți și le dă lor pecetea mântuirii prin nașterea și înnoirea dumnezeiescului Botez. Ca acesta să se învrednicească de preacuratele, cereștile și înfricoșătoarele Lui Taine, și să se unească cu turma Lui cea adevărată, sălășluindu-se în loc cu verdeață și hrânindu-se la apa odihnei, și fiind păstorit neîncetat cu toiagul crucii spre iertarea păcatelor și viața de veci. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea, închinăciunea și marea cuviință, împreună cu Cel fără de început al Său Părinte, și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Său Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINȚE

RUGĂCIUNI LA FELURITE NEPUTINȚE ȘI BOLI

RUGĂCIUNE la toată neputința

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne atotțiitorule, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care smerești și înalți, Care pedepsești și iarăși tămăduiești, cercetează cu mila Ta pe fratele nostru (N), care este neputincios. Tinde brațul Tău cel plin de tămăduire și de doctorie și-l tămăduiește pe acesta, ridicându-l din pat și din boală; ceartă duhul neputinței; depărtează de la el toată rana, toată durerea, toată bătaia, toată fierbin-

teala sau frigurile; și, de sunt într-însul păcate sau fărădelegi, ușurează, lasă, iartă pentru iubirea Ta de oameni.

Așa, Doamne, fii milostiv spre zidirea Ta, în Hristos Iisus, Domnul nostru, cu Care bine ești cuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru chemarea milei lui Dumnezeu
la toată litiă și neputința

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Cel singur bogat în milă, Care, din îndurările bunătății Tale, Te pleci spre rugăciunile noastre, ale păcătoșilor și ale nevrednicilor Tăi robi; Cel care întocmești și chivernisești toate spre folosul nostru; Care, cu purtarea Ta de grijă cea înțeleaptă, ocârmuiești viața noastră și, în tot chipul, dorești mântuirea noastră; Cel care din fire ești Îndelung-răbdător și Mult-milostiv; Care pedepsești și iarăși tămăduiești și dai pedeapsa cu bună-tate și cu iubire de oameni, nu ca să pierzi zidirea mâinilor Tale, ci, mai vârtos, ca să o aduci la frumusețea cea dintâi și la starea aleasă cea de la început, pe care am pierdut-o, prin slăbiciunea minții și prin sfatul vrăjmașului, vrând iarăși a ne

ridica și în tot chipul, purtând grijă, să scapi ce a mai rămas din căderea aceea. Însuși, Stăpâne atot-țitorule, caută spre noi și ia aminte spre rugăciunile noastre ale celor păcătoși, pentru că mulțimea fărădelegilor noastre ne-a făcut necutezători și nu mai îndrăznim să cerem iertare de greșelile noastre; dar, știind iubirea Ta de oameni, îndurarea, mila cea multă, îndelunga-răbdare, nerăutatea și prea-multa Ta bună-tate, și îndrăznind spre adâncul acestora și spre noianul bunătății Tale, ridicăm mâinile și cu stăruință strigăm către Tine: am greșit, am făcut nelegiuiri, am călcat credința pentru că am uitat poruncile Tale și am umblat după cugetul nostru cel viclean. Căci am viețuit ca niște nevrednici de chemarea și de Evanghelia Hristosului Tău, de sfintele Lui patimi și de micșorarea Lui cea pentru noi, și ne-am făcut batjocură pentru iubitul Tau Fiu: și preoții și poporul Tău ne-am depărtat, toți ne-am abătut, împreună netrebniți ne-am făcut; nu mai este cine să facă judecată și dreptate, nu este nici unul. Am închis îndurările Tale și iubirea Ta de oameni și îndurările milei Dumnezeului nostru, din cauza răutății noastre și a vicleșugului în care am viețuit.

Tu ești bun, dar noi am făcut fărădelege. Tu ești Îndelung-răbdător, iar noi vrednici de pedeapsă. Știm bună-tatea Ta, deși suntem neînțelegători; puțin am fost pedepsiți pentru cele ce am greșit. Infri-coșător ești Tu, și cine Îți va sta Ție împotrivă? Cutremur de la Tine de va cuprinde munții, cine va

sta împotriva braţului Tău? De vei închide cerul, cine îl va deschide? De vei încuia izvoarele Tale, cine va putea suferi? Uşor este înaintea ochilor Tăi a face săraci şi a îmbogăţi, a învia şi a omorî, a răni şi a tămădui; şi orice vei vrea Tu este lucru desăvârşit. Tu Te-ai mâniat, iar noi am greşit, zicea unul din cei de demult, căutând îndreptăţire; iar nouă, dimpotrivă, ne este vremea să zicem: noi am greşit, iar Tu Te-ai mâniat. Pentru aceasta ne-am făcut ocară vecinilor noştri; ai întors faţa Ta şi de necinste ne-am umplut.

Ci, încetează, Doamne; iartă, Doamne; milostiveşte-Te, Doamne, şi nu ne da pe noi morţi pentru fărădelegile noastre, căci noi suntem poporul Tău şi toiagul moştenirii Tale. Ceartă-ne pe noi, însă cu bunătate, iar nu cu mânia Ta, ca să nu ne împuţinezi pe noi şi să fim mai urgisiţi decât toţi câţi locuiesc pe pământ, pentru că mila Ta este mai presus de cuvânt, şi iubirea Ta de oameni neajunsă, şi bogăţia bunătăţii Tale neîntrecută. Pentru aceasta, îndrăznim, cu stăruinţă ne rugăm şi cu umilinţă cerem, plecând genunchii inimilor noastre; încetează bătaia mâinii Tale, aşa precum demult, în zilele lui David, ai încetat bătaia faţă de poporul Tău, cu toate că noi nu arătăm asemenea pocăinţă. Dar Tu, ca un prea-bun, opreşte mânia Ta, îmblânzeşte iuţimea Ta cea dreaptă şi dă sănătate celor ce pătimesc, bolnavilor tărie, iar pe cei sănătoşi îi ocroteşte. Toată boala şi toată neputinţa depărtează-o de la poporul Tău; pe toţi îi fereşte de această primejdie cumplită, păzin-

du-i nebântuiţi de orice boală vătămătoare şi păstrându-i, cu mâna Ta cea atotputernică, nesupăraţi de orice chinuire cumplită şi tulburare pierzătoare, căci în adevăr iuţimea mâinii Tale a cuprins pe toţi şi i-a tulburat. Şi, chiar de nu ne-am întoarce cu totul de la viclesugurile noastre, izbăveşte-ne pe noi pe toţi de sfatul rău şi ne dă să-Ţi mulţumim pentru toată facerea de bine. Pentru rugăciunile celei ce fără prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria, cu folosinţele sfinţilor şi dumnezeieştilor îngeri şi ale tuturor sfinţilor.

Că Tu eşti izvorul milei şi adâncul de nepătruns al milostivirii şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte, şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru dureri de cap (deochi)

Domnului să ne rugăm

tăpâne, Dumnezeul nostru, Împăratul veacurilor, Cel atotputernic şi atotţiitor, Care faci toate şi Însuţi le schimbi cu voia Ta; Cel ce cup-torul cel de şapte ori încins şi văpaia cea din Babilon

le-ai prefăcut în rouă şi pe sfinţii trei tineri neatînşi i-ai păzit; Doctorul şi tămăduitorul sufletelor noastre, mântuirea celor ce nădăjduiesc în Tine, Ție ne rugăm şi cu umilinţă cerem: depărtează, înlătură, izgoneşte toată lucrarea diavolească, toată calea şi toată vrăjmăşia satanei, privirea cea rea, nesăţioasă şi pizmaşă a ochilor celor făcători de rele a oamenilor pizmaşi, de la robul Tău (N). Şi fie că, din frumuseţe sau pentru putere, ori din întâmplare sau din pizmă şi răutate, i-a venit lui această neputinţă, Înсуfi, iubitorule de oameni Stăpâne, tinde mâna Ta cea tare şi braţul Tău cel atotputernic şi înalt şi cercetează această zidire a Ta şi-i trimite înger de pace, stăpânitor şi păzitor sufletului şi trupului, care să gonească şi să stărpească de la ea tot sfatul rău, toată pizma şi deochiul făcător de stricăciune al oamenilor răi, ca, izbăvită fiind cu puterea Ta, să-Ți cânte Ție cu mulţumire: Domnul este ajutorul meu, şi nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul; şi iarăşi: nu-mi va fi frică de rele, pentru că Tu cu mine ești; că Tu ești Domnul puterii mele, Cel tare şi stăpânitor, Domnul păcii, Părintele veacului ce va să fie. Aşa, Doamne Dumnezeu nostru, milostiveşte-Te spre robul Tău şi izbăveşte-l de toată stricăciunea şi supărarea ce i s-a făcut din pizmă. Pentru rugăciunile preabinecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu rugăciunile arhanghelilor celor cu chip de lumină; ale cinstului,

măritului proorocului, înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale sfintei şi mării mucenice Marina; ale sfântului Stelian; ale precuvioasei maicii noastre Parascheva cea nouă; ale sfântului sfinţitului mucenic Elefterie şi ale sfântului (N), a cărui pomenire săvârşim, şi ale tuturor sfinţilor Tăi.

Că Tu ești doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, Hristoase, Dumnezeu nostru, şi Ție slavă înălţăm şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi stropeşte pe bolnav cu apă sfinţită, dacă a făcut mai întâi sfeştania, sau cu aghiazmă de la Bobotează. Apoi preotul pune mâna pe capul celui bolnav, zicând această

Rugăciune

 arul Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cel dat Sfinţilor Săi Ucenici şi Apostoli, zicând: pe bolnavi mâinile veţi pune şi bine le va fi, şi printr-înşii este dat şi nouă nevrednicilor slujitorilor Săi, acest har, prin mine smeritul şi nevrednicul preot, să te tămăduiască pe tine, fiule şi fratele nostru cel duhovnicesc de toată boala şi neputinţa sufletească şi trupească ce te-a cuprins, şi să te dăruiască Bisericii Sale întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în zile, bine umblând şi făcând poruncile lui Dumnezeu, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru cei ce sunt bolnavi de năjit*

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne atotţiitorule, doctorul sufletelor şi al trupurilor, Cel ce smereşti şi înalţi, Care pedepseşti şi iarăşi tămăduieşti, cercetează cu mila Ta pe robul Tău (N). Tinde braţul Tău cel plin de tămăduire şi de doctorie şi-l tămăduieşte pe acesta. Ridică-l din pat şi din boală şi ceartă duhul neputinţei. Depărtează de la el toată durerea şi boala năjitului; porunceşte-i să se ducă şi să se depărteze de la robul Tău (N). Aşa, Doamne Sfinte, Atotputernice, Dumnezeuul părinţilor noştri, Care ai făcut cerul şi pământul cu toată podoaba lor, depărtează această durere a năjitului de la robul Tău (N), din cap, din creieri, din ochi, din buze, din dinţi, din măsele, din nări, din urechi, din grumaji şi din toate măduarele lui, şi-l fă grabnic sănătos. Iar eu, smeritul preot mă rog marelui Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Preacuratei Maicii Sale şi tuturor puterilor cereşti să facă deplin sănătos pe robul lui Dumnezeu (N), care este pecetluit şi botezat în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

* Nume generic dat în popor nevraşigilor, durerilor de dinţi, inflamaţiilor urechii s.a., de la bulgărescul nezit.

RUGĂCIUNE

pentru bolnavul care nu poate dormi

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare şi laudat, necuprins de gând şi de cuvânt, Care ai zidit pe om cu mâna Ta, ţărână luând din pământ, şi cu chipul Tău l-ai cinstit pe el; Iisuse Hristoase, numele cel preadorit, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, arată-Te la robul Tău (N) şi-l cercetează, în suflet şi în trup, fiind rugat de preamărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria; de sfinţele puteri cereşti fără de trup; de cinstitul, măritul, proorocul, Înaintemergătorul şi Botezătorul Ioan; de sfinţii, măriţii şi întru tot laudaţii Apostoli; de cei între sfinţi părinţi noştri şi dascăli ai lumii: Vasile cel Mare, Grigore de Dumnezeu cuvântătorul şi Ioan Gură de Aur; de Atanasie, de Chiril, de Nicolae cel din Mira, de Spiridon, făcătorul de minuni, şi de toţi sfinţii ierarhi; de sfântul apostol întâiul mucenic şi arhidiacon Ştefan; de sfinţii, măriţii şi marii mucenici Gheorghe, purtătorul de biruinţă, Dimitrie, izvorătorul de mir, Teodor Tiron şi Teodor Stratilat şi de toţi sfinţii mucenici; de precuvioşii şi de Dumnezeu purtătorii părinţii noştri Antonie, Eftimie, Sava cel sfinţit, Teodosie începătorul vieţii de obşte, Onufrie,

Arsenie, Atanasie cel din Aton, şi de toţi preacuvioşii părinţi; de sfinţii şi tămăduitorii fără de arginţi Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon şi de Sfântul (N), a cărui pomenire săvârşim şi de toţi sfinţii Tăi. Şi dă robului Tău (N) somn de odihnă, somn trupesc, de sănătate, de mântuire şi de viaţă, tărie sufletului şi trupului. Şi precum oarecând ai cercetat pe Abimeleh, robul Tău, la via Agripei, şi i-ai dat lui somn mângâietor, ca să nu vadă căderea Ierusalimului, şi l-ai adormit pe el cu somn întăritor şi iarăşi l-ai sculat într-o clipă devreme spre slava bunătăţii Tale; încă şi pe sfinţii Tăi, măritii şapte tineri, i-ai arătat vestitori mărturiei arătării Tale în zilele lui Deciu împăratul şi prigonitorul, pe care i-ai adormit în peşteră trei sute şaptezeci şi doi de ani şi ca nişte prunci ce se încălzesc la sânul mamei lor n-au suferit nici o stricăciune, spre lauda şi slava iubirii Tale de oameni şi spre arătarea şi adevărarea naşterii noastre celei de a doua şi a învierii tuturor; Însuţi dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino şi acum, cu pogorârea Sfântului Tău Duh, şi cercează pe robul Tău (N), şi-i dăruieşte sănătate, tărie şi bună vârtute prin bunătatea Ta, pentru că de la Tine este toată darea cea bună şi tot darul cel desăvârşit.

Că Tu eşti doctorul sufletelor şi al trupurilor noastre, şi Ție slavă şi mulțumire şi închinăciune înălțăm.

împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

care se citeşte bolnavului cu sfânta copie

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate cerese..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuţi mie grăbeşte-Te! Să se ruşineze şi să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze cei ce-mi voiesc mie rele. Să se întoarcă îndată ruşinaţi cei ce-mi grăiesc mie: «Bine, bine!». Să se bucore şi să se veselească de Tine toţi cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea, cei ce iubesc mântuirea Ta: «Slăvit să fie Domnul!». Iar eu sărac sunt şi sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu şi izbăvitorul meu Tu eşti, Doamne, nu zăbovi.

Şi aceste tropare:

Răstignit fiind Tu, Hristoase, a pierit tirania şi s-a căleat puterea vrăjmaşului, căci nici înger, nici om, ci Tu însuţi, Doamne, ne-ai mântuit pe noi, slavă Ție.

Slavă...

Ne-ai răscumpărat pe noi din blestemul Legii cu scump sângele Tău; pe cruce fiind răstignit și cu sulița împuns, nemurire a izvorât oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Și acum..., al Născătoarei:

Cu sulița în coasta Ta împungându-Te, o, Hristoase al meu, din blestem ai izbăvit pe cea care a fost zidită din coasta omenească, care a fost pricină pierzării tuturor oamenilor.

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINȚE

RUGĂCIUNE

la începerea temellei casei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm

Numnezeule atotțiitorule, Care ai făcut cerul cu înțelepciune și ai întemeiat pământul pe tăria lui, Ziditorule și Făcătorule a toate, caută spre robul Tău (N), care, cu puterea tăriei Tale, voințe să ridice casă pentru locuit și prin zidire să o înalțe; întărește-o pe ea pe piatra cea tare, ca, după glasul cel dumnezeiesc al Evangheliei Tale, nici vântul, nici apa, nici altceva să nu o poată strica. Ajută-i să o

înalte până la capăt și pe cei care vor să locuiască în ea îi păzește de toată bântuiala celui potrivnic. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării casei noi, în care urmează
a locui cineva pentru întâia oară

Preotul, venind în casa ce are a o binecuvânta, săvârșește sfințirea cea mică a apei. Poate avea cu sine și apă sfințită într-un vas (dacă pentru o pricină oarecare nu s-ar face sfințirea apei în casă) și untdelemn în alt vas. Apoi începe, după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc... (se cântă în sobor pe glasul al 6-lea), Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăslui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeu meu, voi nădăjdui spre Dânsul». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbră pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zeci de mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor

apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine, ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste leu și peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu el sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi mări. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi se cântă troparul acesta, glasul al 8-lea:

Precum casei lui Zahau s-a făcut mântuire, Hristoase, cu intrarea Ta, așa și acum, cu intrarea sfinților Tăi slujitori și, cu aceștia, a sfinților Tăi îngeri, dă pacea Ta casei acesteia și cu milostivire o binecuvintează, mântuind și luminând pe toți cei ce vor locui în ea.

Stând cu fața spre răsărit, în fața unei mese acoperite, pe care se află așezate: Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce, apa sfințită, untdelemn și lumânări aprinse, preotul zice: Domnului să ne rugăm și citește în auzul tuturor această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Care ai binevoit a intra sub acoperământul vameșului Zahau și Te-ai făcut mântuire lui și la toată casa lui, însuși și acum păzește nevătămați de toată răutatea pe cei ce voiesc a locui aici și aduc

Ție rugăciuni prin noi nevrednicii, binecuvântându-i pe dânsii și casa aceasta, și păstrând totdeauna viața lor nebântuită și dăruindu-le cu îndestulare toate bunătățile Tale spre folos prin binecuvântarea Ta; că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. *Preotul:* Pace tuturor. *Cântăreții:* Și duhului tău.

Preotul: Capetele voastre Domnului să le plecați. *Cântăreții:* Ție Doamne.

Preotul citește în taină această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care întru cele înalte locuiești și spre cele smerite privești, Cel ce ai binecuvântat casa lui Laban, cu intrarea lui Iacob, și casa lui Putifar, cu venirea lui Iosif, Cel ce ai binecuvântat casa lui Abiadar, prin aducerea în ea a chivotului Legii, și, în zilele venirii Tale în trup, Hristoase Dumnezeu nostru, ai dăruit mântuire casei lui Zahau. Înșuți binecuvintează și casa aceasta și cu frica Ta întărește pe cei ce vor locui în ea și îi păzește nevătămați de cei potrivnici, și le trimite binecuvântarea Ta din înălțimea locașului Tău, și binecuvintează și înmulțește toate bunătățile în casa aceasta. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui.

Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar preotul face semnul Sfintei Cruci, de trei ori, deasupra untdelemnului, zicând de fiecare dată:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi citește asupra untdelemnului această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, caută acum cu milostivire spre rugăciunea mea, a smeritului și nevrednicului slujitorului Tău, și trimite harul Preasfântului Tău Duh peste untdelemnul acesta și îl sfințește ca să fie spre sfințirea locului acesta și a casei ce s-a zidit pe el și spre alungarea tuturor puterilor celor potrivnice și a bântuierilor diavolești. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar preotul, luând apa sfințită, stropește toți pereții casei de jur împrejur și toate camerele, zicând:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, să se depărteze toată lucrarea diavolească cea vicleană. Amin.

Și, după ce a stropit peste tot, ia un bețișor la capătul căruia a înfășurat vată (sau bumbac), îl înmoaie în untdelemnul sfințit și face cu el semnul Sfintei Cruci pe pereții camerelor, zicând:

Se binecuvintează casa aceasta, cu ungerea cu acest untdelemn sfințit, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

După ce preotul a făcut semnul Sfintei Cruci cu untdelemnul sfinţit pe pereţii tuturor camerelor, cântăreţii cântă slăbira aceasta, glasul al 5-lea:

Binecuvintează, Doamne, casa aceasta şi o umple de bună-tă-ţile Tale cele pământeşti, şi, pe cei ce voiesc cu evlavie să locuiască în ea, păzeşte-i nevătămaţi de toată întâmplarea cea rea şi le dăruieşte toată îndestularea binecuvântării Tale celei cereşti şi pământeşti, şi ca un îndurat miluieşte-i după mare mila Ta.

După săvârşirea ungerii, dacă voieşte, preotul citeşte Evanghelia, stând cu faţa spre răsărit şi zicând:

Înţelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(LUC. 1-10)

In vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon, şi iată un bărbat, cu numele Zahau, şi acesta era mai-marele vameşilor şi era bogat. Şi căuta să vadă cine este Iisus; dar nu putea de mulţime, pentru că era mic de statură. Şi, alergând el înainte, s-a suit într-un dud ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Şi, când a sosit în locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahau, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Şi a coborât degrabă şi L-a primit, bucurându-se. Şi, văzând, toţi murmurau zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zahau, stând, a zis către Domnul: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor şi, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Şi a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, pentru că şi acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute şi să mântuiască pe cel pierdut.

Cântăreţii: Slavă Ție, Doamne... Şi îndată citeşte

PSALMUL 100

Mila şi judecata Ta voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi şi voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege i-am urât. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut. Pe cel ce clevea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit. Cu cel mândru cu ochiul şi nesăţios cu inima, cu acela n-am mâncat. Ochii mei sunt peste credincioşii pământului, ca să şadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăieşte nedreptăţi nu va sta înaintea ochilor mei. În dimineaţa voi judeca pe toţi păcătoşii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toţi cei ce lucrează fărădelegea.

În vremea citirii psalmului, dacă voieşte, preotul tămăduieşte toată casa, şi apoi zice cetenia aceasta:

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm ca să trimită binecuvântarea Sa asupra casei acesteia şi asupra robului Său (N) şi asupra tuturor celor ce voiesc a locui cu evlavie în ea; să le trimită pe îngerul Său cel milostiv, ca să-i păzească şi să-i ferească de toată răutatea şi să-i povăţuiască spre lucrarea tuturor faptelor celor bune şi spre împlinirea sfintelor porunci ale lui Hristos; să-i păzească de foamete, de molimă, de cutremur, de potop, de foc, de sabie şi de venirea celor de alt neam

asupra-le; şi să le dăruiească sănătate şi să-i întărească cu zile îndelungate şi întru toate să-i îndestuleze, să zicem toţi: Doamne, auzi-ne şi ne miluieşte.

Încă ne rugăm pentru toţi fraţii şi pentru toţi dreptmăritorii creştini, auzi-ne, Doamne, şi ne miluieşte.

Şi după ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru..., preotul face obişnuitul otpust al zilei.

RUGĂCIUNE

pentru casa ce este supărată de duhuri rele

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul mântuirii noastre, Fiul Dumnezeului celui viu, Care Te porţi pe heruvimi; Cel ce eşti mai presus decât toată începătoria şi stăpânia şi puterea şi domnia; Tu, cel mare şi înfricoşător peste toţi care sunt împrejurul Tău; Cel ce ai aşezat cerul deasupra noastră şi ai făcut pământul cu tăria Ta şi ai îndreptat lumea cu înţelepciunea Ta; Care cutremuri din temelie cele de sub cer, încât şi stâlpii lor se clatină; Cel ce zici soarelui şi nu răsare, ascunzându-se după stele; Care ameninţi marea şi o usuci pe ea; a Cărui mânie topeşte stăpâniiile şi puterile, şi din pricina Căruia pietrele s-au sfărâmat; Care ai zdrobit porţile cele de aramă şi

zăvoarele cele de fier le-ai rupt, pe cel tare l-ai legat şi pe slujitorii lui i-ai risipit; pe tiran cu crucea Ta l-ai doborât şi pe balaur cu undiţa întrupării Tale l-ai prins şi cu lanţuri l-ai legat în întunericul iadului. Tu, Doamne, întărirea celor ce-şi pun nădejdea în Tine, zidul cel tare al celor ce şi-au pus încrederea în Tine, depărtează, izgoneşte şi împrăştie toată lucrarea diavolească, toată năvălirea satanei, toată bătăuiala puterii celei potrivnice de la casa aceasta şi de la cei ce locuiesc în ea, care poartă semnul crucii Tale celei biruitoare şi înfricoşătoare împotriva demonilor, şi care cheamă numele Tău cel sfânt.

Aşa, Doamne, Care ai izgonit legiunea de demoni şi ai poruncit duhului celui surd şi mut şi necurat să iasă din omul cel cuprins de el şi să nu se mai întoarcă; Cel ce ai nimicit toată tabăra vrăjmaşilor noştri cei nevăzuţi, iar credincioşilor ce Te cunosc pe Tine le-ai zis: iată, vă dau vouă putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului, Însuţi, Stăpâne, păzeşte pe toţi care sunt în casa aceasta de toată vătămarea şi ispita, izbăvindu-i de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de întâlnirea cu demonul de amiază, pentru ca robii Tăi şi roabele Tale şi pruncii, indulcindu-se de ajutorul Tău şi cu tabără îngerească fiind păziţi, toţi ca unul, într-un gând, cu credinţă să cânte: Domnul este ajutorul meu şi nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Şi iarăşi: nu mă voi teme de rău, pentru că Tu cu mine

eşti. Căci Tu eşti, Dumnezeu, întărirea mea, Stăpânitor tare, Domn al păcii, Tată al veacului ce va să fie, şi împărăţia Ta este împărăţia veşnică. Că a Ta, a Unuia, este împărăţia şi puterea şi slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu Preasfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

ce se face pentru cei ce sunt tulburaţi şi supăraţi
de duhuri necurate

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăţia... Doamne, miluieşte (de 12 ori). Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citeşte psalmii:

Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... Psalmul 22: Domnul mă păşte şi nimic nu-mi va lipsi... Psalmul 26: Domnul este lumina mea... Psalmul 67: Să se scoale Dumnezeu... Psalmul 50: Miluieşte-mă Dumnezeule...

Apoi:

Întru tot sfântă de Dumnezeu Născătoare, în vremea vieţii mele nu mă părăsi, ajutorului omenesc nu mă încredinţa, ci primeşte rugăciunea mea.

După aceea preotul zice:

Cu mila şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiul Tău, cu Care eşti binecuvântat, împreună cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CANONUL

de rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos,
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu,
către Puterile eile fără de trup, către Sfinţii Apostoli
şi către toţi sfinţii.

Cântarea 1, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniţi, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărţit marea şi a trecut poporul pe care l-a scos din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Făcătorul şi Izbăvitorul meu şi Domnul, ajutorul credincioşilor, grăbeşte de mă izbăveşte de această nevoie, strigă Tie robul Tău, Unule, Iubitorule de oameni.

Cel ce Însuşi ştii neputinţa noastră, de acest necaz de acum şi de pieirea ce l-a cuprins, scapă cât mai curând şi mântuieşte, Mântuitorule, pe robul Tău.

Slavă...

Cetelile îngereşti ale puterilor celor fără de trup, cu Apostolii şi cu mucenicii, rugaţi pe Stăpânul tuturor să izbăvească de această nevoie prea grea, pe robul Său.

Şi acum... a Născătoare!

Pururea Fecioară, ceea ce eşti scăparea credincioşilor şi ajutoare tare a noastră, a robilor tăi, de această nevoie de acum, izbăveşte pe robul tău cu rugăciunile tale, stăpână.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Întăreşte-ne pe noi..

Precum de demult pe robul Tău Iacob l-ai izbăvit de pîzmuirea lui Esau, așa izbăvește și pe robul Tău de această nevoie de acum, ca un iubitor de oameni.

Iubitorule de oameni, Mântuitorule, Te chem pe Tine, fiind în necaz și întristare: nu mă trece cu vederea pe mine, robul Tău, ci grăbește de mă mîntuiește, ca un îndurat.

Slavă...

Tu, Cel ce singur ești bun și milostiv, singur îndurat și miluitor, îndurător făcându-Te prin rugăciunile sfinților Tăi, slobozește pe robul Tău.

Și acum..., a Născătoare:

Pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, roagă-L, curată, cu toți îngerii și Apostolii, cu proorocii și cu mucenicii, să izbăvească din nevoi pe robul tău.

Irmosul:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Care, prin lemnul crucii, ai omorât moartea, și sădește frica Ta în inimile noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Apoi pomenește pe cel bolnav, zicând ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeuului nostru ca să audă glasul rugăciunii noastre și să ușureze, să miluiască pe robul Său și să arate peste dânsul mila Sa cea mare; să întoarcă

toată mânia ce este pornită cu dreptate asupra lui și să-i ierte mulțimea greșelilor; să-l izbăvească pe dânsul de toată bântuiala și pedeapsa, silnicia și chinuirea vicleanului diavol; să depărteze de la dânsul toată nălucirea satanei cea cu totul vicleană, spăimîntarea, îngrozirea și toată puterea lui cea chinuitoare, și degrab să-i dea sănătate sufletească și trupească cu bunătatea Sa și să-l miluiască pe el și pe noi; să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Auzi-ne pe noi, Dumnezeuule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pămîntului și a celor ce sunt pe mare departe, și milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi.

Ecclonis:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

SEDEA LNA, glasul al 2-lea:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, eu osârdie strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, stăpână, vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce singură ești grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Ai venit din Fecioară nu sol, nici înger, ci Tu însuși, Domnul, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine, «omul; pentru aceasta strig Ție: Slavă puterii Tale, «Doamne».

Pe robul Tău, care cumplit este învăluit de furtuna nevoilor, Stăpâne, şi de marea necazurilor acum este înviforat, la limanul cel prea lin, îndreptează-l.

Cei ce necăjesc pe robul Tău, Hristoase, s-au înmulţit şi limba şi-au ascuţit ca o sabie cu două tăişuri. Deci vezi-l, Iubitorule de oameni, şi din nedreaptă moarte izbăveşte pe robul Tău.

Slavă...

Arhanghelilor, stăpânilor, puterilor şi îngerilor, Apostolilor, mucenicilor, cuvioşilor, proorocilor şi dreptilor, rugaţi-vă toţi pentru acesta ce se chinuieşte acum în prea mare necaz.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce eşti prealăudată, oamenilor gata ajutoare, potoleşte valurile cele furioase ale ispitelor şi pe robul tău, ce aleargă sub acoperământul tău, vindecă-l, stăpână.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Făcătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor Doamne, spre lumina poruncilor Tale îndreptează-ne «pe noi, căci afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim».

Cel ce ai plinit oarecând rugăciunile lui Iezechia, Doamne, plineşte degrab şi rugăciunea mea, Cel ce eşti singur bun, şi mântuieşte pe robul Tău de toată nevoia.

Cel ce pe ucenicul Tău Petru l-ai scos oarecând din temniţă, cu putere dumnezeiască, prin mâna îngerului, izbăveşte, Doamne, pe robul Tău care cumplit se chinuieşte.

Slavă...

Oştile îngereşti şi soborul Apostolilor şi al proorocilor, al preamăriţilor mucenici şi al cuvioşilor, împreună faceţi rugăciune pentru cel ce este în nevoi cumplite.

Şi acum..., a Născătoarei:

Maica lui Hristos-Dumnezeu, grăbeşte de izbăveşte pe credinciosul robul tău de această cumplită şi rea nevoie ce a venit acum asupra-i, ca să te mărească cu inima şi cu gura.

Cântarea a 6-a:

Irmos: De adâncul greşelilor...

Cel ce de demult ai izbăvit din pânțele chitului pe proorocul Tău, Stăpâne, Doamne, izbăveşte şi pe robul Tău, ca, în credinţă şi cu dragoste, să Te slăvească pe Tine.

Precum ai izbăvit pe Daniel de lei, Hristoase, izbăveşte-mă acum şi pe mine robul Tău, Stăpâne, de demonii cei cumpliţi şi din stricăciune şi din moarte mă scoate.

Slavă...

Mântuieşte pe robul Tău, care este în primejdie, Mântuitorule, pentru rugăciunile sfinţilor îngeri, ale proorocilor şi ale mucenicilor, şi pentru cererile preînţelepţilor Tăi ucenici.

Şi acum..., a Născătoarei:

Nu trece cu vederea, Fecioară, pe robul tău cel greu tulburat şi de nepricepere cuprins, ci, ca totdeauna, izbăveşte pe cel ce aleargă sub acoperământul tău, Preacurată.

Irmosul:

De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale; Dumnezeu meu, din stricăciune scoate-mă.

Apoi pomeneste pe cel bolnav, zicând ectenia:

Iară şi iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru izbăvirea şi slobozirea robului lui Dumnezeu (N), de silnicia şi bănuiala diavolului şi de toate uneltirile lui, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuieşte, miluieşte şi păzeşte pe robul Tău şi pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata...

Că Tu eşti Împăratul păcii şi Mântuitorul sufletelor noastre, şi Tie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

CONDACUL, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoşi şi smeriţi, şi să cădem cu pocăinţă, strigând dintru adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguieşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deşerţi, că pe tine singură nădejde te-am câştigat.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca tiranului nebăgând-o în seamă, preaînțelepţii tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul Deira şi, aruncaţi fiind în văpaia focului, răcorindu-i pe dânsii

îngerul, au cântat, zicând: binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Precum de demult pe cei trei tineri din cuptorul cel cu foc i-ai izbăvit, Te rugăm, îndurate, izbăveşte ca un bun şi pe robul Tău, Stăpâne, de nevoia ce a venit asupra-i şi de aprinderea ispitirilor celor greu de purtat, ca să Te slăvesc pe Tine.

Cel ce însuşi ştii neputinţa omenească, Hristoase, Care ai arătat în necazuri mângâiere, Iubitorule de oameni, izbăveşte de această nevoie de acum şi pe robul Tău care cântă: binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Mulţimea îngerilor, a Apostolilor, a proorocilor, a dumnezeieştilor mucenici, împreună cu adunarea cea dumnezeiască a strămoşilor, rugaţi pe Cel preabun ca să întoarcă acum în bucurie plângerea celui ce strigă: binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoare:

Ceea ce eşti singura nădejde şi ajutorul celor credincioşi, Născătoare de Dumnezeu, grăbeşte de ajută robului tău celui tulburat de necazuri din toate părţile, cuprins de neprimire şi în nevoie aflându-se, care aleargă către tine în nădejdea sufletului.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii cei de demult şi văpaia în răcoare o a prefăcut, ca pe Domnul laudaţi-L toate făpturile şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Precum ai primit rugăciunile lui Pavel şi ale lui Sila şi din legături pe dânsii i-ai izbăvit, şi glasurile noastre, ale nevrădnicilor, celor ce strigăm, auzi-le acum, Milostive, şi izbăveşte pe robul Tău de stricăciune şi de moarte.

Nu întoarce faţa Ta de la mine, robul Tău, Hristoase, că sunt în necaz; degrab mă auzi, Mântuitorule, şi mă izbăveşte de această tulburare de acum; prin noi strigă către Tine robul Tău, Îndurate.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Dumnezeule, pentru rugăciunile slujitorilor celor fără de trup, ale Apostolilor, ale cetelor mucenicilor şi ale sfinţilor prooroci, ale preacuvioşilor şi ale tuturor dreptilor, izbăveşte pe robul Tău de această nevoie cumplită.

Şi acum..., a Născătoareci:

Scăparea creştinilor, ajutoarea celor înviforaţi în cele cumplite, Preasfântă Fecioară, nu trece cu vederea pe robul tău ce se afundă în primejdii şi aleargă acum la acoperământul tău cel puternic.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu Cuvântul, Care, cu înţelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit ca să înnoiască pe Adam, cel căzut cumplit în stricăciune, din pricina mîncării, şi din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit, S-a întrupat pentru noi, «credincioşii, cu un gând în cântări să-L slăvim».

Întristarea robului Tău, din pricina primejdiei de acum, şi furtuna cea mare şi cumplită, schimbă-le, Stăpâne, şi

întoarce plângerea acestuia în bucurie de-a pururea, ca, în credinţă şi cu dragoste neîncetată, să Te slăvească pe Tine.

Mulţimea cea nemăsurată a răutăţilor mele să nu biruiască milostivirea Ta cea multă, Îndurate, strigă prin noi către Tine robul Tău; cu mila Ta cea obişnuită mîntuieşte-mă şi mă izbăveşte, Hristoase, de toată vătămarea, Cel ce singur eşti mult-Milostiv.

Slavă...

Iartă-mă pe mine, Doamne, iartă-mă când mă vei judeca pentru ca să mă osândeşti la foc; nici cu mânia Ta să mă mustrî pe mine, Te roagă pe Tine, Hristoase, Fecioara care Te-a născut, mulţimea îngerilor şi adunarea mucenicilor.

Şi acum..., a Născătoareci:

Preasfântă Fecioară, cu slujitorii cei fără de trup şi cu sfinţii îngeri, cu Apostolii, cu proorocii, cu mucenicii şi cu toţi sfinţii, roagă pe Preabunul Dumnezeu, să izbăvească de această chinuire pe robul tău.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te ferim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... şi **tro-parele:**

Toate oştile îngereşti, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli şi toţi sfinţii, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceţi rugăciune ca să ne mântuim noi.

Stăpână şi Maica Izbăvitorului, primeşte rugăciunea nevrădnicilor tăi robi; mijloceşte către Cel ce S-a născut din tine, o, stăpâna lumii, şi fii nouă mijlocitoare.

Preotul pomeneşte la cetenie pe cel bolnav, precum s-a arătat după Cântarea a 3-a, zicând ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeu!... Apoi la antilemnă din candelă şi unge pe cel bolnav, zicând această

Rugăciune

Părinte Sfinte, doctorul sufletelor şi al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala şi din moarte să izbăvească, tămăduieşte şi pe robul Tău acesta (N) de neputinţa trupească şi sufletească ce l-a cuprins, şi-l fă să vieze cu harul Hristosului Tău. Pentru rugăciunile preacuratei stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu folosirile cinstitelor, cereştilor celor fără de trup puteri; ale cinstului şi măritului prooroc Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan, ale sfinţilor măriţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli, ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici, ale sfinţilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri; ale sfinţilor şi tămăduitorilor fără de arginţi Cosma şi Damian, Chir şi Ioan, Pantelimon şi Ermolae, Samson şi Diomid, Mochie şi Anichit, Talaleu şi Trifon; ale sfinţilor şi dreptilor dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana şi ale tuturor sfinţilor. Că Tu eşti izvorul tămăduirilor, Dumnezeu nostru, şi Tie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi adaugă şi Molitfele Marelui Vasile (cântă-le la pag. 359-366).

RÂNDUIALA

care se face la casa sau la locul ce sunt supărate de farmece sau de descânţece

Cine va voi să i se citească în casă aceste rugăciuni, trebuie să postească în ziua aceea şi să facă milostenie după cum îi va fi puterea, şi cu răvnă să se roage lui Dumnezeu, dar mai întâi să se mărturisească. Deci preotul, în ziua în care urmează să săvârşească această rânduială, mai întâi să săvârşească Sfânta Liturghie. După aceea, binecuvântând după obicei, zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Slavă Tie, Dumnezeu nostru, slavă Tie, Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... **Şi troparele:** Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne..., Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi..., Şi acum..., Uşa milostivirii..., în care timp preotul tămăluie casa. Apoi: Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... Şi Psalmul 69: Dumnezeu, spre ajutorul meu ia aminte... (cântă-l la pag. 174).

După aceea, preotul citeşte aceste

Rugăciuni

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel mai înainte de veci, fără de început şi de o fiinţă cu Tatăl cel fără de început, Dumnezeu cel viu, şi cu Duhul Lui cel fără de început şi nedespărţit; Care Te-ai pogorât din cer şi, neschimbat, Te-ai făcut om, ca pe om de înşelăciunea diavolului şi de chinuirea lui să-l liberezi şi să strici toate facerile lui de rău cele diavoleşti; iar sfinţilor Tăi ucenici şi Apostoli le-ai dat putere a călca peste şerpi şi peste scorpioni şi peste toată puterea vrăj-

mașului, Ție acum noi, nevrednicii slujitorii Țăi, cu umilință ne rugăm: caută cu milostivire spre casa aceasta și spre robii Țăi (N), și de supărările cele rele ale oamenilor celor vicleni, ale otrăvitorilor și descântătorilor, ale fermecătorilor sau fermecătoarelor și ale diavolilor celor vicleni, izbăvește pe acești bântuiți și înviforați, pentru că Ție toate îți sunt cu putință: a le risipi, cu iubirea de oameni, și în nimic a le face și a le întoarce; pentru ca fără ispite să petreacă credincioșii robii Țăi (N), și de acele supărări să petreacă în pace și viețuitoarele și toate cele din cuprinsul casei lor. Că Tu ești Dumnezeuul nostru, Care ne miluiești și ne mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Țău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Țău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm,

Vă blestem pe voi, atotviclenilor, începătorii răutăților, blestemaților și urâților diavoli, de oriunde sunteți și oricâți sunteți, pe voi care otrăviți și fermecați locurile și casele oamenilor, ale robilor lui Dumnezeu (N), pe voi, lucrătorii răutăților, împreună cu cel ce s-a dat pe sine vouă, vicleanul om, ca să fiți aduși casei acesteia să o supărați și cu rele năluciri și cu bântuielile voastre să supărați și să necăjiți pe cei care locuiesc în ea și împrejurul ei. Ci cu toată puterea numelui, a unuia

Atotîntorului Dumnezeu, în Sfânta Treime slăvit, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și cu puterea cinstitei și de viață făcătoare Crucii și a mântuitoarelor Lui patimi, a morții celei de viață făcătoare a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu a Cărui putere toate cele întunecate ale voastre, și stăpâniile și chipurile cele împotriva a toată zidirea lui Dumnezeu, și chinuirea și stricăciunea voastră, ca pe o nimica le-a stins; cu tărie poruncesc vouă, viclenelor duhuri, degrab să fugiți de la casa aceasta și de la cei ce locuiesc în ea și împrejurul ei, cu toate descântecurile și otrăvurile și farmecele voastre; iar de acum niciodată să nu vă mai întoarceți la ea ca să o supărați și nicidecum să nu mai zăboviți, o, blestemaților și lepădaților, ci să vă depărtați de aici cu toate facerile voastre de rău și să dați loc puterii lui Dumnezeu și nemăsuratei Lui milostiviri și harului Lui care zdrobește toate facerile voastre de rău.

Să vă certe pe voi puterea lui Dumnezeu, Care a certat pe vrăjitorii lui Faraon, și nălucirile farmecelor lor le-a făcut fără putere. Să vă certe Acela cu puterea Căruia poruncind marele Pavel apostolul a făcut neputincioasă puterea vicleșugului vostru și a orbit pe Elima vrăjitorul cel plin de toată înșelăciunea și răutatea, vrăjmașul a toată dreptatea și diavolul, cu care voi mult stricați și căile Domnului le răzvrățiți. Să vă certe pe voi Acela cu al Cărui nume a poruncit marele Pavel, apostolul, duhului

pitonicece şi l-a izgonit din fiica aceea care, cu descântecele ei, câştig mare da domnilor săi. Şi precum Iustina, cu semnul crucii lui Hristos, Dumnezeu nostru, cu puterea Lui fiind îmbrăcată, pe oamenii vrăjitori şi pe voi diavolii v-a biruit, nimica voi sporind; încă şi pe vrăjitorul şi slujitorul vostru Ciprian la slujirea Adevăratului Dumnezeu l-a adus şi voi, de frică şi de cutremur fiind cuprinşi, aţi fugit, aşa şi acum să cadă peste voi şi să vă apuce spaimă, cutremur şi frică de la Dumnezeu atotţiitorul, Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, Cel ce vă va doborî pe voi în focul cel nestins şi veşnic şi fără de sfârşit, şi în el să vă chinuiţi în veci. Amin.

Apoi luând preotul apă sfinţită de la Botezul Domnului (iar, dacă nu are, să facă sfinţirea cea mică a apei), stropeşte casa şi locul casei pe din afară, cântând troparul de mai jos pe glasul al 5-lea, ţinând crucea în mână şi botezând pe cei din casă:

Să învie Dumnezeu, risipindu-se vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Precum se împrăştie fumul şi nu mai este; precum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară diavolii cei fermecatori şi descântători de la faţa lui Dumnezeu; iar robii lui Dumnezeu, (N), să se bucure de Domnul şi să se veselească.

Zice şi aceasta:

Să fugă şi să se depărteze de la casa aceasta tot vicleanul diavol şi otrăvirea şi farmecele şi descântecele, prin stropirea cu această apă sfinţită şi niciodată să nu se mai întoarcă, ci să se stingă; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

RUGĂCIUNI PENTRU SFÎNŢIREA FÂNTÂNII

(1)

Rugăciune la începutul săpatului fântânii

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Atotţiitorule şi Atotputernice, Care toate le faci şi le prefaci numai cu voinţa Ta; Care, prin locuri neumblate, afli trecere cu înţelepciunea Ta cea negrăită şi necuprinsă; Cel ce din piatră seacă ai făcut să curgă izvoare de ape şi ai adăpat pe poporul Tău cel însetat, Însoţi şi acum, Stăpâne a toate, ascultă rugăciunea noastră, a păcătoşilor şi nevrednicilor robilor Tăi, şi ne dăruieşte nouă în acest loc apă limpede, bună, îmbelşugată pentru trebuinţe şi nevătămătoare la băut, pentru ca şi întru aceasta să slăvim preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(2)

Rugăciune după terminarea fântânii

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare şi minunat, Care, cu bunătatea Ta cea nespusă şi cu purtarea Ta de grijă cea bogată, chiverniseşti viaţa omenească; Care ne-ai dăruit nouă bunătăţile cele pământeşti,

şi apa cea amară din vremea lui Moise ai prefăcut-o în dulceaţă pentru popor, şi apele cele vătămătoare din vremea lui Elisei cu sare le-ai dres; iar apostolului Tău Petru, prin vedenie, i-ai dat poruncă să nu socotească nimic spurcat sau necurat, Însuţi Stăpâne, iubitorule de oameni, prin însemnarea chipului Crucii Tale, curăţeşte apa aceasta de toată necurăţia şi sfinţeşte-o cu Duhul Tău cel Sfânt, spre a fi curată celor ce vor bea din ea. Că Tu eşti Dumnezeu nostru, Care binecuvintezi şi sfinţeşti toate şi Ție slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(3)

RÂNDUIALA

ce se face când a căzut ceva spurcat
în fântâna cu apă

Se cuvine mai întâi să se scoată din fântână toată apa, dimpreună cu tot mărul şi necurăţiile; apoi preotul, aprinzând lumânări şi luând cădelniţa, cădeşte fântâna împrejur; după aceea toarnă în chipul crucii, de trei ori, apă sfinţită de la Botezul Domnului. Şi, stând cu faţa către răsărit, se roagă zicând:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul Puterilor, Care toate le-ai făcut foarte bune; Care cu numele Tău curăţeşti toată spurcăciunea şi necurăţia şi prefaci şi sfinţeşti toate, Însuţi şi acum, Stăpâne, vino în acest ceas prin chipul Crucii Tale şi curăţeşte

fântâna aceasta de necurăţia ce s-a aflat în ea şi, venind în ajutorul nedesăvârşitei noastre minţi şi neputinţei gândurilor, să nu ne osândeşti pe noi, care nu putem înţelege cele foarte bune, ci ne curăţeşte şi pe noi de toată întinăciunea trupului şi a sufletului, şi sfinţeşte apa aceasta cu Duhul Tău cel Sfânt. Că Tu eşti sfinţirea noastră, şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Se citeşte apoi rugăciunea de la terminarea fântânii (caută-o la pag. 411).

RÂNDUIALA

care se face când se îmbolnăvesc orice fel de animale

Mergând preotul la locul unde se află animalele bolnave, face, după obicei, întâi sfinţirea cea mică a apei, apoi îndată zice

PSALMUL 8

Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul! Că s-a înălţat slava Ta mai presus de ceruri. Din gura pruncilor şi a celor ce sug ai săvârşit laudă, pentru vrăjmaşii Tăi, ca să amuţeşti pe vrăjmaş şi pe răzbunător. Când privesc cerurile, lucrul mâinilor Tale, luna şi stelele pe care Tu le-ai întemeiat, îmi zic: Ce este omul că-Ți aminteşti de el? Sau fiul omului, ca să-l cercetezi pe el? L-ai micşorat pe dânsul cu puţin faţă de îngeri, cu mărire şi cu cinste l-ai încununat pe el. L-ai pus pe dânsul peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui: oile şi boii, toate; încă şi dobitoacele câmpului; păsările cerului şi peştii mării, cele ce străbat cărările

mărilor. Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul!

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai putere peste toată făptura, Ție ne rugăm și cu umilință cerem: precum ai binecuvântat și ai înmulțit turmele patriarhului Iacob, asemenea binecuvintează și animalele robului Tău acestuia (N), înmulțește-le, întărește-le și le fă pe ele întru mii; izbăvește-le de toată asuprirea diavolului, de prădători, de toată bântuiala vrăjmașului, de văzduhul cel neprielnic și de toată boala molipsitoare. Apără-le cu sfinții Tăi îngeri, și depărtează de la ele toată boala și toată pizma și ispita farmecelor și a vrăjitoriei, care vin din lucrarea diavolească. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată stropiște animalele bolnave cu apa cea sfințită, zicând această

Rugăciune

Binecuvintează, Doamne, turma aceasta și o izbăvește pe dânsa de toată răutatea, de răpirea vrăjmașilor celor văzuți și a celor nevăzuți, de cumplită moarte, de toată boala și neputința și de toată lucrarea diavolească; înmulțește-o în numele Tău cel sfânt, și, prin stropirea cu această apă sfințită, dăruiește-i sănătate. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru grâul sau făina ce se va spurca, sau pentru altceva de acest fel

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce întru rânduiala Ta cea după trup, ai învățat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci toate sunt curate celor curați; Care, prin vasul Tău cel ales, marele Pavel, apostolul, ne-ai învățat pe noi să credem că sunt bune toate cele zidite de Tine, care se sfințesc prin cuvânt dumnezeiesc și prin rugăciunea cea către Tine, Însuți și acum, Stăpâne, milosti-vește-Te spre neputința noastră; binecuvintează grâul acesta cu darul Tău și cu iubirea de oameni, prin binecuvântarea și prin stropirea acestei ape sfințite întru numele Tău. Și toată șovăirea pentru spurcăciunea sau pentru necurăția ce a căzut în el, după meșteșugirea diavolului, depărtează-o din gândul robilor Tăi. Și, prin nădejdea cea întru Tine și prin adevărarea îndurărilor Tale, dă-le lor să se împărtășească din merindele acestea și, mulțumind sfântului Tău nume, să se păzească neosândiți. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la gustarea strugurilor, în ziua de 6 august

Domnului să ne rugăm.

Binecuvintează, Doamne, această roadă nouă a viței, care, prin buna întocmire a văzduhului, prin picăturile de ploaie și prin liniștea vremii, ai binevoit a o aduce la acest ceas al coacerii; și, celor ce vom gusta dintr-însa, să ne fie spre veselie, iar celor ce au adus-o Ție, ca dar, spre curățirea păcatelor, prin dumnezeiescul și sfântul Trup și Sânge al Hristosului Tău cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării colivei

Adică a grâului fierț, amestecat cu miere și alte feluri de poame dulci, ce se aduce în biserică întru cinstirea și pomenirea Praznicelor împărătești sau ale sfinților. Deci, fiind adusă coliva în biserică, de este seara, la Vecernie... după: Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... troparul sfântului. Slavă... condacul. Și acum... Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat, glasul I, iar de este la Liturhie, după Rugăciunea amvonului, îndată se cântă troparul și condacul praznicului sau al sfântului. Apoi diaconul, tămăind, zice:

Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește. Preotul, stând lângă colivă, zice cu glas acastă

Rugăciune

Doamne, Cel ce toate le-ai plinit cu cuvântul Tău și ai poruncit pământului să scoată multe feluri de roade spre desfătarea și hrana noastră; Care pe cei trei tineri și pe Daniil, care erau în Babilon, fiind hrăniți cu semințe, i-ai arătat mai frumoși decât pe cei hrăniți cu multe desfătări; Însuți, întru tot bunule împărate, și aceste semințe cu multe feluri de roade le binecuvintează (acum le binecuvintează cu mâna dreaptă) și sfințește pe cei ce vor gusta dintr-însele, căci acestea spre slava Ta și spre cinstirea sfântului (N) s-au pus înaintea Ta de robii Tăi, încă și spre pomenirea celor ce s-au săvârșit întru dreapta credință. Și dăruiește, Bunule, celor ce au înfrumusețat acestea și celor ce săvârșesc pomenirea, toate cererile cele către mântuire și desfătarea bunătăților Tale cele veșnice. Pentru rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria, și cu ale sfântului (N), a cărui pomenire săvârșim, și cu ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea brânzei şi a ouălor, în Sfânta
şi Marea Duminică a Paştilor

Se face mai întâi sfinşirea cea mică a apei.

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Hristos a înviat (de 3 ori).

Domnului să ne rugăm.

tăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Ziditorule
şi Făcătorule a toate, binecuvintează (acum le
binecuvintează cu mâna dreaptă) brânza şi ouăle acestea,
şi pe noi ne păzeşte întru bunătatea Ta, ca, gustând
dintr-însele, să ne umplem de harurile Tale cele date
nouă cu prisosinţă şi de bunătatea Ta cea negrăită.
Că a Ta este stăpânirea şi a Ta este împărăţia şi pute-
rea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh,
acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea cărnurilor

Să ştie preotul că această rugăciune se citeşte în casele credincioşilor sau la
uşa cea din afară a bisericii, unde şi cărnurile stau, iar nu înăuntru.

Preotul face începutul obişnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru...
Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este
împărăţia... şi troparul zilei.

Apoi citeşte această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

aută, Doamne, Iisuse Hristoase, spre mâncă-
rurile acestea de carne şi le sfinţeşte precum ai
sfinţit berbecul pe care Ți l-a adus credinciosul
Avraam, mielul pe care Ți l-a adus jertfă Abel şi
viţelul cel gras care ai poruncit să fie junghiat pen-
tru fiul cel răătăcit şi apoi întors către Tine. Şi, pre-
cum acela s-a învrednicit a se îndulci de harul Tău,
aşa şi pe noi ne învredniceşte să luăm cele sfinţite şi
binecuvântate de Tine, spre hrana noastră a tuturor.
Că Tu eşti hrana cea adevărată şi dătătorul
bunătăţilor şi Ție slavă înălţăm, împreună şi Părin-
telui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi
Bunului şi de-viaţă-făcătorului Tău Duh, acum şi
pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării la începutul semănatului

Preotul, luând apă sfinţită şi grâu binecuvântat de la litie, merge la
ogoarele unde are să se semene; îşi pune epitrahilul şi, stând cu faţa
spre răsărit şi spre seminţele ce au să se semene, începe după obicei:
Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Împărate ceresc..., Sfinte
Dumnezeule..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne,
miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3
ori) şi îndată:

PSALMUL 64

Tie Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion, și Ție Ți se va împlini făgăduința în Ierusalim. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi și nelegiuirile noastre Tu le vei curăți. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; locui-va în curțile Tale. Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfânt este Locașul Tău, minunat întru dreptate. Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe. Cel ce gătești munții cu tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării și vuietul valurilor ei. Tulbura-se-vor neamurile și se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile, de semnele Lui; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli. Cercetat-ai pământul și l-ai adăpat pe el, bogățiile lui le-ai înmulțit; râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gătit-ai hrana lor, că așa este gătită Ta. Adapă brazele lui, înmulțește roadele lui și se vor bucura de picături de ploaie, răsărind. Veți binecuvânta cununa anului bunătății Tale și câmpiile Tale se vor umple de roade bogate. Îngrășa-se-vor pășunile pustiului și cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcați-s-au pășunile cu oi și văile vor înmulți grâul; vor striga și vor cânta.

Apoi preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm,

Doamne, Dumnezeul nostru, am adus înaintea ochilor Tăi semințe din cele dăruite de curatele și preabogatele Tale palme, Stăpâne, și ne rugăm să le ai în grijă, că n-am cутezat să le închidem

în sâmurile cele neînsuflețite ale pământului, fără să căutăm spre porunca slavei Tale, care poruncește pământului să răsară și să crească și să dea sămânță semănătorului și pâine spre mâncare. Și acum ne rugăm Ție, Dumnezeul nostru, auzi-ne pe noi cei ce ne închinăm Ție și deschide-ne vistieria Ta cea mare și bună și cerească și revarsă binecuvântarea Ta, până ce ne vom îndestula, după nemincinoasele Tale făgăduințe. Depărtează de la noi tot ce nimicește rodul pământului și toată cercetarea cea cu dreptate pornită asupra noastră, pentru păcatele noastre, și trimite îndurările Tale cele multe peste poporul Tău. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul, luând grâul cel binecuvântat, îl amestecă cu semințele, zicând:

Binecuvintează, Doamne, cununa anului cu bunătatea Ta; câmpiile Tale să se sature de belșug și văile să înmulțească grâul.

După aceea, luând aghiasmă, stropește cu ea semințele, zicând:

Binecuvântarea Domnului să se pogoare asupra acestor semințe și să le facă să crească și roada multă să aducă; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată stropește și arătura pe care se va semăna, zicând:

Cercetează, Doamne, pământul acesta, adapă-l şi-l îmbogăţeşte; brazdele lui umezeşte-le, rodul înmulţeşte-l, că Tu eşti Dumnezeu nostru şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul ia în mână seminţe şi aruncă în chipul ernei de trei ori pe arătură, zicând:

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi aşa încep toţi a semăna, în numele Domnului, iar preotul, făcând sfârşit slujbei zilei, se duce la treburile sale.

RUGĂCIUNE la arie

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Izvorul bunătăţilor, Care, prin îndurarea şi bunătatea Ta, ai poruncit pământului să facă rod, binecuvintează şi înmulţeşte aria aceasta şi roadele robilor Tăi. Uplete cămările lor de tot rodul bun, de grâu, de vin şi de untdelemn. Păzeşte-i pe dânşii, împreună cu toate ale lor, de orice ispită. Luminează-i pe ei, ca să Te cunoască pe Tine şi, bineplăcuţi făcându-se Ție, să se învrednicească de bunătăţile Tale cele veşnice. Că s-a

binecuvântat şi s-a preaslăvit preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE la sădirea viei

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Tu eşti Viţa cea adevărată şi Tatăl Tău este lucrătorul. Tu şi pe Apostolii Tăi mlădiţe i-ai numit. Tu şi pe Israel ca pe o viţă, scoţându-l din Egipt, l-ai răsădit în pământul Tău, izgonind neamurile. Aşa şi acum, Stăpâne, vino spre viţa aceasta, sădeşte-o, înrădăcinează-o şi pune mila Ta în ea. Dă-i păzitor ajutorul Tău; îngrădeşte intrările şi ieşirile viei cu purtarea Ta de grijă. Fereşte-o pe ea şi tot cuprinsul ei: de grindină, de ger, de polei năpraznic, de îngheţ, de vânturi arzătoare, de furtună şi de toată năpădirea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi. Caută şi cercetează via aceasta, pe care a sădit-o dreapta Ta, ca să-şi dea la vreme roadele ei, şi să ne învrednicim şi noi să o culegem şi să-Ți aducem rod din ea spre prefacere în Sângele Hristosului Tău. Că Ție se cuvine toată slava, cin-

stea şi închinăciunea, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la culesul viței

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Cel ce ai binevoit ca Fiul Tău cel Unul-Născut, Domnul nostru Iisus Hristos, să se numească Viță; și rodul ei, prin harul Duhului Tău, l-ai arătat pricinuitor de nemurire, Însuși și acum, Stăpâne, binecuvintează și acest rod al viței. Dă tuturor, celor ce vor gusta din el, sfințenie și sporire sufletească. Iar pe cei ce ne-au adunat pe noi aici fă-i părtași Viței celei adevărate și păzește viața lor nevătămată, împodobindu-i cu harurile Tale cele veșnice și netrecătoare. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea vinului nou

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ești bun și iubitor de oameni, caută spre vinul acesta și spre cei care vor gusta din el și-l binecuvintează precum ai binecuvântat puțul lui Iacov și scăldătoarea Siloamului și paharul Sfinților Tăi Apostoli. Cel ce ai venit în Cana Galileii și ai binecuvântat cele șase vase și ai prefăcut apa în vin și slava Ta ai arătat-o sfinților Tăi ucenici și Apostoli, Însuși și acum, Doamne, trimite Sfântul Tău Duh peste vinul acesta și-l binecuvintează pe el în numele Tău cel sfânt. Că Tu ești cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la aducerea darurilor de pârgă

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai poruncit fiecăruia dintre noi să-Ți aducem Ție, după putință, ale Tale dintru ale Tale; Care dăruiești, ca răsplătire pentru aceasta, bunătățile Tale cele veșnice; Cel ce cu bună plăcere ai primit darul

cel după putere al văduvei, primeşte şi cele aduse acum de robul Tău (N) şi-l învredniceşte ca acestea să fie socotite în vistieriile Tale cele veşnice, iar lui dăruindu-i îmbelşugată desfătare a bunătăţilor Tale celor din această lume, împreună cu toate cele ce-i sunt de folos. Că s-a binecuvântat numele Tău şi s-a preaslăvit împărăţia Ta, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la sfinţirea vasului cel spurcat

Se cuvine ca vasul să fie spălat, şi preotul, după ce toarnă în el aghiasmă mare în chipul crucii, se roagă aşa:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce eşti unul sfânt, sfinţeşte vasul acesta cu venirea Ta cea sfinţitoare şi-l curăţeşte ca să fie nespurecat spre trebuinţa robilor Tăi; şi ne dă nouă pururea în sfinţenie să ne rugăm în sfintele Tale biserici, ca, prin Tine fiind toţi păziţi, slavă şi închinăciune să-Ţi înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

ce se face când s-a întâmplat să cadă de curând ceva spurcat sau necurat în vasul cu vin, cu untdelemn, cu miere, sau cu altceva

Se cuvine ca necurăţia căzută să fie scoasă îndată şi să fie aruncată afară şi să se toarne într-alt vas vinul sau untdelemnul; iar vasul cel golit să fie spălat pe dinăuntru şi pe dinafară. Iar preotul, luând cădelniţa, cădeşte pe dinăuntru şi pe dinafară vasul cel spălat şi toarnă în el apă sfinţită de la Botezul Domnului, făcând chipul crucii de trei ori. Apoi toarnă în el vinul sau untdelemnul şi, cădînd, se roagă aşa:

Domnului să ne rugăm.

Sfinte Doamne, Dumnezeu nostru, Care, prin venirea Ta cea plină de îndurare pe pământ, ai stricat toată necurăţia vrăjmaşului; Cel ce ai învăţat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci că toate sunt curate pentru cei curaţi; Cel ce prin vasul cel ales, Apostolul Tău Pavel, ne-ai învăţat pe noi să credem că toate cele zidite de Tine sunt bune, şi să nu socotim nimic de lepădat din cele ce se sfinţesc prin cuvânt dumnezeiesc şi prin rugăciunea cea către Tine, Însuţi binecuvintează vinul acesta (sau orice ar fi, să se numească aici) cu harul Tău, prin turnarea acestor ape sfinţite. Şi toată şovăirea pentru spurcăciunea sau jigania ce a căzut în el, după meşesugirea vicleanului, depărtează-o din gândul robilor Tăi, ca să fie tuturor celor ce vor bea din acesta sau vor mânca din acesta spre veselie; şi dă tuturor, celor ce vor gusta din el, în sfinţenie şi în euget curat, să se apropie de preacuratele Tale Taine. Că Tu eşti Cel ce

binecuvintezi şi sfinţeşti toate şi Ție slavă înălţăm împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi gustă mai întâi preotul din el şi dă şi celor din casă. Iar de se va întâmpla ca jivina căzută să fi putrezit din pricina şederii timp îndelungat în vas, trebuie să se verse cele din vas şi să nu mai guste nimeni din ele.

RÂNDUIALA

ce se face la țărini (holde), la vii şi la grădini, când se întâmplă să fie stricate de sălbăticiuni sau de alte vietăţi ca: lăcuste, gândaci şi altele

Se cuvine să se facă Sfânta Liturghie şi să se aprindă candelă la Sfântul Trifon, sau la Sfântul Eustatie, sau la Sfântul Iulian din Libia, sau la icoana hramului ce va fi. Şi, după Sfânta Liturghie, preotul, luând untdelemn din candelă şi aghiasmă de la Botezul Domnului, stropeşte în chipul crucii țarina, sau via, sau grădina, şi zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce la început ai făcut cerul şi pământul, şi cerul l-ai împodobit cu mari luminători, ca să lumineze pe pământ şi ca prin ele să fii slăvit, Tu, singurul făcător şi stăpân

al făpturii; iar pământul l-ai înfrumuseţat cu verdeaţă, cu iarbă şi cu multe feluri de seminţe ce rodesc după felul lor şi cu toate florile l-ai împodobit spre frumuseţe şi l-ai binecuvântat. Înсуţi, şi acum, Stăpâne, caută din sfântul Tău locaş spre agonisita aceasta şi o binecuvintează; fereşte-o pe ea de toată fermecătura, vraja şi de toată răutatea; de ispita vicleană şi de uneltirea oamenilor răi. Şi-i dă ei să aducă roade la vreme, pline de binecuvântarea Ta; şi depărtează de la ea toată fiara şi sălbăticiunea şi viermele, musca, rugina, arşiţa şi vânturile, care aduc stricăciune. Că s-a sfinţit şi s-a preaslăvit preacinstitul şi de mare cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul citeşte

Rugăciunea Sfântului Mucenic Trifon

Să ştie însă preotul că nu se cuvine să citească toate jivinele aici pomenite, ci numai pe acelea care atunci fac stricăciuni în grădini, vii şi holde.

Domnului să ne rugăm.

Vă blestem pe voi, fiarele cele de multe feluri, viermii, omizile, gândacii, lăcustele, şoarecii, cârţiţele şi puricii şi tot felul de muşte, molii şi furnici, viespi şi urechelnite şi tot felul de jigănii ce se târăse pe pământ şi păsări ce zboară, care aduc

stricăciuni și pagubă holdelor, viilor, pomilor și grădinilor; vă blestem cu Dumnezeu Tatăl, Cel fără de început, și cu Fiul Lui, Cel împreună fără de început și de o ființă, și cu Duhul Lui, Cel Preasfânt, Care este de o ființă cu Tatăl și cu Fiul și de viață făcător; vă blestem pe voi cu întruparea Unuia-Născut Fiul lui Dumnezeu, a Domnului nostru Iisus Hristos, cu viața Lui de pe pământ, cea dimpreună cu oamenii, și cu patima Lui cea mântuitoare și cu moartea Lui cea făcătoare de viață și cu învierea Lui cea de a treia zi și cu înălțarea Lui la ceruri, și cu toată purtarea de grijă cea dumnezeiască și mântuitoare; vă blestem pe voi cu sfinții heruvimi cei cu ochi mulți și cu serafimii cei cu câte șase aripi, care zboară împrejurul scaunului dumnezeiesc și strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot; vă blestem pe voi cu sfinții îngeri și cu toată puterea, cu miile de mii și cu milioanele de milioane, care cu multă frică stau înaintea slavei Domnului, ca să nu stricați via, nici holda, nici grădina, nici pomii și nici legumele robului lui Dumnezeu (N); ei duceți-vă în munții cei pustii, în copacii cei neroditori în care v-a dăruit vouă Dumnezeu hrana cea de toate zilele; vă blestem pe voi cu scumpul Trup și Sânge al lui Hristos, Adevăratul Dumnezeu și Mântuitorul nostru, prin Care s-a dat nouă mântuire și răscumpărare.

Să nu stricați nici holda, nici via, nici grădina, nici orice pom roditor și neroditor; nici frunza legumelor să nu stricați din cuprinsul și locul robului lui Dumnezeu (N). Iar de nu mă veți asculta pe mine și veți călca blestemul cu care v-am blestemat, nu vă voi pedepsi eu smeritul și nevrednicul Trifon, ci Dumnezeu lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, Care va veni să judece viii și morții. Pentru aceasta, precum mai înainte v-am zis vouă: duceți-vă în munții cei pustii, în copacii cei neroditori; și, de nu mă veți asculta pe mine, voi ruga pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, ca să trimită pe îngerul Său, care este peste fiare, și cu fier și cu plumb vă va lega și vă va omori, de vreme ce n-ați luat în seamă blestemul și rugăciunea mea, a smeritului Trifon; încă și păsări, fiind trimise prin rugăciunea mea, vă vor mânca pe voi. Încă vă blestem pe voi și cu numele cel mare scris pe piatra care nu l-a putut răbda, ci s-a topit ca ceara de fața focului. Ieșiți din locurile acestea și vă duceți în locuri neumblate și fără apă și neroditoare, cum mai înainte am zis vouă. Ieșiți din locul și cuprinsul robilor lui Dumnezeu, care pe mine mă cheamă în ajutorul, folosirea și mântuirea lor. Ca și întru acestea să se slăvească preasfântul nume al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și să se plinească rugăciunile și cererile smeritului Trifon. Că lui Dumnezeu se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

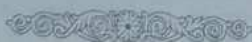
Preotul: Pace tuturor! Capetele noastre Domnului să le plecăm!

Se citeşte această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Care, prin iconomia întrupării Tale, ai binecuvântat Vit-leemul şi Ghetsimani şi oarecând casa lui Iacov, care, după binecuvântare, s-a numit Israel; Cel ce şi casa lui David ai binecuvântat-o, Însuşi binecuvîntează şi agonisita aceasta şi prin binecuvântare fă-o pe ea să aducă roadă, pentru rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoare Crucii; cu ajutorul cinstitului, măritului prooroc Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; al sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli; al sfinţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale sfinţilor mari mucenici: Trifon, Eustaţie şi Iulian, al sfântului (N) a cărui pomenire săvârşim astăzi, şi al tuturor sfinţilor Tăi. Că Tu eşti Cel ce binecuvîntezi şi sfinţeşti toate, Hristoase, Dumnezeuul nostru, şi Ție slavă înălţăm împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

slujbei ce se face la vreme de secetă sau neplouare

După ce s-a săvârşit Sfânta Liturghie, cu ecteniile şi rugăciunile din *Liturghier* pentru neplouare, preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate cerese..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori). Psalmul 64; Ție Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion... (caută-l la pagina 420), Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori). Slavă Ție, Dumnezeule...

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la: Pentru cei ce călătoreşte..., apoi se adaugă acestea:

Pentru ca să nu pomenească fărădelegile şi nedreptăţile poporului, ci să-Şi întoarcă de la noi toată mânia, care este cu dreptate pornită asupra noastră, şi să nu ne omoare pe noi cu foamea şi cu setea, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului şi pentru ca ploii de bună trebuinţă, spre rodire, cu milostivire să trimită pământului şi poporului Său, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca întru mânia Sa să nu piardă pe poporul Său şi dobitoacele, ci să poruncească norilor să plouă ca să rodească pământul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească pământului să răsară roade spre veselia şi hrana poporului Său, verdeată spre folosul oamenilor şi iarbă dobitoacelor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să caute cu milostivire spre strigarea, plângerea, suspinarea şi rugăciunile cele de umilinţă ale bătrânilor, ale tinerilor, ale pruncilor şi ale întregului popor, şi să nu ne piardă cu foamete, pentru păcatele noastre, ci să erue de moarte sufletele noastre şi să ne hrănească pe noi în vreme de foamete, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca rugăciunile noastre să fie bine primite, şi precum pe Ilie, oarecând, aşa să ne audă şi pe noi şi să ne miluiască, cu ploaie şi cu bună întocmire a văzduhului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă cu milostivire glasul rugăciunii noastre şi să ne izbăvească pe noi de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de grindină, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi, de toată rana cea aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Şi continuă cetenia obișnuită: Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., *Ectenis:* Că Tie se cuvine slava..., *Strana:* Amin. *Şi îndată se cântă:* Dumnezeu este Domnul..., *glasul al 2-lea, şi troparele acestea:*

Cel ce faci, cu porunca Ta, bună întocmire văzduhului, Doamne, dăruieşte pământului ploaie de voie, ca să aducă poporului Tău roade din destul şi să sature toată vietatea, cu bunăvoinţa Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor Tăi.

Slavă...,

Făcător şi ziditor a toate şi dătător de bunătaţi ştiindu-Te pe Tine, Doamne, către Tine cădem şi cu dinadinsul Te rugăm: îndură-Te, Milostive, şi iartă, ca un Bun, fărădelegile noastre, şi de mânia, care cu dreptate este pornită asupra noastră, izbăveşte pe robii Tăi, dând, ca un Bun şi Mult-milostiv, pământului celui însetat ploi cu bune roade.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce eşti păzitoare nebiruită a creştinilor, şi rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoşilor; ci sârguieşte ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credinţă strigăm către tine: grăbeşte spre

rugăciune şi te nevoieşte spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Apoi Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (caută-l la pag. 185).

Canonul de rugăciune către Domnul Iisus Hristos, la vreme de secetă

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Imnosul:

Veniţi, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărţit marea şi a trecut poporul «pe care l-a liberat din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a «preaslăvit».

Stih: Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi, păcătoşi, rugându-ne Tie.

Primeşte, Mântuitorule, rugăciunile din gurile noastre cele nevrednice şi trimite din cer pământului ploaie aducătoare de roade, ca un Iubitor de oameni şi Mult-milostiv.

Treci acum cu vederea, Doamne, păcatele noastre şi întoarce mânia Ta, pe care cu dreptate ai adus-o peste noi, Mântuitorule, şi trimite din cer ploaie pământului, ca un Iubitor de oameni şi Mult-milostiv.

Slavă...,

Veniţi, popoare, să plângem toţi înaintea Dumnezeului tuturor, cu umilinţă strigând: treci, Iubitorule de oameni, greşelile noastre, şi trimite din cer apă pământului celui însetat, ca un Mult-milostiv.

Și acum..., a Născătoare:

Prin tine, Născătoare de Dumnezeu, am cunoscut Lumina; pentru aceea te rugăm și cerem: roagă-te neîncetat Făcătorului și Fiului tău să trimită pământului ploaie.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Intărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Care prin lemnul crucii ai omorât moartea, și frica Ta o sădește în «inimile noastre, ale celor care Te laudăm pe Tine».

Doamne, Care ții toată făptura în palmă, ascultă ca un îndurat rugăciunile robilor Tăi și trimite apă peste tot pământul.

Fiind bun și iertător, ca Unul care ai adânc de îndurare, Doamne, nu trece rugăciunile noastre, ci trimite ploaie pașnică peste tot pământul.

Slavă...

Bogăția, care ne-ai dat-o nouă, am risipit-o în desfrânări; dar, Doamne, ca Unul care ai multă milă, Părinte bun fiind, îndură-Te și dă ploaie binefăcătoare pe fața pământului.

Și acum..., a Născătoare:

Preacurată, tu, care ai îndrăznire bineprimită către Fiul tău cel iubitor de oameni, roagă-L să dea ploaie aducătoare de roade pământului, cu mijlocirea ta.

Catavasi:

Mântuiește din nevoi pe robii Tăi, Milostive, că noi cu «umilință către Tine, Stăpânul și Domnul Iisus Hristos, «alergăm, ca la Mântuitorul și Izbăvitorul tuturor».

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Pe Tine Te cânt, Doamne, căci glasul Tău am auzit și m-am spăimântat; venit-ai până la mine căutându-mă pe «mine cel rătăcit. Pentru aceea preaslăvesc marea Ta po-«gorăre către mine, Mult-milostive».

Caută din înălțime, Bunule, spre noi, care am păcătuit, și dăruiește, Doamne, mila Ta peste tot pământul și trimite, rugămu-ne Ție, bogatele Tale mile, iubitorule de oameni.

A venit peste noi, păcătoșii, urgia Ta, care a încuiat cerurile ca să nu dea ploi pământului Tău; pentru aceea noi robii Tăi ne rugăm Ție: să nu ne cerți pe noi, Cuvinte, cu mânia Ta, iubitorule de oameni.

Slavă...

Doamne, Care prefaci văzduhul cu porunca Ta, dăruiește-ne nouă ploaie prielnică, trimițând roade cu îndestulare, ca toată viața să se sature prin bunătatea Ta, iubitorule de oameni.

Și acum..., a Născătoare:

Tu, Născătoare de Dumnezeu, Maică te-ai făcut Dumnezeuului nostru; pentru aceea, cu credință te rugăm pe tine, ca una care ai îndrăznire: roagă-L pentru noi toți să trimită apă peste tot pământul.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dătătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor, Doamne, spre lumina poruncilor Tale îndreptează-ne «pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm».

Cu rugăciunile celor fără de trup, Mântuitorule, îmblânzit fiind, auzi-ne pe noi toţi, care Te rugăm neîncetat, şi dă ploaie pământului Tău celui însetat, ca un iubitor de oameni.

Fii nouă, Doamne, blând în vremea ispitelor şi ne fereşte pe noi de ameninţarea ce stă asupra noastră şi trimite pământului Tău ploaie prielnică, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Sfinţilor doisprezece Apostoli şi purtătorilor de biruinţă mucenici, faceţi rugăciune către Dumnezeu pentru noi, ca să fim izbăviţi de toată nevoia, mânia şi întristarea.

Şi acum..., a Născătoare!

Tot neamul pământesc te avem acum cu adevărat mijlocitoare către Dumnezeu, Fecioară; pentru aceea te rugăm, cu acoperământul tău mântuieşte cetatea ta din toată nevoia.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind cuprins, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale, Dumnezeul meu, din «stricăciune scoate-mă».

Mulţimea mucenicilor, ca unii care aveţi îndrăzneală multă către Domnul, rugaţi-vă să dăruiaască acum ploaie şi roade de îndestulare peste tot pământul, ca un milostiv.

Ne rugăm, Doamne, cu mijlocirile ucenicilor Tăi, uşurează, lasă greşelile noastre, întoarce de la noi mânia, şi dă pământului ploaie, ca un milostiv.

Slavă...

Cu dragoste sufletească Te rugăm pe Tine, Stăpâne Doamne, păzeşte-ne, ca un Bun şi iubitor de oameni, şi dăruieşte

pământului celui însetat ploaie aducătoare de roade, ca un milostiv.

Şi acum..., a Născătoare!

Te rugăm, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga pe Fiul tău, pentru noi, robii tăi, să se îndure de noi şi să ne izbăvească de toată urgia, şi pământului celui însetat să-i dea ploaie binefăcătoare.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca tiranului nebăgând-o în seamă, preînţeleptii tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul «Deira, şi, aruncaţi fiind în vâpaia focului, răcorindu-i pe «dânşii îngerul, au cântat, zicând: Binecuvântat eşti, Dumnezeu părinţilor «noştri».

Stăpânitorul tuturor sufletelor pe Tine ştiindu-Te, Bunule, Te rugăm, păzeşte-ne, iartă-ne ca un bun şi iubitor de oameni, şi ne izbăveşte de dreapta mânie de acum, şi dă ca un bun ploaie pământului celui însetat.

Precum oarecând pe Manase, care s-a căit, l-ai scos, Mântuitorule, din robia Babilonului şi l-ai izbăvit din nevoia cea aducătoare de moarte, Milostive, îndură-Te şi ne dă nouă milele Tale şi ne păzeşte de foamete şi de cutremur şi de toate relele, dăruind ploaie pământului celui însetat.

Slavă...

Milostiveşte-Te acum spre noi, ca un bun şi milostiv, că am greşit şi fărădelege am făcut şi nici unul nu ne-am îndreptat; pentru aceea cu frică Te rugăm pe Tine, Iubitorule

de oameni: să nu pedepseşti cu urgia ta clerul şi poporul, ci trimite apă pământului celui însetat.

Şi acum..., a Născătoare:

Pe tine toţi muritorii te ştim scăpare, întărire şi armă nebiruită, Născătoare de Dumnezeu, şi te rugăm noi, robii tăi: izbăveşte poporul şi cetatea ta de venirea altor neamuri, de foamete, de boli, de cutremur şi de toată nevoia şi trimite cu rugăciunile tale rouă pământului celui însetat.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc, la tinerii cei de demult şi văpaia în rouă o a prefăcut, «ca pe Domnul lăudaţi-L, toate lucrurile, şi-L preainăltaţi «întru toţi vecii».

Ilie prin cuvânt a oprit ploaia pe pământ şi din nou prin cuvânt a pogorât-o din cer. Pentru aceea Te rugăm: pentru rugăciunile aceluia, Milostive, trimite din cer ploaie pământului.

Cu cetele îngerilor şi cu proorocii şi cu mucenicii, cu soboarele arhierilor şi cu mulţimea preacuvioşilor, ca pe Făcătorul tuturor şi Domnul, Te rugăm să măntuieşti pe cei ce Te laudă pe Tine, şi să trimiţi din cer ploaie pământului.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Prezum ai izbăvit, ca un Dumnezeu, pe Ionă din chit şi din mare şi pe Daniel din groapa cu lei, aşa şi acum, Bunule, auzi-ne pe noi, robii Tăi, şi scapă de toată nevoia pe poporul Tău.

Şi acum..., a Născătoare:

Pe tine, ceea ce ai născut pe Iisus, te chemăm, Născătoare de Dumnezeu, să te rogi acum ca să Se îndure şi Să măntuiască pe poporul cel ce a păcătuit şi care din nou aleargă cu dragoste la tine şi te preainălta întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu Cuvântul, Care, cu înţelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit, ca să înnoiască «pe Adam cel căzut cumplit în stricăciune, din pricina «măncării, şi din Sfânta Fecioară în chip de negrăit S-a în-
«trupat pentru noi, credincioşii, cu un gând, în cântări să-L «slăvim».

Îndurate, când noi cerem iubirea Ta de oameni, Bunule, pentru pământul cel însetat, arată-Te blând, Stăpâne, ca un Dumnezeu atotputernic, şi dăruieşte-ne, ca un bun, ploaie aducătoare de roadă şi măntuieşte sufletele noastre.

Miluieste, Milostive, lucrul mâinilor Tale, iartă-ne pe noi ca un bun şi să nu certî poporul cu mânia Ta, ci pleacă acum urechea Ta şi ia aminte la rugăciunea noastră şi dăruieşte pământului Tău pâraie de apă, Doamne.

Slavă...,

Izbăveşte de neamuri străine şi de toţi vrăjmaşii cetatea Ta şi pe tot poporul şi ploi roditoare dăruieşte, Îndurate, spre îndestulare de toate roadele, şi trimite tuturor măntuire, iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoare!

Văzându-ne neputincioşi la suflet şi la trup şi loviţi de nenorociri cumplite, Stăpână, care vindeci cu îndurarea ta, slobozeşte-ne din întristările care ne apasă acum, ca toţi cu cântări neîncetat să te mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia... şi troparele, glasul al 6-lea: Miluieşte-ne pe noi, Doamne... (cântă-le la paginile 10-11), după care preotul zice ecfonisul:

Că Sfânt eşti, Dumnezeul nostru, şi întru sfinţi Te odihneşti, şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin şi cântă: Sfinte Dumnezeule..., iar diaconul zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântăreţul: Şi duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea

Brazdele pământului adapă-le şi înmulţeşte roadele lui.

Stih: Întru picăturile Tale veselise-va, răsărind.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune,

Din Epistola Sfântului Apostol Iacov, citire:

(V. 7-9, 17-18)

Iraţilor, fiţi îndelung-răbdători, până la venirea Domnului. Iată, plugarul aşteaptă roada cea scumpă a pământului, îndelung-răbdând, până ce primeşte ploaia timpurie şi târzie. Fiţi, dar, şi voi îndelung-răbdători; întăriţi inimile voastre, căci venirea Domnului s-a apropiat. Nu vă plângeţi, fraţilor, unul împotriva celuilalt, ca să nu fiţi judecaţi; iată Judecătorul stă înaintea uşilor. Ilie era om,

asemenea cu noi în slăbiciuni, dar cu rugăciune s-a rugat ca să nu plouă, şi nu a plouat trei ani şi şase luni. Şi iarăşi s-a rugat, şi cerul a dat ploaie, şi pământul a odrăslit roada sa.

Preotul: Pace Ție, Cântăreţul: Şi duhului tău, Allluia, glasul al 4-lea:

Stih 1: Vei binecuvânta cununa anului bunătaţii Tale şi câmpiile Tale se vor sătura.

Stih 2: Se vor îngrăşa cele frumoase ale pustului şi cu bucurie dealurile se vor încinge.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(Matei XVI, 1-3; Luca IV, 24-26; Ioan VI, 30-33)

In vremea aceea, s-au apropiat de Iisus fariseii şi saducheii şi, ispitindu-L, I-au cerut să le arate semn din cer. Iar El, răspunzând, le-a zis: Când se face seară, ziceţi: Măine va fi timp frumos, pentru că cerul este roşu; iar dimineaţa ziceţi: Astăzi va fi furtună, pentru că cerul este roşu posomorât. Fărniciilor, faţa cerului ştiţi s-o judecaţi, dar semnele vremilor nu le puteţi! Adevărat zic vouă că nici un prooroc nu este bineprimit în patria sa. Şi adevăr vă spun că multe văduve erau în zilele lui Ilie, în Israel, când s-a îneciat cerul trei ani şi şase luni, încât a fost foamete mare peste tot pământul. Şi la nici una dintre ele n-a fost trimis Ilie, decât la o femeie văduvă, din Sarepta Sidonului. Şi iarăşi au zis către Dânsul iudeii: Dar ce minuni faci Tu, ca să vedem şi să credem în Tine? Ce lucrezi? Părinţii noştri au mâncat

mană în pustiu, precum este scris: pâine din cer le-a dat lor ca să mănânce. Dar Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Nu Moise v-a dat pâinea cea din cer, ci Tatăl Meu vă dă din cer pâinea cea adevărată. Pentru că pâinea lui Dumnezeu este aceea care se coboară din cer și care dă viață lumii.

Și îndată diaconul zice cu toată umilința, în auzul tuturor: cetenia întreită: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., până la: Încă ne rugăm pentru fericiții..., apoi adaugă acestea:

Cel ce nu voiești moartea păcătosului, ci aștepti întoarcerea și pocăința lui, auzi-ne pe noi, care ne rugăm Ție, și, cu milostivire iertând păcatele noastre, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce ridici norii de la marginile pământului și fulgerele spre ploaie le-ai făcut, poruncește acelor să sloboadă ploi liniștite și rouă aducătoare de roadă pe pământ, cu lacrimi ne rugăm Ție ca unui bun: auzi-ne degrabă și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce chemi apa mării și o verși peste fața întregului pământ, trimite binecuvântarea Ta peste noi, care ne rugăm Ție, și ne miluiește.

Precum sunt ochii slujnicei către mâinile stăpânei sale, așa sunt ochii noștri către Tine, Dumnezeule; cu ochi milostivi caută spre noi, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Ploaie prielnică, îndestulată și pașnică, și bună rodire dă pământului celui însetat și mântuiește toate făpturile și pe noi, care ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce îmbraci cerul cu nori și gătești ploaie, rouează pământul cu îndestularea binecuvântării Tale, Bunule. Îndură-Te și trimite nouă milele Tale cele bogate, rugămu-ne Ție, iubitorule de oameni, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeată spre folosul oamenilor, adapă brazdele pământului și înmulțește roadele și izbăvește oamenii și animalele, rugămu-ne Ție, întru tot puternice Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Trimite ploile Tale, iubitorule de oameni, peste locurile cele lipsite și cărora le trebuie, și pe noi, care ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce răsari soarele Tău peste cei buni și peste cei răi și dai ploaie peste cei drepti și peste cei păcătoși, caută spre noi cu milostivire și, cu bunătatea Ta, înmulțește semințele și roadele pământului, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Îndură-Te și Te milostivește, miluiește și trimite peste noi îndurările Tale, iubitorule de oameni, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Care întru cele de sus locuiești și spre cele smerite privești, Dumnezeule, caută cu milostivire spre poporul Tău, cel ce Te-a mahnit și a întârâtat iubirea Ta de oameni, și, ca un Milostiv și lesne iertător, îndură-Te și miluiește moștenirea Ta și oile pășunii Tale și, cu milă și cu îndurări cercetează via pe care a sădit-o dreapta Ta; întru zdrobirea inimii, cu smerenie ne rugăm Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce locuiești întru cele înalte și cauți spre cele smerite, caută cu bună îndurare spre poporul Tău care Te-a mahnit pe Tine, iubitorule de oameni; cu umilință ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Să nu pomenesti fărâdelegile noastre, Stăpâne, că de vei căuta la fărâdelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Ne rugăm Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Auzi-ne pe noi, Doamne, că Blând și Milostiv ești, și trimite pământului Tău binecuvântarea Ta din cer; ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, că bună este mila Ta, și ne miluiește pe noi cu bună îndurarea Ta și udă pământul cu ploaia binecuvântării Tale; ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Degrabă să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte; ajută-ne nouă, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, și caută spre pământ cu ploaie aducătoare de roade; ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm Ție, Doamne Dumnezeu, Mântuitorul nostru, să fie izbăvite (de ești în mănăstire, zi: sfânt locașul acesta; de ești în oras, zi: orașul acesta; iar de ești în sat, zi: satul acesta) orașele, satele și toate țările și cei ce cu credință locuiesc în ele: de foamete, de potop, de cutremur, de boală, de grindină, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri, de războiul cel dintre noi și de toate rănilile cele aducătoare de moarte; și Milostiv, Blând și lesne iertător să fie Bunul și Iubitorul de oameni, Dumnezeu nostru, pentru păcatele noastre. Să întoarcă și să împrăstie toată urgia cea pornită asupra noastră și să ne izbăvească pe noi de dreapta Sa mânie. Să ne trimită nouă ploaie pașnică și să verse pe pământ râuri de hărățate și de roade aducătoare și să ne miluiască pe noi. Întru pocăință, cu umilință ne rugăm Ție și zicem toți: Iubitorule de oameni, degrabă auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeu... **Apoi arhierul sau preotul zice:** Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău. **Diaconul:**

Cu umilință și întru pocăință, toți plecând genunchii sufletelor și ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Tot poporul pleacă genunchii și capetele și însuși arhierul sau preotul, plecându-și genunchii, cu pătrundere și inimă umilită, citește rugăciunile acestea făcute de Calist, patriarhul Constantinopolului:

Rugăciunea întâi

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai ascultat pe Ilie Tesviteanul, pentru dragostea cea către Tine, și ai poruncit să se oprească ploaia ce se trimitea pământului la vreme; apoi iarăși, prin rugăciunea lui, ai dăruit ploaie aducătoare de roadă; Însuși Stăpâne a toate, fiind împlânzit de singură îndurarea Ta, dăruiește moștenirii Tale ploaie liniștită. Și, trecând cu vederea greșelile noastre, trimite ploile Tale peste locurile cele lipsite și care au trebuință. Veselește fața pământului pentru săracii poporului Tău, pentru prunci, pentru animale și pentru toate celelalte, căci de la Tine așteaptă să le dai lor hrană la vreme potrivită. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu atotțiitorule, Care ridici norii de la marginea pământului, Cel ce ai făcut fulgerele spre ploaie, Care scoți vânturile din vistieriile Tale, Cel ce chemi apa mării și o verși peste fața a tot pământul, Ție ne rugăm și cu umilință cădem înaintea Ta, mărturisind păcatele noas-

tre şi cerând de la Tine mila cea bogată: deschide stăvilarele cerului; porunceşte norilor să dea ploaie; îndură-Te de toate cele de pe pământul Tău; îndură-Te de bătrâni, de tineri, de pruncii de la sân, de robii şi roabele Tale, de fii şi de fiice şi de toate animalele pământului, şi fă să crească pâine de mâncare pentru noi şi iarbă pentru animale. Primeşte rugăciunile poporului Tău şi să nu lepezi suspinurile săracilor; să nu ne mustri pe noi cu mânia Ta; să nu ne cerţi cu iuţimea Ta; să nu pierzi pe poporul Tău cu foamea şi cu setea, căci ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc, ca să ia de la Tine hrană la vreme potrivită; în Tine nădăjduim şi afară de Tine pe altul nu ştim; de la Tine aşteptăm milă bogată. Că Bun şi Iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia

Domnului să ne rugăm.

Deamne, Dumnezeul nostru, ştim că nevrednici suntem de îndurările Tale şi că nu suntem vrednici să ridicăm ochii noştri şi să căutăm la cer, să stăm înaintea Ta şi să-Ți spunem cererile noastre, căci ce bine am făcut ca să dobândim cererile? Prin bunătatea Ta cea nemăsurată ne-ai adus din neființă în ființă, cu chipul Tău ne-ai cinstit și toată făptura ai supus-o nouă; dar noi, cu atâtea faceri de bine fiind dăruiți, ca niște vrăjmași ne-am arătat, și po-

runcile Tale, ale Făcătorului de bine, le-am călcat și viață prihănită și gând spurcat și necurat ne-am agonisit. Și nu numai dragostea Ta am lepădat, ci ca fiarele ne purtăm și unul pe altul ne mâncăm, prin uneltiri lacome și prin nedreapta noastră voință. Deci, cum să fim vrednici și să ne bucurăm de binefacerile Tale? Tu ești drept, noi nedrepti; Tu iubești, noi dușmănim; Tu ești îndurător, noi neîndurători; Tu făcător de bine, noi răpitori. Ce legătură avem cu Tine, ca să ne împărtășim de bunătățile Tale? Mărturisim dreptatea Ta, cunoaștem osânda noastră, vestim binefacerile Tale, înmiiț suntem vinovați de moarte. Iată, ne aflăm sub mâna Ta cea preaputernică și care ține toate. Lesne este mâinii Tale celei atotputernice ca, într-o clipă, să ne piardă pe noi; iar cât privește gândul și purtarea noastră, drept este să fim dați pierzării, preadrepțe Judecătorule. Dar acest lucru nu este cu totul vrednic de îndrumarea Ta cea nebiruită și de bunătatea Ta cea de negrăit, preaiubitorule de oameni Stăpâne.

Pentru aceasta, îndrăznind spre milostivirea Ta cea nepătrunsă și spre îndurarea Ta, ce nu ține minte răul, ne apropiem către Tine, Făcătorule de bine, noi nevrednici și nemulțumitori. Nu ne da pe noi, pentru păcatele noastre, în mâinile secetei, nici pentru fărădelegile noastre să ne strivești pe noi în cătușele foametei; ci, pentru bunătatea Ta, dă pământului ploaia pe care de bunăvoia Ta ai hotărât-o moștenirii Tale și umple de apele Tale cele roditoare

de viaţă sâmurile pământului, căci, iată, acesta stă înainte ca o maică cu sânul sec; şi, precum sânul aceleia, lipsit de lapte, aduce moarte pruncului, aşa şi pământul, stând cu brazdele sale neîmpărtăşite de umezeală, îşi vestejeşte verdeţea şi aduce stricăciune roadelor lui, şi pe noi ne ameninţă foametea şi moartea. Căci arşiţa din vremea secetei, ca o flacără pârjolitoare vestejind semănăturile, prevesteşte pierzare roadelor lui; dar Tu, cu mila Ta, cercetează-l pe el şi văzduhul cu nori de ploaie bine-l tocmeste şi, cu ploaia Ta cea bogată, satură pământul şi înviază roadele lui şi, cu suflări de vânturi mai bune, fă-le întregi şi pline şi, cu bună îndurarea Ta, înmulţeşte roadele prin care ai hotărât să se ţină viaţa cea trupească; pentru că, de nu vei da Tu cu bunăvoinţa Ta ploile Tale cele îndestulătoare, pământul nostru nu-şi va da roada sa; ci, pentru mulţimea îndurărilor Tale, ascultă rugăciunea noastră, a nevrednicilor robilor Tăi. Că Tu eşti, Doamne, izvorul milei şi Dăătorul bunătăţilor, şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Doamne, Care prin prorocul Tău Ilie ai dezlegat seceta şi cu cădere de ploi ai plouat pe faţa pământului, şi cu prisosinţa roadelor ai săturat poporul Tău din belşug, însuşi şi acum, fiind

îmblânzit de fireasca Ta bunătate, dăruieşte pământului ploi liniştite, spre rodirea roadelor de peste an. Căci Tu eşti Cel care ai aşezat apele la locurile lor şi ai făcut văzut pământul ce era acoperit de ele; Tu eşti Cel care i-ai poruncit lui să odrăslească toate felurile de roade spre îndulcirea noastră; Tu eşti Cel care, pe vremea lui Noe, pentru păcatele oamenilor, ai desfăcut izvoarele adâncului şi ai deschis stăvilarele cerului şi faţa pământului ai făcut-o ca o mare spre pierderea a tot trupul; Tu eşti Cel care acoperi cu ape înălţimile lui; Tu eşti Cel care ridici norii şi le porunceşti să slobozească picături de ploaie; Tu eşti Cel care ridici apa mării şi o verşi peste faţa pământului; Tu eşti Cel care ai pus hotar ploii şi ai rânduit ploi îndestulătoare şi râurile le umpli de ape şi adăpi pământul şi sature de apă brazdele lui spre înmulţirea frumoaselor lui roade; Tu eşti Cel care ai despărţit marea şi râul umblat l-ai făcut şi apă din piatră ai izvorât şi amărăciunea apelor în dulceaţă o ai prefăcut. Firea apelor ştie pe Făcătorul ei, cunoaşte pe Stăpânul său, nu uită datoria slujbei ei. De Te vede pe Tine, Stăpânul, mîniat asupra noastră, atunci ea, ori, pornindu-se nemăsurat, aduce pieire, ori, încetând, se opreşte şi locul ei îl ia seceta şi văzduhul ca vâpaia se face şi roadele pământului se vestejesc iar noi în mâinile primejdiei cădem. Şi iarăşi, de Te vede pe Tine, Dumnezeu cel iubitor de oameni, blând şi lesne iertător, ploi găteşte şi ploi pe pământ se coboară, iar văzduhul cu bună răsuflare se face şi pământul, plecân-

du-se poruncii Tale, roduri de prisosit răsare din adâncurile lui.

Deci, pe Tine, făcătorul şi ţiitorul tuturor, Te rugăm, zicând: miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi. Adu-Ţi aminte că suntem lucrul mâinilor Tale; ia aminte la neputinţa firii noastre, că Tu ne-ai făcut pe noi. Vezi neliniştea păsărilor, mugetul animalelor, plângerea pruncilor, strigarea tinerilor, chinuirea bătrânilor, lipsa orfanilor, părăsirea văduvelor, strâmtorarea săracilor şi glasul cel rugător al întregului Tău popor şi cercetează pământul şi-l adapă cu ploi bogate, pentru că, lipsit de umezeală, ameninţă roadele sale cu veştejire, iar pe oameni şi animale, cu pierzare. De demult, când ai trimis pierzare oamenilor prin apă, Ţi-ai adus aminte de Noe, care era purtat în corabie de acele ape nemăsurate, şi Ţi-ai adus aminte şi de păsări şi de animale şi de fiare şi de târătoare; şi ai adus vânt pe pământ şi s-a domolit apa, iar pe Noe şi vietăţile care erau cu dânsul, ca pe o sămânţă le-ai păstrat, spre a doua facere a lumii. Şi acum, când prin uscăciunea care a cuprins văzduhul, ne ameninţi cu foamete şi cu moarte, adu-Ţi aminte de poporul care nădăjduieşte spre Tine, adu-Ţi aminte de păsări, adu-Ţi aminte şi de animale şi dă vânt cu rouă, ca să înceteze seceta, şi fă să crească seminţele pământului, spre hrana oamenilor şi a animalelor, şi iarăşi le învredniceşte pe toate de purtarea ta de grijă.

Că Tu eşti Cel care răsari iarbă animalelor şi verdeaţă spre folosul oamenilor; şi Tu eşti Cel care scoţi pâine din pământ şi dai vin şi cu untdelemn veseleşti feţele oamenilor, ca, hrânindu-ne cu îndesulare din bunătăţile Tale, în veselia inimii să preaslăvim bunătatea Ta, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea

Domnului să ne rugăm.

tăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care, cu cuvântul Tău, toate din nefiinţă le-ai adus; Cel care ai luat ţărână din pământ şi ai zidit pe om şi cu suflet cuvântător şi cu chipul Tău l-ai cinstit pe dânsul şi ai zis: creşteţi şi vă înmulţiţi şi umpleţi pământul; Cel care dai hrană animalelor şi puilor de corbi; Care, prin marea şi mântuitoarea Ta venire în trup, ai saturat multe mii, o dată cu şapte, iar altă dată cu cinci pâini, Înсуţi, întru tot Bunule Stăpâne, şi pe poporul acesta, care cheamă preasfânt numele Tău, cu prisosinţă hrăneşte-l prin dreapta Ta cea atotfăcătoare şi de mari daruri împărţitoare. Caută, Doamne, spre săracii poporului Tău, Tu Care deschizi mâna Ta şi umpli de bunătate toată făptura; miluieşte-ne pe noi pe toţi cu milostivire, căci Tu, Stăpâne, Iubitorule de oameni, singur eşti Tatăl nostru al tuturor şi la Tine unul ridicăm ochii, ca şi cel înţărcat spre maica sa. Preabunule Stăpâne, al Tău este cuvântul; cereţi şi se va da vouă,

căutați și veți afla. Dă, Stăpâne, celor care cer acum, împreună cu hrana cea duhovnicească, și pe cea trebuitoare trupului și hrănește pe poporul Tău cel flămând. Dăruiește pământului ploi la vreme, bună întocmire a văzduhurilor și îndestulare de tot felul de roade; pe cei ce se chinuiesc în neputință și în rea pătimire, în friguri și în multe feluri de boli, cercețază-i. Izbăvește, Doamne, cetatea aceasta numită cu numele Tău, și toate cetățile și țările: de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de sabie și de omor, dăruindu-ne nouă milele Tale.

Cu harul Părintelui Tău celui fără de început și de o ființă și al Preasfântului și întocmai cinstit Duhului Tău; cu rugăciunile și mijlocirile preabinecuvântatei Născătoare de Dumnezeu, ale de Dumnezeu grăitorilor Tăi Apostoli, și ale tuturor Sfinților Tăi. Amin.

Rugăciunea a șasea

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Care, pentru mântuirea noastră, ai binevoit a purta trup, pentru ca, în chip minunat, să preaslăvești firea cea cuvântătoare, cu bunătatea și cu îndurarea Ta cea negrăită, și ai făgăduit a ierta pe cei care cu adevărată pocăință se întorc din adâncul păcatului, încât, atunci când vor căuta la Tine în chip cu adevărat smerit, prin împlinirea poruncilor Tale cele dumnezeiești, să poată cu îndrăznire a Te avea

pe Tine Dumnezeu milostiv și blând, lasă acum toate fărădelegile noastre și pleacă urechea Ta către noi și ne auzi pe noi, smeriții și păcătoșii, precum ai auzit odinioară pe Ilie Tesviteanul, încât numai cu cuvântul el a legat cerul spre înțeleptirea aceluia popor neascultător; după aceea, iarăși printr-însul, lucrând cu știuta Ta iubire de oameni, poruncind norilor, ai adăpat tot pământul cu apă bună; și, precum odinioară, pentru rugăciunile robului Tău Ilie, așa și acum, pentru aceste fierbinți rugăciuni ale noastre, treci fărădelegile și păcatele noastre și primește rugăciunile noastre și ne auzi pe noi, care în ceasul acesta ne rugăm Ție cu căldură, și dezleagă uscăciunea aceasta a pământului, pentru mărturisirea și strigarea poporului Tău. Trimite peste noi ploi bune, ca să ne săturăm de apă și pământul nostru să-și dea roadele la vreme cuvenită, spre hrana noastră și a animalelor celor necuvântătoare.

Așa, Doamne, Dumnezeul nostru, auzi-ne pe noi, păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, și nu trece cu vederea rugăciunile noastre, nici să biruiască fărădelegea noastră mila Ta; ci pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi. Vezi umilința noastră și Te milostivește. Privește din sfânt locașul Tău; vezi suspinurile săracilor; vezi vârsta cea fragedă a copiilor ofilindu-se de prea mare sete; vezi suferința pruncilor celor fără răutate; vezi pântecelul maicilor și sânurile uscate care aduc moarte pruncilor; vezi pe bătrâni și pe tineri, ca pe niște încătușați dați în

măinile celor fără de lege, şi treci greşelile noastre, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţă, cele din minte şi cele din cuget, şi nu ne lepăda pe noi până în sfârşit. Pentru că nu numai de setea apei ne topim, ci şi de alte mii de rele, pentru păcatele noastre, şi la Tine căutăm, ca să se verse peste noi cât mai grabnic ploaie îndestulătoare şi ca să opreşti mânia Ta cea dreaptă şi să înlături această cumplită nenorocire. Amândouă le cerem şi ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni, ca să umpli de apă fântânile şi țărinile noastre şi cu sațiu să adăpi şi să umpli de bunătatea Ta holdele noastre cele sufletești, adică inimile noastre să le umpli de veselie, de bucurie negrăită şi de desfătare şi să opreşti pornirea cea nesuferită, care a venit asupra noastră. Că Tu ești Izbăvitorul sufletelor şi al trupurilor noastre şi Ție slavă înălțăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

pentru neplouare şi pentru schimbarea vânturilor

Făcută de Calist, patriarhul Constantinopolului.

Domnului să ne rugăm.

Nunule şi Iubitorule de oameni, Doamne, Care numai cu cuvântul ai zidit făptura şi din ea ai plasmuit pe om; iar mai pe urmă, prin iubirea de oameni cea negrăită, fiind acesta căzut şi făcut

rob păcatului, l-ai ridicat şi l-ai sfinţit, ca să nu piară cu totul lucrul mânilor Tale, şi i-ai dat lui şi poruncile Tale, spre aducere aminte de venirea Ta şi de învăţăturile Tale despre dumnezeiasca Ta întrupare, căci pentru aceasta Te-ai ostenit şi Te-ai nevoit şi ai flămânzit şi ai însetat, plinind toate cele omenesti pentru noi, precum se cuvenea, şi ai intrat în corabie şi ai umblat pe mare, şi valurile cele sălbatice şi iuŝimea vânturilor ai înfrânat, şi ai suferit a pătîmi toate până şi cruce şi moarte, ca, prin ceea ce ai pătîmit şi Te-ai ispitit, să ne ajuŝi nouă celor neputincioşi, Însuŝi şi acum, Împărate Sfinte, Care ai luat neputinŝa noastră cu iubirea Ta de oameni, milostiveşte-Te spre noi, cei învîforaŝi atât de mult şi împresuraŝi de lipsa celor trebuitoare. Dă-ne nouă bunătatea Ta; adapă pămîntul nostru cu apă curată, spre aducere de roadă; văzduhuri folositoare ne dăruieşte. Şi precum oarecînd pe ucenicii Tăi cei învăluŝi de valuri i-ai scăpat din mare şi din furia vînturilor, aŝa şi acum ne scapă şi pe noi de primejdia ce ne-a cuprins. Opreşte şi acum valurile cele sălbatice ale mării, linişteşte vînturile cele potrivnice cu porunca Ta cea dumnezeiască; dă-ne pace şi odihnă în locul tulburării. Aŝa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, vezi şi caută din sfînt locaŝul Tău spre via aceasta pe care a sădit-o dreapta Ta şi o desăvârşeşte pe ea şi trimite Duh drept

spre scăpare din primejdiile care vin asupra noastră, pentru rugăciunile Maicii care Te-a născut și ale tuturor sfinților.

RÂNDUIALA

slujbei ce se face la vreme de neconținere a ploilor

După ce s-a săvârșit Sfânta Liturghie, cu ecteniile și rugăciunile din *Liturghier*, pentru multă ploaie, preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori); Veniți să ne închinăm... (de 3 ori); Psalmul 68: Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu...

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), Slavă Ție, Dumnezeule...

Iar diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, și celelalte, până la: Pentru cei ce călătoresc..., apoi adaugă acestea:

Pentru ca, întru mânia îngrozirii Sale, să nu ne împrăstie pe noi, pentru păcatele și fărădelegile noastre, ci să-Și aducă aminte de mila și de îndurările Sale cele din veac și să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Și aducă aminte de legământul Său cel făcut cu Noe și să nu strice, cu mulțimea ploii celei fără de măsură, cu întunecata și nelămurita vreme a văzduhului și cu întunecoasa ceață, pământul și pe nevrednicul Său popor, ci cu milostivire să cruțe moștenirea Sa și să poruncească a străluci pe pământ soarele, cu raze aducătoare de roade și cu căldură la vreme, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească norilor să înceteze ploaia cea peste măsură și negura să se risipească și lumina soarelui să strălucească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să cruțe poporul și animalele și tot pământul acesta și să nu-l strice cu vărsarea ploilor celor peste măsură, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea moștenirii Sale senin cu bună prefăcere și să se înmulțească roadele pământului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne răsplătească nouă și să nu ne pedepsească pe noi, după păcatele noastre, ci după mare mila Sa și după mulțimea îndurărilor Sale să-Și arate spre noi grabnica Sa iubire de oameni și bunătatea Sa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu strice roadele și semințele pământului pentru păcatele noastre, cu vărsarea ploilor celor peste măsură, ci cu arătarea seninului să le cruțe și să le crească pentru nevrednicul Său popor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie bineprimită rugăciunea noastră și să ne izbăvească pe noi de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de grindină, de foc, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi, și de toată rana cea aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Și continuă ectenia obișnuită: Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, Curata, Preabinecuvântata... Ectenis: Că Ție se cuvine slava..., Strana: Amin. Și îndată cântă: Dumnezeu este Domnul..., glasul al 2-lea, și troparele acestea:

Caută cu milostivire, Dumnezeule, la poporul ce a greșit, și nu trece cu vederea pe cei ce cad către Tine întru pocăință, ci, ca un Bun, miluiește și degrab ne izbăvește de îngrozirea Ta cea dreaptă, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni (de două ori).

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, grabnic ajutătoare a lumii, cerem a ta grabnică folosință și sprijinire tare; milos-

tivește-te spre poporul cel îngrijorat și roagă pe milostivul tău Fiu și Dumnezeu să ne izbăvească pe noi de nevoia ce ne-a cuprins și de dreapta Sa amenințare, ceea ce ești singură binecuvântată între femei.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... și îndată:

CANONUL

Cântarea 1, glasul al 6-lea:

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Stih: Miluiește-ne, Doamne, pe noi, poporul cel care am greșit.

Veniți, credincioșilor, cântare nouă să cântăm lui Dumnezeu, grăind: milostivește-Te, Îndurate, și miluiește-ne, Stăpâne, pe noi, care de nenumărate ori am greșit (de două ori).

Slavă....

Primește rugăciunile și lacrimile robilor Tăi, care Te rugăm acum pe Tine, Hristoase Dumnezeule, și ne dăruiește vreme înșeninată pentru aducerea de roade pământului.

Și acum..., a Născătoarei:

Grăbește, Stăpână Marie, a ridica preacinstitele mâini către înduratul tău Fiu și Dumnezeu, ca să dea senin și hrană credincioșilor robilor Săi.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne...

Nu cu iuțimea Ta să ne certăm pe noi, precum strigă proorocul, nici cu mânia Ta să ne osândești pe noi, ci, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, varsă cu îndestulare peste noi milele Tale.

Slavă....

Noi, neamurile cele de curând chemate, cu lacrimi strigăm Ție: Stăpâne, milostivește-Te ca un îndurat și ne dăruiește nouă cer senin și bună schimbare a văzduhului, îndestulare și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei:

Nu trece lacrimile noastre, Născătoare de Dumnezeu, stăpână, și să nu fie ție urâtă suspinarea noastră; ci neîncetat roagă pe Fiul tău să dăruiască poporului tău senin pe pământ și mare milă.

Catavasia:

Izbăvește din nevoi pe robii Tăi, Îndurate, căci noi cu osârdie alergăm către Tine, către milostivul și izbăvitorul «tuturor, Stăpânul, Iisus Domnul».

Diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... și adăugă:

Cele vrednice de pedeapsă am făcut și dreapta Ta judecată ne-a ajuns pe noi, Doamne, dar Te milostivește; milostivește-Te spre poporul ce a greșit și-Ți întoarce mânia Ta, cea cu dreptate pornită asupra noastră. Întru pocăință cădem către Tine și cu smerenie Te rugăm: auzi-ne și ne miluiește.

Ca să nu ne înecă pe noi, Doamne, mulțimea apelor și să nu strice pământul și cu foamete să ne omoare pe noi, poporul Tău, ca un bun, încetează vărsarea apelor și ca un atotputernic, poruncește să lucească pe pământ lumina soarelui și să coboare căldura, cu dinadinsul Te rugăm, Împarate preaslăvit, auzi-ne și ne miluiește.

Pentru poporul Tău și pentru animale, poruncește văzduhului celui întunecat și negurii celei pline de păclă să se

ridice şi razele soarelui să strălucească, întru tot milostive Doamne, ca să nu ne sfârşim înainte de vreme, rugămu-ne Ție, degrab auzi-ne şi ne miluieşte.

Măntuieşte-ne pe noi, Doamne, de tină, de revărsarea şi de înecarea apelor, ca să nu se stingă în deşert zilele noastre şi anii noştri întru suspinuri, ci adu-Ți aminte de legământul făcut cu Noe şi fă cu noi după mila Ta, cu inimă înfrântă Te rugăm, auzi-ne şi ne miluieşte.

Întru nevoi şi necaz fiind noi şi întru tânguire înspăimântaţi, către Tine, Doamne, Dumnezeuul nostru, cu umilinţă strigăm: să se înalte către Tine rugăciunea noastră şi să iasă din stricăciune viaţa noastră, ca să nu ne stingem înainte de vreme, ci, cu milostivire, auzi glasul nevrednicului Tău popor şi, cu iubirea Ta de oameni, miluieşte-ne pe noi.

Nu spre curcubeu, care este semnul legăturii ce l-ai pus prin nori, Doamne, ci spre îndurările Tale privim şi mila Ta căutăm să o dobândim. Către Tine, Cel bogat întru milă şi fără de măsură întru îndurări, cu inimă înfrântă ne rugăm: dă-ne senin la vreme şi aducător de roadă, împreună cu prefacerea văzduhului, şi degrab, ca un milostiv, auzi-ne şi ne miluieşte pe noi.

Preotul zice ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru...

SEDEALNA, glasul al 5-lea:

Către Tine, Mântuitorul nostru, Dumnezeule preaveşnic, alergăm noi, păcătoşii robii Tăi, şi, cu lacrimi de pocăinţă căzând, strigăm Ție: iartă, iartă, Îndurate, pe poporul cel fără de răspuns şi să nu ne pierzi pe noi cu vărsare de ploi nemăsurate şi cu reaua schimbare a văzduhurilor; ci fă senin şi înmulţeşte rodirile pământului, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei:

Ceea ce ești mai sfântă decât heruvimii și mai înaltă decât cerul, Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat te mărturisim, că pe tine te-am aflat noi, păcătoșii, folositoare în vremea necazului. Pentru aceea, nu înceta să te rogi pentru noi, sprijinul și scăparea sufletelor noastre.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Hristos este puterea mea...

În mâinile Tale, Stăpâne Hristoase, ții cele de deasupra cerului și cele de sub cer și apa și căldura soarelui; pentru aceea, Te rugăm pe Tine dăruiește-le pe amândouă, «după cumpăna trebuinței, spre folosul robilor Tăi».

Slavă...,

Celor ce mărturisim puterea Ta, Făcătorule a toată făptura, Hristoase, Care ai stăpânirea cerului și ocărmuiești toată zidirea, dă bună prefacere văzduhului și îndestulare pământului, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ai îndrăznire multă, ca nimeni altul către Cel născut din tine, Stăpână, roagă-te pentru robii tăi să ne izbăvim de foamete și de năvălirea celor de alt neam.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Cu dumnezeiască lumina Ta...

Hristoase, limanul celor înviforați și nădejdea celor deznădăjduiți, întărire și grabnic ajutor tuturor «creștinilor în nevoi, auzi-ne și pe noi acum și dă senin pământului spre aducerea de roade».

Slavă...

Doctorul bolnavilor, Mângâietorul celor necăjiți, Împarate ceresc, Hristoase, caută din sfânt locașul Tău și auzi

suspinurile şi plângerea robilor Tăi şi nu pomeni răutăţile noastre cele fără de număr, ci, ca un îndurat, dă senin pământului spre înmulţirea roadelor.

Şi acum..., a Născătoare!

Primeşte degrab, împărăteasă, rugăciunile robilor tăi şi nu pomeni răutăţile noastre cele fără de număr, ci cere pentru noi, Fecioară, senin prielnic la creşterea roadelor pământului.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Marca vieţii văzând-o înălţându-se...

Prin rugăciunea prorocului Tău, Doamne, ai închis cerul trei ani şi şase luni, spre cunoştinţa şi pocăinţa «celor neascultători; cu aceştia, împreună, acum să nu ne «cerţi pe noi, ci, prin mila Ta, milostiveşte-Te spre noi».

Slavă...

Hristoase, Care ai primit pocăinţa tâlharului şi l-ai mântuit în ceasul când a strigat: pomeneste-mă, Mântuitorule, întru împărăţia Ta, îndură-Te şi de noi, care cădem acum cu pocăinţă, şi ne miluieşte.

Şi acum..., a Născătoare!

Roagă-te pentru noi, Stăpână, către Fiul tău şi Dumnezeu, ca să nu ne piardă pe noi pentru păcatele noastre, prin ieşirea apelor ca în vremea lui Noe, ci, ca pe ninivitenii ce s-au pocăit, să ne miluiască.

Catavasia:

Izbăveşte din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu «Fecioară, că noi toţi, după Dumnezeu, către tine alergăm, «ca spre o folositoare şi spre un zid nesurpat».

Apoi ectenia mică şi ectenis: Că Tu eşti Împăratul păcii...

După aceea, Condacul, glasul al 2-lea:

Nu lepăda până în sfârşit pe poporul Tău, Stăpâne, şi nu îndepărta mila Ta şi îndurările Tale de la noi; ci, ca Unul care eşti adâncul îndurărilor şi noianul milei, primeşte rugăciunile noastre şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi nenorocirea ce au venit asupra noastră, ca un bun şi lesne iertător.

Antifonul 1 al glasului al 6-lea:

Spre cer ridică ochii inimii mele, către Tine, Cuvântule, miluieşte-mă ca să viez Ție.

Miluieşte-ne pe noi, urgisiţi, făcându-ne vase de cinste Ție, Cuvântule.

Slavă..., Şi acum...

Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă El spre cineva, după vrednicie, degrab îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl creşte şi sus îl aşază.

Apoi Prochimen, glasul al 4-lea:

Mântuieşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Solu: M-am scufundat în adâncul horoii şi nu am stare.

APOSTOLUL

Diaconul: Înţelepciune.

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire: (VIII, 32-37)

Praţilor, ştim că toată făptura împreună suspină şi împreună are dureri până acum. Şi nu numai atât, ci şi noi, care avem pârga Duhului, şi noi înşine suspinăm în noi, aşteptând înfierea, răscumpararea trupului nostru. Căci prin nădejde ne-am

mântuit; dar nădejdea care se vede nu mai e nădejde. Cum ar nădăjdui ceva ceea ce vede? Iar dacă nădăjduim ceea ce nu vedem, aşteptăm prin răbdare. De asemenea, şi Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre, căci noi nu ştim să ne rugăm cum trebuie, ci Însuşi Duhul se roagă pentru noi cu suspine negrăite. Iar Cel ce cercetează inimile ştie care este dorinţa Duhului, căci după Dumnezeu El se roagă pentru sfinţi.

Preotul: Pace ție, Cântărețul: Și duhului tău, Aliluia, glasul al 4-lea:

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evangheliă de la Marcu, citire:

(XI, 22-26)

Fis-a Domnul către ucenicii Săi: Aveți credință în Dumnezeu. Adevărat zic vouă că oricine va zice acestui munte: Ridică-te și te aruncă în mare, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se va face, fi-vă lui orice va zice. De aceea vă zic vouă: Toate câte cereți, când vă rugați, să credeți că le veți lua, și le veți avea. Iar când stați de vă rugați, iertați orice aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru cel din ceruri să vă ierte vouă greșelile voastre. Căci, dacă voi nu veți ierta, nici Tatăl vostru cel din ceruri nu vă va ierta vouă greșelile voastre.

După aceea: Slavă... Părinte, Cuvântule și Duhule..., Și acum..., Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu... **Apoi:** Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., și stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Înfricoșător ești, Doamne, și cine va suferi dreapta Ta mânie? Sau cine Te va ruga pentru poporul cel greșit și deznădăjduit? Numai cereștii îngeri, începătorile și puterile, scaunele și domniile, heravimii și serafimii, care neîncetat strigă Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne. Pentru acești sfinți, Stăpâne, nu trece cu vederea lucrul mâinilor Tale, ci, pentru milostivirea milei Tale, mântuiește poporul Tău și cetatea care piere.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei:

Nimeni din cei care aleargă la tine nu iese rușinat, Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ci, dar cerând, primește cele spre folosul lor.

Diaconul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta..., **Și efonis:** Cu mila și cu îndurările...

Cântarea a 7-a:

Imos: Dătător de rouă cuptorul...

Niecum să nu Te desparți de noi, Îndurate Mântuito-rule, ca păstorul de oile sale, ci, nedepărtat petrecând «pururea cu noi, slobozește-ne din toate nevoile pe noi, care, «cu credință, din inimă, strigăm către Tine: binecuvântat «ești, Dumnezeule, și preaslăvit».

Slavă...,

Tu, Dumnezeule atotputernice și Împărate preasfinte, Care ai întins cerul ca un cort și marea cu nisip ai îngrădit-o,

trimite nouă căldura soarelui și bună prefacerea văzduhului, ca să strigăm Ție cu credință: binecuvântat ești, Dumnezeu, și preaslăvit.

Și acum..., a Născătoarei:

Stăpână, nădejdea tuturor marginilor pământului, învață limba mea să grăiască cele de folos și roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dea senin pe pământ și să miluiască pe cei ce strigă lui Hristos: binecuvântat ești, Dumnezeu, și preaslăvit.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Din văpaie cuvioșilor...

Ai cui robi și zidire suntem? Oare, nu ai Tăi, Dumnezeu preaveșnic? Auzi, dar, slabele noastre rugăciuni și trimite senin pe pământ și rouă folositoare, ca pe «Tine să Te înălțăm întru toți vecii».

Slavă...

Ai zis, Milostive Stăpâne, îndemnându-ne pe noi către pocăință: căutați și veți afla, bateți și se va deschide vouă, cereți și vi se va da. Pentru aceea către Tine cădem și neîncetat ne rugăm: Milostive, apară-ne pe noi, care Te preainălțăm întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei:

Curată Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, izbăvește cu rugăciunile tale pe poporul tău din neazuri și de toate nevoile, dăruindu-ne cu îndestulare milă și roadă, spre hrana celor ce te cinstesc pe tine, și te preainălță întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință...

Pavel prigonitorul, pocăindu-se, s-a făcut vas ales Ție, Stăpâne și Dumnezeu al tuturor; și noi, păcătoși, «nădăjduindu-ne spre mila Ta, cu pocăință strigăm către «Tine: iartă toate greșelile noastre și trimite senin pe pământ și rouă bună folositoare, pentru rugăciunile Preacuratei «Maicii Tale».

Slavă...

Petru, apostolul și ucenicul Tău, de trei ori s-a lepădat de Tine, dar, întorcându-se și plângând cu amar, a luat de la Tine, Hristoase, iertare; și noi, râvnind la pocăința aceluia, în umilință cu lacrimi strigăm: am greșit, iartă, Milostive, și ne izbăvește de tot răul, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum..., a Născătoarei:

Izbăvește-ne pe noi, Preacurată, din relele ce ne împresoară și de vărsarea cea multă a apelor care a venit acum peste noi și cere din înălțime la Fiul tău și Dumnezeul nostru să dea vreme bună cu senin robilor Săi și îndestulare roadelor pământului spre hrana poporului, ca pe tine neîncetat să te mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., **Troparele:** Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (caută-le la pag. 10-11).

Si îndată diaconul zice cu toată umilința, în auzul tuturor, ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu..., până la: Încă ne rugăm pentru fericiții..., apoi adaugă acestea:

Încă ne rugăm pentru ca Domnul Dumnezeu să-Și întoarcă dinspre noi toată mânia, care cu dreptate este pornită

asupra noastră, și să ne ierte toată greșeala cea de voie și cea fără de voie și să ne miluiască pe noi, nevrednicii robii Săi, care suntem cu inima înfrântă. Să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm ca să audă Domnul Dumnezeu nostru glasul rugăciunii noastre și să ne miluiască pe noi și să trimită pământului timp senin cu vreme bună și să ne mângâie pe noi, robii Săi cei întristați. Să zicem toți cu lacrimi: auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce adună apele în nori de la marginile pământului, cu porunca Ta oprește-le și trimite timp senin pe pământ, cu umilință ne rugăm Ție, întru tot milostive Stăpâne, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce chemi apa mărilor și iarăși, cu porunca Ta cea atotputernică, poți să o oprești și să luminezi cele de sub cer, întru pocăință ne rugăm Ție, întru tot milostive Doamne, auzi-ne și cu iubirea Ta de oameni ne miluiește.

Trimite, Doamne, timp senin de ajuns pe pământ și din stricăciune degrab ne izbăvește; întru durerea inimii ne rugăm Ție, auzi-ne și cu îndurare ne miluiește.

Cel ce cercetezi pământul și înmulțești roadele lui, Cel ce răsări iarbă dobitoacelor și verdeață spre folosul oamenilor, miluiește oamenii și dobitoacele și conține revărsarea ploilor celor fără de măsură, ca soarele și vremea bună să strălucească pe pământ, și poruncește să se înmulțească roadele lui. Rugămu-ne Ție, Îndurate Doamne, auzi-ne și, ca un Bun, ne miluiește.

Precum sunt ochii slugilor spre mâinile stăpânilor lor, așa ochii noștri caută cu credință la Tine, Dumnezeu nostru.

până când Te vei milostivi spre noi. Pentru aceasta, nu ne pierde pe noi cu ploaia cea peste măsură, ci, cu milostivire, caută spre noi, dându-ne vreme senină și cu milostivire ne miluiește.

Cel ce strălucești soarele peste cei răi și peste cei buni și dai senin și rouă bineroditoare și bună prefacere văzduhului, spre folosul zidirii Tale, nu ne certa cu urgia Ta, ci, cu milostivire, înmulțește sămânța pământului și roadele lui. Cu pocăință ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni Doamne, auzi-ne și, ca un îndurat, ne miluiește.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, strălucește lumina soarelui pe pământ și usucă umezeala lui cea peste măsură, spre îndestularea și rodirea lui, rugămu-ne Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Nu pomeni fărădelegile noastre, Stăpâne, că, de vei căuta la fărădelegi, nimeni nu va putea să stea în fața Ta, ci degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte, ca să nu ne strice nouă neîncetarea ploii și să ne piardă de tot. Rugămu-ne Ție, degrab auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Nădejdea și mântuirea celor ce drept cred întru Tine, Doamne, izbăvește (de ești în mănăstire, zi: locașul acesta; de ești în oraș, zi: cetatea aceasta și toate orașele și țările; de ești în sat, zi: satul acesta) de foamete, de boli, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupra noastră a altor neamuri, de războiul cel dintre noi și de toată rana aducătoare de moarte, și milostiv, blând și lesne iertător fii, Iubitorule de oameni, pentru păcatele noastre, și ne miluiește pe noi. Întoarce toată mânia Ta, care pe dreptate se pornește asupra

noastră, şi ne izbăveşte pe noi de îngrozirea, ce cu dreptate ne-a cuprins, şi luminează cu harul Tău toate cele de sub cer, spre rodirea pământului şi hrana vieţii noastre. Să zicem toţi cu lacrimi: Doamne sfinte, degrab ne auzi şi cu milostivire ne miluieşte.

Preotul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeu!... *Apoi arhiereul sau preotul:* Că milostiv... *Diaconul zice:* Cu umilinţă toţi plecând genunchii sufletelor şi ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Tot poporul pleacă capetele şi genunchii, iar arhiereul sau preotul, plecându-şi genunchii, cu pătrundere şi inimă umilită, citeşte cu glas mare această

Rugăciune

tăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care odinioară ai ascultat rugăciunea răvniitorului Ilie, proorocul Tău, şi ai oprit ploaia pentru o vreme, şi acum, Iubitorule de oameni, făcătorule şi milostive Doamne, caută spre noi, nevrednicii şi smeriţii robii Tăi, şi spre smeritele noastre rugăciuni şi, ca un îndurat, treci greşelile noastre, îmblânzit fiind de singură iubirea Ta de oameni. Dă cer senin moştenirii Tale şi luminează soarele spre trebuinţa celor care cer de la Tine milă. Veseleşte faţa pământului, pentru săracii poporului Tău, pentru prunci şi animale şi pentru toate celelalte vietăţi, care se îndestulează prin bunăvoinţa Ta; şi le dă tuturor hrană la vreme. Aşa, Doamne, Dumnezeul nostru, să nu se întoarcă în deşert rugăciunea noastră, nici să ne ruşinezi pe noi de la aşteptarea noastră, ci ne apără după mare mila Ta şi ne cercetează cu îndurările Tale; că se sting în deşertăciuni zilele noastre şi se împuţinează de dureri viaţa noastră. Să nu ne pierzi

pe noi pentru fărădelegile noastre, pentru că din nebăgare de seamă am adus peste noi mânia Ta, ci fă cu noi după blândeţile Tale şi după mulţimea milei Tale, că, iată, cu suflete smerite şi cu duh umilit, cădem înaintea Ta şi, ca nişte robi nevrednici şi vrednici de mai multă pedeapsă, pocăiţi şi umiliţi, strigăm Ție: Am greşit, nelegiuiri am săvârşit şi am păcătuit în toate, călcând poruncile Tale. Pentru aceea, câte ai adus asupra noastră, pe dreptate şi cu judecată le-ai adus; dar nu ne da cu totul stricăciunii, foametei şi pagubei, nici să ne înecă pe noi noianul apelor, ci, în mânia Ta, adu-Ți aminte de milă şi, pentru îndurările Tale, în dar Te milostiveşte spre noi, zidirea Ta şi lucrul mâinilor Tale, şi, ca un Bun, scapă-ne degrab de toate răutăţile. Că Ție se cuvine să ne miluieşti pe noi, Dumnezeul nostru, şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Înțelepciune, iar preotul face apolbul zilei sau al sărbătorii.

RUGĂCIUNE

la îngrozirea de tunete şi de fulgere

De obicei se adaugă la cea de mai înainte.

Domnului să ne rugăm.

arăşi ne aducem aminte de pedeapsa Ta, Doamne, Iubitorule de oameni, Stăpâne; iarăşi primeşte rugăciuni de iertare de la noi, robii Tăi cei nevrednici, care ştim că, cu cât prisoseşte mul-

țimea păcatelor, cu atât mai mult le covârșești pe acestea cu milostivirea Ta, care nu ține minte răul. Pentru aceea ne rugăm Ție: întoarce mânia Ta de la noi, ca nu în veac să Te mânia pe noi, ci, cu mila Ta, să ne înviezi pe noi cu îndurările Tale. Doamne, Dumnezeu nostru, Care întărești tunetul și slobozești fulgerele și toate le faci spre mântuirea lucrurilor mâinilor Tale, caută cu iubirea de oameni și ne izbăvește pe noi de tot necazul, mânia și nevoia și de îngrozirea cea de acum; că ai tunat din cer, Doamne, și fulgerele ai înmulțit și ne-ai tulburat pe noi; îndură-Te spre noi, Milostive; la Tine scăpăm și milele Tale cele bogate trimite peste noi și miluiește pe robii Tăi, ca un bun și iubitor de oameni, ca să nu ne ardă pe noi focul mâniei Tale, nici să ne topească pe noi iuțimea fulgerelor și a tunetelor Tale; ci, după știută milostivirea Ta, potolește-Ți mânia și schimbă văzduhul în bună liniște și, cu razele soarelui, risipește întunecimea care este asupra noastră și împrăștie norii cei întunecați. Că Tu ești Dumnezeu mililor, al îndurărilor și al iubirii de oameni, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGACIUNE

la izbăvirea de cutremur

Se citește după ce a fost săvârșită Sfânta Liturghie.

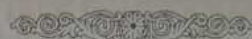
Domnului să ne rugăm.

T mpărate Sfinte, Iubitorule de oameni, Stăpâne, Îndelung-răbdătorule, Doamne, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută, Care toate le chivernisești cu cuvântul negrăitei Tale puteri și singur ai stăpânire asupra vieții și a morții; Cel ce pedepsești cu dreptate și, cu iubire de oameni, iarăși vindeci; Care vremelnica noastră viață o cârmuiești cu preaînțeleapta Ta purtare de grijă și în tot chipul mântuirea noastră bine o întocmești. Știm că păcatele noastre cele multe au cutremurat pământul și l-au tulburat și, din pricina lor, frică și cutremur au venit asupra noastră de la fața mâniei Tale, Îndelung-răbdătorule; inima noastră s-a tulburat, clătînându-se pământul, și frica morții a căzut asupra noastră, ca nu cumva ca un leu să răpească sufletele noastre, nefiind cine să le izbăvească; ca nu cumva să ne înghită și să ne acopere stricăciunea, nefiind Cel ce izbăvește, nici Cel ce mântuiește. Pentru aceasta, la Tine cu umilință cerem și Te rugăm pe Tine, singurul Stăpân, Care nu ții minte răul, să nu pomenesti fărădelegile noastre cele de demult și cele de acum, nici să cumpănești greutatea păcatelor noastre cu răsplătirea cea cuve-

nită; că, de vei intra în judecată cu neamul nostru acesta, nimeni nu se va îndrepta înaintea Ta, ci va pieri cu totul de pe pământ pomenirea noastră a tuturor.

Adu-Ţi aminte, Îndelung-răbdătorule, de îndurările Tale cele din veac şi de milele Tale şi de legământul Tău cel adevărat către părinţii noştri şi să nu ne înghită pe noi adâncul pământului, nici să ne mănânce gura lui, ci milostiveşte-Te spre noi, cei umiliţi, şi ne miluieşte pe noi, cei smeriţi, şi ne cercetează pe noi, cei ce ne tulburăm de înfricoşătoarea îngrozire a cutremurului şi suntem cuprinşi de temerea şi frica cea multă. Şi, de sunt undeva între noi unii care se tem de numele Tău şi păzesc poruncile Tale, o parte mică oarecare, aleasă, sămânţă binecuvântată, vistierie ascunsă, pe care Tu unul o ştii şi o păzeşti, ascultă, ca un Bun, pe aceştia care cheamă facerea Ta de bine şi mila Ta asupra noastră şi primeşte rugăciunile lor ce se aduc Ție, pentru poporul cel ce a greşit, Stăpâne, Iubitorule de oameni, precum ai ascultat pe Avraam pentru cei din Sodoma, pe Daniel şi pe Ieremia, dumnezeieştii Tăi prooroci, care au îmblânzit bunătatea Ta asupra robiei lui Israel. Ca, din neam în neam, să se slăvească adâncul cel de nepătruns al iubirii Tale de oameni şi al îndelung-răbdării Tale, şi ca noi să-Ţi aducem Ție dar de mul-

tumire întoarcerea şi pocăinţa noastră, fiind întăriţi cu puternică mâna Ta, pentru rugăciunile şi cererile întru tot preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor, care din veac au bineplăcut Ție. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării corabiei celei noi şi a luntrei

Se face mai întâi sfinţirea cea mică a apei.

Prentul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte... (de 12 ori). Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 106

Lăudaţi pe Domnul că este Bun, că în veac este mila Lui. Să spună cei izbăviţi de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmaşului. Din ţări i-a adunat pe ei, de la răsărit şi de la apus, de la miazănoapte şi de la miazăzi. Rătăcit-au în pustiu, în pământ fără de apă, şi cale spre cetatea de locuit n-au găsit. Erau flămânzi şi însetaţi; sufletul lor într-inşii se sfârşea. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, şi din nevoile lor i-a izbăvit pe ei, şi i-a povăţuit pe cale dreaptă, ca să meargă spre cetatea de locuit. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor. Că a săturat suflet însetat şi suflet flămând a umplut de bunătaţi. Şedeau în întuneric şi în umbra morţii; erau ferecaţi cu sărăcie şi cu fier, pentru că au amărât cuvintele Domnului şi sfatul Preainalt au întărit. El a

umilit întru ostenele inima lor; slăbit-au și nu era cine să le ajute; dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a mântuit pe ei. Și i-a scos pe ei din întuneric și din umbra morții și legăturile lor le-a rupt. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Că a sfărâmat porți de aramă și zăvoare de fier a frânt și i-a ajutat să iasă din calea fărădelegii lor, căci pentru fărădelegile lor au fost umiliți. Urât-a sufletul lor orice mâncare și s-au apropiat de porțile morții. Dar au strigat către Domnul în necazurile lor și din nevoile lor i-a mântuit. Trimis-a cuvântul Său și i-a vindecat pe ei și i-a izbăvit pe ei din stricăciunile lor. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Și să-I jertfească Lui jertfă de laudă și să vestească lucrurile Lui, întru bucurie. Cei ce se pogoară la mare în corăbii, cei ce-și fac lucrarea lor în ape multe, aceia au văzut lucrurile Domnului și minunile Lui întru adânc. El a zis și s-a pornit vânt furtunos și s-au înălțat valurile mării. Se urcau până la ceruri și se coborau până în adâncuri, iar sufletul lor întru primejdii încremenea. Se tulburau și se clătinau ca un om beat și toată priceperea lor a pierit. Dar au strigat către Domnul, în necazurile lor, și din nevoile lor i-a izbăvit și i-a poruncit furtunii și s-a liniștit și au tăcut valurile mării. Și s-au veselit ei, că s-au liniștit valurile și Domnul i-a povățuit pe ei la limanul dorit de ei. Lăudat să fie Domnul pentru milele Lui, pentru minunile Lui, pe care le-a făcut fiilor oamenilor! Înălțați-L pe El în adunarea popoului și în scaunul bătrânilor laudați-L pe El. Prefăcut-a râurile în pământ pustiu, izvoarele de apă în pământ însetat. Și pământul cel roditor în pământ sărat, din pricina celor ce locuiesc pe el. Prefăcut-a pustiul în iezer de ape, iar pământul cel fără de apă în izvoare de ape; și a așezat acolo

pe cei flămânzi și au zidit cetate de locuit. Și au semănat țarine și au sădit vii și au strâns belșug de roade. Și i-a binecuvântat pe ei și s-au înmulțit foarte și vitele lor nu le-a împuținat. Și iarăși au fost împuținați și chinuiți de apăsarea necazurilor și a durerii. Aruncat-a dispreț asupra căpeteniilor lor și i-a rătăcit pe ei în loc neumblat și fără de cale. Dar pe sărac l-a izbăvit de sărăcie și i-a pus pe ei ca pe niște oi de moștenire. Vedeau-vor dreptii și se vor veseli și toată fărădelegea își va astupa gura ei. Cine este înțelept va păzi acestea și va pricepe milele Domnului.

După aceea, preutul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu părinților noștri, Care ai poruncit robului Tău Noe să facă corabia spre mântuirea lumii și ai binevoit ca din lemne multe să fie alcătuită ca un singur lemn, Însuși, Stăpâne al tuturor, Care ai binevoit a cărmui lemnele cele neînsuflețite și cu dreapta Ta cea tare a mântui neamul omenesc, păzește și acum corabia aceasta și dă ei înger bun și pașnic. Păzește pe cei care vor călători cu ea; dă-le lor să ajungă sănătoși acasă. Cu rugăciunile Preacuratei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ajutorul cinstitelor, cereștilor, înțelegătoarelor puteri, cele fără de trup; al sfântului, măritului prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan;

al sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; al sfinţilor, măriţilor, bunilor biruitori mucenici, al cuvioşilor şi purtătorilor de Dumnezeu părinţilor noştri; al sfântului (N), a cărui pomenire o săvârşim, şi al tuturor sfinţilor Tăi. Că Tu eşti Cel ce ocârmuieşti şi sfinţeşti toate, Dumnezeul nostru, şi Ție slavă şi mulţumire şi închinăciune înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi, luând preotul apă sfinţită, stropeste cu ea corabia sau luntrea, zicând:

Se binecuvintează corabia (sau luntrea) cu mrejele aceste, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Sîndată stihira, glasul al 4-lea: Caută spre rugăciunile robilor Tăi... Iar preotul face obşnuinţa apolis al zilei sau al sărbătorii.

RUGĂCIUNE

la binecuvîntarea mrejelor pescarilor

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel care, cu cinci pâini şi cu doi peşti, ai săturat cinci mii de bărbaţi şi ai făcut să se strângă mulţime de fărâmituri, Însuţi Stăpâne atotputernice, şi mrejele acestea binecuvîntează-le, pentru rugăciunile preabinecuvîntatei măritei stăpânei noastre, Născă-

toarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria şi ale Sfântului măritului şi întru tot lădatului Apostol Pavel. Şi pe cei ce se hrănesc cu peşte din ele, păzeşte-i în pace şi în sănătate sufletească şi trupească. Că Tu eşti dătătorul tuturor bunătăţilor şi Ție slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte, şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

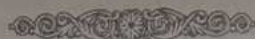
RUGĂCIUNE

pentru cei ce călătoreşte

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care eşti calea cea adevărată; Cel care ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif, călătoreşte, Stăpâne, şi cu robul Tău (N). Izbăveşte-l pe dânsul de tâlhari şi de toată băntuiala vrăjmaşului ucigaş de oameni; păzeşte-i viaţa nevătămată şi fereşte sufletul lui curat de toată întinăciunea; fă cu spor călătoria lui şi căile lui le îndreptează şi arată-l sănătos şi vesel în cele ce doreşte. Aşa ne rugăm Ție, Împărate atotputernice, Care nu ții minte răul, auzi-mă pe mine smeritul pentru bunătatea Ta şi treci cu vederea toate greşelile robului Tău (N); cu harul Tău îmbogăţeşte-l şi-l arată pe dânsul plin de bunătăţile

Tale cele cerești și pământesti. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

slujbei care se face în vreme de boli molipsitoare și moliime (ciumă, holeră și altele) către Preasfânta și de viață făcătoarea Treime și către toți sfinții

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 87; Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat... Apoi diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm și celelalte până la: Pentru cel ce călătorește..., apoi adaugă acestea:

Pentru ca să nu-Și aducă aminte de fărâdelegile și de greșelile noastre, ale păcătoșilor și nevrednicilor robilor Săi, ci cu milostivire să ne curățească păcatele noastre și să-Și întoarcă mânia care cu dreptate este pornită asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca nu cu urgia Sa să ne mustre pe noi, nici cu mânia Sa să ne pedepsească pe noi, ci să-Și aducă aminte că trup suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și cu milostivire să ferească de moarte sufletele noastre și întru mânia să-Și aducă aminte de milă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu intre la judecată cu robii Săi, ci să caute spre fărâdelegile noastre și să le șteargă și să fie milostiv și

să ocrotească pe oamenii cei fără de nădejde, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Și aducă aminte de îndurările și de millele Sale cele din veac, și păcatele tinereții și ale neștiinței și ale bătrâneții și ale ticăloșiei noastre să nu le pomenească, ci să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă din locașul Său cel sfânt glasul nostru și să tămăduiască durerile morții, care ne-au cuprins, și pârăile fărâdelegii, ce ne tulbură, să le sece, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca degrab să ne scoată pe noi din lanțurile morții, care ne-au prins, și din durerile iadului, care ne-au cuprins, să ne izbăvească pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea, cu milostivire, robilor Săi vreme de pocăință și să nu ne taie înainte de vreme, ca pe un smochin neroditor, ci cu milostivire să sape împrejur și să pună în loc de îngrășământ mila Sa, așteptând cu iubire de oameni roada pocăinței și a întoarcerii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne ridice din porțile morții până nu pierim și cu milostivire să întoarcă de la noi sabia cea scoasă și arcul cel întins, care cu dreptate sunt îndreptate împotriva noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă rugăciunea noastră și cererea noastră să o ia în seamă și lacrimile noastre să nu le treacă cu vederea, ci să ne ușureze spre a ne odihni mai înainte până nu pierim; că după aceea nu vom mai fi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, Curata, Preabinecuvântata..., iar preotul zice ectenisul: Că Tie se cuvine toată slava...

Apoi: Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă... și troparul acesta, glasul al 2-lea:

Întru mânia Ta, Dumnezeule, adu-Ți aminte de îndurările Tale, că praf și țărână suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce; și să nu ne pedepsești cu urgia Ta, ca să nu pierim de tot, ci ferește sufletele noastre, ca un iubitor de oameni (de două ori).

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea: Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit... (cântă-l la pagina 399). Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (cântă-l la pagina 185).

CANONUL

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmos: Pe Faraon, care era purtat în car...

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți.

Slava cea atotlucrătoare și de o ființă și împreună pe scaun șezătoare și într-o putere și în trei străluciri, Părinte necuprins și Fiule și Duhule Sfinte, de cumplita boală izbăvește pe robii Tăi, ca să Te slăvim cu bună mulțumire.

Viforul păcatelor m-a împins în adâncul neputinței și dese dureri ca furtuna mă învăluiesc pe mine ticălosul. Stăpânire într-o putere, Treime Sfântă, milostivește-Te și mă mântuiește pe mine, care pier cumplit.

Slavă...,

De păcatul care ne ține, Treime nedespărțită, izbăvește-ne pe noi, robii Tăi, cu roua milei Tale rourând vâpaia cumplitelor dureri, și dă-ne sănătate, ca să Te laudăm pe Tine cu dreaptă credință.

Și acum..., a Născătoarei:

Preacurată, care ai purtat în pântec pe Răscumpărătorul și Facătorul a toate și Domnul, Cel ce a purtat neputințele noastre, pe Acela roagă-L să izbăvească de cumplita boală pe robii tăi, tu, singura ajutoare a oamenilor.

Cântarea a 3-a:

Irmos: Facătorul crugurilor cerești...

Mințile cerești, cetele îngerești, scaunele și începătoriile, puterile și domniile Te roagă pe Tine cel Bun și «Mântuitorul, slobozește pe robii Tăi de boala cea pier-zătoare».

Ca să arăți adâncul cel mare al iubirii Tale de oameni, Stăpâne atotputernice, slobozește de boala cea aducătoare de moarte și de cumplitele dureri pe robii Tăi, Unule, îndelung-răbdătorule.

Slavă...,

Îngeri și arhangheli, ca duhuri slujitoare care stați în fața lui Dumnezeu, pe Acela rugați-L să înceteze boala, să risipească molima și de soarta cea aducătoare de moarte să ne izbăvească.

Și acum..., a Născătoarei:

Izvor de vindecări bune te-a arătat pe tine Hristos Domnul, adâncul cel născut din tine, Fecioară cu totul fără prihană; pentru aceea izbăvește pe robii tăi, cei ce se înecă în viforul bolii.

Catavasi:

Izbăvește din nevoi pe robii Tăi, Milostive, că noi cu «osârdie către Tine alergăm, către milostivul și izbăvitorul și «Stăpânul tuturor, Dumnezeu cel slăvit în Treime».

După Catavasi, îndată diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... și celelalte, adăugând acestea:

Am greșit și fărădelege am făcut și pentru aceasta mânia Ta cea dreaptă ne-a ajuns pe noi, Doamne, Dumnezeul nostru, și umbra morții ne-a împresurat pe noi și de porțile iadului ne-am apropiat. Deci, către Tine, Dumnezeul nostru, în durerea noastră cu umilință strigăm: fie-Ți milă de poporul Tău și nu-l pierde tot. Cu umilință ne rugăm Ție: auzi-ne și ne miluiește.

Doamne, Cel ce stăpânești moartea și viața, nu da morții sufletele robilor Tăi, ci oprește de la noi mânia și urgia Ta pentru că pier ca fum zilele noastre. Răniți suntem; ca iarba s-a uscat țaria noastră și pierim de tot pentru păcatele noastre. Fie-Ți milă de robii Tăi. Întru pocăință, cu lacrimi ne rugăm Ție: auzi-ne și ne miluiește.

Adu-Ți aminte, Doamne, că trup suntem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și cu milostivire oprește mânia Ta, care cu dreptate este pornită asupra noastră, cu care, ca și cu o sabie înainte de vreme, ne tai pe noi. Slăbește boala și încetează rana care degrab ne pierde; că nu morții Te vor lăuda pe Tine, nici toți cei ce se coboară în iad, ci noi, cei vii, Te lăudăm și cu durerea inimii, suspinând, ne rugăm Ție: auzi-ne și ne miluiește.

Mai mult decât toți Ți-am greșit și fărădelege am făcut, Stăpâne, și deși n-am agonisit încă pocăință, primește gândul nostru în locul ei; și, înduplecându-Te spre milă, ca

un preaputernic, slobozește pe robii Tăi de boala cea de moarte și de cumplitele dureri. Cu lacrimi, suspinând, ne rugăm Ție: degrab auzi-ne și ne miluiește.

Să nu-Ți aduci aminte de fărădelegile și de nedreptățile poporului Tău și să nu intri la judecată cu robii Tăi, nici să Te întorci de la ei cu mânie; că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, cine va putea sta în fața Ta? Că praf și țărână suntem și starea noastră aici, ca o nimica înaintea Ta; ci, ca un îndurat și de oameni iubitor, milostivește-Te și nu ne pierde pe noi întru mânia Ta, pentru fărădelegile noastre. Rugămu-ne Ție, preabunule Dumnezeu, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce nu voiești moartea păcătoșilor, ci să se întoarcă și să fie vii, ca un izvor al vieții, fă-ne vii pe noi, cei vrednici de moarte, după judecata Ta cea dreaptă, că Tu ești Dumnezeu, Cel care stăpânești viii și morții, și nu ne pierde cu mânia îngrozirii Tale. Cu strigare tare, întru amărăciunea inimii, și cu lacrimi ne rugăm Ție: auzi-ne și ne miluiește.

Cu milostivire caută, Doamne, spre pătimirea poporului Tău și Te milostivește și poruncește îngerului celui ce și-a întins mâna sa ca să ne piardă pe noi pe toți, precum ai poruncit odinioară, în zilele lui David, să înceteze și să-și oprească și acum mânia sa, ca să nu ne piardă de tot; că și noi, mărturisindu-ne întru pocăință ca David, strigăm Ție: am greșit, fărădelege am făcut și nu suntem vrednici nici de milostivirea Ta. Dar Tu, ca un îndurat, fiind îmblânzit de însăși milostivirea Ta, arată milele Tale cele de demult și ferește poporul Tău și oile turmei Tale. Rugămu-ne Ție: degrab auzi-ne și ne miluiește.

Preotul zice ectonisi: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru...

SEDEAUX C glasul al 6-lea:

Necazuri ne-au înconjurat pe noi. Doamne, şi chinurile iadului au dat peste noi, Mântuitorule, şi ne-a acoperit pe noi umbra morţii pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni, şi înainte de vreme ne lipsim de viaţă, şi ce să facem nu pricepem. Numai către Tine, doctorul sufletelor şi al trupurilor şi adâncul milostivirii, din inimă, cu durere şi cu umilinţă, căzând, strigăm: Izvorule al vieţii, iartă şi miluieşte pe poporul cel deznădăduit, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule, Mult-milostive.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne...

Cu adevărat acum umbra morţii ne-a împresurat pe noi şi de porţile iadului ne-am apropiat; dar Tu, Mântuitorule, ca un puternic, ridicându-ne pe noi, minunate fă «milele Tale, Cel ce mântuieşti pe cei ce cu credinţă dreaptă «strigă: slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni».

Apostoli slujitori şi propovăduitori şi de Hristos vazători, care aţi luat dar de vindecări şi sunteţi doctori sufleteşti, scoateţi-ne din nevoi şi din neputinţa ce ne ţine, rugând pe Stăpânul Iisus, Izbăvitorul şi Domnul.

Slavă...

Viforul păcatelor acum ne-a cuprins, valurile neputinţei ne tulbură, suferinţele dese ne înecă, întristările şi durerile ne-au aflat pe noi, păcătoşi; apostoli ai Domnului, cu rugăciunile voastre, daţi-ne mână de ajutor.

Şi acum..., a Născătoarei:

Cu dureri cumplite din toate părţile fiind loviţi, Fecioară, toţi cădem înaintea ta, la acoperământul tău cel puternic, curată, miluieşte-ne pe noi pe toţi; îndură-te, a lui Dumnezeu mireasă, şi izbăveşte de moarte şi de cumplita neputinţă şi vindecă, Stăpână, durerile.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Sfinţilor prooroci, care aţi umplut mările cele înşelătoare cu rugăciunile voastre cele izvorătoare de miere, «prefaceţi acum întreaga amărăciune a acestei boli molipsitoare în dulceaţa cea dumnezeiască a sănătăţii».

Pătrunşi suntem de săgeţile bolii, prin porunca Ta, Doamne, şi apasă greu peste noi mâna Ta, Atotputernice; ci, ca un Dumnezeu îndurat, milostiveşte-Te spre toţi cu milostivirea Ta, pentru rugăciunile sfinţilor Tai mucenici.

Slavă...

Precum odinioară pe fiul văduvei l-ai înviat cu porunca Ta, Cuvinte, Cel ce eşti singur bun şi milostiv, izbăvind pe robii Tai de cumplita boală, fă-i să vieze, Unule, Iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei:

În noaptea vieţii ne-a ajuns viforul tuturor necazurilor şi ne-a acoperit întunericul neputinţei; ci străluceşte-ne rază de nădejde, Fecioară, şi la lumina sănătăţii îndreptează-ne.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

De marea nemărginită a neputinţelor suntem înconju-
raţi şi valurile nenorocirii molipsitoare ne tulbură;
«Ocârmuitoarele Doamne, tinde acum mână de ajutor şi
«scapă-ne de primejdii».

Precum de demult pe cel slăbănog cu dumnezeiasca Ta
voie l-ai ridicat din neputinţa bolii şi din patul suferinţei,
izbăveşte-ne de boala cea grea şi dă-ne sănătate, Mult-
milostive.

Slavă...

Ceata proorocilor, soborul apostolilor şi tabăra muceni-
cilor acum Te roagă pe Tine, Unule, Mult-milostive, pentru
poporul Tău: Bunule, îndură-Te de el.

Şi acum..., a Născătoarei:

Marie, visteria cea curată a fecioriei, curăţeşte-ne pe noi
de boli şi de necazuri, şi de neputinţa ce ne ţine acum
miluieşte-ne, ca să te mărim pe tine cu credinţă.

Izbăveşte din nevoi pe robii tăi, Preasfântă Născătoare de
Dumnezeu Fecioară, că noi cu osârdie către tine alergăm, ca
spre un zid nesurpat şi nouă folositoare.

După aceea, diaconul zice ectenia mică, Preotul zice ectonul: Că
Tu eşti Împăratul păcii...

CONDAC, glasul al 6-lea:

Durerile iadului ne-au înconjurat pe noi şi umbra
morţii ne-a acoperit şi, ca şi ceara de foc se topesc zilele noas-
tre de faţa mâniei Tale, Doamne; ci, ca un îndurat, adu-Ţi

aminte de milă şi cruţă pe poporul Tău, ca, fiind vii, cu
pocăinţă să Te lăudăm pe Tine, Iubitorule de oameni.

Apoi antifonul întâi, al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele, către Tine, Cuvântule, mi-
luieşte-mă ca să viez Ţie.

Miluieşte-ne pe noi, urgisiţii, făcându-ne vase de cinste
Ţie, Cuvântule.

Slavă... Şi acum...

Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă
Acesta spre cineva după vrednicie, degrab îl ridică din cele
de pe pământ, îl întrăriează, îl creşte şi sus îl aşază.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Doamne, nu cu mânia Ta să ne cerţi pe noi, nici cu iuţimea Ta să ne
pedepseşti.

Stih: Nu este vindecare trupului meu în faţa mâniei Tale; nu este
pace în oasele mele, din pricina păcatelor mele.

APOSTOLUL

Diaconul: Înţelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(XII, 1-10)

Rărilor, având împrejurul nostru atâta nor de
mărturii, să lepădăm orice povară şi păcatul ce
grabnic ne împresoară şi să alergăm cu stă-
ruinţă în lupta care ne stă înaintea, cu ochii aţintiţi
asupra lui Iisus, începătorul şi plinitorul credinţei,
Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit Cru-
cea, n-a ținut seama de ocară ei şi a şezut de-a
dreapta tronului lui Dumnezeu. Luaţi bine aminte,

dar, la Cel ce a răbdat de la păcătoși, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsați osteniți, slăbind în sufletele voastre. În lupta voastră cu păcatul, nu v-ați împotrivit încă până la sânge. Și ați uitat îndemnul care vă grăiește ca unor fii: «Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului, nici nu te descuraja când ești muștrat de El. Căci pe cine îl iubește Domnul îl ceartă, și biciuiește pe tot fiul pe care îl primește». Răbdați spre înțeleptie. Dumnezeu se poartă cu voi ca față de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepsește? Iar dacă sunteți fără de certare, de care toți au parte, atunci sunteți fii nelegitimi, și nu fii adevărați. Apoi, dacă am avut pe părinții noștri după trup, care să ne certe, și ne sfiam de ei, oare, nu ne vom supune cu atât mai vârtos Tatălui duhurilor, ca să avem viață? Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puține zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtășim de sfințenia Lui.

Preotul: Pace fie, Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 4-lea:

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(IV, 38-44)

In vremea aceea, a venit Iisus în casa lui Simon, iar soacra lui Simon era prinsă de friguri rele și L-au rugat pentru ea. Și El, plecându-Se asupra ei, a certat frigurile, și frigurile au lăsat-o; iar ea,

îndată sculându-se, le sluja; dar, apunând soarele, toți câți aveau bolnavi, de felurite boli, îi aduceau la El; iar El, punându-Și mâinile pe fiecare dintre ei, îi făcea sănătoși. Din mulți ieșeau și diavoli care strigau și ziceau: Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Dar El, certându-i, nu-i lăsa să vorbească acestea, că știau că El este Hristosul. Iar, făcându-se ziuă, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu; dar mulțimile îl căutau și au venit până la El și-L țineau, ca să nu plece de la ei. Iar Iisus a zis către ei: Trebuie să binevestesc împărăția lui Dumnezeu și altor cetăți, fiindcă pentru aceasta sunt trimis. Și propovăduia în sinagogile Galileii.

Apoi Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte și Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum..., a Născătoare:

Pentru rugăciunile Născătoare de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Milulește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Și stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Înfricoșător ești, Doamne, și cine va suferi mânia Ta cea dreaptă? Sau cine Te va ruga pe Tine pentru poporul cel greșit și deznădăjduit? Dar, pentru îndurărilor Tale cele fără de număr și pentru iubirea Ta de oameni și pentru rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, care se roagă către Tine pentru noi, Te pleacă spre milostivire, pentru că noi toți suntem fără răspuns, căci robi

greșiți suntem; de aceea, degrab Te milostivește și miluiește zidirea Ta, Stăpâne, ca în reaua certare în care suntem, să nu pierim noi, robii Tăi, Milostive.

După aceea, diaconul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... Iar preotul zice ecfonisul: Cu mila și cu îndurările...

Cântarea a 7-a:

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a rușinat...

Mă arde cuptorul durerilor fără de număr și neîncetat mă aprinde vâpaia cea necruțătoare a focului bolii; «ci, cu roua milei Tale, Mântuitorule, răcorește pe cel ce «cântă: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri».

Prooroci, apostoli, soborul mucenicilor, dumnezeiești învățători, cu rugăciunile voastre alinați durerile celor bolnavi și dăruiați sănătate celor ce cântă: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Cu cuvântul pe Lazăr l-ai înviat; acum, ridicându-ne pe noi din groapa bolii celei cumplite, viază-ne, Doamne, ca să cântăm cântare de mulțumire: binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoare:

Milostivă fiind și Maică Celui cu totul milostiv, îndură-te și izbăvește pe poporul care cheamă mila ta, Fecioară, și cântă: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a:

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Cu durere gemem în patul suferinței noastre și din boala pierzătoare strigăm către Tine, Iubitorule de oameni, «și, înălțând acum ochii inimii, cerem sănătate. Cercetează-ne

«pe noi, Mântuitorule, și ne ridică să cântăm: popoare, prea-«nălțați-L întru toți vecii».

Cel ce din milostivire Te-ai îmbrăcat în a noastră neputință și ai voit a Te asemăna oamenilor, pentru rugăciunile preacuvioșilor Tăi, mântuiește-ne pe noi, cei fără nădejde, și ne ridică din groapa deznădăjduirii, ca să cântăm: tineri binecuvântați-L, preoți, lăudați-L, popoare, preainălțați-L întru toți vecii.

Slavă...

Făcătorule al firii, dătătorule de vindecări, ca unul care ai inimă îndurată și noian de milostivire, îndelung-răbdătorule, cu luare aminte cercetează pe poporul Tău de boala cea molipsitoare și viază-l ca să cânte: preoți, binecuvântați-L, popoare, preainălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoare:

Ajutătoarea cea tare și apărătoarea cea adevărată, nădejdea deznădăjduiților, cercetează, preanevinovată, pe robii tăi, care pătimesc cumplit; ușurează greutatea bolii celei amare; depărtează neputința și boala cea molipsitoare și mântuiește pe robii tăi, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Spăimântatu-s-a cerul de aceasta...

Minuni fără de număr ai făcut, Cel ce ești fără de moarte; arată mila Ta spre robii Tăi, Dumnezeule, «ca un milostiv, și de boala ce ne-a cuprins pe noi acum, «liberează-ne pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine «și ale cetei purtătorilor Tăi de biruință».

Pentru rugăciunile îngerilor, arhanghelilor, proorocilor, apostolilor, mucenicilor, preacuvioșilor, ierarhilor și ale tuturor sfinților Tăi, plângerea cea grozavă a robilor Tăi

schimb-o, Atotputernice, în bucurie, vindecă durerea, ușurează boala și sănătate ne dăruiește.

Slavă...,

Doctorul sufletelor și al trupurilor, Doamne, Cel bogat în milă, pe Tine Te rog, vindecă multele mele patimi și mă izbăvește de dureri și de neazuri, ca un singur bun și binefăcător; și mântuiește pe cei ce cu dreaptă credință Te slăvesc.

Și acum..., a Născătoarei;

Ceea ce ai născut pe Înduratul și Milostivul, pe Făcătorul și Domnul, stăpână, arată acum spre mine obișnuitele tale îndurări și mă izbăvește din cumplita boală ce topește sufletul meu, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, și-mi dăruiește sănătate, ca neîncetat să te măresc pe tine.

După aceea: Cuvine-se cu adevărat să te ferim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Și troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (caută-le la pag. 9-10).

După aceea, preotul citește rugăciunile acestea, la năpraznica moarte de boli molipsitoare (preotul, dacă voiește, le citește pe amândouă, sau numai una din ele).

RUGĂCIUNI

la năpraznica moarte de boli molipsitoare

Făcute de sfințitul patriarh Filotei.

Diaconul zice: Cu lacrimi de umilință și cu inimă înfrântă, plecând genunchii sufletelor și ai trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Atunci zic toți: Doamne, miluiește (de 3 ori), și-și pleacă genunchii, iar preotul însuși, plecându-și genunchii, cu lacrimi și cu toată umilința, citește aceste

Rugăciuni

(1)

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, izvorul cel nesecat al îndurărilor, noianul cel nepătruns al iubirii de oameni, adâncul cel nemăsurat al îndelungatei răbdări și al bunătății, Care aduci multe feluri de bătăi și de răni asupra neamului omenesc spre folosul lui, prin marea Ta iubire de oameni, pentru ca neînfrânarea și pornirea noastră spre păcat, fiind stăpânită ca de un frâu de frica Ta cea dumnezeiască, să nu se pornească împotriva chipului cel dumnezeiesc, nici să batjocorească firea cea aleasă a sufletului nostru, oprește, Te rugăm, această armă ascutită și neașteptată a morții, adusă asupra firii noastre, ca să nu ne împruțăm mai mult decât pe toate neamurile, nici să ne dai spre batjocură vrăjmașilor celor care lucrează cu mintea și celor care lucrează cu simțurile. S-au pustit cetățile, s-au stricat târgurile; praznicele cele sfințite și slujbele și frumusețea cântărilor dumnezeiești, în bună parte, au tăcut; case frumoase și mari, după cum zice Scriptura, au pierit și nu este cine să locuiască în ele. Frică și cutremur a venit peste noi și negura întunecată a acestei morți înfricoșătoare ne-a acoperit

pe toți. Nu apucăm, Stăpâne, noi, rudele, să jelim pe cei răposați, precum este obiceiul, că a și venit sfârșitul nostru și căutăm pe alții care să ne jelească și suntem dați aceleiași gropi de obște. Noi, cei vii și văzuți, nu mai socotim că suntem vii, de frica acestei bătăi înfricoșătoare; nu ne mai încredem nici în noi înșine, bănuind fiecare din noi că are în sine semnul și rana morții și, înainte de moarte, cumplit de frica morții murim.

Aceasta este plata răutății noastre; acesta este sfârșitul cel cuvenit faptelor noastre viclene și necurate; acestea sunt isprăvile cele rele ale desfrânării, ale nedreptății și ale călcării noastre de jurământ; acest șarpe cu trei capete, înfigând în noi dinții săi cei veninoși, ne-a adus această stricăciune și această moarte, după cum zice Scriptura: pentru aceasta vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultători. Pentru care nu putem nici ochii minții să-i ridicăm, nici să ne rugăm curat ca să dobândim mila Ta, fiecare din noi fiind apăsător de greutatea cugetului ca de niște obezi de fier. Dar nu ne părăsi pe noi cu totul și, pentru numele Tău cel sfânt, nu strica așezământul Tău, ca să nu fim lipsiți de vremea pocăinței și a întoarcerii, noi, ticăloșii. Știm că și această bătaie de moarte cu iubire de oameni ai adus-o pentru că, de multe ori făgăduind pocăință și de multe ori mințind, ne-am osândit spre tăiere ca și smochinul cel neroditor. Dar mai ai încă răbdare, ca un lucrător iubitor de oameni, Care nu voiești moar-

tea păcătoșului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel care ai poruncit ca de șaptezeci de ori câte șapte să iertăm păcatele fraților; Care poți din pietre tari și neroditoare să ridici fii lui Avraam, pentru că numai Ție sunt cu puțință toate cele ce sunt la oameni cu neputință, Stăpâne, Iubitorule de oameni. Ca, și prin noi, în neam și în neam, să se slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm.

Nm greșit, fărădelege am făcut, n-am făcut dreptate înaintea Ta, Preabunule Stăpâne. Am călcat poruncile Tale cele mântuitoare și făgăduințele noastre cele sfințite, pe care le-am făcut la Sfântul Botez înaintea marelui Tău jertfelnic și înaintea îngerilor și a oamenilor; ne-am lepădat de înfricoșătorul sânge al legii prin care ne-am sfințit, socotindu-l lucru de nimic și înjosind harul Duhului și nebăgând în seamă înfierea cea înfricoșătoare și mai presus de fire. Toată Scriptura și legea cea dumnezeiască și învățătura cea însuflată de Dumnezeu au fost socotite de noi ca sunet deșert și vorbe lipsite de fapte; noi, ticăloșii, purtăm numai cu numele și în vorbe cinstita Evanghelie și adevăratul creștinism.

Măinile noastre s-au nevoit spre toată răpirea şi lăcomia; picioarele au fost grabnice şi îndrăzneţe spre toată nedreptatea şi răutatea, gata a merge şi a călca partea fraţilor şi a mânca pe săraci. Am făcut gura, organul sfintelor rugăciuni şi al cuvintelor, organ de toată ruşinea şi vorba nebunească, de călcare de jurământ şi de clevetire. Ochii noştri şi toate simţirile noastre peste măsură le-am umplut de desfrânare şi de toată necurăţia. Mîntea, care împărăteşte în noi, adică sămînta cea dumnezeiască, am înjosit-o, şi mădularele Tale, Hristoase, le-am făcut mădulare ale desfrânării, şi, în loc de biserici ale lui Dumnezeu, ne-am făcut locaşuri de stricăciune şi de necurăţie.

Pentru aceasta, Preabunule Stăpâne, noi, ticăloşii, spre mînie am întors marea Ta iubire de oameni. Mulţimea facerilor Tale de bine, nebuneşte am înlocuit-o cu pedeapsă; căci, de vreme ce nici prin cele bune ale noastre şi nici prin bolile celor de aproape nu ne-am făcut mai buni, cu dreptate am pornit singuri asupra noastră această certare dreaptă şi bătaie; dar nu cu iuţimea Ta să ne mustri pe noi, nici cu mânia Ta să ne pedepseşti pe noi, Doamne. Ție unuia am greşit, dar Ție unuia ne şi închinăm şi cu inimă umilită aducem Ție mărturisire ca o jertfă curată. Lasă, iartă, Iubitorule de oameni Stăpâne:

opreşte bătaia cea cu dreptate adusă asupra noastră; să biruiască adâncul îndurărilor Tale mulţimea cea vicleană a păcatelor noastre. Noianul bunătaţii Tale celei nemărginite să acopere marea cea amară a răutăţii noastre. Avem pilde mari ale iubirii Tale de oameni: pe tâlhari, pe desfrânate, pe vameşi şi pe fiul cel desfrănat, care ne-au întrecut pe noi, ticăloşii, şi în împărăţia cerurilor înainte au ajuns. Cu aceia primeşte-ne şi pe noi, care ne mărturisim şi cădem înaintea Ta, Stăpâne, deşi suntem departe de întoarcerea şi de curata pocăinţă a acelora; dar bunătaatea Ta cea nemăsurată să îplinească lipsa şi mai bine să facă chiar totul, de vreme ce de toate suntem lipsiţi cu totul. Îndurare şi milostivire, care Te îmblânzeşte pe Tine, ai Crucea şi moartea cea de bunăvoie, pe care ai rădat-o pentru noi, nemulţumitorii; luptele apostolilor, sudorile cuviosilor, sângelile mucenicilor şi, mai înainte de toate, ai nădejdea şi mîntuirea cea de obşte a tuturor, pe Născătoarea de Dumnezeu, care mai presus de fire Te-a născut; ale căror rugăciuni cu iubire de oameni primindu-le, din nevoia aceasta de acum şi de chinul cel veşnic ce va să fie, ne izbăveşte pe noi. Cu harul şi cu iubirea de oameni ale Celui fără de început al Tău Părinte, cu Care împreună eşti binecuvîntat, şi ale Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

slujbei preotului ce se ispiteşte în vis

Dacă preotul s-a ispitit în vis, îndată se sculă şi, făcând începutul, zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori). Slavă... Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), şi citeşte Pavecerniţa de rând, până după: Cred într-unul Dumnezeu...

Apoi zice:

Slăbeşte, lasă, iartă, Dumnezeule, greşelile noastre, cele de voie şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu ştiinţă şi cele cu neştiinţă, cele din timpul nopţii şi cele din timpul zilei, cele cu mintea şi cu gândul; toate ni le iartă nouă, ca un Bun şi iubitor de oameni.

Troparul şi condacul zilei. Apoi troparele acestea:

Am greşit Ție, Mântuitorule, ca fiul cel desfrănat; primește-mă, Părinte, pe mine, care mă pocăiesc, și mă miluiește, Dumnezeule.

Strig către Ține, Hristoase Mântuitorule, cu glasul vameşului: curăţeşte-mă ca şi pe acela şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Al Născătoarei, glasul al 5-lea:

Acoperământul tău cel grabnic, ajutorul şi mila ta arată-le spre robul tău; şi alină-mi, curată, valurile gândurilor celor deşarte, şi sufletul meu cel căzut ridică-l, Născătoare de Dumnezeu; că ştiu, Fecioară, că poţi toate câte le voreşti.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi aceste stihiri, glasul al 7-lea:

Ca unul care a căzut între tâlhari şi a fost rănit, aşa şi eu am căzut pentru păcatele mele şi rănit este sufletul meu. La cine voi scăpa eu, vinovatul, decât numai la Ține, doctorul cel îndurat al sufletelor? Varsă peste mine, Dumnezeule, mare mila Ta.

Ca fiul cel desfrănat am venit şi eu, îndurate; primeşte-mă pe mine cel căzut, ca pe unul din năimiţii Țăi, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Alte stihiri, glasul al 8-lea:

Eu, nenorocitul cel căzut între tâlharii gândurilor mele, am fost furat de minte şi, cumplit fiind rănit, tot sufletul meu s-a vătămat şi de aceea zac gol de fapte bune în calea vieţii. Iar un preot, văzându-mă pe mine îndurerat de rană ne-tămăduită, trecându-mă cu vederea, nu s-a uitat la mine. Şi un levit, iarăşi, nesuferind durerea cea stricătoare de suflet, şi el, văzându-mă, a trecut pe lângă mine. Iar Tu, Care ai binevoit a Te întrupea nu din Samaria, ci din Maria, Hristoase Dumnezeule, prin iubirea Ta de oameni dă-mi mie tămăduire, vărsând peste mine mare mila Ta.

Gândesc la ziua cea înfricoşătoare şi plâng faptele mele cele rele. Cum voi răspunde Împăratului celui fără de moarte? Şi cu ce îndrăzneală voi căuta la Judecătorul, eu desfrănatul? Îndurate Părinte, Fiule Unule-Născut şi Du-hule Sfinte, miluieşte-mă.

Când vei şede în valea plângerii, în locul pe care l-ai rânduit, ca să faci judecată dreaptă, să nu vădeşti, Milostive, cele ascunse ale mele, nici să mă ruşinezi înaintea îngerilor, ci să-Ți fie milă de mine, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Slavă...

Eu sunt pomul cel neroditor, Doamne, care nu aduc nicidecum roade de umilință, și mă tem de tăiere și de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceasta pe Tine Te rog, mai înainte de acea nevoie, întoarce-mă și mă mântuiește.

Și acum..., a Născătoare:

Nădejdea cea bună a lumii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, numai ajutorul tău cel puternic îl cer; îndură-te spre mine păcătosul și roagă pe Milostivul Dumnezeu să fie izbăvit sufletul meu de toată îngrozirea, ceea ce ești una binecuvântată.

Doamne, miluiește (de 40 de ori).

Și această

Rugăciune

a lui Marcu monahul

Preacurate, neîntinate, Mult-milostive Doamne, Cel care ai izbăvit firea noastră din stricăciune, prin luarea omenității Tale, și prin unirea cu cea dumnezeiască ai sfințit întreaga fire omenească: Care dai cu prisosință harul Tău celor ce cred în Tine, Unul și Adevăratul Dumnezeu, și Care ai rușinat prin neputința trupului pe cel tare la cerbice și pe vechiul potrivnic, Însuți, Făcătorule de bine, Doamne, și pe mine pătimășul și iubitorul de păcat, care m-am spurcat cu nălucirea din vis, curățește-mă de toată întinăciunea trupului și a sufletului; și nu-mi

socoti mie aceasta ca păcat, sau de m-am spurcat în vis din pizma urătorului de bine și a diavolului celui fără chip, sau din nebăgare de seamă și din neînfrânarea de la cele vătămătoare, sau din obiceiul cel rău, sau prin tirania nesațiului. Și mă întărește de acum asupra nerușinării și tulburării lui, cu harul Tău cel atotputernic, și mai presus de feluritele lui uneltiri mă ferește, păzindu-mi sfesnicul întregii mele înțelepciuni nestins până în sfârșit. Ca, adică, de toată întinata dulce patimă a gâdilărilor și de toată ceața cea groaznică a nălucirilor de noapte, prin ajutorul Tău, slobod fiind spre privirea cea luminoasă a judecăților Tale celor dorite și mai dulci decât mierea și fagurele, ziua și noaptea cugetând, întru curată știință să mă învrednicesc a mă împărtași cu Tainele Tale cele de viață făcătoare și fără de moarte. Pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut fără stricăciune pe Tine, ale Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria, și ale tuturor sfinților. Amin.

Altă rugăciune a Sfântului Vasile cel Mare

Domnului să ne rugăm.

Preacurate, neîntinate, preacurate, Doamne, singurul fără de păcat, curățește-mă pe mine netrebnicul robul Tău de toată întinăciunea trupului și a sufletului și de această necurăție de

acum, care mi s-a întâmplat mie din lene şi din trândăvia mea, împreună cu toate alte fărâdelegi ale mele, şi mă arată neînfînat prin harul Hristosului Tău şi mă sfinţeşte cu venirea Sfântului Tău Duh. Ca, deşteptându-mă din ceaţa necurăţiilor mele şi din nălucirile diavolului, încă şi din toată întinăciunea diavolească, să mă învrednicesc întru curată ştiinţă a deschide întinata şi necurata mea gură, ca să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Şi aşa, să mă împărtăşesc nevinovat şi fără de osândă cu preacuratele, nemuritoare, preasfintele şi de viaţă făcătoare Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău, ale Domnului Dumnezeu şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care împreună eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pūrura şi în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune a aceluiaşi

(Alţii zic că ar fi a preacuviosului părintelui nostru Martinian)

Domnului să ne rugăm.

Tărăşi m-am împiedicat cu mintea eu, ticălosul, slujind răului obicei al păcatului; iarăşi domnul întunericii şi pricinuitorul dulceaţilor pătimase m-a luat rob şi, ca pe un rob umilit, voi sale mă sileşte să slujesc poftei celor trupeşti. Şi ce voi face, Doamne, Doamne, izbăvitorule şi apărătorule

al celor ce nădăjduiesc spre Tine? Către Tine iarăşi mă voi întoarce şi voi suspina şi voi cere iertare de cele făcute de mine. Dar mă tem şi mă cutremur, ca nu cumva, în toate zilele mărturisindu-mă şi făgăduind părăsirea răutăţilor, şi în tot ceasul greşind şi neîndeplinind rugăciunile mele către Tine, Dumnezeul meu, să pornesc îndelunga Ta răbdare spre întărătare. Şi cine va suferi, Doamne, mânia Ta? Însă, ştiind mulţimea îndurărilor Tale şi adâncul iubirii Tale de oameni, iarăşi mă arunc spre milele Tale şi strig către Tine: am greşit, Dumnezeule, miluieşte-mă pe mine cel căzut; dă-mi mână de ajutor mie celui cufundat în prăpastia dezmierdărilor şi nu mă lăsa, Doamne, pe mine, zidirea Ta, să mă stric cu fărâdelegile şi cu păcatele mele; ci, de bunătatea Ta cea obişnuită ţinându-Te, izbăveşte-mă de necurăţia şi de întinăciunea trupului meu şi de gândurile mele cele pătimase, care în toate zilele întinează ticălosul meu suflet. Că iată, Doamne, Dumnezeul meu, nu este într-însul loc curat, ci cu totul s-a stricat, având rană peste tot trupul. Tu, dar, Însuţi ca un doctor al sufletelor şi izvor al milei, curăţeşte-l pe dânsul prin spălarea lacrimilor mele, pe care le vârs întru mine cu prisos; şi varsă iubirea Ta de oameni şi tămăduieşte zdrobirile lui şi-mi dă mie tămăduire şi curăţire şi nu întoarce faţa Ta de la mine, că mă mistuie focul deznădăjduirii. Ci, precum ai zis, Dumnezeule cel fără de minciună, că mare bucurie este în cer pentru un păcătos care se pocăieşte, aşa să se

facă și pentru mine păcătosul; nu-Ți închide urechile milostivirii Tale, ci le deschide la rugăciunea pocăinței mele, și se va îndrepta ca tămâia înaintea Ta. Pentru că știi neputința firii, Ziditorule, și alunecarea tinereților, treci cu vederea păcatele și primește și pocăința celor ce în adevăr se mărturisesc Ție, că Tu singur ești fără de păcat, Cel ce ridici păcatul lumii, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face 50 de metanii, dator fiind a zice la fiecare metanie: Dumnezeu, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește, pentru numele Tău cel sfânt. *Sau zice:* Greșit-am Ție, Doamne, iartă-mă pe mine, desfrânatul... *Apoi:* Cel ce în toată vremea și în tot ceasul..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii... *Și îndată:* Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte!

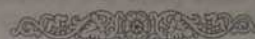
Stăpâne Dumnezeu, Părinte atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeuire, o putere, miluiește-mă pe mine păcătosul și cu judecățile, pe care le știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul Tău rob, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii...

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvind-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, mireasă, pururea Fecioară.

Și face sfârșitul.

Dacă este năluirea din ispita diavolului, preotul face această rânduială, slujește Sfânta Liturgie și se împărtășește. Dar, dacă va fi pricinuită din multă boală, să se oprească de la orice lucrare sfântă, după canonul 4 al lui Dionisie, după Atanasie cel Mare în *Epistola către Ammon* și după Vasile cel Mare, în scrierile ascetice.

RÂNDUIALA

slujbei la începerea anului școlar

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Soborul cântă, pe glasul al 6-lea: Împărate cereșe... Apoi preotul cădește, iar strana răstăcește: Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 33

Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. În Domnul se va lauda sufletul meu; să audă cei blânzi și să se veselească. Slăviți pe Domnul împreună cu mine și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiati-vă de El și vă luminați; și fețele voastre să nu se rușineze. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el și din toate necazurile lui l-a izbăvit. Străju-i va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește în El. Temeți-vă de Domnul, toți sfinții Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El. Bogații

au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi; cine este omul cel ce voiește viața, care iubeste să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei drepti și urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar fața Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile dreptilor, și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi. Moartea păcătoșilor este cumplită, și cei ce urăsc pe cel drept vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în El.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm... până la: Pentru cei ce călătoresc pe ape..., apoi adaugă acestea:

Pentru ca să trimită asupra școlarilor acestora duhul înțelepciunii și al înțelegerii și să le deschidă mintea și cugetul și să le lumineze inima lor spre primirea învățăturilor celor bune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sădească în inima lor începutul înțelepciunii, frica Sa cea dumnezeiască și prin ea să izgonească din inimile lor ușurătățile tinereții și să lumineze mintea lor ca să se abată de la rău și să facă binele, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să deschidă mintea lor spre a pricepe și a ține minte toate învățăturile cele bune și folositoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le dea lor înțelepciunea care șade la tronul Lui, și să o sădească în inimile lor ca să-i învețe ce este bineplăcut înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sporească ei cu înțelepciunea și cu vârsta spre slava lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca, prin înțelepciune, viața bună și dreaptă credință, să fie ei bucurie și mângâiere părinților lor și întărire Bisericii noastre Ortodoxe, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul... și celelalte, iar preotul zice ecfonisul: Că Tie se cuvine toată slava...

Apoi: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori) și troparele acestea, glasul al 6-lea:

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, pe ucenicii cei necărturari i-a arătat învățători și, prin unirea limbilor celor cu multe graiuri, a surpat înșelăciunea, ca un atotputernic.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaințelepți pe pescari i-ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt; și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Tie.

Și acum..., a Născătoare:

Solitoarea creștinilor neînfruntată, mijlocitoare neschimbată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de

rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm ție: grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre împlânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine.

Și de va fi diacon, zice: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor. Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Cum își va îndrepta tânărul calea sa, când va păzi cuvintele Tale?

Stih: Mai învățat decât toți cei ce mă învăț am ajuns, pentru că învățăturile Tale cugetarea mea sunt.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(V, 22-26; VI, 1-2)

Fraților, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftele. Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, supărându-ne unii pe alții și pizmuindu-ne unii pe alții. Fraților, chiar de va cădea un om în vreo greșală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acesta cu duhul blândeții, luând seama la tine însuși, ca să nu eazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți împlini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ție. Cântă: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 6-lea:

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XIII, 3-9)

Is-a Domnul pilda aceasta: A ieșit semănătorul să semene. Și, pe când semăna, unele semințe au căzut lângă drum și au venit păsările și le-au mâncat. Altele au căzut pe loc pietros, unde n-aveau pământ mult și îndată au răsărit, că n-aveau pământ adânc; iar când s-a ivit soarele, s-au pălit de arșiță și, neavând rădăcină, s-au uscat. Altele au căzut între spini, dar spinii au crescut și le-au înăbușit. Altele au căzut pe pământ bun și au dat rod: una o sută, alta șazeci, alta treizeci. Cine are urechi de auzit, să audă.

Diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... până după pomnirea arhierului locului și a cărmuirii de stat, apoi adaugă acestea:

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeu nostru, ca să caute cu milostivire asupra școlarilor acestora și să le trimită în inimi, în minte și în grai, duhul înțelepciunii, al științei, al evlaviei și al fricii Sale; să-i lumineze cu lumina cunoștinței Sale, și să le dea putere și tărie pentru înțelegerea legii Lui celei dumnezeiești și a toată învățătura cea bună și folositoare; Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să însuflească acestor școlari duhul cel bun, care povățuiește pe calea cea dreaptă și aduce spor de înțelepciune, de știință și de toate faptele cele bune, spre slava preasfântului Său nume; să le dăru-

iască sănătate şi zile îndelungate spre întărirea Bisericii Sale şi a ţării lor. Să zicem toţi: Doamne, auzi-ne şi ne miluieşte.

Apoi continuă: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru... După efonis, diaconul zice: Plecând genunchii noştri, Domnului să ne rugăm. Toată lumea îngenunchiază; iar preotul, în genunchi şi cu capul descoperit, cu toată luarea-aniute şi cu umilinţă, citeşte cu glas mare această

RUGĂCIUNE

care în Molitfelniţele vechi se numeşte:

Rugăciunea când merge copilul să înveţe carte

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care cu chipul Tău ne-ai cinstit pe noi oamenii şi ne-ai îmbrăcat cu voie de sine stăpânitoare; Cel care ai intrat în Biserică la înjumătăţirea Praznicului şi ai învăţat pe oameni, încât se mirau popoarele şi ziceau: De unde ştie Acesta Scriptura, nefiind învăţat? Şi David grăieşte: Veniţi, fiilor, ascultaţi-mă pe mine şi vă voi învăţa pe voi frica Domnului. Cel ce ai învăţat pe Solomon înţelepciunea, Dumnezeule al tuturor, Cuvântule, Împărate al tuturor, deschide sufletul şi inima, gura şi mintea robilor Tăi (N), ca să priceapă şi să înveţe şi să facă voia Ta; şi-i fereşte pe dânsii de toată ispita diavolească, păzindu-i în toate zilele vieţii lor şi făcându-i să sporească totdeauna în toate poruncile Tale, cu rugăciunile preacuratei Maicii

Tale şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Că Tu eşti cercetătorul sufletelor şi al trupurilor noastre, Hristoase, Dumnezeul nostru, şi Tie slavă înălţăm, împreună şi Tatălui şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi se face apolisul zilei, după care diaconul zice polihroniul:

Prea Fericitului Părintelui nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [(Înalt) Prea Sfinţitului (Arhi-) Episcopului (şi Mitropolitului) nostru (N)] dă-i, Doamne, zile îndelungate şi bună-sporire în dreapta propovăduire a cuvântului adevărului Tău şi în povăţuirea turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii şi-l păzeşte într-un mulţi ani.

Se cântă: Mulţi ani trăiască (de 3 ori).

Binecredinciosului popor român de pretutindeni, cârmuiitorilor ţării noastre, mai marilor oraşelor şi satelor şi iubitoare de Hristos oaste dă-le, Doamne, zile bune şi îndelungate, viaţă paşnică, sănătate, mântuire şi întru toate bună-sporire; iar asupra vrăjmaşilor, biruinţă, şi îi păzeşte pe dânsii într-un mulţi ani.

Se cântă: Mulţi ani trăiască (de 3 ori).

Membrilor corpului didactic şi elevilor şcolii acesteia (sau: studenţilor facultăţii acesteia) dă-le, Doamne, zile îndelungate, pace, sănătate şi propăşire în răspândirea luminii ştiinţelor şi a virtuţilor creştineşti şi-i păzeşte într-un mulţi ani.

Se cântă: Mulţi ani trăiască (de 3 ori) şi preotul face stărşitul: Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri...

RUGĂCIUNI

pentru copiii ce nu pot lesne învăţa

Preotul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate cerească..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia...

Apoi se cântă aceste tropare, glasul al 6-lea:

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino şi la noi şi ne mântuieşte.

Slavă...

Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, pe ucenicii cei necărturari i-a arătat învăţători şi, prin unirea limbilor cele cu multe graiuri, a surpat înşelăciunea, ca un atotputernic.

Şi acum..., a Născătoarei:

Cu graiuri străine ai înnoit, Hristoase, pe ucenicii Tăi, ca prin ele să Te propovăduiască pe Tine, Cuvântul cel fără de moarte şi Dumnezeu, Care dai sufletelor noastre mare milă.

Precum şi: Împărate cerească, Mângâietorule..., Uşa milostivirii...

Apoi preotul citeşte deasupra capului copiilor aceste

Rugăciuni

(1)

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce Te-ai sălăşluit în inimile cele curate ale celor doisprezece Apostoli, prin harul Preasfântului Duh, Care S-a pogorât în chipul limbilor de foc şi a deschis gurile lor de au început a grăi în alte limbi. Însuţi, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, trimite acelaşi Duh Sfânt al Tău peste acest copil

(N), şi să deşte în urechile inimii lui Sfânta Scriptură, cea însuflată de Tine prin puterea Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce Te-ai sălăşluit şi ai luminat inimile celor douăzeci şi patru de bătrâni, ale sfinţilor Tăi ucenici şi apostoli, ale sfinţilor apostoli şi evanghelişti: Matei, Mareu, Luca şi Ioan; Cel ce ai învăţat şi ai luminat pe Sfântul Ştefan, întâiul mucenic, Însuţi şi acum, Doamne, luminează inima robului Tău (N). Pentru rugăciunile preabinecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei cruci; ale cinstului şi măritului prooroc, Înainte-mergătorului şi Botezătorului Ioan; ale sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli; ale Sfântului Apostol Matia; ale sfinţilor mucenici: Agapie, Procopie şi Filip şi ale tuturor sfinţilor. Că Tu eşti lumina sufletelor şi a trupurilor noastre şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Celui fără de început al Tău Părinte şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea, ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule... Apoi apolisul.

RÂNDUIALA

binecuvântării ostașilor și a armelor la
vreme de apărare a Patriei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Apoi arhiereul îmbrăcat cu epitrahilul, omoforul mic și cu camilafca, sau preotul cu epitrahilul și cu sftu, tămăind, face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate cerese..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește... (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și

PSALMUL 34

Judecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; luptă împotriva celor ce se luptă cu mine. Apucă arma și pavăza și scoală-Te întru ajutorul meu. Scoate sabia și închide calea celor ce mă prigonesc; spune sufletului meu: Mântuirea ta sunt eu. Să fie rușinați și înfrunțați cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce gândesc rău de mine. Să fie calea lor întuneric și alunecare, și îngerul Domnului să-i prigonească. Că în zadar au ascuns de mine groapa lațului lor, în deșert au ocărât sufletul meu. Să vină asupra lor lațul pe care nu-l cunosc, și cursa pe care au ascuns-o să-i prindă pe ei; și chiar în lațul lor să cadă. Iar sufletul meu să se bucure de Domnul, să se veselească de mântuirea Lui. Toate oasele mele vor zice: Doamne, cine este asemenea Ție? Cel ce izbăvește pe cel slab din mâna celor mai tari decât el, și pe sărac și pe sărman de cei ce-l jefuiesc pe el. S-au sculat martori nedrepti și de cele ce nu știam m-au

întrebat. Răsplătit-au mie rele pentru bune, și au vlăguit sufletul meu. Iar eu, când mă supărau ei, m-am îmbrăcat cu sac și am smerit cu post sufletul meu și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce. Ca și cu un vecin, ca și cu un frate al nostru, așa de bine m-am purtat; ca și cum aș fi jelit și m-aș fi întristat, așa m-am smerit. Dar împotriva mea s-au veselit și s-au adunat; adunatu-s-au împotriva mea cu bătăi și n-am știut; risipiți au fost și nu s-au căit. M-au ispitit, cu batjocură m-au batjocorit, au scrâșnit împotriva mea cu dinții lor. Doamne, când vei vedea? Întoarce sufletul meu de la fapta lor cea rea; de la lei, viața mea. Lăuda-Te-voi, Doamne, în adunare mare, întru popor numeros Te voi lăuda. Să nu se bucure de mine cei ce mă dușmănesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii. Că mie de pace îmi grăiau, și asupra mea vicleșuguri gândeau. Lărgitu-și-au împotriva mea gura lor; zis-au: bine, bine, văzut-au ochii noștri. Văzut-ai, Doamne, să nu taci; Doamne, nu Te depărta de la mine. Scoală-Te, Doamne, și ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu și Domnul meu, spre pricina mea. Judecă-mă după dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, și să nu se bucure de mine. Să nu zică întru inimile lor: Bine, bine, sufletului nostru; nici să zică: L-am înghițit pe el. Să fie rușinați și înfrunțați deodată cei ce se bucură de necazurile mele; să se îmbrace cu rușine și ocără cei ce se laudă împotriva mea. Să se bucure și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea și să spună pururea: Slăvit să fie Domnul, Cel ce voiesc pacea robului Său. Și limba mea va grăi dreptatea Ta, în toată ziua, lauda Ta.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiepiscopul sau preotul citeşte această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Dumnezeul oştirilor, Cel puternic şi tare în războaie, Care de mult ai dăruit putere preaminunată robului Tău David, spre biruirea potrivnicului hulitor Goliat, Tu şi acum cu milostivire primeşte rugăciunile noastre cele umile şi trimite binecuvântarea Ta asupra ostaşilor şi armelor acestora; şi dă putere şi tărie robilor Tăi acestora, care doresc a le purta spre întărirea şi apărarea ţării şi a Bisericii Tale celei sfinte, a orfanilor şi a văduvelor; şi fă-i cu ele înspăimântători şi înfricoşători la toată înarmarea vrăjmaşilor, şi totdeauna îi arată purtători de biruinţă spre slava Ta. Că Tu eşti tăria şi întărirea noastră şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA

pentru autoritatea de stat şi pentru oastea Țării
în timp de războaie şi de nelinişte
Făcută de Calist, patriarhul Constantinopolului

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care întru înţelepciune ai făcut toate numai cu cuvântul şi le-ai adus din nefiinţă în fiinţă şi într-un tot le-ai adunat şi le-ai unit cu puterea şi cu lucrarea Ta cea

negrăită. Ție toate-Ți sunt cu putință și nimic cu neputință; pentru aceea, întocmind și unind vremurile și anii și anotimpurile cu porunca Ta, ai împodobit ceea ce se arată și se vede; Care ai întins cerul și l-ai împodobit, ca și pe cortul cel făcut de Moise, și mulțimea cea nenumărată a neamului evreilor ai așezat-o în rânduială și înțelegere și cu dreapta Ta și brațul Tău cel tare ai rânduit pe Moise cărmuitor poporului, pe care, dându-i o singură stăpânire, l-ai păzit nevătămat sub acoperământul și sub mâna Ta cea tare; Cel ce ai așezat soarele spre a lumina în timpul zilei și luna spre a îndruma în timpul nopții; Cel ce, prin rânduiala Ta cea de nepătruns, ai așezat mulțimea stelelor celor dese pe cer și le-ai pus în mișcare neîntreruptă și cu porunca Ta le-ai orânduit să păstreze calea hotărâtă lor, ca să nu ne vatăme pe noi și întreaga fire, ci să se miște cu alergare repede și cu mișcare fără încetinire, după planul Tău; Cel ce pământul, care la început nu se vedea și era ascuns, l-ai făcut să fie, după aceea l-ai adus la lumină și l-ai prefăcut în podoabă pentru neamul omenesc; Care odinioară cu puterea Ta cea dumnezeiască ai venit în ajutor lui Avraam și ai supus lui pe dușmanii lui; Care ai făcut puternic pe Ghedeon și ai frânt și nimicuit cu totul pe potrivnicii lui; Cel ce ai dat putere împăratului și proorocului David împotriva uriașului Goliat și cu totul l-ai strivit pe acesta; Cel ce, prin robul Tău Moise, ai slobozit neamul evreiesc

din robia cea amară și, cu puterea Ta cea nebiruită și cu mâna Ta cea tare, ai afundat pe faraon cu toată oastea lui și l-ai aruncat în adâncul mării; apoi ai arătat stâlp de foc călăuzitor evreilor, ca să nu se împiedice pașii lor. Însuși și acum, Sfinte Împărate al slavei, trimite, din locașul Tău cel sfânt și de la tronul slavei împărăției Tale, stâlp luminos și strălucitor, spre călăuzire împotriva vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, și biruință asupra vrăjmașilor dăruiește poporului nostru. Întărește-l pe dânsul și pe toți ostașii cu mâna Ta cea dreaptă. Dă-i lui viață pașnică, netulburată și ferită de orice răzvrătire și război lăuntric. Așa, Doamne, Dumnezeu al milei, auzi-mă pe mine, umilitul și nevrednicul robul Tău, în ceasul acesta, și întărește-l pe dânsul cu puterea Ta cea nebiruită și neînfrântă. Iar pe ostașii noștri fă-i puternici pretutindeni și împrăștie dușmanii și răzvrătirile ce se ridică asupra lor. Unește tot poporul într-un gând și în dreaptă ascultare față de conducătorii lui. Dăruiește poporului nostru pace adâncă și netulburată pe pământ, pe mare și în aer și-i înlesnește toate cele de folos. Ca, înfrângând întâmplătoarele războaie și tulburări, cu o gură și cu o inimă să Te slăvim pe Tine, Dumnezeul minunilor, că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, luând apă sfințită, preotul stropeste armele, zicând:
Binecuvântarea lui Dumnezeu, Celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, să se pogoare și să fie asupra armelor acestora și asupra celor care le vor purta, spre păzirea și apărarea adevărului lui Hristos, Amin.

Și stropind și pe ostași, zice:

Îmbărbătați-vă și să se întărească inimile voastre, ca să biruiți pe vrăjmașii voștri, având nădejde în Domnul, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și, dându-le să sărute cinstita cruce, face obișnuitul sfârșit al zilei.

RÂNDUIALA sfînțirii steagului ostașesc

Aflându-se steagul întins pe o masă în mijlocul bisericii, preotul, din sfântul altar, îmbrăcat cu epitrahilul și cu felonul face început așa:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule (de 3 ori). Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm..., apoi:

PSALMUL 143

Binecuvântat este Domnul Dumnezeul meu, Cel ce învață mâinile mele la luptă și degetele mele la război. Mila mea și scăparea mea, Sprijinatorul meu și Izbăvitorul meu, Apărătorul meu, și în El am nădăjduit, Cel ce supune

pe poporul meu sub mine. Doamne, ce este omul, că Te-ai făcut cunoscut lui, sau fiul omului, că-l socoteşti pe el? Omul cu deşertăciunea se aseamănă; zilele lui ca umbra trec. Doamne, pleacă cerurile şi Te pogoară, atinge-Te de munţi şi fă-i să fumege. Cu fulger fulgeră-i şi-i risipeşte! Trimite săgeţile Tale şi tulbură-i! Trimite mâna Ta dintru înălţime; scoate-mă şi mă izbăveşte de ape multe, din mâna străinilor, a căror gură a grăit deşertăciune şi dreapta lor e dreapta nedreptăţii. Dumnezeu, cântare nouă Îţi voi cânta Ție; în psaltire cu zece strune Îţi voi cânta Ție, Celui ce dai mântuire împăraţilor, Celui ce izbăveşti pe David, robul Țău, din robia cea cumplită. Izbăveşte-mă şi mă scoate din mâna străinilor, a căror gură a grăit deşertăciune şi dreapta lor e dreapta nedreptăţii. Ai căror fii sunt ca nişte odrasle tinere, crescute în tinereţile lor; fiicele lor înfrumuseţate şi împodobite ca chipurile templului. Cămarile lor pline, vărsându-se din una în alta. Oile lor cu mulţi miei, umplând drumurile când ies. Boii lor sunt graşi. Nu este gard căzut, nici spărtură, nici strigare în uliţele lor. Au fericit pe poporul care are aceste bunătăţi. Dar fericit este poporul acela care are pe Domnul ca Dumnezeu al său.

După aceea cântă:

Cu noi este Dumnezeu, înţelegi neamuri şi vă plecaţi, căci cu noi este Dumnezeu.

PSALMUL 17

Iubi-Te-voi, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea şi scăparea mea şi Izbăvitorul meu. Dumnezeuul meu, ajutorul meu şi voi nădăjdui spre Dânsul.

Apărătorul meu şi puterea mântuirii mele şi sprijinitorul meu. Lăudând voi chema pe Domnul şi de vrăjmaşii mei mă voi izbăvi. Cuprinsu-m-au durerile morţii şi râurile fără-delegii m-au tulburat. Durerile iadului m-au înconjurat; întâmpinatu-m-au laşurile morţii. Şi când mă necăjeau am chemat pe Domnul şi către Dumnezeuul meu am strigat. Auzit-a din locaşul Lui cel sfânt glasul meu şi strigarea mea, înaintea Lui, va intra în urechile Lui. Şi s-a clătinat şi s-a cutremurat pământul şi temelile munţilor s-au tulburat şi s-au clătinat că S-a mâniat pe ele Domnul. Întru mânia Lui fum s-a ridicat şi pară de foc de la faţa Lui, cărbuni aprinşi de la El. Şi a plecat cerurile şi S-a coborât şi negură era sub picioarele Lui. Şi S-a suit pe heruvimi şi a zburat; zburat-a pe aripile vântului. Şi S-a pus întunericul acoperământ, împrejurul Lui cortul Lui, apă întunecoasă în norii văzduhului. De strălucirea feţei Lui norii au fugit, glasul Lui prin grindină şi cărbuni de foc. Şi a tunat din cer Domnul şi Cel Preaînalt a dat glasul Său. Trimis-a săgeţi şi i-a risipit pe ei, şi fulgere a înmulţit şi i-a tulburat pe ei. Şi s-au arătat izvoarele apelor şi s-au descoperit temelile lumii, de certarea Ta, Doamne, de suflarea Duhului mâniei Tale. Trimis-a din înălţime şi m-a luat, ridicatu-m-a din ape multe. Izbăveşte-mă de vrăjmaşii mei cei tari şi de cei ce mă urăsc pe mine, că s-au întărit mai mult decât mine. Întâmpinatu-m-au ei în ziua necazului meu, dar Domnul a fost întărirea mea. Şi m-a scos la loc larg, m-a izbăvit, că m-a voit. Şi îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, şi după curăţia mâinilor mele îmi va răsplăti mie. Că am păzit căile Domnului şi n-am fost necredincios Dumnezeuului meu. Că toate judecăţile Lui sunt înaintea mea, şi îndreptările Lui nu s-au depărtat de la mine. Şi voi fi fără prihană cu Dânsul, şi mă voi păzi de fărădelegea mea. Şi îmi va răsplăti mie Domnul

după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui. Cu cel cuvios, cuvios vei fi; și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi. Și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel îndărătnic Te vei îndărătnici. Că Tu pe poporul cel smerit îl vei mântui, și ochii mândrilor îi vei smeri. Că Tu vei aprinde faclia mea, Doamne; Dumnezeuul meu, vei lumina întunericul meu. Căci cu Tine mă voi izbăvi de ispită și cu Dumnezeuul meu voi trece zidul. Dumnezeuul meu, fără prihană este calea Lui, cuvintele Domnului în foc lămurite; scut este tuturor celor ce nădăjduiesc în El. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Și cine este Dumnezeu afară de Dumnezeuul nostru? Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere și a pus fără prihană calea mea. Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului și peste cele înalte mă pune. Cel ce întărești mâinile mele în vreme de război și ai pus arc de aramă în brațele mele. Și mi-ai dat mie scutul mântuirii mele și dreapta Ta m-a sprijinit. Și certarea Ta m-a îndreptat până la sfârșit și certarea Ta însăși mă va învăța. Lărgit-ai pașii mei sub mine și n-au slăbit picioarele mele. Urmări-voi pe vrăjmașii mei și-i voi prinde pe dânșii și nu mă voi întoarce până ce se vor sfârși. Îi voi zdrobi pe ei și nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele. Și m-ai încins cu putere spre război și ai împiedicat pe toți cei ce se sculau împotriva mea. Și pe vrăjmașii mei i-ai făcut să fugă, iar pe cei ce mă urăsc pe mine i-ai nimicit. Strigat-au către Domnul și nu era cel ce mântuiește; și nu i-a auzit pe ei. Și-i voi sfărâma pe ei ca praful în fața vântului, ca tina ulițelor îi voi zdrobi pe ei. Izbăvește-mă de răzvrătirile poporului; pusu-m-ai căpetenie neamurilor. Poporul pe care nu l-am cunoscut mi-a slujit mie. Cu auzul urechii m-a auzit. Fiii străini m-au mințit pe mine. Fiii străini au îmbătrânit și au schiopătat din cărările lor. Viu este Domnul, binecuvântat este Dumnezeuul meu și

să Se înalțe Dumnezeuul mântuirii mele. Dumnezeule, Cel ce mi-ai dat izbânda și mi-ai supus popoarele; Izbăvitorul meu de vrăjmașii cei furioși, de la cei ce se ridică împotriva mea, înalță-mă, de omul nedrept izbăvește-mă. Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne, și numele Tău îl voi cânta. Cel ce mărești mântuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău, lui David și seminției lui până în veac.

PSALMUL 44, 4-7

Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice, cu frumusețea ta și cu strălucirea ta. Încordează-ți arcul, propășește și împărătește, pentru adevăr, blândețe și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta. Săgețile tale ascuțite sunt puternice în inima dușmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea.

PSALMUL 17, 53-54

Pentru aceasta Te voi lăuda între neamuri, Doamne, și numele Tău îl voi cânta. Cel ce mărești mântuirea împăratului Tău și faci milă unsului Tău, lui David și seminției lui până în veac.

PSALMUL 27, 9-12

Domnul este ajutorul și apărătorul meu, în El a nădăjduit inima mea și mi-a ajutat. Și a înflorit trupul meu și de bună-voia mea îl voi lăuda pe El. Domnul este întărirea poporului Său și apărător mântuirii unsului Său. Mântuiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, paște-i pe ei și-i ridică până-n veac.

Slavă... Și acum... Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați..., Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Tie Dumnezeule... (de 3 ori).

Apoi diaconul zice ectenia mare. Dacă nu este diacon, o zice preotul:

Cu pace, Domnului să ne rugăm...

Strana: Doamne, miluieşte şi celelalte până la: Pentru cei ce călătoresc... şi îndată adaugă această cetenie:

Pentru ca să nu pomenească păcatele şi fărâdelegile noastre, ci îndurat şi milostiv să fie nouă, nevrednicilor robilor Săi, ce suntem în primejdii, şi să ne izbăvească de vrăjmaşii noştri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvînteze acest steag ostăşesc, cu binecuvîntarea Sa cea cerească, şi să-l facă înfricoşat tuturor vrăjmaşilor noştri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca oastei Sale celei credincioase, ce va purta semnul acesta şi va privi la el, să-i dea cu milostivire îndrăzneală, putere şi tărie spre sfărâmarea şi călcarea tăriei celor ce năvălesc asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca îndrăzneala tuturor vrăjmaşilor noştri, ce vor privi la acest steag, să o schimbe întru frică, puterea lor întru slăbiciune, şi bărbăţia lor întru frică şi întru fugă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea putere iubitoarei de Hristos oaste, să o arate totdeauna îmbărbătată şi vitează împotriva a tot vrăjmaşul şi pizmaşul, şi să dăruiască robilor Săi pace şi întărire, şi grabnică slobozire de toate primejdiile şi nevoile şi de cursele vrăjmaşilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sălăşluiască pacea şi mărirea în pământul nostru, să ne izbăvească de toate cursele vrăjmaşilor şi de primejdioasele năvăliri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne dea întru călcare şi pierzanie vrăjmaşilor şi pizmaşilor noştri; ci să prefacă îndrăzneala lor în fugă, să zdrobească braţul lor şi să-i supună sub picioarele credincioşilor Săi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să umple de ruşine şi de necinste faţa potrivnicilor, iar inima lor de frică şi de groază, şi ingerul Domnului să-i alunge şi să-i lovească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea putere braţelor credincioşilor Săi şi să întărească dreapta lor în biruinţa şi călcarea vrăjmaşilor şi pizmaşilor ce se ridică asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să schimbe întristarea şi suspinarea noastră în bucurie şi veselie, şi ticăloşia în pace tare, şi totdeauna să ne facă nebiruiţi de toate cursele vrăjmaşilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sfărâme scutul, arma şi lupta tuturor celor care se luptă cu noi şi să-i supună sub picioarele iubitoarei de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea oastei noastre celei creştineşti putere, tărie necovârşită şi biruitoare, şi bărbăţie cu vitejie, spre risipirea vrăjmaşilor noştri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să izbăvească pe credincioşii, robii Săi, de venirea asupra lor a celor de alt neam, de toţi aceia care voiesc războiul şi de năvălirile vrăjmaşilor şi să păzească în pace Biserica şi pe poporul Său, dăruindu-le lor biruinţă asupra vrăjmaşilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviţi noi de tot necazul..., Apără, mântuieşte, miluieşte..., Pe Preasfânta, curata..., Pe noi înşine şi unii pe alţii...

Strana: Tîe, Doamne.

Preotul zice ecfonisul:

Că Tu eşti nădejdea şi întărirea poporului Tău şi Tîe se cuvine toată slava, cîntea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfîntului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Şi se cântă pe glasul I:** Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă...

Apoi, troparele acestora:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău, şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă binecredincioşilor creştini asupra celui potrivnic dăruieşte şi cu crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Slavă...

Cel ce Te-ai înălţat pe cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe dreptcredinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Şi acum...

Folositoare, neînfricăţ şi neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce eşti bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întăreşte viaţa cea de obşte a dreptmăritorilor creştini. Mântuieşte pe cei ce i-ai rânduit să conducă şi le dă lor biruinţă din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce eşti una binecuvântată.

Apoi preotul, ieşind din altar şi stând lângă steag, dinaintea mesei, cu faţa spre răsărit, citeşte cu glas această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Itotputernice şi preaveşnice Dumnezeu nostru, Părintele Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, însuţi fiind Făcătorul a toată lumea şi binecuvântarea a toată făptura, caută cu ochiul Tău cel îndurat asupra noastră, a smeriţilor şi nevrednicilor robilor Tăi şi asupra rugăciunii

noastre. Şi acest steag, pe care l-am pregătit pentru apărarea ţării, cercetează-l cu binecuvântarea Ta cea cerească. Binecuvintează-l şi sfinţeşte-l ca să fie credincioasei Tale oaste biruinţă asupra vrăjmaşilor şi, fiind întărit cu paza Ta, să întoarcă în fugă cetele duşmanilor noştri şi totdeauna să se arate înfricoşător potrivnicilor neamului creştinesc. Iară credincioşilor Tăi, care nădăjduiesc spre Tine, să le fie nădejde de biruinţă, îndrăzneală şi tărie. Şi, fiind înconjurat cu rugăciunile sfinţilor Tăi şi cu înarmarea îngerilor, să se arate robilor Tăi semn de veselie şi de tărie, semn de biruinţă, de întărirea inimii şi de bărbăţie asupra pizmaşilor. Că Tu eşti Împăratul păcii şi Dumnezeu care sfărâmi războaiele şi dai tărie celor ce nădăjduiesc întru Tine, şi Ție slavă înălţăm, împreună cu Unul Născut Fiul Tău şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi, întorcându-se către ostaşii cei de faţă, îi binecuvintează, zicând:

Pace tuturor, Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecaţi.
Iar preotul citeşte cu glas, privind spre apus, această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce ai ascultat pe Moise, care a întins către Tine mâinile sale şi ai întărit pe poporul lui Israel asupra lui Amalec; şi lui Isus Navi, celui ce se oştea, i-ai îngăduit starea

soarelui întru închipuirea biruinţei; Tu şi acum auzi-ne pe noi care ne rugăm Tie pentru ostaşii aceştia ce s-au adunat. Binecuvintează-i şi întăreşte-i, dă-le inimă îndrăzneală asupra potrivnicilor şi trimite lor inger luminat; iar vrăjmaşilor, inger înfricoşător şi îngrozitor, care să-i oprească, să-i alunge şi să le slăbească inima lor, şi îndrăzneala să o întoarcă în fugă. Şi depărtează de la robii Tăi, care ies acum la luptă, şi de la noi, de la toţi, toată foametea şi molima; şi ne izbăveşte de foc, de sabie, de năvălirea vrăjmaşilor şi de toată asuprirea potrivnicilor. Fii împreună călător cu ei şi dă-le lor toate cererile cele spre mântuire. Învaţă-i şi înţelepţeşte-i, mântuieşte-i, apără-i, păzeşte-i, curăţeşte-i şi îi umple de toată bucuria cea duhovnicească. Fii ocrotitor şi izbăvitor sufletelor şi trupurilor lor şi, ca un bun, îndurat şi iubitor de oameni, dă-le iertare păcatelor în ziua judecăţii. Miluieşte-i pe dânsii şi pe noi şi ne binecuvintează în toate zilele vieţii noastre; ca, dobândind de la Tine ajutor, ocrotire şi izbăvire, totdeauna să-Ţi înălţăm slavă şi mulţumire. Că Tu eşti puterea şi întărirea poporului Tău, şi Ţie slavă înălţăm, cu Unul Născut Fiul Tău şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea, preotul stropeşte cu apă sfinţită steagul, zicând:

Se binecuvintează şi se sfinţeşte acest steag ostăşesc, întru putere şi întărire oastei celei creştineşti şi întru biruinţă asupra tuturor vrăjmaşilor, prin stropirea cu această apă sfinţită, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Apoi preotul ia steagul şi îl dă unui ostaş în mână, fiind acesta îngemănă, zicându-i:

Primeşte steagul acesta, ce este sfinţit cu cerească binecuvântare; şi să fie el înfricoşător şi înspăimântător vrăjmaşului neamului creştinesc. Şi să-Ţi dea Domnul har şi cu bărbăţie să treci cu el nevătămat prin oastea vrăjmaşilor, spre slava preasfântului Său nume, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi binecuvintează, zicând: Pace Ţie, Iar ostaşul, luând steagul, sărută dreapta preotului, care binecuvintează şi pe ostaşii de faţă, zicând:

Binecuvântarea Domnului să fie asupra voastră a tuturor. Să vă îmbărbătaţi şi să se întărească inima voastră şi să nădăjduiţi spre Domnul, că Acesta va birui pe vrăjmaşii noştri. Amin.

Şi îi stropeşte pe toţi cu apă sfinţită, însemnându-i cu crucea, în timp ce struna cântă stihira aceasta, glasul al IV-lea:

Doamne, Cel ce ai ajutat blândului David a birui pe cel de alt neam, ajută preainălţatului şi de Hristos iubitorului nostru popor şi cu arma crucii răpune pe vrăjmaşii noştri. Arată asupra noastră îndurarea milelor Tale, ca să cunoaştem cu adevărat că Tu eşti Dumnezeu şi că, nădăjduind către Tine, biruim, având rugătoare pururea pe Preacurata Maica Ta, şi ne dăruieşte mare milă.

După aceea, preotul face apolisul acesta:

Hristos, adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei şi de viaţă

făcătoarei cruci, cu apărarea sfinţilor, marilor arhangheli Mihail şi Gavriil şi a tuturor netrupeştilor puteri cereşti, a sfinţilor marilor mucenici: Gheorghe, Dimitrie, Procopie, Teodor Stratilat şi Teodor Tiron. şi a tuturor sfinţilor Săi, să ne miluiască şi să ne întărească în ziua războiului. şi să ne mântuiască ca un bun şi de oameni iubitor.

Iar strana cântă:

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră şi de tot necazul izbăvind-ne pe noi. Că pe tine singură te avem nădejde tare şi neclintită şi apărarea ta am dobândit. Să nu fim ruşinaşi, Stăpână, noi, cei ce te chemăm pe tine. Grăbeşte spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credinţă: bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul şi miluirea sufletelor noastre.

RÂNDUIALA

sfinţirii, la cerere, a steagului unei grupări de meseriaşi

După apolisul Sfintei Liturghii, se aşază o masă în mijlocul bisericii, pe care se pun Sfânta Cruce şi Sfânta Evanghelie; iar pe altă masă, aşezată alături, se pune steagul adus spre sfinţire sau acesta este ţinut ridicat de un purtător.

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nos-

tru... (În această vreme, preotul cădeşte Sfânta Cruce, Sfânta Evanghelie şi steagul adus spre sfinţire), Că a Ta este împărăţia... şi se citeşte

PSALMUL 127

Fericii toţi cei ce se tem de Domnul, care umblă în căile Lui. Rodul muncii mâinilor tale vei mânca. Fericit eşti şi bine-ţi va fi. Femeia ta ca o vie roditoare în laturile casei tale; fiii tăi ca nişte vlăstare tinere de măsline, împrejurul mesei tale. Iată, aşa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul. Te va binecuvânta Domnul din Sion şi vei vedea bunătăţile Ierusalimului în toate zilele vieţii tale. Şi vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel.

Apoi: Dumnezeu este Domnul..., la care se cântă, de două ori, troparul sfântului, patronul grupării de meseriaşi, ce este zugrăvit pe steag, şi al Născătoarei de Dumnezeu.

Diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la: Pentru oraşul acesta..., după care adaugă:

Pentru ca să primească cu milostivire această rugăciune a noastră la altarul Său cel mai presus de ceruri şi cu îndurare să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze steagul acesta al grupării meseriaşilor din (numele oraşului sau al satului) şi să le fie lor semn aducător aminte de sfinţenia muncii şi pururea îndemnător spre tot lucrul bun, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ferească această grupare de duhul uitării de datorie, de duhul vrajbei şi al dezbinării, care aduce neli-nişte şi pagubă între oameni, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să rodească în sufletele membrilor acestei grupări duhul credinţei, al nădejzii şi al dragostei, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sporească și să se desăvârșească ei în meșteșugurile ce au îmbrățișat, spre cinstea și buna lor stare și spre lauda țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Apoi: Apără, mântuiește..., Pe Preasfânta, curata... și **ecfonisul:**

Că Tu ești Cel ce ajuți și sprijini toate îndeletnicirile care sunt după voia Ta, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor. **Cântărețul:** Și duhului tău.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola a doua către Tesaloniceni
a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(III, 6-18)

Raților, vă poruncim în numele Domnului nostru Iisus Hristos, să vă feriți de orice frate care umblă fără de rânduială și nu după predania pe care ați primit-o de la noi. Căci voi înșivă știți cum trebuie să vă asemănați nouă, că noi n-am umblat fără rânduială între voi, nici n-am mâncat de la cineva pâine în dar, ci cu muncă și cu trudă am lucrat noaptea și ziua, ca să nu împovărăm pe nimeni dintre voi. Nu doar că n-avem putere, ci ca să ne dăm pe noi înșine pildă vouă, spre a ne urma. Căci și când ne aflam la voi, v-am dat porunca aceasta: dacă cineva nu vrea să lucreze, acela nici să nu mănânce. Pentru că auzim că unii de la voi umblă fără rânduială, nelucrând nimic, ci iscodind. Dar unora

ca aceștia le poruncim și-i rugăm, în Domnul Iisus Hristos, ca să muncească în liniște și să-și mănânce pâinea lor. Iar voi, fraților, nu pregetați să faceți ce e bine. Și dacă vreunul nu ascultă de cuvântul nostru prin epistolă, pe acela să-l însemnați și să nu mai aveți cu el nici un amestec, ca să-i fie rușine. Dar să nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci povățuiți-l ca pe un frate. Și însuși Domnul păcii să vă dăruiască vouă pace totdeauna și în tot chipul! Domnul fie cu voi toți! Salutarea cu mâna mea – a lui Pavel; acesta este semnul meu în orice scrisoare. Așa scriu. Harul Domnului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți. Amin.

Preotul: Pace ție... **Cântărețul:** Și duhului tău. Aliluia (de trei ori).

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(XXV, 14-30)

Is-a Domnul pilda aceasta: un om oarecare, plecând departe, și-a chemat slugile și le-a dat pe mână avuția sa. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia unul, fiecăruia după puterea lui, și a plecat. Îndată, mergând, cel ce luase cinci talanți a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci talanți. De asemenea, și cel cu doi a câștigat alți doi. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns argintul stăpânului său. După multă vreme, a venit și stăpânul acelor slugi și a făcut socoteala

cu ele. Şi, apropiindu-se cel care luase cinci talanţi, a adus alţi cinci talanţi, zicând: Doamne, cinci talanţi mi-ai dat, iată alţi cinci talanţi am câştigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună şi credincioasă, peste puţine ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se şi cel cu doi talanţi, a zis: Doamne, doi talanţi mi-ai dat, iată alţi doi talanţi am câştigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: Bine, slugă bună şi credincioasă, peste puţine ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău. Apropiindu-se apoi şi cel care primise un talant a zis: Doamne, te-am ştiut că eşti om aspru, care seceri unde n-ai semănat şi aduni de unde n-ai împrăştiat. Şi, temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată, ai ce este al tău. Şi, răspunzând, stăpânul său i-a zis: Slugă vicleană şi leneşă, ştiai că secer unde n-am semănat şi adun de unde n-am împrăştiat? Se cuvenea, deci, ca tu să pui banii mei la zarafi, şi eu, venind, aş fi luat ce este al meu cu dobândă. Luaţi, deci, de la el talantul şi daţi-l celui ce are zece talanţi. Căci tot celui ce are i se va da şi-i va prisoşi, iar de la cel ce n-are şi ce are i se va lua. Iar pe sluga netrebnică aruncaţi-o întru întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea şi serăşnirea dinţilor.

Diaconul sau preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., la care adaugă:

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea şi sporul membrilor grupării meseriaşilor din (numele oraşului sau al satului) şi a

tuturor celor care s-au adunat la această sfântă slujbă, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Ecfonis: Că milostiv şi iubitor de oameni... Strana: Amin.

Preotul citeşte această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai adus pe om din nefiinţă în fiinţă şi, punându-l să stăpânească peste făpturile mâinilor Tale, l-ai aşezat în grădina raiului pământese şi i-ai poruncit ca s-o lucreze; apoi, când cel zidit după chipul şi asemănarea Ta s-a abătut de la această veşnică orânduire, astfel i-ai grăit prin Solomon cel înţelept: mergi la furnică, o, leneşule, şi urmează căile ei şi fii mai înţelept decât ea; pentru că aceea, nefiind lucrătoare de pământ şi neavând pe cineva s-o îndemne, nici sub stăpân fiind, îşi găteşte de cu vară hrana şi multă strânsoare face în vremea secerişului; şi iarăşi, prin gura Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, ne-ai învăţat şi ne-ai îndemnat ca, înmulţind talanţii sufleteşti şi trupeşti, să fugim de lene sau trândăvie, care aduce omului mare necinste şi amară sărăcie; iar Pavel apostolul, făcătorul de corturi, vasul Tău cel ales, dându-se pe sine pildă de muncă şi de străduinţă, aşa a zis locuitorilor din Milet: argintul, sau

aurul, sau veșmântul nici unuia nu am poftit; voi înșivă știți că aceste mâini au lucrat pentru trebuințele mele și ale însoțitorilor mei. Acestor porunci și îndemnuri urmând, cu umilință cădem acum înaintea Ta și Te rugăm ca, vărsând îndurările Tale peste noi, să binecuvintezi gruparea aceasta a meseriașilor din (numele orașului sau al satului), pentru că Tu însuși iarăși ai zis: unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, și Eu sunt în mijlocul lor. Ajută și sprijină deci această grupare cu harul Tău, pentru ca, neîncetat sporind după voia Ta cea sfântă, să-Ți aducă astfel prinos de veșnică recunoștință și mulțumire pentru puterile trupesti și sufletești pe care le-ai dăruit omului, cum și pentru înclinările cele dinlăuntru spre felurite științe și meserii cu care l-ai înzestrat. Și fă, Doamne, ca steagul acesta, aducând pururea aminte membrilor grupării de sfințenia muncii, de însemnătatea bunei chivernisiri și de datorita de a ajuta pe cei neputincioși și lipsiți, să le fie totodată și ca o pavază tare împotriva vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, pentru ca și în acest chip să se preaslăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul stropește steagul cu aghiasmă mare, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește steagul grupării meseriașilor din (numele orașului sau al satului) prin stropirea cu

această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și-l înmânează celui mai mare sau purtătorului, zicându-i:

Încredințându-vă steagul acesta, care este sfințit cu cerească binecuvântare, doresc ca membrii grupării (numele orașului sau al satului) pururea să-l cinstească prin dragoste și unire unul cu altul, prin muncă și bună chivernisire și prin ajutorarea aproapelui, spre slava lui Dumnezeu, spre a lor bunăstare și spre cinstea țării noastre.

Preotul: Înțelepciune... Apoi apolisul, în care se va pomeni și sfântul ales ocrotitor de către grupare. După aceea, polihroniul:

Prea Fericitului Părintelui nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [(Înalt) Prea Sfințitului (Arhi-) Episcopului (și Mitropolitului) nostru (N)], dă-i, Doamne, zile îndelungate și bună-sporire în dreapta propovăduire a cuvântului adevărului Tău și în povățuirea turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii, și-l păzește întru mulți ani.

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Robilor Tăi, [N], (aici se vor face pomeniri, potrivit îndrumărilor Sfântului Sinod) dă-le, Doamne, zile bune și îndelungate, viață pașnică, sănătate, mântuire și întru toate bună-sporire, iar asupra vrăjmașilor biruință, și îi păzește pe dânsii întru mulți ani.

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori).

Membrilor grupării acesteia și tuturor celor care s-au adunat la sfințirea acestui steag, dă-le, Doamne, zile îndelun-

gate, pace, sănătate, întru toate bună-sporire şi-i păzeşte întru mulţi ani.

La strană se cântă: Mulţi ani trăiască (de 3 ori) şi preotul zice cefonisul: Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri...

RÂNDUIALA

la înfierea de copii

Cel ce urmează să devină fiu (sau fiică) al altor părinţi, decât cei care l-au născut, vine la biserică împreună cu cel care-l înfiază şi stă înaintea preotului, cu faţa spre răsărit, ţinând în mâini faclii aprinse.

Preotul, îmbrăcat în veşmintele preoţeşti, face obişnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., Doamne, miluieşte (de 12 ori), Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... şi strana cântă troparul zilei şi condaul Iramului, după care preotul citeşte această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce prin iubitul Tău Prunc, Domnul nostru Iisus Hristos, ne-ai numit pe noi fii ai lui Dumnezeu, cu primirea de fiu şi cu darul atotputernicului şi Sfântului Tău Duh, zicând: Eu voi fi Lui Tată, şi Acela va fie Mie Fiul, Însuţi, Iubitorule de oameni Împărate, caută

din sfântul Tău locaş spre robii Tăi aceştia (N), şi pe cei pe care firea i-a născut depărtaţi unul de altul după trup, pe aceştia Însuţi îi uneşte în tată şi în fiu prin Sfântul Tău Duh; întăreşte-i în dragostea Ta; leagă-i pe ei cu binecuvântarea Ta; înalţă-i pe ei întru slava Ta; întăreşte-i pe ei în credinţa Ta, păzindu-i pururea ca să nu se lepede de cele ce au ieşit din gura lor, şi fii mijlocitor făgăduinţei lor ca dragostea pe care întru Tine au mărturisit-o să o păzească nestricată şi nemincinoasă, până la sfârşitul vieţii lor, vieţuind ei întru Tine, Cel ce eşti singurul Dumnezeu viu şi adevărat, şi învrednicindu-se de moştenirea împărăţiei Tale. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Strana: Şi duhului tău.

Diaconul sau preotul zice: Capetele voastre Domnului să le plecaţi. Şi preotul citeşte această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne, Doamne, Cel ce eşti făcătorul a toată făptura, Care, întru Adam cel dintâi, ai rânduit rudenia firească după trup, iar întru Iisus Hristos, Fiul Tău cel iubit şi Dumnezeu nostru, ne-ai arătat şi pe noi a fi rudenia Ta după har, Ție, Celui

ce ştii toate, îşi pleacă aceştia capetele ca nişte robi ai Tăi, cerând binecuvântarea care de la Tine vine şi, prin legătura cea întru Tine, se mărturisesc unul pe altul tată şi fiu. Pentru aceasta cu smerenie Te rugăm, pe Tine, Doamne, ajută lor să dobândească cele ce nădăjduiesc şi să păzească starea cea cuviincioasă între ei şi supunerea cea fiască faţă de Tine, vieţuind după vrednicie. Ca, precum în toate, şi prin aceasta să se preaslăvească numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cel înfiat îngenunchează în faţa celui ce-l înfiază, care îl ridică, zicând: Astăzi fiul meu eşti tu; eu astăzi te-am născut, şi-l îmbrăţişează; iar preotul îi binecuvintează şi face otpustul.

RÂNDUIELILE TUNDERII ÎN MONAHISM

RÂNDUIELILE TUNDERII ÎN MONAHISM

RÂNDUIALA slujbei la tunderea rasoforului

Egumenul mănăstirii să cerceteze pe cel ce vrea să a primă începutul chipului monahicesc, dacă în adevăr dorește aceasta, apoi să-l învețe cum se cuvine să urmeze o viață ca aceasta. După aceea, să-l încredințeze pe el unuia dintre duhovnicii sau monahii cei mai încercați, ca să-l povățuiască la toată fapta bună și să-l ferească de toată răutatea, arătând celui ce vrea să înceapă viața de monah că este dator să asculte pe bătrânul său ca și pe Mântuitorul Hristos. Astfel, cercetându-și pururea conștiința sa, este dator ca toate gândurile și cuvintele și faptele sale să le spună prin, adevărată și nefățarnică mărturisire, părintelui său duhovnicesc în fiecare seară sau oricând crede de cuvință. Nimic să nu facă numai după părerea sa, măcar de ar fi și lucru bun; ci în toate să se supună și să asculte pe povățuitorul său, știind că voia și părerea sa este cu desăvârșire tălătată. Apoi, cu umilință și cu lacrimi, se împărtășește cu Sfintele Taine (dacă are voie la acestea).

După timpul cuvenit de ispitire canonică, atunci când duhovnicul lui socotește că fratele a deprins toate: ascultarea, umilința, cugetarea,

răbdarea, înfrânarea și alte fapte bune, îl aduce cu voia egumenului la biserică, înainte de citirea Ceasurilor. Și, făcând amândoi egumenului cuvenita metanie și binecuvântare luând de la dânsul, ia bătrânul pe necienul său și îl închină la sfintele icoane împărătești cu datorita evlavie, în timpul când se citește Ceasurile. După închinarea la iconostas, face cuvenitele metanii la strane și la frați; apoi îl duce la locul său.

Terminându-se citirea Ceasurilor, egumenul îmbracă epitrahilul și stă și, stând între ușile împărătești, i se aduce acolo cel ce vrea să primească începutul sfântului chip, însoțit fiind de duhovnicul său, adică de bătrânul său.

Egumenul face începutul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Cântărețul: Amin, apoi: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție și celelalte. Iar după Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), se citește

PSALMUL 26

Domnul este lumina mea și mântuirea mea; de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa? Când se vor apropia de mine cei ce îmi fac rău, ca să mănânce trupul meu; cei ce mă necăjesc și vrăjmașii mei, aceia au slăbit și au căzut. De s-ar rânduî împotriva mea oștire, nu se va înfricoșa inima mea; de s-ar ridica împotriva mea război, eu în El nădăjduiesc. Una am cerut de la Domnul, pe aceasta o voi căuta, ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele, ca să văd frumusețea Domnului și să cercetez locașul Lui. Că Domnul m-a ascuns în cortul Lui în ziua necazurilor mele; m-a acoperit în locul cel ascuns al cortului Lui. Pe piatră m-a înălțat. Și acum, iată, a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei. Înconjurat-am și am jertfit în cortul Lui jertfă de laudă. Îl voi lauda și voi cânta Domnului. Auzi, Doamne, glasul meu cu care am strigat; miluiește-mă și mă ascultă. Ție a zis inima mea: Pe Domnul voi căuta. Te-a căutat fața mea; fața Ta, Doamne, voi căuta. Să nu-Ți întorc fața Ta de la mine și să nu Te abați într-o mânie de la robul Tău.

Ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe mine și să nu mă lași, Dumnezeule, Mântuitorul meu. Că tatăl meu și mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat. Lege pune-mi mie, Doamne, în calea Ta, și mă îndreptează pe cărarea dreaptă, din pricina vrăjmașilor mei. Nu mă da pe mine pe mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridicat împotriva mea martori nedrepți și nedreptatea a mințit sieși. Cred că voi vedea bunătățile Domnului, în pământul celor vii. Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te și să se întărească inima ta și așteaptă pe Domnul.

Apoi și Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta... (caută la pag. 185).

Terminându-se de citit psalmii de mai sus, se cântă troparele acestea, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi; ci, pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Slavă... Și acum...

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivește-te spre noi; grăbește că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerti, că pe tine singură nădejde te-am câștigat.

Apoi ierodiaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Pentru cel ce vrea să se tunde și care stă în genunchi, egumenul citește această

Rugăciune

 ulțumim Ție, Doamne, Dumnezeu nostru, Care după multă mila Ta ai izbăvit pe robul tău (N) de viața cea deșartă lumească și l-ai chemat pe dânsul la această cinstită făgăduință. Pentru aceas-

ta, învrednicește-l să viețuiască cu vrednicie în această viață îngerească și-l apără pe dânsul de la moarte și-l învrednicește să fie casă sfântă a Ta. Înțelepțește-l să-și aducă aminte pururea de Tine și de poruncile Tale. Dăruiește-i lui smerită cugetare și dragoste și blândețe, pentru rugăciunile Preasfintei stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și ale tuturor sfinților Tai.

Cântăreții: Amin. *Ierodiaconul:* Domnului să ne rugăm. *Cântăreții:* Doamne, miluiește. *Egumenul citește această*

Rugăciune

Intru jugul Tău, Stăpâne, primește pe robul Tău (N), și-l învrednicește pe dânsul să se unească cu turma aleșilor Tai. Îmbracă-l în veșmântul sfințeniei; încinge mijlocul lui cu puterea adevărului; arată-l pe dânsul nevoitor la toată înfrânarea și învrednicește să rămână întru dânsul și întru noi darul cel desăvârșit al harurilor Tale cele duhovnicești; pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria și ale tuturor sfinților Tai.

Cântăreții: Amin. Apoi egumenul, primind foarfecele, îl tunde pe dânsul cruciș, zicând:

Se tunde robul lui Dumnezeu (N — aici îi schimbă numele), în numele Tatălui. Amin; și al Fiului. Amin; și al Sfântului Duh. Amin. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Și cântă frații: Doamne, miluiește (de 3 ori). Apoi îl îmbracă pe cel tuns cu rasa, potcapul și eamilafea, neșicând nimic. Iar după ce este

îmbrăcat, rostește egumenul: Pace tuturor. *Cântăreții:* Și duhului tău. Iar *ierodiaconul:* Capetele voastre Domnului să le plecați. *Cântăreții:* Tie, Doamne.

Egumenul citește în taină această

Rugăciune

Preasfinte, Bunule, Fiule al Preabunului Părinte, Cel ce mândria o lepezi și deșartă faci lupta protivnicului, și verși mărire pe capetele smeriților cugetători și-i încununezi pe dânsii cu cununa cea nevestejită și nestricăcioasă a vieții celei fără de moarte și-i povățuiești pe ei în calea pe care au călătorit sfinții părinți, prin care au primit locul odihnei; Tu, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, dăruiește puterea cea de la Tine și darul Tău cel dumnezeiesc, în duhul și în sufletul și în trupul robului Tău (N), care a venit către Tine și a primit începătura sfântului chip întru numele Tău, Cel ce sfințești toate; ca și pe acesta Însuți să-l sfințești cu numele Tău cel atotputernic și preabun.

Ecfonisul:

Că sfânt ești, Dumnezeul nostru, și Tie slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. După aceea face egumenul obșauitul apolis (otpusť), la care pomenește hramul sfintei mănăstiri, numele sfântului zilei și al sfântului al cărui nume a fost dat noului începător al vieții monahicești.

După otpust, luând de mână pe rasofoar, îl dă povătuitorului său, zicând:

Iată, înaintea lui Dumnezeu, îți încredințez ție pe acest nou începător, pe care, întru frica lui Dumnezeu și întru toate faptele bune, a vieții învață-l. Și te păzește cu dinadinsul, ca nu cumva, din pricina nebăgării tale de seamă și a lenevirii tale, să piară sufletul lui; pentru că ai să dai răspuns lui Dumnezeu pentru dânsul în ziua judecării.

Apoi zice și rasofoarului:

Iar tu să te supui povătuitorului tău întru toate ca Mântuitorului Hristos. Și în toate să fii răbdător, smerit ascultător, blând și tăcut și vei afla dar înaintea lui Dumnezeu și te vei mântui.

ÎNVĂȚĂTURĂ

Pentru cel ce vrea să primească schima sau chipul monahicesc, adică să se îmbrace în sfântul și îngeresul chip al mantiei. Cum se cuvine a se pregăti de seara, spre a se învrednici a doua zi de sfântul chip îngeresc.

După împlinirea cercetării canonice, este înștiințat cu câteva zile mai înainte, prin duhovnic sau prin altcineva din părinți, cel ce urmează să fie tuns, ca să păzească mai cu dinadinsul rânduiala sfintei Biserici; starețul face pregătire pentru hainele trebuincioase, care sunt: cămașă, dulamă (antereu), crucea pentru piept, paraman, brâu de curea, rasă, ciorapi noi, sandale sau papuci, mantie, potcap, camilafcă și metanii.

Acestea toate fiind pregătite în seara dinainte de tundere, prin unul din duhovnici sau părinți, după sfârșitul Pavecerniței, trimite hainele arătate pe care le așază înaintea icoanei împărătești a Mântuitorului, în afară de cămașă și ciorapi (cu care cel ce se tunde trebuie să se îmbrace după terminarea Utreniei). De vor fi mai mulți frați pentru tundere, se pun hainele lor pe la toate icoanele cele mari, la rând. După un ceas sau două din noapte, poruncește starețul unuia dintre duhovnici să aducă

înaintea sa pe cel pregătit spre tundere. Și, venind acesta, îl învață egumenul din Sfintele Scripturi: ce este călugăria, cum se cuvine a petrece viața monahicească în înfrânare, supunere și adevărată ascultare; și câte îl va lumina Dumnezeu îl învață și-i descoperă. Și, dându-i voie să plece de la el, îi zice să fie cu priveghere în acea noapte, indeletnicindu-se cu citirea și cu rugăciunea; să-și spele capul, spre a fi curat și cu sufletul și cu trupul.

În acest chip petrecând acea noapte până la Utrenie, îndată ce se va lovi în toacă, să se aple în biserică și să asculte rânduiala până la sfârșit cu luare-aminte. După sfârșitul Utreniei, ieșind din biserică, să se îmbrace cu cămașa și cu ciorapii, mai luând și vreo haină pe deasupra, vreo blăniță ori rasă mai ușoară. Când vor toca de Ceasuri, îndată mergând la biserică, se așază în tindă (pronaos), unde și Ceasurile se citesc. În timpul Ceasului al treilea, merge, împreună cu duhovnicul cel rânduit de egumen, înăuntrul bisericii și, luând binecuvântare de la egumen sau, în lipsă, de la strana stărețească, merg înaintea sfintelor uși și fac acolo o metanie mare; apoi sărută icoanele împărătești și iconostasul, făcând la fiecare icoană mai înainte de a o săruta două metanii și pe urmă una. Apoi, venind în mijlocul bisericii, face trei metanii și spre străni câte una, cerând iertare. Tot astfel și către frații din pronaos.

După aceea, merge în tinda bisericii și se așază într-o strană, lângă ușa bisericii, unde stă până după vohodul mic al Sfintei Liturghii. După vohod, eclesiarhul împarte lumânări la frați; iar duhovnicul cel rânduit a lua sub mantie pe cel pregătit să îmbrace chipul cel îngeresc, îl dezbracă pe acesta de hainele ce are pe el, lăsându-l numai în cămașă și ciorapi, cu capul descoperit. După terminarea troparelor și condacelor, cântăreții și toți frații vin cu lumânările aprinse în tinda bisericii și încep a cânta troparul: «Brațele părintești...». În acest timp duhovnicul ia sub mantie pe cel ce va fi tuns, învelindu-l, ca să nu se vadă, lăsându-l afară numai capul, și stă cu dânsul în mijlocul tindei bisericii.

Și, sfârșindu-se de cântat troparul, cei ce poartă sfesnicele și toată frățimea, cu lumânările aprinse, merg încet în biserică, în urma lor mergând duhovnicul cu cel ce va fi tuns, în timp ce ceata a doua a cântăreților cântă același tropar. Și, ajungând în mijlocul bisericii, fratele ce va fi tuns face o închinăciune și o metanie mare. Începând ceata întâi a cânta iarăși același tropar, în aceeași ordine încep a merge către sfântul altar și, ajungând înaintea ușilor împărătești, unde se află

așternut un covor, fratele ce urmează a fi tuns face o închinăciune și o metanie mare și cade cu fața la pământ, întinzând și mâinile pe lângă cap, înainte.

Iar egumenul sau duhovnicul cel rânduit ca să-l tundă îi face semn să se scoale, binecuvântându-l pe cap. Apoi urmează întrebările și răspunsurile. Egumenul sau duhovnicul care face tunderea este îmbrăcat în mantie, epitrahil și felon și stă între ușile împărătești. Iar în dreapta, în fața icoanei Mântuitorului, este așezată o măsuță pe care se află Sfânta Evanghelie, crucea și foarfecele.

RÂNDUIALA

slujbei la primirea schimei sau a chipului celui mic,
adică a mantiei

După vohodul mic de la Sfânta Liturghie și după cântarea troparelor și a condacelor celor rânduite ale zilei, cântăreții din dreapta și doi frați cu sfeșnice merg în pronaos.

Egumenul sau soborul din sfântul altar cântă acest tropar, pe glasul al 5-lea:

Brațele părintești sârguiește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: greșit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta (de trei ori).

După aceea se urmează cum s-a arătat mai înainte.

După ce se va ridica de la pământ cel pregătit pentru tundere, cel ce urmează să-l tundă, îi zice acestea:

Deschide-ți urechile, frate, și auzi glasul Domnului care zice: Veniți către Mine toți cei osteniți și împovărați cu păcatele, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră, și vă învățați de la Mine, că

sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre. Deci acum cu frică și cu bucurie dă lui Dumnezeu răspunsul cel cuvîntos la fiecare din întrebări. Încât cu adevărate să cunoști că însuși Mântuitorul nostru, împreună cu întru tot laudata Sa Maică și cu sfinții îngeri și cu toți sfinții Lui, aici de față stau, auzind cuvintele cele ce de la tine vor ieși; pentru ca, atunci când va veni să judece viii și morții, să-ți răsplătească ție nu după ceea ce vei făgădui și mărturisi, ci după cum vei păzi cele ce vei făgădui. Deci acum, dacă te apropii întru adevăr către Dumnezeu, cu luare-aminte răspunde-ne nouă, la cele ce te întrebăm.

Întrebare: De ce ai venit, frate (sau: soră) căzând la sfântul altar și la această sfântă însoțire?

Răspuns: Dorind viața pustnicească, cinstite părinte.

Întrebare: Dorești să te învrednicești de îngerescul chip și să fii rânduit în ceata monahilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Ieromonahul:

Cu adevărat bun și fericit lucru ai ales numai de il vei și îndeplini. Pentru că lucrurile cele bune cu osteneală se câștigă și cu durere se împlinesc.

Întrebare: De bunăvoie și din cugetul tău te apropii către Domnul?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Nu de vreo nevoie ori silă?

Răspuns: Nu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei petrece în mănăstire și în pustnicie până la cea din urmă suflare a ta?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Te vei păzi pe tine însuși în feciorie, în întreaga înțelepciune și în cucernicie?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei păzi până la moarte ascultarea către mai-marele tău și către frații cei întru Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei răbda toate supărările și strămtorările vieții celei monahicești, pentru împărăția cerurilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi zice ieromonahul învățătura aceasta:

Vezi, fiule (sau: fiică), ce fel de făgăduințe dai Stăpânului Hristos. Pentru că sfinții îngeri sunt de față în chip nevăzut, scriind această mărturisire a ta, care-ți va fi cerută la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Deci, te povățuiesc pe tine la viața cea mai desăvârșită, după cum s-a arătat a fi viața Domnului, și te învăță cele ce se cuvine ție să le primești și cele de care se cade a fugi. Pentru că, iată, ai socotit, fiule, să te apropii și să slujești Domnului. Deci, de voiești a te face monah, mai înainte de toate curățește-te pe tine de toată întinăciunea trupului și a duhului, săvârșind sfințenie întru frica lui Dumnezeu. Câștigă-ți smerită cugetare prin care moștean te vei face al veșnicilor bunătăți. Leapădă îndrăzneala obiceiului celui lumesc. Ascultare să ai către toți. Fără cârtire să fii în slujbele cele rânduite ție. În rugăciune să fii răbdător. În privegheri nu pregeta. În ispite nu te mähni. În postire nu slăbi; și cunoaște că, prin rugăciune și postire, se cuvine a îmblânzi pe Dumnezeu. În neputințe și boli nu te împuțina. Păzește-te dar și de viclenele gânduri; pentru că nu va înceta vrăjmașul să-ți aducă aminte de viața cea lumească și să-ți facă urâtă viața cea îmbunătățită. Deci, se cuvine, dacă ai început a călători pe calea ce duce la Împărăția cerurilor, să nu te întorci înapoi, pentru că nu vei fi îndreptat întru Împărăția cerurilor.

Deci, să nu cinstești ceva mai mult decât pe Dumnezeu. Să nu iubești nici pe tată, nici pe mamă, nici pe frate, nici pe cineva din ai tăi, nici pe tine să nu te iubești mai mult decât pe Dumnezeu; nici odihna sau cinstea de orice fel ar fi. De sărăcie să nu te ferești, nici de reaua pătimire, nici de defăimarea oamenilor sau de alteceva care socotești a fi cu anevoie, că vei fi oprit de a alerga în urma lui Hristos. Ci totdeauna să cauți spre virtuțile celor ce au viețuit după Dumnezeu întru nădejde. Și să-ți aduci aminte de toți mucenicii

și cuvioșii cei din veac, care, cu multe sudori și dureri și cu nenumărate sângiuiri și moarte, au câștigat acestea. Fii treaz în toate; pătimește îndelung ca un bun ostaș pentru Mântuitorul Hristos. Care, bogat fiind întru milă, pentru noi a sărăcit, făcându-Se ca noi, ca să ne îmbogățească cu împărăția Lui. De aceea se cuvine ca și noi să ne facem următori ai Lui și pentru Dănsul toate să le răbdăm, sporind în poruncile Lui ziua și noaptea. Pentru că Însuși Domnul a zis: «De voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie»; adică să fie gata de-a pururea până la moarte către împlinirea poruncilor Lui. Pentru că, prin a flămânzi și a înseta și a fi gol și dosădit și batjocorit și ocărat și prigonit și de multe alte întristări și necazuri înconjurat, se închipuiește viața cea după Dumnezeu. Și când toate acestea le vei pătimi, bucură-te, zice Domnul; că plata ta multă este în ceruri, întru Iisus Hristos Domnul nostru, Căruia se cuvine slava în veci. Amin.

Întrebare: Toate acestea le mărturisești așa în nădejdea puterii lui Dumnezeu și te îndatorezi a stărui în aceste făgăduințe până la sfârșitul vieții cu darul lui Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Și îndată ieromonahul citește această

Rugăciune

Intru tot Înduratul și Mult-milostivul Dumnezeu, Care deschide preacuratele îndurări ale neurmatei Sale bunătăți fiecăruia ce vine către Dănsul cu dorire și cu fierbinte dragoste; Cel ce a zis: mai degrabă va uita mama pe fiii săi, decât te voi uita Eu pe tine; Acela știind de dorința ta și către acest gând al tău adăugând și puterea Sa, spre îm-

plinirea poruncilor Lui, să te primească, să te îmbrățișeze, să te apere și să Se facă pentru tine zid tare împotriva vrăjmașului, piatră de răbdare, pricină de mângâiere, dătător de tărie, dăruitor de suflet bun, împreună-nevoitor în bărbăție, împreună culcându-Se și împreună sculându-Se cu tine, îndulcind și veselind inima ta cu mângâierea Sfântului Duh; învrednicindu-te pe tine și de partea sfinților și a cuvioșilor părinților noștri: Antonie, Eftimie, Sava, Calinic de la Cernica, Dimitrie cel Nou din Basarabi, Grigorie Decapolitul, Visarion și Sofronie (la maici se va mai adăuga: și a cuvioasei maicii noastre Parascheva de la Iași) și a celor împreună cu dânsii cu care să moștenești împărăția cerurilor, întru Hristos Iisus Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, stăpânirea, împărăția și puterea, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Apoi cel rânduit tunderii își pleacă capul, și ierodiaconul zice: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ieromonahul așază deasupra capului lui cartea numită Molitfelnic și zice în auzul tuturor această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce ai legiuit a fi vrednici de Tine pe cei care au părăsit toate cele lumești, rudenii și prietenii, și au urmat Ție, primește și pe robul Tău (N), care s-a lepădat de toate acestea, după sfintele Tale porunci, și-l povă-

țuiește în adevărul Tău pe dânsul, care cade la Tine cu neabatere. Îngrădește-l pe dânsul cu puterea Sfântului Tău Duh, ca să nu poată lucra împotriva lui toată meșteșugirea cea potrivnică, dăruindu-i răbdare, ca bine să-Ți placă Ție totdeauna. Cu ajutorul Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și ale tuturor sfinților care din veac au bineplăcut Ție. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit întru tot cinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Ieromonahul: Pace tuturor. Cântăreții: Și duhului tău. Ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Cântăreții: Ție, Doamne.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, nădejdea și scăparea tuturor celor ce nădăjduiesc spre Tine; Cel ce ne-ai arătat nouă multe feluri de căi de mântuire, prin întruparea Hristosului Tău, primește pe robul Tău (N), care a lăsat poftele cele lumești și pe sineși s-a adus Ție, Stăpânului, jertfă vie bineprimită. Ridică de la dânsul toată pofta trupească și gândurile cele nesocotite, ca, prin lepădarea părului celui nesimțitor, să lepede și necuvântătoarele cugete și fapte; și să se învrednicească a lua asupra sa jugul Tău cel bun și sarcina Ta cea ușoară și să-și ia crucea sa și să urmeze Ție, Stăpânului. Păzește-l pe dânsul

Întru sfințenia Ta și-i dăruiește lui gând bun spre paza sfințelor Tale porunci, împreună numărându-l pe dânsul la vreme bine-primită cu ceata aleșilor Tăi. Cu darul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiul Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul întinde mâna sa spre Sfânta Evanghelie, așezată de mai înainte pe un analog, înaintea icoanei Mântuitorului, și zice:

Iată, fiule, Mântuitorul Hristos în chip nevăzut stă aici de față. Vezi, că nimeni pe tine nu te silește a veni la acest chip. Vezi, că tu de bunăvoie voiești logodirea marelui și îngerescului chip.

Răspuns: Așa, cinstite părinte, de bună voie.

Și după făgăduință, zice ieromonahul către dânsul: Ia foarfecele și mi le dă.

Iar ei, luând foarfecele de pe Sfânta Evanghelie, le dă în mâna ieromonahului, sărutându-i mâna și foarfecele. Dacă sunt mai mulți cei ce se tund, împreună toți le dau ieromonahului; pe care, punându-le ieromonahul iarăși pe Sfânta Evanghelie, iarăși le iau ei și le dau de trei ori.

Și, a treia oară dându-i-se foarfecele, ieromonahul zice iarăși:

Iată, din mâna Mântuitorului Hristos iei acest foarfecă. Vezi, dar, Cui te făgăduiești, de Cine te apropii și de cine te lepezi.

Apoi ieromonahul, ținând foarfecele, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, Cel ce este binecuvântat în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul îl tunde cruciș și schimbându-i aici numele, zice:

Fratele nostru [sau: sora noastră (N)] își tunde părul capului său, în numele Tatălui. Amin; și al Fiului. Amin; și al Sfântului Duh. Amin. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Și se cântă de către frați: Doamne, miluiește (de trei ori).

C â m a ș a

Îmbrăcat fiind cu cămașa, ieromonahul apucă de mânecile cămășii și, binecuvântând, zice:

Fratele nostru, (N), se îmbracă cu haina veseliei, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

La fiecare rostire, cel ce se îmbracă sărută mâna ieromonahului și a starețului (dacă este de față) și haina ce se binecuvîntează; iar frații cântă: Doamne, miluiește (de trei ori).

C r u c e a

Ieromonahul ia crucea și zice:

Fratele nostru, (N, monahul), ia semnul Sfintei Cruci a Domnului Hristos pe pieptul său, ca să se nevoiască cât îi va fi cu putință a-L urma și în tot ceasul a-și aduce aminte de patimile, de scuipările, de defăimările, de rănilor, de loviturile peste obraz, de răstignirea și de moartea Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care de bunăvoie le-a răbdât pentru noi; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Paramanul

Apoi în ieromonahul paramanul în mână și binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru, (N. monahul), primește paramanul spre logodirea marelui și ingerescului chip; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Dulama (antereul, tunica lungă)

Luând ieromonahul dulama și, binecuvântând-o, zice:

Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Brăul

Luând ieromonahul brăul, pe care-l binecuvântează, zice:

Fratele nostru, (N. monahul), își încinge mijlocul său cu puterea adevărului, spre omorârea trupului și înnoirea duhului; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Sandalele (papucii)

Binecuvântându-i, ieromonahul zice:

Fratele nostru, (N. monahul), se încalță cu sandalele spre vestirea Evangheliei păcii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Rasa

Luând ieromonahul rasa și, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N. monahul), se îmbracă în haina mântuirii și în platoșa dreptății spre a se feri de toată

nedreptatea, de toate gândurile cele rele și de cugetele voii sale, iar gândul morții totdeauna să-l aibă în mintea lui; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Poteapul

Luând ieromonahul poteapul și, binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru, (N. monahul), se acoperă cu coiful, nădejdea mântuirii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Mantia

Luând ieromonahul mantia și, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N. monahul), ia mantia, logodirea marelui și ingerescului chip, spre îmbrăcăminte de nestrăcătune și de curățire; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Camilafca

Luând ieromonahul camilafca și, binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N. monahul), a luat logodirea marelui și ingerescului chip; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Metaniile

Luând ieromonahul metaniile și, binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru, (N. monahul), primește sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea de tot cea-

sul către Mântuitorul Hristos. Că este dator în toată vremea a avea în minte, în inimă, în cuget și în gura lui numele Domnului Iisus și a zice: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Crucea

Luând ieromonahul Sfânta Cruce și, dându-i-o în mână, zice:

A zis Domnul: De voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.

Făclia

Apoi ia ieromonahul o lumânare aprinsă și zice:

A zis Domnul: Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm. *Cântăreții*: Doamne, miluiește.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, du înăuntru pe robul Tău (N, monahul), în curtea Ta cea duhovnicească, și-l numără pe dânsul împreună cu turma Ta cea cuvântătoare. Curățește-i cugetul lui de poftele trupesti și de amăgirea deșartă a vieții acesteia; și-i dă lui neîncetat să-și aducă aminte de bunătățile cele gătite celor ce Te iubesc pe Tine și care pentru împărăția Ta s-au răstignit pe sineși în

această viață. Că Tu ești Păstorul și cercetătorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Și, binecuvântând ieromonahul pe monahul cel nou, îl duce și-l așază în strană. De sunt mai mulți îi așază pe toți, unul lângă altul. Dacă este Sfânta Liturghie, ierodiaconul rostește: Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ieromonahul sau protosul:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și celelalte ale Sfintei Liturghii.

După **Apostolul** zilei se zice și al tunderii în monahism sau numai acesta.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 10-17)

Raților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui. Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor, împotriva stăpânilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, care sunt în văzduhuri. Pentru aceea, luați toate

armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva în ziua cea rea și, toate biruindu-le, să rămâneți în picioare. Stați deci tari, având mijlocul vostru încins cu adevărul și îmbrăcându-vă cu platoșa dreptății. Și încălțați picioarele voastre, gata fiind pentru Evanghelia păcii. În toate luați pavăza credinței, cu care veți putea să stingeți toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

Aliluia, glasul al 4-lea:

Stih: Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe dânsul. Și din toate necazurile lui l-a izbăvit.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(X, 37-38; XI, 28-30)

Fis-a Domnul: Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine. Și cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie nu este vrednic de Mine. Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihna sufletelor voastre. Căci jugul Meu e bun și povara Mea este ușoară.

La ectenia de după Evanghelie, după cererea: Încă ne rugăm pentru mila, viața..., se zice și cererile pentru cel nou călugărit.

Încă ne rugăm pentru fratele nostru (N, monahul), pentru acoperirea și ajutorul lui de la Dumnezeu.

Încă ne rugăm ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să îplinească el desăvârșirea chipului monahicesc.

Încă ne rugăm ca să petreacă el în toată cucernicia, în dreapta credință și curățenie.

Încă ne rugăm ca să se lepede el de omul cel vechi și ca să se îmbrace în omul cel nou, cel zidit după chipul lui Dumnezeu.

Încă ne rugăm pentru lăsarea și iertarea păcatelor lui săvârșite până acum.

Încă ne rugăm pentru cei care aduc daruri și fac bine în sfânt lăcașul acesta, pentru cei care se ostenește și cântă și pentru poporul care stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Și celelalte ale Sfintei Liturghii.

La timpul cuvenit, merge monahul cel nou și se împărtășește (dacă are voie la aceasta).

În vremea Rugăciunii amvonului, se dă de către unul dintre ieromonahi, în mâinile celui călugărit, o Sfântă Evanghelie, și vin frații pe rând, după ce s-au miruit și au luat anafură, la el și sărută Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce și, întrebându-l cum îi este numele, el le spune numele și frații îi zic: Să te miluiești în Domnul, frate, rugându-te și pentru mine.

Până ce se face sărutarea, la strană se cântă această stihiră, glasul I:

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei, că pe fiul cel desfrănat, care de la păcat a venit din nou la casa părintească, preabunul părinte, îmbrățișându-l, îl sărută și

iarăși îi dăruiește semnele mării sale, și săvârșește tainică veselie cu cei de sus, jertfind vițelul cel îngrășat, ca noi să ne purtăm în totul vrednici de iubitorul de oameni Părinte, Care a adus preaslăvită jertfă pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi se face otpustul, pomenind, pe lângă hramul mănăstirii, sfântul zilei și sfântul al cărui nume l-a primit noul monah.

Ieșind din biserică noul monah, cu lumânarea aprinsă, împreună cu duhovnicul, care l-a luat sub mantie, merge la egumen pentru binecuvântare. Egumenul îl învață iarăși cele ce privesc viața monahi-cească: despre ascultare, tăierea voii, umilita cugetare și altele ce-l va lumina Sfântul Duh.

Pentru învățătură, s-a pus aici acest mic cuvânt sfântitor:

Iată, frate, că prin darul lui Dumnezeu te-ai învrednicit a te îmbrăca în sfântul și îngerescul chip, prin lepădarea cea desăvârșită a lumii și a tuturor poftelor ei. Și ai venit a sluji Domnului nostru Iisus Hristos, prin făgăduințele ce ai dat înaintea sfântului Jertfelnic și înaintea sfinților Lui în-geri și a tuturor sfinților. Pentru aceasta, frate, se cuvine fie de-a pururea să ai înaintea ta ziua și noaptea făgăduințele acestea; căci, nepăzindu-le (care să nu fie) curate și neprihă-nite, întrebat vei fi în ziua înfricoșătoarei judecăți a Mântui-torului Hristos. Știind și aceasta, de cine te-ai lepădat și de Cine te-ai lipit; căci te-ai lepădat de întuneric și te-ai lipit de lumină; deci, dar, ca fiul luminii să umbli, slujind lui Dum-nezeu credincios în toată curăția și adevărul; slujind și pă-rinților ca Însuși Mântuitorului Hristos, iar nu ca oamenilor, ca să fii tuturor ca o făclie aprinsă, după cuvântul Dom-nului: «Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să preaslăvească pe Tatăl vostru Care este în ceruri». Fii următor în faptele cele bune Domnului nostru Iisus Hristos și tuturor sfinților Lui, petrecând în adevărată ascultare și în cea desăvârșită tăiere

a voii tale, până la moartea ta, după cum te-ai făgăduit, slu-jind lui Dumnezeu ziua și noaptea cu toată răbdarea, umi-lința și blândețea. Ca și pentru tine să se plinească făgă-duința cea adevărată a Domnului nostru Iisus Hristos, Care Însuși a făgăduit-o întru Sfânta Sa Evanghelie, zicând: «Unde sunt Eu, acolo și sluga Mea va fi». Pe care făgăduință, părinte, să te învrednicească Preamilostivul Dumnezeu a o câștiga întru Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine slava, împreună și Tatălui și Sfântului Duh în veci. Amin.

Apoi, binecuvântându-l, îi dă voie să plece, și el merge la chilă sa.

Venind vremea mesei, merge și monahul cel nou la trapeză și stă cu lumânarea aprinsă în mâini, ascultând citirea.

RÂNDUIALA TUNDERII

când nu se face în timpul Sfintei Liturghii

Ieromonahul face începutul zicând: Binecuvântat este Dumnezeu! nostru... Cântăreții: Amin. Slavă Ție Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Slavă..., Și acum..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Și troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluieste-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (Vezi pag. 10-11).

Apoi se cântă troparul Brațele părintești... (de 3 ori), după cum s-a arătat mai înainte, și celelalte ale tunderii.

După rugăciunea Doamne, Dumnezeu nostru, du înăuntru pe robul Tău (N)..., rostită de ieromonah, se zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru fratele nostru (N), pentru acoperirea și ajutorul lui de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să împlinească el desăvârșirea chipului monahicesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să petreacă el în toată cucernicia, în dreapta credință și curăție, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se lepede el de omul cel vechi și ca să se îmbrace în omul cel nou, cel zidit după chipul lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru lăsarea și iertarea păcatelor lui săvârșite până acum, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata..., Pe noi înșine și unii pe alții...

Ecfonisul:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru..., Și îndată:

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat, Aliluia (de trei ori).

Prochimen: glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea, și Mântuitorul meu...

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele...

APOSTOLUL

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire:
(VI, 10-17)

Fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui...
(caută la pag. 565).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Stih: Săracul acesta a strigat și Domnul...

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(X, 37-38; XI, 28-29)

Zis-a Domnul: Cel ce iubește pe tată ori pe mamă... (caută la pag. 566).

La ectenia de după Evanghelie, după cererea: Încă ne rugăm pentru mila, viața... se zice și cererile pentru cel nou călugarit (caută la pag. 567).

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni, Dumnezeu ești... Cântăreții: Amin. Și urmează otpustul.

Și, punând în mâinile celui nou călugarit Sfânta Evanghelie, îl așază în strană și toată frățimea sărută Sfânta Evanghelie și Sfânta cruce și-l întreabă: Cum te cheamă? Iar el spunându-și numele, frații îi răspund: Să te mântuiești întru Domnul, frate, și te roagă și pentru noi. Și, până se face sărutarea, se cântă această stihiră, glasul I:

Să cunoaștem, fraților, puterea tainci... (caută la pag. 567).

RÂNDUIALA

schimei celei mari sau a marelui și a îngeresului chip

Înainte de începerea Vecerniei, se aduc în biserică hainele celui ce vrea să primească chip și sunt așezate în Sfântul altar, lângă Sfânta masă.

La Utrenie, la canoane, se adaugă și următorul

CANON

Cântarea I, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut poporul pe «care l-a scos din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă.

Primește, Mântuitorule Hristoase, pe cel ce a alergat la a Ta iubire de oameni, care acum vine către sfântul chip întru dragostea sufletului și cu cuget iubitor de faptă bună.

Învrednicește, Bunule Stăpâne, pe cel ce voiește a primi sfântul chip, a ridica sarcina și a veni sub jugul Tău cel bun, pierzând sarcina greșelilor lui cele multe, Mult-milostive.

A scăpa de acum de alunecarea păcatelor lui, binevoiește, ștergând cu roua darului întinăciunea greșelilor lui celor fără de număr, care sunt făcute de el.

Slavă...

Mântuitorule Hristoase, Cel ce pentru noi cu trup Te-ai îmbrăcat și moartea pentru noi ca un milostiv ai primit, curățește, Îndurate, pe cel ce se apropie către Tine, de întinăciunile cele trupești.

Și acum...

Scăpare și înainte-stătătoare și acoperământ luminos te-am câștigat pe tine, noi care, mărturisindu-te pe tine Născătoare de Dumnezeu, Preasfântă, ne învrednicim de dumnezeiasca privire.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemnul crucii ai omorât moartea, și frica Ta o sădește în «inimile noastre, a celor ce Te laudăm pe Tine».

Curățește, Mântuitorule Hristoase, pe robul Tău care aleargă la Tine și îl învrednicește pe acesta de petrecerea cuvioșilor, ca să petreacă cu dreaptă credință și cu dreptate.

Schimbarea vieții și prefacere și curățire de greșeli și acest dumnezeiesc chip, dă, Doamne, credinciosului Tău rob, care vine la Tine.

Unule, bunule Milostive, Cel ce nu voiești moartea oamenilor, pe robul Tău, care cade la Tine, numără-l în ceata sfinților.

Slavă...

Pe cel ce voiește a călători pe a Ta cale și a alege viață purtătoare de cruce, primește-l și curățește-l de greșelile cele de mai înainte, Iubitorule de oameni.

Și acum...

Blestemul Evei l-ai dezlegat, curată, născând tuturor pe Cel ce a izvorât binecuvântare nepieritoare, pe Mântuitorul lumii, Maică Fecioară.

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Cei ce voiți, zice Domnul, în urma Mea a veni, cu osârdie lepădați-vă de patimile cele lumești, de părinții care v-au născut și de soții și de frați și de prieteni și de rudeni, de averi și de case și primiți vrednicia apostolilor Mei.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, taina rânduielii Tale și Te-am preaslăvit, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe cel ce se întoarce, primește-l, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca pe fiul cel desfrânat de demult și ca pe vameșul, Unule, Iubitorule de oameni.

Izbăvitor Te-ai făcut nouă, prin Cruce lumea răscumărând; pentru aceasta, pe cel ce cade la Tine, izbăvește-l, Stăpâne.

Pe cel însemnat cu darul și cu lumina dumnezeieștii Tale cunoștințe, arată-l oaiă a turmei Tale celei cuvântătoare.

Slavă...

Cel ce ai ridicat pe Lazăr din morți, pe cel omorât cu boldul păcatului înviază-l, Stăpâne.

Și acum...

Binecuvântată Maică a lui Dumnezeu, cu al tău dumnezeiesc acoperământ, păzește pe cel ce vine la tine, Stăpână.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dătătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor, Doamne, spre lumina poruncilor Tale povățuiește-ne pe noi, «că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm».

Prin ascultarea Ta, Mântuitorule Hristoase, ai stricat neascultarea noastră ca un Dumnezeu și intrarea împărăției prin pocăință și prin credință nouă ne-ai arătat.

Văzând pe cel ce vine la Tine, că și-a sfârșit viața în le-nevie, așază-l întru luare-aminte a sânguinței, Mântuitorule Hristoase, cu platoșa dreptății îmbrăcându-l.

Cel ce prin credință și prin baia nașterii de a doua m-ai spălat pe mine de blestemul strămoșesc, spală cu izvorul lacrimilor pe cel întinat cu cumplite greșeli, care aleargă la Tine.

Slavă...

Pe cel pogorât și împilat către pământ, Stăpâne, cu sarcina cea pătimasă și purtătoare de moarte a greșelilor, cu mâna Ta cea purtătoare de viață îl îndreptează.

Și acum...

Întocmai fiind cu Tatăl după firea cea fără de început, Te-ai făcut ca noi întocmai, născându-Te din Maica cea neispită de nuntă; cu ale cărei rugăciuni, Dumnezeu, mântuiește pe cel ce vine la Tine.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul cel de nepătruns al milostivirii Tale, Dumnezeu meu; «din stricăciune, scoate-mă».

Să nu treci cu vederea zidirea Ta, Stăpâne, ci cu darul Crucii Tale, mântuiește pe cel ce vine la Tine.

Precum mai întâi, nefiind noi, ne-ai zidit, așa și pe cel pierdut cu păcatele sale, care vine acum la Tine, iarăși căutându-l, mântuiește-l ca un păstor bun și îndurat.

Slavă...

De fericitele nădejdi, care sunt gătite celor ce au bineplăcut Ție, fă părtaş pe cel ce vine la Tine și-l învrednicește să urmeze viața acelora, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum...

Cel ce cu nestricăcioase mâini a plăsmuit pe om și iarăși din nou l-a închipuit, luându-l din pântecul tău, pe Acela roagă-L, Stăpână, să arate desăvârșit pe cel ce vine acum la El.

CONDACUL, glasul al 5-lea:

Brațele părintești sârguiește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece

cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: greșit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca tiranului nebăgând-o în seamă, preînțelepții tineri n-au slujit chipului celui de aur din câmpul Dei-
«ra și, aruncați fiind în văpaia focului, răcorindu-i pe dânșii
«îngerul, au cântat, zicând: binecuvântat ești, Dumnezeuul pă-
«rinților noștri».

Îndreptând către Tine cărările sale, Bunule, și inima sa cu
înnoirea dumnezeiescului Duh, pe cel învechit zidește-l din
nou, cu podoaba sfințeniei împodobind pe cel ce strigă Ție:
binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

De mâna dreaptă, ca un Bun luându-l, arată drept pășind,
către viețuirea cea bine-plăcută Ție, pe cel ce vine la Tine și
fă-l să urce la desăvârșirea vieții, strigând Ție: binecuvântat
ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Cu trândăvie mai înainte petrecându-și viața, către Tine,
Stăpâne, acum vine, nădăjduind la bunătatea și la milosti-
virea Ta, și cade către Tine strigând: binecuvântat ești,
Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Cu puterea Sfintei Cruci și cu suflarea dumnezeiescului
Duh, povățuiește pe cel ce vine la Tine, către limanul voii
Tale și către moștenirea celor cerești, și-l învrednicește a
canta Ție: binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum...

Pe Dumnezeu Mântuitorul și Izbăvitorul lumii L-ai
născut, Preacurată; pe Acela acum roagă-L să îmbrace cu
binecuvânta faptelor bune, cu luminarea și cu darul pust-
niciei pe cel ce-ți cântă: binecuvântată ești, ceea ce ai născut
pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Cuptorul cel cu foc în Babilon lucrările și-a despărțit
cu dumnezeiasca poruncă: pe caldei arzându-i, iar pe
«credincioși rourându-i, pe cei ce cântau: binecuvântați
«toate lucrurile Domnului pe Domnul».

Biruință ai dat nouă asupra diavolului chipul Crucii Tale;
întru care surpăm meșteșugurile aceluia și viclenele lui întără-
tări, strigând: binecuvântați toate lucrurile Domnului pe
Domnul.

Dat-ai nouă să putem înnoi darul Sfântului Botez prin
mărturisire, prin viață curată, prin vărsare de lacrimi și
prin pocăință adevărată, iubitorule de oameni.

Dă robului Tău putere să supună minții patimile trupului,
prin înfrânare și prin postire, prin chipul vieții celei bune, cu
depărtarea de chipul vieții celei rele și prin neîncetată
păzirea poruncilor Tale.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca unul care ești lesne iertător, prin meșteșugirea iubirii
Tale de oameni și prin neasemănata bunătate a Ta, înnoiește
pentru noi primirea de fii ai Tăi, cu lucrarea și cu darul
Dumnezeiescului Duh.

Și acum...

Rupe lanțurile greșelilor și zăpăsitul păcatului aceluia ce vine către dumnezeiescul chip cu liniște și cu cucernicie, Preacurată, întărindu-l în credința cea dreaptă.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Fiul Părintelui celui fără de început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, «ca să lumineze cele întunecate și să adune cele risipite. «Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cu cântări să «o mărim».

Dă, Cuvântule al lui Dumnezeu, celui ce vine la Tine, ca să viețuiască întru chemarea sfântului chip cu vrednicie; și înținăciunea păcatelor lui și rănilor greșelilor lui șterge-le cu dumnezeiescul Tău dar, Mult-milostive.

Mântuitorule Hristoase, ne rugăm Ție, ca pe un chemat mântuiește pe cel care către Tine vine cu inimă curată; și greutatea răutății lui luând-o, ca un singur îndurat, cu milostivire îl primește precum Te-ai făgăduit, Atotputernice.

Mântuitorul Hristos acum dăruiește, bun fiind și milostiv, dumnezeiești daruri celui ce vine către Dânsul; și celui ce se apropie cu cucernicie de dumnezeiescul scaun al darului, îi dăruiește darul bunătăților celor de negrăit.

Slavă...

Cuvântule, Cel ce ai puterea cea împreună-alergătoare cu voirea Ta, arată-ne pe noi slujitori vrednici ai sfintei Tale Evanghelii; și învrednicește pe cel chemat să împlinească

făgăduințele făcute către Tine cu rugăciunile sfinților Tăi, Dătătorule de viață.

Și acum...

Pe Fiul tău cel milostiv, ceea ce ești cu totul fără prihană, roagă-L, ca unul care vine cu credință către dumnezeiescul chip, să ajungă la sfârșitul pustniciei cel mai rugător, pentru că pe tine, curată, apărătoare te-am câștigat.

Apoi stihirile Laudelor, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Pe cel ce vine către Tine cu credință, Stăpâne, mergând pe cărările dreptății Tale, povățuiește-l, ca un singur milostiv, și îndreptează, Mântuitorule, pe cel căzut și aruncat jos cumplit de mulțimea greșelilor sale; pentru că, nădăjduind spre ajutorul Tău, vine către petrecerea aceasta îngerească, iubitorule de oameni.

Având izvorul bunătăților, Mântuitorule Hristoase, Cel ce nu voiești moartea păcătoșilor, pentru mila Ta cea de negrăit, ei dăruiești pocăință credincioșilor care cunosc rânduiala Ta cea de nepătruns, primește pe cel ce vine cu osârdie către dumnezeiescul chip și mântuiește pe cel ce cade la iubirea Ta de oameni.

Slavă...

Zidul păcatelor lui îl va trece cu ajutorul Tău, Mântuitorule, și-l vei izbăvi; că Tu ai plătit datoria lui și cu preț ai răscumpărat pe cel rob, arătând bogăția bunătății Tale și vrând a izvorî adâncul milostivirii, tuturor celor ce Te laudă pe Tine, iubitorule de oameni.

Și acum...

Te rogi, ceea ce ești bună, pentru toți care scapă cu credință sub acoperământul tău cel puternic; că pe altul nu avem noi păcătoși către Dumnezeu, să ne izbăvească pururea de nevoi și de necazuri, fiind împovărați cu multe păcate, Maica Dumnezeului nostru. Pentru aceasta, către tine cădem: izbăvește de toată nevoia pe robii tăi.

Se cade a ști că, în vremea Căminului al treilea, cel ce va primi marele chip, aflându-se de la început în biserică, merge împreună cu cel ce are să-l ducă sub mantie și la binecuvântare de la egumen sau, în lipsă, se pleacă spre strana acestuia; sărută sfintele icoane, precum s-a spus mai pe larg la rânduiala «Chipului celui mic». Apoi stă în pronaosul bisericii până la vohodul mic.

După aceasta, se cântă troparele zilei, apoi următoarele

ANTIPOANE

Antifonul I, glasul al 4-lea:

Vrut-am cu lacrimi a șterge zapisul greșelilor mele, Doamne, și, în cealaltă vreme a vieții mele, prin pocăință a bineplăcea Ție; ci vrăjmașul mă amăgește și chinuiește sufletul meu. Doamne, mai înainte de sfârșit, până ce nu pier, mântuiește-mă.

Cine, înviforat fiind și alergând la limanul acesta, nu se mântuiește? Sau cine, chinându-se și căzând la Doctorul acesta, nu se vindecă? Ziditorule al tuturor și Doctorule al celor ce bolesc, Doamne, mai înainte de sfârșit până ce nu pier, mântuiește-mă.

Oaie sunt a cuvântătoarei Tale turme și către Tine năzuiesc. Păstorule cel bun; caută-mă pe mine cel rătăcit, Dumnezeule, și mă miluiește.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Din toate primejdiile izbăvește-ne pe noi, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, ca toți să strigăm Ție: bucură-te, apărătoarea sufletelor noastre.

Antifonul al 2-lea, glasul al 4-lea:

Prin izvorul cel tainic al nașterii de a doua oară, darul de fiu luând și izbăvire, în nebăgare de seamă și în căderi viața cheltuindu-mi, Bunule, acum strig Ție: izvor de lacrimi de pocăință dăruiește-mi mie și spală întinăciunea greșelilor mele, Atotputernice Mântuitorule și Mult-milostive.

Vifor de păcate îl cuprinde pe cel ce vine la Tine, Mântuitorule, și, nemaiputând suferi viforul, la Tine cade, Cel singur cărmuitor; ca lui Petru mâna iubirii Tale de oameni îi întinde și-l mântuiește.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Izbăvește-ne pe noi din nevoile noastre, Maica Mântuitorului Hristos Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Făcătorul tuturor, ca toți să strigăm Ție: bucură-te, ceea ce ești singura ocrotitoare a sufletelor noastre.

Antifonul al 3-lea, glasul al 4-lea:

Unde este marea lumii? Unde este nălucirea celor vremelnice? Oare nu toate acestea le vedem pământ și țărână? Deci, de ce ne ostenim în deșert? De ce nu ne lepădăm de lume și să urmăm Celui ce strigă: cel ce voiește a merge după Mine să ia asupra sa Crucea Mea și va moșteni viața veșnică.

Stih: Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi.

Veniți, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și vă învățați de la Mine, că blând sunt și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre.

Stih: Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pe robul Tău, că poruncile Tale n-am uitat.

Oaie sunt a turmei Tale celei cuvântătoare și către Tine năzuiesc, Păstorule cel bun; caută-mă pe mine, cel rătăcit, Dumnezeule, și mă miluiește.

Stih: Veniți să ne închinăm și să cădem și să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi.

Doamne, Doamne, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta, pe care a sădit-o dreapta Ta și o desăvârșește pe ea.

Slavă...și acum... a Născătoarei:

Una curată și fără prihană Fecioară, ceea ce fără de sămânță pe Dumnezeu L-ai născut cu trup, pe Acela roagă-L pentru mântuirea sufletelor noastre.

Se cade a ști că, în vreme ce se cântă aceste Antifoane, cel ce are a primi marele chip se dezbracă de haine, rămânând numai în cămașă și în ciorapi și vine în mijlocul bisericii, împreună cu cel ce-l va lua sub mantie.

Isprăvind-se de cântat Antifoanele de mai sus, îndată se cântă troparul de mai jos, glasul al 5-lea:

Bratele părintești sârguiește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea. Spre bogăția cea necheltu-

ită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, cu umilință strig: greșit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta.

Ajungând în fața sfântului altar, îl întreabă ieromonahul, zicând:

Întrebare: De ce ai venit, frate, căzând înaintea Sfântului jertfelnic și la această sfântă însoțire?

Răspuns: Dorind viață pustnicească, cinstite părinte.

Întrebare: Dorești să te învrednicești de marele și ingereșul chip și să fii rânduit în ceata schimonahilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Ieromonahul:

Cu adevărat bun și fericit lucru ai ales, numai de îl vei și îndeplini. Pentru că lucrurile cele bune cu osteneală se câștigă și cu durere se isprăvesc.

Întrebare: De bunăvoia ta de apropii de Domnul?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Nu de vreo nevoie ori silă?

Răspuns: Nu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei petrece în mănăstire și în pustnicie până la cea din urmă suflare a ta?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Te vei păzi pe tine în feciorie, în întreaga înțelepciune și în cucernicie?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei păzi până la moarte ascultarea către cel mai mare și către toată frățimea cea în Mântuitorul Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei răbda toate supărările și strâmțorările vieții celei singuratică, pentru împărăția cerurilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi ieromonahul citește această chemare:

Vezi, fiule, ce fel de făgăduințe dai Săpânului Hristos! Pentru că sfinții îngeri sunt de față în chip nevăzut, scriind mărturisirea ta, de care vei fi întrebat la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Deci, te povățuiește pe tine la viața cea mai desăvârșită, după cum s-a arătat a fi viața Domnului, mărturisindu-ți cele ce se cuvin fie a primi și de cele ce se cade a fugi. Deci, lepădarea de sine nimic alta nu este, după Cel ce a zis, decât făgăduința crucei și a morții. Deci, cunoaște că din ziua de azi vei fi răstignit și omorât lumii prin lepădarea cea desăvârșită. Pentru că te lepezi de părinți, de frați, de femeie, de copii, de rudeni, de prieteni, de cei pe care i-ai iubit, de gâlcevile din lume, de griji, de agoniseli, de averi, de dezmiertarea și mărirea deșartă și zadarnică; și ai a te lepăda nu numai de cele zise mai înainte, ci încă și de sufletul tău, după glasul Domnului ce zice: «Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie». De ai ales cu adevărat a urma Lui și dorești fără minciună a te chema al Lui ucenic, gâtește-te de această vreme de acum, nu către odihnă, nu către negrijire, nu către desfătări, nu către altceva din cele de pe pământ veselitoare și îndulcitoare, ci către nevoințele duhovnicești, către înfrânarea trupului, către curățirea sufletului, către sârăcie desăvârșită, către plâns bun, către toate cele întristătoare și dureroase ale vieții celei făcătoare de bucurie după Dumnezeu. Pentru că, prin a flămânzi, a

înseta, a fi gol și dosădit și batjocorit și ocărat și prigonit și de multe alte întristări înconjurat, viața cea după Dumnezeu se închipuiește. Și, când toate acestea le vei pătimi, bucură-te, zice Domnul, că plata ta multă este în ceruri. Deci, cu bucurie bucură-te și cu veselie veselește-te, că azi te-a ales pe tine și te-a despărțit Domnul Dumnezeu de viața cea lumească și te-a pus ca înaintea feței Sale, întru izvorărea rânduiei monahicești, întru ostășirea vieții celei cu chip ingeresc, întru înălțimea petrecerii celei următoare celor cerești; Lui îngerește a-l sluji; Lui cu toată întregimea a-l lucra, cele de sus a le cugeta, cele de sus a le căuta, pentru că petrecerea noastră, după sfântul apostol, în ceruri este. O, chemare nouă! O, dăruire a tainei! Al doilea botez iei astăzi, frate, prin bogăția dăruirilor Iubitorului de oameni Dumnezeu, și păcatele tale le curățești și fiu al luminii te faci, și Însuși Hristos Dumnezeu împreună se bucură cu sfinții Săi îngeri de pocăința ta, junghiind ție vițelul cel bine hrănit. De aceea, cu vrednicie umblă potrivit chemării; depărtează-te de pătimirile cele deșarte; urăște pofta care te trage pe tine către cele de jos; tot dorul tău mută-l către cele cerești; nicidecum să te întorci la cele dinapoi, ca să nu te faci stâlp de sare, ca femeia lui Lot, sau ca și câinele ce se întoarce la vărsătura sa; și se va împlini spre tine cuvântul Domnului: «nimeni, punând mâna sa pe plug, să nu se întoarcă la cele dinapoi; și va fi îndreptat întru împărăția cerurilor». Pentru că nu este mică primejdia ca, făgăduindu-te acum să păzești toate cele puse mai înainte, să nu le ții, sau să alergi din nou la viețuirea cea dinainte; sau să te desparți de părintele cel duhovnicesc și de frații cei ce împreună se pustnicesc; sau, rămânând întru lenevie, să viețuiești zilele tale. Pentru că mai greu te vei îndreptăți pentru cele de acum, decât pentru cele de mai înainte.

la înfricoșătoarea judecată a Mântuitorului Hristos, cu cât de mai mult dar te îndulcești acum. Și mai bine era ție, precum zice cuvântul, a nu te făgădui decât a te făgădui și a nu împlini. Nici iarăși să socotești cum că, în vremea cea trecută a petrecerii tale aici, te-ai nevoit îndeajuns împotriva nevăzutelor puteri ale vrăjmașului. Ci cunoaște că mai vârtos de acum te vor primi pe tine mai mari nevoințe ale luptei împotriva lui; dar nu va avea tărie asupra ta nicidecum, aflându-te pe tine îngrădit cu credință tare și cu dragostea către povățuitorul tău, și cu îndreptarea cea către toată ascultarea și smerenia. Pentru aceasta gonește de la tine neascultarea, împotrivă-cuvântarea, mândria, iuțimea, zavistia, mânia, strigarea, hula, mâncarea pe ascuns, îndrăzneala, prieteșugul fără măsură, mângulirea, sfada, cârtirea, șoptirea, câștigarea cea oșebită a vreunui ticălos lucru și pe toate celelalte chipuri ale răutății, pentru care vine urgia lui Dumnezeu peste cei ce fac unele ca acestea și începe a se înrădăcina întru dânșii stricătorul sufletelor. Mai vârtos dar în locul acestora câștigă cele cuviincioase sfinților: iubire de frăție, liniște, blândețe, cucernicie, cugetarea dumnezeieștilor cuvinte, citire, păzire a inimii despre spurcatele gânduri, lucrare după putere, înfrânare, răbdare până la moarte, spre care, părinte, făgăduințele și tocmelile tale le-ai dat întâi; și, până în sfârșit, mărturisirea celor ascunse ale inimii tale fă-o după cum dumnezeieștile învățături hotărăsc. Căci zice: «se botezau mărturisindu-și păcatele lor».

Întrebare: Acestea toate le mărturisești, în nădejdea puterii lui Dumnezeu, și întru aceste făgăduințe te făgăduiești a răbda până la sfârșitul vieții, cu darul Mântuitorului Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi ieromonahul citește această

Rugăciune

Intru tot Înduratul și Mult-milostivul Dumnezeu, Care deschide preacuratele îndurări ale neurmăteii Sale bunătați, fiecăruia ce vine către Dânsul cu dorire și cu fierbinte dragoste; Care a zis: mai degrabă va uita mama pe fiii săi, decât te voi uita Eu pe tine; Acela, știind de dorința ta și către acest gând al tău adăugând și puterea Sa, spre împlinirea poruncilor Lui, să te primească, să te îmbrățișeze, să te apere și să Se facă pentru tine zid tare împotriva vrăjmașului, piatră de răbdare, pricină de mângâiere, dătător de tărie, dăruitor de suflet bun, împreună-nevoitor în bărbăție, împreună culcându-Se și împreună sculându-Se cu tine, îndulcind și veselind inima ta cu mângâierea Sfântului Duh; învrednicindu-te pe tine și de partea sfinților și a cuvioșilor părinților noștri: Antonie, Sava, Eftimie, Calinic de la Cernica, Dimitrie cel Nou din Basarabi, Grigore Decapolitul, Visarion și Sofronie și a celor împreună cu dânșii, cu care să moștenești împărăția cerurilor întru Hristos Iisus Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, stăpânirea, împărăția și puterea, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Apoi însemnând ieromonahul cruciș capul celui ce se tunde (de 3 ori),

Ierodiaconul zice: Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ieromonahul, întorcându-se spre răsărit, citește această

Rugăciune

 el ce ești atoateștiitor, Stăpâne, Preaînalte Împărate al slavei, Cel ce împreună cu viul și ipostatnicul Tău Cuvânt și cu Duhul adevărului, Care din Tine purcede, stăpânești toată zidirea cea nevăzută; Dumnezeu, Cel ce șezi peste heruvimi și cu întreit-sfântul glas de serafimi ești lăudat neîncetat, în fața Căruia stau mii de mii și noian fără de sfârșit de sfinți îngeri și oști de arhangheli; Tu, Cel ce ești lumina care luminează pe tot omul care vine în lume, rugat fiind de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria și de toată cereasca Ta adunare a celor întâi-născuți în Ierusalim, caută cu ochi milostiv spre smerirea robului Tău, (N. monahul), care s-a făgăduit și a mărturisit înaintea a multor martori; unește cu darul cel dăruit lui de la strămoși, al punerii de fiu și al împărăției Tale prin Sfântul Botez, această monahicească făgăduință a chipului îngerească. Așază-l în chip desăvârșit pe piatra cea tare și duhovnicească a credinței celei întru Tine; întărește-l pe el întru tăria puterii Tale și-l îmbracă pe el cu atotîntrarmarea Sfântului Tău Duh. Că lupta lui nu este împotriva sângelui și

a trupului, ci împotriva întunericului și împotriva duhurilor vicleniei. Încinge mijlocul lui cu puterea adevărului, îmbracă-l pe dânsul în platoșa dreptății și a bucuriei și încălță picioarele lui întru vestirea Evangheliei păcii. Înțelepțește-l pe el a lua asupra sa pavăza credinței cu care va putea stinge toate săgețile vicleanului cele aprinse și să primească și coiful mântuirii și sabia duhului, care este graiul Tău, sprijinind negrăitele suspinuri ale inimii lui. Numără-l pe el cu aleșii Tăi, ca să se facă vas al alegerii Tale, fiu și moștean al împărăției Tale, fiu al luminii și al zilei, al înțelepciunii, al dreptății, al sfințeniei, al izbăvirii. Fă-l pe el organ bineversuitor, psaltire veselitoare a Sfântului Duh, ca de aici cu sporire dezbrăcându-se de omul cel vechi, care se strică după amăgirea cea iubitoare de dezmiardare a șarpelui celui cu multe chipuri, să se îmbrace cu noul Adam cel după Dumnezeu zidit în cuvioșie și dreptate. Întărește-l pe el ca totdeauna să poarte rănile și Crucea Mântuitorului Iisus pe trupul său, prin care lumea s-a răstignit Lui și El lumii. Sădește în el: faptă bună adevărată a purta, spre plăcerea oamenilor a nu căuta, întru răbdare dreapta credință a păstra, iar la dreapta credință, iubirea de frați și ascultarea. Dăruiește-i lui, priveghind, lucrând, dormind, treaz fiind, în psalmi și în cântări duhovnicești, îngerește, să Te vadă pe Tine întru curată inimă și să se închine Ție, singurului Dumnezeu viu și adevărat, spre bucuria lui negrăită. Că a Ta este împărăția și stăpânirea și

puterea, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne, miluiește.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Sfinte Doamne al puterilor, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, binecuvintează pe robul Tău, (N, monahul), pe care l-ai chemat la duhovniceasca Ta cămară de nuntă, și îl învrednicește pe el să fie robul Tău cuvios. Înțelepțește-l pe el, toarnă peste el darul și priceperea cea de la Stăpânitorul Duhului Tău. Împuternicește-l pe el întru războiul cel împotriva nevăzutului vrăjmaș. Zburdările trupesti cu puternică tăria Ta le doboară. Dă-i lui a bineplăcea Ție întru laudă și doxologie neconținută, întru cântări la bună-vreme, întru rugăciuni bine primite, întru sfat drept, întru inimă smerită, întru fapta vieții și a blândeții și a adevărului. Încrednicește-l pe el a bineplăcea Ție în blândețe, în dragoste, întru desăvârșire, întru cunoștință, întru bărbăție și să-Ți aducă Ție laude și doxologii și rugăciuni întru miros de bună mireasmă. Desăvârșește viața lui întru cuvioșie și dreptate ca, pentru neconținută și neîntinată unire către Tine, să se încrednicească de cereasca Ta

împărăție. Cu darul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Fiului Tău cel Unul-Născut, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Sfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul, întinzând mâna spre Sfânta Evanghelie, care este așezată pe analog înaintea icoanei Mântuitorului, zice:

Iată, fiule, Mântuitorul Hristos în chip nevăzut stă aici de față. Vezi, că nimeni pe tine nu te silește a veni la acest chip. Vezi, că tu de bunăvoie voiești logodirea marelui și ingerescului chip.

Răspuns: Așa, cinstite părinte, de bunăvoie.

După aceea ieromonahul îi zice: Ia foarfecele și mi le dă.

Luându-le de pe Sfânta Evanghelie, le dă în mâna ieromonahului (de 3 ori), sărutându-i mâna și foarfecele.

Ieromonahul, luându-le a treia oară, îi zice:

Iată, din mâna Mântuitorului Hristos iei acest foarfecă. Vezi, dar, Cui te făgăduiești, de Cine te apropii și de cine te lepezi.

Ieromonahul, ținând foarfecele, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină. Cel ce este binecuvântat în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul îl tunde crucis, schimbându-i aici numele, și zice:

Fratele nostru, (N, schimonahul), își tunde părul capului său, în numele Tatălui. Amin; și al Fiului. Amin; și al Sfântului Duh. Amin. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Și se cântă de către frați: Doamne, miluiește (de trei ori).

Cămaşa

Îmbrăcat fiind cu cămaşa, apucând ieromonahul de mânecile cămăşii şi binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N. schimonahul), se îmbracă cu haina dreptăţii şi a veseliei marelui şi îngerescului chip, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

La fiecare rostire, cel ce se îmbracă sărută mâna ieromonahului şi a stareţului (dacă este de faţă) şi haina ce se binecuvintează, iar fraţii cântă rar Doamne, miluieşte (de 3 ori).

Dulama

Apoi ia ieromonahul dulama şi, binecuvântând-o, zice:

Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Schima

Luând ieromonahul schima, zice:

Fratele nostru, (N. schimonahul), se îmbracă cu cuculiul nerăutăţii, coiful nădejzii de mântuire, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Analavul

Luând ieromonahul analavul, zice:

Fratele nostru, (N. schimonahul), ia analavul în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, luând crucea sa pe umeri şi urmând Stăpânului Hristos. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Brăul

Luând ieromonahul brăul, zice:

Fratele nostru, (N. schimonahul), îşi încinge mijlocul său cu puterea adevărului, spre omorârea trupului şi înnoirea duhului; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Rasa

Luând ieromonahul rasa şi binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N. schimonahul), se îmbracă în haina mântuirii şi în platoşa dreptăţii spre a se feri de toată nedreptatea, de toate gândurile cele rele şi de cugetele voii sale; iar gândul morţii totdeauna să-l aibă în mintea lui; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Sandalele

Luând ieromonahul sandalele şi binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru, (N. schimonahul), se încălţă cu sandalele spre vestirea Sfintei Evanghelii a păcii; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Mantia

Luând ieromonahul mantia şi binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N. schimonahul), ia mantia marelui şi îngerescului chip, spre îmbrăcăminte de nestricăciune şi de curăţie; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Poteapul

Luând ieromonahul poteapul şi binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru, (N. schimonahul), se acoperă cu coiful, nădejdea mântuirii; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Camilafca

Luând ieromonahul camilafca şi binecuvântând-o, zice:

Fratele nostru, (N. schimonahul), a luat marele şi îngerescul chip; în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluieşte.

Metaniile

Luând ieromonahul metaniile și binecuvântându-le, zice:

Fratele nostru, (N. schimonahul), primește sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea din tot ceasul către Mântuitorul Hristos; că este dator în toată vremea a avea în minte, în inimă, în cuget și în gura lui numele Domnului Iisus și a.zice: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul. Să zicem pentru dânsul: Doamne, miluiește.

Deci, îmbrăcat fiind, frații cântă troparele acestea, glasul al 4-lea:

Îmbrăcați-vă în veșmântul mântuirii, încingeți-vă cu cingătoarea întregii înțelepciuni, primiți semnul sfintei cruci, picioarele cele înțelegătoare înarmați-le cu armele înfrânării și veți afla odihnă sufletelor voastre.

Bucura-se-va sufletul meu întru Domnul, că m-a îmbrăcat în veșmântul mântuirii și cu haina veseliei m-a împodobit; ca unui mire mi-a pus mie cunună și ca pe o mireasă m-a împodobit cu podoabă.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm.

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel credincios întru poruncile Tale, Căruia nu-Ți pare rău de darurile Tale și ești de negrăit întru iubirea Ta de oameni, Cel ce ai chemat zidirea Ta cu chemare sfântă și ai adus pe robul Tău, (N. schimonahul), la duhov-

niceasca Ta viață, dă-i lui viață cu bun chip, petrecere îmbunătățită și fără prihană, ca, întru sfintenție petrecând, neîntinat să păzească chipul cu care prin puterea Ta s-a îmbrăcat. Prin haină adică, întru dreptate îmbrăcându-se; prin brâu, omorârea trupului și întreaga înțelepciune întru sineși purtând; prin potcap, coiful mântuirii punându-și; prin analav, cu sfânta cruce și cu credința împodobindu-se; prin acoperământul cel de deasupra, cu podoabă de nestricăciune întrarmându-se; prin sandale, ca să păsească pe calea păcii și a mântuirii, ca să se facă înfricoșător potrivnicilor, nebiruit de războinici, străin de toată dezmiardarea și pofta de rușine. Ascultare învățându-se, înfrânare săvârșind, cu canonul pustniciei umblând, ca în psalmi și laude și cântări duhovnicești să cinstească întru tot cinstitul și de mare cuviință numele Tău; urmând pașilor marelui Prooroc Ilie și ai Sfântului Ioan Înaintemergătorul și Botezătorul, ca, ajungând măsura desăvârșirii, alergare să îplinească, credința să o păzească, să se îmbrace cu nestricăciunea sfinților îngeri, să se numere împreună cu sfânta Ta turmă, să dobândească starea cea de-a dreapta Ta și să audă fericitul glas: «Veniți, binecuvântații Părintelui Meu, moșteniți împărăția cea gătită vouă de la întemeierea lumii». De care și pe noi moștenitori a ne face, învrednicește-ne, Dumnezeule, cu a Ta bunătate. Că Dumnezeu al

milei și al iubirii de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Ieromonahul: Pace tuturor.

Cântăreții: Și duhului tău.

Ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Cântăreții: Ție, Doamne,

Ieromonahul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, du înăuntru pe robul Tău, (N, schimonahul), în curtea Ta cea duhovnicească, și-l numără pe el împreună cu turma Ta cea cuvântătoare. Curățește-i cugetul lui de poftele trupești și de amăgirea deșartă a vieții aceasteia; și-i dă lui neîncetat să-și aducă aminte de bunătățile cele gătite celor ce Te iubesc pe Tine și care pentru împărăția Ta s-a răstignit pe sineși în această viață. Căci Tu ești Păstorul și cercetătorul sufletelor noastre, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Crucea

Apoi luând ieromonahul crucea, zice:

A zis Domnul: «De voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie».

Și, sărutând el crucea și mâna ieromonahului, acesta i-o dă în mână.

Făclia

Luând ieromonahul făclia aprinsă, i-o dă în mână, zicând:

A zis Domnul: «Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri».

Apoi, binecuvântând ieromonahul pe schimonahul cel nou, îl duce de îl așază în strană.

Dacă tunderea s-a făcut în timpul Sfintei Liturghii, ieromonahul sau protosul soborului zice: Că sfânt ești, Dumnezeu nostru... și îndată strana dreaptă cântă: Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia.

Pe lângă Apostolul zilei se adaugă și acesta:

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu...

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele...

APOSTOLUL

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VI, 10-17)

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru puterea tăriei Lui... (caută la pag. 565).

Aliluia, glasul al 4-lea:

Stih: Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit...

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(X, 37-39; XI, 28-30)

Zis-a Domnul: Cel ce iubește pe tată, ori pe mamă... (caută la pag. 566).

La ectenia de după Evanghelie, după cererea: Încă ne rugăm pentru mila, viața..., se zic și cererile pentru noul schimonah:

Încă ne rugăm pentru fratele nostru, (N. schimonahul), pentru acoperirea și ajutorul lui de la Dumnezeu.

Încă ne rugăm ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să îplinească desăvârșirea chipului monahicesc.

Încă ne rugăm ca să se lumineze sufletul lui în înfrânare și pustnicie și pentru ca să fie el scăpat de toată pofta lumească și de aplecarea către rudeniile cele după trup.

Încă ne rugăm pentru lăsarea păcatelor și iertarea greșelilor lui și să fie el mai presus de cugetele lumii și pentru ca să petreacă el în toată cucernicia, dreapta credință și curăția.

Încă ne rugăm pentru ca să se lepede el de omul cel vechi și să se îmbrace în omul cel nou, zidit după chipul lui Dumnezeu, și pentru lăsarea și iertarea păcatelor lui.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri...

Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Tie slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

La vremea cuvenită, merge schimonahul cel nou de se împărtășește, dacă are voie.

Apoi, terminându-se Sfânta Liturghie, în timpul Rugăciunii amvonului, i se dă de către un ieromonah în mână schimonahului celui nou o Sfântă Evanghelie și, mergând frații pe rând, după ce s-au miruit și au luat anafură, sărută Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce și întreabă pe noul schimonah: Cum îți este numele, frate? Iar el le spune numele și frații îi zic: Să te măntuiești în Domnul, frate, rugându-te și pentru mine.

Până ce se face sărutarea, la strana dreaptă se cântă această stihiră, glasul I:

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei, că pe fiul cel desfrânat, care de la păcat a venit din nou la casa părintească, preabunul părinte, îmbrățișându-l, îl sărută și iarăși îi dăruiește semnele mării sale, și săvârșește tainică veselie cu cei de sus, jertfind vițelul cel îngrășat, ca noi să ne purtăm în totul vrednici de iubitorul de oameni Părinte, Care a adus preaslăvită jertfă pe Mântuitorul sufletelor noastre.

După aceasta, se face otpustul, la care se pomeneste hramul sfintei mănăstiri, sfântul zilei și sfântul al cărui nume s-a dat noului schimonah.

Ieșind toți din biserică, merge schimonahul cel nou, însoțit de duhovnicul său ce l-a luat sub mantie, la egumen, pentru binecuvântare, unde din nou i se dau sfaturi, cum s-a arătat la Rânduiala slujbei «Chipul cel mic» (caută la pag. 544 și următoarele).

Se cade a ști că: Dacă tunderea s-a oficiat la sfârșitul Vecerniei sau al Utreniei, se urmează întocmai așa cum s-a arătat la pag. 554.

După îmbrăcarea și așezarea noului schimonah în strană, ierodiaconul nu mai rostește: Domnului să ne rugăm și nici protosul soborului sau ieromonahul: Că sfânt ești Dumnezeu nostru..., și nici cântăreții nu cântă: Câți în Hristos v-ați botezat..., el îndată se citește Apostolul și Evanghelia (caută la pag. 565).

La terminarea acestora, se rostește ectenia întreită (caută la pag. 482).

Ieromonahul miruiește și frații merg către noul schimonah, care acum are în mâini și o Sfântă Evanghelie, sărută Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce și îl întreabă cum îi este numele (caută la pag. 566).

Până ce se face sărutarea, la strana dreaptă se cântă stihira, glasul 1: Să cunoaștem, fraților... (caută la pag. 567); apoi se face otpustul cum s-a arătat după această stihiră, la sfârșitul Sfintei Liturghii.

La ieșirea din biserică, se procedează la fel cum s-a arătat la pag. 567.

Se cade, de asemenea, a ști că: Se cuvine ca noul schimonah să-și schimbe cu totul viața din putere în putere, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, făcându-se ca un mort pentru lume până la moartea sa și silindu-se a ajunge un bărbat desăvârșit întru măsura plinirii Mântuitorului Hristos.

Împ de șapte zile să se lase de tot lucrul, afară de citire și rugăciune, înțeleptnicindu-se numai cu rânduiala bisericii și a chiliei sale.

În aceste șapte zile, nu se dezbracă nici de hainele cu care a fost îmbrăcat la marea și îngereșul chip.

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA SFÎNȚIREA OBIECTELOR DE CULT

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA SFÎNȚIREA OBIECTELOR DE CULT

RÂNDUIALA care se face la punerea temeliei bisericii și la înfigerea crucii

Știut să fie că nimeni nu poate să pună temelie unei biserici, fie de piatră, fie de lemn, decât numai episcopul sau, cu binecuvântarea lui, un protopop ori un preot pe care el va voi a-i trimite. Iar dacă cineva, știind aceasta, ar cuteza a începe zidirea bisericii fără binecuvântarea episcopului, să fie supus pedepsei, ca un disprețuitor de autoritate episcopală.

Iar punerea temeliei bisericii se face așa:

Dacă se va zidi biserică de piatră, se sapă șanțuri la locul unde va fi temelia și se pregătesc piatră și tencuială, și pe o piatră patrunghiulară se desenează ori se sapă o cruce, iar sub cruce (dacă va voi episcopul

sau locuitorul lui) se pregătește un loc pentru punerea sfintelor moaște. Și se pune această inscripție:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, s-a pus temelia acestei biserici întru cinstea și pomenirea (se scrie numele praznicului sau al sfântului cărui i se închină biserica); sub arhipăstoria Preasfințitului (N) și s-au pus moaștele sfântului (N) în anul (se trece anul respectiv) de la zidirea lumii, iar de la Nașterea după trup a lui Dumnezeu-Cuvântul (anul, luna, ziua).

Dar, știut să fie că temelia bisericii se poate pune și fără moaște de sfânt și fără inscripție, dar fără de amintita piatră patrunghulară nu se poate pune.

Totodată se pregătește o cruce mare de lemn și locul în care să se înfigă acea cruce, adică o groapă, unde are să fie prestolul.

Iar dacă biserica va fi de lemn, atunci nu se fac sancturi, ci numai o groapă sub peretele altarului dinspre răsărit, pentru punerea pietrei patrunghulare și alta pentru punerea crucii, la locul unde va fi prestolul. Și se pregătește și bărnele sau lemnele, pe care va sta biserica.

După ce toate acestea s-au pregătit, ierarhul sau locuitorul său se îmbracă în toate veșmintele arhieresti (iar dacă este preot, în cele preoțești), în biserica cea mai apropiată de locul unde se pune temelia, și iese cu tot clerul, doi câte doi, diaconii mergând înaintea cu cădelnițe și dichere-trichere (iar dacă protos este protopopul, atunci cu făclie și cădelniță); iar preoții, cu cruce. Clericii cântă stihirile de la Litia praznicului cărui va fi închinată viitoarea biserică. Și, sosind la locul respectiv, pun Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce pe o masă pregătită acolo și luând proestosul cădelnița și cădind masa în chipul crucii, de trei ori, zice diaconul: Binecuvintează, părinte, și se face început după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc... (se cântă în sobor pe glasul al 6-lea). În acest timp, proestosul stă înaintea Sfintei Evanghelii, cădind-o. Apoi cădește toate gropile unde va fi temelia, începând de la cei dintâi pereți ai altarului și mergând de la dreapta spre stânga, până ce va veni iarăși de unde a început. După aceea cădește clerul și poporul și iarăși Sfânta Evanghelie. Iar citețul zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea..., (caută la pagina 184). Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la: Pentru cei ce călătoresc pe ape..., după care adaugă:

Pentru ca să privească cu milostivire asupra locului acestuia, ce s-a ales pentru a se zidi pe el biserică, spre slava preasfântului Său nume, și să-l binecuvinteze cu cereasca Sa binecuvântare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze această bună dorință și lucrul robilor Săi (sau: ale robului Său, (N), și pomeneste pe ctitorii bisericii), Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze punerea temeliei acestei zidiri, întru slava numelui Său și cu bună-sporire să fie dusă la săvârșire, fără nici o împiedicare, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea lucrătorilor, ce se vor osteni, bună-sporire întru toate și să îndrepteze lucrările mâinilor lor și cu spor să le ducă la săvârșire, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită ctitorilor acestei lucrări și binefăcătorilor și lucrătorilor ei pe îngerul Său cel păzitor, care, în chip nevăzut, să înlăture toate cursele cele potrivnice ale vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți și să dea tuturor îndemnul la jertfire pentru casa Domnului și înțelepciune spre zidire și tărie spre săvârșire, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Și diaconul continuă ectenia: Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește..., Pe Preasfânta, curata..., și proestosul zice ectonul: Că Tie se cuvine toată slava..., iar după ectonul, se cântă: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori).

Dacă biserica va fi închinată unui praznic împărătesc, se cântă troparul praznicului, apoi Slavă..., troparul la punerea temeliei: Și

acum... al praznicului. Iar dacă nu, atunci se cântă, pe glasul al 2-lea, acest tropar la punerea temeliei:

Făcătorule și plămuitorule a toate, Dumnezeu, îndreptează cu sporire, prin binecuvântarea Ta, lucrul mâinilor noastre, ce s-a început spre slava Ta, și, cu puterea Ta cea cerească, adu-l la săvârșire, Cel ce singur ești atotputernic și iubitor de oameni.

Iar dacă biserica va fi închinată Născătoarei de Dumnezeu, se cântă de două ori troparul la punerea temeliei, apoi al hramului bisericii. Iar dacă biserica este închinată unuia dintre sfinți, se cântă troparul la punerea temeliei, Slavă..., al sfântului, Și acum..., al Născătoarei, pe glasul troparului sfântului. Iar după tropare, îndată se citește Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pagina 185). Și se aduc și se pun pe masă două vase, unul cu apă curată, altul cu untdelemn. După sfârșitul psalmului, se cântă de trei ori troparul acesta, glasul al 6-lea:

Din cer trimite harul, Dătătorule de viață, și sfințește apa aceasta și o arată a fi curățită de toate înfrînăciunile.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestorul citește asupra apei această

Rugăciune

Dumnezeule cel cu nume mare, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, singurul Care faci minuni fără de număr, al Cărui glas este peste ape multe, pe Care văzându-Te apele s-au temut și s-au tulburat adâncurile și mulțimea vuietului apelor; al Cărui umblet este în mare și cărările în ape multe și pașii Tăi nu se cunosc; Care, prin botezul Unuia-Născut Fiului Tău celui întrupat și prin venirea Preasfântului Duh asupra Lui în chip de porumbel și prin glasul Tău cel părintesc, ai sfințit curgerile Iordanului, pe Tine acum cu umilință Te

rugăm și cu stăruință cerem noi, nevrednicii robii Tăi, trimite harul Preasfântului Duh peste apa aceasta și cu cereasca Ta binecuvântare binecuvintează-o, curățește-o și sfințește-o și îi dăruiește harul și binecuvântarea Iordanului și puterea care curățește toată înfrînăciunea și care vindecă toată neputința și alungă demonii și toate uneltirile și cursele lor. Și, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, arată-o a fi tuturor robilor Tăi, care cu credință o vor bea, o vor lua și se vor stropi cu ea, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea patimilor și alungarea a tot răul, spre înmulțirea virtuților și vindecarea bolilor, spre sfințirea și binecuvântarea caselor și a locurilor, spre alungarea tuturor duhurilor celor pierzătoare și răufăcătoare și spre apropierea harului Tău. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Preotul: Pace tuturor. Cântăreții: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Cântăreții: Ție, Doamne.

Iar proestorul citește această

Rugăciune

Leacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, Cel ce ai sfințit apele Iordanului cu arătarea Hristosului Tău, și ne binecuvintează pe toți, cei ce prin plecarea grumazului nostru însemnăm supunere Ție, și

ne învrednicește a ne umple de sfințirea Ta, prin primirea apei acesteia, și să fie nouă spre sănătate sufletelor și trupurilor. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar proestosul, luând crucea, o afundă în apă cruciș, cântând troparul acesta, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta, biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău (de trei ori).

Apoi binecuvintează untdelemnul, de trei ori, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestosul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, Căruia a fost bineplăcută și bineprimită vărsarea untdelemnului pe care l-a turnat Iacov pe piatra pe care a pus-o stâlp și a numit-o casă a lui Dumnezeu, Te rugăm, caută și acum cu milă la untdelemnul acesta, binecuvintează-l și sfințește-l, cu cereasca Ta binecuvântare, și dă-i putere prin harul Preasfântului Tău Duh, ca toate, câte spre slava Ta se vor unge cu el, să fie sfințite și binecuvântate și Ție bine-

plăcute și bineprimite; cu îndurările Unuia-Născut Fiului Tău cu Care binecuvântat ești, cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și îndată proestosul, luând apă sfințită, stropește cu ea locul unde are să fie înălțată crucea, zicând:

Binevoiește, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, să fie apărat locul acesta cu semnul cel înfricoșător și cu puterea crucii Tale, spre slava Ta, a Dumnezeuului nostru, Cel ce Te-ai răstignit, și a Părintelui Tău cel fără de început și a Preasfântului Tău Duh; și să se depărteze de la el duhul cel atotpierzător și toate puterile cele potrivnice. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea, a marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preoții, împreună cu proestosul, luând crucea, o înfig în locul pregătit, cântând troparul acesta, glasul al 2-lea:

Crucea înfigându-se pe pământ, întărâtarea vrăjmașilor a căzut și cu totul s-a sfârșit; iar omul, cel mai înainte lepădat, iarăși intră în rai. Slavă Ție, unuia Dumnezeuului nostru, Care așa ai binevoit.

Și se cântă Condacul la punerea temeliei, glasul al 6-lea:

Cel grabnic spre apărare și tare întru ajutor, vino acum cu harul puterii Tale și, binecuvântând, întărește și dăruiește bună săvârșire lucrului robilor Tăi, aceștia, că poți face toate câte le voiești, ca un Dumnezeu atotputernic.

Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești folositoare creștinilor neînfruntată...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar proestosul, cu fața spre răsărit, înaintea crucii înalte, citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule atotgîitorule, Care, prin toiagul lui Moise, ai preînchipuit cinstita și de viață făcătoare Cruce a iubitului Tău Fiul, Domnul nostru Iisus Hristos, Însuți binecuvîntează și sfințește locul acesta cu puterea și cu lucrarea cinstitului și de viață făcătorului lemnului aceluia al crucii, pe care a dobîndit-o prin stropirea cu prețiosul Sânge al Fiului Tău, spre alungarea demonilor și a toată răutatea, păzind locul acesta și pe cei ce vor sluji Ție în el nevătămați de tot răul, cu rugăciunile preamăritei Stăpânei noastre, Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria (aici pomeneste și pe sfântul cărui va fi închinată biserica). Că s-a binecuvîntat și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cîntăreții: Amin. După aceea, proestosul merge la groapa unde are să se pună temelia și unde se află pusă înaintea lui, pe o masă, piatra patrunchiulară pregătită, iar un preot citește

PSALMUL 83

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului; inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu cel viu. Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune puii săi: altarele Tale, Doamne al Puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu. Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Ține, Doamne; sușuri în inima sa a

pus, în valea plîngerii, în locul care i-a fost pus. Că binecuvîntare va da Cel ce pune lege; merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeu dumnezeilor în Sion. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeu lui Iacov! Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută spre fața unsului Tău! Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa lui Dumnezeu, mai vîrtos decât a locui împreună cu păcătoșii. Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu va da har și slavă. Domnul nu va lipsi de bunătați pe cei ce umblă întru nerăutate. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește întru Ține.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm, și cîntăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestosul citește asupra pietrei această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul Dumnezeului celui viu, Dumnezeu adevărat, strălucire și chip al Părintelui celui fără de început și viața cea veșnică, Care, fiind piatra cea din capul unghiului, Te-ai tăiat din muntele cel curat și fecioresc fără de sămîntă bărbătească și ești temelia neclintită a Bisericii Tale; Care cu vărsarea prețiosului Tău Sânge ai întemeiat Biserica Ta, iar cu moartea Ta ai ridicat-o, cu învierea ai desăvârșit-o, cu înălțarea ai binecuvîntat-o și cu pogorârea Sfântului Duh ai sfințit-o și ai lătit-o, Ție acum cu umilință ne rugăm, trimite harul Sfântului Tău Duh și binecuvîntează punerea pietrei acesteia și toată temelia zidirii ce se începe întru slava preasfântului Tău nume (dacă este praznic

împărătesc, zice: și întru cinstea și pomenirea sfintei Nașterii Tale, sau a alteia; sau a Adormirii preacuratei Maicii Tale, ori a altui praznic al ei, sau a sfântului, pomenind numele lui). Și Tu, Cel ce ești Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, Care dintru început ai plămuit totul, fii începutul, înmulțirea și săvârșirea lucrării acesteia; binecuvintează pe ctitori și pe lucrători și lucrul mâinilor lor sporește-l și, cu pronia Ta cea dumnezeiască, înmulțește cu îndestulare toate cele de trebuință spre ridicarea și terminarea bisericii acesteia, ca să fie biserică desăvârșită și plină de slava Ta și întru ea să se preaslăvească numele Tău cel preasfânt și mare, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh ești binecuvântat totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și proestosul, luând apă sfințită, stropește cu ea piatra, zicând:

Se binecuvintează piatra aceasta, prin stropirea cu această apă sfințită întru neclintită temelie a bisericii, ce se zidește, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și, îndată, dacă vrea să pună sfintele moaște în piatră, în timp ce unul dintre preoți citește inscripția, pune moaștele în locul pregătit în piatră aceea, zicând:

Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Lui, lăudați-L întru tăria puterii Lui, că se vor lăuda cuvioșii întru mărire și se vor bucura întru așternuturile lor.

Și, aceștia zicând, le acoperă; iar dacă nu sunt moaște, proestosul ia piatra cu mâinile și o pune pe varul pregătit în groapă, zicând:

Se pune temelia bisericii acesteia întru slava marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, întru cinstea și pomenirea (numele praznicului împărătesc sau al Născătoarei de

Dumnezeu ori al sfântului cărui se închină biserica), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și, luând untdelemn, zice:

Cel Preaînalt a întemeiat această biserică, Dumnezeu în mijlocul ei, și nu se va clătina și va ajuta ei Dumnezeu de-diminează.

Și toarnă untdelemnul pe piatra pusă, zicând:

Binecuvântat și însemnat să fie locul acesta întru locaș de rugăciune, în cinstea și slava lui Dumnezeu, Celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

După aceea, cu tot clerul, cântă stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Sculându-se Iacob dimineata și luând piatra pe care o pusese sieși căpătâi, a ridicat-o și a turnat deasupra ei untdelemn și a zis: Domnul este în locul acesta, iar eu nu am știut; înfricoșător este locul acesta; nu este el altceva decât casa lui Dumnezeu, și aceasta este poarta cerului. Aliluia, aliluia, aliluia.

Știut să fie că, dacă se pune temelia unei biserici de lemn, după ce s-au săvârșit toate cele de mai sus, proestosul ia secura și lovește cu ea de trei ori în bârna cea din mijloc a altarului, zicând:

Se începe lucrarea aceasta, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, întru cinstea și pomenirea (numele praznicului ori al sfântului cărui se închină biserica). Amin.

După aceasta, începe a stropi toată temelia împrejur, mergând de la latura dinspre miazănoapte spre stânga și zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 86

Temeliile Sionului pe munții cei sfinți. Domnul iubeste porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacob. Lucruri slăvite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu. Îmi

voi aduce aminte de Rahab și de Babilon, între cei ce mă cunosc pe mine; și iată cei de alt neam și Tirul și poporul etiopianilor, aceștia acolo s-au născut. Mamă va zice Sionului omul, și om s-a născut în el și însuși cel Preaînalt l-a întemeiat pe el. Domnul va povesti în cartea popoarelor și a căpeteniilor acestora, ce s-au născut în el. Că în Tine este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Și lucrătorii îndată se grăbesc la lucru întru numele Domnului, iar proestusul, trecând spre partea întâi a temeliei, din latura dinspre miazănoapte, îndată se întoarce cu fața spre miazănoapte. Și, sfârșindu-se psalmul, diaconul zice: Domnului să ne rugăm, și cântăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestusul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce ai plămuit miazănoaptea și marea și toate, pe Care nu Te poate încăpea cerul și pământul și ai voit a avea Ție Biserică pe pământ, spre lauda cea de-a pururi a preasfântului Tău nume, cu umilință căzând, rugăm atotbunătatea Ta, binecuvintează temelgia bisericii acesteia și toată zidirea ei și cu puterea Ta întărește-o și fă-o neclintită și nesurpată întru slava Ta, a unuia Dumnezeu-lui celui slăvit, în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, dacă biserica va fi de lemn, proestusul ia secura și lovește de trei ori în bârna din mijloc, zicând aceeași formulă ca și la lovitură întâi, și merge stropind a doua parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 126

De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cei ce o păzește. În zadar vă sculați dis-de-dimineață, în zadar vă culcați târziu voi, care mâncați pâinea durerii,

dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiți ai Săi. Iată, fiii sunt moștenirea Domnului, răsplata rodului pântecelui. Precum sunt săgețile în mâna celui viteaz, așa sunt copiii părinților tineri. Fericit este omul care-și va umple casa de copii; nu se va rușina când va grăi cu vrăjmașii săi în poartă.

Și, ajungând la latura dinspre apus, stă cu fața spre apus: după sfârșitul psalmului, diaconul zice: Domnului să ne rugăm, și cântăreții: Doamne, miluiește.

Iar proestusul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, al Cărui nume este lăudat de la răsăritul soarelui până la apus, Care, cu pronia Ta cea dumnezeiască, ai ales Ție spre locuință locul acesta, cu umilință Te rugăm, trimite acum cereasca Ta binecuvântare asupra lui și binecuvintează începutul zidirii acesteia și o întărește și o întemeiază pe ea și cu bună sporire adu-o la săvârșire. Că Tu ești Cel ce lucrezi toate spre folosul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, dacă biserica va fi de lemn, proestusul ia secura și lovește de trei ori în bârna din mijloc, zicând aceeași cuvinte ca și la lovitură întâi, și merge stropind a treia parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 121

Veseliu-m-am de cei ce mi-au zis mie: În casa Domnului vom merge. Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime! Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sunt strâns unite. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, după legea lui Israel, ca să laude numele Domnului.

Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine. Să fie pace în întăriturile tale și îndestulare în turnurile tale. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam, despre tine, pace. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am dorit cele bune ție.

Și, mergând la latura de miazăzi, stă cu fața spre miazăzi; după sfârșitul psalmului, diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Și un preot zice: Doamne, miluiește, apoi citește această

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai venit pe pământ spre mântuirea noastră și ca singur sfânt Te-ai arătat din muntele cel umbros al Fecioarei și cu oamenii ai viețuit, privește, Te rugăm, cu milă asupra ctitorilor bisericii ce a început a se zidi întru numele Tău și îi binecuvintează întru toate și le dăruiește putere și tărie, îmbărbătare și îndestulare cu sănătate și întru toate sporire, spre săvârșirea lucrului început spre slava Ta. Că Tu ești Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău cel fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Iar după rugăciune, face aceleași ca și mai înainte, și merge stropind a patra parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

PSALMUL 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă

voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmpelor mele, până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfînțirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău, de vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea până în veac pe scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul și l-a ales ca locuință Lui. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi satura cu pâine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu izbăvire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsără puterea lui David; gătit-am făclie unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar pe dânsul va înflori sfîntenia Mea.

Și, ajungând la locul de unde a început a stropi, se oprește și stă înaintea crucii înșfite, cu fața spre răsărit. Iar după sfârșitul psalmului, însuși proestorul, cu toată umilinta, începe a cânta împreună cu tot clerul: Împărate ceresc... (pe glasul al 6-lea); apoi diaconul zice: Domnului să ne rugăm. Și un preot zice: Doamne, miluiește, apoi citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai binevoit a întemeia Ție biserică pe locul acesta și pe această binecuvântată piatră, pusă întru numele Tău. Însuși, primind cu milă pe cei ce-Ți aduc

Ție ale Tale dintru ale Tale, spre ridicarea bisericii ce se zidește întru slava Ta și întru cinstea și pomenirea (numele praznicului sau al sfântului cărui se închină biserica), dă-le lor mulțimea bunătăților Tale cerești și pământești; iar tuturor, celor ce dau ajutor la ridicarea și săvârșirea acestei biserici, dăruiește-le sănătate trupească și mântuire sufletească; pe lucrători întârește-i, păzindu-i nevătămați de tot răul; iar temelia aceasta păzește-o nesurpată și neclintită; și biserica aceasta adu-o curând la săvârșire, ca în ea neîncetat să Te slăvim și să Te cântăm pe Tine, unul adevăratul Dumnezeu nostru, cu cântări de toată lauda și cu doxologii și cu jertfe fără de sânge. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. **Proestosul:** Pace tuturor. **Cântăreții:** Și duhului tău. Iar diaconul zice cu toată umilința: Iară și iară, plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm. **Cântăreții:** Doamne, miluiește. Și toți pleacă genunchii.

Iar proestosul, îngenunchind, citește cu umilință această

Rugăciune

Rădămu-Te, Doamne, Dumnezeu puterilor, Mântuitorul nostru, că, pentru preamulta Ta bunătate și iubire de oameni, ai ales și ai sfântit locul acesta și l-ai întemeiat prin noi, nevrednicii robii Tăi, ca să se zidească pe el biserică întru slava preasfântului Tău nume. Deci, Te rugăm cu umilință, plecând genunchii trupurilor și ai sufletelor noastre, binevoiește ca, spre slava Ta și mântuirea sufletelor

noastre, să se zidească pe locul acesta și jertfelnicul, pentru a se aduce pe el jertfa cea fără de sânge a preasfântului Trup și a scumpului Sânge al Hristosului Tău; și, precum biserica, așa și jertfelnicul acesta, care acum a luat început, adu-le curând la săvârșire cu puterea Ta cea dumnezeiască, ca în ea și pe el, până la sfârșitul veacului, poporul Tău cel binecredincios, neîncetat și fără nici o împiedicare, să aducă și să săvârșască doxologia preasfântului Tău nume și jertfa Ta cea fără de sânge și curățitoare; că toate sunt Ție cu puțință și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și, ridicându-se toți, diaconul zice ectenia aceasta: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cântăreții: Doamne, miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt) Prea Sfântul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul nostru (N))], și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să asculte glasul rugăciunii noastre și să binecuvinteze lucrurile mâinilor noastre, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru binecredincioșii ctitori și întemeietori (N) ai acestei biserici, ce a început a se ridica întru slava lui Dumnezeu, pentru sporirea cu bună reușită a sfântului lor lucru și pentru sănătatea, mântuirea și iertarea păcatelor lor, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm ca să trimită la această sfântă lucrare înger păzitor, care să izbăvească și să apere de toată reaua întâmplare și de piedicile vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți și pe lucrătorii să-i întărească, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Și preotul zice ecfonisul:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe și, milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre, și ne miluiește pe noi și pe întemeietorii sfintei bisericii acesteia; că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. Și îndată se face apolisul obișnuit al praznicului; și dând binecuvântare poporului, ierarhul sau protopopul se întoarce la biserică de unde a părăsit, clerul cântând stihirile praznicului sau altceva ce vor voi, întru slava lui Dumnezeu. Aceasta se face, dacă a plecat de la biserică; altfel, slujba se termină prin apolis, la locul unde s-a pus temelie bisericii celei noi.

RÂNDUIALA

rugăciunii la așezarea Sfintei Cruci

pe acoperișul bisericii nou zidite și a clopotniței

În fața ușilor bisericii, se așază o masă, pe care se află trei sfeșnice cu lumânări, vasul cu aghiasmă mare, busuioeul și Molitfelnicul.

Sfânta Cruce este înfiptă în pământ sau sprijinită de ceva, în apropierea mesei.

Preotul se îmbracă cu epitrahil și sfîță și așază pe masă, la locul ei, Sfânta Evanghelie. Primind cădelnița, preotul binecuvîntază tămăia și începe după obicei: Binecuvîntat este Dumnezeu nostru... Preotul și

cântăreții cîntă pe glasul al 6-lea: Împărate cerească... (în acest timp preotul cădește masa și Sfânta Cruce în cele patru laturi și pe credincioșii care iau parte la acest serviciu divin). Cântărețul continuă: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., și îndată se cîntă pe glasul 1: Dumnezeu este Domnul (de 3 ori), Mântuiește, Doamne, poporul Tău..., Slavă..., glasul al 4-lea: Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie..., Și acum..., același glas: Ceea ce ești folositoare...

După aceea, diaconul rostește: Domnului să ne rugăm. Cântărețul: Doamne, miluiește, iar preotul citește această

Rugăciune

Ioamne, Atotțiitorule, Dumnezeu, părinților noștri, Cel ce prin toiagul lui Moise și prin lemnul pe care ai poruncit să fie atârnat șarpele de aramă în pustiu, izbăvind poporul de mușcarea șerpilor, ai închipuit chipul sfintei și de viață făcătoarei Cruci a iubitului Tău Fiu, a Domnului nostru Iisus Hristos, prin Care s-a zdrobit puterea diavolului și s-a făcut viu neamul nostru cel mușcat de vicleanul șarpe cel de demult, cu umilință cădem la iubirea Ta de oameni cea nemăsurată și Te rugăm și cerem: trimite acum cereasca Ta binecuvîntare și binecuvîntează semnul acesta al Sfintei Cruci și dă-i puterea și tăria lemnului celui binecuvîntat, care a fost stropit cu sfântul sânge al Preaiubitului Tău Fiu, ca să fie bisericii acesteia ce s-a zidit în numele (aici se pomenește în anul) acoperământ puternic, tare, apărare, izbăvire de toată reaua întâmplare, bunăcuviință și înfrumusețare și semn înfricoșător pentru vrăjmașii

cei văzuți și nevăzuți; iar pe cei ce vor intra în biserică aceasta și vor privi la această Sfântă Cruce și se vor închina ei la trecerea prin fața bisericii, binecuvintează-i și apără-i cu puterea Sfintei Cruci și păzește-i totdeauna nevătămați de tot răul.

Așa, Doamne, Dumnezeu nostru, pe toți cei ce vor privi, cu credință, la semnul acesta și vor pomeni moartea cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul Tău, și se vor ruga Ție cu sânguință, auzi-i cu milostivire și-i miluiește cu iubire de oameni și le dăruiește sănătate cu zile îndelungate și-i învrednicește de împărăția Ta, cu darul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin.

Preotul, luând busuiocul, îl înmoaie în apa sfințită și, stropind cu ea Sfânta Cruce, zice:

Se binecuvintează și se sfințește semnul acesta al Sfintei Cruci, cu harul Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Cântărețul: Amin (de 3 ori).

Si îndată se cântă Condacul acesta, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeu. Veselește cu puterea Ta pe dreptcredinciosul nostru popor, dăruiește-i lui biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

După aceea, preotul face obișnuitul otpust, pomeniind hramul bisericii și numele stăntului din acea zi.

Lucrătorii, luând Sfânta Cruce, o așază la locul ei, deasupra bisericii.

RUGĂCIUNE

la deschiderea bisericii pângărite de păgâni sau de eretici

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai arătat biserică aceasta spre locuința Ta, prin venirea de viață făcătorului Tău Duh și prin cinstita ungere ce a sfințit pe prooroci și pe apostoli, apoi ai îngăduit ca să fie spurcată, pentru păcatele noastre, și preaneprihănitul jertfelnic să fie pângărit de păgâni, care nu cunosc numele cel prealăudat și măreț al slavei Tale (iar de este necinstit de eretici, și așa: de tulburătorii ce au sfâșiat Biserica, prin nesocotirea și defăimarea cinstitelor Evanghelii și a Tradițiilor apostolice, părintești și canonice), însuși iarăși ne primește, cu ochi îndurători, pe noi, cei ce venim cu credință și din inimă mărturisim păcatele noastre cu cunoștință și pocăință, voind a-Ți aduce în acest loc jertfe curate și ne-sângeroase; curățește-o de întinăciunea ce i s-a făcut și arat-o plină de curățenia de mai înainte; Tu, Cel ce singur ești însăși curăția și sfințenia firească și Care singur poți a sfinți pe cei ce-și întorc inima către Tine și a ne curăți deplin de conștiința cea vicleană, de toată

îndoiala și nepriceperea. Că Tu ești sfînțirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

ce se face la deschiderea bisericii în care din întîmplare a murit vreun om sau vreo vită, sau a fătat aceasta

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Care, pentru bunătatea Ta cea multă și negrăită, ai binevoit ca biserica aceasta să se numească (numele hramului) spre locuința slavei Tale celei neapropiate și nedescrise, fiind sfînțită cu lucrarea Preasfîntului și de viață făcătorului Tău Duh, iar acum, pentru mulțimea păcatelor noastre, ai îngăduit a se spurca din întîmplarea morții neașteptate, ce a venit, prin uneltirea diavolului celui de la început ucigător de oameni, peste acest om, plăsmuit după chipul Tău (iar de a pierit vreo vită, zi așa: iar acum pentru mulțimea păcatelor noastre ai lăsat a se spurca prin uneltirea diavolească, cu moartea de vită necuvântătoare, care după sfîntă legea Ta cea veche este necurată și nejertfită; iar de a fătat vită, zi așa: iar acum, după mulțimea păcatelor noastre, ai învoit a se spurca prin uneltire diavolească, cu fătare de vită necuvântătoare, care după

sfîntă legea Ta cea veche este necurată și nejertfită), însuți, iarăși, pentru mila Ta cea mare și nemăsurată, primind cererea noastră, a păcătoșilor și nevrednicilor Tăi robi, adusă Ție cu adevărată credință, curățește locașul acesta și altarul din el, prin venirea Sfîntului Tău Duh; și înnoiește-i lui harul de mai înainte spre laudă neîmpiedică, spre aducerea bineprimită a jertfei celei nesângeroase, spre slava și lauda bunătății Tale. Așa, Stăpâne al tuturor, Cel ce singur din fire ești curat și în totul sfînt și sfînțești toate cu cuvîntul Tău, și pe noi, care din toată inima Te laudăm pe Tine, curățește-ne de toată întinăciunea trupului și a sufletului, de cugete îndoielnice și de conștiință iscoditoare. Că Tu ești sfînțirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

ce se citește când s-a făcut vreo reparație înăuntrul bisericii

Domnului să ne rugăm.

Soamne, Dumnezeuul nostru, Care ai arătat biserică aceasta întru locaș Ție, prin venirea Sfîntului și de viață făcătorului Tău Duh, întru cinstita ungere, care a sfînțit pe prooroci și pe apostoli, îngăduind a intra în sfîntul Tău altar numai cei sfînțiți de Tine; dar fiindcă această biserică sfînțită întru

numele Tău și întru cinstea (numele hramului) ajunsese a nu se mai putea săvârși în ea Sfintele Tale Taine, din pricina stricăciunii în care era, a trebuit a se preface prin alți oameni, care nu au asupră-le sfântul dar al preoției. Deci, socotind că, umblând prin ea, acești oameni nesfințiți poate vor fi săvârșit oarecare lucruri necuviincioase, care ar aduce vreo întinare sfintei Tale biserici, venim acum cu credință și osârdie la Tine, Care ești adevărata curăție și sfințenie, și cu umilință ne rugăm, caută cu ochiul Tău cel milostiv și iarăși ne primește pe noi și curățește-o pe ea de întinăciunea ce i s-a întâmplat și o arată plină de curătenia și de sfințenia ce a avut mai înainte, ca să putem înălța în ea jertfe curate și fără de sânge; căci numai Tu singur poți să sfințești pe cei ce-și întorc inima către Tine, și să ne curățești pe noi în chip desăvârșit de sfatul viclean și de toată nepriceperea și îndoiala. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA

binecuvântării noului chivot în care se vor păstra
Dumnezeieștile Taine ale Domnului nostru
Iisus Hristos

Fiind pus noul chivot pe o masă cuvinčios acoperită, în mijlocul bisericii, înaintea ușilor împărătești, preotul iese din altar prin ușile împărătești, îmbrăcat în epitrahil și felon, cu cădelnița și, tămădind

cruciș chivotul, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 131

A du-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmpelor mele, până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iaar. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Din pricina lui David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-S-a Domnul lui David adevărul, și nu-l va lepăda. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău, de vor păzi fiii tăi legământul Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea până în veac pe scaunul tău. Că a ales Domnul Sionul, și l-a ales ca locuință Lui. Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu mântuire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsară puterea lui David; gătit-am făclie unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar pe dânsul va înflori sfințenia Mea.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai scaun cerul și așternut picioarelor Tale pământul, deși toată făptura nu Te poate cuprinde, nici mintea îngerească și omenească nu poate cuprinde și spune după vrednicie mărirea slavei Tale; dar, pentru milostivirea milei și a iubirii Tale de oameni, ai binevoit a Te cuprinde în chip de negrăit în pântecul Fecioarei, și Dumnezeu fiind Te-ai făcut om adevărat; și, pentru ca să mântuiești pe om, ai dat credincioșilor spre mâncare Trupul și Sângele Tău, sub forma văzută a pâinii și a vinului; căci, deși ca Dumnezeu ești pretutindenea și toate le împlinești, dar ca Dumnezeu și om în cer de-a dreapta Tatălui șezi, iar pe pământ cu adevărat voiești a fi numai întru Preasfintele Taine ale Trupului și ale Sângelei Tău; pentru aceea acum cu umilință Te rugăm, caută cu milă la rugăciunea noastră și la vasul acesta, ce s-a făcut întru slava Ta, și trimite asupra lui binecuvântarea Ta cea cerească; binecuvintează-l, curățește-l și sfințește ca să fie el vrednic locaș și mormânt nou și păstrător al Sfîntelor și de viață făcătoarelor Taine, ale preasfântului Trup și scumpului Tău Sânge. Că Tu ești sfînțirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne.

Iar preotul citește în taină această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, pleacă urechea Ta și mă auzi, Cel ce din milă și iubire față de oameni Te-ai făgăduit a petrece cu noi nedespărțit până la sfârșitul veacului, trimite harul Preasfântului Tău Duh și, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează și sfințește vasul acesta, ce este făcut spre păstrarea Dumnezeieștilor Taine ale Trupului și ale Sângelei Tău. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar preotul, luând apă sfințită, stropește cu ea chivotul, zicând:

Se sfințește chivotul acesta, cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Și, făcând obșnuitul otpust al zilei, la chivotul cel sfințit și-l duce pe Sfânta masă și pune în el Dumnezeieștile Taine.

RÂNDUIALA

binecuvântării îmbrăcămintelor și acoperămintelor
dumnezeiescului prestol și al jertfelnicului

Fînd puse îmbrăcămintele și acoperămintele pe o masă așezată înaintea ușilor împărătești, împreună cu un vas cu apă sfințită, iese preotul din altar, îmbrăcat în epitrahil și felon, și, tămăduind crucea, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Tu este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 92

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins, pentru că a întărit lumea care nu se va clinti. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu. Ridicat-au răurile, Doamne, ridicat-au răurile glasurile lor, ridicat-au răurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare, mai mult decât zbuciumul neasemuit al mării, minunat este, întru cele înalte, Domnul. Mărturiile Tale s-au adeverit foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Care ai poruncit pe muntele Sinai legiuitorului Tău, robului Tău Moise, a face deosebite înfrumusețări, acoperămintele și mahrame, spre a fi folosite la slujbele Cortului mărturie și ale legiuitorului Tău jertfelnic, precum atunci pe acelea cu milostivire pri-

mindu-le le-ai sfințit prin mâna lui Aaron, și acum pe acestea, cu sârguință Te rugăm ca, primindu-le cu milostivire, să le binecuvintezi, să le curățești și să le sfințești cu Duhul Tău cel Sfânt, prin mâna mea a păcătoșului, făcându-le a fi vrednice spre acoperirea și învelirea dumnezeiescului prestol și a jertfelnicului iubitului Tău Fiul, al Domnului nostru Iisus Hristos. Că de la Tine de sus vine toată darea cea bună și tot darul desăvârșit și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului Tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul, plecând capul, citește această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta și auzi-mă pe mine, nevrednicul robul Tău; și aceste acoperămintele ce s-au făcut spre trebuința sfântului altar și a jertfelnicului Hristosului Tău, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează-le, curățește-le și le sfințește cu harul Tău cel atotsfințitor. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și îndată preotul stropeste acoperămintele, zicând:

Se sfîntesc acoperămintele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfînțită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (de trei ori).

Și, făcând obșnuitul otpust, le ia preotul însuși și acoperă cu ele prestolul și jertfelnicul.

RÂNDUIALA sfînțirii vaselor de slujbă: discul, potirul, steluța, lingurița, fiecare în parte

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., (de 3 ori).

PSALMUL 22

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi. La loc cu pășune, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul meu l-a întors, povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui. Că de voi și umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătiti-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Rugăciunea pentru sfînțirea discului

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Stăpâne atotțîitorule, Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce ai dat lege lui Moise și rânduiești pentru slujbă și ai poruncit a se face și a se sfînți în templu, spre slava preasfântului Tău nume, vase de aur și argint, spre a se aduce Ție, Adevăratului Dumnezeului nostru, multe feluri de jertfe care au fost umbră și închipuirea jertfei adevărate și fără de sânge de acum, pe care ai poruncit să o facem noi și să o sfînțim, Tu însuși și acum, Iubitorule de oameni Doamne, binecuvîntează discul acesta și îl sfîntește pe dânsul cu puterea, cu lucrarea și harul Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, ca să se aducă Ție pe el jertfa cea adevărată, vie, fără de sânge și curățitoare, preacuratul Trup al marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Fiul Tău, Care pentru noi și pentru a noastră mîntuire, o dată, S-a adus pe Sine pe Cruce, ca pe un jertfelnic, jertfă bineprimă Ție, Dumnezeului și Părintelui. Că Ție se cuvine toată slava, cîntea și închinăciunea, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea pentru sfînțirea potirului**Diaconul:** Domnului să ne rugăm.**Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:**

Dăpâne atotțitorule, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm și cu smerenie cerem: trimite harul Preasfântului, a-toate-sfînțitorului și de-viață-făcătorului Tău Duh peste potirul acesta și îl binecuvîntează și îl curățește și îl sfînțește pe el, precum ai binecuvîntat și ai sfînțit paharul preotului Tău, Melchisedec și paharul sfinților Tăi apostoli la Cina Hristosului Tău; și îl fă să fie vrednic de jertfelnicul Tău, ca să se aducă în el Ție, Dumnezeuului și Părintelui celui milostiv, jertfă fără de sânge, Trupul și Sângele Unuia-Născut Fiului Tău, al Domnului, Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care Ție și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul, plecându-și capul, zice în taină această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, caută acum spre rugăciunea mea, a nevrednicului robului Tău, și trimite bogăția binecuvîntării Tale spre vasele acestea și le sfînțește pe ele cu Duhul Tău cel Sfânt, prin stropirea cu această apă sfînțită, ca să fie vrednice a cuprinde preasfântul Trup și cinstitul

Sânge al Hristosului Tău. Că Tu ești izvorul sfînțirii și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropeste vasele cu aghiasmă, zicând:

Se sfînțesc vasele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfînțită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Rugăciunea pentru sfînțirea steluței**Diaconul:** Domnului să ne rugăm.**Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:**

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce Te-ai născut din Fecioară în peșteră și pe magi prin stea către închinăciunea Ta i-ai povățuit, Te rugăm acum cu smerenie, trimite binecuvîntarea Ta cea cerească spre steluța aceasta și o binecuvîntează și o sfînțește pe ea, ca să fie vas vrednic spre slujirea Sfințelor Tale Taine și spre pomenirea și slava dumnezeiescului Tău Trup cel născut din Fecioară.

Că Tu ești Cel ce toate le binecuvîntezi și le sfînțești, Hristoase, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată stropește steluța cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește steluța aceasta, cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea pentru sfințirea linguriței

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, Cel ce, prin carbunele cel luat cu cleștele de unul din serafimi, ai curățit buzele proorocului prin atingere și așa ai preînchipuit puterea dumnezeieștilor Taine, ale Trupului și Sângelui Hristosului Tău, caută acum cu milostivire spre rugăciunea noastră și trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste lingurița aceasta și o binecuvintează și o sfințește pe ea, ca să fie vas vrednic spre luarea și darea preasfântului Trup și a scumpului Sânge al Hristosului Tău, Care se va da prin lingurița aceasta credinciosului Tău popor, spre curățirea de toată întinăciunea și spre iertarea păcatelor. Că Tu ești izvorul sfințirii și dă-tătorul tuturor bunătăților, și Ție slavă și închinăciune înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropește lingurița cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește lingurița aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Se cade a ști că: ori de câte ori vasele acestea se vor înnoi sau se vor curăți cu mână nesfințită, de atâtea ori cu binecuvântare și sfințire, așa cum s-a arătat mai înainte, se cuvine a le sfinți; iar într-alt chip de vei face, de moarte vei greși, ca un batjocoritor al Tainelor lui Hristos.

Rugăciunea sfințirii acoperămintelor

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Arhiereul sau preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină și îmbraci cerul cu nori și acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui, Te rugăm cu smerenie, caută acum spre smerita noastră rugăciune și trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste acoperământul (acoperămintele) acesta și-l binecuvintează și-l sfințește ca să fie vrednic pentru acoperirea Sfințelor și dumnezeieștilor Taine, ale Trupului și Sângelui Hristosului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropesc acoperămintele cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește acoperământul (acoperămintele) acesta(ea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face obișnuitul sfârșit.

RÂNDUIALA

sfînțirii altor obiecte pentru cult, precum cădelnița,
căluia, vasul pentru anaforă, copia, vasele
pentru vin și apă

Preotul face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfînte Dumnezeule..., Preasfîntă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 25

Judecă-mă, Doamne, că eu întru nerăutate am umblat și, în Domnul nădăjduind, nu voi slăbi. Cercetează-mă, Doamne, și mă cearcă; aprinde rărunchii mei și inima mea. Că mila Ta este înaintea ochilor mei și bine mi-a plăcut adevărul Tău. Nu am șezut în adunarea deșertăciunii, și cu călcătorii de lege nu voi intra. Urât-am adunarea celor ce viclenesc, și cu cei necredincioși nu voi ședea. Spăla-voi întru cele nevinovate mâinile mele și voi înconjura jertfelnicul Tău, Doamne, ca să aud glasul laudei Tale și să spun toate minunile Tale. Doamne, iubit-am bunăcuviința casei Tale și locul sălășluirii slavei Tale. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu, și cu vărsătorii de sânge viața mea, întru ale căror mâini sunt fărâdelegi, și dreapta căroră e plină de daruri. Iar eu întru nerăutatea mea am umblat; izbăvește-mă, Doamne, și mă miluiește, că piciorul meu a stat întru dreptate; întru adunări Te voi binecuvânta, Doamne.

După aceea: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), Slavă Ție, Dumnezeule. Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cântărețul: Doamne, miluiește.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule atotfăcătorule, Dumnezeule părinților noștri, Care, prin Apostolul Pavel, vasul cel ales al Tău, ne-ai spus că toată zidirea Ta este bună și nimic nu este de lepădat din cele sfînite prin cuvântul Tău cel dumnezeiesc și prin rugăciuni, Ție ne rugăm, caută acum cu milostivire și spre smerita noastră rugăciune și spre vasul acesta, pe care l-a făcut robul Tău (N) pentru slava preasfântului Tău nume și pentru slujirea sfântului Tău jertfelnic; binecuvîntează-l și-l sfîntește și, spre slujba sfântului Tău altar, vrednic îl arată, prin milostivirea binecuvîntării Tale celei cerești și prin rugăciunea noastră, a nevrednicilor Tăi robi slujitori; și celor ce au făcut aceasta le dăruiește, prin harul Tău cel ceresc, har și iertare păcatelor și fă-i părtași împărăției Tale. Că Tu ești Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Și preotul citește în taină această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, cu smerenie ne rugăm, caută spre rugăciunea noastră și trimite binecuvîntarea Ta peste vasul acesta și prin stropirea cu această apă sfînită, binecuvîntează-l și-l

sfîntește ca să fie vrednic slujbei sfântului altar. Că Tu ești sfînțirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul stropește obiectul cu aghiasmă, zicând:

Se sfîntește (numește vasul) acesta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfînțită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată se face obișnuitul sfârșit.

RÂNDUIALA

sfînțirii noilor veșminte: stiharul, epitrahilul, felonul, mânecutele și orarul diaconesc

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfînte Dumnezeule..., Preasfîntă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 132

Iată acum ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună! Aceasta este ca mirul pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se coboară pe marginea veșmintelor lui. Aceasta este ca roua Ermonului, ce se coboară pe munții Sionului, că unde este unire acolo a poruncit Domnul binecuvîntarea și viața, până în veac.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm. Cîntărețul: Doamne, miluiește.

Preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule atotfăitorule, Cel ce din început lucrezi toate cele de folos neamului omenesc și ai voit a se face biserici de mână omenească în numele Tău și pe acestea spre slava Ta le-ai sfînțit și le-ai numit loc al sălășluirii Tale, și ai poruncit robului Tău Moise să facă veșminte arhieresti și preotești și alte feluri de podoabe spre bunăcuviința și frumusețea sfântului Tău altar, auzi cu milostivire rugăciunea noastră, și veșmintele acestea (numește veșmintele ce se sfîntește), care s-au făcut în cinstea și preaslăvirea preasfântului Tău nume și spre podoaba și bunăcuviința slujitorilor sfântului Tău altar și al Sfîntelor Tale Taine binecuvînta-ză-le, curățește-le și le sfîntește prin mine smeritul și nevrednicul Tău rob, ca vrednice să se arate la slujirea Sfîntelor Tale Taine, și la toată preaslăvirea preasfântului Tău nume, și să fie preoților ce vor sluji cu ele spre izbăvire și acoperământ de toată uneltirea și sminteala vrăjmașului, spre a Ta bună plăcere și spre câștigarea harului și milostivirii Tale. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvîntat, și cu Preasfântul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Și preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne, Dumnezeule atotțiitorule, Dătătorul tuturor bunătăților, izvorul sfințeniei, caută spre rugăciunea noastră și spre veșmintele acestea, ca să fie spre înțărmararea, spre podoaba și bunăcuvînta preoților Tăi slujitori, cu harul Preasfântului Tău Duh; și, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvântate și sfințite le arată, și pe cei ce se vor îmbrăca să slujească Sfintele Tale Taine, fă-i vrednici și totdeauna bineplăcuți Ție. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată stropeste veșmântul cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește veșmântul (veșmintele) acesta(ea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi se face obișnuitul sfârșit.

RÂNDUIALA

sfințirii icoanelor Domnului nostru Iisus Hristos
și ale praznicelor împărătești

Se pune icoana pe masă în mijlocul bisericii, iar preotul se îmbracă cu epitrahilul și felonul și, cădînd crucii, zice: Binecuvîntat este Dumnezeul nostru..., Împărate cerese..., Sfinte Dumnezeule...,

Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

PSALMUL 88

Milele Tale, Doamne, în veac le voi cânta. Din neam în neam voi vesti adevărul Tău cu gura mea, că pe veci ai întemeiat mila și ai așezat în ceruri adevărul Tău, când ai zis: «Făcut-am legământ cu aleșii Mei, juratu-M-am lui David, robul Meu: Până în veac voi întări seminția ta și voi zidi din neam în neam scaunul tău». Lăuda-vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău, în adunarea sfinților. Că cine va fi asemenea Domnului în nori și cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu? Dumnezeu cel preaslăvit în sfatul sfinților, mare și înfricoșător este peste cei dimprejurul Lui. Doamne, Dumnezeul puterilor, cine este asemenea Ție? Tare ești, Doamne, și adevărul Tău împrejurul Tău. Tu stăpânești puterea mării și mișcarea valurilor ei Tu o potolești. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru; cu brațul puterii Tale ai risipit pe vrăjmașii Tăi. Ale Tale sunt cerurile și al Tău este pământul; lumea și plinirea ei Tu le-ai întemeiat. Miazănoapte și miazăzi Tu ai zidit; Taborul și Ermonul în numele Tău se vor bucura. Brațul Tău este cu putere. Să se întărească mîna Ta, să se înalte dreapta Ta. Dreptatea și judecata sunt temelii scaunului Tău. Mila și adevărul vor merge înaintea feței Tale. Fericit este poporul care cunoaște strigăt de bucurie; Doamne, în lumina feței Tale vor merge, și în numele Tău se vor bucura toată ziua, și întru dreptatea Ta se vor înălța. Că lauda puterii lor Tu ești și întru bunăvîrrea Ta se va înălța puterea noastră.

Apoi: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, Cel ce, voind să scapi pe poporul Tău, pe Israel, din înșelăciunea slujirii idolești și să-l ai pururea neabătut în cunoașterea și slujirea Ta, unul adevăratul Dumnezeu, cu îngrozire l-ai oprit să nu-și facă lui chip și asemănare potrivnică Ție, adevăratului Dumnezeu, la care să se închine și să slujească ca lui Dumnezeu; și iarăși ai poruncit prin Moise să se pună în cortul Legii Tale celei dintâi, asemănări și chipuri, adică, doi heruvimi de aur pe chivotul mărturiei și doi la colțurile curățitorului, iar pe catapetasmă, mulțime de heruvimi cusuți, prin care să se slăvească nu numele dumnezeilor celor mincinoși și străini, ci numele cel de mare cuvință și preasfânt al Tău, unul adevăratul Dumnezeu; apoi prin Solomon ai pus în altar doi heruvimi de lemn de chiparos ferecați cu aur; și ai poruncit ca chivotul în care erau tablele cele de piatră, năstrapa de aur și toiagul lui Aaron, care arătau petrecerea Ta acolo cu oamenii și pomenirea slăvitelor Tale minuni și binefaceri să se cinstească cu frică, cu cutremur și cu închinăciune cuvenită lui Dumnezeu și să se facă tămâieri și rugăciuni înaintea lor; iar cinstea aceea ai primit-o cu îndurare, ca și cum ar fi fost adusă Ție însuși; iar la plinirea vremii ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, Cel născut din femeie, din pururea Fecioara

Maria, Care, luând chip de rob și asemenea oamenilor făcându-Se, a zugrăvit icoana cea nefăcută de mână a preacuratului Său chip, punând mahrama pe sfânta Sa față și a trimis-o lui Avgar, domnul Ede-sei, și prin ea l-a vindecat de neputința lui; și tuturor, care se apropiau de ea cu credință și i se închinau, le da, prin minuni, nenumărate vindecări și multe faceri de bine.

Și noi, dar, o, bunule Stăpâne, Atotțiitorule, această icoană a preaiubitului Tău Fiu, în aducerea aminte a întrupării, a tuturor minunilor celor slăvite și a binefacerilor arătate neamului omenesc prin venirea Sa ca om pe pământ, am pus-o cu cinste înaintea slavei Tale, nu îndumnezeind-o, ci știind că cinstea icoanei se suie la cel zugrăvit pe ea. Și, căzând, cu sânguință ne rugăm: caută cu îndurare spre noi și spre icoana aceasta și, pentru întruparea și arătarea Unuia-Născut Fiului Tău, în a Cărui pomenire am zugrăvit-o, trimite asupra ei binecuvântarea Ta cea cerească și harul Preasfântului Duh și binecuvintează-o și sfințește-o și dă-i ei putere tămăduitoare și de toate meșteșugirile diavolești izgonitoare. Uplete-o de binecuvântarea și puterea sfântului chip cel nefăcut de mână, pe care cu îndestulare le-a câștigat, prin atingerea de preasfânta și preacurata față a iubitului Tău Fiu; ca prin ea să se lucreze puteri și minuni pentru întărirea dreptei credințe și pentru mântuirea credinciosului Tău popor; ca toți, care înaintea ei ne vom închina Ție, Celui întru toate pu-

ternic, și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, și cu credință Te vom chema și ne vom ruga, auziți să fim și mila iubirii Tale de oameni să aflăm și har să câștigăm, că Tu ești sfîntirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul citește în taină această

Rugăciune

Aa aminte, Doamne, Dumnezeuul meu, din sfântul locaș și de pe scaunul slavei împărăției Tale, și cu îndurare trimite binecuvântarea Ta cea sfântă spre icoana aceasta; și, prin stropirea cu această apă sfîntită, binecuvîntează-o și sfîntește-o pe ea; dă-i ei putere de tămăduire a toată durerea și neputința; fă-o izgonitoare de toate uneltirile diavolești pentru toți care cu credință către ea vor alerga și înaintea ei Ție se vor închina și se vor ruga; și pururea auzită și bineprimită fie rugăciunea lor. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvîntat, cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul, stropind icoana cu apă sfîntită, zice:

Se sfîntește icoana aceasta (sau: icoanele acestea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfîntită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Amin.

După aceea, cădînd icoana și închinându-i-se, cântă troparul acesta, glasul al 2-lea:

Prea curatului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerînd iertare greșelilor noastre, Hristoase Dumnezeuule, că de voie ai binevoit a Te sui cu trupul pe cruce, ca să scapi din robia vrăjmașului pe cei ce i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm Ție: toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mîntuiești lumea.

Și, sărutînd chipul, zice: Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Chipul Tău cel dumnezeiesc pe icoană închipuindu-l noi, Hristoase Dumnezeuule, nașterea Ta cea din Fecioară luminat o cunoaștem, și minunile Tale cele negrăite și răstignirea Ta cea de bunăvoie, pomenind, le propovăduim; cu acestea demonii se gonesc și cei rău-credincioși în necazuri cu frică se tînguiesc, ca niște împreună-părtași cu ei.

Și îndată preotul face sfîrșitul acesta:

Cel ce cu negrăită purtare de grijă, mai înainte de patima Sa cea de bunăvoie, a voit a închipui pe mahramă chipul cel nefăcut de mînă al feței Sale celei dumnezeiești și omenești. Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mîntuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni. Amin.

RÂNDUIALA sfințirii icoanelor Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Preotul face începutul precum s-a arătat mai sus la binecuvântarea icoanei Domnului nostru Iisus Hristos, până la citirea psalmului.

PSALMUL 44

Cuvânt bun răspuns-a inima mea; grăi-voi cântarea mea Împăratului. Limba mea este trestie de scriitor ce scrie iscusit. Împodobit ești cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor; revărsatu-s-a har pe buzele tale. Pentru aceasta te-a binecuvântat pe tine Dumnezeu, în veac. Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice, cu frumusețea ta și cu strălucirea ta. Încordează-ți arcul, propășește și împărățește, pentru adevăr, blândește și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta. Săgețile tale ascuțite sunt, puternice, în inima dușmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea. Scaunul Tău, Dumnezeule, în veacul veacului, toiag de dreptate, toiagul împărăției Tale. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtașii Tăi. Smirna și aloea îmbalsămează veșmintele Tale; din palate de fildeş cântări de alăută Te veselesc; fiice de împărați întru cinstea Ta; șezut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată. Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău, că a dorit Împăratul frumusețea ta, că El este Domnul tău. Și se vor închina Lui fiicele Tirului cu daruri, feței tale se vor ruga mai-marii poporului. Toată slava fiicei Împăratului este înăuntru, îmbrăcată cu țesături de aur și prea înfrumusețată. Aduce-se-voe Împăratului fecioare în

urma ei, prietenile ei se vor aduce Ție. Aduce-se-voe întru veselie și bucurie, aduce-se-voe în palatul Împăratului. În locul părinților tăi s-au născut ție fii; pune-i-vei pe ei căpetenii peste tot pământul. Pomeni-voe numele tău în tot neamul; pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac și în veacul veacului.

Apoi: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). **Diaconul:** Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai voit ca Fiul și Cuvântul Tău cel împreună veșnic și de o ființă să Se întrupeze din preacurata și pururea Fecioara Maria și, prin preacurată nașterea Lui din ea, făcând-o pe dânsa Născătoare de Dumnezeu, ai făcut-o mijlocitoare, rugătoare și ajutătoare tuturor credincioșilor, caută acum asupra noastră, care cu umilință Te rugăm și care o numim pe dânsa și o credem a fi cu adevărat Născătoare de Dumnezeu și cu credință o chemăm în rugăciunea cea către Tine. Prin rugăciunile ei fă să fie auzite cererile și rugăciunile noastre și trimite harul Preasfântului Tău Duh asupra icoanei acesteia, pe care robii Tăi au făcut-o în cinstea și pomenirea ei. Binecuvintează-o cu binecuvântarea Ta cea cerească și-i dă ei puterea și tăria facerii de minuni. Fă-o vindecătoare și izvor de tămăduiri tuturor celor ce în dureri se vor pleca în fața ei și vor cere de la Tine ajutor prin Născătoarea de Dumnezeu. Și pe toți, care înaintea acestei

icoane vor cinsti după vrednicie pe preabinecuvântata Fecioară și Maică a Domnului nostru Iisus Hristos, preaiubitul Tău Fiu, și ca pe o mijlocitoare a neamului creștinesc o vor chema în rugăciunea către Tine și în ajutor la nevoile și necazurile lor, învrednicește-i să dobândească izbăvire, apărare și grabnic ajutor. Dă-le lor cu milostivire iertare de greșeli și degrabă să primească harul cerut de la Tine și să afle mila dorită de la iubirea Ta de oameni și părtași împărăției să fie cu îndurările Celui ce S-a născut dintr-însa cu trupul, ale Unuia-Născut Fiului Tău, Dumnezeuului celui întrupat și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne Dumnezeu, Părinte atotțiitorule, Care ai voit a alege din tot neamul omenesc pe preacurata porumbiță și nepătata mielușea, pe pururea Fecioara Maria, ca să fie maică Unuia-Născut Fiului Tău, și ai sfințit-o spre sălaș Lui, prin venirea Preasfântului Duh, și ai făcut-o mai mărită și mai cinstită decât heruvimii și serafimii și mijlocitoare mai mărită decât toată făptura și rugătoare pentru neamul omenesc, prin rugăciunile și mijlocirea ei

binecuvintează și sfințește cu harul Tău, prin stropirea cu această apă sfințită, icoana aceasta, alcătuită în cinstea și pomenirea ei și pentru slava Celui născut dintr-însa, a Fiului Tău cel Unul-Născut și de o ființă, și pentru a Ta, Părintele Lui cel fără de început, și a Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh. Arat-o tuturor, care cu credință se vor ruga înaintea ei, vindecătoare de neputințele cele sufletești și trupești și liberare și acoperământ puternic de toate bântuiețile vrăjmașilor; și fă să fie rugăciunile lor bineprimite la Tine. Cu îndurările Unuia-Născut Fiului Tău, Cel născut cu trupul dintr-însa, ale Domnului nostru Iisus Hristos, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul stropște icoana cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește icoana aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Și îndată se cântă troparele acestea ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul I:

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în necazuri, ci ne izbăvește din nevoi, una curată și binecuvântată.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă... glasul 1:

De la sfântă icoana ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, tămăduiri și vindecări se dau cu îmbelsugare tuturor celor ce se grăbesc la ea cu credință și cheamă din inimă apărarea ta. Pentru aceea cercetează și neputința mea, Fecioară, și cu milostivire vindecă-mi rănila cele sufletești și trupesti.

Și acum..., a Născătoarei, același glas:

Curată Fecioară, celor care cinstesc cu dragoste sfântă icoana ta și cu glas te mărturisesc adevărată Maică a lui Dumnezeu și cu credință se închină ție, arată-te păzitoare și mijlocitoare tare, depărtând de la dânșii tot răul, ca una care toate le porți.

După aceea: Cuvine-se cu adevărat... Și, sărutând icoana, preotul face sfârșitul obișnuit.

Se cade a ști că: dacă icoana va fi din praznicele Născătoarei de Dumnezeu, după sfîntirea ei, mai întâi se cântă troparul și condaul praznicului și, apoi, troparele arătate mai sus.

RÂNDUIALA

sfîntirii icoanei unuia sau a mai multor sfîinți

Preotul face începutul, precum s-a arătat la sfîntirea icoanei Domnului nostru Iisus Hristos, până la citirea psalmului.

PSALMUL 138

Doamne, cercetatu-m-ai și m-ai cunoscut. Tu ai cunoscut șederea mea și sculara mea; Tu ai priceput gândurile mele de departe. Cărarea mea și firul vieții mele Tu le-ai cercetat, și toate căile mele mai dinainte le-ai văzut.

Că încă nu este cuvânt pe limba mea, și iată, Doamne, Tu le-ai cunoscut pe toate și pe cele din urmă și pe cele de demult; Tu m-ai zidit și ai pus peste mine mîna Ta. Minunată este știința Ta, mai presus de mine; este înaltă și n-o pot ajunge. Unde mă voi duce de la Duhul Tău, și de la fața Ta unde voi fugi? De mă voi sui în cer, Tu acolo ești. De mă voi pogori în iad, de față ești. De voi lua aripile mele de dimineață și de mă voi sălășlui la marginile mării, și acolo mîna Ta mă va povățui și mă va ține dreapta Ta. Și am zis: Poate întunericul mă va acoperi și se va face noapte lumina dimprejurul meu. Dar întunericul nu este întuneric la Tine și noaptea ca ziua va lumina. Cum este întunericul ei, așa este și lumina ei. Că Tu ai zidit rărunchii mei, Doamne, Tu m-ai alcătuit în pîntecele maicii mele. Te voi lăuda, că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrurile Tale și sufletul meu le cunoaște foarte. Nu sunt ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai făcut întru ascuns, nici ființa mea pe care ai auzit-o ca în cele mai de jos ale pămîntului. Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta toate se vor scrie; zi de zi se vor săvârși și nici una din ele nu va fi nescrisă. Iar eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeu, și foarte s-a întărit stăpînirea lor. Și-i voi număra pe ei și mai mult decît nisipul se vor înmulți. M-am sculat și încă sunt cu Tine. O, de ai ucide pe păcătoși, Dumnezeu! Bărbați văsători de sânge, depărtați-vă de la mine! Aceștia Te grăiesc de rău, Doamne, și vrăjmașii ți hulesc numele. Oare, nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, am urât și asupra vrăjmașilor Tăi m-am mîhnit? Cu ură desăvârșită i-am urât pe ei și mi s-au făcut dușmani. Cercetează-mă, Doamne, și cunoaște inima mea; încearcă-mă și cunoaște cărările mele și vezi de este calea fărâdelegii în mine și mă îndreptează pe calea cea veșnică.

Apoi: Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). **Diaconul:** Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu atotțitorule, Dumnezeuul părinților noștri, Care de demult în Legea Veche ai poruncit să se facă în Cortul mărturie asemănare de heruvimi din lemn și din aur și de lucru cusut; Care și acum chipurile și asemănările sfinților plăcuți Ție nu le lepezi, ci le primești, pentru ca robii Tăi credincioși, privind la ele, să Te preaslăvească pe Tine, Care i-ai preamărit, și să se nevoiască a fi următori vieții și faptelor prin care aceia s-au învrednicit a dobândi harul Tău și împărăția Ta, Ție ne rugăm, caută și acum la această icoană (**sau:** la icoanele acestea) care s-a închipuit și s-a zugrăvit în cinstea și pomenirea sfântului Tău (**sau:** a sfinților Tăi) (**N**), și, cu binecuvântarea Ta cea cerească, binecuvintează-o și sfințește-o. Și tuturor celor ce o vor cinsti, se vor închina și se vor ruga Ție înaintea ei și vor chema în rugăciunea către Tine pe Sfântul (**N**), să le fii ascultător, milostiv și dătător darnic de tot binele, mântuindu-i de toată supărarea și nevoia și de toate durerile sufletești și trupești, învrednicindu-i harului și milei ce vor dori de la Tine, pentru rugăciunile sfântului Tău (**sau:** sfinților Tăi) (**N**). Că Tu ești izvorul sfințirii și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește în taină această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai zidit pe om după chipul și asemănarea Ta, iar prin neascultarea celui întâi-zidit făcându-se stricăcios, l-ai înnoit prin întruparea Hristosului Tău, Cel ce a luat chip de rob și cu asemănarea S-a făcut ca un om, și l-ai adus în întâia vrednicie între sfinții Tăi, a căror închipuire cu evlavie cinstind, cinstim pe sfinții Tăi care sunt chipul și asemănarea Ta; iar pe ei cinstindu-i, pe Tine Te cinstim și Te slăvim ca pe chipul cel dintâi. Pentru aceea Te rugăm, trimite harul Tău și, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează și sfințește icoana aceasta (**sau:** icoanele acestea) pentru slava Ta și în cinstea și pomenirea sfântului Tău (**sau:** sfinților Tăi) (**N**). Și pe toți, care vor cinsti acest chip și vor aduce Ție rugăciunile lor înaintea lui, binecuvintează-i și-i învrednicește cu milostivire a afla har înaintea Ta. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul stropește icoana cu aghiasmă, zicând:

Se sfințește icoana aceasta (**sau:** icoanele acestea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (*de trei ori*).

Și îndată citește sau cântă troparul și condaclul sfântului sau sfinților ale cărora sunt chipurile și, sărutând icoana cu cinste, face obșnuitul sfârșit, pomenind și pe sfântul a căruia este icoana.

RÂNDUIALA binecuvântării și sfînțirii clopotului

Se atarnă clopotul în așa fel ca să poată fi stropit și pe dinafară și pe dinăuntru, mai înainte de a fi pus în clopotniță, pentru a-l binecuvânta cu această binecuvântare. Dacă slujește arhiereul, se îmbracă cu toate veșmintele arhieresti sau numai cu mantia, cu epitrahilul, cu omoforul și mitra; iar dacă slujește numai preotul, se îmbracă cu epitrahilul și cu sftia; apoi iese din biserică și vine la clopot și acolo, fiind pregătită apa sfințită pe o masă acoperită cuviincios, face începutul obșnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate cerese... (se cântă pe glasul al 6-lea), Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de 3 ori).

PSALMUL 148

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte. Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui. Lăudați-L pe El soarele și luna, lăudați-L pe El toate stelele și lumina. Lăudați-L pe El cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului, că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit. Pusu-le-ai pe ele în veac și în veacul veacului; lege le-a pus și nu o vor trece. Lăudați pe Domnul toți cei de pe pământ, balaurii și toate adâncurile; focul, grindina, zăpada, gheața, viforul, toate îndepliniți cuvântul Lui; munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii; fiarele și toate

animalele, târătoarele și păsările cele zburătoare; împărații pământului și toate popoarele, căpeteniile și toți judecătorii pământului; tinerii și fecioarele, bătrânii cu tinerii să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălțat. Lauda Lui pe pământ și în cer. Se va înălța puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Apoi PSALMUL 150

Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui; lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. Lăudați-L pe El întru puterile Lui; lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui. Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță; lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. Lăudați-L pe El în timpane și în horă; lăudați-L pe El în strune și în organe. Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunaătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

După aceea: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Diaconul zice ectenia aceasta: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la: Pentru cei ce călătoresc pe ape... și îndată adaugă acestea:

Pentru ca să binecuvinteze clopotul acesta întru slava numelui Său, cu cereasca Sa binecuvântare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-i dea lui dar, ca toți, care vor auzi sunetul lui, ziua sau noaptea, să se deștepte spre slava sfântului Său nume, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca, prin glasul sunetului lui, să se potolească, să se liniștească și să înceteze toate vânturile cele rele și furtunile, fulgerele, trăsnetele și toate cețurile cele stricătoare și văzduhurile cele vătămătoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să alunge toată puterea, viclenia și asuprirea vrăjmașilor celor nevăzuți de la toți credincioșii Săi care vor auzi glasul sunetului lui și să-i îndemne la plinirea poruncilor Sale, Domnului să ne rugăm.

Apoi continuă: Pentru ca să fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., iar preotul zice ecfonisul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea...

PSALMUL 28

Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mieii oilor, aduceți Domnului slavă și cinste; aduceți Domnului slavă numelui Său; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui. Glasul Domnului peste ape; Dumnezeuul slavei a tunat; Domnul peste ape multe. Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuviință. Glasul Domnului cel ce sfărâmă cedrii și va zdrobi Domnul cedrii Libanului. El face să sară Libanul ca un vițel; iar Ermonul, ca un pui de gazelă. Glasul Domnului, cel ce varsă para focului. Glasul Domnului, cel ce cutremură pustiul și va cutremura Domnul pustiul Cadeșului. Glasul Domnului dezleagă pânțele cerboaicelor. Glasul Domnului despoaie cedrii și va descoperi dumbrăvile și în locașul Lui, fiecare va spune: Slavă! Domnul va împărăți peste potop și va ședea Domnul Împărat în veac. Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care voinde a fi totdeauna slăvit și închinat de toți credincioșii Tăi, în Legea Veche ai poruncit robului Tău, legiitorului Moise, să facă trâmbițe de argint, iar fiilor

lui Aaron, preoților, să trâmbițeze cu ele când vor jertfi Ție, ca poporul Tău, auzind glasul trâmbiței, să fie gata a se închina Ție și să se adune ca să-Ți aducă jertfe; și, la războaie fiind chemați de glasul acelor trâmbițe, să se întrarmeze tare spre biruirea vrăjmașilor; și acum, Stăpâne Preasfinte, cu umilință Te rugăm, caută cu îndurare la rugăciunea noastră, a nevrednicilor robilor Tăi, și binecuvintează cu sfântă binecuvântarea Ta cea cerească și, cu harul Atotsfințitorului Tău Duh, sfintește clopotul acesta, care s-a făcut spre slujba Sfintei Tale Biserici și spre slava celui de mare cuviință și întru tot sfânt numele Tău. Varsă în el puterea darului Tău, ca, auzind credincioșii robii Tăi glasul sunetului lui, să se întărească în evlavie și în credință și bărbătește să se împotrivescă tuturor asupririlor diavolești și, prin rugăciuni neîncetate și slavă aducând Ție, Adevăratului Dumnezeu, să le biruiască și la biserică spre rugăciunea și slava sfântului Tău nume, ziua și noaptea, cu grăbire să alerge. Și, prin glasul lui, să se domolească, să se liniștească și să înceteze furtunile, vânturile și grindinile, viforul și tunetele cele înfricoșătoare, fulgerele și văzduhurile cele vătămătoare. Căci Tu, Doamne, Dumnezeuul nostru, nu numai prin făpturile Tale cele cu minte și însuflețite faci toate cele preaslăvite și minunate, câte le voiești spre slava Ta și spre mântuirea și folosul credincioșilor Tăi, ci și prin cele neînsuflețite, precum prin toiagul lui Moise și prin șarpele cel de aramă în pustiul; căci toate sunt cu putință la Tine și nimic nu-Ți este cu

neputință, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Cântărețul:** Și duhului tău. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați. **Cântărețul:** Ție, Doamne. Și, plecând capetele toți credincioșii, preotul citește în taină această

Rugăciune

Dăpâne Dumnezeu, Părinte atotîitorule, Cel ce prin glasul de trâmbiță cel de șapte ori al preoților, care mergeau înaintea chivotului mărturie, ai făcut să cadă și să se sfărâme zidurile cele tari ale Ierihonului și ai dat toate cele din cetate în mâinile poporului Tău, Tu, și acum, umple clopotul acesta de binecuvântarea Ta cea cerească, ca, glasul sunării lui auzindu-l puterile cele potrivnice ale văzduhului, să se depărteze de la curțile credincioșilor Tăi și toate săgețile lor cele aprinse, pornite asupra noastră, să se stingă; asemenea, trăsnetul fulgerelor, căderea grindinii și toată tulburarea cea vătămătoare a văzduhului fiind alungate și gonite de dreapta Ta cea atotputernică și tare, să se domolească, să se liniștească și să se depărteze; căci Tu prin mijlocitori lucrezi toate întru slava Ta, spre folosul și mântuirea noastră. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, Părintelui celui fără de început, împreună cu Unul-Născut Fiul Tău și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul, luând aghiasmă, stropește clopotul din patru părți pe din afară, mergând împrejur și zicând:

Se binecuvintează și se sfîntește clopotul acesta prin stropirea cu această apă sfînțită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

De asemenea, stropind și înăuntrul lui, în patru părți, zice aceleași. Apoi, luând cădelnița, tămăduiește clopotul din patru părți. Pe când săvârșește el aceasta, cântărețul citește

PSALMUL 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: Bine, bine! Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeu, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: Slăvit să fie Domnul! Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeu, ajută-mă! Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești Tu: Doamne, nu zăbovi.

După aceasta, diaconul zice: Înțelepciune, iar cântărețul: De la Numerii, citire. Diaconul: Să luăm aminte. Și se citește

PAREMIA

(Numerii X, 1-10)

Și a grăit Domnul cu Moise, și a zis: Fă-ți două trâmbițe de argint; din ciocan să le faci, ca să fie pentru chemarea obștii și pentru plecarea taberei. Când se va trâmbița din ele, se va aduna toată obștea la ușa Cortului adunării. Când se va trâmbița numai din una, se vor aduna la tine toate căpeteniile cele mai mari ale lui Israel. Când veți însoți

sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre răsărit. Când veți însoți a doua oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre miazăzi. Când veți însoți a treia oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre mare. Când veți însoți a patra oară sunetele cu strigăte, se vor ridica taberele cele dinspre miazănoapte. Să însoțiți sunetele cu strigăte numai pentru plecare. Iar când chemați adunarea, să sunați, dar să nu însoțiți sunetele cu strigăte. Din trâmbițe vor suna preoții, fiii lui Aaron; aceasta-i pentru voi lege veșnică din neam în neam. Când veți merge la război, în pământul vostru, împotriva vrăjmașilor care năvălesc asupra voastră, însoțiți sunetele de trâmbiță cu strigăte și veți fi pomeniți înaintea Domnului Dumnezeuului vostru și veți fi izbăviți de vrăjmașii voștri. În ziua voastră de bucurie, la sărbătorile voastre și la lunile noi ale voastre, să trâmbițați din trâmbițe la arderile de tot ale voastre și la jertfele voastre de împăcare, și prin aceasta veți fi pomeniți înaintea Dumnezeuului vostru. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru.

Apoi se cântă sau se citește stihurile acesten:

Glasul al 2-lea:

Când, pentru mânia Ta cea pornită asupra noastră din pricina păcatelor noastre, pământul și celelalte stihii se tulbură și se învăluiesc, Doamne, auzind glasul acestui semn, ca pe al trâmbițelor celor de argint ale lui Moise, să cauți cu ochiul Tău cel milosârd și să nu ne cerți pe noi cu urgia Ta, ci, milostivindu-Te, să ne cruți, izbăvindu-ne de certarea Ta cea înfricoșătoare, ca un milostiv.

Glasul 1:

Cel ce elatini temelile pământului, Dumnezeule, și singur miști adâncul mării, ca Unul ce ești ziditorul a toate, izbă-

vește-ne de certarea Ta cea dreaptă, departând cu glasul semnului acestuia furtunile și vânturile, tunetele și fulgerele cele silnice, și fă-ne totdeauna treji și grabnici spre slăvirea Ta și spre împlinirea sfințelor Tale porunci, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Și acum..., glasul al 4-lea:

Doamne, Cel ce odată la început toate le-ai zidit fără mijlocire, iar acum toate le faci prin mijlocire, depărtează prin glasul acestui sfințit clopot toată nepurtarea de grijă și lenea din inimile credincioșilor Tăi și înrădăcească în ei cu evlavie frica Ta; și cu puterea Ta fă-i sârguitori la rugăciune și grabnici la tot lucrul bun, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi, ca un Mult-milostiv.

Apoi diaconul: Înțelepciune. Strana: Binecuvintează. Iar arhierul sau preotul face obșnuitul sfârșit al zilei.

RÂNDUIALA sfînțirii crucii și a troiței celei noi

Fiind așezată o masă acoperită după cuviința înaintea sfințelor uși împărătești, preotul iese din altar îmbrăcat cu epitrahilul și cu felonul și, cădînd crucii cinstita cruce, face începutul obșnuit: Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru..., Împărate cerește..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfîntă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de trei ori) și

PSALMUL 98

Domnul împărătește: să tremure popoarele; șade pe heruvimi: să se cutremure pământul. Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele. Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoșător și sfânt este. Și cinstea împăratului iubește dreptatea. Tu ai întemeiat dreptatea; judecată și dreptate în Iacob Tu ai făcut. Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este! Moise și Aaron între preoții Lui, și Samuel, între cei ce cheamă numele Lui. Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grăia către ei; căci păzeau mărturiile Lui și poruncile pe care le-a dat lor. Doamne, Dumnezeuul nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei și ai răsplătit toate faptele lor. Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru și vă închinați în Muntele cel sfânt al Lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeuul nostru!

Apoi: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Doamne, miluiește (de 3 ori).

Și troparul, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău (de trei ori).

Slavă..., condacul, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace nebiruită biruință.

Și acum..., a Crucii și a Născătoarei, același glas:

Crucea cea făcătoare de viață a bunătății Tale, pe care ai dăruit-o nouă, nevrednicilor, Doamne, Ție o aducem cu rugăciune. Mântuiește pe poporul Tău cel credincios, pentru Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă Ție pentru noi, Unule, iubitorule de oameni.

Și îndată se cântă de trei ori troparul acesta, glasul al 6-lea:

Trimite harul Tău, Dătătorule de viață, și sfințește crucea aceasta; și arat-o pe ea la tot poporul să-i fie ajutor și întărire.

Disconul: Domnului să ne rugăm.

Și preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul slavei, Părinte atotțiitorule, Dumnezeule Savaot, Care, prin pomul vieții cel din mijlocul raiului, ai închipuit mai înainte crucea cea de viață făcătoare a Unuia-Născut Fiului Tău; și, în locul pomului neascultării, prin gustarea din care șarpele cel atotviclean pe strămoșii noștri și cu dâșii pe tot neamul omenesc i-a izgonit din rai și la moarte i-a adus, ai dăruit nouă semnul Crucii purtătoare de viață, pe care iubitul Tău Fiu, pironit fiind, a murit și cu moartea pe moarte a omorât și toată puterea diavolului a sfărâmat și viață lumii a dăruit, iar Bisericii Sale armă nebiruită, sfîntire și acoperământ tare, și credinței întărire, și izbăvire de

toate cursele diavolești, și nădejde tare de mântuire și nerușinată, spre câștigarea vieții. Pentru aceea, noi, robii Tăi, în dar învrednicindu-ne de multă mila Ta, mulțumitori fiind, slavă și mulțumire și smerită închinăciune aducem slavei Tale și cu umilință ne rugăm să cauți cu milostivire spre acest semn al Crucii, pe care credincioșii robii Tăi, din osârdie și din credința cea tare și din dragostea către Tine, au făcut-o spre însemnarea biruinței Fiului Tău, a Domnului nostru Iisus Hristos și a eliberării și a mântuirii noastre. Și trimite peste noi binecuvântarea Ta cea cerească; binecuvintează-o și o sfințește pe ea, și umple-o de puterea și binecuvântarea lemnului aceluia, pe care a fost pironit preasfântul Trup al Domnului nostru Iisus Hristos, Unul-Născut Fiul Tău, prin Care puterea diavolului s-a călcat și noi, pământenii, eliberare am dobândit și vieții ne-am învrednicit.

Așa Te rugăm pe Tine, Preasfinte Stăpâne, pentru sfintele patimi și pentru vărsarea sfântului Sânge și moartea cea făcătoare de viață a Unuia-Născut Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, pe care cu sfatul Tău, al lui Dumnezeu Tatăl cel fără de început și al Preasfântului Tău Duh, de bunăvoie pentru mântuirea noastră pe lemnul Crucii le-a suferit; și prin acelea lemnul crucii, care era oarecând spre pierzare făcătorilor de rău și celor ce greșeau, l-a arătat a fi binecuvântat, sfânt, de viață dătător și izbăvitor celor ce greșesc, pe care și cu rugăciune Ție îl aducem: trimite acum harul Preasfântului Tău

Duh peste acest semn al crucii și-l binecuvintează, îl sfințește și-i dă lui ca să fie semn înfricoșător și tare asupra tuturor vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, spre izgonirea și înfrângerea tuturor curselor ispitelor și asupririlor diavolești. Iar poporului Tău să fie acoperământ puternic, credinței întărire, nădejdiei sprijinire, la războaie biruință și sporire în toate faptele cele bune; și tuturor celor ce se vor închina Ție înaintea semnului acestuia și rugăciuni vor aduce, să le fii milostiv ascultător și îndurat împlinitor al tuturor cererilor celor către mântuire. Și precum prin cruce lumea ai eliberat de osândirea păcatului, așa pe robii Tăi, care cu credință, din suflet, aduc Ție acest semn al crucii, cu puterea crucii iubitelui Tău Fiu, pururea biruitor asupra păcatului arată-i a fi, și le dăruiește lor toate bunătățile Tale cele pământești și cerești; și, prin cruce, totdeauna spre bine pe toți credincioșii povățuind, du-i la primirea cununilor cerești, că Tu ești izvorul sfînțirii și dătător bogat de toate bunătățile și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul stropște cu aghiasmă crucea, zicând:

Se sfințește această Cruce cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Și îndată, luând cădelnița și stând cu bună cucernicie înaintea chipu-
lui Sfintei Cruci, o cădește crucis, cântând:

Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, și sfântă Învierea Ta o
lăudăm și o slăvim.

Se închină cu cucernicie până la pământ și sărută cinstita și sfânta
Cruce. Asemenea și toți cei ce stau de față se închină și sărută cinstita
Cruce.

Iar la strană se cântă stihira aceasta, glasul al 2-lea:

Veniți, credincioșilor, puterii Crucii să ne închinăm, căci
pomul în rai a odrăslit moartea, iar acesta viață a înflorit,
având pironit pe dânsul pe Domnul cel fără de păcat, de la
Care toate limbile, luând nestricăciunea, strigăm: Cel ce prin
Cruce moartea ai stricat și pe noi din înșelăciunea și chi-
nuirea diavolului ne-ai liberat, Doamne, slavă Ție.

Și îndată se face sfârșitul: diaconul: Înțelepciune. Cântărețul:
Binecuvintează.

Preotul:

Cel ce pe lemnul Crucii, pentru mântuirea noastră, S-a
răstignit și moartea a binevoit a primi și a treia zi din morți
a înviat, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru
rugăciunile Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcă-
toarei Cruci și cu rugăciunile tuturor sfinților Săi, să ne
miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni
iubitor.

RÂNDUIELI DE SLUJBE ȘI RUGĂCIUNI LA POSTURI ȘI PRAZNICE ÎMPĂRĂTEȘTI

RUGĂCIUNEA

ce se citește la Nașterea Domnului Iisus Hristos,
înainte de împărtășirea credincioșilor

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu atotțiitorule, când Te-ai născut din Fecioara Maria în Betleemul Iudeii, cu spaimă făpturile s-au minunat și lumea s-a bucurat de nașterea Ta; Cel ce ai făcut pe om după chipul și asemănarea Ta și i-ai dat lui Botezul spre pocăință; Care ne-ai adus pe noi în zilele acestea preacurate către înfrânarea patimilor spre nădejdea învierii; Cel ce ne călăuzești pe noi spre adevărul Dumnezeirii Tale și ai întărit inimile noastre și mintea a Te cunoaște pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, Care ridici păcatele a toată lumea, Tu acum, Stăpâne, Iubitorule de oameni, primește pe robii Tăi precum ai primit pe Petru, când se afunda în mare, și pe care, când s-a lepădat de Tine și a plâns cu amar, iarăși l-ai primit; primește acum,

Stăpâne, lacrimile, suspinul și pocăința robilor Tăi, precum ai primit pe desfrânata ce plângea și cu lacrimi uda picioarele Tale și cu perii capului le ștergea ca să ia mila Ta; Cel ce ai primit pe tâlharul cel răstignit împreună cu Tine pe cruce și ai zis lui: astăzi vei fi împreună cu Mine în rai.

Căci am auzit glasul grăind și pe îngeri cântând, pe magi închinându-se cu daruri și pe Irod tulburându-se, că Dumnezeu S-a arătat cu trup spre mântuirea neamului omenesc. Pe Tine acum, Stăpâne, Iubitorule de oameni, toată făptura Te laudă, grăind: Hristos Se naște, slăviți-L; Hristos din ceruri, întâmpinați-L; Hristos pe pământ, înălțați-vă. Puterile îngerilor se bucură, cetele mucenicilor se veselesc, văzând slăvita și cinstita prăznuire; și toți cu vrednicie o laudăm cu inima și cu buzele. Și acum, Bunule și Iubitorule de oameni Doamne, primește pe robii Tăi aceștia (N), căroră le pare rău de păcatele lor, cele știute și cele neștiute, cele de voie și cele fără de voie; și, cu știuta Ta iubire de oameni, primește plecarea genunchilor și postul robilor Tăi, ca, plinind poruncile Tale și ajungând acum la sfânta și cinstita Naștere, curați și fără prihană, să se împărtășească cu preacuratul Tău Trup și Sânge, al Domnului nostru Iisus Hristos, a Căruia este slava, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

SLUJBA AGHIASMEI CELEI MARI
care se săvârșește la Botezul Domnului nostru
Iisus Hristos

După ce zice preotul Rugăciunea Amvonului, ieșim cu toții la râu sau la locul unde este pregătită apa, mergând înaintea preotului cu sfeșnice, cu cadelnița, cu steaguri și cu icoane, iar cântăreștii cântă acest tropar, glasul al 8-lea:

Glasul Domnului peste ape strigă, grăind: veniți de luați toți Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, Duhul temerii de Dumnezeu, al lui Hristos, Cel ce S-a arătat.

Apoi aceste tropare, același glas:

Astăzi firea apelor se sfințește și se desparte Iordanul și își oprește curgerea apelor sale, văzând pe Stăpânul botezându-Se.

Ca un om ai venit la râu, Hristoase Împărate, și Te sânguiești a lua botez de rob, Bunule, din mâinile înaintemerătorului, pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum..., același glas:

Către glasul celui ce striga în pustiu: gătiți calea Domnului, venit-ai, Doamne, luând chip de rob, botez cerând, Cel ce nu știi de păcat. Văzutu-Te-au apele și s-au temut. Cutremuratu-s-a Înaintemergătorul și a strigat, grăind: Cum va lumina sfeșnicul pe Lumină? Cum își va pune mâna robul pe Stăpânul? Sfințește-mă pe mine și apele, Mântuitorule, Cel ce ai ridicat păcatul lumii.

Și ajungând la locul rânduit, îndată încep

PAREMIILE

Preotul sau diaconul zice: Înțelepciune.

Cântărețul: Din Proorocia lui Isaia, citire:

(XXXV, 1-10)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte.

Așa zice Domnul: Veselește-te pustiu însetat, să se bucure pustiu; ca și crinul să înflorească. Și va înflori și se va bucura pustiu Iordanului și mărirea Libanului se va da lui și cinstea Carmelului; și poporul meu va vedea slava Domnului, strălucirea Dumnezeului nostru. Întăriți-vă voi, mâini slabe, și prindeți putere genunchi slăbănogi. Ziceți celor slabi la inimă și la cuget: «Întăriți-vă și nu vă temeți. Iată Dumnezeul nostru! Cu judecată răsplătește și va răsplăti; El va veni și ne va mântui». Atunci se vor deschide ochii celor orbi și urechile celor surzi vor auzi. Atunci va sări schiopul ca cerbul și limpede va fi limba gângavilor; că izvoare de apă vor curge în pustiu și pâraie în pământ însetat. Pământul cel fără de apă se va preface în bălți și ținutul cel însetat va fi izvor de apă. Acolo va fi veselia păsărilor,

iarbă, trestie și bălți. Acolo va fi cale curată și cale sfântă se va chema și nu va trece pe acolo nimeni necurat și nici nu va fi acolo cale întinată. Chiar și cei fără de minte vor merge pe dânsa și nu se vor rătăci. Și nu va fi acolo leu, nici fiare cumplite nu se vor sui pe ea și nici nu se vor afla acolo; ei vor merge pe ea cei mântuiți și cei răscumparați de Domnul se vor întoarce. Și vor veni în Sion în chiote de bucurie și veselia cea veșnică va încununa capul lor. Lauda și bucuria și veselia îi vor ajunge pe aceștia și vor fugi durerea, întristarea și suspinarea.

Preotul sau diaconul zice: Înțelepciune.

Cântărețul: Din Proorocia lui Isaia, citire:

(LV, 1-13)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte.

Așa grăiește Domnul: Cei ce sunteți însetați, mergeți la apă, și cei care nu aveți argint, mergeți de cumpărați și mâncați, mergeți și cumpărați fără de argint și fără de preț vin și grăsimi. Pentru ce cheltuiți argintul vostru pentru un lucru care nu hrănește și câștigul muncii voastre pentru ceva care nu vă satură? Ascultați-Mă pe Mine și veți mânca cele bune și întru bunătăți se va desfăta sufletul vostru. Luați aminte cu urechile voastre și mergeți pe căile Mele. Ascultați-Mă pe Mine și viu va fi sufletul vostru. Voi face cu voi legământ veșnic, dându-vă îndurările Mele cele făgăduite lui David. Iată, l-am făcut mărturie popoarelor, căpetenie și stăpânitor peste neamuri. Iată, tu vei chema popoare pe care nu le știi și popoare care pe tine nu te-au cunoscut vor alerga la tine, pentru Domnul Dumnezeul tău și

pentru Sfântul lui Israel, căci El te preamărește. Căutați pe Domnul cât îl puteți găsi, strigați către Dânsul cât El este aproape de voi. Cel rău să lase calea lui și omul cel nelegiuit vicleniile lui și să se întoarcă spre Domnul, căci El Se va milostivi de dânsul și către Dumnezeuul nostru cel mult iertător. Căci gândurile Mele nu sunt ca gândurile voastre și căile Mele ca ale voastre, zice Domnul. Și cât de departe sunt cerurile de la pământ, așa de departe sunt căile Mele de căile voastre și cugetele Mele de cugetele voastre. Precum se coboară ploaia și zăpada din cer și nu se mai întoarce până nu adapă pământul și-l face de răsare și rodește și dă sămânță semănătorului și pâine spre mâncare, așa va fi cuvântul Meu care iese din gura Mea; el nu se întoarce către Mine fără să dea rod, ci el face voia Mea și își îndeplinește rostul lui. Și voi cu veselie veți ieși și în pace veți fi călăuziți; munții și colinele vor izbucni în strigăte de veselie înaintea voastră și toți copacii câmpului vor bate din palme! În locul spinilor va crește chiparosul și în locul urzicii va crește mirtul. A Domnului fi-va slava, spre veșnică și nepieritoare pomenire.

Preotul sau diaconul zice: Înțelepciune.

Cântărețul: Din Proorocia lui Isaia, citire:

(XII, 3-6)

Preotul sau diaconul zice: Să luăm aminte.

Acestea zice Domnul: Veți scoate apa cu veselie din izvoarele mântuirii și veți zice în ziua aceea: «Lăudați pe Domnul, chemați numele Lui, vestiți printre neamuri lucrările Lui, dați de știre că înalt este numele Lui! Cântați în strune pe Domnul, căci El a făcut fapte strălucite! Să știe

aceasta tot pământul! Săltați și vă veseliți locuitori ai Sionului, căci mare este în mijlocul vostru Sfântul lui Israel!.

Diaconul: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor.

Cântărețul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(X, 1-4)

Raților, nu voiese ca voi să nu știți că părinții noștri au fost toți sub nor și că toți au trecut prin mare. Și toți, întru Moise, au fost botezați în nor și în mare. Și toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească; și toți aceeași băutură duhovnicească au băut, pentru că beau din piatra duhovnicească ce îi urma. Iar piatra era Hristos.

Preotul: Pace ție. **Cântărețul:** Și duhului tău. Aliluia, **glasul al 6-lea.**

Stih:

Glasul Domnului peste ape, Dumnezeuul slavei a tunat.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

(I, 9-11)

In vremea aceea, Iisus a venit din Nazaretul Galileii și S-a botezat în Iordan, de către Ioan. Și, îndată, ieșind din apă, a văzut cerurile deschise și Duhul ca un porumbel coborându-Se peste

El. Și glas s-a făcut din ceruri: Tu ești Fiul Meu cel iubit, întru Tine am binevoit.

După aceea, diaconul zice ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru cinstita preoție și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cărmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt locașul acesta, pentru țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință viețuiesc într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce pățimesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii, Celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor și trupurilor și izgonire a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dăruiască apei acesteia harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se zdrobească satana sub picioarele noastre și să se risipească tot sfatul viclean, care se pornește asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne scoată pe noi Domnul Dumnezeu nostru din toată vrăjmășia și ispita, care ne stau împotrivă, și să ne facă vrednici de bunătațile cele făgăduite, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței și a dreptei credințe, prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită Domnul Dumnezeu binecuvântarea Iordanului și să sfințească apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă apa aceasta dar de sfințenie și curățire de păcate, spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre tot folosul de trebuință, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curățitoare spre viața veșnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce o vor lua și o vor primi spre sfințirea caselor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curățire sufletelor și trupurilor tuturor celor ce o vor lua cu credință și vor gusta dintr-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne învrednicim noi să ne umplem de sfințenie, prin gustarea din apa aceasta, cu venirea cea nevăzută a Duhului Sfânt, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, al celor păcătoși, și să ne mântuiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim noi izbăviți de tot necazul, mânia, prijedia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și Pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonis:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

În timp ce diaconul zice ectenia, preotul se roagă, citind în taină aceasta

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Fiule Unule-Născut, Care ești în sânul Tatălui, Dumnezeule cel adevărat, Izvorul vieții și al nemuririi, Lumina cea din Lumină, Care ai venit în lume să o luminezi pe ea, luminează cugetul nostru cu Duhul Tău cel Sfânt și ne primește pe noi, care aducem Ție slavă și bună mulțumire pentru lucrurile Tale cele din veci mari și minunate și pentru mântuirea Ta rânduială cea din veacurile cele mai de pe urmă, când Te-ai îmbrăcat în trupul nostru cel neputincios și sărac și Te-ai umilit până la măsura de rob, Împărate al tuturor. Suferit-ai încă și a Te boteza în Iordan de mâna robului, ca, sfințind firea apelor, Tu, Cel ce ești fără de păcat, să ne faci nouă cale către nașterea cea de-a doua, prin apă și prin Duh, și să ne întorci pe noi la slobozenia cea dintâi. Deci, prăznuind pomenirea acestei taine dumnezeiești, ne rugăm Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, stropește și peste noi, nevrednicii robii Tăi, după făgăduința Ta cea dumnezeiască, apa cea curățitoare, darul milostivirii Tale, ca să fie bineprimită bunătății Tale cererea noastră, a păcătoșilor, pentru apa aceasta; și printr-însa să se dăruiască nouă și tot poporului Tău celui credincios binecuvântarea Ta,

spre slava sfântului și închinatului Tău nume. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfârșind diaconul ectenia, preotul începe cu glas mare Rugăciunea aceasta, făcută de Sofronie, patriarhul Ierusalimului.

Domnului să ne rugăm.

Reime mai presus de fire, preabună, preadumnezeiască, atotputernică, a toate văzătoare, nevăzută, nepătrunsă, făcătoarea ființelor celor înțelegătoare și a firilor celor cuvântătoare; bună-tatea cea firească, lumina cea neapropiată, Care luminezi pe tot omul care vine în lume, strălucește și întru mine, nevrednicul slujitorul Tău! Luminează-mi ochii minții mele, ca să îndrăznesc a lăuda binefacerea și puterea Ta cea nemăsurată. Fie bineprimită rugăciunea ce se aduce de mine pentru poporul ce stă înaintea. Să nu oprească păcatele mele venirea aici a Sfântului Tău Duh. Ci mă iartă, Ceea ce ești preabună, ca să strig către Tine fără de osândă și să grăiesc și acum: Te slăvim pe Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, atotțiitorule Împărate, Cel ce ești mai înainte de veci. Te slăvim pe Tine, Ziditorule și Făcătorule a toate. Te slăvim pe Tine, Fiule al lui Dumnezeu, Unule-Născut, Cel ce ești fără tată din mamă și fără mamă din Tată. Că la praznicul ce a trecut Prunc Te-am văzut, iar la acesta de acum

desăvârșit Te vedem pe Tine, Cel ce Te-ai arătat desăvârșit, Dumnezeul nostru, din Cel desăvârșit.

Că astăzi ne-a sosit nouă tuturor vreme de praznic și ceata sfinților cu noi se adună, și îngerii cu oamenii împreună-prăznuiesc. Astăzi, harul Sfântului Duh, în chip de porumbel, peste ape se pogară. Astăzi, Soarele cel neapus a răsărit, și lumea cu lumina Domnului se luminează. Astăzi, luna cu raze luminoase luminează pământul. Astăzi, stelele cele luminoase, cu lumina strălucirii lor, lumea înfrumusețează. Astăzi, norii rouează din cer omenirii ploaia dreptății. Astăzi, Cel nefăcut, de bună-voia Sa, este atins cu mâna de către făptura Sa. Astăzi, Proorocul și Înaintemergătorul se apropie de Stăpânul și cu frică stă înaintea Lui, văzând pogorarea lui Dumnezeu la noi. Astăzi, apele Iordanului se prefac în vindecări, cu venirea Domnului. Astăzi, toată făptura se adapă cu curgeri tainice. Astăzi, păcatele oamenilor se curățesc în apele Iordanului. Astăzi, raiul s-a deschis oamenilor și Soarele dreptății ne luminează nouă. Astăzi, apa cea amară, care era în vremea lui Moise, se prefacă în dulceață poporului, cu venirea Domnului. Astăzi, ne-am izbăvit de plânsul cel vechi și ca un Israel nou ne-am mântuit. Astăzi, ne-am izbăvit de întuneric și cu lumina cunoștinței de Dumnezeu ne-am luminat. Astăzi, întunericul lumii se risipește cu arătarea Dumnezeului nostru. Astăzi, toată făptura se luminează de sus ca o făclie. Astăzi, înșelăciunea se surpă și cale

de mântuire ne lucrează nouă venirea Stăpânului. Astăzi, cele de sus cu cele de jos împreună-prăznuiesc, și cele de jos cu cele de sus împreună-vorbesc. Astăzi, obștea cea sfințită și mult vestită a ortodocșilor se bucură. Astăzi, Stăpânul merge la Botez, ca să ridice firea omenească la înălțime. Astăzi, Cel neplecat Se pleacă robului Său, ca să ne libereze pe noi din robie. Astăzi, împărăția cerurilor am dobândit, iar împărăția Domnului nu are sfârșit. Astăzi, pământul și marea și-au împărțit bucuria lumii și lumea s-a umplut de veselie.

Te-au văzut apele, Dumnezeuule, Te-au văzut apele și s-au temut. Iordanul s-a întors înapoi, văzând Focul Dumnezeirii pogorându-Se trupește și intrând într-însul. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Sfântul Duh în chip de porumbel pogorându-Se și zburând împrejurul Tău. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Cel nevăzut în chip văzut, pe Făcătorul întrupat, pe Stăpânul în chip de rob. Iordanul s-a întors înapoi și munții au săltat văzând pe Dumnezeu întrupat; iar norii au dat glas, mirându-se de Cel ce a venit, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prăznuire stăpânească văzând astăzi în Iordan și pe Cel ce moartea neascultării și boldul înșelăciunii și legătura iadului în Iordan a afundat și a dăruit lumii Botezul mântuirii. Pentru aceasta și eu, păcătosul și nevrednicul slujitorul Tău, mărturisind slăvitele Tale minuni, de frică fiind cuprins, cu umilință strig către Tine:

Și îndată preotul zice de trei ori cu glas mare:

Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale, și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale.

Apoi continuă:

Că Tu, cu voia Ta, pe toate le-ai adus dintru neînță întru ființă. Cu puterea Ta ții făptura și cu purtarea Ta de grijă chivernisești lumea. Tu din patru stihii ai întocmit făptura și cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngerești. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te slăvește luna. Ție se supun stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozește adâncurile. Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort. Tu ai întărit pământul peste ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu ai revărsat aerul spre răsuflare. Puterile îngerești Ție slujesc și cetele arhanghelilor Ție se închină. Heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, împrejur stând și zburând, de frica slavei Tale celei neapropiate se acopăr. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând și de cuvânt și fără de început, ai venit pe pământ, chip de rob luând, întru asemănarea omenească făcându-Te. Că n-ai suferit, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, să vezi neamul omenesc chinuit de diavolul; ci ai venit și ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tăinuim facerea Ta de bine. Toată firea omenească ai izbăvit-o; pântecul Fecioarei l-ai sfințit cu nașterea Ta. Toată făptura Te laudă pe

Tine, Cel ce Te-ai arătat. Că Tu, Dumnezeuul nostru, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii împreună ai viețuit. Tu, trimițând din cer Duhul Tău cel Sfânt, ai sfințit apele Iordanului, și capetele balaurului care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Și preotul binecuvintează de trei ori apa, afundând în chipul crucii mâna în apă și, de fiecare dată, zice:

Tu însuși, dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino și acum, prin pogorârea Sfântului Tău Duh, Care sfințește toate, și sfințește apa aceasta.

Apoi continuă:

Și-i dă ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe dânsa izvor de nestrăicături, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, îndepărtare puterilor celor potrivnice, plină de putere îngerească. Ca toți, cei ce se vor stropi și vor gusta dintr-însa, să o aibă spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfințirea caselor și spre tot folosul de trebuință. Căci Tu ești Dumnezeuul nostru, Cel ce ai înnoit prin apă și prin Duh firea noastră cea învechită de păcat. Tu ești Dumnezeuul nostru, Care, pe vremea lui Noe, cu apă ai înecat păcatul. Tu ești Dumnezeuul nostru, Care prin mare și prin Moise ai liberat neamul evreiesc din robia lui Faraon. Tu ești Dumnezeuul nostru, Care ai despiciat piatra în pustiu și au curs ape și râurile s-au umplut de apă, și pe poporul Tău cel însetat l-ai adăpat. Tu ești Dumnezeuul nostru

Care, cu apă și cu foc, prin Ilie, ai izbăvit pe Israel din rătăcirea lui Baal.

Preotul binecuvintează de trei ori apa crucii și, de fiecare dată, zice:

Însuși și acum, Stăpâne, sfințește apa aceasta, cu Duhul Tău cel Sfânt.

Apoi continuă:

Dă tuturor celor ce se vor atinge de dânsa și se vor stropi și o vor gusta: sfințire, sănătate, curățire și binecuvântare.

Și miluiește, Doamne, pe binecredinciosul popor român de pretutindeni, pe cărmuitorii țării noastre, pe mai marii orașelor și ai satelor și pe iubitoarea de Hristos oaste.

Adu-ți aminte, Doamne, de Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [de (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)] și de cinstita preoție și întru Hristos diaconime și de tot clerul și de poporul ce stă înainte și de frații noștri care, din binecuvântate pricini, nu sunt de față și-i miluiește pe dânsii și pe noi, după mare mila Ta, pentru ca, și de stihii și de oameni și de îngeri și de cele văzute și de cele nevăzute, să fie slăvit numele Tău cel preasfânt, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul, plecându-și capul, zice în taină această

Rugăciune

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan și ai sfințit apele, și ne binecuvintează pe noi, pe toți, care, prin plecarea capului nostru, arătăm semnul supu-

nerii; și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta; și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Apoi, cu glas:

Că Tu ești sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta preotul, luând Sfânta Cruce și busuolocul, le afundă în apă, făcând chipul crucii și, scotându-le, le ține în amândouă mâinile; și face aceasta de trei ori, cântând de fiecare dată troparul acesta, glasul 1:

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; și Duhul, în chip de porumbel, a adevărit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeu, și lumea ai luminat, slavă Ție.

Și stropind tot poporul cu apă sfințită, se întorc în biserică, cântând stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Să cântăm, credincioșii, mărirea binefacerii lui Dumnezeu către noi, că, făcându-Se om, pentru păcatele noastre, pentru curățirea noastră Se curățește în Iordan Cel singur curat și nestricăcios, sfințindu-ne pe noi și apele și zdrobind capetele balaurilor în apă. Deci să luăm apă cu mulțumire, fraților, căci celor ce o iau cu credință, se dă în chip nevăzut harul Duhului, de la Hristos, Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi: Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac (de 3 ori) și Psalmul 33: Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea...

Și sfârșitul acesta:

Cel ce în Iordan, de la Ioan, a primit a Se boteza, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RUGĂCIUNE

ce se citește, după Sfânta Liturghie, la începutul Postului Mare și la începutul fiecărui post

Domnului să ne rugăm.

Iădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt departe pe mare, Dumnezeu nostru, Care mai înainte ai rânduit prin Legea cea veche și cea nouă aceste patruzeci de zile, la care ne-ai învrednicit acum să ajungem; de la Tine cerem și Ție ne rugăm, întărește-ne cu puterea Ta, ca să ne nevoim într-insele cu bună nevoință, spre slava numelui Tău celui sfânt și spre iertarea păcatelor noastre, pentru omorârea patimilor și stârpirea a tot păcatul, pentru ca prin pocăință împreună cu Tine răstignindu-ne și îngropându-ne, să ne sculăm din faptele cele moarte și să petrecem cu bună plăcere înaintea Ta în toate zilele noastre. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și Bunului

și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea salciei în Duminica Florilor

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Dumnezeu nostru, Care șezi pe heruvimi; Cel ce ai arătat puterea Ta și ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, ca să mântuiască lumea prin Crucea, prin îngroparea și prin învierea Sa; Căruia, venind în Ierusalim spre patima cea de bunăvoie, poporul, care ședea întru întuneric și în umbra morții, luând semnele biruinței, ramuri de copaci și stâlپări de finic, l-a prevestit învierea, Însuși, Stăpâne, păzește-ne și pe noi, care urmând aceluia purtăm în mâini ramuri de copaci în această zi de înainte-prăznuire. Și precum pe acele popoare și pe acei prunci care Ți-au strigat Ție: osana, apără-ne și pe noi, ca, prin laude și cântări duhovnicești, să ne învrednicim de dă-tătoarea de viață învierea cea de a treia zi, în Hristos Iisus Domnul nostru, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ

în Sfânta și Marea Joi, al celui între sfinți părintelui nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului

Binecuvintează, părinte.

Iubiților și preadoriților mei frați, care v-ați adunat în Sfânta lui Dumnezeu biserică, ca să slujiți Dumnezeu-lui celui viu în cuviosie și dreptate, și cu frică să vă împăr-tășiți cu Sfintele, preacuratele, nemuritoarele și înfricoșă-toarele Taine ale lui Hristos, ascultați-mă pe mine smeritul și nevrednicul, căci nu sunt eu cel ce grăiesc și vă învăț pe voi, ci harul Preasfântului și de viață făcătorului Duh; nu grăiesc de la mine, ci precum m-am învățat din dumnezeieștile ca-noane și de la purtătorii de Dumnezeu părinți; și precum a primit Biserica de la înțelepții și dumnezeieștii Apostoli, așa grăiesc și eu însumi smeritul și cel mai mic dintre toți. Faptele voastre nu le știu; îndeletnicirile nu le cunosc; și pentru aceea fiind cuprins de frica lui Dumnezeu, vă sfătu-iesc pe fiecare dintre voi, pe bărbați și pe femei, pe cei mici și pe cei mari: nimeni dintre voi, vinovat fiind de păcat și muștrat de cugetul său, mai înainte de a se pocăi și a se spovedi, să nu cuteze cu nebăgare de seamă să se apropie și să se atingă de acest foc dumnezeiesc, pentru că Dumnezeu-l nostru este foc mistuitor; și celor ce se apropie cu credință și cu frică, ca de Dumnezeu Împăratul și Judecătorul nostru al tuturor, le arde și le mistuie păcatele, iar sufletele le lumi-nează și le sfințește; dar celor necredincioși și celor ce se

apropie cu batjocură, le arde și le mistuie sufletele și trupurile. Pentru aceasta între voi mulți adorm bolnavi și neputincioși, adică mulți mor nespovediți și neîndreptați.

În sfârșit, vă rog, frații mei, și zic: nici jurător sau călcător de jurământ, sau mincinos, sau clevețitor, sau desfrânat, sau preadesfrânat, sau sodomit, sau răpitor, sau bețiv, sau hulitor, sau cu pizmă asupra fratelui său, sau ucigaș, sau vrăjitor, sau fermecător, sau otrăvitor, sau descântător, sau ghicitor, sau tâlhar, sau eretic să nu vină nespovedit și nepregătit, nici să se atingă, sau să se apropie de înfricoșătoarele Taine ale lui Hristos, pentru că înfricoșător este a cădea în mâinile lui Dumnezeu celui viu; căci mai tăios este cuvântul lui Dumnezeu decât sabia cea cu două ascuțituri, care ajunge până la încheieturi și până la creieri și până la oase și până la gânduri și până la inimă. Deci vedeți, frații mei, ca nimeni, nepocăit sau nepregătit sau nevrednic, să nu se apropie ca să se împărtășească cu înfricoșătoarele și preacuratele Lui Taine. Căci Însuși zice: Eu sunt Dumnezeuul vostru și nu este Dumnezeu afară de Mine. Eu sunt Cel ce iau viața și Eu sunt Cel ce dau viața; și nu este cine să vă scoată pe voi din mâinile Mele. Căci El este Împăratul veacurilor, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Părintele Lui cel fără de început și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea în Sfânta Duminică a Paștilor
a pâinii care se numește de popor "paști"

La Sfânta Liturghie, care se săvârșește în noaptea Paștilor, în timp ce la strană se cântă Axionul: Îngerul a strigat..., se aduc preotului pâinile dinainte pregătite, după obicei, tăiate în bucăți, ca pentru anafora, și puse în coșuri sau în vase curate, în straturi peste care s-a turnat vin curat. Iar diaconul zice: Domnului să ne rugăm, și preotul citește asupra pâinilor această

Rugăciune

Dumnezeule cel atotputernic și Doamne atot-
țitorule, Care ai poruncit robului Tău Moise, la
ieșirea lui Israel din Egipt și la eliberarea
poporului Tău din robia cea amară a lui faraon, să
junghie mielul, care închipuia mai dinainte pe
Mielul, Cel ce de bunăvoie pentru noi s-a junghiat
pe Cruce, luând asupra Sa păcatele a toată lumea,
pe iubitul Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, pe
Tine și acum cu smerenie Te rugăm, caută spre
pâinea aceasta și o binecuvintează și o sfințește pe
ea. Căci și noi robii Tăi pe aceasta am pus-o acum
înaintea slavei Tale în această preastrălucită,
preamărită și mântuitoare zi a Paștilor, spre cinstea
și slava și spre aducerea aminte de slăvita înviere a
Aceluiași Fiu al Tău, a Domnului nostru Iisus
Hristos, prin Care din veșnica robie a vrăjmașului și
din legăturile nedezlegate ale iadului am aflat dezle-
gare, liberare și ieșire. Deci și pe noi, care am adus-o

și o sărutăm și din ea vom gusta, fă-ne a fi părtași binecuvântării Tale celei cerești și alungă de la noi, cu puterea Ta, toată boala și neputința, dându-ne la toți sănătate. Că Tu ești izvorul binecuvântării și Dătătorul vindecărilor, și Ție, Părintelui celui fără de început, slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată preotul stropește pâinea cu apă sfințită, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește pâinea aceasta, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin (de trei ori).

Paștile astfel sfințit, se împarte, la sfârșitul slujbei, credincioșilor, după ce au fost miruiți.

RUGĂCIUNE

ce se citește în luminata zi a Învierii lui Hristos,
la împărtășirea credincioșilor

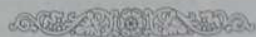
Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce ne-ai învrednicit pe noi a trece vremea cinstului și dumnezeiescului post de patruzeci de zile, care s-a însemnat de Tine și s-a dat nouă prin Tine; Cel ce ai pus nouă pocăință pentru mântuirea sufletelor

și curăția trupurilor și spre izgonirea demonilor; Care ne-ai arătat nouă spre închinare chipul cinstitei Tale cruci și ne-ai dăruit să o sărutăm cu atingerea nevrednicilor noastre buze; Cel ce ne-ai învrednicit să auzim de învierea prietenului Tău Lazăr și de intrarea Ta în Ierusalim, întâmpinat fiind de pruncii evreiești care grăiau, strigând: osana întru cei de sus; și să vedem mântuitoarele Tale patimi și să ne închinăm dumnezeieștii Tale răstigniri, sulitei, trestiei, buretelui, pogorării celei de pe cruce și îngropării, și să ajungem la cinstita și dumnezeiasca Ta înviere. Pentru aceea, văzând ziua Învierii Tale, cu bucurie strigăm Ție, Hristoase Dumnezeu nostru, și împreună cu îngerii, cu arhanghelii, cu heruvimii, cu serafimii, cu toți sfinții și cu preacurata Maica Ta, Te slăvim, laudându-Te pe Tine, marele Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Și acum Te rugăm, Stăpâne, pentru robii Tăi aceștia (N), care vin sub acoperământul casei Tale celei sfințite, primește pocăința lor și-i iartă pe dâșii, pentru Învierea Ta, de mulțimea păcatelor celor nenumărate, știute și neștiute, de voie și fără de voie; curățește-i ca pe desfrânată ce plângea, și ca pe Petru care se lepădase și plângând cu amar iarăși l-ai primit. Primește smerenia și mărturisirea robilor Tăi, precum ai primit pe vameșul care cu suspin se ruga. Pune frica Ta în inimile lor ca să se

teamă de Tine și să Te iubească din toată inima lor. Dă-le lor să păzească toate poruncile Tale în toate zilele vieții lor, umblând după voia Ta. Învrednițește-i pe dânșii fără osândă să vină și să se împărtășească cu preacuratul Tău Trup și cu cinstitul Tău Sânge, ca, primindu-le cu vrednicie, să fie părtași împărăției Tale, lăudându-Te și slăvindu-Te pe Tine, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ

În Sfânta și Marea Duminică a Sfințelor Paști,
al Sfântului Ioan Gură de Aur

Binecuvintează, părinte.

De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest praznic frumos și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă, să intre, bucurându-se, întru bucuria Domnului său. De s-a ostenit cineva postind, să-și ia acum răsplata. De a lucrat cineva din ceasul cel dintâi, să-și primească astăzi plata cea dreaptă. De a venit cineva după ceasul al treilea, cu mulțumire să prăznuiască. De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, nicidecum să nu se

îndoiască, pentru că de nimic nu se va păgubi. De a întârziat cineva până la ceasul al nouălea, să se apropie, nicidecum îndoindu-se. De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din pricina întârzierii, căci, darnic fiind Stăpânul, primește pe cel din urmă ca și pe cel dintâi; odihnește pe cel din al unsprezecelea ceas, ca și pe cel care a lucrat din ceasul întâi; și pe cel din urmă miluiește, și pe cel dintâi mângâie; și acelaia plătește, și acestuia dăruiește; și faptele le primește, și gândul îl ține în seamă; și lucrul îl prețuiește, și voința o laudă.

Pentru aceasta, intrați toți în bucuria Domnului nostru; și cei dintâi și cei de-al doilea luați plata. Bogații și săracii, împreună bucurați-vă. Cei care v-ați înfrânat și cei leneși, cinstiți ziua. Cei care ați postit și cei care n-ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. Gustați toți din ospățul credinței; împărțiți-vă toți din bogăția bunătății. Nimeni să nu se plângă de sărăcie, pentru că s-a arătat împărăția cea pentru toți. Nimeni să nu se tânguiască de păcate, pentru că iertarea din mormânt a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, pentru că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe dânsa Cel ținut de dânsa. Prădat-a iadul Cel ce S-a pogorât în iad; umplutu-l-a de amărăciune, fiindcă a gustat din trupul Lui. Și aceasta mai înainte înțelegându-o, Isaia a strigat: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-Te pe Tine jos. S-a amărât pentru că s-a stricat. S-a amărât pentru că a fost batjocorit. S-a amărât pentru că s-a omorât. S-a amărât pentru că s-a surpat. S-a amărât pentru că a fost legat. A primit un trup și de Dumnezeu a fost lovit; a primit

pământ și s-a întâlnit cu cerul; a primit ceea ce vedea și a căzut prin ceea ce nu vedea. Unde-ți este, moarte, boldul? Unde-ți este, iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimic. S-a sculat Hristos și au căzut demonii; a înviat Hristos și se bucură îngerii; a înviat Hristos și viața veșnică stăpânește; a înviat Hristos și nici un mort nu este în groapă, căci Hristos, sculându-Se din morți, începătură învierii celor adormiți S-a făcut. A Lui este slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

SLUJBA VECERNIEI

din Duminica Pogorării Duhului Sfânt,
adică de Rusalii

În această duminică, la Vecernie, se toacă mai devreme pentru slujba de seară. În bisericile de mir, Vecernia, în această zi, se face îndată după Liturghie:

După început, se citește Psalmul 103; apoi diaconul zice ectenia: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la pomenirea Cărmuirii țării, apoi adaugă acestea:

Pentru poporul ce stă înainte și așteaptă harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce-și pleacă înaintea Domnului inimile și genunchii lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne întărim noi spre plinirea bunăvoinței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită peste noi milele Lui cele bogate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie primită plecarea genunchilor noștri, ca tămăia înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce au trebuință de ajutor de la Dânsul, Domnului să ne rugăm.

Apoi continuă obișnuita cetenie mare.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6 și se cântă aceste trei stihiri idiomele, glasul al 4-lea:

Lucruri preaminate au văzut astăzi toate neamurile în cetatea lui David, când Sfântul Duh S-a pogorât în limbi de foc, precum grăitorul de Dumnezeu Luca a spus, zicând: Fiind adunați ucenicii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede și a umplut casa unde erau ei șezând; și toți au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învățături ale Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt era din veac și este și va fi, nici început având și nici sfârșit; ei pururea cu Tatăl și cu Fiul este unit și împreună-socotit; Viață și de viață făcător; Lumină și de lumină dătător; Binele însuși și Izvor de bunătate; prin Care Tatăl Se face cunoscut și Fiul Se preaslăvește, și de toți Se știe: o putere, o unire și o închinare a Sfintei Treimi (de două ori).

Duhul Sfânt este Lumină și Viață și Izvor viu, înțeles cu mintea; Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, bun, drept, înțelegător, stăpânitor, curățitor de păcate; Dumnezeu și îndumnezeitor, foc din foc purcător; grăitor, lucrător, împărțitor de daruri; prin Care toți proorocii și dumnezeieștii Apostoli împreună cu mucenicii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobișnuită priveliște, foc care se împarte spre dăruirea de haruri (de două ori).

Slavă... Și acum..., glasul al 6-lea:

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiești întru noi și ne curățești pe noi de toată întinăciunea și mântuiești, Bunule, sufletele noastre.

Apoi vohod cu cădelniță și: Lumină lină...

PROCHIMEN, glasul al 7-lea:

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 1: Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta.

Stih 2: Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului.

Stih 3: Și am zis: acum am înțeles; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

După aceea, zice preotul sau diaconul: Iară și iară, plecând genunchii, Domnului să ne rugăm. Strana: Doamne, miluiește.

Iar noi, plecând genunchii la pământ și fiind cu capetele descoperite, preotul, din ușa altarului cu glas mare în auzul tuturor, citește rugăciunile acestea:

Rugăciunea întâi

Doamne, Cel ce ești preacurat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat și fără de răutate; Care singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Care ai făcut cerul și pământul și marea și toate cele zidite în ele; Care plinești cererile, mai înainte de cerere; Ție ne rugăm

și pe Tine Te chemăm, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Părintele Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care pentru noi oameni și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din pururea Fecioara Maria și Preamărita Născătoare de Dumnezeu; Care, mai întâi în cuvinte învățând, iar mai pe urmă și cu fapte arătând, când a răbdat patima Sa cea mântuitoare, ne-a dat pildă nouă, smeriților și păcătoșilor și nevrednicilor robilor Tăi, ca să-Ți aducem rugăciuni, cu capetele și cu genunchii plecați, pentru păcatele noastre și pentru greșilele cele din neștiință ale credincioșilor.

Însuți, Mult-milostive și Iubitorule de oameni, auzi-ne pe noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii, în care Domnul nostru Iisus Hristos, după ce S-a înălțat la ceruri și a șezut de-a dreapta Ta, Dumnezeuule și Părinte, a trimis pe Duhul Sfânt peste Sfinții Săi ucenici și Apostoli, Care a șezut peste fiecare dintr-înșii, și s-au umplut toți de harul Lui cel neîmpuținat și au grăit într-alte limbi mărețiile Tale și au proorocit. Deci, auzi-ne pe noi, care acum ne rugăm Ție, și adu-Ți aminte de noi, smeriții și osândiții, și alungă robia sufletelor noastre. Cel ce cu milostivirea Ta mijlocești pentru noi.

Primește-ne pe noi care cădem înaintea Ta și strigăm: Am greșit! Înaintea Ta suntem puși din păntecele maicii noastre; Tu ești Dumnezeuul nostru.

Dar, pentru că s-au scurs întru deșertăciune zilele noastre, am pierdut ajutorul Tău și ne aflăm lipsiți de toată apărarea. Totuși, nădăjduind în îndurările Tale, strigăm: Păcatele tinereților noastre și ale neștiinței nu le pomeni, și de cele ascunse ale noastre, curățește-ne pe noi. Nu ne lepăda pe noi în vremea bătrâneților; când slăbește tăria noastră, nu ne părăsi pe noi. Mai înainte de a ne întoarce în pământ, învrednicește-ne să ne întoarcem la Tine, și caută spre noi cu bunăvoință și cu har. Cumpănește fără-delegile noastre cu îndurările Tale; pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulțimii păcatelor noastre. Caută din înălțimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul Tău, care stă înainte și așteaptă de la Tine multă milă. Cercetează-ne pe noi cu bunătațea Ta. Izbăvește-ne pe noi de tirania diavolului. Întărește viața noastră cu poruncile Tale cele sfinte și sfințitoare. Înger credincios păzitor pune poporului Tău și pe toți ne adună întru împărăția Ta. Dă iertare celor ce nădăjduiesc în Tine. Iartă-le lor și nouă păcatele. Curățește-ne cu lucrarea Sfântului Tău Duh. Strică meșteșugurile vrăjmașului cele împotriva noastră.

În continuare

Rugăciunea a doua

Domnului să ne rugăm.

Precucăntat ești, Doamne, Stăpâne atotțiitorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare și noaptea ai făcut-o să lucească cu raze ca de foc; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi să trecem lungimea

zilei și să ne apropiem de începutul nopții. Ascultă rugăciunea noastră și a întregului Tău popor și ne iartă nouă, tuturor, păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie. Primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Ocrotește-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri; întrarmează-ne pe noi cu armele dreptății Tale. Înconjoară-ne pe noi cu adevărul Tău; păzește-ne pe noi cu puterea Ta; mântuiește-ne pe noi de toată primejdia și de tot vicleșugul celui potrivnic; și ne dăruiește nouă și această seară, cu noaptea ce vine (și toate zilele vieții noastre), desăvârșită, sfântă, pașnică, fără păcate, fără smin-teală, fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pentru ale Tuturor Sfinților, care din veac au bineplăcut Ție.

Diaconul zice: Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi... Pe Preasfânta, curata... **Preotul zice ecfonisul:** Că Ție se cuvîne a ne milui...

Apoi diaconul zice ectenia:

Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem:

Doamne, atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomeniții ctitori ai sfântului locașului acestuia și pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptmăritori creștini, care odihnesc aici și pretutindenea.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesec, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înainte și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptmăritorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Apoi diaconul:** Iară și iară, plecând genunchii, Domnului să ne rugăm.

Și preotul citește

Rugăciunea a treia

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care, încă întru această viață și cu noi fiind, ai dat oamenilor pacea Ta și harul Preasfântului Duh îl dăruiești pururea celor credincioși, spre moștenire nestricată, iar astăzi, mai arătat, ai trimis

acest har ucenicilor și Apostolilor Tăi, și ai întărit buzele lor cu limbi de foc, prin care tot neamul omenesc, primind cunoștința de Dumnezeu în a sa limbă și în auzul urechilor, ne-am luminat cu lumina Duhului și am scăpat din înșelăciune ca dintr-un întuneric; și prin împărțirea limbilor de foc celor văzute, cu lucrarea cea mai presus din fire, ne-am învățat a crede în Tine și ne-am luminat a Te cuvânta pe Tine Dumnezeu, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt: o Dumnezeire, o Putere și o Stăpânire. Tu dar, Cel ce ești raza Tatălui și chipul neschimbat și nemutat al ființei și al firii Lui, Izvorul înțelepciunii și al harului, deschide-mi și mie păcătosului buzele și mă învață cum se cuvine și pentru ce trebuie să mă rog. Căci Tu ești Cel ce știi mulțimea cea multă a păcatelor mele, dar milostivirea Ta va birui noianul acestora; căci, iată, cu frică stau înaintea Ta, punând deznădăjduirea sufletului meu în fața adâncului milei Tale. Îndreptează viața mea, Cel ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul și cu puterea cea negrăită a înțelepciunii, Cel ce ești liman lin al celor cuprinși de valuri, și arată-mi calea pe care să merg. Dă gândurilor mele duhul înțelepciunii Tale; dăruiește nepriceperii mele duhul înțelegerii; adumbrește faptele mele cu duhul temerii de Tine, duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele și cu duh stăpânitor întărește alunecarea cugetului meu. Ca în toate zilele, fiind îndreptat, prin Duhul Tău cel bun, spre ceea ce este de folos, să mă învrednicesc a împlini

poruncile Tale și pururea să-mi aduc aminte de venirea Ta cea slăvită, care va cerceta faptele noastre; și să nu mă lași ca să mă amăgesc cu plăcerile cele stricacioase ale lumii acesteia, ci întărește-mă să doresc câștigarea bunătăților celor viitoare, căci Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte va cere cineva în numele Tău, fără împiedicare va lua de la Dumnezeu, Părintele cel împreună veșnic cu Tine.

Pentru aceasta, și eu păcătosul, la Pogorârea Sfântului Tău Duh, mă rog bunătății Tale: Câte am cerut, dă-mi-le, spre mântuire. Așa, Doamne, Cel ce ești dăruitor bun și bogat, dătător de toată facerea de bine, împlinește rugăciunea mea, căci Tu ești îndurător, miluitor, părtaș fără de păcat al trupului nostru și Te pleci cu iubire și milostivire spre cei care-și pleacă către Tine genunchii, curățind păcatele noastre. Pentru aceasta, dă, Doamne, poporului Tău, îndurările Tale; auzi-ne pe noi din cerul cel sfânt al Tău; sfințește-ne pe noi cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor Tale; nu trece cu vederea făptura mâinilor Tale. Ție Unuia am greșit, dar Ție Unuia și slujim. Nu știm să ne închinăm la dumnezeu străin, nici să întindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt dumnezeu. Iartă-ne nouă greșelile, primește rugăciunile noastre, cele cu plecare de genunchi, tinde-ne nouă tuturor mână de ajutor. Primește rugăciunile tuturor ca o tămâie bineprimită, care se înalță înaintea împărăției Tale celei preabune.

În continuare

Rugăciunea a patra

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Doamne, Care ne-ai izbăvit pe noi de toată săgeata ce zboară ziua, izbăvește-ne pe noi și de tot lucrul ce umblă în întuneric. Primește ca o jertfă de seară ridicarea mâinilor noastre. Învrednicește-ne să trecem și vremea nopții fără prihană, neispitiți de rele; și ne izbăvește pe noi de toată tulburarea și îngrozirea ce ne vine de la diavolul. Dăruiește sufletelor noastre umilință, și cugeltelor noastre, grijă de întrebarea ce ni se va face la judecata Ta cea înfricoșătoare și dreaptă. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară păcatul din mădularele noastre cele pământești; pentru ca și întru liniștea somnului să ne luminăm prin cugeltarea la judecățile Tale. Depărtează de la noi toată nălucirea necuvioasă și pofta cea vătămătoare și ne scoală pe noi la vremea rugăciunii, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale.

Apoi diaconul zice: Apără, măntuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi..., Pe Preasfânta, curată... Preotul zice cefonisul: Cu bunăvoința și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat... Și îndată: Învrednicește-ne pe noi, Doamne, în seara aceasta...

Iar după aceea diaconul zice: Iară și iară, plecând genunchii noștri. Domnului să ne rugăm. Și preotul citește

Rugăciunea a cincea

Izvorule cel pururea izvorător de viață și de lumină, Putere creatoare, împreună-veșnică cu Tatăl, Cel ce ai plinit cu prisosință toată rânduiala cea pentru mântuirea oamenilor, Hristoase, Dumnezeuul nostru; Care ai rupt legăturile cele nedezlegate ale morții și încuietorile iadului, zdrobind mulțimea duhurilor celor viclene; Cel ce Te-ai adus pe Tine pentru noi jertfă nevinovată, dându-Ți spre junghiere trupul cel preacurat și neatins și neîntinat de nici un păcat, și prin această înfricoșătoare și de negrăit jertfire ne-ai dăruit nouă viață de veci; Cel ce Te-ai pogorât în iad și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, și celor ce ședeau întru întuneric le-ai arătat ieșire; iar pe șarpele cel din adânc, începătorul răutății, l-ai vânat cu înțeleapta Ta meșteșugire dumnezeiască și l-ai legat cu lanțurile întunericului în iad și l-ai închis cu puterea Ta cea nemăsurată în focul cel nestins și întru întunericul cel mai din afară; Înțelepciunea Tatălui, Cea cu nume mare, Tu, Cel ce Te-ai arătat mare ajutător al celor năpăstuiți și ai luminat pe cei care ședeau în întuneric și în umbra morții, Tu, Doamne al slavei celei veșnice, Fiule iubit al Părintelui celui Preaînalt, Lumină veșnică din Lumină veșnică, Soare al dreptății, auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție: Odihnește sufletele ro-

bilor Tăi, ale părinților și fraților noștri, care au adormit mai înainte, și ale celorlalte rudenii după trup, și ale tuturor celor de o credință cu noi, pentru care și facem acum pomenire, căci stăpânirea Ta este peste tot și în mâna Ta ții toate marginile pământului.

Stăpâne, Atotțitorule, Dumnezeu al părinților și Doamne al milei, Făcătorule al neamului celui muritor și al celui nemuritor și a toată firea omească, care se zidește și iarăși se strică; Ziditorule al vieții și al morții, al trăirii celei de aici și al mutării celei de acolo; Cel ce măsoară anii celor vii și rânduiești ceasul morții; Care duci și scoți din iad; Cel ce legi întru neputință și dezlegi întru putere; Care tocmești cele de aici spre trebuință și orânduiești cu folos cele viitoare; Cel ce ai însuflețit cu nădejdea învierii pe cei vătămați cu boldul morții. Înсуți, Stăpâne al tuturor, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe, Care și în această mai de pe urmă, mare și mântuitoare zi a Cincizecimii ai arătat nouă taina Sfintei, Celei de o ființă și pururea veșnice, nedespărțitei și neamestecatei Treimi, și ai vărsat pogorârea și venirea Sfântului și de viață făcătorului Tău Duh, în chip de limbi de foc, peste Sfinții Tăi Apostoli; și punându-i pe ei vestitori ai credinței noastre celei creștinești i-ai arătat mărturisitori și propovăduitori ai învățurii celei adevă-

rate despre Dumnezeu: Care, și la acest praznic, cu totul desăvârșit și mântuitor, ai binevoit a primi rugăciuni de mijlocire pentru cei ținuți în iad, dându-ne nouă mari nădejdi că vei trimite ușurare și mângâiere celor cuprinși de întristări apăsătoare, auzi-ne pe noi, smeriții robii Tăi, care ne rugăm Ție, și odihnește sufletele robilor Tăi, celor mai înainte adormiți, în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea; așază sufletele lor în locașurile dreptilor și fă-i vrednici de pace și de iertare. Căci nu morții Te vor lăuda pe Tine, Doamne, și nici cei care sunt în iad îndrăznesc a-Ți aduce Ție mărturisire, ei noi, cei vii, Te binecuvântăm, Te rugăm, și aducem Ție rugăciuni de milostivire și jertfe pentru sufletele lor.

În continuare

Rugăciunea a șasea

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule, Cel mare și veșnic, Cel sfânt și iubitor de oameni, Care ne-ai învrednicit pe noi să stăm și în acest ceas înaintea slavei Tale celei neapropiate, spre cântarea și lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi, nevrednicii robii Tăi, și ne dă nouă har, ca să-Ți aducem Ție, cu inimă înfrântă și smerită, slăvirea cea întreit sfântă și mulțumire pentru darurile Tale cele mari, pe care le-ai făcut și le faci totdeauna cu noi. Adu-Ți aminte, Doamne, de nepu-

tința noastră și nu ne pierde pe noi pentru fără-delegile noastre, ci fă milă mare cu noi smeriții, ca, scăpând de noaptea păcatului, să umblăm în lumina dreptății și, îmbrăcându-ne cu armele luminii, să viețuim nebiruiți de toată uneltirea celui viclean, și cu îndrăznire să Te preaslăvim pentru toate pe Tine, Unul Dumnezeu cel adevărat și iubitor de oameni. Căci, într-adevăr și cu dreptate, este o mare taină, Stăpâne și Făcătorul tuturor, risipirea cea vremelnică a fapturilor Tale, și după aceea alcătuirea din nou și odihna cea de veci. Ție Ți mulțumim pentru toate; pentru intrarea noastră în lumea aceasta și pentru ieșirea din ea, care, după făgăduința Ta cea adevărată, ne arvunesc nouă de mai înainte nădejdea învierii și a vieții celei nestricăcioase, pe care fă ca să o dobândim la a doua venire a Ta, ce va să fie. Că Tu ești și Începătorul învierii noastre și Judecătorul nemitarnic și iubitor de oameni, și Stăpân și Domn al răsplătirii, Care Te-ai făcut asemenea nouă, părtăș trupului și sângelui, prin smerirea cea mai adâncă, și ai avut inimă plină de milostivire pentru pătimirile noastre cele fără de osândă, prin aceea că, însuși fiind cercat, prin cele pățimite, Te-ai făcut ajutor de bunăvoie nouă, celor supuși la încercări; pentru care ne-ai și adus pe noi la a Ta nepătimire.

Primește dar, Stăpâne, cererile și rugăciunile noastre și odihnește pe toți părinții fiecăruia, pe mame, pe frați, pe surori, pe fii, pe cei dintr-o rude-nie și dintr-o seminție, și toate sufletele care au adormit mai înainte într-o nădejdea învierii și a vieții de

veci; și așază sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov, în latura celor vii, în împărăția cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pe toți, prin îngerii Tăi cei de lumină, în sfintele Tale locașuri, ridicând împreună și trupurile noastre în ziua în care ai hotărât, după făgăduințele Tale cele sfinte și adevărate. Căci nu este, Doamne, moarte pentru robii Tăi, când ieșim din trup și venim la Tine, Dumnezeule, ci mutare de la cele triste la cele bune și vesele; este odihnă și bucurie. Iar de am și greșit Ție ceva, fii milostiv și nouă, și acelora, pentru că înaintea Ta nimeni nu este curat de întinăciune, măcar de ar fi viața lui numai o zi. Pentru că numai Tu singur Te-ai arătat pe pământ fără păcat, Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care toți nădăjduim să dobândim milă și iertare de păcate. Pentru aceasta, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, dezleagă, lasă și ne iartă nouă și acelora căderile în păcate, cele cu voie și cele fără de voie, cele cu știință și cele cu neștiință, cele arătate și cele ascunse, cele cu lucrul și cele cu gândul, cele cu cuvântul și cele din toate umbletele și mișcărilor noastre. Și celor care s-au mutat de aici mai înainte, dăruiește-le izbăvire și iertare; iar pe noi, care suntem aici, ne binecuvintează, dăruindu-ne sfârșit bun și pașnic și nouă și întregului Tău popor și, revărsând asupra noastră îndurările milei și ale iubirii de oameni la venirea Ta cea înfricoșătoare și de temut, fă-ne vrednici de împărăția Ta.

În continuare

Rugăciunea a șaptea

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel mare și preaînalt, Care singur ai nemurire și locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut toată făptura cu înțelepciune; Cel ce ai despărțit lumina de întuneric și ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna și stelele, spre stăpânirea nopții; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi, păcătoșii, ca și în ziua de astăzi să întâmpinăm fața Ta întru mărturisire și să-Ți aducem slujbă de seară, Însuți, Iubitorule de oameni, Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca tămădia înaintea Ta și o primește ca pe o mireasmă cu bun miros. Și ne dă nouă această seară de acum și noaptea ce vine, cu pace. Înarmează-ne cu armele luminii. Izbăvește-ne pe noi de frica de noapte și de tot lucrul ce se petrece în întuneric; și ne dăruiește nouă somnul, ce ni l-ai dat spre odihnă pentru neputința noastră, ferit de toată nălucirea diavolească. Așa, Stăpâne al tuturor, Dătorule de bunătăți, dă-ne ca și în așternuturile noastre, umilindu-ne, să pomenim și noaptea preasfânt numele Tău; și cu gândirea la poruncile Tale fiind luminați, să ne sculăm cu bucurie sufletească spre a lăuda bunătatea Ta, aducând milostivirii Tale cereri și rugăciuni pentru păcatele noastre și ale întregului

Tău popor drept-credincios, pe care, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, cu milă îl cercetează.

După aceea diaconul zice: Apără, mântuiește, miluiește, ridică-ne și ne păzește pe noi.... Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata... Preotul zice ecfonisul: Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție slavă înălțăm... Apoi diaconul zice ectenia: Să plinim rugăciunile noastre Domnului.... Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește.... Seara toată desăvârșită, sfântă, cu pace..., Înger de pace, credincios, îndreptător..., Milă și iertare de păcatele și de greșelile..., Cele bune și de folos sufletelor noastre..., Cealaltă vreme a vieții noastre în pace..., Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de durere..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata... Iar preotul, ecfonisul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm....

Preotul: Pace tuturor. Strana: Și duhului tău. Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați. Strana: Ție, Doamne, iar preotul citește în taină

Rugăciunea a opta
 (a plecării capetelor)

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta; că Ție, Judecătorului celui înfricoșător și iubitor de oameni, și-au plecat robii Tăi capetele și și-au smerit grumajii lor, așteptând nu ajutorul cel de la oameni, ci nădăjduind mila Ta și cerând mântuirea Ta; pe care păzește-i în toată vremea, în seara aceasta și în noaptea ce vine, de tot vrăjmașul și de toată lucrarea potrivnică a diavolului, de cugete deșarte și de gânduri rele.

Iar cu voce tare zice ecfonisul:

Fie stăpânirea împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Și îndată se cântă stihurile Stihovnei, glasul al 3-lea:

Acum limbile s-au făcut tuturor spre semn, în chip vădit; că evreii, dintre care este după trup Hristos, fiind răniți de necredință, au căzut din harul lui Dumnezeu; iar noi, cei dintre neamuri, ne-am învrednicit de lumina cea dumnezeiască, întărindu-ne prin cuvintele ucenicilor, care au vestit slava lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor; cu aceia împreună plecând inimile și genunchii, cu credință să ne închinăm Mântuitorului sufletelor noastre, întărindu-ne prin Sfântul Duh.

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Acum Duhul cel Mângâietor S-a vărsat peste tot trupul; căci începând cu ceata Apostolilor, de la dâșii, prin împărțire, a revărsat harul asupra celor credincioși; și încredințează venirea Sa cea puternică, împărțind ucenicilor limbile cele în chip de foc, spre lauda și slava lui Dumnezeu. Pentru aceasta, luminându-ne inimile cu priceperea și întărindu-ne în credință prin Sfântul Duh, ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Acum Apostolii lui Hristos se îmbracă cu putere de sus, căci îi înnoiește pe ei Mângâietorul, Cel înnoit într-înșii prin înnoirea tainică a cunoștinței, pe care propovăduind-o cu străine glasuri și cu înalte cuvinte, ne învață să cinstim Ființa cea veșnică și una în trei Ipostasuri a lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor. Pentru aceasta, luminându-ne cu învățăturile acelora, să ne închinăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, rugându-ne să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., și se cântă stihira aceasta, făcută de Leon împăratul, glasul al 8-lea:

Veniți, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Căci Tatăl a născut mai înainte de veți pe Fiul, Cel împreună-veșnic și împreună pe scaun șezător; și Duhul Sfânt era în Tatăl împreună cu Fiul preaslăvit. O Putere, o Ființă, o Dumnezeire, Căreia toți închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut prin Fiul, cu împreună-lucrarea Sfântului Duh; Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut și prin Care Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâietor, Care din Tatăl purcezi și în Fiul Te odihnești; Treime Sfântă, slavă Ție.

După aceea: Acum liberează pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și troparul praznicului, glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeul nostru; Cel ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt. Și printr-înșii lumea ai vânat, iubitorule de oameni, slavă Ție.

Apoi apolisul acesta:

Cel ce din sânurile Tatălui S-a deșertat pe Sine și din cer pe pământ S-a pogorât și a luat toată firea noastră cea omească și a îndumnezeit-o; iar după aceea iarăși S-a suit la ceruri și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatălui, și a trimis peste Sfinții Săi ucenici și Apostoli pe Duhul cel dumnezeiesc și Sfânt, Cel de o ființă și de o putere, întocmai slăvit și împreună-veșnic; și printr-Însul i-a luminat pe ei și prin ei pe toată lumea; Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei și nevinovatei Sfintei Sale Maici, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților, de Dumnezeu propovăduitorilor și purtătorilor de Duh Apostoli, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

SINAXAR PESTE TOT ANUL

SINAXAR PESTE TOT ANUL

EXPLICAREA SEMNELOR PUSE ÎNAINTEA ZILELOR
ANULUI PENTRU ARĂTAREA PRAZNICELOR
ÎMPĂRĂTEȘTI, ALE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU
ȘI ALE SFÎNȚILOR

Praznicele sunt împărțite în: praznice mari, de mijloc și mici.

- (†) – arată praznicele mari, închinare: Sfintei Treimi, Mântuitorului, Sfântului Duh, Născătoarei de Dumnezeu; sărbătorile în cinstea: Înaintemergătorului; Nașterea și Tăierea capului, și a Sfînților Apostoli Petru și Pavel, la care se face priveghere mare.
- † – arată praznicele de mijloc ale sfînților, la care se face priveghere.
- † – arată praznicele de mijloc, la care nu se face priveghere, ci se cântă numai polieleu.
- X) – arată praznicele mici, care au doxologie mare.
- X – arată praznicele mici, care au slujba pe șase.

LUNA SEPTEMBRIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 12 CEASURI ȘI NOAPTEA 12.

1. † În ziua dinții începutul indictionului, adică al anului nou bisericesc. Pomenirea Cuviosului Simeon Stâlpnicul și a mamei sale, Marta.
2. Sfântul Mucenic Mamant și Sf. Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.
3. Sfântul sfințitul Mucenic Antim, episcopul Nicomidiei, și Cuviosul Teotist.
4. Sfântul sfințitul Mucenic Vavila, episcopul Antiohiei, și Sfântul Prooroc Moise, văzătorul de Dumnezeu.
5. † Sfântul Prooroc Zaharia, tatăl Sfântului Ioan Botezătorul; Sfinții Mucenici Urban și Avdeu episcopul.
6. † Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose, de Arhistrategul Mihail.
7. Înaintepăznuirea Nașterii Preasfintei de Dumnezeu Născătoare; Sfântul Mucenic Sozont, Sfinții Apostoli Evod și Onisifor, episcopul.
8. (†) Nașterea Preasfintei Stăpânci noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea fecioară Maria.
9. X Sfinții și dreptii dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și Sfântul Mucenic Severian.
10. Sfintele femei Mucenite Minodora, Mitrodora și Nimfodora.
11. Cuvioasa Teodora cea din Alexandria și Cuviosul Eufrosin.
12. Sfinții Mucenici Autonom, Macedonie și Teodul, Sfântul Teodor, episcopul Alexandriei. Slujba lui se cântă la 11 septembrie, pentru că în această zi este odovania praznicului Nașterii Născătoare de Dumnezeu.

LUNA SEPTEMBRIE

723

13. † Pomenirea sfințirii bisericii Învierii din Ierusalim și înainteprăznuirea înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfinții Mucenici: Corneliu sutașul, Lucian și Leontie. † Sf. Cuv. Ioan de la Prislop.
14. (†) Înălțarea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci.
15. Sfântul mare Mucenic Nichita Gotul; Sfântul Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni; † Sf. Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș; Cuviosul Filotei; † Sfântul mare Mucenic Nichita Romanul.
16. X Sfintele și întru tot laudatele Mari Mucenite Eufimia și Meletina.
17. Sfânta Muceniță Sofia și cele trei fiice ale ei: Pistis, Agapis și Elpis.
18. Cuviosul Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni; Sfânta Muceniță Ariadna.
19. Sfinții Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont.
20. X Sfântul Mare Mucenic Eustatie și soția sa Teopisti cu cei doi fii ai lor: Agapie și Teopist.
21. Sfântul Apostol Codrat cel din Magnesia; Sfântul Prooroc Iona. † Pomenirea Sfântului Dimitrie, mitropolitul Rostovului.
- În această zi se odovățește praznicul Înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și se cântă toate ale praznicului; iar slujba Apostolului se cântă la 22 septembrie.
22. Sfinții sfințiii Mucenici: Foca, episcopul de la Sinopi, Isaac și Martin.
23. † Zămislirea Sfântului slăvitului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; Cuvioasele Xantipa și Polixenia.
24. † Sfânta Muceniță Tecla; Cuviosul Coprie.
25. Cuvioasa Eufrosina; Cuviosul Pafnutie egipteanul.
26. † Mutarea Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul.
27. Sfântul Mucenic Calistrat și cei împreună cu dânsul 49 de Mucenici; Sfânta Muceniță Epiharia; Sfântul Apostol Marcu; † Sf. Ierarh Martir Antim Ivireanul.
28. † Cuviosul Hariton Mărturisitorul; Sfântul Prooroc Varuh; Sfântul Mucenic Pimen.
29. X Cuviosul Chiriac Sihastrul; Sfânta Muceniță Gudelia.
30. X Sfântul sfințit Mucenic Grigorie Luminătorul, arhiepiscopul Armeniei celei mari; Sf. Muceniță Ripsimia.

LUNA OCTOMBRIE

ARE 31 DE ZILE; ZIUA ARE 11 CEASURI ȘI NOAPTEA 13.

1. Sfântul Apostol Anania, unul din cei șaptezeci; Sf. Roman Melodul (facătorul de cântări).

(†) Tot în această zi prăznuim și Acoperământul Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.

2. X Sfântul sfințitul Mucenic Ciprian; Sfânta Muceniță Iustina fecioara; Cuviosul Teofil.

3. X Sfinții sfinții Mucenici Dionisie Areopagitul, Dionisie, episcopul Alexandriei, Elefterie și Rustic.

4. Sf. Ierotei, episcopul Atenei; Sf. Mc. Audact, Domnina și Clistena.

5. Sfintele Mucenite Haritina și Memelta.

6. X) Sfântul Apostol Toma; Sfânta Muceniță Erotiida.

7. Sf. Mucenici Serghie și Vah; Sfinții Polihronie și Chesarie diaconul.

8. Cuvioasa Maica noastră Pelaghia; Sfânta Taisia.

9. X) Sfântul Apostol Iacov al lui Alfeu; Cuviosul Andronic și Atanasia, soția lui.

10. Sf. Mucenici Evlampie și Evlampia, sora lui, și Teofil Mărt.

11. Sf. Apostol Filip, unul din cei șapte diaconi; Cuviosul Teofan Mărturisitorul, mitropolitul Niceei; Sfintele Mucenite Zenaida și Filonia.

Duminică, după 11 ale acestei luni, se cântă slujba Sfinților Părinți care au fost la al VII-lea Sobor ce s-a ținut la Niceea (787).

12. Sfinții Mucenici Proy, Tarah și Andronic. Preacuviosul Cosma, facătorul de canoane, episcopul Maiumei.

13. Sfinții Mucenici Carp, Papil, Agatodor, Agatonica și Florentie.

LUNA OCTOMBRIE

725

14. Sfinții Mucenici: Nazarie, Ghervasie, Protasie, Chelsie, Silvan și Petru Avselamul.

(†) În aceeași zi se prăznuiește și Cuvioasa Parascheva (ale cărei sfinte moaște se află în biserica catedrală a sfintei Mitropolii a Moldovei și Bucovinei, în Iași).

15. Sfințitul Cuvios și Mucenic Luchian, preotul Antiohiei; Cuviosul Eftimie cel Nou; Cuviosii Savin episcopul și Vars, episcopul Edeselor.

16. Sfântul Mucenic Longhin sutașul; Cuviosul Mal.

17. Sfântul Prooroc Osea; Cuviosul Mucenic Andrei Criteanul.

18. X Sf. Apostol și Evanghelist Luca; Sf. Mucenici Iulian și Martin.

19. Sfântul Prooroc Ioil; Sfinții Mucenici Uar și Felix.

20. X Sfinții Mari Mucenici: Artemie Duxul și Matroana; Cuviosul Gherasim cel Nou.

21. † Cuviosii Mărturisitori Visarion, Sofronie și Mucenicul Oprea. Sf. Preoți Mărturisitori Ioan din Galeș și Moise Măcinie din Sibiel; Cuviosul Ilarion cel Mare.

22. Sfântul Averchie, episcopul Ierapolei, facătorul de minuni. Sfinții șapte tineri din Efes: Maximilian, Iamvlii, Martian, Dionisie, Antonin, Exacustodian și Constantin; Sfinții Mucenici Ieraclie, Teodota și Glicheria.

23. X) Sfântul Mucenic și Apostol Iacov, fratele (ruda) Domnului, și Ignatie patriarhul.

24. Sfântul Mare Mucenic Areta și cei împreună cu dânsul; Sfinții Mucenici Valentin și Sevastiana; Cuviosul Proclu patriarhul.

25. Sfinții Mucenici Marcian și Martirie; Sfânta Tavita.

26. † Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de mir;

pomenirea marelui și înfricoșătorului cutremur.

27. Sfântul Mucenic Nestor.

(†) Tot în această zi facem și pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Dimitrie cel Nou (din Basarabi), ale cărui sfinte moaște se află în catedrala sfintei Patriarhii din București.

28. Sfinții Mucenici Terentie și Neonila, soția lui, și cei șapte copii ai lor: Sarvil, Nita, Ierax, Teodul, Fota, Vila și Eunichie; Cuviosul Ștefan Savaitul și Firmilian.

29. Sf. Cuvioasă Muceniță Anastasia Romana; Cuviosul Avramie.

30. Sfinții Mucenici Zenovie, episcopul, și Zenovia, sora sa, Eutropia, Apostolul Cleopa și Iosif patriarhul.

31. Sfinții Apostoli Apolie, Stahie, Amplie, Urban, Aristobul, Narcis; Sfinții Mucenici Epimah și Iacob, episcopul.

LUNA NOIEMBRIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 10 CEASURI ȘI NOAPTEA, 14.

1. X Sfinții doctori fără de arginți și făcători de minuni Cosma și Damian, din Asia; Sfântul Erminigheld.
2. Sfinții Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor, Anempodist, Eudoxie și Agapie.
3. Sfinții Mucenici Achepsima, Iosif și Aitafa diaconul; pomenirea înnoirii bisericii Sfântului mare Mucenic Gheorghe din Lida, unde este pus cinstitul lui trup.
4. Cuviosul Părintele nostru Ioanichie cel Mare; Sfinții Mucenici Nicandru, episcopul și Ermeu, preotul.
5. Sfinții Mucenici Galaction și Epistimia; Sfinții Silvan și Grigorie arhiepiscopul.
6. X Sfântul Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; Cuviosul Luca.
7. Sfinții 33 de Mucenici cei din Melitina; Cuviosul Lazăr, făcătorul de minuni, care a sihăstrit în Muntele Galissiei.
8. †) Soborul Mai-marilor Voievozi și cetelor începători, Mihail și Gavril, și al tuturor cereștilor puteri.
9. Sf. Mc. Claudiu, Castor, Sempronian și Nicostrat; Sf. Mc. Onisifor și Porfirie; Cuvioasele Matroana și Teoctista; Sfântul Artemon.
10. Sfinții Apostoli: Orest, Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru și cei împreună cu ei.
11. Sfinții Mucenici Mina, Victor și Vichentie; Sfânta Muceniță Ștefaniada.

LUNA NOIEMBRIE

727

- X) Cuviosul Teodor Studitul Mărturisitorul.
12. X Sfântul Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei; Cuviosul Nil pustnicul.
13. †) Sfântul Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului.
14. † Sfântul Apostol Filip, unul din cei 12 Apostoli și Sfântul Grigorie Palama, arhiepiscopul. Lăsatul secului pentru Postul Crăciunului.
15. † Sf. Cuv. Paisie de la Neamț, Sfinții Mucenici și mărturisitori: Gurie, Samona și Aviv diaconul. Din această zi se începe postul Nașterii Domnului.
16. X) Sfântul Apostol și Evanghelist Matei.
17. X Sfântul Grigorie, episcopul Neocezareei, făcătorul de minuni; Cuviosul Lazăr Zugravul.
18. Sfinții Mucenici Platon, Roman și Zahen.
19. Sfântul Prooroc Avdie; Sfântul Mucenic Varlaam.
20. † Înainte-prăznuirea Intrării în biserică a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sfântul Proclu, patriarhul Constantinopolului;
- †) Cuviosul Grigorie Decapolitul (ale cărui sfinte moaște se află în stănta mănăstire Bistrița din județul Vâlcea); Sfinții Mucenici Anatolie și Dasie pruncul.
21. †) Intrarea în biserică a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria. (Dezlegare la pește)
22. Sfinții Apostoli Filimon, Onisim, Arhip și Apfia și cei împreună cu dâșii; Sfânta Muceniță Cecilia.
23. Sfinții Grigore, episcopul Aeragandelor, și Amfilohie, episcopul Iconiei; † Sf. Cuv. Antonie de la Iezerul-Vâlcea; Cuviosul Sisinie.
24. Sfinții Mucenici Clement, papă al Romei, și Petru al Alexandriei.
25. X Sfânta Mare Muceniță Ecaterina; Sfântul Mare Mucenic Mercurie – În această zi se odăvăște praznicul Intrării în biserică.
26. Cuviosul Alipie stălpnicul și cuviosul Stelian Paflagonul.
27. X Sfântul Mare Mucenic Iacov Persul; Cuviosul Natanael; Sfântul Onufrie.
28. X Sfântul Cuviosul Mucenic Ștefan cel Nou; Sfântul Mucenic Irinarh.
29. Sfinții Mucenici Paramon și Filumen; Cuviosul Acachie cel de la scară.
30. † Sfântul Apostol Andrei, cel întâi chemat; Sfântul Frumentie, episcopul.

LUNA DECEMBRIE

ARE 31 DE ZILE, ZIUA ARE 9 CĂSĂRI ȘI NOAPTEA 13

1. Sfântul Prooroc Naum; Cuviosul Filaret Milostivul.
2. Sfântul Prooroc Avacum; Sfânta Muceniță Miropi.
3. Sfântul Prooroc Sofonie; Cuviosul Ioan Sinaitul (Sihastrul), episcopul Coloniei.
4. † Sfânta Mare Muceniță Varvara; Sfântul Ioan Damaschin.
5. † Precuciosul Sava cel sfințit; Sfântul Mucenic Anastasie.
6. † Sfântul Nicolae, arhiepiscopul Mirei Liehiei, făcătorul de minuni. (Dezlegare la pește).
7. Sfântul Ambrozic, episcopul Mediolanului.
- † Sfânta Muceniță Filofela fecloara (ale cărei sfinte moaște se află la Curtea de Argeș).
8. Cuvioșii Patapie și Sofronie, episcopul Ciprului; Sfinții Apostoli Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar și Onisifor.
9. X) Zămislirea Sfintei Fecloare de către strămoașa Ana; Proorocița Ana.
10. Sfinții Mucenici Mina, Calicheladu, Ermoghen, Eugraf, Ghemel.
11. Cuvioșii Daniel Stălpnicul și Luca; Sfântul Mucenic Varsava; Sf. Mucenici Achepsei și Altala; Terentie, Vichentie, Emilian și Vevea.
12. † Sfântul Spiridon, episcopul Trimitundei; Sfântul Alexandru, arhiepiscopul.
13. † Sfinții Mucenici Eustratie, Auxentie, Eyghenie, Mardarie și Orest; Sfânta Muceniță Lucia fecloara; Cuviosul Arsenie, cel din Latro.

LUNA DECEMBRIE

729

14. Sfinții Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.
15. † Sfântul sfințit Mucenic Elefterie, Sfinții mucenici Suzana și Vah cel Nou; Cuviosul Pavel cel din Latro.
16. Sfântul Prooroc Agheu; Sfântul Mucenic Marin; Sfânta Teofana împărăteasa.
17. X Sfântul Prooroc Daniel și Sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail.
18. † Sf. Cuv. Daniil Sihastrul; Sfântul Mucenic Sebastian, Sfânta Muceniță Zoe și cel împreună cu dânsii; Sfântul Modest, arhiepiscopul Ierusalimului; Cuviosul Flor.
19. Sfântul Mucenic Bonifatie; Cuviosul Grighentie; Sfânta Aglaia.
20. X Începutul înainte-prăznirii Nașterii după trup a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul sfințit Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.
21. Sfânta Muceniță Iuliana cea din Nicomidia; Sfântul Temistocle.
22. Sfânta Mare Muceniță Anastasia; Sfinții Mucenici Hrisogon și Teodota. Sf. Ierarh Petru Movilă, mitropolitul Kievului.
23. X Sfinții zece Mucenici din Creta; Cuvioșii Pavel și Naum.
24. Sfânta Cuvioasă Muceniță Eugenia și cele împreună cu dânsa.
25. † Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.
- Praznic și dezlegare la toate cele de mâncare, din această zi până în ajunul Bobotezei.
26. †) Soborul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sfântul Mucenic Eftimie, episcopul Sardelor.
- † Tot în această zi se face și pomenirea Precuciosului Nicodim cel sfințit de la Tismana (din ale căru sfinte moaște se află o parte la a sa sfântă Mănăstire Tismana, din județul Gorj).
27. †) Sfântul întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Cuviosul Teodor Mărturisitorul și fratele său, Teofan Pustnicul.
28. Sfinții douăzeci de mil de Mucenici, cei arși în Nicomidia.
28. Sfinții paisprezece mil de prunci, cei ucși de Irod; Cuviosul Marcel, egumenul mănăstirii celor Neadormiți (Achimiților).
30. Sfânta Muceniță Anisia; Cuvioasa Teodora.
31. Cuvioasa Melania Romana; Sf. Mc. Hermes; Cuviosul Zotie preotul, hrănitorul copiilor orfani. Odovania praznicului Nașterii Domnului.

LUNA IANUARIE

ARE 31 DE ZILE. ZIUA ARE 10 CEASURI ȘI NOAPTEA 14.

1. (+) **Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos; Sfântul Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareei Capadoceiei**
2. **Începutul înainte-prăznuirii Botezului Domnului; Sf. Silvestru, papa Romei, și Serghie.**
3. **Sfântul Prooroc Maleahi; Sfântul Mucenic Gordie.**
4. **Soborul Sfinților 70 de Apostoli; Cuviosul Teoctist, egumenul de la Kucumia Siciliei.**
5. **Sfinții Mucenici Teopempt și Teona; Cuvioasa Sinclitichia – Ajunul Botezului Domnului.**
6. (+) **Sfântul Botez al Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.**
7. X) **Soborul Sfântului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.**
8. **Cuvioșii Gheorghe Hozevitul, Emilian Mărturisitorul; Cuvioasa Domnica.**
9. **Sfântul Mucenic Polieuct; Cuviosul Eustratie.**
10. **Sfântul Grigorie, episcopul Nisei; Cuv. Antipa de la Calapo-dești; Cuvioșii Dometian, episcopul Meletinei, și Marcian preotul.**

LUNA IANUARIE

731

11. † **Cuviosul Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște.**
12. **Sfintele Mucenice Tatiana diaconița și Eutasia.**
13. **Sfinții Mucenici Ermil și Stratonie.**
14. **Cuvioșii Părinți uciși în Sinai și Rait – Odovania praznicului Botezului Domnului.**
15. **X Cuvioșii Pavel Tebeul și Ioan Colibașul.**
16. **X Cinstirea lanțului Sfântului Apostol Petru; Sfinții Mucenici Pevsip și cei împreună cu el.**
17. † **Cuviosul Antonie cel Mare.**
18. † **Sfinții Atanasie și Chiril, arhiepiscopi Alexandriei.**
19. **X Cuvioșii Macarie Egipteanul, Arsenie și Mareu.**
20. † **Cuviosul Eftimie cel Mare.**
21. **Cuviosul Maxim Mărturisitorul; Sfinții Mucenici Neofit, Evghenie, Candid, Valerian și Achila.**
22. **X Sfântul Apostol Timotei; Sfântul Mucenic Anastasie Persul.**
23. **X Sfinții sfințiții Mucenici Clement, episcopul Ancirei, și Agatanghel.**
24. **Cuvioasa Xenia; Sfântul Mucenic Vavila.**
25. † **Sfântul Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, patriarhul Constantinopolului; Sf. Bretanion, episcopul Tomisului; Cuviosul Public.**
26. **Cuviosul Xenofont, soția sa Maria și fiii lor: Arcadie și Ioan.**
27. † **Aducerea moaștelor Sfântului Ioan Gură de Aur.**
28. **X Cuvioșii Efrem Sirul, Paladie și Iacob.**
29. **X Aducerea moaștelor Sfântului sfințitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.**
30. † **Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; Sfântul sfințitul Mucenic Apolite, papa Romei.**
31. **X Sfinții doctori făcători de minuni fără de arginți Chir și Ioan.**

LUNA FEBRUARIE

ARE 28 DE ZILE, IAR DE ESTE AN BISECT, 29
ZIUA ARE 11 CEASURI ȘI NOAPTEA 13.

1. Sfântul Mucenic Trifon; Sfintele Mucenițe Perpetua și Felicitas.
2. (+) **Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos.**
3. X Sfântul și Dreptul Simeon, de Dumnezeu primitorul; Sfânta Ana, proorocița.
4. Cuviosul Isidor Pelusiotul; Sfântul Mucenic Avramie.
5. Sfintele Mucenițe Agata și Teodula.
6. Cuviosul Vicol, episcopul Smirnei; Sfinții Mucenici Iulian, Fausta și Fotie patriarhul.
7. Cuvioșii Partenie, episcopul Damascului, și Luca; Sfinții 1003 mucenici din Nicomidia.
8. X Sfântul mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfântul Prooroc Zaharia.
9. Sfinții Mucenici Nichifor, episcopul Marcel și Pangratie. În această zi se odăvăiește praznicul Întâmpinării.
10. † Sfântul sfințit Mucenic Haralambie; Sfânta Muceniță Valentina.
11. Sfântul sfințitul Mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei; Sfânta Teodora împărăteasa.

LUNA FEBRUARIE

733

12. Sfinții Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei mari, și Antonie patriarhul; Sfântul Mucenic Hristea.
13. Cuviosul Martinian; Sfinții Apostoli Aevila și Priscila.
14. Cuvioșii Auxențiu, Maron și Avraam.
15. Sfântul Apostol Onisim; Sfântul Mucenic Maior.
16. Sfinții Mucenici Pamfil, Valentin și cei împreună cu dâșii; Cuviosul Flavian.
17. X Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron; Sfânta Mariamna.
18. Sfântul Leon, episcopul Romei; Cuvioșii Agapit, Mariam și Pulheria.
19. Sfinții Apostoli: Arhip, Filimon și Apfia; Cuvioșii Evghenie și Macarie.
20. Sfinții Leon, episcopul Cataniei, și Agaton; Cuviosul Visarion.
21. Cuviosul Timotei; Sfântul Eustațiu, episcopul Antiohiei.
22. Aflarea cinstitelor moaște ale Sfinților celor din Eughenia. Cuvioșii Atanasie, Talasie și Irineu (Limneu).
23. † Sfântul sfințitul Mucenic Policarp, episcopul Smirnei; Sfânta Gorgonia.
24. †) Întâia și a doua aflare a cinstitului cap al Sfântului slăvitului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan.
25. Sfinții Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului, Alexandru și Ipatie.
26. Sfântul Porfirie, arhiepiscopul Gazei; Sfânta Muceniță Fotini; Sfântul Teodor.
27. Cuviosul Procopie Decapolitul; Cuviosul Talaleu Mărturisitorul.
28. † Sf. Cuv. Casian Dobrogeanul; Cuviosul Vasile Mărturisitorul, care a sihăstrit împreună cu Sfântul Procopie.
29. Sf. Cuv. Gherman din Dobrogea. În anii nebisecți, prăznuirea se face în ziua de 28 februarie.

LUNA MARTIE

ARE 31 DE ZILE, ZIUA ARE 12 CEASURI ȘI NOAPTEA 12.

1. Cuvioasa Muceniță Evdochia; Cuvioasa Domnina.
2. Sfinții sfințitul Mucenic Teodot, episcopul Cirenei; Sfinții Mucenici Isihie și Nestor.
3. Sfinții Mucenici Eutropie cu ai săi, Cleonic și Vasilisc.
4. Cuviosul Gherasim cel de la Iordan; Sfinții Mucenici Pavel și Iuliana, sora lui.
5. Sfantul Sfințit Mucenic Conon; Sfanta Muceniță Iraida.
6. Sfinții 42 de Mucenici din Amoreea; Sfantul Eufrosin.
7. Sfinții sfințiți Mucenici episcopi din Cherson: Vasilevs, Efrem, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatodor și Elpidie.
8. Cuviosul Teofilact Mărturisitorul, episcopul Nicomidiei.
9. †) Sfinții 40 de Mucenici, care au pățimit în iezorul Sevastiei.
10. Sfinții Mucenici Codrat, Ciprian, Dionisie și cei împreună cu dâșii.
11. Sfantul Sofronie, patriarhul Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Lalu.
12. Cuviosul Teofan Mărturisitorul al Sigrianei; Sfantul Grigore Dialogul.

LUNA MARTIE

735

13. Aducerea moaștelor Sfantului Nichifor, patriarhul Constantinopolului.
14. Cuviosul Benedict; Sfantul Mucenic Alexandru preotul.
15. Sfinții Mucenici Agapie, Plisie, Timolau și cei împreună cu dâșii.
16. Sfinții Mucenici Sabin, Papa, Romano și Anin.
17. Cuviosul Alexie, omul lui Dumnezeu; Sfantul Mucenic Marin.
18. Sfantul Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului.
19. Sfinții Mucenici Hrisant, Daria și Ilaria.
20. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în mănăstirea Sfantului Sava cel sfințit.
21. Cuviosul Iacob, episcopul și mărturisitorul; Sfinții Toma și Serapion.
22. Sfantul Cuviosul Mucenic Vasile, preotul bisericii din Ancira; Sfanta Drosida.
23. Sfantul Cuviosul Mucenic Nikon și cei 199 de ucenici ai lui, care au mărturisit împreună cu el.
24. X Cuviosul Zaharia; Sfantul Mucenic Luca; Sfantul Artemon episcopul.
25. †) Buna Vestire a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria. (Dezlegare la pește).
26. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Sf. Mc. Montanus, preotul, și soția sa, Maxima.
27. Sfanta Muceniță Matroana cea din Tesalonie; Sfantul Prooroc Anania.
28. Cuviosul Ștefan, făcătorul de minuni, și Ilarion cel Nou; Sfinții Mucenici Filit și Lidia.
29. Cuviosul Marcu, episcopul Aretuselor, Chiril diaconul și cei împreună cu dâșii.
30. Cuviosul Ioan, care a scris «Scara»; Sfantul Prooroc Ioad; Sfanta Evula.
31. Cuviosul Ipatie, episcopul Gangrei; Sfinții Acachie și Veniamin.

LUNA APRILIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 13 CEASURI ȘI NOAPTEA 11.

1. Cuvioasa Maria Egipteanca; Cuviosul Macarie Mărturisitorul.
2. Cuviosul Tit, făcătorul de minuni; Sfinții Mucenici Amfian și Edesie.
3. Cuviosul Nichita Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Midichiei; Sfântul Mucenic Elpidifor.
4. Cuvioșii Iosif, scriitorul de cântări, Gheorghe cel de la Maleon, Zosima și Platon.
5. Sfinții Mucenici Teodul, Agatopod și cei împreună cu dâșii, Claudie, Diodor, Serapion și Nichifor.
6. Sf. Irineu de Sirmium; Sfântul Eutihie, Arhiepiscopul Constantinopolului; Cuvioasa Platonida.
7. Cuviosul Părintele nostru Gheorghe Mărturisitorul, episcopul Meletinei; Sfântul Mucenic Calopie; Sfânta Muceniță Achilina.
8. Sfinții Apostoli Irodion, Agav, Ruf și cei împreună cu dâșii; Sfântul Celestin papa.
9. Sfântul Mucenic Eupsihie din Cezareea; Cuviosul Vadim.
10. Sfinții Mucenici Terentie, Pompie, African, Maxim și cei împreună cu dâșii; Sfântul Dima.
11. † Sf. Ierarh Calinic de la Cernica; Sfântul sfințitul Mucenic Antipa, episcopul Pergamului Asiei; Cuvioasa Trifina.

LUNA APRILIE

737

12. † Sf. Mc. Sava de la Buzău; Cuviosul Vasile Mărturisitorul, episcopul Pariei; Sfânta Antuza.
13. Sfinții sfinții Mucenici Artemon, Cvintilian și Dada.
14. Sfântul Martin Mărturisitorul, episcopul Romei; Sfânta Muceniță Tomaida.
15. Sfinții Apostoli Aristarh, Pud și Trofim.
16. Sfintele Mucenice fecioare Agapia, Irina și Hionia.
17. Cuvioșii Simeon, episcopul, Acachie, episcopul, Avdela, Adrian și Agapet, episcopul.
18. Cuvioșii Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul și Ioan, arhiepiscopul Antiohiei; Sfinții Mucenici Sava Gotul și Cosma episcopul.
19. Cuviosul Ioan cel de la Lavra veche; Sfinții Pafnutie și Gheorghe.
20. Sfântul Teotim, episcopul Tomisului; Cuviosul Părintele nostru Teodor Trihina; Sfântul Apostol Zahen; Sfântul Mucenic Atanasie.
21. Sfinții sfinții Mucenici Ianuarie, episcopul și cei împreună cu dâșii; Teodor cel din Perga și Alexandra împărăteasa; Sfânta Muceniță Filipia; Cuviosul Atanasie Sinaitul.
22. Cuviosul Teodor Sieheotul; Sfântul Natanael.
23. †) Sfântul slăvitul Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință și făcătorul de minuni.
- † Sf. Ierarhi Ilie Iorest, Sava și Iosif Mărturisitorul din Maramureș; Sfinții Paslerat și Valentin.
24. Sfântul Mucenic Sava Stratilat; Cuvioasa Elisabeta, făcătoarea de minuni.
25. X) Sfântul Apostol și Evanghelist Marcu.
26. Sfântul sfințitul Mucenic Vasile, episcopul Amasiei; Sfânta Glafira.
27. X Sfântul sfințitul Mucenic Simeon, fratele (ruda) Domnului.
28. Sfinții Apostoli Iason și Sosipatru; Sfinții Mucenici Maxim, Dada și Cvintilian.
29. Sfinții 9 mucenici cei din Cizic; Cuviosul Memnon, făcătorul de minuni.
30. X) Sfântul Apostol Iacob, fratele Sfântului Apostol Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul; Sfântul Donat.

LUNA MAI

ARE 11 DE ZILE, ZILĂ ARE 14 CLASURI ȘI NOAPTEA 10

1. Sfântul Prooroc Ieremia; Cuviosul Eftimie, Ignațiu și Acachie; Cuvioasa Isidora.
2. X Aducerea moaștelor Sfântului Atanasie cel Mare.
3. Sfinții Mucenici Timotei și Mavra; Sfântul Diodor.
+ Preacuviosul Teodosie, egumenul Mănăstirii Pecerska, începătorul vieții de obște monahicești pe pământul Rusiei.
4. Sfânta Cuvioasa Muceniță Pelaghia; Cuviosul Valerian.
5. Sfânta Muceniță Irina; Sfinții Mucenici Neofit și Gaian.
6. Dreptul Iov, mult-răbdătorul; Cuvioșii Mamant și Pahomie.
7. X Pomenirea semnului Cinstitei Cruci ce s-a arătat pe cer în cetatea Ierusalimului; Sfântul Mucenic Acachie.
8. + Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan, Cuvântătorul de Dumnezeu; Cuviosul Arsenie cel Mare.
9. Aducerea moaștelor Sfântului Ierarh Nicolae; Proorocul Isaia; Sfântul Mucenic Hristofor.
10. X) Sfântul Apostol Simon Zilotul; Cuviosul Isichie.
11. Sfinții Mucenici Mochie, Acachie și Dioscur. Înnoirea Constantinopolului.
12. X Sfinții Epifanie, arhiepiscopul Ciprului, și Gherman, patriarhul Constantinopolului.

LUNA MAI

739

13. Sfânta Muceniță Gliceria; Cuviosul Serghie Mărturisitorul.
14. Sfinții Mucenici Isidor cel din insula Hios și Terapont.
15. X Cuviosul Pahomie cel Mare; Sfântul Ahile, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni.
16. Cuviosul Teodor cel sfințit, ucenicul Cuviosului Pahomie; Sfântul Mucenic Isachie.
17. Sfântul Apostol Andronic și cei împreună cu dânsul; Sfânta Iunia.
18. Sfântul sfințitul Mucenic Teodor, cel din Ancira; Sfinții Mucenici Petru, Dionisie și Veniamin și cei împreună cu dânsii; Sfânta Hristina și cele șapte fecioare împreună cu dânsa.
19. Sfântul sfințitul Mucenic Patrichie, episcopul Prusiei, și cei împreună cu dânsul; Sfânta Muceniță Chiriachi; Cuviosul Memnon.
20. Sfinții Mucenici Talaleu și Talasie; Cuviosul Marcu Postitorul.
21. +) Sfinții Împărați Constantin și mama sa Elena.
22. Sfinții Mucenici Vasilise și Marcel; Sfinții Părinți de la Sinodul al II-lea ecumenic.
23. Cuviosul Mihail Mărturisitorul, episcopul Sinadei.
24. X Cuviosul Simion, cel din Muntele Minunat; Sfântul Mucenic Serapion; Sfânta Muceniță Marciana.
25. + A treia aflare a cinstitului cap al Sfântului Slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; Sfântul Mucenic Celestin.
26. Sfântul Apostol Iuda; Sfinții sfințiți Apostoli Carp și Alfeu dintre cei șaptezeci; Sfinții Mucenici Averchie și Elena.
27. Sf. Mc. Iuliu Veteranul, Terapont - episcopul Sardei, și Alipie.
28. Cuviosul Părintele nostru Nichita, episcopul Calcedonului; Sfântul sfințitul Mucenic Eladie; Sfânta Muceniță Eliconida.
29. Sfânta Cuvioasa Muceniță Teodosia, fecioara; Sfinții Mucenici Olivian, episcopul și Alexandru, episcopul Alexandriei.
30. Cuvioșii Părinții noștri Isaachie Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Dalmației, și Varlaam; Sfântul Mucenic Natalie.
31. Sfântul Apostol Ermie; Sfinții sfințiți Mucenici Ermei, Eusebie și Haralambie.

LUNA IUNIE

ARE 30 DE ZILE. ZIUA ARE 15 CEASURI ȘI NOAPTEA 9.

1. Sfinții Mucenici Iustin filosoful; alt Iustin și Firm și cei împreună cu dâșii.
2. † Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou, ale cărui sfinte moaște se află în Suceava; Sfântul Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului.
3. Sfinții Mucenici Luchilian, cu soția și copiii lor: Ipatie, Paul și Paula.
4. † Sfinții Mucenici Zoticos, Atalos, Kamasis și Filipos; Sfântul Mitrofan, patriarhul Constantinopolului; Cuvioasa Sofia.
5. Sfinții sfințiții Mucenici: Dorotei, episcopul Tirului, Marcian, Nicandru și Leonid.
6. Cuvioșii Visarion, făcătorul de minuni, și Ilarion cel Nou, de la Mănăstirea Dalmației; Sfinții Mucenici Ghelasie, Eusebia și Susana.
7. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, episcopul Ancirei; Sfintele Mucenice Zenaida și Sebastiani; Cuviosul Anton.
8. X Sf. Martiri Nicandru și Marcian; Aducerea moaștelor Sfântului marelui Mucenic Teodor Stratilat; Sfânta Muceniță Caliopă; Cuvioasa Melania.
9. X Sfântul Chiril, arhiepiscopul Alexandriei; Sfintele Mucenice Tecla, Mariamni, Marta și Maria.

LUNA IUNIE

741

10. Sfinții sfințiții Mucenici Timotei, episcopul Brusei, și Alexandru; Sfânta Muceniță Antonia.
11. X Sfinții Apostoli Vartolomei și Varnava.
12. X Cuvioșii Onufrie cel Mare și Petru Atonitul.
13. Sfânta Muceniță Achilina; Sfântul Trifilie, episcopul Levcosiei din Cipru.
14. Sfântul Prooroc Elisei; Sfântul Metodie, patriarhul Constantinopolului.
15. Sfântul Prooroc Amos; Sf. Mc. Isihie; Fericii Augustin și Ieronim.
16. Sfântul Tihon făcătorul de minuni, episcopul Amatundei din Cipru; Sfântul Mucenic Marcu episcopul.
17. Sfinții Mucenici Manuil, Savel și Ismail, Inochentie, Isavru și cei împreună cu dâșii.
18. Sfinții Mucenici Leontie, Ipatie și Teodul; Cuviosul Erasm.
19. X Sfântul Apostol Iuda, fratele (ruda) Domnului; Cuviosul Paisie cel Mare; Sfântul Mucenic Zosima.
20. Sfântul sfințitul Mucenic Metodie, episcopul Patarelor; Cuviosul Calist patriarhul.
21. Sfinții sfințiții Mucenici Iulian, din Tars, și Afrodisie.
22. Sfinții sfințiții Mucenici Eusebie, episcopul Samosatelor, Zenon și Zina.
23. Sfânta Muceniță Agripina; Sfântul Mucenic Aristocle.
24. (*) Nașterea Cinstului, Măritului Prooroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; Sf. Niecea de Remesiana; Aducerea moaștelor Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava.
25. Sfânta Muceniță Fevronia; Sfinții Mucenici Procopie și Orentie cu frații săi.
26. Cuviosul David din Tesalonie; Sfântul Ioan, episcopul Goției.
27. Cuviosul Samson, primitorul de străini; Sfântul Mucenic Anect.
28. X Aducerea moaștelor Sfinților doctori și făcători de minuni fără de arginți Chir și Ioan; Sfântul Mucenic Papia.
29. (*) Sfinții Apostoli Petru și Pavel.
30. † Soborul Sfinților slăviților 12 Apostoli; † Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmets.

LUNA IULIE

ARE 31 DE ZILE; ZIUA ARE 14 CEASURI ȘI NOAPTEA 10.

1. † Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți; Sfinții doctori, făcători de minuni fără de arginți Cosma și Damian, cei din Roma; Sfântul Mavrichie.
2. X) Punerea în raclă a cinstului veșmânt al Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne; † Binecredinciosul Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt; Sfântul Iuvenalie patriarhul.
3. Sfântul Mucenic Iachint; Sfântul Anatolie, patriarhul Constantinopolului.
4. Sfântul Andrei, arhiepiscopul Cretei, și Preacuvioasa Marta, mama Sfântului Simeon, făcătorul de minuni; Cuvioasa Chiprila.
5. † Cuviosul Atanasie al Atonului, cu ucenicii săi; Cuviosul Lampadie.
6. Sfântul Sisoe cel Mare; Sfânta Muceniță Lucia.
7. Cuvioșii Toma cel din Maleon, Acachie cel de la scară; Sfânta Mare Muceniță Chiriachi.
8. X Sfântul Mare Mucenic Procopie; Sf. Mc. Epictet și Astion; Sfânta Muceniță Teodosia.
9. Sfinții Mucenici Pangratie, episcopul Chiril, Sf. Mc. Andrei și Prov.
10. Sfinții 45 de mucenici cei din Nicopolea Armeniei; Preacuviosul Antonie din Lavra Pecerska din Kiev, cel ce a fost începător al tuturor monahilor din Rusia.

LUNA IULIE

743

11. X Sfânta și laudata Muceniță Eufimia; Sfânta Olga împărăteasa; Sfântul Marcian.
12. Sfinții Mucenici Proclu și Iaric; Cuviosul Mihail cel din Malein; Sfânta Veronica.
13. X Soborul Arhanghelului Gavril; Preacuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul.
14. Sfântul Apostol Achila; Sfinții Mucenici Iust și Irachie.
15. X Sfinții Mucenici Chiriac și Iulita; Cuviosul Iosif, arhiepiscopul Tesaloniceului.
16. Sfinții sfințiții Mucenici Atinoghen, cu cei zece ucenici ai lui; Avudin și Faust.
17. X Sfânta Mare Muceniță Marina; Sfântul Eufrație, episcopul.
18. † Sf. Mc. Emilian de Durostor; Iachint, cel din Amastrida și Pavel; Sfânta Muceniță Valentina.
19. Cuvioșii Dia și Teodor episcopul; Cuvioasa Macrina, sora Marelui Vasile.
20. † Sfântul Măritul Prooroc Ilie Tesviteanul.
21. Cuvioșii Simeon și Ioan, cei ce a sihăstrit împreună cu dânsul; Sfântul Prooroc Iezechiel.
22. X Sfânta Mironosiță Magdalena; Cuvioasa Marcela.
23. Aducerea moaștelor Sfântului sfințitului Mucenic Foca; Sfinții Mucenici Apolinarie episcopul, Trofim, Teofil și cei împreună cu dâșii.
24. X Sfânta mare Muceniță Hristina; Sfântul Mucenic Ermoghen.
25. X) Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfințele femei Olimpiada și Eupraxia.
26. Sfinții sfințiții Mucenici Ermolae și cei împreună cu dânsul, Ermip și Ermoerat; Sfânta Cuvioasă Muceniță Paraschevi.
27. † Sfântul Mare Mucenic și tămăduitor Pantelimon; Cuvioasa Antuza; Cuviosul Marcel.
28. Preacuviosul Părintele nostru Pavel Xiropotamiteanul.
29. Sfinții Mucenici Calinic, Veniamin și Mamant; Sfânta Muceniță Teodota.
30. Sfinții Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Andronic și cei împreună cu dâșii; Sfânta Muceniță Iulita.
31. X Sfântul și Dreptul Evdochim; Sfântul Iosif cel din Arimatea.

LUNA AUGUST

ARE 31 DE ZILE, ZIUA ARE 13 CĂSURI ȘI NOAPTEA 11.

1. X) Scoaterea cinstitelor lemne ale Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfinții șapte frați Mucenici Macabei, cu maica lor, Salomoni, precum și dascălul lor, Eleazar.
2. X Aducerea moaștelor Sfântului întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan; binecredinciosul împărat Justinian.
3. Cuvioșii Isachie, Dalmat și Faust; Sfânta Salomeia mironosița; Sfântul Mucenic Ștefan, episcopul Romei.
4. Sfinții șapte tineri din Efes; Sfânta Cuvioasa Muceniță Evdochia.
5. X Sfinții Mucenici Evsignie și Fabie, episcopul Romei; Cuvioasa Nona; † Sf. Cuv. Ioan Iacob de la Neamțu-Hozevitul.
6. (†) Schimbarea la Față a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului Iisus Hristos. (Dezlegare la pește).
7. † Sf. Cuv. Teodora de la Sihla; Precuciosul Mucenic Dometie Persul; Sfinții Mucenici Narcis, episcopul și Potamia.
8. Sfântul Emilian Mărturisitorul, episcopul Cizicului; Sfinții Mucenici Leonid și Stîrachie; Sfântul Miron, episcopul.
9. X) Sfântul Apostol Matia; Sfântul Mucenic Antonin.
10. Sfinții Mucenici Lavrentie arhidiaconul, Xist și Ipolit.
11. † Sfântul Părinte Nifon, patriarhul Constantinopolului; Sfântul Mucenic și Arhidiacon Evplu.
12. Sfinții Mucenici Fotie și Anichit; Sfântul Pamfil.

LUNA AUGUST

745

13. Mutarea moaștelor Cuviosului Părintelui nostru Maxim Mărturisitorul.
14. X Sfântul Prooroc Miheia; Sfinții Mucenici Marcel, episcopul și Ursichie.
15. (†) Adormirea Preasfintei, măritei, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria.
16. X) Aducerea din Edesa la Constantinopol a icoanei nefăcute de mână a Domnului nostru Iisus Hristos, adică a sfintei mahrame; † Sfinții Martiri Brâncoveni – Constantin Vodă Brâncoveanu cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache; Sfinții Mucenici Diomid, Alcibiad și Stamatie.
17. Sfinții Mucenici Miron, Straton, Ciprian și Tirs.
18. Sfinții Mucenici Flor și Lavru; Sfântul Polien.
19. Sfântul Mucenic Andrei Stratilat și cei împreună cu dânsul, două mii cinci sute nouăzeci și trei; Sfinții Timotei și Agapie; Sfânta Tecla.
20. Sfântul Prooroc Samuel; Sfântul Mucenic Eliodor.
21. Sf. Ap. Tadeu; Sf. Mc. Donat, diaconul, Romul, preotul, Silvan, diaconul și Venust; Sfânta Muceniță Vasa, cu fiii ei; Sfânta Teoclita.
22. Sfinții Mucenici Agatonie și cei împreună cu dânsul: Antuza, Zotie, Irineu și Or.
23. Odovania praznicului Adormirii Maicii Domnului; Sf. Mc. Lup; Sf. Mc. Irineu episcopul; Cuviosul Calinic patriarhul.
24. Sfinții sfințiții Mucenici Eutihie, ucenicul Sfântului Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu, și Tațian.
25. X Aducerea moaștelor Sfântului Apostol Vartolomeu; Sfântul Apostol Tit.
26. Sfinții Mucenici Adrian și Natalia, soția sa, și Atic.
27. Cuviosul Pimen; Sfânta Muceniță Eutalia; Sfinții Mucenici Fanurie și Osie episcopul.
28. Cuviosul Moise etiopianul; Sfântul Mucenic Diomid; Sfânta Ana proorocița.
29. (†) Tăierea capului Sfântului Prooroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan.
30. Sfinții patriarhi ai Constantinopolului: Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou; Cuviosul Fantin.
31. X) Așezarea în raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.

CUPRINSUL

Cuvânt înainte	3
----------------------	---

SFİNTELE TAINЕ ȘI IERURGIILE

Botezul

Rânduiala în ziua întâi la femeia lăuză	9
Rugăciunea la însemnarea pruncului când i se pune numele	16
Rugăciune când femeia leapădă pruncul	18
Canoanele pentru Sfântul Botez	19
Rânduiala dinaintea Sfântului Botez	22
Scurtă învățătură despre Sfântul Botez	32
Slujba Sfântului Botez	33
Rânduiala Sfântului Botez pe scurt	50
Rugăciunile ce se citesc după patruzeci de zile femeii care a născut	52

CUPRINSUL

747

Mărturisirea (Spovedania)

Învățătură pentru Spovedanie	57
Învățătură către preotul ce urmează să fie făcut duhovnic	61
Slujba Mărturisirii	63
Învățătură despre canoane: Cum trebuie date pentru fiecare păcat	76

Nunta

Slujba ce se face la logodnă	79
Scurtă învățătură despre Nuntă	85
Slujba Cununii	86
Rugăciune în a opta zi după Cununie	103
Slujba la a doua Nuntă	105
Rânduiala slujbei de mulțumire	117

Maslul

Slujba Sfântului Maslu	126
------------------------------	-----

Împărtășirea

Rânduiala împărtășirii grabnice a celui bolnav	169
Slujba la ieșirea cu greu a sufletului	174
Rugăciune pentru sufletul cel osândit	181
Rugăciune pentru cel ce se luptă greu cu moartea	181

Sfeștania

Slujba Aghiasmei mici, adică Sfințirea cea mică a apei	183
--	-----

Rânduiala pentru Aghiasma mică după Paști până la duminica Tomii	202
--	-----

Slujba înmormântării

Rânduiala înmormântării mirenilor	203
Rugăciunile de iertare	233
Rânduiala înmormântării pruncilor	241
Rânduiala înmormântării preoților și a diaconilor de mir	255
Rânduiala înmormântării cum se face la Sfintele Paști și peste toată Săptămâna Luminată	301
Evangeliiile ce se citesc la stâlpi: Evangheliile Învierii	313
Alte Evanghelii care pot fi citite ca adaos la stâlpi ...	325
Rânduiala Parastasului	338
Litia mică pentru morți	342
Rugăciunea care se citește de către preot la împărțirea hainelor și a altor lucruri pentru cei adormiți în Domnul	346
Rânduiala binecuvântării și sfințirii crucii ce se așază la mormânt	348

DEZLEGĂRI ȘI MOLITFE

Dezlegări

Rugăciunea pe care o citește arhiereul sau preotul, pentru iertarea tuturor păcatelor celor de voie și celor fără de voie și pentru tot jurământul și blestemul ...	353
---	-----

Rugăciune pentru cei ce sunt în blestem și pe sine însuși cu jurământ s-au legat	356
Rugăciune de dezlegare la blestem	357
Rugăciune la împăcarea celor învrăjbiți	358

Molitfe

Molitfele Sfântului Vasile cel Mare	359
Molitfele Sfântului Ioan Gură de Aur	367

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA FELURITE TREBUINȚE

Rugăciuni la felurite neputințe și boli

Rugăciune la toată neputința	375
Rugăciune pentru chemarea milei lui Dumnezeu	376
Rugăciune pentru dureri de cap (deochi)	379
Rugăciune pentru cei ce sunt bolnavi de năjit	382
Rugăciune pentru bolnavul care nu poate dormi	383
Rugăciune care se citește bolnavului cu Sfânta copie .	385

Alte rânduieli și rugăciuni la felurite trebuințe

Rugăciune la începerea temeliei casei	387
Rânduiala binecuvântării casei noi în care urmează a locui cineva pentru întâia oară	388
Rugăciune pentru casa ce este supărată de duhuri rele	394
Rânduiala ce se face pentru cei ce sunt tulburați și supărați de duhuri necurate	396

Rânduiala care se face la casa sau locul ce sunt supărate de farmede sau de descânțece	407
Rugăciuni pentru sfințirea fântânii:	
– La începutul săpatului fântânii	411
– După terminarea fântânii	411
– Când a căzut ceva spurcat în fântână	412
Rânduiala care se face când se îmbolnăvesc orice fel de animale	413
Rugăciune pentru grâul sau făina ce se va spurca, sau pentru altceva de acest fel	415
Rugăciune la gustarea strugurilor în ziua de 6 august	416
Rânduiala binecuvântării colivei	416
Rugăciune la binecuvântarea brânzei și ouălor, în Sfânta și Marea Duminică a Paștilor	418
Rugăciune la binecuvântarea cărnurilor	418
Rânduiala binecuvântării la începerea semănatului ..	419
Rugăciune la arie	422
Rugăciune la sădirea viei	423
Rugăciune la culesul viei	424
Rugăciune la binecuvântarea vinului nou	425
Rugăciune la aducerea darurilor de pârgă	425
Rugăciune la sfințirea vasului cel spurcat	426
Rugăciune ce se face când s-a întâmplat să cadă de curând ceva spurcat sau necurat în vasul cu vin, cu untdelemn, cu miere sau cu altceva	427
Rugăciune ce se face la țarini (holde), la vii și la grădini, când se întâmplă să fie stricate de sălbăticiuni sau de altfel de vietăți ca lăcuste, gândaci și altele	428

Rânduiala slujbei la vreme de secetă sau neplouare ..	433
Rugăciune pentru neplouare și pentru schimbarea vânturilor	456
Rânduiala slujbei la vreme de neconținere a ploilor ..	458
Rugăciune la îngrozirea de tunete și fulgere	473
Rugăciune la izbăvirea de cutremur	475
Rânduiala binecuvântării corăbiei celei noi și a luntrei ..	477
Rugăciune la binecuvântarea mrejelor pescarilor ...	480
Rugăciune pentru cei ce călătoresc	481
Rânduiala slujbei care se face la vreme de boli molipsitoare și molime (ciumă, holeră și altele) către Preasfânta și de viață făcătoare Treime și către toți sfinții	482
Rugăciuni la năpraznica moarte de boli molipsitoare ..	496
Rânduiala slujbei preotului ce se ispitește în vis	502
Rânduiala slujbei la începerea anului școlar	509
Rugăciune pentru copiii ce nu pot lesne învăța	516
Rânduiala binecuvântării ostașilor și a armelor la vreme de apărare a Patriei	518
Rugăciunea pentru autoritatea de stat și pentru oastea Țării în timp de războaie și de neliniște	520
Rânduiala sfințirii steagului ostășesc	523
Rânduiala sfințirii, la cerere, a steagului unei grupări de meseriași	534
Rânduiala la înfierea de copii	542

RÂNDUIELILE TUNDERII ÎN MONAHISM

Rânduiala slujbei la tunderea rasoforului	547
Învățătură pentru cel ce vrea să primească schima sau chipul monahicesc	552

Rânduiala slujbei la primirea schimei sau a chipului celui mic adică a mantiei	554
Rânduiala tunderii când nu se face în timpul Sfintei Liturghii	569
Rânduiala schimei celei mari sau a marelui și a îngerescului chip	571

RÂNDUIELI ȘI RUGĂCIUNI LA SFÎNȚIREA OBIECTELOR DE CULT

Rânduiala care se face la punerea temeliei bisericii și la înfigerea crucii	603
Rânduiala rugăciunii la așezarea Sfintei Cruci pe acoperișul bisericii nou zidite și a clopotniței	620
Rugăciune la deschiderea bisericii pângărite de păgâni sau de eretici	623
Rugăciune care se face la deschiderea bisericii în care din întâmplare a murit vreun om, sau vreo vită, sau a fătat aceasta	624
Rugăciune ce se citește când s-a făcut vreo reparație înăuntrul bisericii	625
Rânduiala binecuvântării noului chivot în care se vor păstra Dumnezeieștile Taine ale Domnului nostru Iisus Hristos	626
Rânduiala binecuvântării îmbrăcămintelor și acoperămintelor dumnezeiescului prestol și ale jertfelnicului	630
Rânduiala sfințirii vaselor de slujbă:	632
– Pentru sfințirea discului	633
– Pentru sfințirea potirului	634

– Pentru sfințirea steluței	635
– Pentru sfințirea linguriței	636
– Pentru sfințirea acoperămintelor	637
Rânduiala sfințirii altor obiecte pentru cult, precum: cadelnița, cătuia, vasul pentru anaforă, copia, vasele pentru vin și apă	638
Rânduiala sfințirii noilor veșminte: stiharul, epitrahilul, felonul, brâul, mâneculele și orarul diaconesc	640
Rânduiala sfințirii icoanelor Domnului nostru Iisus Hristos și ale Praznicelor împărătești	642
Rânduiala sfințirii icoanelor Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu	648
Rânduiala sfințirii icoanei unuia sau a mai multor sfinți	652
Rânduiala binecuvântării și sfințirii clopotului	656
Rânduiala sfințirii crucii și a troiței celei noi	663

RÂNDUIELI DE SLUJBE ȘI RUGĂCIUNI LA POSTURI ȘI PRAZNICE ÎMPĂRĂTEȘTI

Rugăciune ce se citește la Nașterea Domnului Iisus Hristos, înainte de împărțirea credincioșilor	671
Slujba Aghiasmei celei mari la Botezul Domnului nostru Iisus Hristos	673
Rugăciune ce se citește, după Sfânta Liturghie, la începutul Postului Mare și la începutul fiecărui post ..	689
Rugăciune la binecuvântarea salciei în Duminica Floriilor	690

Cuvânt de învățătură în Sfânta și Marea Joi, al celui între sfinți părintelui nostru Ioan Gură de Aur, arhiepiscopul Constantinopolului	691
Rugăciune la binecuvântarea în Sfânta Duminică a Paștilor, a pâinii care se numește de popor "paști" ..	693
Rugăciune ce se citește în luminata zi a Învierii lui Hristos, la împărțirea credincioșilor	694
Cuvânt de învățătură în Sfânta și Marea Duminică a Sfințelor Paști, al Sfântului Ioan Gură de Aur	696
Slujba Vecerniei din Duminica Pogorării Duhului Sfânt, adică de Rusalii	699
Sinaxar peste tot anul	719
Cuprinsul	746

Cu vrerea Bunului Dumnezeu, Celui în Treime preaslăvit, săvârșitu-s-a tipărirea acestei noi ediții a

MOLITFELNICULUI

în cel de-al XVI-lea an de la alegerea și întronizarea

Prea Fericitului Părintelui nostru

TEOCTIST

în scaunul de Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

Din îndemnul și cu purtarea de grijă ale Prea Fericirii Sale, tipărirea acestei cărți de slujbă s-a făcut sub supravegherea Prea Sfințitului Episcop **Vincentiu Ploieșteanu**, Vicar Patriarhal, ajutat de Dr. *Aurelian Marinescu* - directorul Editurii Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, și de P.C. Pr. *Valer Ulican* - Consilier Patriarhal al Tipografiei Institutului Biblic. Textul cărții reproduce ediția din anul 1998, îngrijită inițial de Pr. prof. dr. Ene Braniște, acum revizuită de Pr. prof. dr. Nicolae Necula, titularul Catedrei de Liturgică și Pastorală de la Facultatea de Teologie din București și decan al acestui așezământ de învățământ bisericesc.

Redactor și tehnoredactare: P.C. Protos. *Vătolomeu Bogdan*, secretar al Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă

Corectura: Pr. Justin Ardeleanu, Pr. Ion Nițu, Adina Nițu, Constantin Spăimuș